

Eiropas Savienības Oficiālais Vēstnesis

L 32

Izdevums
latviešu valodā

Tiesību akti

50. sējums
2007. gada 6. februāris

Saturs

II Tiesību akti, kas pieņemti, piemērojot EK/Euratom līgumus, un kuru publicēšana nav obligāta

LĒMUMI

Komisija

2007/51/EK:

- ★ Komisijas Lēmums (2004. gada 18. februāris) par valsts atbalstu C27/2001 (ex NN 2/2001) saistībā ar Francijas īstenoto Lauksaimnieciskās izcelsmes piesārņojumu kontroles programmu (LIPKP) laikā no 1994. līdz 2004. gadam (izziņots ar dokumenta numuru K(2004) 415) 1

2007/52/EK:

- ★ Komisijas Lēmums (2004. gada 19. maijs) par atbalsta shēmu māļputnu fermām, AIMA programmu putnkopības nozarei, kuru Itālija grasās ieviest — C 59/2001 (ex N 97/1999) (izziņots ar dokumenta numuru K(2004) 1802) 14

2007/53/EK:

- ★ Komisijas Lēmums (2006. gada 24. maijs) par procesu saskaņā ar EK Līguma 82. pantu un Eiropas Ekonomikas zonas līguma 54. pantu pret *Microsoft Corporation* (Lieta Nr. COMP/C-3/37.792 – *Microsoft*) (izziņots ar dokumenta numuru K(2004)900) ⁽¹⁾ 23

2007/54/EK:

- ★ Komisijas Lēmums (2004. gada 2. jūnijs) attiecībā uz valsts atbalstu, ko Itālija (Sicīlijas reģions) paredzējusi piešķirt lauksaimniecības produktu tirdzniecības veicināšanai un reklāmai (izziņots ar dokumenta numuru K(2004) 1923) ⁽¹⁾ 29

2007/55/EK:

- ★ Komisijas Lēmums (2005. gada 9. novembris) par atbalsta shēmu, ko Francija paredzējusi īstenot attiecībā uz deserta vīnu *Pineau des Charentes*, *Floc de Gascogne*, *Pommeau de Normandie* un *Macvin du Jura* ražotājiem un tirgotājiem (izziņots ar dokumenta numuru K(2005) 4189) 37

2007/56/EK:

- ★ Komisijas Lēmums (2006. gada 16. maijs) par valsts atbalstu Nr. C 26/2004 (ex NN 38/2004), ko Vācijas Federatīvā Republika sniegusi uzņēmumam *Schneider Technologies AG* (izziņots ar dokumenta numuru K(2006) 1857) ⁽¹⁾ 49

Cena: EUR 38

⁽¹⁾ Dokuments attiecas uz EEZ

(Turpinājums nākamajā lapā)

LV

Tiesību akti, kuru virsraksti ir gaišajā drukā, attiecas uz kārtējiem jautājumiem lauksaimniecības jomā un parasti ir spēkā tikai ierobežotu laika posmu.

Visu citu tiesību aktu virsraksti ir tumšajā drukā, un pirms tiem ir zvaigznīte.

- ★ Komisijas Lēmums (2006. gada 7. jūnijs) par valsts atbalstu, ko Vācija piešķirusi vīnkopju asociāciju akciju iegūšanai (izziņots ar dokumenta numuru K(2006) 2070) 56

- ★ Komisijas Lēmums (2006. gada 28. augusts) par nolīguma noslēgšanu starp Japānas valdību un Eiropas Atomenerģijas kopienu par sadarbību kodolenerģijas izmantošanā nemilitāros nolūkos 64
- Nolīgums starp Japānas valdību un Eiropas Atomenerģijas kopienu par sadarbību kodolenerģijas izmantošanā mierīgiem nolūkiem 65

- ★ Komisijas Lēmums (2006. gada 26. septembris) par Nīderlandes piešķirto valsts atbalstu uzņēmumam *Holland Malt BV* (izziņots ar dokumenta numuru K(2006) 4196) 76

- ★ Komisijas Lēmums, (2006. gada 26. oktobris) ar ko nodibina Eiropas Transporta tīkla izpildaģentūru saskaņā ar Padomes Regulu (EK) Nr. 58/2003 88

- ★ Apvienotās veterinārās komitejas, kas izveidota ar Nolīgumu starp Eiropas Kopienu un Šveices Konfederāciju par lauksaimniecības produktu tirdzniecību, Lēmums Nr. 1/2006 (2006. gada 1. decembris) par nolīguma 11. pielikuma 1., 2., 3., 4., 5., 6. un 10. papildinājuma grozījumiem 91

- ★ Komisijas Lēmums (2006. gada 8. decembris) par Dānijas valsts noteikumiem par dažām siltumnīcefekta gāzēm (izziņots ar dokumenta numuru K(2006) 5934) 130

- ★ Komitejas Lēmums Nr. 2/2006 (2006. gada 13. decembris), kas pieņemts saskaņā ar Eiropas Kopienas un Šveices Konfederācijas Nolīgumu par savstarpēju atzīšanu, attiecībā uz atbilstības novērtēšanas iestādes pievienošanu sarakstam, kas iekļauts nozares nodaļā par individuālajiem aizsardzības līdzekļiem 135

- ★ Komisijas Lēmums (2006. gada 15. decembris) ar ko Kopienas ekomarķējuma piešķiršanai augšanas substrātiem nosaka pārskatītus ekoloģiskos kritērijus un ar tiem saistītās vērtēšanas un verifikācijas prasības (izziņots ar dokumenta numuru K(2006) 6962) ⁽¹⁾ 137

- ★ Komisijas Lēmums (2006. gada 15. decembris), ar kuru nosaka Komisijas standarta drošības pasākumus un trauksmes stāvokļus un groza tās reglamentu attiecībā uz darbības kārtību krīzes situāciju pārvarēšanā 144

- ★ Komisijas Lēmums (2006. gada 18. decembris) par pagaidu izmēģinājumu, lai palielinātu dažu veidu lopbarības augu sēklu partijas maksimālo svaru, kas noteikts Direktīvā 66/401/EEK (izziņots ar dokumenta numuru K(2006) 6572) ⁽¹⁾ 161

- ★ Komisijas Lēmums (2006. gada 18. decembris), ar ko atļauj dalībvalstīm pagarināt pagaidu atļaujas, kuras piešķirtas jaunajai aktīvajai vielai tritosulfuronam (izziņots ar dokumenta numuru K(2006) 6573) ⁽¹⁾ 164

- ★ Komisijas Lēmums (2006. gada 18. decembris) par Latvijas Republikas lūgumu piemērot samazinātu PVN likmi centralizētajai siltumapgādei un dabasgāzes un elektroenerģijas piegādei mājāsaimniecībām (izziņots ar dokumenta numuru K(2006) 6592) 165

⁽¹⁾ Dokuments attiecas uz EEZ

2007/69/EK:	
★ Komisijas Lēmums (2006. gada 18. decembris), ar ko Rumānijai atļauj atlikt dažu Padomes Direktīvas 2002/53/EK noteikumu piemērošanu attiecībā uz dažu lauksaimniecības augu sugu šķirņu sēklu tirdzniecību (izziņots ar dokumenta numuru K(2006) 6568) ⁽¹⁾	167
2007/70/EK:	
★ Komisijas Lēmums (2006. gada 20. decembris) par termiņa pagarinājumu tādu biocīdo produktu laišanai tirgū, kuru sastāvā ir aktīvās vielas, kas nav pētītas Direktīvas 98/8/EK 16. panta 2. punktā minētās desmit gadu darba programmas laikā (izziņots ar dokumenta numuru K(2006) 6707)	174
2007/71/EK:	
★ Komisijas Lēmums (2006. gada 20. decembris), ar ko izveido zinātnisku ekspertu grupu jautājumos par aizsargātiem cilmes vietas nosaukumiem, aizsargātām ģeogrāfiskās izcelsmes norādēm un tradicionāla rakstura produktiem	177
2007/72/EK:	
★ Komisijas Lēmums (2006. gada 20. decembris) par atsevišķu lēmumu par valsts atbalstu pagarināšanu (izziņots ar dokumenta numuru K(2006) 6927) ⁽¹⁾	180
2007/73/EK:	
★ Komisijas Lēmums (2006. gada 20. decembris) par Grāmatvedības standartu pārskata grupas dalībnieku iecelšanu, kas izveidota ar Komisijas 2006. gada 14. jūlija Lēmumu 2006/505/EK, ar ko izveido Grāmatvedības standartu pārskata grupu, lai konsultētu Komisiju par Eiropas Finanšu pārskatu padomdevējas grupas (EFRAG) atzinumu objektivitāti un neitralitāti	181
2007/74/EK:	
★ Komisijas Lēmums (2006. gada 21. decembris) par saskaņotu efektivitātes atskaites vērtību noteikšanu atsevišķai elektroenerģijas un siltuma ražošanai, piemērojot Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2004/8/EK (izziņots ar dokumenta numuru K(2006) 6817) ⁽¹⁾	183
2007/75/EK:	
★ Komisijas Lēmums (2006. gada 22. decembris), ar ko izveido iekšējo cenu noteikšanas ekspertu grupu	189
2007/76/EK:	
★ Komisijas Lēmums (2006. gada 22. decembris), ar ko īsteno Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 2006/2004 par sadarbību starp valstu iestādēm, kas atbildīgas par tiesību aktu īstenošanu patērētāju tiesību aizsardzības jomā, attiecībā uz savstarpēju palīdzību (izziņots ar dokumenta numuru K(2006) 6903) ⁽¹⁾	192
2007/77/EK:	
★ Lēmums Nr. 35/2006 (2006. gada 22. decembris), ko pieņēmusi Apvienotā komiteja, kura izveidota saskaņā ar Nolīgumu par savstarpēju atzīšanu starp Eiropas Kopien un Amerikas Savienotajām Valstīm saistībā ar atbilstības novērtēšanas iestādes iekļaušanu sarakstā, kas atrodas nozaru pielikumā par Telekomunikāciju iekārtām	198
IETEIKUMI	
Komisija	
2007/78/EK:	
★ Komisijas Ieteikums (2006. gada 22. decembris) par drošām un efektīvām transportlīdzekļa informācijas un sakaru sistēmām: atjaunināti Eiropas principi cilvēka un mašīnas saskarnes jomā	200

II

(Tiesību akti, kas pieņemti, piemērojot EK/Euratom līgumus, un kuru publicēšana nav obligāta)

LĒMUMI

KOMISIJA

KOMISIJAS LĒMUMS

(2004. gada 18. februāris)

par valsts atbalstu C27/2001 (ex NN 2/2001) saistībā ar Francijas īstenoto Lauksaimnieciskās izcelsmes piesārņojumu kontroles programmu (LIPKP) laikā no 1994. līdz 2004. gadam

(izziņots ar dokumenta numuru K(2004) 415)

(Autentisks ir vienīgi teksts franču valodā)

(2007/51/EK)

EIROPAS KOPIENU KOMISIJA,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu un jo īpaši tā 88. panta 2. punkta pirmo daļu,

pēc tam, kad ieinteresētās puses bija uzaicinātas iesniegt savas apsvērumus saskaņā ar minēto pantu⁽¹⁾, un ņemot vērā šos apsvērumus,

tā kā

I. PROCEDŪRA

- (1) Pēc Komisijas dienestu rīcībā nonākušās informācijas par Francijā pastāvošu Lauksaimnieciskās izcelsmes piesārņojumu kontroles programmu (tālāk tekstā "LIPKP" jeb "programma") Komisija 2000. gada 24. februārī nosūtīja vēstuli Francijas iestādēm, lai prasītu precizējumus par minētās programmas piemērošanu kopš 1994. gada. Ar 2000. gada 31. maija vēstuli Francija nosūtīja informāciju, kuras atsevišķas daļas apstiprina LIPKP pastāvēšanu kopš 1994. gada. Ar 2000. gada 11. jūlija vēstuli Komisija pieprasīja papildu informāciju. Francijas iestādes atbildēja ar 2000. gada 26. decembra vēstuli.

- (2) Francijas iestādes 1991. gada 13. februārī bija paziņojušas par valsts atbalstu par labu cūkkopības saimniecību videi ar mērķi atbalstīt individuālas investīcijas. Komisija atļāva atbalstu ar 1991. gada 11. decembra vēstuli⁽²⁾. Bez tam Francijas iestādes 1993. gada 20. aprīlī kādas līdzfinansētas strukturālas programmas ietvaros un saskaņā ar Kopienas 1991. gada 15. jūlija Regulas (EEK) Nr. 2328/91 par lauksaimniecības struktūru efektivitātes uzlabošanu⁽³⁾ 29. panta 4. punkta nosacījumiem iesniedza 1993. gada 2. marta apkārtrakstu DEPSE/SDEE Nr. 93-7005 un 1992. gada 5. novembra apkārtrakstu DEPSE/SDEE Nr. 7027 par atbalstu investīcijām liellopu un teļa gaļas nozarē. Saskaņā ar Regulu (EEK) Nr. 2328/91 1993. gada 29. jūlijā Komisija pieņēma lēmumu, kas atļauj Kopienas finansiālu līdzdalību šajā kopīgajā darbībā⁽⁴⁾. Valsts atbalsts tomēr netika paziņots Komisijai Līguma 88. panta 3. punkta izpratnē⁽⁵⁾.⁽⁵⁾ Saskaņā ar Francijas varasiestāžu nostāju šie pasākumi, kas veikti pirms LIPKP stāšanās spēkā, tika tajā integrēti caur 1994. gada 22. aprīļa apkārtrakstu DEPSE Nr. 7016. Tie tātad sastāda LIPKP liellopu un teļa gaļas un cūkgaļas sadaļu. Arī šis apkārtraksts netika paziņots Komisijai

⁽¹⁾ OV C 179 23.6.2001., 18. lpp.

⁽²⁾ Valsts atbalsts Nr. N 136/91.

⁽³⁾ OV L 218 6.8.1991., 1. lpp.

⁽⁴⁾ K(93) 1888.

⁽⁵⁾ Skat. Eiropas Kopienų Pirmās instances tiesas 1998. gada 15. septembra spriedumu saistītajās lietās T-126/96 un C-127/96, *Breda Fucine Meridionali SpA* un citi/Komisija, Rec., II-3437. lpp. Tiesa tajā apstiprināja Komisijas argumentu, saskaņā ar kuru dalībvalsts paziņojums nevar tikt uzskatīts par derīgu, ja tajā nav skaidri norādīta atsauce uz Līguma 88. panta 3. punktu un ja tas nav ticis iesniegts ģenerālsekretariātā. Tādēļ atbalsts ir jāuzskata par tādu, kas nav ticis paziņots.

Līguma 88. panta 3. punkta izpratnē.

II. APRAKSTS

1. Atbalsta pasākumi

- (3) Francijas varasiestādes ar 1994. gada 13. jūnija vēstuli paziņoja par valsts atbalstu investīcijām vides aizsardzībai putnkopībā. Šo shēmu, kas vēlāk tika integrēta LIPKP, kurā tā sastāda putnkopības sadaļu, Komisija atļāva ar 1995. gada 26. aprīļa vēstuli ⁽⁶⁾.
- (4) Francijas varasiestādes Līguma 88. panta 3. punkta izpratnē nepaziņoja ne 1993. gada 8. oktobra nolīgumu, ar kuru tika izveidota programma, ne arī kādu citu dokumentu, kas detalizēti noteiktu LIPKP raksturīgās iezīmes, kas attiecas konkrēti uz programmas finansējuma atslēgu ⁽⁷⁾. Komisija netika informēta konkrēti par ūdens dienestu līdzdalību minētās programmas finansējumā.
- (5) Turklāt attiecībā uz liellopu audzēšanas nozari Francijas varasiestādes nepaziņoja Komisijai paredzēto atbalstu investīcijām.
- (6) Komisijai netika iesniegts neviens paziņojums attiecībā uz jaunajiem lauksaimniekiem.
- (7) Ar 2001. gada 11. aprīļa vēstuli Komisija informēja Franciju par savu lēmumu sākt procedūru, kas paredzēta Līguma 88. panta 2. punktā, iebilstot pret LIPKP. Šis lēmums attiecas vienīgi uz LIPKP piemērošanu laikā no 1994. līdz 2000. gadam.
- (8) Komisijas lēmums sākt procedūru tika publicēts *Eiropas Kopienų Oficiālajā Vēstnesī* ⁽⁸⁾. Komisija uzaicināja pārējās dalībvalstis un ieinteresētās trešās puses iesniegt savas apsvērumus par apspriežamajām atbalsta shēmām. Komisija nesapņēma piezīmes no trešām pusēm. Francijas varasiestādes atsūtīja savas piezīmes 2001. gada 21. jūnija vēstulē.
- (9) Komisija atļāva LIPKP atjaunošanu, sākot no 2001. gada, ar 2001. gada 30. oktobra vēstuli ⁽⁹⁾.

- (10) LIPKP ir starp Francijas Valsti un profesionālām Francijas lauksaimniecības organizācijām 1993. gada 8. oktobrī noslēgta nolīguma rezultāts. Tā stājās spēkā 1994. gada 1. janvārī. Programmas mērķis ir ļaut lauksaimniekiem piemērot viņu aprīkojumu un prakses labākai vides aizsardzībai un jo īpaši ūdens aizsardzībai. Konstatētie piesārņojumi, kas ir šīs programmas priekšmets, ir tādi ūdens piesārņojumi, ko radījuši līdzekļi pret augu slimībām un minerālas un organiskas izcelsmes mēslojums.
- (11) LIPKP mērķis jo īpaši ir panākt, lai tiktu ievērota Padomes 1991. gada 12. decembra Direktīva 91/676/EEK attiecībā uz ūdeņu aizsardzību pret piesārņojumiem, ko rada lauksaimnieciskās izcelsmes nitrāti, ⁽¹⁰⁾ (tālāk tekstā "Direktīva par nitrātiem"), kā arī valsts noteikumi veiksmīgu lauksaimniecības prakšu kodeksa ieviešanai. Tā attiecas uz visiem ražošanas veidiem: saimniecībām un kultūrām.
- (12) Lai panāktu atbilstību un novērstu ūdens resursu piesārņošanu ar dzīvnieku izkārnījumiem, tika uzskatīts par nepieciešamu veikt darbus, lai uzlabotu saimniecību ēkas un notekūdeņu kontroli. Vienīgi ēkās realizējamo darbu izmaksas tolaik tika aptuveni aprēķinātas uz 1 miljardu euro laikposmam līdz 2002. gadam. Tika uzsākta investīciju programma, kuras pieņemtais kopējais finansējuma plāns bija šāds: audzētāji, 1/3; paritāri valsts (Lauksaimniecības un zvejniecības ministrija) un teritoriālās pašvaldības, 1/3; ūdens dienesti ⁽¹¹⁾, 1/3. Kompensācijai audzētāji, kas var saņemt atbalstu, tiek pakļauti piesārņojuma iemaksai, ko iekasē ūdens dienesti.

⁽¹⁰⁾ OV L 375 31.12.1991., 1. lpp.

⁽¹¹⁾ Saskaņā ar Komisijas rīcībā esošo informāciju – kas daļēji ņemta no ūdens dienestu (*agences de l'eau*) tīmekļa vietnes (<http://www.eaufrance.tm>) – ūdens dienesti ir valsts iestādes, kas dibinātas 1964. gadā kā juridiskas personas ar finansālu autonomiju. Tās atrodas Vides ministrijas un Ekonomikas un finanšu ministrijas uzraudzībā, un tās vada valde, kas sastāv no dažādu ūdens lietotāju pārstāvjiem. Dienesti ir sadalīti pa sešiem lielajiem baseiniem, kas pārklāj visu Francijas metropoles teritoriju: *Adour-Garonne*, *Artois-Picardie*, *Loire-Bretagne*, *Rhin-Meuse*, *Rhône-Méditerranée-Corse* un *Seine-Normandie*. Tie ir vienādi organizēti, sastāvot no Baseina komitejas, ūdens dienesta un tā valdes. To politiku nosaka Baseina komiteja, un tā tiek risināta ap četrām lielām asīm: ūdens kontrole un resursi, cīņa pret piesārņojumu, ūdens vides aizsardzība un kontinentālo un piekrastes ūdeņu kvalitātes uzraudzība.

Laikā no 1997. līdz 2001. gadam ūdens dienesti bija paredzējuši atbalstīt darbu sērijas finansējumu, kas bija novērtēts uz 16 miljardiem euro, lai aizsargātu ūdens resursus un cīnītos pret piesārņojumu. Tie sniedz tehniskus padomus ievēlētajiem pārstāvjiem, rūpniekiem un lauksaimniekiem un tiem piešķir finansālus atbalstus, lai tiktu veikti nepieciešamie darbi cīņai pret ūdens piesārņojumu un ūdens resursu aizsardzību. Dienestu finansējumi nāk no proporcionālajām iemaksām, kas iekasētas no piesārņotājiem, ūdens ņēmējiem un lietotājiem. Šīs iemaksas vēlāk tiek no jauna izdalītas atbalstu veidā (kā subsīdijas un aizdevumi) vietējām pašvaldībām, ražotnēm un lauksaimniecībai (un plašākā nozīmē līgumslēdzējam pusēm), lai tiktu veikti tādi darbi kā attīrīšanas iekārtas, attīrīšanas tīkli, dzeramā ūdens ražošanas darbi, upju apsaimniekošanas darbi, pētījumi un pasākumi tīkli.

⁽⁶⁾ Valsts atbalsts Nr. N 342/94.

⁽⁷⁾ Skat. zemsvēitras piezīmi Nr. 5.

⁽⁸⁾ Skat. zemsvēitras piezīmi Nr. 1.

⁽⁹⁾ Valsts atbalsts Nr. N 355/2000.

- (13) Ar 1994. gada 24. februāra notu iesaistītajām administratīvajām instancēm Francijas Vides un Lauksaimniecības ministrijas precizēja procedūras elementus, ko izklāstījusi nacionālā uzraudzības komiteja, kas atbildīga par programmas ieviešanu: plānojumu, finansējuma atslēgas, piemērošanu audzētājiem.
- (14) Attiecībā uz programmas saistību ar noteiktajām iekārtām, Francijas varasiestādes šajā notā norādīja, ka audzētāju interesēs ir tas, lai tad, kad vienā vai vairākos piesārņojuma kontroles līgumos paredzētie darbi būs paveikti, tie būtu saskaņā ar Ministriju 1992. gada 29. februāra rīkojumiem par saimniecībām, attiecībā uz nosacījumiem, kas skar ūdens aizsardzību.
- (15) LIPKP ieviešana atbilda ar nozari saistītai pieejai un tika īstenota, izmantojot sīki izstrādātus atbalsta noteikumus ietverošus apkārtrakstus, ko Lauksaimniecības un zvejniecības ministrija izstrādāja reģionu un departamentu prefektiem. Pēc Komisijas pieprasījuma Francijas varasiestādes tai nosūtīja šādu apkārtrakstu kopijas:
- 1994. gada 22. aprīļa apkārtraksts DEPSE/SDEEA Nr. 7016 "Atbalsts liellopu un cūkkopības saimniecību standartizācijai";
 - 1995. gada 18. aprīļa apkārtraksts DEPSE/SDEEA Nr. 7021 "Atbalsts putnkopības saimniecību standartizācijai";
 - 1995. gada 19. jūnija apkārtraksts DEPSE/SDEEA Nr. 7028 "Atbalsts saimniecību standartizācijai";
 - 1996. gada 15. janvāra apkārtraksts DEPSE/SDEEA Nr. 7001 "Atbalsts saimniecību standartizācijai. Tādu jaunu lauksaimnieku gadījums, kas uzsāk darbību, sākot ar 1996. gada 1. janvāri".
- (16) Atbalsta saņēmēji bija lauksaimniecībā izmantojamu zemes īpašumu lietotāji vai īpašnieki, konkrēti liellopu, cūkkopības un putnkopības nozarēs. Attiecībā uz tiem investīciju mērķis bija jau pastāvošo ēku iekārtošana, lai palielinātu dzīvnieku izkārņojumu krājumu iespējas un uzlabotu krājumu vietu aprīkojumu, lai sasniegtu Direktīvas par nitrātiem normu prasīto līmeni ⁽¹²⁾.
- (17) Finansējums pastāvēja kā valsts ieguldījums 35 % līmenī no izmaksām kapitāla dotācijas veidā, kas sedz 30 % no izmaksām, kam var tikt pievienots aizdevums ar atvieglotiem nosacījumiem, kura subsīdijas ekvivalents atbilstu 5 % no izmaksām. Ūdens dienestu līdzdalība 1/3 līmenī no izmaksām nebija norādīta 15. apsvērumā minētajos apkārtrakstos.
- (18) Attiecībā uz liellopu un cūkkopības nozarēm bija arī plānotas atbalsta shēmas lauksaimniekiem, kas īsteno savu projektu Materiālā uzlabojuma plāna (MUP) ietvaros nelabvēlīgajos reģionos caur atbalstu kapitālam par 30 % un caur atbalstu, kura subsīdijas ekvivalents ir 15 %. Procentu līmeņi ir augstāki, ja bez tam ir runa par jauniem lauksaimniekiem (43,75 % līdzenumu reģionā un 56,25 % nelabvēlīgā reģionā). Putnkopības nozarē attiecībā uz jauniem lauksaimniekiem ir paredzēts vidēji 5 % paaugstinājums vienam aizdevumam ar atvieglotiem nosacījumiem.
- (19) Ar 1996. gada 15. janvāra apkārtrakstu DEPSE/SDEEA Nr. 7001 tika grozītas atbalsta procentu likmes par labu jauniem lauksaimniekiem, kas uzsākuši darbību, sākot no 1996. gada 1. janvāra. Kapitāla dotācijas procentu likme ir robežās no 30 % līdz 35 % nelabvēlīgajos reģionos un prioritārajās lauksaimniecības attīstības teritorijās. Nevienam aizdevumam ar atvieglotiem nosacījumiem nav paredzēts. Pārējos reģionos kapitāla dotācijas līmenis ir robežās no 30 % līdz 32,5 %. Ir atļauts papildu aizdevums ar ietekmi, kuras subsīdiju ekvivalents ir 2,5 %.
- (20) Lai varētu saņemt atbalstu, ražotājiem vajadzēja iesniegt iepriekšēju pētījumu, ko viņu vārdā bija veikuši apstiprināti speciālisti un pēc kura bija izstrādāts ražotāja investīciju projekts. Diagnostika kalpoja par pamatu piesārņojuma kontroles līgumam (skat. 21. apsvērumu) un tādā attaisnotās summas noteikšanai katrai daļai, kas piedalās darbu valsts finansējumā. Šie pētījumi veidoja 2 % no investīciju izmaksām, un tos 50 % līmenī atbalstīja valsts un 50 % līmenī ūdens dienesti, līdz maksimālajai summai 6 000 Francijas franki (FRF) bez nodokļiem (jeb 914 euro).
- (21) Piesārņojuma kontroles līgums bija elements, kas audzētājam garantēja LIPKP paredzēto atbalsta pasākumu piemērošanu, kā arī kompensāciju iespējamai iemaksai ūdens dienestam. Tas ir uzticības līgums, kas noteikti atklāj vides problēmu pastāvēšanu saimniecībā, taču kura mērķis ir palīdzēt tās atrisināt. To paraksta visi finanšu partneri, tostarp audzētājs.

2. Argumenti, ko Komisija atzīmējusi, sākot izmeklēšanas procedūru

- (22) Vispirms Komisija uzskatīja, ka ūdens dienestu līdzdalība LIPKP ir valsts atbalsts Līguma 87. panta 1. punkta nozīmē. Būtbūt ūdens dienesti piedalījās LIPKP investīciju izmaksu finansējumā 1/3 līmenī no šīm izmaksām. Komisija uzzināja par šo līdzdalību vienīgi pēc tam, kad tika izplatīts novērtējuma ziņojums par LIPKP pārvaldību un bilanci, ko izstrādāja Ģenerālā finanšu inspekcija, Pastāvīgā Lauksaimniecības un zvejniecības ministrijas inspekciju koordinācijas komiteja un Lauku celtniecības ģenerālā padome ūdeņu un mežu jomā ⁽¹³⁾.

⁽¹²⁾ Ar informāciju, kas saistīta ar subsidētajām investīcijām, var iepazīties lēmumā sākt procedūru.

⁽¹³⁾ Ziņojums, kas pieņemts 1999. gada 26. jūlijā un izplatīts 2000. gadā Francijas Lauksaimniecības ministrijas vietnē: <http://www.agriculture.gouv.fr>

- (23) Komisija atzīmēja, ka Francijas 1966. gada 14. septembra Dekrēta par baseina finanšu dienestiem Nr. 66-700 2. pants paredz, ka ūdens dienesti ir valsts varasiestādes, kam piemīt juridiska personība un finansiāla autonomija, un ka tātad Francijā spēkā esošie tiesību akti neatstāj šaubas attiecībā uz dienestu valstisko raksturu.
- (24) Savā lēmumā sākt procedūru Komisija secināja, ka Francijā pieņemto likumdošanas aktu gaismā, kas attiecas uz ūdens dienestiem un to darbības metodēm, kā arī Eiropas Kopienas Tiesas un Pirmās instances tiesas jurisprudences gaismā ⁽¹⁴⁾ ūdens dienesti ir jāuzskata par valsts funkcijas turpinātājiem un ka lauku saimniecību investīciju finansējums caur šiem dienestiem tātad veido valsts atbalstu ⁽¹⁵⁾.
- (25) Komisija uzskatīja, ka liellopu, cūku un putnu audzētājiem piešķirtās summas, tostarp tās, kas nāca no ūdens dienestiem, deva šiem ražotājiem tādu priekšrocību, kādu citi ražotāji nevarēja saņemt. Tas tātad bija Francijas piešķirts atbalsts, kas, kropļojot vai draudot kropļot konkurenci, radot labvēlīgākus apstākļus atsevišķiem uzņēmumiem un atsevišķiem ražojumiem, varēja ietekmēt tirdzniecību starp dalībvalstīm. Šādi uz pasākumu attiecas Līguma 87. panta 1. punkts.
- (26) Komisija arī secināja, ka Francijas ieviestās atbalsta shēmas ir jaunas, Komisijai nepazītas atbalsta shēmas, kas šā iemesla dēļ var veidot nelikumīgu atbalstu Līguma nozīmē. Komisija jo īpaši balstījās uz Padomes 1999. gada 22. marta Regulas (EK) Nr. 659/1999, ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus EK Līguma 93. panta piemērošanai, ⁽¹⁶⁾ 1. panta f) apakšpunktu, kas definē nelikumīgu atbalstu kā jaunu atbalstu, kas ieviests, pārkāpjot Līguma iepriekšējā 93. panta (tagad 88. pants) 3. punktu. Jauna atbalsta jēdziens savukārt ietver katru atbalstu, tas ir, katru atbalsta shēmu vai atsevišķu atbalstu, kas nav jau pastāvošs atbalsts, tostarp jebkāds pastāvoša atbalsta grozījums.
- (27) Komisija atgādināja, ka katra Komisijas atļauta atbalsta shēma, kurā pēc tam ir izdarītas būtiskas izmaiņas – šajā gadījumā tādas, kas attiecas uz valsts varasiestādes līdzdalību Komisijai paziņota atbalsta finansējumā, nozīmīgā veidā izmainot finansējuma skalu un tātad atbalsta intensitāti, – veido jaunu atbalstu, kas ir jāpaziņo Komisijai Līguma 88. panta nozīmē un kam ir jāsaņem tās atļauja. Šī paziņošanas prasība ir saglabāta Regulas (EK) Nr. 659/1999 1. panta c) apakšpunktā. Saskaņā ar Komisijas nostāju atbalsta intensitātes izmaiņšana pati par sevi šķita tāds elements, kas groza atbalsta būtību un rada prasību to paziņot Līguma 88. panta 2. punkta nozīmē
- (28) Pēc tam Komisija izdarīja apspriežamo atbalstu novērtējumu, ņemot vērā Kopienas vadlīniju par valsts atbalstu lauksaimniecības nozarē ⁽¹⁷⁾ (tālāk tekstā “lauksaimniecības vadlīnijas”) 23. panta 3. punktu, saskaņā ar kuru katram nelikumīgam atbalstam Regulas (EK) Nr. 659/1999 1. panta f) apakšpunkta nozīmē ir jātiek novērtētam saskaņā ar noteikumiem un vadlīnijām, kas ir spēkā atbalsta piešķiršanas brīdī.
- (29) Attiecībā uz subsidētām investīcijām un atbalstu veidu Komisija uzskatīja, ka attiecībā uz cūkkopības nozari, investīciju raksturs tiešām bija pārņemts LIPKP un ka būtībā investīcijas atbilda tām, kas bija paziņotas Komisijai un saņēmušas tās atļauju. Attiecībā uz liellopu gaļas nozari, Komisija, pat ja tajā laikā tā vēl nebija pārbaudījusi atbalstu Kopienas konkurences noteikumu gaismā, sākot procedūru, konstatēja atbalsta saderību ar šiem noteikumiem. Attiecībā uz putnkopības nozari, Komisija konstatēja, ka LIPKP pārņēma tieši tos pašus pasākumus, ko tā iepriekš bija atļāvusi. Visbeidzot tajā, kas attiecas uz atbalsta shēmu par labu jaunajiem lauksaimniekiem, kas sākuši darbību, sākot ar 1996. gada 1. janvāri, Komisija konstatēja, ka shēma neizdarīja izmaiņas iepriekšējās shēmas daļā, kas skar attaisnotās investīcijas, bet vienīgi rada izmaiņas atbalsta veidā tajā daļā, kas ir valsts finansēta.
- (30) Tādējādi Komisija secināja, ka attiecībā uz investīciju raksturu un atbalsta veidiem, kādus Francijas varasiestādes tos bija paredzējušas, atbalsta shēmas, lai arī nelikumības skartas, tomēr bija ieviestas saskaņā ar tajā laikā piemērojamajiem Kopienas konkurences noteikumiem. Komisija tātad neapšaubīja šo atbalsta shēmu ieviešanas daļu.
- (31) Attiecībā uz atbalsta finansējuma skalu, Komisija atgādināja, ka saskaņā ar normatīvajiem aktiem, kas piemērojami programmas spēkā stāšanās laikā, atbalsta griesti investīcijām vides aizsardzībai bija 35 % no izdarītajām izmaksām (45 % nelabvēlīgajos reģionos). Būtībā Regulas (EEK) Nr. 2328/91 12. panta 5. punkta piektais ievilkums, kas paredz valsts atbalsta izskatīšanu, ņemot vērā Līguma 92. un 93. pantu (tagad 87. un 88. pants) un minētās regulas 6. pantu, atļauj atbalstu investīcijām, kuru mērķis ir vides aizsardzība, ar nosacījumu, ka tās neizraisa ražošanas palielināšanos.

⁽¹⁴⁾ Skat. konkrēti: Pirmās instances tiesas 1996. gada 12. decembra spriedums, Nacionālā aviokompānija *Air France*/Komisija, lieta T-358/94, Rec., II-2109. lpp.; Tiesas 1977. gada 22. marta spriedums, lieta 78/76, *Steinike & Weinglg/VFR*, Rec., 595. lpp.; Tiesas 2001. gada 31. janvāra spriedums, saistītās lietas T-197/97 un T-198/97, *Weyl Beef Products BV* un citi/Komisija, Rec., II-303. lpp.; Tiesas 1985. gada 30. janvāra spriedums, lieta 290/83, Komisija/Francija, Rec., 439. lpp.; Komisijas 1997. gada 26. marta Paziņojums par vides nodokļiem un maksājumiem vienotajā tirgū (KOM (97) 9 galīgā versija).

⁽¹⁵⁾ Skat. Komisijas izsmelošos argumentus par ūdens dienestu valstisko raksturu lēmumā sākt procedūru.

⁽¹⁶⁾ OV L 83 27.3.1999., 1. lpp.

⁽¹⁷⁾ OV C 28 1.2.2000., 2. lpp., un precizēta versija OV C 232 12.8.2000., 17. lpp.

Savā lēmumā par valsts atbalstu Nr. N 136/91 Komisija ņēma vērā to, ka tā parasti ir uzskatījusi par saderīgu ar kopējo tirgu 35 % likmi no attaisnotajām izmaksām šāda veida atbalstam (45 % nelabvēlīgajos reģionos Padomes 1975. gada 28. aprīļa Direktīvas 75/268/EEK par lauksaimniecību kalnu rajonos un atsevišķos nelabvēlīgos reģionos⁽¹⁸⁾ nozīmē). Šis atbalsta likmes ir apstiprinātas Kopienas nostādnēs valsts atbalstam vides aizsardzībai⁽¹⁹⁾, to 3. panta 2. punkta 3. apakšpunktā, neilgi pēc programmas stāšanās spēkā.

(32) Cita starpā šo griestu pastāvēšanu un raksturu Francijas varasiestādes bija paskaidrojušas 15. apsvērumā minētajos LIPKP piemērošanas nozaru apkārtrakstos. Būtībā tās šajos apkārtrakstos raksta, ka "Eiropas Savienība ir atļāvusi, ka valsts atbalsts šīm investīciju veidam, kas saistīts ar vides uzlabošanu, sasniedz īpaši noteiktu līmeni 35 %".

(33) Ņemot vērā to, ka programmas finansējuma skala paredz, ka investīciju izmaksās piedalās valsts un teritoriālās pašvaldības par 1/3 (paritāri, tas ir, katra puse par 1/6), ūdens dienesti par 1/3 un ūdens lietotāji par 1/3, un ņemot vērā jo īpaši to, ka ūdens dienestu ieguldījums veido valsts atbalstu, Komisija lēmumā sākt procedūru secināja, ka atļautie griesti šīm investīciju veidam, šķiet, nav tikuši ievēroti. Būtībā ūdens dienestu ieguldījums LIPKP finansējumā būtu varējis izraisīt valsts finansējuma palielināšanos līdz 2/3 no investīciju izmaksām, tas ir, apmēram 66,6 % no izdarītajām izmaksām. Saskaņā ar Komisijas nostāju tas nozīmētu, ka atļautais procentu līmenis ir pārsniegts par apmēram 31,6 % (21,6 % nelabvēlīgajos reģionos) no izdarītajām izmaksām. Tik pat daudz izmaksas būtu pārsniegtas attiecībā uz shēmu par labu jaunajiem lauksaimniekiem, kas sākuši darbību ar 1996. gada 1. janvāri, tādēļ kā shēmā izdarītie grozījumi attiecas vienīgi uz atbalsta veidu daļā, kas ir valsts finansēta, un tātad neizraisa atbalsta līmeņa vispārēju palielināšanos šo lauksaimnieku labā.

(34) Komisija arī uzskatīja, ka kopš 2000. gada 1. janvāra, datuma, kad stājās spēkā lauksaimniecības vadlīnijas, Komisija, balstoties uz šo vadlīniju 4.1.1.2. punktu, tomēr šīm investīciju veidam atļauj atbalsta likmi 40 % no izdarītajām izmaksām (50 % nelabvēlīgajos reģionos). Attiecībā pret jaunajiem lauksaimniekiem pieļautais līmenis ir 45 % (55 % nelabvēlīgajos reģionos). Tas nozīmē, ka, piemērojot 2000. gadā piešķirtajiem atbalstiem šos labvēlīgākos nosacījumus, piešķirtā atbalsta likme būtu pārsniegta tikai par 26,6 % (16,6 % nelabvēlīgajos reģionos) un attiecībā uz jaunajiem lauksaimniekiem – par 21,6 % (11,6 % nelabvēlīgajos reģionos) investīcijām, kas realizētas, sākot ar 2000. gada 1. janvāri, un kas atbilst visiem lauksaimniecības vadlīnijās paredzētajiem nosacījumiem.

(35) Tā kā Komisijas atļautās atbalsta shēmas investīcijām bija balstītas atļautajā valsts finansējuma līmenī, kas ir maksimāli 35 % no šo investīciju izmaksām (45 % nelabvēlīgajos reģionos), pat no 40 % līdz 55 % atkarībā no gadījuma, sākot ar 2000. gada 1. janvāri, Komisijai lēmumā sākt pārbaudes procedūru bija jāsecina, ka to atbalsta shēmu likme, kas piešķirtas, piemērojot LIPKP, varētu neatbilst Komisijas atļautajai atbalsta likmei un ka tāpēc viss piešķirtais valsts atbalsts, kas pārsniegtu atļautos griestus, veidotu valsts atbalstu, kas nav saderīgs ar Līgumu.

(36) Pēc tam, kad Komisija bija izskatījusi Francijas varasiestāžu iesniegto informāciju, tai bija šaubas par laikā no 1994. līdz 2000. gadam LIPKP ietvaros finansēto investīciju atbalsta saderību ar kopējo tirgu, jo īpaši attiecībā uz atbalsta summām, kas varēja būt piešķirtas, pārsniedzot atļauto intensitāti par 35 % vai pat 45 %. Šī iemesla dēļ Komisija sāka Līguma 88. panta 2. punktā paredzēto procedūru.

(37) Komisija arī secināja, ka atbalsta apjoms, ko Francijas varasiestādes ir izmantojušas, lai veiktu saimniecības diagnostiku, bija saskaņā ar piemērojamajiem konkurences noteikumiem.

III. FRANCIJAS IESNIEGTIE APSVĒRUMI

(38) Ar 2001. gada 31. jūnija vēstuli Francijas varasiestādes iesniedza savus apsvērumus par Komisijas lēmumu sākt procedūru, kas paredzēta Līguma 88. panta 2. punktā, iebilstot pret paziņoto atbalstu.

(39) Francijas varasiestādes pieņēma zināšanai Komisijas juridisko pieeju attiecībā uz ūdens dienestu atbalsta valstisko raksturu. Saskaņā ar šo varasiestāžu nostāju Francijas valdība paredz pārskatīt 1964. gada 16. decembra Likumu Nr. 64/1245, kas attiecas uz ūdensapgādes kārtību un sadali un uz cīņu pret ūdeņu piesārņojumu, kas tieši nosaka ūdens dienestu darbības pamatprincipus, tā lai iemaksu aprēķina noteikumi un dienestu finansiāla ieguldījuma programmu pamatnostādnes nākotnē tiktu pakļautas Parlamenta balsojumam.

(40) Francijas varasiestādes tomēr uzskata, ka tam, lai pārsniegtu 35 % un 45 % likmi, varētu tikt izmantoti Regulas (EEK) Nr. 2328/91 12. panta 5. punkta noteikumi, kā arī Padomes 1997. gada 20. maija Regulas (EK) Nr. 950/97 par lauksaimniecības struktūru efektivitātes uzlabošanu⁽²⁰⁾ 12. panta 3. punkta d) apakšpunkta noteikumi. Šie noteikumi saskaņā ar Francijas varasiestāžu nostāju ļauj nepiemērot atbalsta aizliegumus un šo apjomu pārsniegšanas ierobežojumus atsevišķām investīcijām, tostarp tādām, kuru mērķis ir vides aizsardzība.

⁽¹⁸⁾ OV L 128 19.5.1975., 1. lpp.

⁽¹⁹⁾ OV C 72 10.3.1994., 3. lpp.

⁽²⁰⁾ OV L 142 2.6.1997, 1. lpp.

- (41) Attiecībā uz iespaidu, ko ūdens dienestu līdzdalība LIPKP atstāj uz konkurenci, Francijas varasiestādes uzskata, ka tie nepamatoti nerada labvēlīgākus apstākļus kādai īpašai valsts nozarei turpmāk izklāstītu iemeslu dēļ. Būtībā tās ir neproduktīvas investīcijas, kas pat ar paaugstinātu atbalsta procentu likmi gulstas uz saimniecību ekonomiku un nostāda attiecīgos audzētājus nelabvēlīgā situācijā salīdzinājumā ar tiem, kas neīsteno šādas investīcijas. Šo pēdējo cita starpā Francijā noteikti ir visvairāk. Saskaņā ar Francijas varasiestāžu atzinumu konkurences kropļojums vispārīgā veidā nāktu par sliktu attiecīgajiem audzētājiem un nevis par labu.
- (42) Saskaņā ar Francijas varasiestāžu nostāju, ja šajā gadījumā varētu būt konkurences kropļojumi Līguma 87. panta nozīmē, tie tātad varētu būt vienīgi attiecībā uz audzētājiem citās dalībvalstīs, kas būtu veikuši līdzīgus darbus, taču ar finansiālu atbalstu, kura griesti ir 35 % vai 45 % nelabvēlīgajos reģionos. Saskaņā ar Francijas varasiestāžu nostāju šāda kropļojuma pastāvēšana būtībā varētu tikt novērtēta vienīgi no gadījuma uz gadījumu.
- (43) Francijas varasiestādes turpina savu argumentāciju, apliecinot, ka šādiem darbiem piemērotais reālais atbalsta apjoms būtiski atšķiras atkarībā no audzētājiem, ņemot vērā programmas piemērošanas konkrētos noteikumus. Šīs varasiestādes paskaidro, ka ļoti vispārīgi šīs likmes ir nepārprotami zemākas par 60 %, ja tas tiek aprēķināts, ņemot atbalsta vērtību, kas izteikta procentos no investīcijas summas, saskaņā ar Regulas (EEK) Nr. 2328/91 7. panta 2. punktu un ar Regulas (EK) Nr. 950/97 7. panta 2. punktu.
- (44) Saskaņā ar Francijas iestāžu nostāju valsts piešķirto un Komisijai paziņoto atbalsta shēmu piemērošanas noteikumi definē vispārīgo programmas piemērošanas ietvaru. Ūdens dienesti no savas puses ir pieņēmuši to pašu attaisnoto darbu sarakstu, taču atbalsta griesti nav aizvien tie paši. Cita starpā tehniski ierobežojumi (darbiem izmantotās zemes platības (m², piemēram) ir tikuši pievienoti lokālā mērogā gan attiecībā uz dienestu atbalstu, gan uz valsts vai vietējo pašvaldību atbalstu, tie ir ierobežojumi, kas bieži samazina attaisnoto darbu finansējamo daļu. Visbeidzot atsevišķiem ūdens dienestiem atbalsta summas maksimālā apjoma vispārīgā noteikšana varēja notikt arī attiecībā uz "slāpekli uz ganāmpulka vienību" (N GV).
- (45) Tādējādi šo dažādo maksimālā apjoma noteikšanas veidu dēļ reālais piešķirtā atbalsta procentu likme, ko piemēro izdevumiem, ko audzētājs ieguldījis attaisnotajos darbos, saskaņā ar Francijas iestāžu nostāju praktiski vienmēr ir zemāks par programmas maksimāli atļauto apjomu.
- (46) Francijas iestādes paskaidroja, ka tādu darbu gadījumā, kas nepieciešami vides efektivitātes uzlabošanai, atsevišķi audzētāji realizē modernizācijas darbus. Šie darbi nav attaisnoti un tātad nesāņem atbalstu LIPKP ietvaros.
- (47) Liellopu audzēšanā, kas veido 80 % no saimniecību skaita, kuras var gūt atbalstu LIPKP ietvaros, reālais vidējais atbalsta līmenis ir drīzāk zems, visbiežāk robežās no 35 % līdz 50 %, un cita starpā ļoti mainīgs atkarībā no ražošanas sistēmām. Tas izskaidrojams ar ļoti dažādajiem izkārtnījumu veidiem, gan šķidriem, gan cietiem, gan, visbiežāk, jaukta veida, un tātad arī ar krājumu veidiem gan attiecībā uz to raksturu (kūtsmēslu novietnes, pusšķidro mēslu bedres), gan uz kapacitāti, un ar to, ka šīs investīcijas krājumu veidošanai, kā arī betonēto virsmu laukumiem un pastaigas vietu pārsegumiem, ir pakļautas tehniskiem ierobežojumiem vai īpaši zemiem finanšu griestiem.
- (48) Cūku un mājputnu fermās pastāvošo notekūdeņu krājumu iespējas lielākajā laika daļā ir pietiekamas, ņemot vērā mēslošanas aizlieguma laikposmus. Tādēļ darbi ir jāiegulda tajā, lai atjaunotu krājumu vai pastāvošo betonēto virsmu ūdensnecaurlaidību, vai tajā, lai ierīkotu divfāžu barošanas sistēmas, samazinot piesārņojumus to rašanās vietā cūkopības saimniecībās vai arī uzlabojot mēslu izmantošanu mājputnu audzēšanas saimniecībās. Reālā atbalsta likme tad var sasniegt 60 % no attaisnoto darbu summas, kā tas parādīts 1. tabulā. Tomēr visbiežāk darbu summa ir acīmredzami zemāka kā attiecībā uz liellopiem.
- (49) Saskaņā ar Francijas iestāžu nostāju kāds pētījums par 20 000 lietām *Loire-Bretagne* ūdens dienesta baseinā parāda, ka vidējā atbalsta likme ir 40 %.
- (50) Būtībā daļa šo lietu atbilst jaunām celtnēm, kas realizētas programmas ietvaros, tā kā dažādu iemeslu dēļ tika uzskatīts par nelietderīgu veikt ieteiktos darbus pastāvošajās ēkās. Saskaņā ar Francijas iestāžu nostāju šie gadījumi ir jāskata atsevišķi, jo tad tas vairs nav atbalsts vides aizsardzībai, bet atbalsts modernizācijai, kas paredzēts Regulas (EEK) Nr. 2328/91 7. panta 2. punkta b) apakšpunktā un Regulas (EK) Nr. 950/97 12. panta 4. punkta c) apakšpunktā. Tādā gadījumā atbalsta summa nedrīkst pārsniegt 35 % vai 26,25 % (attiecīgi 45 % vai 38,75 % nelabvēlīgā reģionā) no darbu izmaksām, atkarībā no tā, vai audzētājam ir vai nav iespējams iegūt materiālā uzlabojuma plānu. Šajos gadījumos atbalsta reālais apjoms ir, kā 2. tabulas piemēros, vienmēr daudz zemāks par šiem apjomiem – (a) kolonna norāda, kādas būtu bijušas vides darbu realizācijas izmaksas, ja ēkas būtu saglabātas.
- (51) Darbi jau pastāvošās ēkās un jaunu ēku būvniecība cita starpā var tikt veikti vienā saimniecībā.

- (52) Visbeidzot, ja būtu jāveic salīdzinājums par katru lietu atsevišķi, saskaņā ar Francijas iestāžu nostāju vajadzētu saskaņā ar Līguma 87. pantu stingri izslēgt no salīdzinājuma lauka audzētājus, kas maksā ikgadēju iemaksu kādam no ūdens dienestiem.

1. tabula

Reālo atbalsta apjomu piemēri standartu izpildīšanai LIPKP ietvaros

(summas FRF ⁽¹⁾)

Saimniecības veids	Nepieciešamie uzlabojumi	Kopējā darbu summa (a)	Attaisnoto darbu summa (b)	Ieturētā summa: valsts (c)	Ieturētā summa: ūdens dienests (d)	Kopējais atbalsts (e)	Reālā likme (e/b)
Jaukta saimniecība: 52 piena govīs, 20 zīdītāgovīs un jaunlopi, jeb 120 N GV	Impregnēšana un pastaigu vietu pārsegšana. Kūtsmēslu novietņu kapacitātes palielināšana. Pussķidro mēslu bedru ierīkošana.	334 154	257 372	236 550	236 550	141 930	55,1 %
60 piena govīs un jaunlopi, jeb 80 N GV	Pastāvošās bedres ūdensnecaurlaidības nodrošināšana. Vaļējas bedres ierīkošana. Pastaigu vietu impregnēšana.	328 178	328 178	272 038	272 038	163 222	49,7 %
90 piena govīs un jaunlopi, jeb 120 N GV	Kūtsmēslu novietnes ierīkošana. Bedres kapacitātes palielināšana. Lietus ūdeņu atdalīšana. Notekūdeņu rezervuāra plāns.	1 220 700	671 020	495 800	495 800	252 780	36,7 %
Jaukta saimniecība: 450 cūkas gaļas izstrādājumiem, 84 gaļas un piena liellopi, jeb 115 N GV	Pāreja uz 9 mēnešu ilgiem notekūdeņu krājumiem. Pastaigu vietu pārsegšana. Cūku ūdens avots.	196 380	188 330	177 225	177 225	115 195	57,5 %
147 sivēnmātes, 27 kuļļi, 1 840 nobarotas cūkas, jeb 223 N GV	Ūdens atdalīšanas tīkls. Pagalmu pārsegšana.	93 180	305 510	16 163	16 163	10 505	34,4 %
210 sivēnmātes, 1 318 cūkas nobarošanai, jeb 167 N GV	Kūtsmēslu novietnes impregnēšana. Novadišanas tīkls. Daudzfāzu barošana.	100 293	55 375	55 375	55 375	33 225	60 %
242 000 reproduktīvi mājputni, jeb 1 128 N GV	Mēslu novadišanas un žāvēšanas iekārta.	1 575 200	547 700	310 930	310 930	186 558	34,6 %

⁽¹⁾ 1 FRF = 0,15 euro

2. tabula

Reālo atbalsta apjomu piemēri jaunu ēku celtniecības gadījumā

(summas FRF)

Saimniecības veids	Nepieciešamie uzlabojumi	Veco ēku novērtētā cena (a)	Kopējā darbu summa (b)	Ieturētā summa: valsts (c)	Ieturētā summa: ūdens dienests (d)	Kopējais atbalsts (e)	Reālā likme (e/b)
80 piena govīs un jaunlopi, jeb 123 N GV	Salmiem klātas kūts ierīkošana visiem dzīvniekiem. Notekcauruļu ievietošana.	380 120	468 502	328 640	90 880	118 592	25,3 %
75 zīdītājgovīs un teļi, jeb 116 N GV	Aploku ierīkošana. Kūtsmēslu un pusšķidro mēslu krājumu palielināšana.	280 634	741 807	212 436	111 211	97 094	13,1 %
82 zīdītājgovīs un teļi, jeb 134 N GV	Aploku ierīkošana. Betonēto laukumu ūdensnecaurīdības nodrošināšana. Kūtsmēslu un pusšķidro mēslu krājumu palielināšana.	605 565	1 197 152	437 153	196 951	190 231	15,9 %
70 zīdītājgovīs un teļi, jeb 110 N GV	Aploku ierīkošana. Betonēto laukumu ūdensnecaurīdības nodrošināšana. Vircas bedres ierīkošana.	160 940	565 612	88 550	6 000	26 565	4,7 %
34 650 dējējputni, 214 N GV	Putnu kūts ierīkošana. Mēslu krājumu novietnes ierīkošana. Mēslu žāvēšanas iekārta.	368 454	2 309 993	368 454	176 454	163 472	7,1 %

IV. NOVĒRTĒJUMS

1.1. Izmantojot valsts līdzekļus, finansētas selektīvas priekšrocības pastāvēšana

1. Ievads: Līguma 87. panta 1. punkts

(53) Saskaņā ar Līguma 87. panta 1. punktu, "ja vien šis Līgums neparedz ko citu, ar kopējo tirgu nav saderīga nekāda palīdzība, ko piešķir dalībvalstis vai ko jebkādā citā veidā piešķir no valsts līdzekļiem un kas rada vai draud radīt konkurences traucējumus, dodot priekšroku atsevišķiem uzņēmumiem vai atsevišķu preču ražošanai, ciktāl šāda palīdzība iespaido tirdzniecību starp dalībvalstīm".

(54) Līguma 87. līdz 89. pants tika piemēroti cūkgaļas nozarei ar Padomes 1975. gada 29. oktobra Regulas (EEK) Nr. 2759/75 par cūkgaļas tirgus kopējo organizāciju⁽²¹⁾ 21. pantu. Tie tika piemēroti liellopu un teļa gaļas nozarei ar Padomes 1999. gada 17. maija Regulas (EK) Nr. 1254/99 par liellopu un teļa gaļas tirgus kopīgo organizāciju⁽²²⁾ 40. pantu. Pirms šīs regulas pieņemšanas, tie bija piemērojami šai pašai nozarei, pamatojoties uz Padomes 1968. gada 27. jūnija Regulas (EEK) Nr. 805/68 par liellopu un teļa gaļas tirgus kopīgo organizāciju⁽²³⁾ 24. pantu. Tie tika piemēroti mājputnu gaļas nozarei ar Kopienas 1975. gada 29. oktobra Regulas (EEK) Nr. 2777/75 par mājputnu gaļas tirgus kopīgo organizāciju⁽²⁴⁾ 19. pantu;

(55) Attiecībā uz atbalsta raksturu, tam ir jābūt noteiktam attiecībā uz lauku saimniecībām, kas ir īstenojušas investīcijas LIPKP ietvaros. Komisija uzskata, ka LIPKP finansējums ir piešķīris selektīvu priekšrocību Francijas lauksaimniekiem.

(56) Komisija uzskata, ka pretēji tam, ko savās piezīmēs apgalvo Francijas iestādes, investīciju neproduktīvais raksturs neatceļ atbalsta priekšrocības izpaužu tīri ekonomiskos terminos, jo tas uzņemas segt izmaksas, kas parasti ir jāsedz atbalsta saņēmējam, tādējādi to noliekot priekšrocības situācijā attiecībā pret tā konkurentiem, kas nesaņem šādu atbalstu.

(57) Cita starpā, pat pieņemot, ka šādas neproduktīvas investīcijas sākotnēji varētu apgrūtināt saimniecību ekonomiku, saskaņā ar Francijas iestāžu nostāju nostādot attiecīgos audzētājus nelabvēlīgākā situācijā salīdzinājumā ar tiem audzētājiem, kas nerealizē šādas investīcijas, tad ir arī taisnība, ka šīs investīcijas izpilda precīzu likumīgu prasību

⁽²¹⁾ OV L 282 1.11.1975., 1. lpp.

⁽²²⁾ OV L 160 26.6.1999., 21. lpp.

⁽²³⁾ OV L 148 28.6.1968., 24. lpp.

⁽²⁴⁾ OV L 282 1.11.1975., 77. lpp.

un ka to beigās visiem iesaistītajiem saimniecību turētājiem vajadzēs realizēt šo investīcijas veidu, lai izvairītos no noteikumu pārkāpšanas situācijas.

1.2. Ietekme uz tirdzniecību

- (58) Lai noskaidrotu, vai atbalsts, kas ir šā lēmuma priekšmets, attiecas uz Līguma 87. panta 1. punkta piemērošanas lauku, visbeidzot ir jānosaka, vai tas var ietekmēt tirdzniecību starp dalībvalstīm.
- (59) Tiesa konstatēja, ka tādā gadījumā, ja kādas dalībvalsts piešķirtā priekšrocība stiprina kādas uzņēmumu kategorijas pozīciju salīdzinājumā ar citiem konkurējošiem uzņēmumiem sakaros Kopienas iekšienē, šie pēdējie uzņēmumi ir jāuzskata par šīs priekšrocības ietekmētiem ⁽²⁵⁾.
- (60) Šķiet, ka atbalsts, kas ir šā lēmuma priekšmets, ir tādi, kas var ietekmēt tirdzniecību starp dalībvalstīm, tā kā tie rada labvēlīgākus apstākļus nacionālajai ražošanai, kaitējot pārējo dalībvalstu ražošanai. Būtībā iesaistītās nozares ir īpašā mērā atvērtas konkurencei Kopienas līmenī un tāpēc ļoti jutīgas pret katru pasākumu par labu ražošanai vienā vai citā dalībvalstī.
- (61) Dati 3. tabulā parāda tirdzniecības sakaru līmeni starp Franciju un pārējām dalībvalstīm attiecībā uz iesaistītajiem ražojumiem pirmajā gadā pēc LIKPK stāšanās spēkā.

3. tabula

Francija/ES 11	Liellopu un teļa gaļa	Cūkgaļa	Putnu gaļa
Imports 1994. gadā			
Tonnas	525 000	463 000	85 000
Miljoni ECU	1 664	860	170
Eksports 1994. gadā			
Tonnas	796 000	361 000	389 000
Miljoni ECU	2 368	669	863

1.3. Secinājumi par atbalsta raksturu Līguma 87. panta 1. punkta nozīmē

- (62) Pasākumi, kas tiek izskatīti šajā lēmumā, ir valsts atbalsts Līguma nozīmē, tāpēc ka tie piešķir saņēmējiem tādu ekonomisku priekšrocību, kādu citas nozares nevar saņemt. Šādi Komisija secina, ka uz šiem pasākumiem attiecas Līguma 87. panta 1. punkts.

2. Apspriežamā atbalsta nelikumība

- (63) Regulas (EK) Nr. 659/1999 1. panta f) apakšpunkts definē nelikumīgu atbalstu kā jaunu atbalstu, kas ieviests, pārkāpjot Līguma 88. panta 3. punktu. Jauna atbalsta jēdziens saskaņā ar minētās regulas 1. panta c) apakšpunktu ietver katru atbalstu, tas ir, katru atbalsta shēmu vai atsevišķu atbalstu, kas nav jau pastāvošs atbalsts, tostarp jebkādu pastāvoša atbalsta grozījumu.
- (64) Katra Komisijas atļauta atbalsta shēma, kurā vēlāk tiek izdarītas būtiskas izmaiņas, – šajā gadījumā tādas, kas saistītas ar valsts iestādes līdzdalību Komisijai paziņota atbalsta finansējumā, kas ievērojami ietekmē finansējuma skalu un tād arī atbalsta intensitāti, – veido jaunu atbalstu, kas ir jāpaziņo Komisijai Līguma 88. panta nozīmē un kam ir jāsaņem tās atļauja.
- (65) Saskaņā ar Eiropas Kopienas Tiesas nostāju prasība informēt Komisiju par projektiem, kas tiecas ieviest vai grozīt atbalstu, kas paredzēta Līguma 88. panta 3. punkta pirmajā teikumā, neattiecas vienīgi uz sākotnējo projektu, bet arī uz šajā projektā vēlāk izdarītajiem grozījumiem, ņemot vērā, ka šādu informāciju var sniegt Komisijai konsultāciju laikā, kuras ievieš sākotnējais paziņojums ⁽²⁶⁾.
- (66) Šī paziņošanas prasība ir saglabāta Regulas (EK) Nr. 659/1999 1. panta c) apakšpunktā.
- (67) Cita starpā ir jāprecizē, ka informācijas veidlapas iekļaušanai Francijas Lauksaimniecības ministrijas izstrādātajā atbalsta inventarizācijas sarakstā ir tikai informatīva vērtība un tā nevar tikt kvalificēta kā paziņojums Līguma nozīmē. Cita starpā tajā sniegtajā informācijā arī nav atsauci uz ūdens dienestu līdzdalību programmā, vienlaikus apstiprinot, ka valsts līdzdalība sasniedz 35 % no investīciju izmaksām.
- (68) Komisijai nebija iespējams novērtēt ūdens dienestu līdzdalību programmā un iespaidu, ko šī līdzdalība būtu varējusi atstāt uz valsts intervenci attiecīgo investīciju līmenī. Konkrētāk tā nevarēja pārbaudīt iespējamās sekas atbalsta intensitātes nozīmē, kādas varēja radīt valsts iestādes līdzdalība atbalsta finansējumā. No tā izriet, ka Francijas iestāžu patiesi piešķirtais atbalsts noteikti neatbilda Komisijas atļautajiem pasākumiem valsts atbalsta Nr. N 136/91 un N 342/94 ietvaros.
- ⁽²⁶⁾ Tiesas 1984. gada 9. oktobra spriedums, saistītās lietas 91 un 127/83, *Heineken Brouwerijen BV/Amsterdamas un Utrehtas inspektors der Vennootschapsbelasting, Rec.*, 3435. lpp.

⁽²⁵⁾ Tiesas 1980. gada 17. septembra spriedums, lieta 730/79, *Philip Morris Holland BV/Komisija, Rec.*, 2671. lpp., 11. pants.

(69) Atbalsta intensitātes izmaiņšana pati par sevi ir tāds elements, kas groza atbalsta būtību un rada prasību to paziņot Līguma 88. panta 2. punkta nozīmē.

(70) Kas attiecas konkrēti uz liellopu gaļas nozari, Francijas iestādes nav paziņojušas Komisijai paredzētās atbalsta shēmas investīcijām. Francijas iestādes tomēr apgalvoja, ka, tā kā Komisija pasākumu uzskatīja par tādu, kas var saņemt Kopienas finansiālu līdzdalību, tās tāpēc secināja, ka šis pasākums ir saderīgs ar Kopienas tiesību aktiem. Tomēr Regulā (EEK) Nr. 2328/91, ko tajā laikā piemēroja, tās 12. panta 5. punktā bija paredzēts, ka atbalsta shēmas investīcijām, kas attiecas uz vides aizsardzību un uzlabošanu, ir atļautas ar nosacījumu, ka tās neizraisa ražošanas palielināšanos un ka tās ir saskaņā ar Līguma 92. līdz 94. (pašlaik 87. līdz 89.) pantu. Tas ietver prasību paziņot katru valsts atbalsta shēmu Līguma iepriekšējā 93. panta 3. punkta nozīmē, vēl vairāk tāpēc, ka nosacījumi, kas tika piemēroti atbalsta shēmām 1994. gadā, neatbilda tiem nosacījumiem, kas tika paziņoti Komisijai 1991. gadā.

(71) No iepriekš teiktā izriet, ka Francijas ieviestais valsts atbalsts veidoja jaunu, Komisijai nepaziņotu un šā iemesla dēļ nelikumīgu atbalstu Līguma nozīmē.

3. Atbalsta saderības pārbaude

(72) Tomēr attiecībā uz Līguma 87. pantu pastāv izņēmumi, lai arī daži no tiem acīmredzami nav piemērojami, konkrēti tā 2. punktā paredzētie izņēmumi. Francijas iestādes nav tos pieminējušas.

(73) Attiecībā uz Līguma 87. panta 3. punktā paredzētajām atkāpēm, tām visas programmas pārbaudes laikā attiecībā uz atbalstu ar reģionāliem vai ar nozaru saistītiem mērķiem, vai jebkurā atsevišķā vispārīgo atbalsta shēmu piemērošanas gadījumā ir jātiek interpretētām ļoti stingri. Konkrēti tās drīkst piemērot vienīgi gadījumā, kad Komisija varētu noteikt, ka atbalsts ir nepieciešams kāda no apspriežamo mērķu īstenošanai. Piemērot minētās atkāpes tādām atbalstam, kas neizpilda šo nosacījumu, nozīmētu pieļaut, ka tiek apdraudēta tirdzniecība starp dalībvalstīm un notiek konkurences kroplojumi, kam nav attaisnojuma attiecībā uz Kopienas interesēm un līdz ar to piešķirtas nepamatotas priekšrocības atsevišķu dalībvalstu uzņēmējiem.

(74) Komisija uzskata, ka apspriežamās atbalsta shēmas nav paredzētas tam, lai veicinātu tāda reģiona attīstību, kura dzīves līmenis būtu ārkārtīgi zems vai kurā būtu novērojama ļoti nepietiekama nodarbinātība saskaņā ar Līguma 87. panta 3. punkta a) apakšpunktu. Tie nav paredzēti arī tam, lai veicinātu kāda nozīmīga projekta realizēšanu Eiropas kopējās interesēs vai lai novērstu smagus dalībvalsts

ekonomikas traucējumus saskaņā ar Līguma 87. panta 3. punkta b) apakšpunktu. Atbalsts nav paredzēts arī tam, lai veicinātu kultūru vai mantojuma saglabāšanu saskaņā ar Līguma 87. panta 3. punkta d) apakšpunktu.

(75) Līguma 87. panta 3. punkta c) apakšpunktā ir paredzēts, ka par saderīgiem ar kopējo tirgu var tikt atzīts tāds atbalsts, kura mērķis ir atvieglot atsevišķu darbību vai atsevišķu ekonomisko reģionu attīstību, ja tas nekroplo tirdzniecības nosacījumus kādā pasākumā, kas ir pretējs Kopienas interesēm. Lai varētu saņemt šo atkāpi, atbalstam ir jāveicina apspriežamās nozares attīstība.

(76) Attiecībā uz subsidētajām investīcijām un uz atbalsta veidu, Komisija, sākot procedūru, ir secinājusi, ka, lai arī nelikumības skarts, atbalsts tika ieviests saskaņā ar Kopienas konkurences tiesību aktiem, kas bija piemērojami tajā laikā. Komisijai nav iemesla apšaubīt šo atbalsta īstenošanas daļu.

(77) Sekojošās atbalsta saderības pārbaudes priekšmets tātad būs vienīgi Francijas iestāžu piemēroti atbalsta apjomi.

(78) Sākot pārbaudes procedūru, Komisija norādīja, ka saskaņā ar tiesisko pamatu, kas bija piemērojams brīdī, kad programma stājās spēkā, atbalsta investīcijām par labu vides aizsardzībai griesti bija 35 % no izdarītajām izmaksām (45 % nelabvēlīgajos reģionos).

(79) Francijas iestādes tomēr uzskata, ka, lai pārsniegtu 35 % un 45 % likmes, varēja izmantot Regulas (EEK) Nr. 2328/91 12. panta 5. punkta noteikumus, kā arī Regulas (EK) Nr. 950/97 12. panta 3. punkta d) apakšpunkta noteikumus. Saskaņā ar Francijas iestāžu nostāju šie noteikumi ļauj nepiemērot atbalsta aizliegumus un šo līmeņu pārsniegšanas ierobežojumus atsevišķām investīcijām, tostarp tām, kuru mērķis ir vides aizsardzība.

(80) Komisija vispirms atzīmē, ka Regulas (EEK) Nr. 2328/91 12. panta 5. punkta piektajā ievilkumā, kurā bija paredzēta valsts atbalsta pārbaude saskaņā ar Līguma iepriekšējo 92. un 93. pantu (tagad 87. un 88. pantu) un ar minētās regulas 6. pantu, atļāva atbalstu investīcijām, kuru mērķis ir vides aizsardzība, ja vien tie neizraisa ražošanas palielināšanos. Komisija uzskata par pierādītu, ka investīcijas, uz kurām attiecas apspriežamais atbalsts, būtībā neizraisīja ražošanas palielināšanos, jo tās bija paredzētas vienīgi vides aizsardzībai lauku vidē (konkrēti notekūdeņu krājumi un apstrāde).

(81) Kas attiecas konkrētāk uz pieļautā atbalsta apjomu, Komisija savā lēmumā par valsts atbalstu Nr. N 136/91, kas bija adresēts Francijai, atgādināja, ka tā parasti ir

uzskatījusi par saderīgu ar kopējo tirgu 35 % likmi no attaisnotajām izmaksām šāda veida atbalstam (45 % nelabvēlīgajos reģionos).

- (82) Šie atbalsta apjomi tika apstiprināti Kopienas nostādnēs valsts atbalstam vides aizsardzībai neilgi pēc LIPKP ieviešanas. Tādējādi minēto nostādņu 3. panta 2. punkta 3. apakšpunktā bija paredzēts, ka parasts atbalsts investīcijām ar vidi saistītiem mērķiem var tikt atļauts, ja tas nepārsniedz zināmus līmeņus. Zemsvētras piezīmē Nr. 14, tās otrajā daļā bija precizēts, ka "attiecībā uz investīcijām, kas attiecas uz Padomes Regulas (EEK) Nr. 2328/91 12. panta 1. un 5. punktu, (...) maksimālais atbalsta līmenis ir 35 % vai 45 % nelabvēlīgajos reģionos (...). Šie maksimālie atbalsta līmeņi ir piemērojami neatkarīgi no uzņēmuma lieluma. Šādi tie nevar tikt palielināti attiecībā uz mazajiem vai vidējiem uzņēmumiem, kā tas paredzēts tālāk šajā sadaļā. Attiecībā uz investīcijām, kas īstenotas 1. un 5. b) mērķa reģionos, Komisija sev patur tiesības pēc tam, kad būs veikta gadījuma pārbaude, kurā atbalsta līmeņi ir augstāki par iepriekš norādītajiem, pieņemt, vai dalībvalsts spēj tos pamatot".
- (83) Regula (EK) Nr. 2328/91 tika atcelta ar Regulu (EK) Nr. 950/97. Regulas (EK) Nr. 950/97 12. panta 2. punkta e) apakšpunktā tika precizēts, ka dalībvalstis var piešķirt atbalstu investīcijām, kuru mērķis ir "vides aizsardzība un uzlabošana, ja vien investīcijas neizraisa ražošanas jaudas pieaugumu". Minētās regulas 12. panta 3. punktā tika precizēts, ka "individuālās vai apvienotajās saimniecībās, kas izpilda 5. un 9. pantā minētos attaisnojamības nosacījumus, atbalsts investīcijām, kas pārsniedz 7. panta 2. un 3. punktā un 11. pantā minētās vērtības un summas, ir aizliegts". Tomēr saskaņā ar minētās regulas 12. panta 3. punkta otrās daļas d) apakšpunktu šis aizliegums nebija piemērojams atbalstam, kas paredzēts "investīcijām vides aizsardzībai un uzlabošanai".
- (84) Taču Regulas (EK) Nr. 950/97 12. panta 2. un 3. punktā tika paredzēts, ka Līguma 92. līdz 94. pants (tagad 87. līdz 89. pants) tiek piemērots šim atbalstam. Tas nozīmēja atsauci uz tajā laikā piemērojamajiem konkurences noteikumiem, proti, uz Kopienas praksi, kas jau minēta lēmumā par valsts atbalstu Nr. N 136/91, un uz Kopienas nostādnēs vides aizsardzībai pārņemtajiem nosacījumiem.
- (85) Pamatojoties uz laikā no 1994. līdz 1999. gadam piemērojamajiem noteikumiem, kādi tie aprakstīti šajā lēmumā, Komisija var vienīgi secināt, ka šajā gadījumā atbalstam piemērojamā maksimālā likme bija 35 % no izdarītajām izmaksām (45 % nelabvēlīgajos reģionos) un ka tādēļ piešķirtais atbalsts, kas pārsniedz šīs likmes, nebija saskaņā ar minētajiem noteikumiem.
- (86) Tomēr attiecībā uz 2000. gadu, ja ir runa par atbalstu investīcijām lauku saimniecībām, sākot ar 2000. gada 1. janvāri, piemērojamo lauksaimniecības vadlīniju 4.1.1.2. punkta ir noteikts, ka valsts atbalsta maksimālā likme attiecībā pret attaisnoto investīciju ir ierobežota līdz 40 % vai 50 % nelabvēlīgajos reģionos. Tomēr, ja runa ir par investīcijām, ko veikuši jaunie lauksaimnieki piecu gadu laikā pēc savas darbības uzsākšanas, maksimālā atbalsta likme sasniedz 45 % vai 55 % nelabvēlīgajos reģionos.
- (87) Lauksaimniecības vadlīniju 4.1.2.4. punkta ir noteikts, ka izņēmuma kārtā gadījumā, ja investīcijas izraisa papildu izmaksas, kas konkrēti saistītas ar vides aizsardzību un uzlabošanu, tad minēto vadlīniju 4.1.1.2. punkta noteiktās maksimālās atbalsta likmes 40 % un 50 % var tikt palielinātas attiecīgi par 20 un 25 procentu punktiem. Šo palielinājumu tādējādi var piešķirt investīcijām, kuru mērķis ir nodrošināt nesen ieviesto minimālo normu ievērošanu, ja vien tiek izpildīti nosacījumi, kas noteikti 2. pantā Komisijas 1999. gada 23. jūlija Regulā (EK) Nr. 1750/1999, ar ko paredz sīki izstrādātus noteikumus Padomes Regulas (EK) Nr. 1257/1999 par Eiropas Lauksaimniecības virzības un garantiju fonda (ELVGF) atbalstu lauku attīstībai piemērošanai ⁽²⁷⁾. Šim palielinājumam ir jābūt strikti ietvertam to papildu attaisnoto izmaksu robežās, kas pieprasītas noteiktā mērķa realizācijai, un tas nevar attiekties uz investīcijām, kas radītu ražošanas jaudas pieaugumu.
- (88) Komisijas 2003. gada 23. decembra Regulas (EK) Nr. 1/2004 par EK Līguma 87. un 88. panta piemērošanu attiecībā uz valsts atbalstu maziem un vidējiem uzņēmumiem, kas nodarbojas ar lauksaimniecības produktu ražošanu, pārstrādi un tirdzniecību ⁽²⁸⁾, stāšanās spēkā 2004. gada 23. janvārī mainīja juridisko situāciju attiecībā uz šo gadījumu. Pie zināmiem nosacījumiem šī regula atļauj atbalstu maziem un vidējiem lauksaimniecības uzņēmumiem, tos atbrīvojot no paziņošanas prasības, kas paredzēta Līguma 88. panta 3. punktā.
- (89) Francijas iestādes precizēja, ka LIPKP ietvaros finansēto investīciju atbalstu saņēmēji laikā no 1994. līdz 2000. gadam bija mazie un vidējie uzņēmumi Regulas (EK) Nr. 1/2004 2. panta 4. punkta nozīmē.
- (90) Regulas (EK) Nr. 1/2004 20. panta 2. punktā ir noteikts, ka individuālais atbalsts un atbalsta shēmas, kas īstenotas pirms šīs regulas spēkā stāšanās dienas, kā arī atbalsts, kas piešķirts saskaņā ar šīm shēmām bez Komisijas apstiprinājuma un neievērojot Līguma 88. panta 3. punkta paziņošanas prasību, ir saderīgs ar kopējo tirgu Līguma

⁽²⁷⁾ OV L 214 13.8.1999., 31. lpp. Minētā 2. panta otrajā daļā ir noteikts, ka, "ja investīcijas ir realizētas ar mērķi pielāgoties nesen ieviestajām minimālajām normām vides jomā [...], atbalsts var tikt piešķirts, lai izpildītu šīs jaunās normas. Šajā gadījumā var tikt paredzēts termiņš minēto minimālo normu ievērošanai, ja šāda termiņa ieviešana izrādās nepieciešama, lai atrisinātu īpašas problēmas, kas rodas apspriežamo normu ievērošanai, un ja tas atbilst attiecīgajiem specifiskajiem tiesību aktiem".

⁽²⁸⁾ OV L 1 3.1.2004., 1. lpp.

87. panta 3. punkta c) apakšpunkta nozīmē un tiek atbrīvots, ja atbilst nosacījumiem, kas paredzēti šīs regulas 3. pantā, izņemot minētā panta 1. punkta un 2. punkta b) un c) apakšpunkta prasības.

(91) Regulas (EK) Nr. 1/2004 3. panta 3. punktā ir noteikts, ka atbalsts, kas piešķirts saskaņā ar 2. punktā minētajām shēmām, ir saderīgs ar kopējo tirgu Līguma 87. panta 3. punkta c) apakšpunkta nozīmē un ir atbrīvots no paziņošanas prasības, kas paredzēta Līguma 88. panta 3. punktā, ja vien piešķirtais atbalsts tieši atbilst visiem šajā regulā paredzētajiem nosacījumiem.

(92) Regulas (EK) Nr. 1/2004 4. pantā ir ietverti nosacījumi, kas ir jāizpilda šajā gadījumā, proti, nepaziņotas investīciju atbalsta shēmas gadījumā par labu maziem un vidējiem uzņēmumiem.

(93) Tādējādi saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1/2004 4. panta 1. punktu atbalsts investīcijām lauku saimniecībām par labu lauksaimniecības produktu ražošanai ir saderīgs ar kopējo tirgu un atbrīvots no paziņošanas prasības, konkrēti ja atbalsta bruto intensitāte nepārsniedz 50 % no attaisnotajām investīcijām nelabvēlīgajos reģionos un 40 % citos reģionos.

(94) Tomēr, ja investīcijas izraisa papildu izmaksas saistībā ar vides aizsardzību un uzlabošanu, maksimālie atbalsta līmeņi 50 % un 40 % var tikt palielināti attiecīgi par 25 un 20 punktiem. Šie palielinājumi var tikt piešķirti vienīgi investīcijām, kas pārsniedz minimālos nosacījumus, kas pašreiz paredzēti Kopienā, vai investīcijām, kas realizētas, lai saskaņotos ar nesen ieviestajām minimālajām normām. Šie palielinājumi ir stingri ierobežoti nepieciešamajām papildu attaisnotajām izmaksām un netiek piemēroti tādu investīciju gadījumos, kas izraisa ražošanas jaudas palielināšanos.

(95) Šajā gadījumā ir acīmredzami, ka ir runa par investīcijām, kuru mērķis ir vides aizsardzība un uzlabošana, attiecībā uz kurām attiecināmā vides norma ir konkrēti Direktīva par nitrātiem. Šī norma tika pieņemta 1991. gadā, un tādēļ 2000. gadā tā vairs nevarēja tikt kvalificēta kā jauna norma.

(96) Tomēr Komisija jau ir izteikusies par šo problemātiku valsts atbalsta Nr. N 355/2000 ietvaros, atļaujot turpināt LIPKP, sākot ar 2001. gadu un līdz 2006. gadam. Atkārtojot toreiz izteikto argumentāciju, Komisija šodien uzsver, ka tā nevar neievērot, ka pirmā Francijas darbības programma Direktīvas par nitrātiem ieviešanai tika pieņemta tikai 1997. gadā

un ka pirmās reālās rezultāta prasības, kas skar audzētājus uz vietām, kas piemēro minēto programmu, ir vēlākas par šo datumu. Pat ja šķiet skaidrs, ka Francija nav rūpīgi transponējusi direktīvu un ka tai vajadzēja pieņemt nepieciešamos noteikumus termiņā, kas pārsniegts par ilgu laiku⁽²⁹⁾, paliek nenoliedzams, ka pirmās prasības, ar ko audzētāji saskārās, ir daudz nesenākas.

(97) Bez tam pretēji dažām citām Kopienas normām Direktīvā par nitrātiem nav ietvertas konkrētas prasības, ar kurām uzņēmējiem vajadzētu saskaņoties bez iepriekšējas dalības valsts intervences. Šajā direktīvā nav ietverts arī beigu datums iekārtu piemērošanai.

(98) Šā iemesla dēļ Komisija joprojām uzskata, ka šo īpašo apstākļu gaismā, kas saistīti ar Direktīvu par nitrātiem, prasības, kas bija uzliktas audzētājiem, varēja tikt uzskatītas par jaunām normām Regulas (EK) Nr. 1/2004 nozīmē. Būtu jābūt cita interpretācija pēc sava rakstura būtu tāda, kas juridiski soda audzētājus par Francijas bezdarbību.

(99) Komisija uzskata, ka tādos reģionos realizētās investīcijas, kas nav īpaši jutīgie reģioni Direktīvas par nitrātiem izpratnē, kur šajā regulā prasītos nosacījumus nepiemēro, jebkādā gadījumā varēja saņemt paaugstinātas likmes, tādēļ ka tika piemērotas ne tik prasīgas normas kā minētajā direktīvā paredzētās un paredzētie darbi pārsniedza šajos reģionos pastāvošās minimālās prasības.

(100) Attiecībā uz investīcijām, kas realizējamās īpaši jutīgajos reģionos, Komisija, aizvien paliekot pie iepriekš paustās argumentācijas par audzētājiem uzlikto normu jauno raksturu, ir nonākusi pie secinājuma, ka šajā gadījumā tādā atbalsta likmes palielināšana varēja tikt piemērota. Šīs likmes tādējādi varēja tikt noteikti 60 % līmenī no investīciju izmaksām un 75 % līmenī nelabvēlīgajos reģionos.

(101) Tā kā Francijas iestāžu iesniegtie skaitļi parāda, ka atbalsta līmenis praksē nav pārsniedzis 60 % no izdarītajām izmaksām, Komisija uzskata, ka laikā no 1994. līdz 1999. gadam LIPKP ietvaros piešķirtas atbalsta shēmas var tikt atļautas.

(102) Izklāstītās argumentācijas gaismā Komisija uzskata, ka paziņotais pasākums ir saderīgs ar Kopienas konkurences tiesību aktiem un jo īpaši ar Līguma 87. panta 3. punkta c) apakšpunktu.

⁽²⁹⁾ Šajā sakarā ir jāpiemin, ka Komisija pēc pārkāpumu izmeklēšanas procedūras, kas tika uzsākta pret Franciju, uzdeva Eiropas Kopienas Tiesai izskatīt Direktīvas par nitrātiem nepareizu piemērošanu. Tiesa notiesāja Franciju par to, ka tā nebija pienācīgi noteikusi piesārņojuma skartos ūdeņus un līdz ar to nebija nozīmējusi attiecīgos vārgos reģionus (Tiesas 2002. gada 27. jūnija spriedums, lieta C-258/00, Komisija/Francia, Rec., I-05959. lpp.).

V. SECINĀJUMS

1994. līdz 2000. gadam, ir saderīga ar kopējo tirgu saskaņā ar Līguma 87. panta 3. punkta c) apakšpunktu.

2. pants

Šis lēmums ir adresēts Francijas Republikai.

(103) Pasākums, kas izpaužas kā investīciju atbalsta piešķiršana par labu lauku saimniecībām Lauksaimnieciskās izcelsmes piesārņojumu kontroles programmas (LIPKP) ietvaros laikā no 1994. līdz 2000. gadam, var saņemt Līguma 87. panta 3. punkta c) apakšpunktā paredzēto atkāpi,

IR PIEŅĒMUSI ŠO LĒMUMU.

Briselē, 2004. gada 18. februāris.

1. pants

Komisijas vārdā –

Franz FISCHLER,

Komisijas loceklis

Valsts atbalsta shēmas, ko Francija ir ieviesusi, lai finansētu lauku saimniecību realizētas investīcijas Lauksaimnieciskās izcelsmes piesārņojumu kontroles programmas (LIPKP) ietvaros laikā no

KOMISIJAS LĒMUMS

(2004. gada 19. maijs)

par atbalsta shēmu mājputnu fermām, AIMA programmu putnkopības nozarei, kuru Itālija grasās ieviest — C 59/2001 (ex N 97/1999)

(izziņots ar dokumenta numuru K(2004) 1802)

(Autentisks ir tikai teksts itāliešu valodā)

(2007/52/EK)

EIROPAS KOPIENU KOMISIJA,

II. APRAKSTS

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu un jo īpaši tā 88. panta 2. punkta pirmo daļu,

Tiesiskais pamats

ņemot vērā, ka ieinteresētās aprindas ir lūgtas iesniegt savus apsvērumus atbilstoši augšminētajam noteikumam,

tā kā:

- (6) Valsts programma AIMA atbalsts 1999. gadam. Tiesiskais pamats ierosinātajai atbalsta shēmai ir Likuma Nr. 610/82 3. panta 1. punkta d) apakšpunkts, ar kuru AIMA var, "izmantojot tās rīcībā esošos finanšu līdzekļus un pamatojoties uz tirgus situāciju un saskaņā ar pieejamību (...) nodrošināt jaunattīstības valstīm pārtikas produktus, ko izvēlas pēc vienošanās ar Ārlietu ministriju, un apspriežoties ar valsts pārtikas institūtu".

I. PROCEDŪRA

Konteksts

- (1) Ar 1999. gada 17. decembra vēstuli, kas reģistrēta 1999. gada 22. decembrī, Itālijas pastāvīgā pārstāvniecība Eiropas Savienībā paziņoja Komisijai par iepriekšminēto atbalsta shēmu saskaņā ar Līguma 88. panta 3. punktu par AIMA (*Associazione italiana dei mercati agricoli* – Itālijas Lauksaimniecības tirgu asociācija) palīdzību Itālijas mājputnu tirgum, kurā, kā tika apgalvots, 1999. gada dioksīna krīzes rezultātā būtiski krities mājputnu patēriņš un to pārdošanas apjoms.
- (2) Itālijas pastāvīgā pārstāvniecība Eiropas Savienībā Komisijai vēstulē, kas datēta 2000. gada 8. augustā un kuras saņemšana reģistrēta 2000. gada 9. augustā, 2000. gada 15. novembrī, reģistrēta – 2000. gada 21. novembrī, 2001. gada 27. februārī, reģistrēta – 2001. gada 1. martā un 2001. gada 23. maijā, reģistrēta – 2001. gada 28. maijā, nosūtīja papildu informāciju, kas Itālijas iestādēm tika prasīta 2000. gada 18. februāra (atsauces nr. AGR 5073), 2000. gada 2. oktobra (atsauces nr. AGR 25123), 2001. gada 10. janvāra (atsauces nr. AGR 000449) un 2001. gada 24. aprīļa (atsauces nr. AGR 009825) vēstulē.
- (3) Komisija ar vēstuli 2001. gada 30. jūlijā informēja Itāliju par savu lēmumu uzsākt Līguma 88. panta 2. punktā paredzēto procedūru attiecībā uz šo atbalstu.
- (4) Komisijas lēmums uzsākt šo procedūru ir publicēts *Eiropas Kopienų Oficiālajā Vēstnesī* ⁽¹⁾. Komisija aicināja ieinteresētās aprindas izteikties par attiecīgo atbalsta shēmu.
- (5) Itālijas iestādes ar 2001. gada 24. oktobra vēstuli, kuras saņemšana reģistrēta 2001. gada 26. oktobrī, izteica savus apsvērumus. No citām ieinteresētajām aprindām Komisija nekādus apsvērumus nav saņēmusi.

- (7) Itālijas *Unione nazionale dell'avicoltura (UNA)* (Valsts mājputnu audzētāju apvienība) AIMA bija lūgusi iejaukties tirgus norisēs, lai mazinātu ievērojamo tā dēvētās dioksīna krīzes iespaidu uz mājputnu gaļas patēriņu.
- (8) Sākumā (skatīt 1999. gada 17. decembra vēstuli) pēc AIMA atteikuma iegādāties 17 000 tonnu nepārdotās gaļas, kas līdzvērtīga 40 miljardiem ITL (aptuveni 20 miljoniem EUR), UNA ierosināja daļu minētās gaļas (11 450 tonnas) pārdot jaunattīstības valstu tirgū par labvēlīgu cenu, un starpību starp preces tirdzniecības vērtību un pārdošanas cenu (aptuveni 20 miljardi ITL, t.i., 50 % tirgus vērtības) segt AIMA.
- (9) Pēc Komisijas izteiktajām piezīmēm 2000. gada 18. februārī, kurā norādīts, ka atbalsts izskatās pēc eksporta kompensācijas, jo ar to paredzēts segt starpību starp mājputnu gaļas cenu trešās pasaules valstīs un tās cenu Itālijas tirgū (un līdz ar to tas nav saderīgs ar kopējā tirgus principiem, ar Kopienas un Pasaules Tirdzniecības organizācijas saistībām un ar kopējo tirgus organizāciju), Itālijas iestādes 2000. gada 10. augusta vēstulē vairs neminēja atbalsta sniegšanas sākotnējo iemeslu, bet apgalvoja, ka Itālijas lauksaimnieku zaudējumi radušies ārkārtas situācijas rezultātā (nevis normāla tirgus riska dēļ) un līdz ar to viņiem ir tiesības izmantot Līguma 87. panta 2. punkta b) apakšpunktā paredzētās atkāpes.

⁽¹⁾ OV C 254, 13.9.2001., 2. lpp.

Pasākums

4 150 tonnas cāļa gaļas bija jānodod glabāšanā, jūlijā – 9 271 tonnas un augustā – 2 592 tonnas, jo tirgū to nebija iespējams pārdot.

(10) Ar programmu lauksaimniekiem, kas nodarbojas ar mājputnu audzēšanu, paredzēta kompensācija cenas krituma dēļ un tirdzniecības sabrukuma dēļ, kuru radījusi dioksīna krīze un attiecīgās patērētāju panikas dēļ. Atbalsts atbilst starpībai starp vidējo cenu tajās valstīs, kuras krīze neietekmēja, un cenām Itālijā 1999. gada jūnijā un jūlijā (kompensācija attiecas uz šo laika posmu). Itālijas iestādes uzskata, ka valstīs, kuras krīze neskāra (izņemot Itāliju), vidējā cena jūnijā bija EUR 137,89/100 kg un jūlijā – EUR 132,35/100 kg. Līdz ar to cenu starpība jūnijā bija EUR 53,966/100 kg un jūlijā – EUR 46,218/100 kg⁽²⁾. Maksimālais atbalsts ir ITL 21 150/100 kg (EUR 10,92/100 kg) un ITL 15 400/100 kg (EUR 7,95/100 kg). Atbalstu piešķir par gaļu, kas saražota un pārdota 2001. gada jūnijā un jūlijā, un tā kopējais apjoms ir EUR 10 329 138.

(11) Aizstāvēt savus argumentus, Itālijas iestādes norāda, ka dioksīna krīze ne tikai izraisīja ražošanas un tirdzniecības sabrukumu (jo krīze izraisīja ievērojamus tirgus traucējumus), bet arī strauju mājputnu audzēšanas produktu patēriņa kritumu. Saskaņā ar Itālijas iestāžu iesniegtajiem datiem, 1999. gada jūnijā 34 700 000 kg gaļas tika pārdoti par samazinātu cenu (salīdzināt ar 52 000 000 kg 1998. gada jūnijā) un 30 200 000 kg 1999. gada jūlijā (salīdzināt ar 51 000 000 kg 1998. gada jūlijā⁽³⁾). Neskatoties uz UNA veiktajiem profilakses pasākumiem, lai izvairītos no mājputnu gaļas pārprodukcijas krīzes (kas saistīta ar to cāļu nokaušana martā, kuriem būtu bijis jāpieaug vēl tikai dažu tuvāko mēnešu laikā), pasākumi dioksīna krīzes dēļ bija neveiksmīgi.

(12) Savā 2000. gada 21. novembra un 2001. gada 28. maija vēstulē Itālijas iestādes uzsvēra, cik būtiska loma krīzes laikā bijusi masu saziņas līdzekļiem, un apgalvo, ka masu saziņas līdzekļu saceltā trauksme vēl pasliktināja jau straujo mājputnu gaļas patēriņa lejupslīdi (29,1 % kritums salīdzinājumā ar iepriekšējā gada jūniju, 10,1 % kritums jūlijā, 16,2 % – augustā un 5,9 % visa gada laikā). Pieprasījuma krasā samazināšanās izraisīja ievērojamu cenu kritumu, jo īpaši jūnijā un jūlijā (lejupslīde par attiecīgi 30 % un 30,1 % salīdzinājumā ar iepriekšējā gada jūniju un jūliju). Bez tam, lai tiktu galā ar šādu situāciju, Itālijas ražotājiem jūnijā

(13) Shēmā nav paredzēta kompensācija par mājputnu iznīcināšanu vai to mājputnu izcelsmes produktu iznīcināšanu, kas neatbilst pārdošanas vai patēriņa prasībām.

Atbalsta apjoms

(14) Maksimālais plānotais atbalsta apjoms ir 20 miljardi ITL (EUR 10 329 138).

Procedūras aizsākšanas iemesli

(15) Komisija Līguma 88. panta 2. punktā paredzēto procedūru sāk, jo tai ir šaubas par shēmas saderību ar kopējā tirgus elementiem. Šādas šaubas saistītas ar to, vai konkrētā palīdzība ir uzskatāma par atbalstu, lai atlīdzinātu radušos zaudējumus ārkārtas apstākļos. Itālijas iestādes atsaucās uz Līguma 87. panta 2. punkta b) apakšpunkta, atbilstoši kuram atbalsts to zaudējumu atlīdzināšanai, kas radušies ārkārtas apstākļos, ir saderīgs ar kopējo tirgu. Paziņojumā dioksīna krīze interpretēta kā ārkārtas apstākļi.

(16) Līgumā nav definēts ārkārtas apstākļu jēdziens, un Komisija šo jēdzienu piemēro pēc konkrētā notikuma detalizētas izvērtēšanas, katrā lietā atsevišķi. Dioksīna krīzes gadījumā, kad tika skarti Beļģijā ražoti pārtikas un lopbarības produkti, Komisija secināja, ka ir bijuši ārkārtas apstākļi Līguma 87. panta 2. punkta b) apakšpunkta izpratnē, ņemot vērā dalībvalstīs ieviesto ierobežojumu apjomu un jēgu sabiedrības veselības aizsardzības nolūkā⁽⁴⁾.

(17) Tāpat ir bijuši citi precedenti, kad ārkārtas apstākļi ir definēti, jo īpaši saistībā ar Apvienotās Karalistes sniegto atbalstu⁽⁵⁾ pēc GSE izraisītās krīzes: Komisija secināja, ka tie ir bijuši ārkārtas apstākļi, jo īpaši ņemot vērā aizliegumu eksportēt liellopu un teļa gaļu un liellopu un teļa gaļas patēriņa kritumu nenoteiktības un pastāvošo bažu dēļ pēc paziņojumiem par GSE. Tomēr ir jāuzsver, ka šie piemēri attiecas uz tieši iesaistītām valstīm (GSE gadījumā – Apvienotā Karaliste, dioksīna lietā – Beļģija) un nevis uz valstīm, kā šajā situācijā, kur radušies tirgus traucējumi, pamatojoties uz patērētāju bažām par dioksīnu.

⁽²⁾ Itālija cenas attiecīgi bija EUR 83,924/100 kg un EUR 86,132/100 kg.

⁽³⁾ Šajos skaitļos ietilpst preces, kuras iepirkuši gan individuāli patērētāji, gan organizācijas.

⁽⁴⁾ Skatīt jo īpaši Lēmumu par valsts atbalstu: NN 87/99, NN 88/99, NN 89/99, N 380/99, N 386/99, NN 95/99 un N 384/99.

⁽⁵⁾ Skatīt valsts atbalsts Nr. N 299/96, N 290/96, N 278/96 un N 289/96.

- (18) Minētajās lietās Komisija neiebilda, ka ražotājiem izmaksā kompensācijas par zaudējumiem, kas tiem radušies, tomēr tirgus daļas zaudējums un patēriņa kritums radās ne jau tādēļ, ka patērētāji sacēla trauksmi, bet tādēļ, ka bija izņēmuma dabas faktori, kas attiecīgo produktu tirdzniecībai neļāva ritēt kā ierasts (iestādes veica virkni pasākumu, vienlaikus patērētāji un masu saziņas līdzekļi uzvedās neierasti). Iepriekšminētajos lēmums vienmēr varēja konstatēt tiešu un tūlītēju saikni starp tiem faktoriem, kas veido ārkārtas apstākļus, un zaudējumiem, kas iesaistītajiem uzņēmumiem radās.
- (19) Itālijas iestādes līdz šim nav spējušas sniegt pārliecinošus pierādījumus par saikni starp zaudējumiem, ko piedzīvojuši lauksaimniecības ražotāji, un ārkārtas apstākļiem, lai Komisija varētu apstiprināt kompensācijas maksājumu saskaņā ar Līguma 87. panta 2. punkta b) apakšpunktu. Tas, ka patērētāju vidū strauji izplatījās panika un līdz ar to radās traucējumi tirgū, kur Itālijas mājputnu ražotāji pārdod savu preci, ka saruka viņu tirgus daļa un līdz ar to – nav ierastā apgrozījuma, ņemot vērā pieejamo informāciju, tomēr nav pietiekami, lai noteiktu, ka bijuši ārkārtas apstākļi Līguma izpratnē. Turklāt nav nekā tāda, kas norādītu, ka valsts vai Kopienas iestādes būtu veikušas pasākumus, lai bloķētu pārdošanu.
- (20) Pat ja būtu secināms, ka masu saziņas līdzekļu ietekme Itālijā bijusi lielāka nekā citās Eiropas valstīs, jo sabiedrība ir īpaši jutīga attiecībā uz pārtikas drošības jautājumiem un pastāv tāds sabiedrības viedoklis, kas dzīvu lopu audzēšanas sistēmām bijis ļoti kritisks, tas vien joprojām neliecinātu, ka notikums pēc savas dabas bijis ārkārtējs.
- (21) Komisiju drīzāk interesē tas, vai Itālijas ražotāji nav situāciju izmantojuši savtīgi, lai ārzemēs (vai arī Itālijā) palielinātu mājputnu produktu pārdošanu, jo Itālija, atšķirībā no Beļģijas, bija viena no tām valstīm, kuru dioksīna krīze neietekmēja tieši.
- (22) Cits jautājums, kas vēl jāprecizē, attiecas uz Itālijas iestāžu apgalvojumu, ka lauksaimniecības ražotājiem bijis jāsasaldē nepārdotā gaļa (4 150,8 tonnas jūnijā, 9 271,3 tonnas jūlijā un 2 595,9 tonnas augustā). Ja tas tā bijis, nevar izslēgt, ka mājputnu produktus, kas nav pārdoti krīzes laikā, nav bijis iespējams pārdot vēlāk. Tas nozīmē, ka ciestie zaudējumi ir mazāki, nekā tie, kas norādīti lietas izskatīšanas laikā. Turklāt Komisija nespēj novērtēt ne nepārdotās gaļas daudzumu, jo pieprasījums kritās, pastāvot bailēm par dioksīna klātbūtni, ne arī pārprodukcijas apjomu, jo par pieprasījumu vasaras periodā nepareizi veiktas aplēses.
- (23) Ņemot vērā iepriekšminēto, Komisija nevarēja izslēgt, ka ar atbalstu vienkārši bija iecerēts uzlabot ražotāju finanšu stāvokli, bet nevis kaut kādā veidā radīt uzlabojumus sektorā; un tā uzskatīja, ka atbalsts tika piešķirts, tikai balstoties uz cenu, ražošanas vienību daudzumu un līdz ar to ticiis izmantots atbalsts, kas pielīdzināms darbības atbalstam, un tātad atbilstīgi 3.5. punktam Kopienas vadlīnijās par valsts atbalstu lauksaimniecības sektoram ⁽⁶⁾ (še turpmāk – “vadlīnijas”) nav saderīgs ar kopējā tirgus principiem.
- (24) Tādēļ Komisija apšaubīja, vai pastāv saikne starp zaudējumiem, kurus cietuši Itālijas mājputnu ražotāji, un ārkārtas apstākļiem, kā arī faktu, vai apskatāmais atbalsts atbilst prasībām, lai to atzītu par atbalstu saskaņā ar Līguma 87. panta 2. punkta b) apakšpunkta vai 87. panta 3. punkta c) apakšpunkta noteikumiem (jo attiecībā uz šo pēdējo apakšpunktu neizskatās, ka atbalsts veicinājis konkrētas ekonomiskās darbības attīstību) vai par atbilstīgu kādam no punktiem pamatnostādņēs.

III. ITĀLIJAS IESNIEGTIE APSVĒRUMI

- (25) Vēstulē, kas datēta ar 2001. gada 24. oktobri, reģistrēta 2001. gada 26. oktobrī, Itālijas iestādes norāda, ka, cita starpā, mājputnu patēriņa samazinājums jūnijā, jūlijā un augustā, kā arī 1999. gada decembrī, tikai mazākā mērā, lēmumā par procedūras uzsākšanu nav apšaubīts.

- (26) Itālijas iestādes uzskata, tā kā Komisija nav apšaubījusi, ka zaudējumi radušies cenu un pārdošanas krituma dēļ, tām bijis tikai jānosaka saikne starp zaudējumiem un dioksīna krīzi. Tās apgalvo, ka šādu saikni pierāda fakts, ka tiklīdz 1999. gada 28. maijā 19:00 tika pārraidītas ziņas par dioksīnu mājputnu gaļā, pēkšņais pārdošanas kritums sākās 1999. gada jūnijā (29 % pārdošanas krituma salīdzinājumā ar 1998. gada jūniju). Tās apstiprina, ka patēriņa līkne Itālijā cieši atbilst sabiedrības panikai, ko radījuši masu saziņas līdzekļi, tam sekojis pārdošanas apjomu kritums, kad pirmo reizi pārraidītas ziņas par dioksīnu, tad pārdošanas apjoms jūlijā atjaunojies, samazinoties mediju interesei, un augustā samazinājies divkārt pēc ziņām, ka ir Eiropas Savienības lēmums divkārtot maksimālo atļauto dioksīna līmeni dažos produktos. Sākot ar septembri, masu saziņas līdzekļi aizvien mazāk uzmanības pievēršusi šai lietai, un mājputnu gaļas produktu patēriņš pamazām atjaunojies ierastajā līmenī.

⁽⁶⁾ OV C 232, 12.8.2000.

- (27) Līdz ar to Itālijas iestādes uzskata, ka nav noliedzams, ka pastāv saikne starp patērētāju bažām pēc ziņu pārraidīšanas par dioksīnu Beļģijā un patēriņa un cenu kritumu.

- (28) Tādēļ ir vēl jāpierāda, ka dioksīna krīzi Itālijā var uzskatīt par ārkārtas apstākļiem Līguma 87. panta 2. punkta b) apakšpunkta izpratnē. Komisija jau atzinusi, ka dioksīna krīze Beļģijā bija uzskatāma par ārkārtēju, ņemot vērā to, kāda tā ir bijusi un kādi ierobežojumi tās dēļ bijuši nepieciešami sabiedrības veselības vārdā. Tiesa, dioksīna krīze Itāliju tieši neskāra. Tomēr Itālijas iestādes uzsver uz to, ka nevar būt šaubu par to, ka krīzei ir bijušas sekas arī ārpus valsts robežām un ka tā ir ietekmējusi kaimiņvalstis, tostarp – Itāliju.

- (29) Saskaņā ar Itālijas iestāžu viedokli, “ārkārtas apstākļi” Līguma 87. panta 2. punkta b) apakšpunkta izpratnē ir jebkādi neparedzēti notikumi vai notikumi, kurus grūti paredzēt, piemēram, dabas katastrofas. Tāpēc ir jāizvērtē pats notikums, nevis pasākumi, kas tiek pieņemti, lai atrisinātu radušos krīzi, kas ir vienkārši pasākuma sekas. Tās apgalvo, ka GSE gadījumā Apvienotajā Karalistē, Komisija pieņēma, ka pasākums bijis ārkārtējs, jo tika noteikts aizliegums eksportēt gaļu, tomēr, īpaši tādēļ, ka kritās liellopu un teļa gaļas patēriņš, jo bija gan nenoteiktība, gan bailes atbilstīgi ziņām par GSE. Itālijas iestādes apgalvo, ka Itālijā 1999. gadā bailēs no dioksīna situācija bijusi līdzīga. Apvienotajai Karalistei noteiktais aizliegums eksportēt neradīja ievērojamu patēriņa kritumu, jo pat bez aizlieguma patērētāji ārzemēs jebkurā gadījumā būtu samazinājuši liellopu un teļa gaļas patēriņu (līdzīgi kā to darīja patērētāji Apvienotajā Karalistē), tādējādi liedzot ražotājiem rast citus pārdošanas kanālus savām precēm ārzemēs. Dioksīna lietā 1999. gadā jāmin, ka valstis, ka nebija ES dalībvalstis, krīzes laikā aizliedza ievest mājputnu gaļu no ES.

- (30) Itālijas iestādes apgalvo, ka iemesls, kādēļ Itālijas ražotāji nevērsās ne ārzemju tirgos un neizmantoja arī Itālijas tirgu, saistāms ar notikuma starpnacionālo dabu, kas sniedzas krietni tālāk par Beļģijas robežām.

- (31) Itālijas iestāžuaprāt, dažu Itālijas mājputnu uzņēmumu ienākumi 1999. gada jūnijā–augstā skaidri pierāda šādu cenu un pārdošanas apjomu kritumu.

IV. JURIDISKAIS NOVĒRTĒJUMS

Atbalsta esamība

- (32) Saskaņā ar Līguma 87. panta 1. punktu ar kopējā tirgus principiem nav saderīga nekāda palīdzība, ko piešķir dalībvalstis vai ko jebkādā citā veidā piešķir no valsts līdzekļiem un kas rada vai draud radīt konkurences traucējumus, dodot priekšroku atsevišķiem uzņēmumiem vai atsevišķu preču ražošanai, ciktāl šāda palīdzība iespaido tirdzniecību starp dalībvalstīm.
- (33) Padomes 1975. gada 29. oktobra Regulas (EEK) Nr. 2777/75 par mājputnu gaļas tirgus kopīgo organizēšanu⁽⁷⁾ 19. pants nosaka, ja regulā nav noteikts citādi, Līguma 87., 88., 89. pantu piemēro tādu produktu ražošanai un tirdzniecībai, uz kuriem attiecas regula.
- (34) Atbilstoši plānotajam pasākumam valsts līdzekļus izmaksā (kopā 20 miljardu ITL apmērā) noteiktiem uzņēmumiem un tos piešķir kārtībā mājputnu audzētājiem, kuri varētu būt cietuši zaudējumus dioksīna krīzes rezultātā. Turklāt šis pasākums iecerēts dažu produktu atbalstam (mājputnu produktu) un visticamāk tas ietekmēs tirdzniecību, ņemot vērā Itālijas daļu kopējā ES mājputnu gaļas ražošanā (13,2 %). 2001. gadā kopējais Itālijā saražotās mājputnu gaļas apjoms bija 1 134 000 tonnas no kopējā daudzuma ES-15 – 9 088 000 tonnām⁽⁸⁾.
- (35) Šeit analizētais pasākums tādēļ ir uzskatāms par valsts atbalstu Līguma 87. panta 1. punkta izpratnē.

Atbalsta saderība

- (36) Aizliegums piešķirt valsts atbalstu nav bez nosacījumiem. Šajā gadījumā Itālijas iestādes izmanto atkāpes, kas noteiktas Līguma 87. panta 2. punkta b) apakšpunktā, saskaņā ar kurām atbalsts, kas paredzēts, lai atļūdzinātu dabas katastrofā vai ārkārtas apstākļos radušos zaudējumus, ir saderīgs ar kopējā tirgus principiem.
- (37) Tā kā Līgumā nav definēts, ko nozīmē “ārkārtas apstākļi”, ir jāpārlicinās, vai “dioksīna krīze” Itālijā ir uzskatāma par ārkārtas apstākļiem Līguma 87. panta 2. punkta b) apakšpunkta izpratnē.

⁽⁷⁾ OV C 282, 13.9.2001., 77. lpp.

⁽⁸⁾ Avots: Eurostat un Eiropas Komisija.

(38) Saskaņā ar Kopienas pamatnostādņēm par valsts atbalstu lauksaimniecības sektorā⁽⁹⁾, novērtējot atbalstu, lai kompensētu zaudējumus, ko radījušas dabas katastrofas vai ārkārtas apstākļi, jo ar šādu rīcību tiek izdarīti izņēmumi no vispārējiem principiem, kas nosaka, ka valsts atbalsts nav saderīgs ar kopējo tirgu Līguma 87. panta 1. punkta nozīmē, Komisija loģiski secinājusi, ka “dabas katastrofu” un “ārkārtas apstākļu” jēdzieni, kas minēti 87. panta 2. punkta b) apakšpunktā, ir jāinterpretē restriktīvi. Līdz šim Komisija ir uzskatījusi, ka par dabas katastrofu varētu uzskatīt zemestrīces, lavīnas, zemes nogrūzumus un plūdus. Komisija pieņem, ka ārkārtas apstākļi varētu būt karš, iekšēji nemieri vai streiki, un rezervētāk atkarībā no to izplatības apjoma, tā šai grupā iekļauj arī lielas kodolavārijas vai rūpnieciskas avārijas un ugunsgrēki, kuru rezultātā rodas plaša mēroga zaudējumi. No otras puses, Komisija tomēr nepieņem, ka ugunsgrēks vienā pārstrādes uzņēmumā, kuram ir vispārpieņemtā komerciālā apdrošināšana, uzskatāms par ārkārtas apstākļiem. Vispārējā kārtā Komisija neuzskata, ka dzīvnieku vai augu slimību uzliesmojumi būtu pieskaitāmi pie dabas katastrofu vai ārkārtas apstākļiem. Tomēr ir bijis gadījums, kad Komisija atzina, ka ļoti plašs pilnīgi jaunas dzīvnieku slimības uzliesmojums ir uzskatāms par ārkārtas apstākļiem. Tā kā ir ļoti grūti šādus pasākumus paredzēt, Komisija turpinās izvērtēt priekšlikumus piešķirt palīdzību atbilstoši 87. panta 2. punkta b) apakšpunktam katrā gadījumā atsevišķi, ņemot vērā iepriekšējo rīcību šajā jomā. Šāda individuāla lietas izskatīšana ir jo īpaši nepieciešama tik jutīgā sektorā kā mājputnu audzēšana, kur tirgus pasākumi varētu būt pretrunā ar kopējā tirgus organizācijā paredzētajiem pasākumiem.

(39) Runājot vispārīgi, Komisija nevar pieņemt, ka cilvēku uzturā paredzētas pārtikas piesārņošana ar ķīmiskām vielām varētu pati par sevi vien veidot apstākļus, ko uzskata par ārkārtējiem Līguma 87. panta 2. punkta b) apakšpunkta izpratnē. Faktiski piesārņošanas risks rodas tādēļ, ka pārtikas aprītē nav garantēti augstākie kvalitātes standarti.

(40) Beļģijas dioksīna krīzes gadījumā bija jāievēro vairāki faktori pirms varēja galīgi noteikt, ka krīze tiešām radījusi ārkārtas apstākļus. Komisija vispirms ņēma vērā to pasākumu apjomu, ar kuriem bija paredzēts atrisināt krīzi un pasargāt

cilvēku veselību, ieskaitot aizliegumu laist tirgū un mazumtirdzniecībā mājputnu gaļu, aizliegt tirgot un eksportēt uz trešām valstīm dažus dzīvnieku izcelsmes produktus, kas paredzēti lietošanai cilvēku uzturā un dzīvnieku barībai, un noteikt virkni ierobežojumu, tai skaitā uzraudzību, produktu izsekojamību un kontroli⁽¹⁰⁾. Tika pasludināts, ka krīze ir ārkārtas apstākļi, ņemot vērā divus apstākļus, tas ir, Beļģijas iestāžu paziņojumu līdz ar ārkārtas pasākumiem, ko tās pieņēma, un to, ka produktus nebija iespējams laist tirgū, kas Beļģijas ražotājiem radīja krīzes situāciju. Šī krīzes situācija pēc savas dabas un ietekmes uz attiecīgajiem ražotājiem ievērojami atšķīrās no parastās situācijas un apstākļiem, kādos tirgus funkcionē. Straujā panikas izplatīšanās patērētāju vidū un aizliegums ievest dzīvniekus un dzīvnieku izcelsmes produktus no Beļģijas, kuru noteica daudzas trešās valstis, nopietni pasliktināja krīzi un ievērojami traucēja tā tirgus darbībai, kur Beļģijas ražotāji pārdeva savus produktus, līdz ar to viņi zaudēja tirgus daļas, rezultātā – samazinājās apgrozījums salīdzinājumā ar to, ko bija paredzēts gūt parastā tirgus situācijā.

(41) Ne produktu piesārņošana ar ķīmiskām vielām, nedz arī tirdzniecības apjoma kritums nav pietiekami apstākļi paši par sevi vien, lai secinātu, ka notikums bijis ārkārtējs, kas radies nozīmīgu ierobežojošu pasākumu rezultātā attiecībā uz šo produktu laišanu tirgū un eksportēšanu un pārdošanas apjomu un cenu kritumu rezultātā. Patērētāju panika un viņu reakcija uz mājputnu gaļas piesārņojumu ar dioksīnu bija tikai apstākļi, kas pastiprināja notikuma ārkārtējo dabu.

(42) Runājot par Itālijas ražotājiem, ir jāievēro, ka netika piemēroti nekādi pasākumi, ar kuriem ierobežo produktu laišanu tirgū vai eksportēšanu, lai aizsargātu patērētāju veselību, jo krīze valstī tieši neskāra. Vienīgais neparedzētais faktors, kas radīja traucējumus tirgū, bija patērētāju panika un viņu reakcija uz citur konstatēto pārtikas piesārņojumu.

(43) Situāciju Itālijā nevar salīdzināt ar to, kāda bija valstīs, kuras krīze skāra tieši. Patiešām tika paziņots, ka dioksīna krīze ir uzskatāma par ārkārtas situāciju Beļģijā, nevis par ārkārtas situāciju vispār. Kā uzsvērts 35. līdz 38. apsvērumā, ne

⁽¹⁰⁾ Šie pasākumi ir noteikti ar trijiem Komisijas Lēmumiem: Komisijas 1999. gada 3. jūnija Lēmums par aizsargpasākumiem attiecībā uz dažu dzīvnieku izcelsmes produktu, kas paredzēti lietošanai cilvēku uzturā vai dzīvnieku barībā, piesārņošanu ar dioksīniem (OV L 141, 4.6.1999., 24. lpp.). Pasākumi, jo īpaši attiecās uz mājputnu gaļu vai uz tādiem mājputnu gaļas produktiem, kā olas, olu produkti, tauki, dzīvnieku izcelsmes proteīni, pārtikas izejvielas u.t.t.. Komisijas 1999. gada 4. jūnija Lēmums 1999/368/EK un Komisijas 1999. gada 11. jūnija Lēmums 1999/389/EK aizsargpasākumiem attiecībā uz liellopu gaļas un cūkgaļas produktu, kas paredzēti lietošanai cilvēku uzturā vai dzīvnieku barībā, piesārņošanu ar dioksīniem (OV L 142, 5.6.1999., 46. lpp. un OV L 147, 12.6.1999., 26. lpp.). Attiecīgie pasākumi jo īpaši attiecas uz liellopu gaļu, teļa gaļu, cūkgaļu, pienu un citiem produktiem, ko ražo no šiem produktiem.

⁽⁹⁾ OV C 28 1.2.2000., 2. lpp.

cilvēku uzturam paredzēto pārtikas produktu piesārņošana ar ķīmiskām vielām, nedz arī panikas izplatīšanās patērētāju vidū pati par sevi vien nav uzskatāma par ārkārtas apstākļiem 87. panta 2. punkta b) apakšpunkta izpratnē.

un 2000. gada 15. novembra vēstules), situācija, runājot par Itālijas mājputnu tirgu, nebija identiska, tur jau bija vērojama pārprodukcija un cenu kritums.

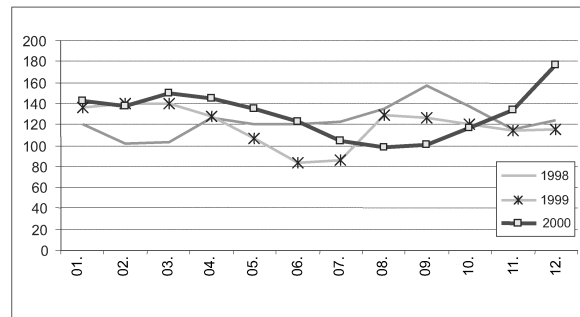
- (44) Itālijas iestādes atsaucās arī uz pirmo GSE krīzi Apvienotajā Karalistē. Tajā gadījumā ārkārtas apstākļi liellopu gaļas un teļa gaļas sektorā bija tādēļ, ka tika noteikts aizliegums eksportēt dzīvus mājlopus un liellopu un teļa gaļu no Apvienotās Karalistes uz citām dalībvalstīm un trešām valstīm. To tirgus pasākumu ietekmei, kas tika pieņemti, lai reaģētu uz GSE radīto problēmu Apvienotajā Karalistē, nebija līdzīga precedenta. Komisija arī norādīja, ka līdz ar pasākumiem, kurus pieņēma krīzes atrisināšanai, bija arī vispārējs aizliegums attiecībā uz Lielbritānijas izcelsmes gaļu un gaļas produktiem, kas varētu iekļūt cilvēku uzturā un dzīvnieku barības aprītē, tā rezultātā radās samazinājums, kas vietējā gaļas patēriņā nekad iepriekš nebija novērots. Patēriņa kritums bija saistīts ar stingrajiem ierobežojumiem, ko piemēro tirgum, kas savukārt radīja situāciju, kuru varētu uzskatīt par ārkārtēju.
- (45) Bez tam, runājot par neseniem GSE gadījumiem Eiropā ⁽¹¹⁾, Komisija norādīja, ka pārdošanas apjoma vai ienākumu kritumu neuzskata par ārkārtas apstākļiem. Pārdošanas apjoma kritumu uzskata par ārkārtas apstākļu sekām, ko radījusi dažādu faktoru neparasta savienošana. Augšminētajos gadījumos paredzētais atbalsts, lai novēstu ārkārtas situāciju 87. panta 2. punkta b) apakšpunkta izpratnē, tika apstiprināts valstīs, kas bija tieši skartas, kurās dažādi faktori radīja ārkārtējas dabas krīzi: ļoti nopietnās negatīvās sekas Eiropas lauksaimniecības ražotājiem, panikas izplatīšanās patērētāju vidū, aizliegums, ko piemēro daudzas trešās valstis attiecībā uz ES izcelsmes gaļas produktiem un virkne gadījumu, kurus dzīvū mājdzīvnieku audzētāji nespēj kontrolēt, faktori, kas krīzes stāvokli pasliktināja un patērētājos radīja bailes. Tas viss radīja nopietnus traucējumus tirgū, kur Eiropas ražotāji pārdod savus produktus, līdz ar to saruka viņu tirgus daļas un tādējādi samazinājās apgrozījums salīdzinājumā ar iepriekš aplēsto normālā tirgus situācijā.
- (46) Būtisks faktors, kuru Komisija ņēma vērā, atzīstot, ka krīze kā ārkārtas apstākļi pastāv, bija stabilā un līdzsvarotā liellopu un teļa gaļas tirgus situācijā pirms krīzes. Tomēr, kā redzams tālāk (skatīt 52. un 55. apsvērumu) un kā paziņojušas Itālijas iestādes, (skatīt 2000. gada 28. augusta un 2000. gada 15. novembra vēstules), situācija, runājot par Itālijas mājputnu tirgu, nebija identiska, tur jau bija vērojama pārprodukcija un cenu kritums.
- (47) Visos iepriekšminētajos gadījumos un jo īpaši runājot par Itālijas iestāžu minēto lietu, ārkārtas apstākļi radās attiecīgajā valstī, un to dēļ tika pieņemti dažādi ierobežojoši pasākumi, pasākumi, lai kontrolētu tirgu un piemēroti pasākumi veselības aizsardzībai, kas radīja attiecīgo produktu pārdošanas apjoma un cenu kritumu.
- (48) Turklāt šiem ārkārtas apstākļiem vismaz pēc savas dabas un ietekmes uz attiecīgajiem ražotājiem ir jābūt ievērojami atšķirīgiem no parastās situācijas un apstākļiem, kādos tirgus funkcionē. Apstākļu neparedzamā daba un grūtības veikt aplēses par to varētu veicināt uzskatu par to ārkārtas dabu, bet pēc būtības tas nav pietiekami, lai paziņotu, ka situācija ir ārkārtēja 87. panta 2. punkta b) apakšpunkta izpratnē.
- (49) Šajā gadījumā lēstais pārdošanas apjoma kritums neatšķiras no citiem notikumiem, kas ietekmē pieprasījumu, piemēram, eksporta tirgus slēgšana. Šādi notikumi ir vienlīdz neparedzami, tomēr tie uzskatāmi par daļu no normāla komerciāla riska, kam uzņēmumi ir pakļauti, un nekādā ziņā nav uzskatāmi par ārkārtējiem Līguma 87. panta 2. punkta b) apakšpunkta izpratnē.
- (50) Itālijas iestādes uzskata, ka Itālijas ražotājiem nebija citu tirgus ceļu, jo krīze bija izpletusies tālu aiz Beļģijas robežām un mājputnu gaļas patēriņš samazinājās visā Eiropā.
- (51) Tomēr Komisijas rīcībā esošā informācija liecina, ka Kopienas iekšējais mājputnu eksports 1999. gada jūnijā un augustā nemainījās un bija pat nedaudz augstāks nekā iepriekšējā gadā. Kopienas iekšējais eksporta apjoms jūnijā bija augstāks nekā vidēji 1999. gadā un nekā iepriekšējā gadā šajā mēnesī. Lai gan šāds pieaugums nav pietiekams, lai varētu absorbēt visu nepārdoto produkciju, par kuru Itālijas iestādes bija ziņojušas, tas mazināja krīzes ietekmi uz ražotājiem, ļaujot tiem pārdot daļu savas produkcijas Kopienas tirgū. Itālijas iestādes nav iesniegušas skaitliskus datus, lai pierādītu, ka Kopienas tirgū nebija pārdošanas kanālu; tās vienkārši uzstāj, ka tādēļ, ka bija krīze, arī visās pārējās Eiropas valstīs mājputnu patēriņš ir samazinājies. Tajā pašā laikā tās saka, ka dažas valstis, piemēram, Dānija, Grieķija, Spānija, Īrija, Austrija, Portugāle, Somija, Zviedrija

⁽¹¹⁾ Cita starpā skatīt atbalsts N 113/A/2001 (2001. gada 27. jūlija Lēmums SG 01 290550), N 437/2001 (2001. gada 27. jūlija Lēmums SG 01 290526D), N 657/2001 (2001. gada 9. novembra Lēmums SG 01 292096) un NN 46/2001 (2001. gada 27. jūlija Lēmums SG 01 290558 D).

un Apvienotā Karaliste uzskatāmas par atsaucē valstīm cenu salīdzināšanai (skatīt 7. apsvērumu iepriekš), jo šīs valstis krīze neskāra. Tās tad būtu varējušas nodrošināt pārdošanas kanālus vismaz daļai pāri palikušās produkcijas.

Tirgus cena pa mēnešiem: vistas,

EUR/100 kg

(52) Bez tam Komisijas politika attiecībā uz Līguma 87. panta 2. punkta b) apakšpunkta piemērošanu lauksaimniecības nozarei prasa, lai pārmērīga kompensācija par visa veida zaudējumiem tiktu izslēgta.

(53) Ar Itālijas iestāžu plānoto kompensācijas mehānismu atbalstītu gaļu, kas ražota un laista tirgū 1999. gada jūnijā un jūlijā; atbalsta apjoms aprēķināts, pamatojoties uz starpību starp vidējo cenu valstīs, kuras krīze neskāra, un vidējo cenu Itālijā. Itālijas iestāžuaprāt, šī atšķirība bija EUR 53,966/100 kg jūnijā un EUR 46,218/100 kg jūlijā. Atbalsta apjoms ir ITL 21 150/100 kg (vai EUR 10,92/100 kg) un ITL 15 400/100 kg (vai EUR 7,95/100 kg).

(54) Šāda aprēķina metode ir problemātiska divu apsvērumu dēļ. Pirmā saistīta ar Itālijas iestāžu apgalvojumu, ka ražotājiem bijis jāsasaldē nepārdotā gaļa⁽¹²⁾. Tas ļautu krīzes laikā nepārdotos mājputnu gaļas produktus pārdot vēlāk un līdz ar to zaudējumi būtu mazāki nekā tie, par kuriem ziņots šīs lietas izskatīšanas laikā. Itālijas iestādēs šo apsvērumu nekommentēja. Līdz ar to zaudējumu pārmērīgas kompensācijas risks, daļai produkcijas tiekot pārdotai vēlāk, iespējams – pat par normālu cenu –, nav izslēdzams. Turklāt Itālijas iestādes paziņoja, ka 1999. gada jūnijā tika nokautas 43 170,1 tonnas vistu, jūlijā – 47 485,9 tonnas, kopā – 90 656 tonnas (skatīt 2000. gada 15. novembra vēstuli), savukārt 1999. jūnijā pārdoti 34 700 000 kg gaļas, bet jūlijā – 30 200 000 kg, kopā tas ir 64 900 tonnas. Jūnijā tika sasaldēti 4 150,8 tonnas gaļas un jūlijā – 9 271,3 tonnas, kopā – 13 422,1 tonnas. Nav sniegta informācija par to, kas izdarīts ar daļu produkcijas, kas netika ne pārdota, ne sasaldēta, un līdz ar to – kuru varēja izmantot citādiem komerciāliem mērķiem.

(55) Itālija norāda uz vidējo cenu citās Eiropas valstīs, kuras krīze neskāra, neņemot vērā faktu, ka Itālijā cenas jau pirms 1999. gada jūnija sāka kristies un ka cenas putnu gaļai mēdz būt atšķirīgas. Zemāk tabulā redzamas cenu tendences Itālijā 1998., 1999. un 2000. gadā⁽¹³⁾:

(56) Itālijas iestādes apgalvo, ka mājputnu gaļas sektorā jau bija pārprodukcija un tādēļ martā ražotāji pieņēma lēmumu nokaut daļu vistu ganāmpulka, kas bija paredzēts kaušanai tikai aprīlī un maijā, lai jūnijā par 4,8 % samazinātu gaļas krājumus. Itālijas iestāžuaprāt, dioksīna krīzes rezultātā 10 % saražotā jūnijā netika nokauti un laisti tirgū, bet paturēti līdz jūlijam un augustam, palielinot krājumus šajos divos mēnešos. Pamatojoties uz Komisijas rīcībā esošajiem datiem, februārī, martā un aprīlī ievērojami palielinājās vistu daudzums, tādējādi radot paredzēto ražošanas pieaugumu par 5,6 % jūnijā.

(57) Datu salīdzinājums par vistu nokaušanu laikā no 1999. gada maija līdz augustam ar attiecīgajiem datiem šajā laikā iepriekšējā gadā liecina, ka 1999. maijā palielinājies nokauto vistu skaits un – līdz ar to vistu krājumi – par 9 %, 1999. gada jūnijā krājumi samazinājās par 10 % attiecībā uz 1998. gada jūnijā un 1999. gada jūlijā nokauto vistu skaits bija par gandrīz 10 % lielāks nekā 1998. gadā tajā pašā mēnesī. Šāda augšupejoša krājumu līkne turpinājās arī 1999. gada augustā (+ 6,5 %). Pieņemot, ka cenas seko krājumu svārstībām, var secināt, ka salīdzinājumā ar aprīli cenām būtu bijis jākrīt, jo jau tad pārprodukcijas dēļ tās bija zemākas nekā vidēji Eiropā. Tādējādi, salīdzinot vistu cenas Itālijā jūnijā un jūlijā ar vidējām cenām valstīs, kuras dioksīna krīze neskāra, Itālijā rastos vistu vērtības pārvērtējums.

(58) Ņemot vērā vistu cenu dažādību Itālijā un lejupejošu cenu līkni, kas bija vērojama vēl pirms dioksīna krīzes aizsākuma, nav izdarāmi lietderīgi secinājumi starp pārdošanas cenām 1999. gada jūnijā, un 1998. gada jūnija cenas, jebkurā gadījumā, neatspoguļotu pārprodukciju, kura jau ietekmēja Itālijas vistas gaļas tirgu un kuras rezultātā cenas jau sāka kristies. Itālijas iestāžu apgalvojums, ka ražotāji jau bija veikuši pasākumus, lai tirgus situāciju uzlabotu, nokaujot martā tās vistas, kas būtu kaujamas aprīlī, lai samazinātu krājumus jūnijā un jūlijā, neatbilst skaitliskajiem

⁽¹²⁾ Skatīt 2001. gada 23. maija vēstuli, kurā Itālijas iestādes paziņo, ka ražotāji bijuši spiesti sasaldēt 4 150,8 tonnas jūnijā, 9 271,3 tonnas jūlijā un 2 595,9 tonnas augustā.

⁽¹³⁾ Dati attiecas uz iekšējo mājputnu gaļas eksportu Kopienā (pēc liemeņu svara).

datiem par vistām saimniecībās un līdz ar to – arī aplēsēm par saražoto, kas liecina, ka krājumi palielinājās jūnijā un tikai nedaudz samazinājās (1,6 %) jūlijā. Visi mēģinājumi paredzēt pārdošanas cenas 1999. gada jūnijā un jūlijā (salīdzinājumā ar cenām 1998. gada jūnijā, kas reģistrētas citās Eiropas valstīs, kuras neskāra dioksīna krīze), izmantojot šādus datus, būtu riskanti.

(59) Tādēļ Komisija secina, ka, tā kā patērētāju panika pati par sevi vien nav uzskatāma par ārkārtas apstākļiem Līguma 87. panta 2. punkta b) apakšpunkta izpratnē un tā kā Itālijas iestāžu piedāvātā zaudējumu aprēķina metode varētu radīt pārāk augstu Itālijas mājputnu ražotājiem radušos zaudējumu aprēķinu, pasākums nav uzskatāms par saderīgu ar kopējo tirgu 87. panta 2. punkta b) apakšpunkta izpratnē.

(60) Pat ja atbalstu izskatītu Līguma 87. panta 3) punkta kontekstā, vienīgais pieņemamais secinājums ir, ka atbalsts nav saderīgs ar kopējo tirgu. 87. panta 3. punkta a) apakšpunktu nepiemēro, jo atbalsts nav paredzēts, lai veicinātu tādu reģionu ekonomisko attīstību, kur dzīves līmenis ir ārkārtīgi zems vai kur valda liels bezdarbs.

(61) Attiecībā uz 87. panta 3. punkta b) apakšpunktu atbalsts nav paredzēts tam, lai veicinātu kāda svarīga projekta īstenošanu visas Eiropas interesēs vai novērš nopietnus traucējumus kādas dalībvalsts tautsaimniecībā.

(62) Attiecībā uz Līguma 87. panta 3. punkta d) apakšpunktu atbalsts nav paredzēts, lai sasniegtu šajā apakšpunktā noteiktos mērķus.

(63) Attiecībā uz Līguma 87. panta 3. punkta c) apakšpunktu, tā kā Itālijas iestādes pareizi paziņojušas par apskatāmo likumu saskaņā ar 88. panta 3. punkta noteikumiem, tad tā novērtēšanai piemēro noteikumus Kopienas pamatnostādnes par valsts atbalstu lauksaimniecības nozarē⁽¹⁴⁾ (še turpmāk – pamatnostādnes). Saskaņā ar pamatnostādņu 23.3. punktu pamatnostādnes piemēro jaunam valsts atbalstam, tai skaitā tam, par ko dalībvalstis jau ir paziņojušas, bet par ko Komisija vēl nav pieņēmusi lēmumu, sākot ar 2000. gada 1. janvāri.

(64) Atbalsts, lai kompensētu ienākumu zaudējumu, kas saistīts ar dzīvnieku slimībām, ir noteikts 11.4. punktā. Tas varētu iekļaut saprātīgu kompensāciju par peļņas zudumu, ņemot vērā grūtības, kas saistās ar ganāmpulka atjaunošanu vai

pārvietošanu un karantīnu vai – ar grūtībām, kas rodas tādēļ, ka kompetentās iestādes ir noteikušas vai ieteikušas piemērot “nogaidīšanas periodu” pirms saimniecību pārvieto vai atjauno. Tādēļ obligātā dzīvnieku nokaušana pēc veselības aizsardzības/veterinārās iestādes rīkojuma saskaņā ar plānu dzīvnieku slimību profilaksei vai izskaušanai ir nepieciešams priekšnoteikums.

(65) No paziņojuma ir skaidrs, ka veselības aizsardzības/veterinārās iestādes nav izdevušas rīkojumu nokaut dzīvniekus saskaņā ar plānu dzīvnieku slimību profilaksei vai izskaušanai, jo Itālijas uzņēmumus piesārņojums ar ķīmiskām vielām neskāra. Līdz ar to pasākums, kuru izskata, neatbilst pamatnostādnes 11.4. punktā noteiktajam.

(66) Ņemot vērā iepriekš minēto, atbalsts uzņēmumiem mājputnu gaļas sektorā nav uzskatāms par atbalstu, lai kompensētu zaudējumus, kas radušies ārkārtas apstākļu rezultātā 87. panta 2. punkta b) apakšpunkta izpratnē, vai – par atbalstu, kam var piemērot vienu no 87. panta 3. punktā noteiktajiem izņēmumiem. Līdz ar to izskatās, ka šis atbalsts ir darbības atbalsts, kas nav saderīgs ar kopējo tirgu saskaņā ar 3.5. punktu pamatnostādnes⁽¹⁵⁾.

(67) Turklāt ar šādu atbalstu tiek pārkāpti noteikumi Padomes 1975. gada 29. oktobra Regulā (EEK) Nr. 2777/75 par mājputnu gaļas tirgus kopīgo organizēšanu, jo saskaņā ar to var veikt tikai šādus pasākumus attiecībā uz tās 1. panta 1. punktā minētajiem produktiem: pasākumi, lai veicinātu labāku ražošanas organizēšanu, pārstrādi un laišanu tirgū, pasākumi kvalitātes uzlabošanai, pasākumi, lai izveidotu īstermiņa un ilgtermiņa aplēses, pamatojoties uz izmantotajiem ražošanas līdzekļiem, pasākumi, lai veicinātu tirgus cenu tendenču reģistrēšanu. Turklāt, lai ņemtu vērā visa veida ierobežojumus brīvai aprītei, ko izraisītu pasākumi, lai novērstu dzīvnieku slimību izplatīšanos, var veikt ārkārtas pasākumus atbilstoši 17. pantam, lai atbalstītu jebkuru tirgu, ko ietekmē šādi ierobežojumi. Šādus pasākumus var veikt tikai tad un tikai uz tādu laiku, kad un cik ilgi tas ir patiešām nepieciešams tirgus atbalstam. Šajā gadījumā Itālijā nebija veikts neviens no šiem pasākumiem. Tādēļ secināms, ka jebkura cita veida valsts atbalstu var piešķirt tikai saskaņā ar Līguma 87.– 89. panta noteikumiem. Kā norādīts iepriekšējā apsvērumā, izskatāmais atbalsts neatbilst noteikumiem par valsts atbalstu, un tādēļ nav saderīgs ar kopējā tirgus principiem.

⁽¹⁴⁾ OV C 28 1.2.2000., 2. lpp.

⁽¹⁵⁾ Pirmās instances tiesas spriedums lietā T 459/1993 (*Siemens ITS v- Commission of the European Communities*) ECR [1995] 1675.

V. SECINĀJUMI

Itālija minēto atbalstu nedrīkst īstenot.

(68) Ņemot vērā iepriekš sacīto, Komisija secina, ka AIMA programmas ietvaros piešķirtais atbalsts mājputnu ražotājiem ir valsts atbalsts Līguma 87. panta 1. punkta izpratnē un ka tam nevar piemērot atkāpes, kas paredzētas 87. panta 2. punktā un 3. punktā.

2. pants

Itālijai divu mēnešu laikā pēc šā lēmuma paziņošanas ir jāinformē Komisija par veiktajiem pasākumiem tā izpildē.

(69) Tā kā par programmu ir paziņots saskaņā ar Līguma 88. panta 3. punktu, ar kuru nosaka, ka dalībvalstis var sniegt atbalstu tikai ar Eiropas Komisijas piekrišanu, atbalsta atgūšana nav nepieciešama,

3. pants

Šis lēmums ir adresēts Itālijas Republikai.

IR PIEŅĒMUSI ŠO LĒMUMU.

Briselē, 2004. gada 19. maijā.

1. pants

Atbalsts, kuru Itālija plāno piešķirt valsts programmai AIMA atbalsts 1999. gadam, nav saderīgs ar kopējā tirgus principiem.

Komisijas vārdā –

Komisijas locekle

Franz FISCHLER

KOMISIJAS LĒMUMS

(2006. gada 24. maijs)

par procesu saskaņā ar EK Līguma 82. pantu un Eiropas Ekonomikas zonas līguma 54. pantu pret
Microsoft Corporation

(Lieta Nr. COMP/C-3/37.792 – *Microsoft*)

(izziņots ar dokumenta numuru K(2004)900)

(Autentisks ir tikai teksts angļu valodā)

(Dokuments attiecas uz EEZ)

(2007/53/EK)

2004. gada 24. martā Komisija pieņēma lēmumu saistībā ar procesu saskaņā ar EK Līguma 82. pantu un EEZ Līguma 54. pantu. Saskaņā ar Regulas Nr. 17 ⁽¹⁾ 21. pantu, Komisija šeit nosauc puses un paziņo lēmuma galveno saturu, ievērojot uzņēmumu likumīgās komercnoslēpumu aizsardzības intereses. Pilns lēmuma nekonfidencialās versijas teksts lietas autentiskajās valodās un Komisijas darba valodās atrodams Konkurences ģenerāldirektorāta tīmekļa vietnē http://europa.eu.int/comm/competition/index_en.html.

I. PĀRKĀPUMA KOPSAVILKUMS

Adresāts, pārkāpuma būtība un ilgums

- (1) Šis lēmums ir adresēts sabiedrībai *Microsoft Corporation*.
- (2) *Microsoft Corporation* ir pārkāpusi EK Līguma 82. pantu un EEZ līguma 54. pantu:
 - kopš 1998. gada oktobra līdz šā lēmuma pieņemšanas dienai atteikdamās sniegt sadarbības informāciju un atļaut to lietot darba grupu serveru operētājsistēmu produktu attīstības un izplatīšanas mērķiem;
 - kopš 1999. gada maija līdz šā lēmuma pieņemšanas dienai *Windows* klientu personālo datoru (PC) operētājsistēmas pieejamību saistot ar nosacījumu par vienlaicīgu *Windows Media Player* (WMP) iegādi.

arhitektūras tipu. Ar *Intel* nesaderīgas operētājsistēmas (piemēram, firmas *Apple* operētājsistēma *Macintosh*) "pie-slēgšana" (varētu teikt, adaptēšana), lai tā varētu darboties ar aparatūru, kas ir saderīga ar *Intel*, ir ilgs un dārgs process. Tomēr jautājums par *Intelsaderīgo* un *Intelnesaderīgo* PC operētājsistēmu iekļaušanu konkrētā tirgus definīcijā var palikt atklāts, jo atšķirība nebūs tāda, ka tā mainītu *Microsoft* tirgus spējas novērtējuma rezultātu.

- (5) Rokas ierīču, piemēram, personālo ciparasistentu (PDA) vai "intelektisko" mobilo telefonu serveru operētājsistēmas un serveru operētājsistēmas pašlaik nevar uzskatīt par konkurencējošiem klientu PC operētājsistēmu aizstājējiem.
- (6) Kas attiecas uz piedāvājuma aizstājamību, tad programma-tūras produktu, kurš pašlaik nav klientu PC operētājsistēmu tirgū, vajadzētu būtiski modificēt, lai piemērotu īpašajām patērētāju vajadzībām šajā tirgū. Tas ir saistīts ar izstrādāšanas un testēšanas procesu, kas prasa ilgu laiku (nereti ilgāk par gadu) un izmaksas, kā arī ietver būtisku komerciālo risku. Turklāt, kā konstatēts, apspriežot *Micro-soft* dominējošo stāvokli konkrētajā tirgū, šāda jauna produkta iekļūšana tirgū būtu ievērojami apgrūtināta.

ATTIECĪGIE TIRGI

PC operētājsistēmas

- (3) Operētājsistēmas ir programmatūras produkti, kas vada datora pamatfunkcijas. "Klientu personālie datori" (PC) ir vispārēja lietojuma datori, ko vienlaicīgi var lietot tikai viena persona, un ko var pievienot datoru tīklam.
- (4) Var izšķirt i) PC operētājsistēmas, kas ir saderīgas ar *Intel* un ii) PC operētājsistēmas, kas nav saderīgas ar *Intel*. Šādā kontekstā saderība ar *Intel* attiecas uz noteiktu aparatūras

Darba grupu serveru operētājsistēmas

- (7) "Darba grupu serveru pakalpojumi" ir pamata pakalpojumi, ko biroju darbinieki izmanto savā ikdienas darbā, proti, kopīgi lietojot serveros uzkrātās datnes, kopīgi lietojot

⁽¹⁾ OV 13, 21.2.1962., 204./62. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 1/2003 (OV L 1, 4.1.2003., 1. lpp.).

printerus un izmantojot savas tīkla lietotāja tiesības, ko centralizēti pārvalda viņu organizācijas informācijas tehnoloģijas dienests. "Darba grupu serveru operētājsistēmas" ir operētājsistēmas, kuras radītas un laistas tirgū, lai šos pakalpojumus sniegtu kolektīvi relatīvi nedaudziem PC, kas saistīti neliela līdz vidēja lieluma tīklos.

- (8) Pierādījumi, ko Komisija ir savākusi izmeklēšanas gaitā, ir apstiprinājuši, ka no patērētāju viedokļa darba grupu serveru pakalpojumi ir serveru sniegto pakalpojumu īpašs veids. Īpaši datņu un drukas pakalpojumu sniegšana, no vienas puses, un grupas un lietotāja administrācijas pakalpojumu sniegšana, no otras puses, ir ciešā kopsakarā: ja nebūtu pienācīgas grupas un lietotāja administrācijas, tad lietotājam nebūtu efektīvas un drošas piekļuves datņu un drukas koplietošanas pakalpojumiem.
- (9) Darba grupu serveri (serveri, uz kuriem darbina darba grupu serveru operētājsistēmas) jāatšķir no lielaudas (*high-end*) serveriem, kuriem parasti jānodrošina atbildīgu uzdevumu izpilde, piemēram, krājumu uzraudzība un vadība, lidmašīnu biļešu rezervācija vai banku darījumi. Šādi uzdevumi var ietvert nepieciešamību atbalstīt milzīga datu apjoma glabāšanu un prasīt maksimālu ("nesatricināmu") uzticamību un pieejamību ⁽²⁾. Šos uzdevumus veic dārgas iekārtas (dažkārt sauktas par uzņēmuma serveriem) vai lieldatori. Turpretim darba grupas operētājsistēmas parasti ir instalētas lētākos datoros.
- (10) Tomēr ne visas mazjaudas (*low-end*) serveru iekārtas tiek lietotas kā darba grupu serveri. Piemēram, mazjaudas serverus var arī instalēt tīklu "galos" un tos specializēt tīmekļa apkalpošanā ⁽³⁾ vai tīmekļa kešdarbei ⁽⁴⁾, vai izmantot ugunsūmūrim ⁽⁵⁾, nelietojot darba grupas serveru pamatpakalpojumus.

- (11) Jānorāda arī, ka, lai gan darba grupas servera pamatpakalpojumus veido tikai datņu, drukas un grupas, kā arī lietotāju administrēšanas pakalpojumi, darba grupu servera operētājsistēmas var izmantot lietojumprogrammām, kā tas ir ar citām operētājsistēmām. Šīs lietojumprogrammas bieži būs cieši saistītas ar grupas un lietotāja administrēšanas pakalpojumu sniegšanu. Tā kā darba grupas serveru operētājsistēmas parasti lieto ar nedārgu aparatūru, tad šādas lietojumprogrammas lielākoties neprasa īpaši augstu uzticamību.

⁽²⁾ Uzticamība ir sistēmas spēja funkcionēt ilgu laika periodu bez atteices vai atsākšanās nepieciešamības. Pieejamība ir operētājsistēmas spēja funkcionēt ilgu laika periodu bez nepieciešamas pakalpojuma pārtraukšanas kārtējai apkopei vai jauninājumiem. Cits pieejamības aspekts ir – cik ātri operētājsistēma var atsākt darboties pēc tam, kad notikusi atteice.

⁽³⁾ Tīmekļa serveris uztur tīmekļa lapas un dara tās pieejamas ar standarta tīmekļa protokolu palīdzību.

⁽⁴⁾ Kešs ir vieta, kur glabājas tīmekļa objektu pagaidu kopijas. Tādējādi tīmekļa kešdarbe ir tīmekļa datņu uzglabāšanas veids, lai tās vēlāk izmantotu atkārtoti tādā veidā, kas paātrina galalietotāja piekļuvi.

⁽⁵⁾ Ugunsūmūris ir aparatūras/programmatūras risinājums, kas izolē organizāciju datoru tīklus un tādējādi aizsargā tos pret ārējiem apdraudējumiem.

Straumējošie Media Players

- (12) *Media players* (medijatspēļi) ir klienta lietojumprogrammas, kuru pamatfunkcijas ir dekodēt, atspiest un atskaņot (un turpmāk ļaut apstrādāt) ciparu audio– un videodatnes, kas lejupielādētas vai straumētas tīmeklī (un citos tīklos). Medijatspēļi spēj arī atskaņot audio– un videodatnes, kas saglabātas fiziskajos nesējos, piemēram, kompaktdiskos (CD) un DVD diskos.
- (13) Kas attiecas uz pieprasījuma puses aizstājamību, tad klasiskās atskaņošanas ierīces, piemēram, CD un DVD atskaņotāji, nav *media players* aizstājēji, jo tie piedāvā ļoti ierobežotu medijatspēļa funkcionalitātes apakškopu. Medijatspēļi, kuri ir atkarīgi no trešo pušu patentētām tehnoloģijām, nevarētu, pretēji *Microsoft WMP*, *RealNetworks RealOne Player* un *Apple QuickTime Player*, ierobežot trešo pušu uzvedību. Medijatspēļi, kas nespēj saņemt no tīmekļa audio– un videostraumējumu, nav aizstājēji straumējošiem medijatspēļiem, jo neapmierina īpašo patērētāja pieprasījumu pēc straumēšanas.
- (14) Kas attiecas uz piedāvājuma aizstājamību, tad nepieciešamās būtiskās pētniecības un attīstības (*R&D*) investīcijas, pastāvošo medijatehnoloģiju aizsardzība ar intelektuālā īpašuma tiesībām un netiešie tīkla efekti, kas raksturo tirgu, rada šķēršļus citu programmatūru, arī nestraumējošo medijatspēļu attīstītāju iekļūšanai tirgū.

Dominējošais stāvoklis

PC operētājsistēmas

- (15) *Microsoft* ir atzinusi, ka tai ir dominējošs stāvoklis PC operētājsistēmas tirgū.

- (16) Šo dominējošo stāvokli raksturo lielais tirgus daļu īpatsvars, kas vismaz kopš 1996. gada ir saglabājis ļoti augstā līmenī (vairāk nekā 90 % pēdējos gados), kā arī ļoti lielle iekļuves šķēršļi. Šie iekļuves šķēršļi ir īpaši saistīti ar netiešo tīkla efektu klātbūtni. Tik tiešām, PC operētājsistēmas popularitāte lietotāju vidū rodas no tās popularitātes PC lietojumprogrammu pārdevēju vidū, kuri savukārt izvēlas vērst savas attīstības pūliņus uz to PC operētājsistēmu, kura ir vispopulārākā lietotāju vidū. Tas rada pašpastiprinošu

dinamiku, kas aizsargā *Windows* kā *PC* operētājsistēmu *de facto* standartu (lietojumprogrammu iekļuves šķērslis).

Darba grupas serveru operētājsistēmas

(17) Komisija secina, ka *Microsoft* ir sasniegusi dominējošo stāvokli darba grupu serveru operētājsistēmu tirgū. Secinājums īpaši balstās uz šādiem slēdzieniem:

- Komisija ir pārbaudījusi dažādus datus, lai noteiktu *Microsoft* tirgus daļu darba grupu serveru operētājsistēmu tirgū. Visas šīs datu kopas apstiprina, ka *Microsoft* pārvalda krietni vairāk nekā noteicošo tirgus daļu, kura pēc visiem vērtējumiem ir vairāk nekā 50 %, bet pārsvarā to vērtē 60–70 % līmenī.
- Pastāv šķēršļi iekļuvei darba grupu serveru operētājsistēmu tirgū. Konkrēti, jo vieglāk ir atrast speciālistus, kuri spēj administrēt konkrēto darba grupu serveru operētājsistēmu, jo vairāk patērētāju tiecas pirkt šo darba grupu serveru operētājsistēmu. Otrādi, tāpat, jo populārāka darba grupu serveru operētājsistēma ir klientu vidū, jo vieglāk ir speciālistiem iegūt prasmes saistībā ar šo produktu un vairāk speciālistu vēlas to darīt. Šo mehānismu var formalizēt, vadoties no ekonomiskās perspektīvas tīkla efektu veidā.
- Pastāv ciešas komerciālas un tehniskas asociatīvas saites starp *PC* operētājsistēmu tirgu un darba grupu serveru operētājsistēmu tirgu. Rezultātā, *Microsoft* dominējošajam stāvoklim *PC* operētājsistēmu tirgū ir nozīmīga ietekme uz saistīto tirgu, tas ir, darba grupu serveru operētājsistēmu tirgu.

Atteikums sniegt informāciju

(18) Ar šo lēmumu izdara šādus atzinumus:

- *Microsoft* atteicās sniegt uzņēmumam *Sun* tādu informāciju, kas *Sun* dotu iespēju attīstīt darba grupu serveru operētājsistēmas, ko varētu bez problēmām integrēt aktīvās direktorijas domēnu arhitektūrā, savstarpēji saistītu klienta *PC*–serveris un serveris–servera protokolu tīmekli, kas organizē *Windows* darba grupu tīklus. Jāatzīmē, ka, lai ļautu *Sun* bez problēmām nodrošināt integrāciju, uzņēmumam *Microsoft* vajadzēja vienīgi sniegt attiecīgo protokolu specifikācijas, tas ir, tehnisko dokumentāciju, nevis piekļuvi *Windows* programmatūras kodam, nemaz nerunājot par atļauju *Sun* to reproducēt. Attiecībā uz šo atteikumu jānorāda vēl divi apstākļi. Pirmkārt, *Microsoft* atteikums *Sun* ir daļa no plašākas rīcības sistēmas, atsakot konkrēto informāciju jebkuram

darba grupu serveru operētājsistēmas pārdevējam. Otrkārt, *Microsoft* atteikumi rada iepriekšējo piegādes līmeņu pārrāvumu, jo analoģu informācija par *Microsoft* produktu iepriekšējām versijām sabiedrībai *Sun* un nozarei kopumā netieši nodrošināja *AT&T* licence.

- *Microsoft* atteikums rada konkurences likvidēšanas risku konkrētajā darba grupu serveru operētājsistēmu tirgū, jo atteiktais ieguldījums ir neaizstājams konkurentiem, kas darbojas šajā tirgū. Klientu liecības apstiprina, ka pastāv saikne starp privilēģēto sadarbību, kura pastāv starp *Microsoft* darba grupu serveru operētājsistēmām un tā dominējošām *PC* operētājsistēmām, no vienas puses, un to dominējošā stāvokļa straujo augšanu (un pieaugošu aktīvās direktorijas domēnu arhitektūras pazīmju ieviešanu, kas nav savienojams ar konkurentu produktiem), no otras puses. Komisijas izmeklēšana atklāj arī to, ka atteiktajam ieguldījumam nav reāla vai potenciāla aizstājēja.
 - *Microsoft* atteikšanās ierobežo tehnisko attīstību, kaitējot klientiem, kas īpaši ir pretrunā ar 82. panta b) apakšpunktu. Ja konkurentiem būtu pieeja atteiktajai informācijai, viņi varētu radīt jaunus un piedāvāt klientiem uzlabotus produktus. Jo īpaši, tirgus dati liecina, ka klienti augstu vērtē tādas produkta īpašības kā, piemēram, drošums un uzticamība, tomēr šīs pazīmes *Microsoft* sadarbības priekšrocību dēļ tiek nobīdītas otrā plānā. Tādējādi *Microsoft* atteikums netieši kaitē patērētājiem.
- (19) Šie ārkārtējie apstākļi liek secināt, ka *Microsoft* atteikums ir ļaunprātīga dominējošā stāvokļa izmantošana, kas nav saderīga ar 82. pantu, ja vien šāda rīcība nav objektīvi pamatota.
- (20) *Microsoft* sniegtais atteikuma attaisnojums pamatots ar to, ka informācijas nodošana un atļauja to lietot konkurentiem saderīgu produktu radīšanai būtu līdzvērtīga intelektuālā īpašuma tiesību licencēšanai. Komisija nelēma par *Microsoft* vispārējā intelektuālā īpašuma prasību pamatotību, ko visos gadījumos varētu noskaidrot tikai katrā konkrētā gadījumā pēc tam, kad *Microsoft* ir sagatavojusi attiecīgās specifikācijas. Tomēr, saskaņā ar tiesu praksi, kāda uzņēmuma interese izmantot savas intelektuālā īpašuma tiesības pati par sevi nevar būt objektīvs attaisnojums, ja ir izveidojušies tādi ārkārtēji apstākļi kā iepriekšnorādītie.
- (21) Komisija izpētīja, vai šīs lietas īpašajos apstākļos *Microsoft* piedāvātais attaisnojums ir svarīgāks par šiem ārkārtējiem apstākļiem un secināja, ka *Microsoft* nav iesniedzis par to

nekādus pierādījumus. Jo īpaši, rīkojums sniegt attiecīgo informāciju nevarēja novest pie *Microsoft* produkta precīzu kopiju izgatavošanas. Komisija ņēma arī vērā, ka tādas informācijas atklāšana, kā tā, ko atteica *Microsoft*, nozārē bija pieņemta prakse.

(22) Turklāt Komisija ņēma vērā Komisijai 1984. gadā sniegtās *IBM* saistības⁽⁶⁾ un 1991.gada Programmatūras direktīvu⁽⁷⁾. *Microsoft* tik tiešām atzīst, ka *IBM* saistības un Programmatūras direktīva sniedz derīgus ieteikumus šajā lietā. Komisija secināja, ka rīkojums piegādāt šajā gadījumā būtu analogs *IBM* saistībām, jo tām būtu jāattiecas vienīgi uz saskarnes specifikācijām. Komisija arī secināja, ka minētais atteikums bija atteikums piegādāt sadarbības informāciju Programmatūras direktīvas nozīmē. Šajā kop-sakarā Komisija atzīmēja, ka Programmatūras direktīva ierobežoja autortiesību izmantošanu attiecībā uz programmatūru (arī izmantošanu nedominējošos uzņēmumos) par labu sadarbībai, tādējādi uzsvērot sadarbības nozīmību programmatūras nozarē. Komisija arī norādīja, ka Programmatūras direktīva skaidri nosaka, ka tās noteikumi neierobežo 82. panta piemērošanu, īpaši, ja dominējošais uzņēmums atsaka sadarbībai nepieciešamās informācijas pieejamību.

(23) *Microsoft* tālāk argumentēja, ka tās atteikums piegādāt sadarbības informāciju nevarēja būt saistīts ar mērķi ierobežot konkurenci darba grupu serveru operētājsistēmu tirgū, jo nebija nekāda ekonomiska stimula, lai firma rīkotos pēc šādas stratēģijas. Komisija noraidīja *Microsoft* argumentu, atzīmējot, ka tas balstīts uz ekonomisko modeli, kas šajā gadījumā neatbilda faktiem un nesaskanēja ar *Microsoft* vadītāju viedokļiem, kas izteikti *Microsoft* iekšējos dokumentos, kuri iegūti izmeklēšanas laikā.

Sasaiste

(24) Ar šo lēmumu ir atzīts, ka *Microsoft* pārkāpj Līguma 82. pantu, sasaistot WMP ar *Windows* PC operētājsistēmu (*Windows*). Komisija savus atzinumus par ļaunprātīgu sasaistīšanu balsta uz četriem elementiem: i) *Microsoft* ir dominējošais stāvoklis PC operētājsistēmas tirgū; ii) *Windows* PC operētājsistēma un WMP ir divi atsevišķi produkti; iii) *Microsoft* nedod klientiem izvēles tiesību iegādāties *Windows* bez WMP; un iv) šī sasaiste ierobežo konkurenci. Turklāt ar šo lēmumu tiek noraidīti *Microsoft* argumenti WMP sasaistes attaisnošanai.

(25) *Microsoft* neapstrīd, ka tam ir dominējošais stāvoklis PC operētājsistēmu tirgū.

(26) Komisijas lēmumā atzīts, ka medijatspēji un PC operētājsistēmas ir divi atsevišķi produkti (noraidot *Microsoft* argumentu, ka WMP ir neatņemama *Windows* daļa). Lēmumā pirmkārt konstatēts, ka, lai gan *Microsoft* kādu laiku jau ir saistījis savus medijatspēļus ar *Windows*, joprojām pastāv atsevišķs patērētāju pieprasījums pēc autonomiem medijatspēļiem, un tas ir nošķirams no PC operētājsistēmu pieprasījuma. Otrkārt, daudzi pārdevēji attīsta un piegādā autonomus medijatspēļus. Treškārt, *Microsoft* korporācija pati attīsta un izplata savas WMP versijas citām PC operētājsistēmām. Visbeidzot *Microsoft* attīsta WMP tiešā konkurencē ar trešo pušu medijatspēļiem.

(27) Kas attiecas uz trešo sasaistes elementu, tad ar šo lēmumu ir atzīts, ka *Microsoft* nedod klientiem izvēles iespēju iegādāties *Windows* bez WMP. PC ražotājiem jālicencē *Windows* ar WMP. Ja viņi vēlas instalēt operētājsistēmā *Windows* alternatīvu medijatspēļu, viņi to var darīt tikai papildus WMP. Šie paši apsvērumi ir spēkā, ja lietotājs pērk *Windows* mazumtirdzniecībā. Ar šo lēmumu *Microsoft* argumenti par to, ka patērētājiem nav jāmaksā papildus par WMP un ka viņiem tas nav jālieto, ir atzīti par neatbilstošiem tādā kontekstā, kad jānosaka, vai ir notikusi uzspiešana Līguma 82. panta nozīmē.

(28) Lēmumā arī izklāstīts, kāpēc sasaiste šajā īpašajā gadījumā ir konkurences tiesību ierobežošanas cēlonis. Lēmuma atzīts, ka WMP sasaiste ar *Windows* nodrošina *Microsoft* korporācijai nepārspējamu tās medijatspēļu klātbūtni personālajos datoros visā pasaulē. Attiecīgie pierādījumi atklāj, ka citi izplatīšanas veidi nav tik efektīvi. Sasaistot WMP lietojumprogrammu ar *Windows*, *Microsoft* var piedāvāt tiem satura sniedzējiem un programmatūru attīstītājiem, kas atbalsta *Windows Media* tehnoloģijas, spēju paļauties uz *Windows* monopolu, lai sasniegtu gandrīz visus PC lietotājus pasaulē. Pierādījumi liecina, ka dažādu mediju tehnoloģiju atbalstīšana rada papildu izmaksas. Tādā veidā WMP viresosā klātbūtne mudina satura sniedzējus un programmatūru attīstītājus galvenokārt paļauties uz *Windows* mediju tehnoloģiju. Savukārt patērētāji dod priekšroku lietot WMP, jo būs pieejams plašāks šā produkta papildu programmatūras klāsts un saturs. *Microsoft* sasaiste pastiprina un izkropļo šos "tīkla efektus" sev par labu, tādējādi radot nopietnus konkurences traucējumus medijatspēļu tirgū. Pierādījumi liecina, ka WMP lietojums pieaug sasaistes dēļ, kaut arī citus medijatspēļus kvalitātes ziņā lietotāji vērtē augstāk. Tirgus dati par medijatspēļu lietošanu, formāta lietošanu, kā arī tīmekļa vietņu piedāvātais saturs apliecina tendenci par labu WMP un *Windows Media* formātu lietošanai, kaitējot galvenajiem konkurējošiem medijālajiem atskaņotājiem (un medijatspēļu tehnoloģijām). Kaut arī

⁽⁶⁾ Komisijas lieta IV/29.479. Komisija pārtrauca izmeklēšanu, ko sāka septiņdesmitajos gados, pēc tam, kad *IBM* uzņēmās šīs saistības.

⁽⁷⁾ Padomes Direktīva 91/250/EEK (OV L 122, 17.5.1991., 42. lpp.).

lēmumā izcelta šī tendence par labu WMP un *Windows Media* formātam, tomēr lēmumā arī uzsvērts, ka, pamatojoties uz Tiesas praksi, Komisijai, lai konstatētu saistošu ļaunprātīgu izmantošanu, nav īpaši jāpierāda, ka konkurence jau ir ierobežota vai pastāv risks pilnībā likvidēt konkurenci. Pretējā gadījumā antitrasta rūpīgā izmeklēšana konkrētos programmatūras tirgos varētu būt novēlota, jo pierādījumu par iespaidu uz tirgu varētu demonstrēt tikai tad, kad tirgus jau "apglabāts".

- (29) Visbeidzot, lēmumā ir apsvērti *Microsoft* argumenti WMP sasaistes attaisnošanai, īpaši aizbaidināšanās ar efektivitāti, ko rada WMP piesaiste *Windows*. Kas attiecas uz apgalvojumu par izplatīšanas efektivitāti, tad Komisija noraida *Microsoft* argumentu, ka sasaiste mazina patērētāju izmaksas, samazinot laika patēriņu un neskaidrības tādējādi, ka pat pilnīgi jaunos personāldatoros ir standartopciju kopums. Tā priekšrocība, ka medijatspēju lietojumprogramma ir iepriekšinstalēta kopā ar PC operētājsistēmu, neprasa, lai *Microsoft* izvēlētos medijatspējus patērētājiem. PC ražotāji var nodrošināt, ka tiek apmierināts patērētāju pieprasījums pēc iepriekšinstalētiem medijatspēļiem pēc patērētāju izvēles. Lēmumā secināts, ka *Microsoft* nav demonstrējis nekādu tehnisku efektivitāti, kuras priekšnoteikums būtu WMP "integrācija". Ar WMP piesaisti *Microsoft* drīzāk aizsargājas no efektīvas potenciāli efektīvāku medijatspēju pārdevēju konkurences, kuri varētu apdraudēt tā pozīcijas, un tādējādi samazina talantu un kapitāla investīcijas medijatspēju inovācijās.

II. LĪDZEKĻI

Atteikums sniegt informāciju

- (30) Lēmuma noteikts, ka *Microsoft* jāatklāj informācija, ko tas atteicies sniegt, un jāļauj to lietot konkurējošo produktu attīstībai. Rīkojums par informācijas atklāšanu aprobežojas ar protokola specifikācijām un sadarbības nodrošināšanu starp būtiskiem elementiem, kas raksturo tipisku darba grupas tīklu. To piemēro ne tikai uzņēmumam *Sun*, bet visiem uzņēmumiem, kas vēlas izstrādāt produktus, kuri rada konkurējošu spiedienu uz *Microsoft* darba grupu serveru operētājsistēmu tirgū. Tiktāl, ciktāl lēmums varētu prasīt *Microsoft* atturēties no pilnīgas tā intelektuālā īpašuma tiesību īstenošanas, tas būtu attaisnojams ar nepieciešamību izbeigt to ļaunprātīgu izmantošanu.
- (31) Nosacījumiem, pie kādiem *Microsoft* ir jāatklāj informācija un jāļauj to lietot, ir jābūt pamatotiem un nediskriminējošiem. Prasība par to, ka noteikumiem, ko izvirza *Microsoft*, ir jābūt pamatotiem un nediskriminējošiem, ir īpaši

piemērojama attiecībā uz samaksu, ko *Microsoft* varētu prasīt par piegādi. Piemēram, šādai samaksai nevajadzētu atspoguļot stratēģisko vērtību, ko rada *Microsoft* tirgus spēja PC operētājsistēmas tirgū vai darba grupu serveru operētājsistēmu tirgū. Turklāt, *Microsoft* nevar uzspiest ierobežojumus attiecībā uz produktu tipiem, kuros specifikācijas var tikt īstenotas, ja šādi ierobežojumi rada šķēršļus konkurencei ar *Microsoft* vai nevajadzīgi ierobežo saņēmēju spēju radīt jauninājumus. Visbeidzot, *Microsoft* turpmāk izvirzītajiem noteikumiem ir jābūt pietiekami paredzamiem.

- (32) *Microsoft* ir jāatklāj attiecīgas protokola specifikācijas iespējami ātrāk, varētu teikt, tiklīdz tā ir veikusi darbaspējīgu un pietiekami stabilu šo protokolu īstenojumu savos produktos.

Sasaiste

- (33) Attiecībā uz sasaistes ļaunprātīgu izmantošanu lēmums nosaka, ka *Microsoft* jāpiedāvā galalietotājiem un oriģinālajam aprīkojuma ražotājam (OEM) pilnā mērā funkcionējoša *Windows* versija, kas neietver WMP. *Microsoft* saglabā tiesības piedāvāt *Windows* un WMP paketi.
- (34) *Microsoft* jāatturas no jebkādu tādu līdzekļu lietošanas, kuriem varētu būt WMP un *Windows* sasaistei ekvivalenta iedarbība, piemēram, rezervējot privilēģētu WMP sadarbību ar *Windows*, nodrošinot selektīvu pieeju *Windows* API vai izceļot WMP pār konkurentu produktiem ar *Windows* palīdzību. *Microsoft* ir jāatturas arī no tā, lai OEM vai lietotājiem piedāvātu atlaides ar nosacījumu, ka tie iegādājas *Windows* kopā ar WMP vai, finansiāli vai citādi *de facto* novēršot vai ierobežojot lietotāju brīvību izvēlēties *Windows* versiju bez WMP. Nesaistītā *Windows* versija veikspējai ir jābūt ne mazākai, kā ar WMP saistītās versijas veikspējai, ņemot vērā WMP funkcionalitāti, kas noteikti nebūs nesaistītās *Windows* versijas sastāvdaļa.

III. SODA NAUDA

Pamatsumma

- (35) Komisija uzskata, ka pārkāpums pēc sava rakstura veido ļoti nopietnu EK Līguma 82. panta un EEZ Līguma 54. panta pārkāpumu.
- (36) Turklāt *Microsoft* izslēdzošajai ietekmes pārņemšanas praksei ir nozīmīga ietekme uz darba grupu serveru operētājsistēmu un straumējuma *media players* tirgiem.

- (37) Lai novērtētu ļaunprātīgās izmantošanas smagumu, PC operētājsistēmu, darba grupu serveru operētājsistēmu un *media players* tirgi ir EEZ mēroga tirgi.
- (38) Sākotnējai soda naudas summai, kas uzliekama *Microsoft*, lai atspoguļotu pārkāpuma smagumu, ņemot vērā izklāstītos apstākļus, ir jābūt EUR 165 732 101. Ņemot vērā *Microsoft* nozīmīgo ekonomisko kapacitāti⁽⁸⁾, lai nodrošinātu pietiekamu preventīvu efektu attiecībā uz *Microsoft*, šī summa ir jāpalielina, piemērojot koeficientu 2, sasniedzot EUR 331 464 203.
- (39) Visbeidzot, soda naudas pamatsumma ir palielināta par 50 %, ņemot vērā pārkāpuma ilgumu (piecarpus gadi). Soda naudas pamatsumma tādējādi ir EUR 497 196 304.

Pastiprinoši un mīkstinoši apstākļi

- (40) Nav pastiprinošu vai mīkstinošu apstākļu, kas attiecas uz šo lēmumu.

⁽⁸⁾ *Microsoft* patlaban ir pasaulē lielākā sabiedrība tirgus kapitalizācijas ziņā. (sk. <http://news.ft.com/servlet/ContentServer?pagename=FT.com/StoryFT/FullStory&c=StoryFT&cid=1051390342368&p=1051389855198> un <http://specials.ft.com/spdocs/global5002003.pdf> – the *Financial Times* “World’s largest Companies”, atjaunots 2003. gada 27. maijā, nodrukāts 2004. gada 13. janvārī). Pēc tiem pašiem rādītājiem *Microsoft* ir pastāvīgi ierindojies augstā pozīcijā sarakstā, kas ietver pasaules lielākās sabiedrības tirgus kapitalizācijas ziņā; to vidū *Microsoft* 2000. gadā bija lielākā, 2001. gadā – piektā lielākā, 2002. gadā – otrā lielākā sabiedrība (sk. <http://specials.ft.com/ln/specials/global5002a.htm> (par 2000. g., drukāts 2003. gada 24. janvārī), <http://specials.ft.com/ft500/may2001/FT36H8Z8KMC.html> (par 2001. g., drukāts 2003. gada 24. janvārī), <http://specials.ft.com/ft500/may2002/FT30M8IPX0D.html> (par 2002. g., drukāts 2003. gada 24. janvārī)). *Microsoft* resursi un peļņa arī ir ļoti nozīmīgi. *Microsoft* ziņojums Vērtspapīru un valūtas komisijai par ASV finanšu gadu no 2002. gada jūnija līdz 2003. gada jūnijam parāda, ka 2003. gada 30. jūnijā tās īpašumā bija skaidras naudas (un īstermiņa investīciju) rezerves USD 49 048 miljoni apmērā. Kas attiecas uz peļņu, tad šis ziņojums Vērtspapīru un valūtas komisijai norāda, ka ASV finanšu gadā no 2002. gada jūlija līdz 2003. gada jūnijam *Microsoft* ieguva peļņu USD 13 217 miljonu apmērā pie ieņēmumu apjoma USD 32 187 miljoni (peļņas norma 41 %). Ar *Windows PC* klienta operētājsistēmas produktu šajā periodā (“Client” produkta segments) *Microsoft* ieguva peļņu USD 8 400 miljonu apmērā pie ieņēmumu apjoma USD 10 394 miljoni (peļņas norma 81 %).

KOMISIJAS LĒMUMS**(2004. gada 2. jūnijs)****attiecībā uz valsts atbalstu, ko Itālija (Sicīlijas reģions) paredzējusi piešķirt lauksaimniecības produktu tirdzniecības veicināšanai un reklāmai***(izziņots ar dokumenta numuru K(2004) 1923)***(Autentisks ir tikai teksts itāļu valodā)****(Dokuments attiecas uz EEZ)****(2007/54/EK)**

EIROPAS KOPIENU KOMISIJA,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu, un jo īpaši tā 88. panta 2. punkta pirmo daļu,

pēc tam, kad ieinteresētās personas aicinātas iesniegt savus apsvērumus saskaņā ar minēto pantu ⁽¹⁾, un ņemot vērā iesniegtos apsvērumus,

tā kā:

I. PROCEDŪRA

- (1) Ar vēstuli, kas datēta ar 1997. gada 2. septembri un reģistrēta 1997. gada 5. septembrī, Itālijas pastāvīgā pārstāvniecība Eiropas Savienībā saskaņā ar EK Līguma 88. panta 3. punktu paziņoja Komisijai par 6. pantu Sicīlijas reģiona 1997. gada Reģionālajā Likumā Nr. 27.
- (2) Ar teleksu VI/41836, kas datēts ar 1997. gada 28. oktobri, Komisijas dienesti aicināja atbildīgās iestādes sniegt paskaidrojumus attiecībā uz palīdzību, ko paredz 1997. gada Reģionālā Likuma Nr. 27 6. pants.
- (3) Ar vēstuli, kas datēta ar 1998. gada 19. janvāri, atbildīgās iestādes iesniedza papildu informāciju un paziņoja, ka likums jau ir stājies spēkā. Tāpēc paziņojums tika pārsūtīts uz nepaziņoto atbalstu reģistru ar numuru NN 36/98; Itāliju par to informēja ar 1989. gada 3. aprīļa vēstuli SG (98)D/32328. Tomēr atbildīgās iestādes arī skaidri norādīja, ka ar likumu paredzētās subsīdijas netiks piešķirtas pirms procedūras, kas paredzēta Līguma 88. panta 3. punktā, labvēlīga atrisinājuma.
- (4) Ar teleksu VI/13937, kas datēts ar 2000. gada 31. maiju (pirms tā bija versija angļu valodā ar teleksu 2000/VI/10442, kas datēts ar 14. aprīli), Komisijas dienesti aicināja atbildīgās iestādes sniegt skaidrojumus attiecībā uz Reģionālā Likuma Nr. 27/1997 noteikumiem un iesniegt minētā likuma teksta kopiju.
- (5) Ar vēstuli, kas datēta ar 2002. gada 31. jūliju un reģistrēta 2002. gada 5. augustā, atbildīgās iestādes iesniedza papildu informāciju par Likuma 5. pantu.

- (6) Ar teleksu AGR 024925, kas datēts ar 2002. gada 22. oktobri, Komisijas dienesti aicināja atbildīgās iestādes sniegt paskaidrojumus un izskaidrot nesen iesniegto papildu informāciju, kā arī Reģionālajā Likumā 27/1997 paredzētos pasākumus. Tajā pašā vēstulē Komisijas dienesti atbildīgajām iestādēm norādīja uz iespēju atsaukt attiecīgo paziņojumu, gadījumā, ja saskaņā ar 1997. gada Reģionālā Likuma Nr. 27 6. pantu un, iespējams, saskaņā ar citiem šā likuma noteikumiem paredzētais atbalsts vēl nav sniegts un ja atbildīgās iestādes var garantēt, ka minētā likuma ietvaros nav sniegts un netiks sniegts atbalsts.

- (7) Nesapņēmuši atbildi uz iepriekšminēto teleksu, Komisijas dienesti ar teleksu AGR 30657, kas datēts ar 2002. gada 20. decembri, nosūtīja Itālijas varas iestādēm lūgumu, kurā tie aicināja mēneša laikā sniegt pieprasīto informāciju, precizējot, ka, ja līdz attiecīgajam laikam nebūs sniegtas apmierinošas atbildes uz visiem uzdotajiem jautājumiem, Komisijas dienesti patur sev tiesības ierosināt Komisijai izdot rīkojumu attiecībā uz informācijas sniegšanu saskaņā ar 10. panta 3. punktu Padomes Regulā (EK) Nr. 659/1999 (1999. gada 22. marts), kas skaidro EK Līguma 93. panta piemērošanas kārtību ⁽²⁾.

- (8) Ar 2003. gada 10. jūlija vēstuli, kas iereģistrēta kā SG (2003) D/230470, Komisija paziņoja Itālijai savu lēmumu par rīkojumu sniegt informāciju par Reģionālā Likuma Nr. 27/1997 6. pantu un 4. pantu; lēmums pieņemts 2003. gada 9. jūlijā (K(2003) 2054 galīgais), pamatojoties uz Regulas (EK) Nr. 659/1999 10. panta 3. punktu.

- (9) Ar šo pašu rīkojumu sniegt informāciju Komisija lūdza Itālijai 20 darba dienu laikā pēc tās lēmuma paziņojuma iesniegt visus nepieciešamos dokumentus, informāciju un datus, lai tā varētu konstatēt, vai likumā paredzētais atbalsts ir piešķirts un vai tas ir savienojams ar kopējo tirgu. Papildus uzaicinājumam Itālijai vajadzības gadījumā sniegt arī citu informāciju, kas var būt noderīga iepriekšminēto pasākumu novērtēšanā, rīkojumā tika norādīta arī virkne citas informācijas, kas Itālijai ir jāsniedz.

⁽¹⁾ OV C 48, 24.2.2004., 2. lpp.

⁽²⁾ OV L 83, 27.3.1999., 1. lpp. Regulā grozījumi izdarīti ar 2003. gada Pievienošanās aktu.

- (10) Komisijas dienesti nav saņēmuši nekādu atbildi uz minēto rīkojumu, ne arī lūgumu pagarināt termiņu, līdz kuram vajadzēja būt iesniegtai atbildei.
- (11) Ar 2003. gada 17. decembra vēstuli (SG(2003)D/233550) Komisija informēja Itālijas varas iestādes par savu lēmumu K(2003) 4473, kas datēts ar 2003. gada 16. decembri, ar kuru tā uzsāk ES līguma 88. panta 2. punktā paredzēto procedūru, kas attiecas uz atbalsta pasākumiem, kas minēti reģionālā Likuma Nr. 27/1997 4. pantā (Sicīlijas produktu propaganda) un 6. pantā (Kooperatīvi, firmu vīna pagrabi).
- (12) Komisijas lēmums par procedūras uzsākšanu ir publicēts *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* ⁽³⁾. Komisija ir aicinājusi ieinteresētās personas iesniegt savus apsvērumus šajā sakarā.
- (13) Ar vēstuli, kas datēta ar 2004. gada 10. februāri un reģistrēta 2004. gada 13. februārī, Itālijas pastāvīgā pārstāvniecība Eiropas Savienībā Sicīlijas reģiona vārdā lūdza Komisiju pagarināt termiņu par 20 darba dienām, lai sniegtu informāciju, ko Komisija pieprasīja ar 2003. gada 16. decembra lēmumu K(2003) 4473 galīgais, attiecībā uz Reģionālā Likuma Nr. 27/1997 4. pantu (Sicīlijas produktu propaganda). Tāpat Itālijas varas iestādes paziņoja par savu nolūku atsaukt paziņojumu par atbalstu, kas paredzēts saskaņā ar 6. pantu (Kooperatīvi, firmu vīna pagrabi), kurš, kā norādīts vēstulē, nebija īstenots.
- (14) Ar 2004. gada 23. februāra teleksu AGR 05312 Komisijas dienesti apstiprināja, ka Itālijas lūgtais pagarinājums ir akceptēts un stājas spēkā 2004. gada 13. februārī.
- (15) Ar vēstuli, kas datēta ar 2004. gada 18. februāri un reģistrēta 2004. gada 26. februārī, Itālijas pastāvīgā pārstāvniecība attiecībā uz šo pašu atbalstu iesniedza lūgumu pagarināt termiņu vēl par 20 darba dienām.
- (16) Ar vēstuli, kas datēta ar 2004. gada 24. februāri un reģistrēta 2004. gada 1. martā, pēc tam apstiprināta ar vēstuli, kas datēta ar 2004. gada 12. martu un reģistrēta 2004. gada 17. martā, Itālijas varas iestādes informēja Komisiju par paziņojuma atsaukšanu attiecībā uz atbalstu, kas paredzēts Reģionālā Likuma Nr. 27/1997 6. pantā (Kooperatīvi, firmu vīna pagrabi), kurš, kā norādīts vēstulēs, nebija un netiks īstenots.
- (17) Ar 2004. gada 11. marta teleksu AGR 07074 Itālijas varas iestādes tika informētas par faktu, ka netiks piešķirti citi pagarinājuma termiņi attiecībā uz informācijas un/vai apsvērumu iesniegšanu, kas ilgāki par 2004. gada 24. martu, jo Komisijas lēmums par procedūras uzsākšanu bija publicēts 2004. gada 24. februāra *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*, un beigu termiņš apsvērumu iesniegšanai no trešo personu puses bija paredzēts šajā datumā. Šajā pašā teleksā Komisijas dienesti pieņēma zināšanai paziņojuma atsaukumu attiecībā uz Reģionālā Likuma Nr. 27/1997 6. pantu (Kooperatīvi, firmu vīna pagrabi).
- (18) Komisija saņēma piezīmes no Itālijas varas iestādēm attiecībā uz Reģionālā Likuma Nr. 27/1997 4. pantu (Sicīlijas produktu propaganda) un 6. pantu (Kooperatīvi, firmu vīna pagrabi) ar vēstuli, kas datēta ar 2004. gada 15. martu (reģistrēta 2004. gada 18. martā).
- (19) Saskaņā ar lēmumu par procedūras uzsākšanu ⁽⁴⁾ šis lēmums attiecas tikai uz valsts atbalstu, kas saskaņā ar Reģionālā Likuma Nr. 27/1997 4. pantu (Sicīlijas produktu propaganda) paredzēts lauksaimniecības produktiem, kuri ir minēti Līguma I pielikumā; atbalsts, kas var būt jau piešķirts un var tikt piešķirts pēc tam, kad stājušās spēkā *Kopienas vadlīnijas, ko piemēro valsts atbalstam to produktu reklamai, kas ietverti Līguma I pielikumā, kā arī attiecībā uz noteiktiem produktiem, kuri nav ietverti minētajā pielikumā* ⁽⁵⁾, (še turpmāk "reklāmas vadlīnijas"), proti, sākot ar 2002. gada 1. janvāri.
- (20) Ņemot vērā, ka Itālija ar vēstuli, kas datēta ar 2004. gada 24. februāri un reģistrēta 2004. gada 1. martā atsauc paziņojumu attiecībā uz Reģionālā Likuma Nr. 27/1997 6. pantu (Kooperatīvi, firmu vīna pagrabi), vairs nav pamata aprakstīt un vērtēt atbalsta pasākumus, kas paredzēti minētajā 6. pantā.

II. ATBALSTA PASĀKUMA DETALIZĒTS APRAKSTS

- (21) 4. pants (Sicīlijas produktu propaganda) groza Reģionālā Likuma Nr. 14/1966 17. pantu un ir formulēts sekojoši: "1) Reklāmas kampaņas tieši īsteno Reģionālā ministrija vai tās tiek īstenotas ar Ārējās tirdzniecības institūta starpniecību, ar specializētu organizāciju starpniecību, vai arī ar konsorciiju starpniecību, ko izveidojusi Vidusjūras tirdzniecības organizācija un Mesīnas tirdzniecības organizācija vai kas izveidoti no šīm organizācijām un vienas vai vairākām Reģiona tirdzniecības palātām, par pamatu ņemot 15. pantā norādītās programmas. Minētās programmas var būt trīsgadīgas. 2) Ar izņēmumu attiecībā uz iepriekšējā punktā minētajiem konsorcijiem, ja programmu izpilde tiek uzticēta pie valsts vai reģionālās administrācijas nepiederošām organizācijām, jārikojas saskaņā ar noteikumiem, kas paredzēti attiecībā uz valsts pārvaldes pakalpojumu uzticēšanu".
- (22) Neraugoties uz atkārtotajiem Komisijas dienestu pieprasījumiem un Komisijas izdoto rīkojumu par informācijas sniegšanu, kas pieņemts 2003. gada 9. jūlija lēmumā, Itālijas varas iestādes nav sniegušas informāciju, kas ļauj Komisijai kļiedēt šaubas par to, ka 4. pants varētu paredzēt valsts atbalstu EK Līguma 87. panta 1. punkta nozīmē, un ja šis ir attiecīgais gadījums, lai novērtētu, vai šo atbalstu būtu iespējams uzskatīt par savienojamu ar kopējo tirgu. Turklāt nebija iespējams noskaidrot, vai attiecīgais atbalsts jau ir piešķirts.

⁽⁴⁾ Sk. OV C 48, 24.2.2004., 2. lpp. publicētā lēmuma 27., 28. un 29. punktu.

⁽⁵⁾ OV C 252, 12.9.2001., 5. lpp.

⁽³⁾ Sk. 1. zemsvītras piezīmi.

- (23) Savā lēmumā par Līguma 88. panta 2. punktā paredzētās procedūras uzsākšanu attiecībā uz minēto pasākumu Komisija konstatēja, ka šajā procedūras posmā bez informācijas no Itālijas varas iestāžu puses tā nezina, vai Reģionālā Likuma Nr. 27/1997 4. pants paredz valsts atbalsta ieviešanu vai tā izmaiņas attiecībā uz Līguma I pielikumā minēto lauksaimniecības produktu tirdzniecības veicināšanu un/vai reklāmu.
- (24) Turklāt Komisija izteica šaubas attiecībā uz atbalsta pasākumu atbilstību kopējam tirgum, jo bez atbildēm no Itālijas varas iestāžu puses Komisijai nebija skaidrs, vai finansējamie pasākumi saskaņā ar likuma 4. pantu bija atbilstīgi noteikumiem, kas piemērojami šāda veida atbalstam, vai noteikumiem, kas noteikti *Kopienas vadlīnijās par atbalstu reklāmai*.
- (25) Turklāt, ņemot vērā izmaiņas 4. pantā minēto reklāmas programmu un produktu tirdzniecības veicināšanas kampaņu īstenošanā, kas aprakstītas iepriekš 21. apsvērumā, Komisija apšaubīja, vai tur paredzētais valsts atbalsts, kas paredzēts šajā gadījumā, varētu būt īstenots saskaņā ar Kopienas noteikumiem valsts pasūtījuma jomā. Kas attiecas uz organizāciju un iestāžu, kam uzdots veikt reklāmas kampaņas, tiešo izvēli, Komisija šaubījās, vai starp līgumslēdzējam varas iestādēm un iepriekš izvēlētiem pakalpojumu sniedzējiem uz godīga pamata varēja tikt noslēgts reģistrējams līgums un vai šajā gadījumā varēja tikt izpildīti *Teckal* spriedumā ⁽⁶⁾ fiksētie stingrie noteikumi. Pieļaujot, ka šie nosacījumi netika ievēroti, Komisija šaubījās, vai starpnieku izvēle ir notikusi saskaņā ar noteikumiem, kas jāpiemēro attiecībā uz Padomes Direktīvu 92/50/EEK ⁽⁷⁾, un sekojot principiem, kas noteikti Līgumā, jo īpaši tiem, kas attiecas uz vienlīdzīgu attieksmi un caurskatāmību, garantējot "pietiekamu publicitātes pakāpi", kā to prasa tiesa ⁽⁸⁾.

III. TREŠO PERSONU APSVĒRUMI

- (26) Komisija nav saņēmusi apsvērumus no trešām personām.

IV. ITĀLIJAS APSVĒRUMI

- (27) Komisija saņēma Itālijas apsvērumus Sicīlijas reģiona vārdā ar vēstuli, kas datēta ar 2004. gada 15. martu un reģistrēta 2004. gada 18. martā.
- (28) Vēstulē Itālijas varas iestādes apstiprināja paziņojuma atsaukšanu attiecībā uz reģionālā Likuma Nr. 27/1997 6. pantu un iesniedza savus apsvērumus attiecībā uz 4. pantu.
- (29) Jo īpaši Itālijas varas iestādes norādīja, ka 4. panta (Sicīlijas produktu propaganda) ieviestie grozījumi Reģionālā

Likuma Nr. 14/1966 17. pantā attiecībā uz reklāmas kampaņām, ko veic konsorcijs, ko izveidojusi Vidusjūras tirdzniecības organizācija vai Mesīnas tirdzniecības organizācija vai kas izveidoti no šīm organizācijām un vienas vai vairākām Reģiona tirdzniecības palātām, nav tikuši piemēroti, jo minētie konsorcijs nekad nav tikuši izveidoti.

- (30) Saskaņā ar iesniegto informāciju reklāmas programmas tieši īsteno Reģionālā ministrija vai tās tiek īstenotas ar Ārējās tirdzniecības institūta starpniecību (nolīgumi slēgti 1993.–1998. gadā un 1999.–2001.–2003. gadā vienošanos kontekstā starp Ražošanas ministriju un reģioniem). Atbildīgie darbinieki izvēlas projektus, kuri ik gadu tiek piedāvāti finansēšanai, un gādā par to īstenošanai nepieciešamo pakalpojumu nodrošināšanu saskaņā ar attiecīgajiem spēkā esošajiem noteikumiem, ievērojot tirgus normas, izņemot gadījumus, kad ar organizatoriem pastāv līgumi par izņēmuma tiesībām.
- (31) Reģionālās ministrijas kompetences attiecas ne tikai uz lauksaimniecības un pārtikas sektoru, bet arī uz citiem sektoriem (amatniecība, izdevēju darbība, tekstilrūpniecības sektors utt.). Attiecībā uz aplūkojamo sektoru, aktivitātes, kas tiek 100 % finansētas no valsts fondiem, ir šādas:
- a) piedalīšanās izstādēs un gadatirgos Itālijā un ārzemēs: izmaksas, kas tieši nepieciešamas izstādes platības nomai, stenda ierīkošanai, ūdens un elektrisko pieslēgumu veikšanai, iekļaušanai oficiālajā pasākuma katalogā, ar to saistītajai reklāmai, tulk nodrošināšanai, transportam un apdrošināšanai;
 - b) starptautisku semināru organizēšana Itālijā un ārzemēs: nepieciešamās izmaksas tikšanos organizēšanai un norisei (telpu īre, iekārtošana, tulk pakalpojumi, reklāma, utt.);
 - c) reklāma ar plašsaziņas līdzekļu starpniecību (prese, plakāti, radio, televīzija).

- (32) Finansējuma saņēmēji par a) un b) punktā uzskaitītajām izmaksām ir uzņēmumu konsorcijs un Sicīlijas tirdzniecības palātā regulāri reģistrēti uzņēmumi. Saņēmēju izvēle notiek, balstoties uz dalības pieteikumiem, kas iesniegti pēc ikgadēja publiska paziņojuma publicēšanas, un pamatojoties uz iepriekš noteiktiem atlases parametriem, kas ir publicēti Sicīlijas reģiona Oficiālajā vēstnesī. Saskaņā ar 4. apsvērumu Komisijas 2001. gada 12. janvāra Regulā Nr. 69/2001 par EK Līguma 87. un 88. panta piemērošanu *de minimis* atbalstam ⁽⁹⁾, atbalsts, kas minēts a) un b) punktā, neietilpst eksporta atbalstā un kopš 2002. gada tam tiek piemērots minimālais atbalsts. Lauksaimniecības un pārti-

⁽⁶⁾ Tiesas spriedums, datēts ar 1999. gada 18. novembri, lietā C-107/98, *Teckal Srl* pret *Comune di Viano and Azienda Gas-Acqua Consorziale (AGAC) di Reggio Emilia* [1999] ECR I-8121.

⁽⁷⁾ OV L 209, 24.7.1992., 1. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar 2003. gada Pievienošanās aktu.

⁽⁸⁾ Tiesas spriedums, datēts ar 2000. gada 7. decembri, lietā C-324/98, *Teleaustria Verlags GmbH* un *Telefonadress GmbH* pret *Telekom Austria AG/Teleaustria* [2000] ECR I-10745.

⁽⁹⁾ OV L 10, 13.1.2001., 30. lpp.

kas sektorā, ja atsaucamies uz reklāmas vadlīnijām, attiecīgais atbalsts var tikt pielīdzināts "fleksiblaļam" atbalstam, ko regulē 14.1. sadaļa Kopienas vadlīnijās valsts atbalstam lauksaimniecības sektorā⁽¹⁰⁾ un kas attiecināms uz "konkursu, izstāžu un gadatirgu organizēšanu". Turklāt, neraugoties uz faktu, ka Reģionālais Likums skaidri nepiemin maksimālo summu 100 000 euro apmērā uz saņēmēju triju gadu laikā, piešķirtais atbalsts katram uzņēmumam par piedalīšanos gadatirgū vai seminārā, noturas krietni zem šī līmeņa.

(33) Kas attiecas uz reklāmu ar plašsaziņas līdzekļu starpniecību, Itālijas varas iestādes precizēja, ka veiktās reklāmas kampaņas gan valsts, gan Kopienas teritorijā konkrētā veidā neattiecas uz viena konkrēta uzņēmuma vai uzņēmumu grupas produktiem, bet reklamē produktus vispārīgā veidā, lai ar tiem iepazīstinātu, neuzsverot izcelsmi, arī tad, ja runa ir par tipiskiem reģiona produktiem. Attiecībā uz reklāmas kampaņām lauksaimniecības un pārtikas sektorā, patērētājiem nodotais vēstījums attiecas uz produktu vai produktu grupu, nesasaistot to ar ražošanas uzņēmumiem reģionā. Reklāma ir vispārēja, tā neaicina iegādāties produktus tikai tāpēc, ka tiem ir reģionāla izcelsme, un nevar tikt uzskatīta par negatīvu reklāmu attiecībā uz citu dalībvalstu produktiem. Tādējādi nepastāv neatbilstība Līguma 28. pantam.

(34) Itālijas varas iestāžu iesniegtie apsvērumi attiecas gan uz Eiropas Kopienā, gan trešās valstīs veiktajām tirdzniecības veicināšanas un reklāmas iniciatīvām, tāpēc līdz ar to ir ņemti vērā tie paši kritēriji.

V. ATBALSTA NOVĒRTĒJUMS

(35) Saskaņā ar Līguma 87. panta 1. punktu ar kopējo tirgu, ciktāl tas skar tirdzniecību starp dalībvalstīm, nav savienojams jebkāda veida atbalsts, ko piešķir valsts vai kas piešķirts valsts līdzekļu veidā, kas kropļo vai var kropļot konkurenci, atbalstot atsevišķus uzņēmumus vai atsevišķus produkcijas veidus.

(36) Minētais pasākums paredz atbalsta piešķiršanu specifiskiem lauksaimniecības uzņēmumiem Sicīlijā, pateicoties reģionālajiem valsts resursiem; tādējādi šie uzņēmumi neapšaubāmi gūs labumu no ekonomiskām un finansiālām priekšrocībām, kas tiem nepienākas, tai pašā laikā pastāvot citiem uzņēmumiem, kas tās nevar izmantot. Saskaņā ar Eiropas Kopienas Tiesas praksi, uzņēmums, kura konkurences pozīcijas tiek uzlabotas, pateicoties valsts atbalstam, parasti kropļo konkurenci attiecībā uz konkurējošiem uzņēmumiem, kuri nesāņem valsts atbalstu⁽¹¹⁾.

(37) Pasākums ietekmē tirdzniecību starp dalībvalstīm, jo lauksaimniecības produktu tirdzniecība starp Eiropas Savienības valstīm ir ievērojama, kā tas redzams arī tabulā⁽¹²⁾, kurā parādīta kopējā vērtība lauksaimniecības produktu importā un eksportā starp Itāliju un Kopienas laikposmā no 1997. līdz 2001. gadam⁽¹³⁾. Nevar neievērot, ka starp Itālijas reģioniem Sicīlija ir viena no lielākajām lauksaimniecības produktu ražotājām.

	Visa lauksaimniecība	
	Miljoni ECU-EUR	Miljoni ECU-EUR
	Eksports	Imports
1997.	9 459	15 370
1998.	9 997	15 645
1999.	10 666	15 938
2000.	10 939	16 804
2001.	11 467	16 681

(38) Turpinot izklāstīt apsvērumus, ir jāatceras, ka Tiesa ir paziņojusi, ka atbalsts uzņēmumam var kropļot tirdzniecību starp dalībvalstīm un konkurenci, ja šis pats uzņēmums, pats nebūdam eksportētājs, konkurē ar produktiem, kas nākuši no citām dalībvalstīm. Kad kāda dalībvalsts piešķir subsīdijas kādam uzņēmumam, iekšējais ražošanas apjoms tā rezultātā var stabilizēties vai palielināties, kā rezultātā samazinās citu dalībvalstu uzņēmumu iespējas eksportēt savus produktus šīs dalībvalsts tirgū. Tādējādi šāds atbalsts kaitē tirdzniecībai starp dalībvalstīm un kropļo konkurenci⁽¹⁴⁾.

(39) Komisija tādējādi secina, ka uz aplūkojamo pasākumu attiecas aizliegums, saskaņā ar Līguma 87. panta 1. punktu, ko Itālijas varas iestādes nekad nav apstrīdējušas.

(40) Aizliegums, kas minēts Līguma 87. panta 1. punktā, ietver izņēmumus, kas paredzēti tā paša 87. panta 2. un 3. punktā.

(41) 87. panta 2. punkta a), b) un c) apakšpunktā uzskaitītie izņēmumi nepārprotami nav piemērojami, ņemot vērā attiecīgā atbalsta raksturu un tā mērķus. Patiesībā Itālijas

⁽¹²⁾ Avots: Eurostat.

⁽¹³⁾ Saskaņā ar Tiesas pastāvīgo praksi, tirdzniecības izkropļojums rodas, tiklīdz atbalstu saņēmušais uzņēmums veic saimniecisko darbību tirdzniecībā starp dalībvalstīm. Fakts, ka atbalsts nostiprina minētā uzņēmuma stāvokli, salīdzinājumā ar tā konkurentiem, ja tirdzniecība notiek Kopienas teritorijā, pats par sevi liek domāt, ka tirdzniecība ir izkropļota. Kas attiecas uz valsts atbalstu lauksaimniecības sektorā, tagad ir pastāvīga tiesas prakse, ka noteikts atbalsts ietekmē tirdzniecību starp Eiropas Kopienas valstīm un konkurenci arī tad, ja piešķirtais atbalsts ir relatīvi mazs un ir sadalīts vairākiem uzņēmumiem. Sk. Tiesas spriedums, datēts ar 2002. gada 19. septembri, lietā C-113/00, Spānijas Karaliste pret Eiropas Kopienas Komisiju, [2002] ECR I-7601, 30. līdz 36. un 54. līdz 56. punkts; Tiesas spriedums, datēts ar 2002. gada 19. septembri, lietā C-114/00, Spānijas Karaliste pret Eiropas Kopienas Komisiju, [2002] ECR I-7657, 46. līdz 52. un 68. līdz 69. punkts.

⁽¹⁴⁾ Tiesas spriedums, datēts ar 1998. gada 13. jūliju, lietā 102/87 Francijas Republika pret Eiropas Kopienas Komisiju, [1988] ECR 4067.

⁽¹⁰⁾ OV C 28, 1.2.2000., 2. lpp. Labots ar OV C 232, 12.8.2000., 17. lpp.

⁽¹¹⁾ Tiesas spriedums, datēts ar 1980. gada 17. septembri, C-730/79, Philip Morris Holland BV pret Eiropas Kopienas Komisiju [1980] ECR 2671, 11. un 12. punkts.

varas iestādes nav atsaukušās uz 87. panta 2. punkta a), b) un c) apakšpunkta piemērošanu.

- (42) Arī 87. panta 3. punkta a) apakšpunkts nav piemērojams šajā gadījumā, jo atbalsts nav paredzēts ekonomiskās attīstības veicināšanai reģionos, kuros ir ļoti zems dzīves līmenis vai arī liels bezdarbs. Turklāt Itālija nav atsaukusies uz 87. panta 3. punkta a) apakšpunkta piemērošanu.
- (43) 87. panta 3. punkta b) apakšpunkts arī nav piemērojams attiecīgajam atbalstam, jo tas nav paredzēts nozīmīga projekta, kas ir svarīgs kopējām Eiropas interesēm, realizācijas veicināšanai, kā arī neparedz palīdzības pasākumus nopietnu traucējumu novēršanai Itālijas ekonomikā. Turklāt Itālija nav atsaukusies uz 87. panta 3. punkta b) apakšpunkta piemērošanu.
- (44) Šis atbalsts nav ne paredzēts, ne piemērots, lai īstenotu kultūras veicināšanas un mantojuma saglabāšanas mērķus, kas minēti 87. panta 3. punkta d) apakšpunktā, uz kuru Itālija nav arī atsaukusies.
- (45) Ņemot vērā attiecīgā atbalsta raksturu un tā mērķus, vienīgais piemērojamais izņēmums ir EK Līguma 87. panta 3. punkta c) apakšpunktā paredzētais.

Piemērojamie noteikumi

- (46) 45. apsvērumā minētā izņēmuma piemērojamība ir jāvērtē saskaņā ar noteikumiem, kuri attiecas uz valsts atbalsta piešķiršanu lauksaimniecības produktu tirdzniecības veicināšanai un reklāmai, vai arī saskaņā ar noteikumiem reklāmas vadlīnijās ⁽¹⁵⁾.
- (47) Saskaņā ar reklāmas vadlīniju 7.1. sadaļas noteikumiem Komisija šīs pamatnostādnes piemēros sākot ar 2002. gada 1. janvāri jaunajam valsts atbalstam, tai skaitā arī atbalstam, kura paziņošana ir sagatavošanas posmā. Saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 659/1999 1. panta f) punktu nelikumīgs atbalsts, tiks vērtēts saskaņā ar noteikumiem un vadlīnijām, kas ir spēkā dienā, kad šis atbalsts ir piešķirts.
- (48) Saskaņā ar lēmumu par procedūras uzsākšanu, kurā Komisija izteica šaubas attiecībā uz aplūkojamo pasākumu atbilstību noteikumiem, kas pašlaik piemērojami šā veida atbalstam ⁽¹⁶⁾, šis lēmums attiecas tikai uz atbalstu, kas ir piešķirts, un uz atbalstu, kas tiks piešķirts no 2002. gada 1. janvāra Līguma I pielikumā minēto lauksaimniecības produktu tirdzniecības veicināšanai un reklāmai.
- (49) Attiecībā uz atbalstu reklāmai, reklāmas vadlīniju 8. punktā ir noteikts, ka reklāmas jēdzienā neietilpst tādas reklāmas darbības kā zinātniska rakstura informācijas izplatīšana, gadatirgu un izstāžu organizēšana vai piedalīšanās līdzīgos

pasākumos, kā arī piedalīšanās tamlīdzīgās iniciatīvās sabiedrisko attiecību jomā, tai skaitā viedokļu aptauju un tirgus pētījumu veikšanā. Valsts atbalstu reklāmas pasākumiem plašā nozīmē regulē 13. un 14. sadaļa Kopienas vadlīnijās par valsts atbalstu lauksaimniecības sektorā ⁽¹⁷⁾. Paziņojumā nav precizēts, vai attiecīgais atbalsts tiek piešķirts tikai maziem vai vidējiem uzņēmumiem, kas attiecīgi izslēdz iespēju piemērot Komisijas 2003. gada 23. decembra Regulu (EK) Nr. 1/2004 par EK Līguma 87. un 88. panta piemērošanu valsts atbalstam mazajiem un vidējiem uzņēmumiem, kuri darbojas lauksaimniecības produktu ražošanas, pārstrādes un tirdzniecības sektorā ⁽¹⁸⁾.

- (50) Attiecībā uz atbalstu reklāmai, reklāmas vadlīniju 7. punktā ir noteikts, ka jēdziens "reklāma" neattiecas tikai un vienīgi uz darbībām, kas tiek veiktas ar plašsaziņas līdzekļu (proti, preses, radio, televīzijas vai sludinājumu) starpniecību ar nolūku pārliecināt patērētājus iegādāties noteikto produktu; šis jēdziens ietver arī jebkuras citas darbības, kuru mērķis ir pārliecināt uzņēmumus vai patērētājus iegādāties noteikto produktu, kā arī dažāda veida informatīvā materiāla izplatīšanu patērētājiem tajā pašā nolūkā, tai skaitā veicot patērētāju uzmanību piesaistošus reklāmas pasākumus tirdzniecības punktos.

Atbalsts, kas paredzēts produktu tirdzniecības veicināšanai

- (51) Spriežot pēc pieejamās informācijas, redzams, ka šī lēmuma 31. apsvēruma a) un b) apakšpunktā un 32. apsvērumā aprakstītais atbalsts, kas paredzēts dalībai gadatirgos un semināros Kopienā un ārpus tās, var tikt pilnībā pielīdzināts atbalstam, kas paredzēts produktu tirdzniecības veicināšanai, tikai tad, ja konkrētā rīcība neietver ne darbības ar nolūku pārliecināt uzņēmējus vai patērētājus iegādāties noteikto produktu, ne ar šo pašu mērķi patērētājiem tieši izplatītu materiālu. Pamatojoties uz reklāmas vadlīniju 7. punktu, par atbalstu reklāmai tiek uzskatīts atbalsts, kas piešķirts darbībām, kuru nolūks ir pārliecināt uzņēmējus vai patērētājus iegādāties noteikto produktu, un ar šo pašu mērķi patērētājiem tieši izplatītam materiālam.
- (52) Ņemot vērā, ka pasākumi, kas paredzēti dalībai gadatirgos un semināros Kopienā un ārpus tās, patiesībā ir uzskatāmi par atbalstu reklāmai saskaņā ar 13. un 14. punktu Kopienas vadlīnijās valsts atbalstam lauksaimniecības sektorā, atbalstu var piešķirt līdz pat 100 % apmērā, tomēr tas nevar pārsniegt EUR 100 000 uz saņēmēju un uz trīs gadiem. Šo maksimālo summu drīkst pārsniegt gadījumā, kad atbalsts tiek piešķirts uzņēmumiem, kuri ietilpst mazo un vidējo uzņēmumu definīcijā, kas ietverta Komisijas 2001. gada 12. janvāra Regulā (EK) Nr. 70/2001 par EK Līguma 87. un 88. panta piemērošanu, sniedzot valsts

⁽¹⁵⁾ Sk. 5. zemsvītras piezīmi.

⁽¹⁶⁾ Sk. OV C 48, 24.2.2004., 2. lpp. publicētā lēmuma 27., 28. un 29. punktu.

⁽¹⁷⁾ Sk. 9. zemsvītras piezīmi.

⁽¹⁸⁾ OV L 1, 3.1.2004., 1. lpp.

atbalstu maziem un vidējiem uzņēmumiem ⁽¹⁹⁾, ja vien tas nepārsniedz 50 % no attaisnotajām izmaksām. Lai aprēķinātu palīdzības kopsummu, par saņēmēju tiek uzskatīts pakalpojumu saņēmējs. Kā redzams no Itālijas varas iestāžu iesniegtajiem apsvērumiem, attiecīgie produktu tirdzniecības veicināšanas pasākumi ir finansēti, ievērojot minēto atbalsta maksimālo apjomu, un tādējādi tie ir atbilstīgi šajā jomā piemērotajiem noteikumiem. ⁽²⁰⁾.

- (53) Saskaņā ar 14. nodaļu Kopienas vadlīnijās valsts atbalstam lauksaimniecības sektorā, nepieciešamība izvairīties no konkurences kropļošanas pieprasa, lai visiem, kas ir tiesīgi saņemt atbalstu attiecīgajā zonā, ir iespējams saņemt šo atbalstu, pamatojoties uz objektīvi noteiktiem kritērijiem. Pamatojoties uz Itālijas sniegto un iepriekš šī lēmuma 32. apsvērumā izklāstīto informāciju, šis nosacījums ir izpildīts ⁽²¹⁾. Atbalsts, kas tiek piešķirts tikai noteiktām asociācijām un paredzēts tikai šo asociāciju dalībnieku atbalstam, nesekmē attiecīgā sektora attīstību kopumā un ir uzskatāms par atbalstu darbībai. Attiecīgi, ja šos pakalpojumus nodrošina ražotāju asociācijas vai citas lauksaimnieku savstarpējas palīdzības organizācijas, tiem ir jābūt pieejamiem visiem lauksaimniekiem. Līdzīgos gadījumos iespējamās iemaksas attiecīgās asociācijas vai organizācijas administratīvajās izmaksās, nedrīkst pārsniegt pakalpojuma sniegšanas izmaksas.

Atbalsts reklāmai

- (54) Gadījumā, ja šajā atbalstā paredzētas arī darbības, kuru mērķis ir pārliecināt uzņēmumus vai patērētājus iegādāties noteiktu produktu, vai darbības, kas saistītas ar materiālu tiešu izplatīšanu patērētājiem (piemēram, reklāma tirdzniecības vietā vai reklāma, kas vērsta uz uzņēmumiem, kuri darbojas lauksaimniecības un pārtikas rūpniecībā, ir izplatītāji vairumtirdzniecībā vai mazumtirdzniecībā, restorāniem, viesnīcām un citiem atpūtas uzņēmumiem), augšminētie atbalsta pasākumi dalībai gadatirgos vai semināros ir jāvērtē saskaņā ar noteikumiem, kas piemērojami reklāmas atbalstam, tāpat kā reklāmas pasākumi, kas īstenoti ar plašsaziņas līdzekļu starpniecību (prese, sludinājumi, radio, televīzija), kuri ir aprakstīti šī lēmuma 31. apsvēruma c) apakšpunktā un 33. apsvērumā.
- (55) Saskaņā ar reklāmas vadlīnijām, ar reklāmu saistītās izmaksas jāuzņemas tiem pašiem ražotājiem un uzņēmējiem, jo tā ir viņu saimnieciskās darbības neatņemama sastāvdaļa.

- (56) Tāpēc, lai atbalsts reklāmai netiktu uzskatīts par atbalstu darbībai un lai tas tiktu uzskatīts par atbilstošu kopējam tirgum saskaņā ar Līguma 87. panta 3. punkta c) apakšpunktu, tas nedrīkst mainīt tirdzniecības noteikumus tādā veidā, ka tie nonāk pretrunā ar kopējām interesēm (negatīvie kritēriji), un tam ir jāveicina konkrētu darbību vai konkrētu ekonomikas reģionu attīstību (pozitīvie kritēriji). Turklāt valsts atbalstam jāievēro Kopienas starptautiskās saistības, kas attiecībā uz lauksaimniecības sektoru ir izklāstītas 1994. gada nolīgumā par lauksaimniecību OMC-GATT.

- (57) Atbilstība negatīvajiem kritērijiem, saskaņā ar reklāmas vadlīniju 3.1. sadaļu, ir pakārtota nosacījumam, ka valsts atbalsts nav paredzēts reklāmas kampaņām, kas pārkāpj EK Līguma 28. pantu (3.1.1. sadaļa), vai kampaņām, kas ir pretrunā atvasinātajiem Kopienas tiesību aktiem (3.1.2. sadaļa), vai arī reklāmai attiecībā uz noteiktiem uzņēmumiem (3.1.3. sadaļa). Turklāt, ja no valsts līdzekļiem finansētu reklāmas darbību īstenošana tiek uzticēta privātiem uzņēmumiem, tad nolūkā izslēgt iespējamu atbalsta piešķiršanu tādiem uzņēmumiem tiek pieprasīts, lai attiecīgā privātā uzņēmuma izvēle notiek, ievērojot tirgus noteikumus, nediskriminējošā veidā, nepieciešamības gadījumā rīkojot piedāvājumu konkursu saskaņā ar Kopienas noteikumiem un Kopienas tiesu praksi ⁽²²⁾, nodrošinot atbilstošu publicitāti šādām iniciatīvām, lai pakalpojumu tirgus ir atvērts konkurencei un lai būtu iespējams nodrošināt konkursa procedūras objektivitāti.

- (58) Ņemot vērā sniegto informāciju, atbilstība kritērijiem, kas minēti 3.1.1. sadaļā (kampaņas, kas pārkāpj Līguma 28. pantu) un 3.1.3. sadaļā (reklāma attiecībā uz noteiktiem uzņēmumiem), ir nodrošināta gadījumos, kas attiecas uz šī lēmuma 30. punktā un 31. apsvēruma c) apakšpunktā un 33. apsvērumā aprakstītajiem reklāmas pasākumiem. Itālijas varas iestādes tomēr nav sniegušas nekādu informāciju attiecībā uz 3.1.2. sadaļā minēto kritēriju (kampaņas, kas ir pretrunā ar atvasinātajiem Kopienas tiesību aktiem) izpildi.

- (59) Saskaņā ar reklāmas vadlīniju 3.2. sadaļu, subsidētajai reklāmai jāatbilst ne tikai negatīvajiem kritērijiem, bet arī vismaz vienam pozitīvajam kritērijam, kas ļauj pierādīt, ka atbalsts efektīvi veicina noteiktas ekonomiskās aktivitātes vai noteiktus ekonomikas reģionus. Šis nosacījums tiek uzskatīts par izpildītu, ja subsidētā reklāma attiecas uz

⁽¹⁹⁾ OV L 10, 13.1.2001., 33. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 364/2004 (OV L 63, 28.2.2004., 22. lpp.).

⁽²⁰⁾ Kas attiecas uz lauksaimniecības sektoru, atbalsts produktu tirdzniecības veicināšanai un reklāmai, kas īstenotas ārpus Kopienas, nav tieši paredzēts Kopienas vadlīnijās valsts atbalstam lauksaimniecības sektorā. Attiecīgi Komisijai ir pilnīga rīcības brīvība, lai uzsāktu tā novērtēšanu. Saskaņā ar Komisijas pastāvīgo praksi, ja aplūkojamie pasākumi atbilst attiecīgajiem noteikumiem par valsts atbalstu, kas piemērojams Kopienas teritorijā, tās var uzskatīt par atbilstošām kopējam tirgum. Skatīt, piemēram, Itālija/Toskāna, atbalsts N 656/02, atbalsts NN 150/02 (agrāk N 109/02) (Komisijas vēstule K(2003) 1747, 11.6.2003.) un atbalsts NN 44/03 (agrāk N 6/03) (Komisijas vēstule K(2003) 2534, 23.7.2003.).

⁽²¹⁾ Kā norādīts Komisijas lēmumā K(2002) 1768 galīgais, 7.5.2002. (atbalsts N 241/01 Itālija/Tirdzniecības palātas), Eiropas uzņēmuma dibināšana un tā reģistrācija vietējās kompetences tirdzniecības palātā nav pakļauta nekādiem tiesību vai faktiskiem ierobežojumiem. Skatīt arī atbalstu N 62/01 (Itālija/Pjemontas un Venēcijas Tirdzniecības Palātu savienība), Komisijas lēmums SG(2001)D/290914, 8.8.2001.

⁽²²⁾ Lieta C-324/98 minēta iepriekš.

vienu no sekojošajām darbībām: lauksaimniecības produkcijas pārpalikumi, par maz izmantotas sugas vai šķirnes; jauna produkcija vai aizvietotāji, kas vēl nav pārpalikuma; augstas kvalitātes produkti, tai skaitā produkti, kuri iegūti ar ražošanas vai novākšanas metodēm, kas saudzē vidi, piemēram, ar bioloģisko ražošanas metodi iegūti produkti; noteiktu reģionu attīstība; mazo un vidējo uzņēmumu (MVU) attīstība, kas definēti Regulā (EK) Nr. 70/2001; projekti, kurus realizē organizācijas, kas oficiāli atzītas saskaņā ar Padomes 1999. gada 17. decembra Regulu (EK) Nr. 104/2000 par zivsaimniecības un akvakultūras produktu tirgu kopīgo organizāciju⁽²³⁾; projekti, ko kopīgi īsteno ražotāju organizācijas vai citas organizācijas zvejniecības sektorā, kuras ir atzinušas nacionālās varas iestādes.

(60) Attiecībā uz atbalstu reklāmai Itālijas varas iestāžu iesniegtajos apsvērumos nav teikts, vai attiecīgie reklāmas pasākumi atbilst vienam no iepriekš norādītajiem pozitīvajiem kritērijiem.

(61) Kas attiecas uz maksimālo valsts atbalsta summu lauksaimniecības produktu reklāmai, reklāmas vadlīniju 5. sadaļā noteikts, ka maksimālajā proporcijā tiešā palīdzība uz kopējā valsts budžeta rēķina nedrīkst pārsniegt sektoram piešķirto kopsummu uz vienu noteiktu reklāmas kampaņu. Tāpēc reklāmas subsīdiju gadījumā tiešās subsīdijas daļa nedrīkst pārsniegt 50 %, un sektora uzņēmumiem ir jāuzņemas izmaksas vismaz 50 % apmērā veicot brīvprātīgas iemaksas vai ar nodokļu saistību starpniecību vai obligātām iemaksām. Ņemot vērā dažu pozitīvo kritēriju nozīmi, kas minēti reklāmas vadlīniju 3.2. sadaļā, Komisija var atļaut, ka tiešā atbalsta maksimālā daļa sasniedz 75 % no izmaksām, ja reklāma attiecas uz to MVU produktiem, kas darbojas zonās, kas var pretendēt uz atbalstu saskaņā ar Līguma 87. panta 3. punkta a) apakšpunktu.

(62) No iesniegtās un iepriekš šī lēmuma 31. punktā minētās informācijas ir redzams, ka visi produktu tirdzniecības veicināšanas un reklāmas pasākumi, kas paredzēti attiecīgajam atbalstam ir 100 % finansēti ar valsts resursu starpniecību. Tātad nosacījums, saskaņā ar kuru 50 % (vai 25 %, atkarībā no gadījuma) finansējumam ir jānāk no attiecīgā sektora, nav izpildīts.

(63) Iepriekš minētie apsvērumi ļauj Komisijai secināt, ka atbalsts attiecīgajai reklāmai neatbilst kritērijiem, kas paredzēti reklāmas vadlīniju 3.1.2. sadaļā (kampaņas, kas ir pretrunā ar atvasinātajiem Kopienas tiesību aktiem), 3.2. sadaļā (pozitīvie kritēriji) un 5. sadaļā (valsts atbalsta maksimālais apjoms).

(64) Tas pats secinājums attiecas uz pasākumiem, kas tiek īstenoti gan Kopienas teritorijā, gan ārpus tās. Ņemot vērā to, ka atbalsts ārpus Kopienas īstenojamai reklāmai nav tieši paredzēts Kopienas vadlīnijās valsts atbalstam lauksaimniecības sektorā, Komisijai ir pilnīga rīcības brīvība, lai uzsāktu tā vērtēšanu. Saskaņā ar Komisijas pastāvīgo praksi, ja pastāv atbilstība attiecīgajiem noteikumiem, kas attiecas uz valsts atbalstu, kas piemērojams visā Kopienas teritorijā, attiecīgos pasākumus var uzskatīt par atbilstošiem kopējo tirgu, un to finansējumu var atļaut līdz 80 %⁽²⁴⁾. Šajā gadījumā, kā redzams no iesniegtās informācijas un kā iepriekš ilustrēts šī lēmuma 31. un 33. apsvērumā, īstenotie pasākumi Kopienas teritorijā un ārpus tās ir vienādi, un piešķirtais atbalsts ir 100 % apmērā. Tātad šajā gadījumā nav ievēroti kritēriji, kas noteikti reklāmas vadlīniju 3.1.2. sadaļā (kampaņas, kas ir pretrunā ar atvasinātajiem Kopienas tiesību aktiem) un 3.2. sadaļā (pozitīvie kritēriji), nedz arī Komisijas⁽²⁵⁾ atļautā valsts atbalsta maksimālā summa. Attiecīgi arī aplūkojamās subsīdijas neatbilst kopējam tirgum.

(65) Šis lēmums attiecas tikai uz atbalsta pasākumiem lauksaimniecības sektorā Līguma I pielikumā minēto lauksaimniecības produktu tirdzniecības veicināšanai un reklāmai. Tas nepauž formālo Komisijas nostāju attiecībā uz pakalpojumu sniedzēju atlases atbilstību Kopienas noteikumiem publisko piedāvājumu konkursu jomā un uz attiecīgo tiesu praksi. Komisija patur sev tiesības padziļināti izpētīt jautājumu saskaņā ar publisko piedāvājumu konkursu jomu.

VI. SECINĀJUMI

(66) No iepriekš izteiktajiem apsvērumiem ir secināms, ka atbalsts reklāmai, ja tas atbilst 13. un 14. sadaļai Kopienas vadlīnijās valsts atbalstam lauksaimniecības sektorā, var tikt uzskatīts par atbilstošu kopējam tirgum saskaņā ar 87. panta 3. punkta c) apakšpunktu, ja tas paredzēts noteiktu saimniecisko darbību attīstības veicināšanai.

(67) Atbalsta pasākumi reklāmai, kas neatbilst EK Līguma I pielikumā minēto produktu, kā arī noteiktu minētajā pielikumā neietvertu produktu reklāmas vadlīniju noteikumiem, nav savienojami ar kopējo tirgu, un var tikt īstenoti tikai pēc tam, kad tie būs atbilstoši minētajiem noteikumiem.

(68) Summas, kas, iespējams, jau samaksātas tā atbalsta pasākumu reklāmai ietvaros, kas nav savienojams ar kopējo tirgu, ir jāsaņem atpakaļ no atbalsta saņēmējiem,

⁽²³⁾ OV L 17, 21.1.2000., 22. lpp. Regulā grozījumi izdarīti ar 2003. gada Pievienošanās aktu.

⁽²⁴⁾ Sk., piemēram, Itālija/Toskāna, atbalsts N 656/02, atbalsts NN 150/02 (agrāk N 109/02) (Komisijas vēstule K(2003) 1747, 11.6.2003.) un atbalsts NN 44/03 (agrāk N 6/03) (Komisijas vēstule K(2003) 2534, 23.7.2003.).

⁽²⁵⁾ Sk. 23. zemsvētras piezīmi.

IR PIEŅĒMUSI ŠO LĒMUMU:

1. pants

Itālijas paredzētais valsts atbalsts Līguma I pielikumā minēto lauksaimniecības produktu veicināšanai, piemērojot Sicīlijas reģiona Reģionālā Likuma Nr. 27/1997 4. pantu, ir savienojams ar kopējo tirgu.

Šā atbalsta īstenošana tātad ir atļauta.

2. pants

Itālijas paredzētais valsts atbalsts Līguma I pielikumā minēto lauksaimniecības produktu reklāmai, piemērojot Sicīlijas reģiona Reģionālā Likuma Nr. 27/1997 4. pantu, nav savienojams ar kopējo tirgu.

Minētā atbalsta īstenošana tātad nav atļauta.

3. pants

Itālija veic visus nepieciešamos pasākumus, lai no atbalsta saņēmējiem saņemtu atpakaļ 2. pantā norādītās summas, ja tās jau ir nelikumīgi nodotas to rīcībā.

Nelikumīgi piešķirto summu atgūšana tiek īstenota bez kavēšanās un saskaņā ar valsts tiesību aktiem, ar noteikumu, ka tie paredz minētā lēmuma tūlītēju un efektīvu izpildi. Atmaksājama atbalsts ietver procentus, kas tiek rēķināti no datuma, kurā

palīdzība ir pieejama saņēmējam(-iem), līdz atmaksāšanas datumam. Procenti tiek aprēķināti, pamatojoties uz bāzes likmi, kas tiek izmantota ekvivalento subsīdiu aprēķināšanā atbalstam reģionālā līmenī.

4. pants

Itālija groza valsts tiesību aktu noteikumus attiecībā uz atbalstu Līguma I pielikumā minēto lauksaimniecības produktu reklāmai tā, lai tie atbilstu EK Līguma I pielikumā minēto produktu, kā arī noteiktu minētajā pielikumā neietvertu produktu reklāmas vadlīniju noteikumiem attiecībā uz valsts atbalstu.

5. pants

Divu mēnešu laikā pēc šī lēmuma paziņošanas Itālija informē Komisiju par veiktajiem pasākumiem.

6. pants

Šis lēmums ir adresēts Itālijas Republikai.

Briselē, 2004. gada 2. jūnijā.

Komisijas vārdā –

Komisijas loceklis

Franz FISCHLER

KOMISIJAS LĒMUMS

(2005. gada 9. novembris)

par atbalsta shēmu, ko Francija paredzējusi īstenot attiecībā uz deserta vīnu *Pineau des Charentes*, *Floc de Gascogne*, *Pommeau de Normandie* un *Macvin du Jura* ražotājiem un tirgotājiem

(izziņots ar dokumenta numuru K(2005) 4189)

(Autentisks ir tikai teksts franču valodā)

(2007/55/EK)

EIROPAS KOPIENU KOMISIJA,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu un jo īpaši tā 88. panta 2. punkta pirmo daļu,

pēc tam, kad ieinteresētajām personām ir lūgts iesniegt savus apsvērumus saskaņā ar minēto pantu ⁽¹⁾,

tā kā:

I. PROCEDŪRA

- (1) Francijas pastāvīgā pārstāvniecība Eiropas Savienībā 2003. gada 23. jūnija vēstulē saskaņā ar Līguma 88. panta 3. pantu paziņoja Komisijai par nodomu finansiāli atbalstīt *Pineau des Charentes*, *Floc de Gascogne*, *Pommeau de Normandie* un *Macvin du Jura* deserta vīna ražotājus un tirgotājus. Francija sniedza papildu informāciju 2003. gada 9. augusta vēstulē, 24. un 28. novembra vēstulēs un 2004. gada 17. un 24. februāra vēstulēs.
- (2) Komisija 2004. gada 20. aprīļa vēstulē informēja Franciju par lēmumu uzsākt Līguma 88. panta 2. daļā paredzēto procedūru attiecībā uz paziņoto pasākumu.
- (3) Komisijas lēmums uzsākt procedūru tika publicēts *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* ⁽²⁾. Komisija uzaicināja ieinteresētās puses iesniegt apsvērumus par minēto pasākumu.
- (4) No ieinteresētajām pusēm Komisija nevienu apsvērumu nav saņēmusi.
- (5) Francija iesniedza apsvērumus ar 2004. gada 11. jūnija vēstuli, kas reģistrēta 2004. gada 14. jūnijā.

II. APRAKSTS

- (6) Paziņotais atbalsts ir iepriekš paziņoto un Komisijas apstiprināto atbalstu Nr. N 703/95 ⁽³⁾ un Nr. N 327/98 ⁽⁴⁾ turpinājums, kas paredzēts darbībām reklāmas un

veicināšanas jomā, pētījumu un eksperimentu programmām, tehniskās palīdzības darbībām un pasākumiem, kuru nolūks ir kvalitatīvu produktu ražošanas veicināšana.

- (7) Komisijas lēmumu par valsts atbalstu Nr. N 703/95 Tiesa anulēja ar spriedumu, kura saturs izklāstīts turpmāk.

- (8) Abi atbalsti, Nr. 703/95 un Nr. N 327/98, kas sākotnēji bija paredzēti 5 gadiem, sākot no 1995./96. gada, tika izmaksāti 7 daļās, no kurām pēdējā bija laika posmā no 2001. gada maija līdz 2002. gada aprīlim. Valsts radīto budžeta ierobežojumu dēļ šīs pēdējās kredīta daļas vēl šodien ir iesaldētas. Iepriekšējās atbalsta shēmas termiņš tika pārcelts uz 2002. gada 30. aprīli.

- (9) Attiecībā uz produktiem, par kuriem atbalsta saņēm, ir veiktas izmaiņas salīdzinājumā ar iepriekšējām atbalsta shēmām. Tādējādi spirtoto dzērienu (armanjaks, kalvadoss, konjaks) ražošanas nozares pārstāvji nav lūguši pagarināt šīs atbalsta shēmas termiņu. Tādēļ Francijas iestādes pieņēma lēmumu pagarinājumu attiecināt tikai uz deserta vīniem ar kontrolētas cilmes vietas nosaukumu (AOC).

- (10) Visām iepriekš minētajām starpnozaru darbībām, kā arī turpmāk raksturotajām atbalsta shēmām 5 gadu ilgā laika posmā ir paredzēts kopējais budžets 12 000 000 euro apmērā atbilstoši šādam sadalījumam: *Pineau des Charantes* – 9 360 000 euro, *Floc de Gascogne* – 2 040 000 euro, *Pommeau de Normandie* – 360 000 euro un *Macvin du Jura* – 240 000 euro.

- (11) Pētniecību, tehnisko palīdzību un augstas kvalitātes produktu izstrādi finansē tikai valsts, izmantojot savus budžeta resursus. Reklāmas un veicināšanas pasākumu finansējuma avots daļēji ir valsts, daļēji attiecīgās starpnozaru organizācijas, kas izmanto brīvprātīgas obligātās iemaksas (turpmāk tekstā BOI), ko iekasē no to dalībniekiem. Par reklāmu Eiropas Savienības teritorijā valsts maksimālais ieguldījums ir 50 %.

⁽¹⁾ OV C 42, 18.2.2005., 2. lpp.

⁽²⁾ Sk. piezīmi Nr. 1.

⁽³⁾ Francijas iestādēm adresētā 1996. gada 21. novembra vēstule Nr. SG (96) D/9957)

⁽⁴⁾ Francijas iestādēm adresētā 1998. gada 4. augusta vēstule Nr. SG(98) D/6737

- (12) BOI piemēro par tādu deserta vīna apjomu ar kontrolētu cilmes vietas nosaukumu (AOC), ko tirgo vīnkopji, profesionāli destilētāji, komercaģenti un lieltirgotāji, kuru uzņēmējdarbības vieta ir attiecīgā AOC ražošanas apgabals.

- (13) Deserta vīnam *Pineau de Charentes* 2002. gadā BOI bija 12,96 euro par hektolitru, deserta vīnam *Floc de Gascogne* – 0,25 euro par pudeli un deserta vīnam *Macvin de Jura* – 2,75 euro (atskaitot nodokļus) par hektolitru.

1. Reklāmas un veicināšanas pasākumi

- (14) Francijas iestādes paskaidroja, ka iecerētās programmas tiks realizētas dažos Eiropas Savienības tirgos, tostarp Francijā, un trešās valstīs. Reklāmas pasākumu mērķis ir padarīt produkciju pircējiem pievilcīgu, uzlabojot zināšanas par deserta vīniem, taču nereklamējot tikai atsevišķu uzņēmumu produktus. Tas attiecas uz produktiem, kuru cilmes vietas nosaukums ir *Pineau des Charentes*, *Floc de Gascogne*, *Pommeau de Normandie* un *Macvin du Jura*.
- (15) Šie pasākumi sniedz atbalstu visiem tiem deserta vīnu ražotājiem, kuri pēc Francijas iestāžu domām paši nespētu veicināt savas produkcijas noietu.
- (16) Tiks sekots, lai reklāmas pasākumu saturs neatturētu patērētājus iegādāties citu dalībvalstu produktus vai nomelnet tos.
- (17) Reklāmas, informācijas un komunikācijas kampaņas ietvers dažādu veidu pasākumus, proti, reklāmu plašsaziņas līdzekļos, citu veicināšanas materiālu veidošanu un izplatīšanu, reklāmas pasākumu īstenošanu ar reklāmas kampaņu saistītajās tirdzniecības vietās. Pasākumus papildinās ar tādiem veicināšanas pasākumiem kā sabiedriskās attiecības, piedalīšanās izstādēs, semināru rīkošana, pasākumu organizēšana, informatīvie dokumenti vai bukleti, patērētāju viedokļa un kampaņu atbilstības izpēte.
- (18) Francijas iestādes apņēmas uzrādīt šajās kampaņās izmantotos reklāmas materiālus vai to kopijas.
- (19) Iepriekšminēto starpnozaru atbalsti reklāmas jomā nepārsniegs 50 % likmi pasākumiem Eiropas Savienībā, tostarp Francijā, un 80 % likmi pasākumiem trešās valstīs.
- (20) Atbalsta provizorisks summa (izteikta EUR) par paredzētajiem pasākumiem ir šāda:

	ES	Trešās valstis	Kopā
Floc de Gascogne	1 490 000	212 500	1 702 500
Pineau des Charentes	6 956 000	1 000 000	7 956 000

	ES	Trešās valstis	Kopā
Pommeau de Normandie	360 000	—	360 000
Macvin du Jura	175 000	—	175 000
Kopā	8 981 000	1 212 500	10 193 500

2. Pētniecības pasākumi

- (21) Francija uzskata, ka pētniecības un eksperimentu pasākumu atbalsta mērķis ir veikt visai šai nozarei noderīgus vispārīgus pētījumus.
- (22) *Pineau des Charentes* deserta vīns: mikrobioloģija, inficēšanās ar baktērijām un tās sekas (pienskābes baktēriju attīstības faktoru noteikšana deserta vīnam *Pineau des Charentes*, inficēšanās testu un ārstniecības metožu izstrādāšana); *Pineau des Charentes* nogatavināšanās procesi (oksidācijas procesiem raksturīgo analītisko kritēriju identifikācija un nogatavināšanās faktoru atklāšana); analītiskās datu bankas veidošana (vispārējās analīzes – fermentējamā vīna spirta saturs, cukurs, pH vērtība, iespējamā ķīmiskā vai bakteriālā inficēšanās, metāli, katjoni, gaistošās vielas, augu aizsardzības līdzekļu atliekas).
- (23) *Floc de Gascogne* deserta vīns: vīnogulāju šķirņu un vienas vīnogulāja ražas vīnu pētniecība, lai optimizētu vīnogulāju šķirņu harmonizēšanu un palielinātu deserta vīna *Floc de Gascogne* svaigumu un augļu garšu (paaugstināta cukura saturs, krāsas intensitātes un kopējā skābuma viendabīguma analīzes); armanjaka izpēte ļāva izstrādāt *Floc de Gascogne* deserta vīnu (analīzes pasākumi – vara sulfāta, etanola, etilacetāta, alkohola saturs analīze, kā rezultātā gūts lietojamo armanjaku uzlabojums); tāda *Floc de Gascogne* izpēte un izstrāde, kas domāta zināma veida patēriņam, kvalitātes un kvantitātes pārbaudes un uzglabāšanas apstākļu izpēte.
- (24) *Macvin du Jura* deserta vīns: tehniskā attīstība (*Jura* vīnogulāju šķirņu grupu gatavības analīze, lai noteiktu vispiemērotāko brieduma stāvokli, kā arī piemērotākās vīnogulāju šķirnes *Macvin du Jura* deserta vīna ražošanai); šķirošana pēc vīnogu izmēra un vīnogulāju stādu marķēšana; vīnogu misas un spiešanas kvalitāte (mīksts ekstrakcijas metožu – dabiskā fermentācija, ļaujot vīnogām pirms novākšanas apsāļ – un vīnogu miziņas macerācijas ietekme uz deserta vīnu *Macvin du Jura* aromātu); SO₂ devu ietekme uz nosēdumu atfiltrēšanu; dzidrināšana un apstrāde iepildīšanai pudelēs (salīdzinot dažādas metodes, ir iespējams iegūt un saglabāt *Macvin du Jura* deserta vīna dzidrumu pēc tā iepildīšanas pudelēs).

- (25) Paredzēto pētniecības darbu izmaksu finansējums būs 100 %. Atbalsta izlietošana šiem pētniecības pasākumiem, ieskaitot informātikas un bibliogrāfijas izmaksas un īstenoto pasākumu rezultātu izplatīšanu ieinteresētajām pusēm, 5 gadu ilgam laikposmam ir sadalīta šādi: *Pineau des Charentes* – 912 600 euro, *Floc de Gascogne* – 118 000 euro un *Macvin du Jura* – 65 000 euro.

3. Darbības, kas saistītas ar tehnisko palīdzību

- (26) Francijas iestādes definējušas ieplānotās tehniskās palīdzības darbības, kas galvenokārt sastāv no tehniskās izglītošanas, kuras mērķis ir ražošanas procesa uzlabojums un pārvalde visos līmeņos (izejvielu ražošana, vīnu izstrāde, degustācija), kā arī zināšanu popularizēšana.
- (27) Iepriekšminēto griestu pieņemšanas gadījumā šo darbu izmaksas tiks finansētas 100 % apmērā. Atbalsta izlietošanas provizorisksais sadalījums 5 gadu ilgam laika posmam šajā pozīcijā ir šāds: *Pineau des Charentes* – 280 800 euro un *Floc de Gascogne* – 169 000 euro.

4. Kvalitatīvu produktu ražošanas veicināšana

- (28) Kvalitatīvu produktu ražošanā ir paredzēts atbalsts *Pineau des Charentes* un *Floc de Gascogne* sektoros šādiem pasākumiem: HCCP (riska analīze un kritisko kontrolpunktu noteikšana) un izsekojamība (tehniskām un likumdošanas prasībām atbilstīgas rokasgrāmatas izstrāde un izplatīšana); kvalitātes kontroles veicināšanas tehniskie un ekonomiskie pētījumi.
- (29) Šiem pasākumiem paredzētā atbalsta izlietošanas sadalījums 5 gadu ilgam laika posma ir šāds: *Pineau des Charentes* – 210 600 euro un *Floc de Gascogne* – 50 500 euro.

III. LĪGUMA 88. PANTA 2. PUNKTĀ PAREDZĒTĀS PROCEDŪRAS UZSĀKŠANA.

- (30) Pēc pasākumu pirmās izpētes Komisijai neradās būtiskas šaubas par paredzamā finansējuma piešķiršanas kārtību, noteikumiem vai metodi, lai gan Komisija uzskata, ka, piešķirot atbalstu reklāmas pasākumiem, Francijai, reklāmā norādot uz savas valsts produktu izcelsmi, skaidri jāaņemmas to neizcelt un atstāt otrajā plānā.
- (31) Komisija uzsāka Līguma 88. panta 2. punktā paredzēto procedūru attiecībā uz atbalsta pasākumu saderību ar citiem Kopienas tiesību aktu, jo īpaši ar Līguma 90. panta nosacījumiem.
- (32) Jāatgādina, ka Eiropas Kopienas Tiesa anulēja Komisijas lēmumu par valsts atbalstu Nr. N 703/95, kura oficiāli paziņots pasākums ir atbalsta shēmas pagarināšana ⁽⁵⁾.
- (33) Tiesa spriedumā atgādina, ka 1992. un 1993. gadā ⁽⁶⁾ Francijas valdība ieviesa diferencētu nodokļu sistēmu attiecībā uz deserta vīniem un dabiskajiem saldajiem vīniem. Līdz ar to kopš 1993. gada 1. jūlija deserta vīniem

piemēroja akcīzes nodokli FRF 1 400 ⁽⁷⁾ apmērā par hektolitru un saldajiem dabiskajiem vīniem – FRF 350 apmērā par hektolitru.

- (34) Daži ražotāji 1993./94. gadā atteicās maksāt papildu akcīzes nodokli par deserta vīniem. Kad šis “akcīžu streiks” tika pārtraukts, 2004. gada jūnijā Valsts Kontrolētās cilmes vietas nosaukumu (AOC) deserta vīnu ražotāju konfederācijas prezidents pamatoja, ka, viņaprāt, Francijas valdība iecerējusi atlīdzināt Francijas ražotājiem nodokļu starpību ar ikgadēju pabalstu un kompensāciju laikposmā no 1994. līdz 1997. gadam.
- (35) 1995. gadā *Associação dos Exportadores de Vinho do Porto* (Portvīna eksportētāju uzņēmumu apvienība, turpmāk tekstā AEVP) iesniedza Komisijai divas sūdzības. AEVP apgalvoja, ka pastāv saistība starp atšķirīgu nodokļu piemērošanu deserta vīniem un dabiskajiem saldajiem vīniem, no vienas puses, un atbalstu Francijas deserta vīna ražotājiem, no otras puses. AEVP uzskatīja, ka attiecīgā atbalsta mērķis ir kompensēt Francijas deserta vīna ražotājiem šo nodokļu starpību, kas pēc būtības nozīmē, ka šie maksājumi tiek piemēroti tikai ārvalstu deserta vīna ražotājiem. Tātad šī diskriminējošā nodokļu sistēma būtu pretrunā ar Līguma 95. pantu (tagad Līguma 90. pants).
- (36) Tiesa ir konstatējusi, ka daļa atbalsta sniedz priekšrocības atsevišķai ražotāju kategorijai, kas faktiski atbilst Francijas deserta vīna ražotāju kategorijai, kuriem nav izdevīga šāda nodokļu sistēma, un, ka šī saikne starp nodokļu sistēmu un minēto atbalsta projektu rada nopietnas grūtības un neļauj novērtēt minētā projekta saderību ar Līguma noteikumiem.
- (37) Tiesa uzsver, ka šādos apstākļos Komisija AEVP iesniegtajās sūdzībās ietvertās pretenzijas varētu apzināt, tikai uzsākot Līguma 93. panta 2. punktā (tagad Līguma 88. panta 2. punkts) paredzēto procedūru.
- (38) Turklāt Tiesa konstatēja motivācijas trūkumu Komisijas lēmumā, jo Komisija nepaskaidroja, kā tā secināja, ka AEVP sūdzība par iespējamu Līguma 95. panta (tagad EK Līguma 90. pants) pārkāpšanu nav bijusi pamatota.
- (39) Tāpēc Tiesa secināja, ka apšaubītajam lēmumam bija nelikumīguma pazīmes gan tādēļ, ka tika kavēta Līguma 93. panta 2. punktā (tagad 88. panta 2. punkts) minētās procedūras uzsākšana, gan arī tādēļ, ka netika ievērots Līguma 190. pantā (tagad 253. pants) paredzētais noteikums obligāti motivēt lēmumus.

⁽⁵⁾ 2001. gada 3. maija Tiesas spriedums, lieta C-204/97, Portugāles Republika pret Eiropas Kopienas Komisiju, Rec. I-03175. lpp.

⁽⁶⁾ 1993. gada 22. jūnijā pārskatītais finanšu likums Nr. 93-859.

⁽⁷⁾ 1 FRF = 0,15 EUR

- (40) Šā sprieduma kontekstā Komisija uzskatīja par nepieciešamu Līguma 90. panta gaismā padziļināti izpētīt paziņoto atbalsta shēmas termiņa pagarināšanu Tiesas anulētajā lēmumā.
- (41) Pasākuma iepriekšējā izpētē Komisija vēlējās noskaidrot Francijas iestādēs, vai Valsts atbalsts faktiski nav bijis Vispārējā nodokļu kodeksa 402. bis pantā paredzētā nodokļa daļēja atlaide par labu vienīgi Francijas deserta vīnu ražotājiem.
- (42) Šā pirmā posmalaikā sniegtajās atbildēs, pamatojoties uz turpmāk minētajiem apsvērumiem, Francija uzsvēra, ka ne agrāk nav bijis, ne arī tagad nav nav saistību starp piedāvātajiem atbalsta pasākumiem un akcīzēm.
- (43) Pēc Francijas valdības domām, atbalstam piešķirtu summu (2,4 milj. euro gadā, 12 milj. euro piecu gadu laikposmā) nevar salīdzināt ar to, ko šī nozareienes nodokļos (akcīzēs). Tā pārdotie 150 000 hektolitri AOC deserta vīna ar akcīzes nodokli 214 EUR/hl veido vairāk nekā 32 milj. euro ieņēmumu no akcīzēm gadā.
- (44) Ņemot vērā šo īpašo 214 EUR/hl lielo deserta vīnu nodokli 54 EUR/hl vietā, ar kuru apliek dabiskos pussaldos vīnus, šī nozare ir aplikta ar papildu 24 milj. euro akcīzes nodokli. Francijas valdība uzskata, ka arī šī summa ir nesamērojama ar piedāvātā atbalsta lielumu.
- (45) Francijas valdība uzskata, ka nekad nav īstenots neviens pasākums, ar kuru saskaņā ar Vispārējā nodokļu kodeksa 402. bis pantu nodokļos ievāktie finansu līdzekļi tiktu izmantoti atpakaļ par labu valst deserta vīnu ražotājiem. Tādējādi laika posmā no 1995. gada 1. janvāra līdz 2000. gada 31. decembrim ieņēmumi no nodokļiem tika ieskaitīti *Fonds de solidarité vieillesse* (Pensiju solidaritātes fondā). Laika posmā no 2001. janvāra līdz 2003. gada 31. decembrim tie tika pārskaitīti fondā, kas paredzēts darba laika samazināšanas finansējumam. Kopš 2004. gada 1. janvāra šie ieņēmumi tiek atkal pārskaitīti valsts budžetā.
- (46) Pēc šīs informācijas izpētes Komisija secināja, ka ar to nepietiek, lai nepārprotami kļiedētu šaubas par iekasētā nodokļa un atbalsta saistību.
- (47) Komisija uzskatīja, ka trūkst tiešas atbilstības starp atbalsta summu (2,4 milj. euro) un deserta vīnu akcīzes nodokļa ieņēmumiem (32 milj. euro) vai arī starp atbalsta apjomu (2,4 milj. euro) un to summu (24 milj. euro), ko iegūst no deserta vīnu papildu akcīzēm attiecībā pret pussaldajiem dabiskajiem vīniem, vēl nav pietiekams pierādījums tam, ka nebūtu saistības starp minēto nodokli un atbalstu. No tā izriet, ka šajā procedūras posmā nevar izslēgt iespēju, ka atbalstu vismaz daļēji varētu izlietot Francijas deserta vīnu ražotāju nodokļos samaksātās summas atlīdzināšanai un ka šādu kompensāciju nevarēs saņemt citi Kopienas ražotāji.
- (48) Turklāt Komisija uzskatīja arī, ka ir jāņem vērā Tiesas raizes par to, lai ieinteresētās trešās puses varētu sniegt argumentus par iespējamo Līguma 90. panta prasību pārkāpumu.
- (49) Lēmumā uzsākt Līguma 88. panta 2. punktā paredzēto procedūru Komisija lūdza Francijai iesniegt papildu datus un skaitļus tā, lai pamatotu savus argumentus.
- (50) Vispirms Francijas iestādēm tika lūgts precizēt, vai valsts jau ir apņēmusies daļēji vai pilnā apmērā izmaksāt Francijas deserta vīna ražotājiem kompensācijas par sekām, ko izraisa šā vīna aplikšana ar nodokli 1993. gadā.
- (51) Tad Komisija lūdza Francijas iestādes iesniegt datus, par kādām summām iekasēti ieņēmumi no akcīzes nodokļiem gan par Francijas deserta vīniem, gan par importētajiem produktiem, kā arī datus par katru produkcijas veidu atsevišķi (kuru izcelsme ir Francija vai Kopiena).
- (52) Komisija atzīmēja, ka *Pineau de Charantes* ar kopsummu 78 % apmērā no paziņoto atbalstu summas neapstrīdami ir galvenais saņēmējs, nākamais ir *Floc de Gascogne*, kas saņem atbalstu 17 % apmērā, tad *Pommeau de Normandie* – 3 % apmērā un visbeidzot *Macvin du Jura* – 2 % apmērā. Francijas iestādēm tika lūgts paskaidrot, vai šie procenti par katru no produkcijas veidiem atbilst ieņēmumiem, ko valsts iegūst, iekasējot nodokļus par deserta vīnu.
- (53) Tā kā lielākā daļa atbalstu tiek ieguldīti reklāmas pasākumos, Francijas iestādēm tika lūgts paskaidrot, vai tā atbalsta proporcija, ko finansē no valsts budžeta, lai atbalstītu šos pasākumus, atspoguļo Francijas valsts prioritāšu izvēli citās lauksaimnieciskās ražošanas nozarēs, jo īpaši attiecībā uz augstas kvalitātes produktiem.
- (54) Eiropas Komisija prasīja Francijai datus par to budžetu, kuru Francijas ieguldījusi atbalstā reklāmas kampaņas īstenošanai attiecībā uz katru no četriem konkrētajiem produktiem.
- (55) Visbeidzot Franciju lūdza iesniegt arī skaidrojumus attiecībā uz iespējamo sakaru, kāds pastāv starp tiem naudas resursiem, kas iegūti no brīvprātīgajām obligātajām iemaksām, un valsts budžetu atbalstu finansēšanai.

IV. FRANCIJAS APSVĒRUMI

- (56) Francija 2005. gada 10. janvāra vēstulē pievienoja šādus komentārus un datus.
- (57) Attiecībā uz reklāmas pasākumiem (sk. 30. apsvērumu) Francijas iestādes apņēmas, ka finansējamās pasākumos produktu reklāma neakcentēs attiecīgo Francijas deserta vīnu izcelsmes vietu.
- (58) Tāpat Francija vēlreiz atzīmē, ka attiecībā uz saikni starp deserta vīnu nodokļiem un atbalstu nepastāv savstarpējā saistība starp akcīzes nodokļu ieņēmumiem un atbalsta apmēru no valsts budžeta. Ieņēmumi no akcīzes nodokļa,

ieskaitot arī tos, kuri iekasēti no deserta vīnu realizācijas, tiek iemaksāti valsts kopējā budžetā. Francija uzskata, ka valsts iestādes lēmumus par dažu ekonomikas nozaru atbalstu pieņem pilnīgi neatkarīgi. Šajā gadījumā atbalsta mērķis ir novērst dažus strukturālus trūkumus, ar kuriem sastopas šo vīnu ražošanas nozare, jo īpaši sliktas patērētāju zināšanas, tas, ka ražotāju uzņēmumi ir nelieli un izkaisīti, kā arī līdzekļu trūkums savas tirgus nišas noteikšanai.

(59) Francija apstiprināja, ka nepastāv neviens juridisks dokuments, kas pieļautu deserta vīnu ražotāju iemaksātās akcīzes kompensāciju (sk. 50. apsvērumu).

(60) Attiecībā uz Francijas deserta vīnu patēriņa un importēto deserta vīnu ieņēmumu skaitļiem (sk. 51. apsvērumu), Francijas valdība vispirms paskaidroja, ka nodokļu statistika (veidota no akcīzes tarifiem) neļauj diferencēt Francijas

produkciju no produkcijas, kas ražota kādā citā Kopienas dalībvalstī.

(61) Atbilstīgi Muitas dienestu sniegtajiem datiem 2003. gadā iekasētā akcīzes nodokļa summa no pussaldajiem dabīgajiem vīniem un jebkuras izcelsmes deserta vīniem ir aptuveni 142,5 milj. euro, kas ir sadalīti šādi: 25,2 milj. euro par pussaldajiem dabiskajiem vīniem ar akcīzes nodokļa likmi 54 EUR/hl jeb produkta tilpuma 467 000 hl un 117,3 milj. euro par deserta vīniem ar akcīzes nodokļa likmi 214 EUR/hl jeb 548 000 hl produkta tilpuma.

(62) Šajā pēdējā apkopojumā, atbilstīgi ražas deklarācijām, ir iespējams norobežot Francijā ražotos deserta vīnus, kas veido 94 477 hl *Pineau des Charentes*, 2 091 hl *Macvin du Jura*, 5 680 hl *Pommeau* un 6 057 hl *Floc de Gascogne* produkcijas.

(63) Francijas valdība ir iesniegusi tabulu, kas attēlo paredzamo atbalstu sadalījumu starp četrām starpnozaru profesijām un attiecīgu deserta vīnu saražoto apjomu sadalījumu (sk. 52. komentāru).

Nosaukums	Saražotais apjoms	Saražotais apjoms procentos	Paredzamā atbalsta lielums procentos
Pineau des Charentes	112 436 hl (2001)	87 %	78 %
Floc de Gascogne	8 413 hl (2003)	7 %	17 %
Pommeau	5 111 hl (2002)	4 %	3 %
Macvin du Jura	2 717 hl (2002)	2 %	2 %

(64) Francijas valdība konstatē, ka katra saražotā deserta vīna daļa kopējā daudzumā un paredzamā atbalsta lieluma procentuālie skaitļi ir tuvi, taču pilnīgi nesakrīt. Francija uzsvēra, ka paredzamo atbalstu sadalījums ir saskaņošanas rezultāts starp atbalsta saņēmējiem starpnozaru organizācijām, nevis valsts iestāžu uzspiests pasākums.

(65) Attiecībā uz Komisijas jautājumu par reklāmas pasākumiem atvēlēto budžetu (sk. 53. apsvērumu) Francijas valdība iesniedza datus, kas parāda, ka it sevišķi noteikrā reģionā ražotu kvalitatīvo vīnu sektorā reklāmas pasākumiem piešķirtās summas veido no 50 % līdz 70 % no starpnozaru organizāciju rīcībā esošā kopējā budžeta.

(66) Francijas valdība iesniedza datus par budžeta sadalījumu katrai no četrām iesaistītajām starpnozaru organizācijām reklāmas kampaņu īstenošanai Francijā. Ja atbalsta režīms tiks apstiprināts, šis sadalījums netiks mainīts un tas būtu starpnozaru organizāciju brīvās izvēles rezultāts.

AOC deserta vīni	2003. gada veicināšanas pasākumu budžets	Veicināšanas pasākumu budžets Francijā	Paredzamais atbalsts (2,4 milj. euro gadā)	Veicināšanas pasākumu budžets Francijā
Pineau	1 671 000 EUR	74 %	1 872 000 EUR	74 %
Floc	279 000 EUR	64 %	408 000 EUR	64 %
Pommeau	166 000 EUR	100 %	72 000 EUR	100 %
Macvin	22 600 EUR	100 %	48 000 EUR	100 %

- (67) Plānojot atbalsta finansējumu par iespējamu saistību starp resursiem no brīvprātīgajām obligātajām iemaksām (BOI) un resursiem no valsts budžeta, Francija ir iesniegusi šādu tabulu.

Cilmes vietas nosaukums	Apjoms	BOI likme	BOI ieņēmumi, kas piešķirti veicināšanas pasākumiem	Atbalsts no valsts budžeta veicināšanas pasākumu realizēšanai
Pineau	112 436 hl	12,96 EUR/hl	1 457 000 EUR	1 591 000 EUR
Floc	8 413 hl	0,25 EUR/col	279 000 EUR	340 000 EUR
Pommeau	5 111 hl	30,79 EUR/hl	157 000 EUR	72 000 EUR
Macvin	2 717 hl	2,75 EUR/hl	75 000 EUR	35 000 EUR

- (68) Ieņēmumus, kurus var izlietot reklāmas pasākumiem, nav jāierobežo līdz summai, ko iegūst no brīvprātīgajām obligātajām iemaksām. Jo īpaši starpnozaru organizācijas var smelties arī no citiem resursiem, kā, piemēram, no pakalpojumu sniegšanas, reklāmas materiālu tirdzniecības u.tml. Francijas valdība apstiprināja, ka reklāmas pasākumi veidos daļu no privātā sektora finansējuma vismaz 50 % robežās no pieļaujamajām izmaksām.
- (69) Lai salīdzinātu plānoto atbalstu un akcīzes ieņēmumus, kas aptuveni aprēķināti no novāktā apjoma ⁽⁸⁾, Francija ir iesniegusi šādus datus.

Nosaukums	Plānoties akcīzes ieņēmumi/ gadā	Plānotais atbalsts	Atbalsts/akcīzes
Pineau des Charentes	20 218 078 EUR	1 872 000 EUR	9,3 %
Floc de Gascogne	1 296 198 EUR	408 000 EUR	31,5 %
Pommeau	1 215 520 EUR	72 000 EUR	5,9 %
Macvin du Jura	447 474 EUR	48 000 EUR	10,7 %

- (70) Francijas valdība uzsver, ka šī pēdējā tabula ir īpaši nozīmīga, jo no tās nevar spriest, ka atbalsta mērķis būtu kompensēt palielināto akcīzes nodokli, tāpēc ka nav nekādas kvantitatīvas sakarības.

V. NOVĒRTĒJUMS

tam ir jāietekmē Eiropas Kopienas iekšējā tirdzniecība un jātraucē konkurence vai jārada konkurences traucējumu draudi.

1. Atbalsta raksturs. Līguma 87. panta 1. punkta piemērošana

- (73) Šajā gadījumā Komisija uzskata, ka minētais pasākums šiem noteikumiem atbilst.

- (71) Saskaņā ar Līguma 87. panta 1. punktu, ja vien šis Līgums neparedz ko citu, ar kopējo tirgu nav saderīga nekāda palīdzība, ko piešķir dalībvalstis vai ko jebkādā citā veidā piešķir no valsts līdzekļiem un kas rada vai draud radīt konkurences traucējumus, dodot priekšroku atsevišķiem uzņēmumiem vai atsevišķu preču ražošanai, ciktāl šāda palīdzība iespaido tirdzniecību starp dalībvalstīm.

1.1. Valsts resursi

- (72) Lai uz kādu pasākumu varētu attiecināt Līguma 87. panta 1. punktu, tam jāatbilst visiem šiem četriem nosacījumiem: 1) pasākums jāfinansē ar valstij vai ar valsts budžeta līdzekļiem, 2) tam izlases veidā jāattiecas tikai uz konkrētiem uzņēmumiem vai ražošanas nozarēm, 3) tam ir jāsniedz ekonomiska priekšrocība saņēmējiem uzņēmumiem, 4)
- (74) Valsts ar saviem budžeta resursiem pilnībā finansēs pētījumus, tehnisko atbalstu un augstas kvalitātes produktu ražošanas attīstību.
- (75) Turpretim reklāmas un veicināšanas pasākumus finansēs daļēji valsts un daļēji (vismaz 50 %) tirdzniecības organizācijas ar līdzekļiem, kuri iegūti no brīvprātīgajām obligātajām iemaksām (BOI), ko ietur no to locekļiem.

⁽⁸⁾ apjomi var atšķirties no patērētajiem apjomiem)

(76) Komisija uz turpmāk minēto apsvērumu pamata uzskata, ka reklāmai un veicināšanas pasākumiem piešķirtāo budžetu veido tikai no valsts resursiem.

(77) Saskaņā ar Komisijas pastāvīgu praksi kādas nozares uzņēmumu obligātās iemaksas, no kurām finansē atbalsta pasākumu, tiek pielīdzinātas parafiskālajiem maksājumiem un tātad pieder pie valsts budžeta līdzekļiem tad, ja šīs iemaksas nosaka valsts ar nodokļu palīdzību, vai tad, ja šo iemaksu pārskaita caur valsts institūciju, kas dibināta saskaņā ar likumu.

(78) Šajā gadījumā ar starpnozaru organizāciju līgumu darbības lauka paplašināšanas procedūras palīdzību Francijas valdība šīs iekasētās iemaksas noteica par obligātām. Līgumus darbības lauka paplašināšanu veica, pieņemot lēmumu, kuru publicēja *Journal officiel de la République française* (Francijas Republikas Oficiālajā Vēstnesī). Lai no iemaksas gūtu visus sagaidāmos rezultātus, tām nepieciešams valsts iestādes juridisks akts.

(79) Tomēr Tiesas judikatūra ierosina, lai, izvērtējot, vai kāds pasākums pieskaitāms valsts atbalstam, jāizpētī arī, vai tas ir atbalsta pasākums, ko veic valsts (*imputable à l'Etat*)⁽⁹⁾. Nesenā judikatūrā⁽¹⁰⁾ ir sniegusi informāciju, kura šeit jāapskata.

(80) Tiesa paziņoja, ka daži arodorganizāciju locekļu finansētie pasākumi no resursiem, kas veidoti no to locekļu iemaksām, ir ārpus Līguma 87. panta 1. punkta darbības lauka, ņemot vērā, ka (a) šīs iemaksas obligāti tikušas izmantotas minētā pasākuma finansēšanai; (b) arodorganizācijai vai valsts iestādēm nevienā brīdī nav bijis tiesību brīvi rīkoties ar šiem resursiem; (c) par pasākuma īstenošanu atbildvienīgi attiecīgā arodorganizācija, un pasākums nav bijis daļa no valsts politikas. (...).

(81) No šīs judikatūras var secināt: ja valstij ir vienkārši starpnieka loma, jo tā neiesaistās nozares uzņēmēju politikas noteikšanā un nevienā brīdī nevar izmantot saņemtos resursus, kas ir piešķirti tikai noteiktiem pasākumiem, valsts nevar tikt iesaistīta. Tādēļ šādus pasākumus nevar pieskaitīt pie valsts atbalsta.

(82) Tomēr šajā gadījumā pasākums neatbilst *Pearle* spriedumā noteiktajiem kritērijiem. Īpaši fakts, ka valsts 50 % apmērā līdzfinansē reklāmas un veicināšanas pasākumus, skaidri

norāda, ka šie pasākumi pieder pie valsts politikas, un līdz ar to finansēšanai izmantotie fondi var tikt uzskatīti par valsts resursiem, kas piešķirti uz valsti attiecināmiem pasākumiem.

1.2. Selektivitāte

(83) Pasākumi attiecas vienīgi uz Francijas deserta vīna ražotājiem un līdz ar to ir selektīvi.

1.3. Priekšrocības

(84) Deserta vīnu ražotāji iegūst ekonomiskas finanšu priekšrocības no dažādām darbībām (pētniecības projektiem, tehniskā atbalsta, augstas kvalitātes produkcijas ražošanas attīstības, veicināšanas pasākumiem un reklāmas). Tas uzlabo šā atbalsta saņēmēju stāvokli konkurentu priekšā. Saskaņā ar Tiesas pastāvīgu judikatūru konkurējošā uzņēmuma pozīciju uzlabošana ar valsts atbalstu lielākoties norāda uz konkurences traucējumu iepretim citiem uzņēmumiem, kuri šādu atbalstu nesaņem⁽¹¹⁾.

1.4. Tirdzniecības ietekme un konkurences traucējumi

(85) Šis atbalsts var viegli ietekmēt tirdzniecību starp dalībvalstīm, ja tās atbalsta vienas valsts ražošanu vairāk nekā citu dalībvalstu ražošanu. Vīnkopības nozare Kopienā ir ļoti atvērta konkurencei, ko labi parāda kopējā tirgus organizācija šīs nozares tirgū.

(86) Turpmāk sniegtajā tabulā piemēra pēc apkopoti dati par vīnkopības produktu tirdzniecības līmeni Kopienas iekšienē un Francijā 2001., 2002. un 2003. gadā⁽¹²⁾.

Vīns (1 000 hl)				
Gads	Imports ES	Eksports ES	Imports FR	Eksports FR
2001.	39 774	45 983	5 157	15 215
2002.	40 453	46 844	4 561	15 505
2003.	43 077	48 922	4 772	14 997

(87) Dažas ieceres ir plānotas realizēt ārpus Eiropas Savienības. Taču savstarpējā atkarība tomēr pastāv tirgu starpā, kuri darbojas ar Kopienas kompānijām, neizslēdzot, ka atbalsts varētu traucēt konkurenci Kopienas iekšienē⁽¹³⁾, pat ja šo atbalstu sniedz par eksportējamu produkciju ārpus Kopienas⁽¹⁴⁾.

⁽¹¹⁾ Tiesas 1980. gada 17. septembra spriedums. Lieta 730/79, Philippe Morris/Komisija, [1980], 2671. lpp., 11. un 12. paskaidrojuma punkts.

⁽¹²⁾ *Agriculture in the European Union, Statistical and economic information 2004*. Lauksaimniecības Ģenerāldirektorāts. Eiropas Komisija.

⁽¹³⁾ Tiesas 1969. gada 10. decembra spriedums. Pievienotās lietas: 6 un 11-69, Komisija/Francisja. Rec., paskaidrojumu 20. punkts.

⁽¹⁴⁾ Tiesas 1990. gada 21. marta spriedums. Lieta C-142/87, Beļģija/Komisija, Rec., paskaidrojumu 35. punkts.

⁽⁹⁾ Tiesas 2002. gada 16. maija spriedums. Lieta C-482/99, Francisja/Eiropas Kopienas Komisija [2002] ECR I-4397, paskaidrojuma 24. punkts un 2003. gada 20. novembra spriedums. Lieta C-126/01 GEMO [2002], ECR I-13769.

⁽¹⁰⁾ Tiesas 2004. gada 15. jūlija spriedums. Lieta C/345/02, *Pearle/Hoofdbedrijfscap Ambachten*, [2004], ECR I-7139.

(88) Ņemot vērā iepriekšminēto, uz apskatāmajiem pasākumiem Līguma 87. panta 1. punkts attiecināms tikai tad, ja šie pasākumi var atbilst kādam no Līgumā paredzētajām atkāpēm.

2. Atbalstu saderība

(89) Šajā posmā vienīgais izņēmums ir 87. panta 3. punkta c) apakšpunkts, kurā paredzēts, ka par saderīgu ar kopējo tirgu var uzskatīt tādu atbalstu, ko piešķir, lai veicinātu atsevišķu saimniecisko darbību vai atsevišķu ekonomikas reģionu attīstību, ja vien šādam atbalstam nav tāds nelabvēlīgs iespaids uz tirdzniecības apstākļiem, kas būtu pretrunā ar vispārējām interesēm.

(90) Lai varētu izmantot iepriekšminēto atkāpi, atbalstiem jāatbilst valsts normatīvajiem aktiem par valsts atbalstu. Komisija vispirms pārliecinās, vai ir piemērojama Komisijas 2003. gada 23. decembra Regula (EK) Nr. 1/2004 par EK Līguma 87. un 88. panta piemērošanu attiecībā uz valsts atbalstu maziem un vidējiem uzņēmumiem, kas nodarbojas ar lauksaimniecības produktu ražošanu, pārstrādi un tirdzniecību⁽¹⁵⁾. Ja šī regula nav piemērojama, tad Komisija pārbauda, vai var piemērot citu juridisko pamatu, tādu kā Kopienas vadlīnijas vai Kopienas nostādnes.

(91) Tā kā plānotie atbalsta pasākumi nav attiecināmi tikai uz mazajiem un vidējiem uzņēmumiem, Regula (EK) Nr. 1/2004 nav piemērojama. Savā vērtējumā Komisija pamatojas uz šādiem instrumentiem: (a) Kopienas vadlīnijas par valsts atbalstu lauksaimniecības nozarē⁽¹⁶⁾ (turpmāk – lauksaimniecības vadlīnijas); (b) Kopienas Vadlīnijas par valsts atbalstu produktu reklāmai, kuri minēti EK Līguma I pielikumā un dažiem produktiem, kas neattiecas uz I pielikumu⁽¹⁷⁾ (turpmāk – reklāmas vadlīnijas) un (c) Kopienas ierobežojumi valsts atbalstam pētniecībā un attīstībā⁽¹⁸⁾ (turpmāk – ierobežojumi).

(92) Ņemot vērā, ka paredzētais atbalsts vismaz daļēji jāfinansē ar obligātajām iemaksām, kuras pielīdzinātas parafiskālajiem nodokļiem, Komisija ir arī novērtējusi atbalsta finansējuma kārtību.

2.1. Pasākumi

2.1.1. Reklāmas un veicināšanas pasākumu atbalsts

(93) EK Līguma I pielikumā minēto produktu Kopienas Vadlīnijas par valsts atbalstu reklāmas pasākumiem⁽¹⁹⁾

(turpmāk, reklāmas vadlīnijas) paredz negatīvos un pozitīvos kritērijus, kuriem jābūt ievērotiem visās valsts atbalsta shēmās. Tādējādi saskaņā ar vadlīniju 16. – 30. punktu, reklāmas pasākumi nevar būt pretrunā ar Līguma 28. pantu vai ar atbilstošiem Kopienas tiesību aktiem, un šie pasākumi nedrīkst būt vērsti uz noteiktiem uzņēmumiem.

(94) Francijas iestādes paskaidroja, ka veiktās darbības nedod ieguvumu konkrētiem uzņēmumiem, ka reklāma nenomelno citus Kopienas produktus un ka tā neizmanto reklāmā nekādu nekādu nelabvēlīgu salīdzinājumu, lai izceltu savas valsts produktus.

(95) Atsaucēm uz valsts izcelsmi jābūt otršķirīgām salīdzinājumā ar galveno, kas tiek nodots kampaņas laikā patērētājiem, un šai izcelsmei nav jābūt galvenajam iemeslam, kāpēc viņiem tiek ieteikts pirkt šo produktu. Šajā gadījumā ir svarīgi, lai produktu Francijas izcelsme nekļūstu par galveno informāciju, ko izplata Francijas teritorijā īstenotās reklāmas kampaņas.

(96) Francijas iestāžu izsūtītie paraugi, kā arī skaidra Francijas apņemšanās šai virzienā, ļauj secināt, ka netiks īpaši uzsvērta produkcijas izcelsme un ka reklāmas kampaņā visas atsauces uz izcelsmi būs otršķirīgas.

(97) Kas attiecas uz bažām saistībā ar reklāmas vadlīniju 31. līdz 33. punktu par reklāmu, produktiem, uz kuriem var attiecināt reklāmas kampaņas, ir jāatbilst vismaz vienam no šādiem nosacījumiem: tas ir lauksaimniecības produktu pārpalikums vai mazāk izmantotās vietas, jauna produktu vai substitūciju pārpalikums, noteiktu reģionu attīstība, mazo uzņēmumu attīstība, augstas kvalitātes produkti, ieskaitot bioloģiskos produktus.

(98) Šajā sakarā Francijas iestādes paskaidroja, ka pasākumu mērķis ir attīstīt attiecīgās produkcijas reģionu, pārdodot to parastos produktus. Tās atbildīs nepieciešamībai sniegt atbalstu mazo un vidējo uzņēmumu tīklam mērķa ģeogrāfiskajās zonās: iesaistītie vīnkopības nozares uzņēmumi ir galvenokārt neliela izmēra struktūras ar mazu algoto darbinieku skaitu, un bieži vien tie ir ģimenes uzņēmumi. To mērķis ir arī attīstīt augstas kvalitātes produkciju (AOC).

(99) Attiecībā uz atbalstu reklāmas pasākumiem, kas paredzēts lauksaimniecības produktiem ar aizsargātu cilmes vietas nosaukumu vai ģeogrāfisko apzīmējumu, kas reģistrēta

⁽¹⁵⁾ OV L 1, 1.1.2004., 1. lpp.

⁽¹⁶⁾ OV C 232, 12.8.2000., 19. lpp.

⁽¹⁷⁾ OV C 252, 12.9.2001., 5. lpp.

⁽¹⁸⁾ OV C 45, 17.2.1996., 5. lpp., vēlāk veikti grozījumi attiecībā uz tā piemērošanu lauksaimniecībā, OV C 48, 13.2.1998., 2. lpp.

⁽¹⁹⁾ OV C 252, 12.9.2001., 5. lpp.

Kopienā⁽²⁰⁾, Komisija, lai nodrošinātu, ka atbalsts netiks piešķirts individuālajiem ražotājiem, pārbauda, vai visiem AOC ražotājiem ir vienādas tiesības uz atbalstu. Tas nozīmē, ka reklāmas pasākumiem jāatspoguļo AOC, nevis jebkādu logo vai etiķeti, ja vien visiem ražotājiem nebūtu tiesības to izmantot. Tāpat arī no praktiskā viedokļa, kad palīdzība tiek piešķirta ražotāju grupējumam, Komisija prasa garantijas, ka palīdzība skars visus ražotāju neatkarīgi no tā, vai viņi ir grupējuma biedri vai ne.

(100) Francijas iestādes ir apņēmušās, ka peļņu no atbalsta gūs ar kolektīvās darbības palīdzību, bez diskriminācijas, visi reklamētā produkta ražotāji, tāpat kā uzņēmēji, kas saistīti ar šā produkta tirdzniecību.

(101) Kas attiecas uz atbalsta limita noteikšanu atbilstoši vadlīniju 60. punktam, reklāmas pasākumi var tikt finansēti 50 % apmērā no valsts resursiem, kredīta atlikuma avotam jābūt arodorganizācijām un starpnozaru saņēmējām organizācijām.

(102) Francijas iestādes apņemas ierobežot valsts finansējuma līmeni līdz, maksimums, 50 % no Eiropas Savienībā iekšēji pārraudzītiem reklāmas pasākumiem. Kredīta atlikuma avotam jābūt lauksaimniecības nozares uzņēmējiem.

(103) Darbības, kas veiktas ārpus Eiropas Savienības, var tikt finansētas 80 % apmērā. Tas sakrīt ar Komisijas pieņemto praksi⁽²¹⁾, saskaņā ar kuru ražotāju līdzdalība šāda veida darbībās ir iekļauta īpaši Padomes 1999. gada 14. decembra Regulā (EK) Nr. 2702/1999 par informācijas un veicināšanas pasākumiem attiecībā uz lauksaimniecības produktiem trešās valstīs⁽²²⁾, kur apskatīts jautājums par līdzfinansētajiem pasākumiem. Runājot par Kopienas realizējamiem pasākumiem trešās valstīs, šīs regulas 9. pantā paredzēts, ka sabiedrisko attiecību, lauksaimniecības un pārtikas produkcijas reklāmas un veicināšanas pasākumus daļēji jāsedz piedāvātājam organizācijām. Tādējādi pasākumiem, kas ilgst vismaz divus gadus, to minimālais līdzfinansējums ir 20 % no izmaksām, Kopienas līdzfinansējot ne vairāk kā 60 % un dalībvalstīm līdzfinansējot 20 % apmērā. Tādējādi šāda veida pasākumi, kur vismaz 20 % no izdevumiem faktiski finansē saņēmēji, šķiet pamatoti, lai ierobežotu konkurences traucēšanu attiecībā uz citu Kopienas produkciju.

(104) Francijas iestādes nosūtīja Komisijai ar pazīnoto atbalstu finansēto reklāmas un veicināšanas pasākumu paraugus, kas apliecina iepriekšminēto iestāžu saistību izpildi.

⁽²⁰⁾ Saskaņā ar Padomes 1992. gada 14. jūlija Regulu (EEK) Nr. 2081/92 par lauksaimniecības produktu un pārtikas produktu ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu un cilmes vietu nosaukumu aizsardzību (OV L 208, 24.7.1992. 1. lpp).

⁽²¹⁾ Valsts atbalsts Nr. 166/2002.

⁽²²⁾ OV L 327, 21.12.1999., 7. lpp.

(105) Komisija secina, ka šie atbalsti atbilst Kopienas tiesību aktu nosacījumiem.

2.1.2. Atbalsts pētniecības jomā

(106) Kas attiecas uz pasākumiem un eksperimentiem, kā arī zinātniskā progresa izplatīšanu pētniecības jomā, lauksaimniecības vadlīniju 17. punktā paredzēts, ka atbalsts pētniecības un attīstības jomā ir jāpārbauda saskaņā ar Kopienas valsts atbalsta sistēmas uzstādītajiem kritērijiem, kas ir izklāstīti dokumentācijā par Kopienas valsts atbalsta sistēmu pētniecībā un attīstībā⁽²³⁾. Pēdējais precizē, ka finansiālā palīdzība, kas ir iespējama 100 % apmērā, ir saderīga ar kopējo tirgu, pat ja pētniecību un attīstību veiktu uzņēmumi, ja vien tur iekļautie četri nosacījumi tiek izpildīti katrā gadījumā:

- atbalstam ir vispārējs raksturs un tas attiecas uz visu attiecīgo nozari, nekopējot konkurenci citos sektoros;
- informācijai jābūt publicētai speciālajos izdevumos, kuri tiek izplatīti vismaz valsts mērogā un neattiecas tikai uz atsevišķās organizācijas biedriem, lai nodrošinātu, ka šajā pasākumā potenciāli ieinteresētās personas varētu būt viegli informētas par to, vai pasākumu īsteno vai tas ir īstenots, un ka tā rezultāti ir vai būs sniegti pēc pieprasījuma visām ieinteresētajām personām. Šai informācijai jābūt publicētai datumā, kurš nebūtu vēlāks par informāciju, kas var tikt sniegta atsevišķās organizācijas biedriem;
- darba rezultātus gan izmaksu, gan laika izteiksmē izpētei uz vienlīdzības pamata iesniedz visas iesaistītās puses, ieskaitot atbalsta saņēmēju;
- atbalsts, kas atbilst nosacījumiem, kas izklāstīti 2. pielikumā Līgumam par lauksaimniecību, kas tika noslēgts daudzpusējo tirdzniecības sarunu Urugvajes kārtā "Vietējā atbalsta pasākumi, par kuriem pieprasa atbrīvojumu no samazināšanas saistībām"⁽²⁴⁾.

(107) Francijas iestādes ir apņēmušās, ka:

- pētniecības pasākumi skars tikai attiecīgā sektora vispārējās intereses un tiks piemēroti vai izplatīti tā, lai

⁽²³⁾ Skat. 18. zemsvītras piezīmi.

⁽²⁴⁾ OV L 336, 23.12.1994. 22. lpp.

nepasliktinātu tirdzniecības apstākļus un neizraisītu citiem sektoriem konkurences traucējumus;

- b) apstiprināto datu apkopojums katras programmas beigās tiks publicēts dažādos laikrakstos, kuri ir pieejami ieinteresētajām pusēm. Pētniecības rezultāti tiks publiskoti un izplatīti, lai visas ieinteresētās starpnozaru organizācijas un lieltirgotāji par tiem varētu tikt informēti un varētu vienlīdzīgi brīvi piekļūt šai informācijai vai arī to iegūt pēc vienkārša pieprasījuma. Secinājumi vai kopsavilkumi par paveikto darbu tiks izplatīti "plašsaziņas" attiecīgās starpnozares izdevumos, speciālajos tehnisko organizāciju izlaidumos, kas ir saistītas ar šīs pētniecības veikšanu un dažādos prospektos. Tos nodos šīs nozares uzņēmēju rīcībā pa parastajiem lauksaimniecības nozares vai Lauksaimniecības un zivsaimniecības ministrijas kanāliem;

- c) ņemot vērā pētniecības vispārējo interešu raksturu, nekāda komerciāla rezultātu izpēte nav paredzēta. Līdz ar to jautājums par tiesību cesijas izmantošanu vai tās pieejamības noteikumiem vairāk netiks apspriests;

- d) Francijas iestādes apgalvo, ka finansētie pasākumi nedod iegāsti nekādam tiešam maksājumam ražotājiem vai pārstrādātājiem un ka tie atbilst Eiropas Savienības apstiprinātajiem starptautiskajiem tirdzniecības kritērijiem.

- (108) Komisija secina, ka atbalsts atbilst nosacījumiem, kas pastāv Kopienas līmenī.

2.1.3. Atbalsts, kas saistīts ar tehnisko palīdzību

- (109) Lauksaimniecības vadlīniju 1. punktā paredzēts, ka šāds atbalsta veids ir pieļaujams ar 100 % intensitātes pakāpi, ja tās ir pieejamas katrai personai, kas tiesīga atbalstu saņemt un kas darbojas konkrētajā apgabalā, objektīvi noteiktos apstākļos, un ka piešķirtā atbalsta kopējā summa 3 gadu laikā nepārsniedz 100 000 euro vienam atbalsta saņēmējam vai – attiecībā uz mazajiem un vidējiem uzņēmumiem – līdz 50 % no attaisnotajiem izdevumiem (piemēro lielākajai kopējai summai). Francijas iestādes ir apņēmušas ievērot šos nosacījumus.

- (110) Komisija secina, ka atbalsts atbilst Kopienā noteiktajiem nosacījumiem.

2.1.4. Kvalitatīvu produktu ražošanas veicināšana

- (111) Lauksaimniecības vadlīniju 13. punktā paredzēts, ka šāds atbalsts ir atļauts ar intensitātes likmi 100 %, ja tas ir

pieejams visiem dalībniekiem, kas darbojas attiecīgajā apgabalā, kas ir objektīvi noteiktos apstākļos, un ka piešķirtā kopsumma nepārsniedz 1 000 euro uz atbalsta saņēmēju 3 gadu laikposmā vai, runājot par MVU (mazie un vidējie uzņēmumi), līdz 50 % no attaisnotajām izmaksām, kas ir lielākais piešķiramais atbalsts. Francijas varas iestādes apņēmušas ievērot šos nosacījumus.

- (112) Komisija secina, ka atbalsts atbilst Kopienā noteiktajiem nosacījumiem.

2.2. Atbalsta finansējums

2.2.1. Obligātās iemaksas (BOI)

- (113) Saskaņā ar EK Tiesas judikatūru ⁽²⁵⁾ Komisija uzskata, ka valsts atbalsta finansējums ar obligāto iemaksu palīdzību var ietekmēt atbalstu, izpaužoties kā privilēģijas, kas pārsniedz atbalsta robežas. Šīs iemaksas (BOI) faktiski veido obligātos maksājumus. Saskaņā ar šo Tiesas judikatūru Komisija uzskata, ka atbalstu nevar finansēt ar līdzekļiem, kas gūti no parafiskālajiem maksājumiem, jo tos jāmaksā arī par produktiem, ko ievieš no citām dalībvalstīm.

- (114) BOI tiek piemērotas AOC deserta vīniem, ko tirgo vīnkopji, profesionālās organizācijas, vīndari, lieltirgotāji un tirgotāji, kas atrodas attiecīgā AOC deserta vīna ražošanas apgabalā. Francijas iestādes paskaidroja arī, ka atšķirībā no nodokļiem, kurus iekasē, pamatojoties uz Kopienas direktīvām, kas skar alkohola un alkoholisko dzērienu akcīzes nodokli, starpnozares iemaksas pēc definīcijas attiecas vienīgi uz konkrētajiem AOC deserta vīniem, un līdz ar to tikai uz produkciju no likumdošanā noteiktajiem reģioniem, un tas nozīmē, ka deserta vīni no citām dalībvalstīm tur nav iekļauti.

- (115) Kas īpaši attiecas uz lieltirgotājiem, nav izslēgts, ka viņi var tirgot arī importētus produktus. Francijas iestādes precizēja, ka starpnozares iemaksām, ko maksā lieltirgotāji, tiks pakļauti vienīgi AOC apzīmētie deserta vīni *Pineau des Charentes*, *Floc de Gascogne*, *Pommeau de Normandie* un *Macvin du Jura*. Tātad nevienam no importētajiem vīniem šīs iemaksas netiek piemērotas.

- (116) Tādējādi, tā kā vienīgā ar nodokli apliktā produkcija ir AOC deserta vīnu nacionālās izcelsmes produkcija, var secināt, ka nevienam importētais produkts nav aplikts ar šo nodokli.

- (117) Attiecībā uz valsts atbalstu, ko finansē no parafiskālo nodokļu ieņēmumiem, Tiesa izvirzīja citus kritērijus, kuri šeit jāizpēta. *Nygaard* lietā ⁽²⁶⁾ Tiesa pieņēma lēmumu, ka

⁽²⁵⁾ 1970. gada 25. jūnija Tiesas spriedums, lieta 47/69, Francijas Republikas valdība/EKK, Rec. 1970., 487. lpp.

⁽²⁶⁾ 2002. gada 23. aprīļa spriedums, lieta C-234/99, *Niels Nygaard* pret *Svineafgiftsfonden*, Recueil 2002., I 3657. lpp.

nodokļa piemērošanai jātiek uzskatītai par Līguma 90. pantā noteiktā aizlieguma pārkāpumu, ja priekšrocības, ko sniedz ieņēmumu piešķiršana no nodokļu piemērošanas, dod labumu īpaši tiem ar nodokli apliktajiem Francijas produktiem, kas tiek pārstrādāti vai tirgoti valsts iekšējā tirgū, daļēji kompensējot nodokļu nastu un tā nostādot nelabvēlīgā situācijā eksportētos nacionālos produktus.

(118) Atbalsts reklāmai un veicināšanas pasākumiem, kuri vienīgi var būt finansēti no BOI iekrājumiem, dod labumu tirdzniecības sektoram, un lieltirgotāji savukārt varētu būt ieinteresēti pārdot produkciju tikai ārpus Francijas vai ārpus Eiropas Savienības.

(119) Francijas varas iestādes apgalvoja, ka gan *Pineau des Charentes* valsts komiteja, gan *Floc de Gascogne* starpnozares komiteja finansē reklāmas un veicināšanas pasākumus kā Francijā, tā arī Eiropas Savienības un trešās valstīs. Lēmumus šajās komitejās pilnīgi neatkarīgi pieņemtu to administratīvās padomes, ko pārstāv visi nozares dalībnieki.

(120) Savukārt, tādas organizācijas kā "Interprofession Des Appellations Cidricoles" un "Comité interprofessionnel des vins du Jura" pagaidām neparedz finansēt pasākumus ārpus Francijas tirgus. Tomēr, atbilstīgi Francijas iestāžu datiem, šī orientēšanās uz Francijas tirgu attiektos uz pašu šīs nozares politisku, kuras prioritāte ir pilnveidot savu iesakņošanas nacionālajā tirgū, zinot, ka deserta vīnu pārdošana ārzemēs nav saistīta ar tirdzniecības ierazām. Francijas iestādes apliecina, ka šī orientēšanās nav neizdevīga nevienam lieltirgotājam, tādēļ ka pārdošanas lielums ārpus Francijas tirgus paliek otršķirīgs, kā arī nav specializētu lieltirgotāju eksporta preču pārdošanā.

(121) Jebkurā gadījumā Francijas iestādes ir apņēmušās panākt, lai ar starpnozares iemaksām finansētiem pasākumiem dotu labumu eksportētajiem produktiem tādā pašā mērā, kā produktiem, ko pārdod valsts teritorijā.

(122) Komisija pieņem rakstisku apstiprinājumu par šīm saistībām un uzskata, ka no Francijas iestāžu sniegtajiem datiem šobrīd nevar spriest par to, ka deserta vīni būtu diskriminēti.

(123) Tomēr Komisija īpaši vērš Francijas varas iestāžu uzmanību uz *Nygaard* sprieduma nozīmi attiecībā diskrimināciju starp par eksportēto un Francijas teritorijā tirgto produkciju. EK Tiesa izlēma, ka lēmums par iespējamu produkcijas diskriminācijas pakāpi ir jāpieņem valsts tiesai. Tādēļ tai ir jāpārbauda noteiktā references laikposmā finanšu atbilstība starp kopējiem ieņēmumiem no nacionālajā tirgū realizētās produkcijas saistībā ar piemērojamo nodokli un priekšrocībām, kuras šī produkcija gūst īpaši.

2.2.2. Atbilstība citiem līguma noteikumiem

(124) Ir jāatgādina: ja valsts atbalsta procedūras pārkāpj citas līguma prasības, tad valsts atbalstu nevar paziņot par saderīgu ar kopējo tirgu. Komisija izpētīja AEVP sūdzības pamatotību par atbalstu Nr. 703/95 attiecībā uz iespējamo Līguma 90. panta pārkāpumu. Komisija atzīmē, ka AEVP nav iesniegusi nevienu apsvērumu šajā procedūrā.

(125) Līguma 90. pantā paredzēts, ka "dalībvalstis citu dalībvalstu ražojumiem tieši vai netieši neuzliek iekšējos nodokļus, kas lielāki par tiem, kas tieši vai netieši uzlikti līdzīgiem vietējiem ražojumiem. Dalībvalstis turklāt neuzliek citu dalībvalstu ražojumiem tādu iekšējos nodokļus, kas netieši aizsargā citus ražojumus."

(126) Šajā gadījumā Francijā piemērojamā akcīzes nodokļa likme deserta vīniem ir viena un tā pati neatkarīgi no tā, vai vīnam ir Francijas izcelsme, vai arī tas ražots citās dalībvalstīs.

(127) Tādējādi Līguma 90. panta prasībām neatbilstoša diskriminējoša aplikšana ar nodokli Francijā būtu vienīgi tad, ja Francijas ražotāju samaksātais nodoklis būtu daļēji kompensēts ar atbalsta palīdzību, ko saņemtu šie paši ražotāji tā, ka visiem pārējiem ražotājiem minētais nodoklis būtu jāmaksā pilnībā.

(128) Vispirms jākonstatē, ka Līguma noteikumi par valsts atbalstu uz nodokļiem neattiecas, izņemot, ja tie ir atbalsta pasākuma maksāšanas veids un ir šā atbalsta neatņemama sastāvdaļa.

(129) Tādējādi nodoklis attiecībā uz deserta vīniem neietekmē plānoto atbalstu saderību un nav šeit jāizskata, ja vien nepastāv pieteikta saikne starp minēto nodokli un atbalsta pasākumiem.

(130) Eiropas Kopienas Tiesas 2005. gada 13. janvāra spriedums *Streekgewest Westelijk Noord-Brabant* ⁽²⁷⁾ lietā, ko nolasīja pēc Līguma 88. panta 2. punktā paredzētās procedūras uzsākšanas pret šajā lēmumā izskatāmajiem atbalsta pasākumiem, ir ļāvis noskaidrot apstākļus, kādos ir jāuzskata, ka pastāv pieteikta saikne starp nodokli un atbalsta pasākumu, lai varētu uzskatīt, ka nodoklis ir atbalsta sastāvdaļa.

(131) Iepriekšminētā sprieduma 26. punktā tieši precizēts: lai nodokli vai nodokļa daļu varētu uzskatīt par atbalsta pasākuma sastāvdaļu, tad, pateicoties spēkā esošiem valsts tiesību aktiem, obligāti ir jābūt *savstarpējai atkarībai* starp

⁽²⁷⁾ Vēl nav publicēts Recueil.

nodokli un atbalsta pasākumu tādā nozīmē, ka ar nodokli apliekamais produkts tieši ietekmē atbalsta lielumu un, kā sekas tam, šā atbalsta saderīguma novērtējumu ar kopējo tirgu.

(132) *Streekgewest* lietā Tiesa nosprieda, ka pat tad, ja dalībvalsts budžeta aplēses vajadzībām jāuzskata, ka nodokļa palielinājumu kompensē priekšrocības (atbalsts), šis apstāklis nav pietiekošs, lai pierādītu, ka pastāv cieša saikne starp nodokli un valsts atbalstu ⁽²⁸⁾.

(133) Šajā gadījumā Francija norādīja, ka ieņēmumi no nodokļa tiek ieskaitīti valsts kopējā budžetā un ka nepastāv neviens juridisks teksts, kas atļautu deserta vīnu ražotāju iemaksātā akcīzes nodokļa atmaksāšanu. Un nekas no Komisijas rīcībā esošās informācijas neliecina, ka tā nebūtu. Uz šāda konstatējuma pamata Komisija var secināt, ka nav savstarpējas atkarības starp nodokli par deserta vīniem un par šiem produktiem piešķirto atbalstu, un nav nepieciešamības pierādīt, ka nepastāv iespējama kvantitatīva sakarība starp Francijas iekasēto nodokļu summu un to summu, kas izlietota atbalsta pasākumu finansēšanā.

(134) Turklāt papildus tam Komisija konstatē, ka Francijas sniegtie skaitļi pēc Līguma 88. panta 2. pantā paredzētās procedūras uzsākšanas parāda, ka nav nekādas kvantitatīvas saistības starp ieņēmumiem no akcīzes nodokļa par dažādiem produktiem un atbalstu, kas piešķirts šai produkcijai.

(135) Tā kā starp akcīzes nodokli un paredzamo atbalstu nepastāv pietiekami cieša saikne, tad saistībā ar Līguma 88. pantā paredzēto procedūru attiecībā uz valsts atbalstu nav jāizvērtē, kā šā nodokļa radītās sekas ietekmē paziņotā

pasākuma saderību ar kopējo tirgu, īpaši saistībā ar Līguma 90. panta noteikumiem.

VI. SLĒDZIENS

(136) Ņemot vērā iepriekšminēto, Komisija secina, ka uz Francijas valdības paredzēto atbalstu var attiecināt Līguma 87. panta 3. punkta c) apakšpunktā paredzēto atkāpi un ka atbalstu var uzskatīt par saderīgu ar kopējo tirgu.

IR PIENĒMUSI ŠO LĒMUMU.

1. pants

Valsts atbalsts 12 000 000 euro apmērā, ko Francija paredzējusi īstenot attiecībā uz deserta vīnu ražotājiem un tirgotājiem, ir saderīgs ar kopējo tirgu saskaņā ar Līguma 87. panta 3. punkta c) apakšpunkta noteikumiem.

Tādēļ ir atļauts īstenot šo atbalstu.

2. pants

Šis lēmums ir adresēts Francijas Republikai.

Briselē, 9. novembra 2005.

Komisijas vārdā —
Mariann FISCHER BOEL
Komisijas locekle

⁽²⁸⁾ Precizētā sprieduma 27. punkts.

KOMISIJAS LĒMUMS

(2006. gada 16. maijs)

par valsts atbalstu Nr. C 26/2004 (ex NN 38/2004), ko Vācijas Federatīvā Republika sniegusi uzņēmumam *Schneider Technologies AG*

(izziņots ar dokumenta numuru K(2006) 1857)

(Autentisks ir tikai teksts vācu valodā)

(Dokuments attiecas uz EEZ)

(2007/56/EK)

EIROPAS KOPIENU KOMISIJA,

informācija tika nosūtīta 2006. gada 6. februārī (reģistrēta 2006. gada 7. februārī).

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu un jo īpaši tā 88. panta 2. punktu,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas zonas līgumu un jo īpaši tā 62. panta 1. punkta a) apakšpunktu,

atbilstoši ieinteresēto pušu aicinājumam izteikties saskaņā ar iepriekš minētajiem pantiem ⁽¹⁾ un ņemot vērā šo pušu viedokļus,

tā kā:

I. PROCEDŪRA

- (1) Komisija 2003. gada 24. martā saņēma sūdzību, kas attiecās uz vairākiem iespējamiem atbalsta pasākumiem uzņēmumam *Schneider Technologies AG* (*Schneider AG*). Attiecībā uz sūdzības iesniedzēju, uzņēmumu *Gebrüder Schneider GmbH & Co. KG*, runa ir par kontrolakciju sabiedrību, kurai piederēja *Schneider AG* akcijas un kas ir divu *Schneider* ģimenes brāļu īpašums.
- (2) Komisija 2004. gada 14. jūlijā uzsāka oficiālu izmeklēšanas procedūru par trim Bavārijas Attīstības finansēšanas reģionālās iestādes jeb *Bayrische Landesanstalt für Aufbaufinanzierung* (*LfA*) aizdevumiem un diviem Bavārijas Pētniecības fonda jeb *Bayrische Forschungstiftung* (*BFS*) aizdevumiem pētniecībai un attīstībai. Komisijas lēmums uzsākt procedūru tika publicēts *Eiropas Kopienu Oficiālajā Vēstnesī* 2005. gada 22. februārī ⁽²⁾. Komisija aicināja ieinteresētās puses izteikties par varbūtējo atbalstu. Netika saņemti nekādi trešo personu viedokļi ⁽³⁾. Atbildi par oficiālas izmeklēšanas ierosināšanu Vācija nosūtīja 2004. gada 16. un 24. septembra vēstulēs, kas tika reģistrētas tajā pašā dienā.
- (3) 2005. gada 6. septembrī Komisija lūdza sniegt papildu informāciju, kuru Vācija sniedza 2005. gada 5. oktobra vēstulē (reģistrēta 2005. gada 6. oktobrī). Papildu

⁽¹⁾ OV C 46, 22.2.2005., 12. lpp.

⁽²⁾ Skat. 1. atsauci.

⁽³⁾ Dažus sūtījumus (galvenokārt nekomentētus, ar lietu nesaistītus rakstus presē un vienu – arī plašāk nekomentētu – ar lietu saistītu konsultāciju dienestu piedāvājumu Komisijai), kas tika saņemti izmeklēšanas laikā vai pēc tās, nevar uzskatīt par formāliem viedokļiem.

II. APMĒRUMS

1. ATBALSTA SAŅĒMĒJS

- (4) *Schneider AG*, juridiskā adrese Tirkhaimā [*Türkheim*], Bavārijā, bija liels Vācijas uzņēmums, kas ražoja krāsu televizorus. Līdzās ražošanai 20. gs. 90. gados uzņēmums piedalījās plašā projektā, lai izstrādātu lāzera ekrāna tehnoloģiju, kas solīja skaidrāku attēlu, lielāku gaismas jaudu, neierobežotu ekrāna izmēru un elastīgumu attiecībā uz projekcijas virsmu. Laikā no 2000. līdz 2002. gadam abas darbības jomas tika nodotas divām jaundibinātām *Schneider AG* meitas sabiedrībām, proti, uzņēmumam *Schneider Electronics AG* (*SE*), kas pārņēma televizoru ražošanu, un uzņēmumam *Schneider Laser Technologies AG* (*SLT*).
- (5) *LfA*, kuras uzdevums ir ekonomikas veicināšana reģionos, no 1998. gada piederēja uzņēmuma *Schneider AG* akcijas. 1999. un 2000. gadā *LfA* ar līdzdalību 35,6 % apmērā bija lielākā akciju īpašniece. *Lehman Brothers*, privātai investīciju bankai, piederēja 26,6 % akciju, uzņēmumam *Gebr. Schneider GmbH & Co. KG* – 14,6 % un citiem privātiem investoriem – 23,2 %.
- (6) Šajā brīdī *Schneider AG* panākumu izredzes, ņemot vērā tā vadošo lomu lāzera ekrāna tehnoloģijā, tirgus vērtēja ļoti pozitīvi. Laika posmā no 1999. līdz 2000. gadam *Schneider AG* akciju kurss pieauga gandrīz desmit reizes; no 1999. līdz 2000. gadam – apmēram divarpus reizes. Uzskatam par uzņēmuma pozitīvu sagaidāmo nākotni piekrita arī otrs lielākais investors *Lehman Brothers*, kā to apliecina izpēte 2000. gada aprīlī, kurā, sākot ar 2000. gada beigām, tika prognozēta peļņa *Sparte* sadzīves elektronikai un, sākot ar 2001. gada pēdējo ceturksni, – lāzera ekrāna tehnoloģijai. No 1999. gada vidus līdz 2000. gada vidum *Lehman Brothers* nopirka akcijas no *LfA* [...] (*)

(*) Komerccnoslēpums

- (7) Uzņēmumu prognozes tomēr nepiepildījās tā, kā plānots. SE ražoja zemākas kvalitātes televizorus un nevarēja konkurēt ar galvenokārt no Āzijas ievesto lēto produkciju. Tā kā televizoru nozare nedeva peļņu, *Schneider AG* trūka līdzekļu, kas bija vajadzīgi SLT, lai turpinātu darbu lāzera tehnoloģijas izstrādē, kas virzījās uz priekšu būtiski lēnāk, nekā sākotnēji tika sagaidīts. Pirmais modelis kļuva pieejams tikai 2000. gada maijā – daudz vēlāk, nekā plānots, un tas bija piemērots tikai rūpnieciskām vajadzībām. Līdz 2002. gadam uzņēmums nebija izstrādājis privātiem pircējiem piemērotu preci, kas bija SLT īstais saimnieciskais mērķis.
- (8) 2002. gada martā tika uzsākti trīs atsevišķi maksātnespējas procesi – pret uzņēmumu *Schneider AG* un tā diviem meitas uzņēmumiem. Maksātnespējas procesa administrators *Schneider AG* un SE aktīvus pārdeva Ķīnas elektronikas uzņēmumam *TCL* un uzņēmuma SLT īpašumus – uzņēmumam *Jenoptik Laser, Optik, Systeme GmbH* (turpmāk tekstā – LOS). *TCL* un *LOS* iesniedza visaugstākos cenas piedāvājumus.

2. FINANŠU PASĀKUMI

- (9) Lēmumā par procedūras uzsākšanu Komisija izteica šaubas par šo abu pasākumu atbilstību.

2.1. TRĪS LfA AIZDEVUMI

- (10) Trīs LfA aizdevumi bija daļa 1999. gada rudenī LfA, *Lehman Brothers*, sūdzības iesniedzēja un banku kopfonda pieņemtās kopējās koncepcijas. Vācija paskaidroja, ka 1998. gadā uzņēmumam bija zaudējumi pēc tam, kad tas nesekmīgi mēģināja palielināt televizoru noietu specializētā mazumtirdzniecībā. Tādēļ vadība nolēma pārstrukturēt uzņēmumu un izveidot OEM (ražotāja) veikalu. Lai finansētu šo pārstrukturēšanu, avansētu lielu pasūtījumu ražošanu un segtu zaudējumus, uzņēmumam bija vajadzīgi brīvi līdzekļi.
- (11) Pirmais LfA aizdevums ("1. aizdevums") 2,1 mlj. euro apmērā ar procentu likmi [...] % tika piešķirts 1999. gada septembrī. Otrais LfA aizdevums ("2. aizdevums") 5,1 mlj. euro apmērā ar procentu likmi [...] % arī tika piešķirts 1999. gada septembrī. Trešais aizdevums ("3. aizdevums") 5,6 mlj. euro apmērā tika piešķirts 2000. gada februārī, un tā procentu likme bija [...] %. Pirmie divi aizdevumi tika piešķirti uz vienu gadu, 3. aizdevuma termiņš bija līdz 2001. gada 31. decembrim, un līdz ar to tas bija gandrīz divi gadi.
- (12) 2000. gada septembrī pirmie divi aizdevumi tika pagarināti līdz 2002. gada 30. septembrim, tātad par aptuveni diviem gadiem, un tika palielinātas procentu likmes: 1. aizdevumam līdz [...] % un 2. aizdevumam līdz [...] %. 2000. gada

decembrī tika pagarināts arī 3. aizdevums līdz 2002. gada septembrim, un tā procentu likme tika palielināta līdz [...] %.

- (13) 1. aizdevuma nodrošinājums būtībā bija hipotekārie parādi, visu prasījuma tiesību cesijas un īpašuma tiesību uz precēm nodošana kreditoram. Šim nodrošinājumam tomēr nebija priekšroka attiecībā pret kopfonda banku, kuru aizdevumi tika izsniegti jau iepriekš, prasījumiem. 2. un 3. aizdevums tika piešķirti bez papildu nodrošinājuma. Vācija paskaidroja, ka nodrošinājuma vietā puses vienojās par lielāku procentu likmi. Nodrošinājuma faktiskā vērtība LfA kā *Schneider AG* dalībnieci bija ļoti maza, jo saskaņā ar Vācijas tiesībām sabiedrības dalībnieka aizdevums visticamāk tiktu uzskatīts par iemaksu pamatkapitālā saskaņā ar Likuma par sabiedrībām ar ierobežotu atbildību 30. pantu.
- (14) Privātie partneri saskaņā ar kopējo koncepciju veica šādus ieguldījumus:
- (a) 1999. gada beigās *Lehman Brothers* vispirms nopirka līdz šim brīdim *Daimler Chrysler* īpašumā atrodošās SLT akcijas un tādējādi ieguldīja uzņēmumā 25 mlj. euro, un turklāt bija galvenais investors turpmākajā kapitāla palielināšanā 2000. gada februārī ar papildu 46 mlj. euro lāzertehnoloģijas izstrādes finansēšanai.
- (b) Privātās kopfonda bankas uzņēmumam *Schneider AG* 1998. gadā piešķīra kredītlīniju 31 mlj. euro apmērā. Tās procentu likme bija [...] %. 1999. gada septembrī puses noteikti vienojās par šīs kredītlīnijas saglabāšanu kopējās koncepcijas ietvaros. Turklāt kopfonda bankas akceptēja īslaicīgu kredītlīnijas pārsniegšanu līdz [...] euro apmēram. Tajā pašā mēnesī kopfonda vadošā banka palielināja procentu likmi līdz [...] %. Vācija paskaidroja, ka tās rīcībā nav informācijas par pārējo kopfonda banku atkāpšanos no sākotnēji noligtās procentu likmes [...] %.
- (c) Sūdzības iesniedzējs piešķīra sabiedrības dalībnieka aizdevumu 7,7 mlj. euro apmērā ar tādiem pašiem nosacījumiem kā kopfonda bankas.

2.2. DOTĀCIJAS PĒTNIECĪBAI UN ATTĪSTĪBAI

- (15) 1994. un 1997. gadā Bavārijas Pētniecības fonds (BFS) piešķīra uzņēmumam divas dotācijas, kuru kopējais apmērs bija EUR 9 050 121,88 ⁽⁴⁾.

1. projekts ("Lāzera ekrāna tehnoloģija")

- (16) Pirmā dotācija EUR 6 498 468,68 ⁽⁵⁾ apmērā tika piešķirta 1994. gada 16. decembrī un bija paredzēta projekta "Lāzera ekrāna tehnoloģija" ("1. projekts") finansēšanai. Projekta

⁽⁴⁾ Ieskaitot dotācijas projektam "Zilais lāzers", ko īstenoja Virzburgas (Würzburg) universitāte.

⁽⁵⁾ Ieskaitot dotācijas projektam "Zilais lāzers", ko īstenoja Virzburgas (Würzburg) universitāte.

laikā, tas ir, no 1995. gada janvāra līdz 1997. gada jūnijam, šī dotācija tika izmaksāta vairākās daļās. Atbalstāmās izmaksas bija 12 484 972,74 euro, atbalsta intensitāte bija 48,9 %.

- (17) 1. projekta mērķis bija radīt pamatus jaunām darba metodēm, projicējot lielus krāsainus attēlus ar augstu izšķirtspēju dažādās izmantošanas jomās un izstrādāt zinātniski tehniskos pamatus vēlākās sistēmas atsevišķām sastāvdaļām.

- (18) Piešķirot atbalstu, tika ņemtas vērā šādas projekta izmaksas (*):

Projekta izmaksas	Izmaksas (EUR)
Personāla izmaksas (ieskaitot komandējumu izmaksas)	4 304 566,36
Citas ražošanas izmaksas (materiāli un citi nepieciešamie līdzekļi)	4 399 666,63
Instrumenti un aprīkojums	667 235,91
Trešo personu veiktie pētījumi	2 296 459,41
Papildu pieskaitāmās izmaksas	817 044,43
Kopējās izmaksas	12 484 972,74

- (19) Vācija apstiprināja, ka izmaksas ir radušās tiešā saistībā ar zinātniski pētniecisko projektu.
- (20) Saskaņā ar dotāciju nolīgumiem projekta rezultāti tika publicēti un kļuva atklāti pieejami.
- (21) Turklāt BFS 100 % apmērā finansēja Vircburgas universitātes zinātniski pētniecisko projektu "Zilais lāzers". Projekta izmaksas bija 0,26 mlj. euro. 1. projekts un projekts "Zilais lāzers" pēc BFS vēlēšanās tika apvienoti ar mērķi iegūt zinātniski tehnoloģiskās prasmes.

2. projekts ("Lāzera ekrāna tehnoloģija – sistēmas integrācija un modeļi")

- (22) Otrā dotācija EUR 2 551 653,20 apmērā tika piešķirta 1997. gada 23. jūlijā. Tā bija paredzēta projekta "Lāzera ekrāna tehnoloģija – sistēmas integrācija un modeļi" (turpmāk tekstā – "2. projekts") finansēšanai uzreiz pēc 1. projekta pabeigšanas. Projekta laikā, tas ir, no 1997. gada aprīļa līdz 1999. gada septembrim, šī dotācija tika izmaksāta vairākās daļās. Atbalstāmās izmaksas bija aprēķinātas EUR 5 103 293,22 apmērā, tā kā atbalsta intensitāte sasniedza 50 %.

(*) Šī tabula ietver tikai izmaksas *Schneider AG* zinātniski pētnieciskajai darbībai; nav ņemta vērā dotācija 0,26 mlj. euro apmērā projektam "Zilais lāzers", ko īstenoja Vircburgas universitāte un kas pēc BFS vēlēšanās tika apvienots ar *Schneider AG* projektu

- (23) 2. projekta ietvaros bija jāturpina attīstīt 1. projekta rezultāti; turklāt kopējā sistēmā bija jāmēģina integrēt svarīgākās atsevišķās sastāvdaļas. Turklāt darbi ietvēra pētījumus attēla radīšanai ar pikosekunžu impulsa lāzeriem, atsevišķu sastāvdaļu lāzera noturībai, kā arī monohronizētu lāzersistēmu miniaturizācijai.

- (24) Piešķirot atbalstu, tika ņemtas vērā šādas projekta izmaksas:

Projekta izmaksas	Izmaksas (EUR)
Personāla izmaksas	2 584 273,68
Citas ražošanas izmaksas (materiāli un citi nepieciešamie līdzekļi)	1 061 850,98
Trešo personu veiktie pētījumi	1 123 308,26
Papildu pieskaitāmās izmaksas	817 044,43
Kopējās izmaksas	5 103 293,22

- (25) Vācija apstiprināja, ka izmaksas ir radušās tiešā saistībā ar zinātniski pētniecisko projektu.
- (26) Saskaņā ar dotāciju nolīgumiem projekta rezultāti tika publicēti un kļuva atklāti pieejami. Pēc pieprasījuma bija jāpiešķir lietošanas tiesības atbilstoši tirgus noteikumiem.

III. OFICIĀLĀS IZMEKLĒŠANAS PROCEDŪRAS UZSĀKŠANAS IEMESLI

- (27) Attiecībā uz trim aizdevumiem Komisija sākotnēji uzskatīja, ka šie aizdevumi vistīcāmāk atbilst tirgus ekonomikas ieguldītāju principam. Tomēr tai nebija sīkākas informācijas, lai pieņemtu galīgo novērtējumu. Attiecībā uz pārējo daļu Komisija šaubījās, vai abi lāzera tehnoloģijas projekti atbilda Kopienas valsts atbalsta noteikumiem.

IV. TREŠO PERSONU VIEDOKĻI

- (28) Netika saņemti nekādi trešo personu viedokļi.

V. VĀCIJAS APSVĒRUMI

- (29) Savos apsvērumos par oficiālās izmeklēšanas procedūras uzsākšanu Vācija paziņoja, ka aizdevumi nav valsts atbalsts, jo tie atbilst tirgus ekonomikas ieguldītāju principam.
- (30) Attiecībā uz dotācijām pētniecībai un attīstībai Vācija paskaidroja, ka, pēc tās domām, abi projekti jāuzskata par rūpnieciskiem pētījumiem un līdz ar to dotācijas līdz 50 %

no atbalstāmajām izmaksām atbilst noteikumiem par atbalstu pētniecībai un attīstībai. Attiecībā uz 2. projektu Vācija paskaidroja, ka projekta nosaukums "Sistēmas integrācija un modeļi" ir maldinošs, tā kā projekta mērķis ir projekta atsevišķu daļu sīkāka izpēte.

VI. NOVĒRTĒJUMS

1. LFA AIZDEVUMI

1.1. VALSTS ATBALSTS

(31) Saskaņā ar EK Līguma 87. pantu Kopējam tirgum neatbilst nekāds atbalsts, ko piešķir dalībvalstis vai ko jebkādā citā veidā piešķir no valsts līdzekļiem, un kas rada vai draud radīt konkurences traucējumus, dodot priekšroku atsevišķiem uzņēmumiem vai atsevišķu preču ražošanai, ja šāds atbalsts ietekmē tirdzniecību starp dalībvalstīm. Lai konstatētu, vai valsts iestādes piešķirts uzņēmējdarbības dalībnieka atbalsts uzskatāms par valsts atbalstu saskaņā ar EK Līguma 87. pantu, jāpārbauda, vai līdzīgā situācijā aizdevumu ar salīdzināmiem nosacījumiem būtu izsniedzis tirgus ekonomikas ieguldītājs.

(32) Pēc Komisijas domām, daudz kas liecina par to, ka trīs aizdevumi nebija uzskatāmi par valsts atbalstu, jo tie atbilda tirgus ekonomikas ieguldītāja principam. Pirmkārt, saskaņā ar Komisijas rīcībā esošo informāciju 1999. un 2000. gada situācijā ekonomiski nebija nesaprātīgi uzņēmumam *Schneider AG* piešķirt aizdevumus ar procentu likmēm [...] %, [...] % un [...] % (Komisijas atsaucis procentu likme: 4,76 %), kuras vēlāk tika palielinātas līdz [...] %, [...] % un [...] % (Komisijas atsaucis procentu likme: 5,7 %). Tirgus cerības uz *Schneider AG* nākotnes peļņu, galvenokārt vadošās pozīcijas lāzertechnoloģijas nozarē dēļ, izpaudās, piemēram, tā, ka *Schneider AG* akciju kurss no 1998. līdz 2000. gadam pieauga apmēram desmit reizes un stratēģiskā investīciju banka *Lehman Brothers* pēc ļoti pozitīviem izpētes rezultātiem šajā laikposmā papildus nopirka [...] *Schneider AG* akcijas. 2000. gada jūlijā aptuveni 50 % no sabiedrības kapitāla piederēja apmēram 40 stratēģiskiem investoriem. Otrkārt, *Lfa* izturējās ievērojami piesardzīgāk nekā privātais akciju īpašnieks *Lehman Brothers*. *Lehman Brothers* palielināja *Schneider AG* kapitālu 1999. gada decembrī par 25 mlj. euro un bija vadošais investors kapitāla palielināšanā 2000. gada februārī vēl par 46 mlj. euro. Neskatoties uz līdzdalību kapitāla palielināšanā februārī par apmēram 8,74 mlj. euro (kas jau lēmumā par procedūras uzsākšanu tika atzīta par atbilstošu tirgus investora principam), *Lfa* piešķīra vēl 12,8 mlj. euro ar procentiem apliekama atmaksājama aizdevuma formā. Treškārt, *Lfa* procentu likmes bija lielākas nekā kopfonda banku procentu likmes, un tas attiecās gan uz sākotnēji piešķirtajiem aizdevumiem (1999. gada septembrī un 2000. gada februārī), gan uz vēlāko aizdevumu pagarināšanu (2002. gada septembris un decembris).

(33) Neskatoties uz to, pastāv nopietnas šaubas par aizdevumu veidu. Ņemot vērā *Lfa* aizdevumu veicināt reģionālo ekonomiku un balstoties uz pieejamo informāciju, Komisija nevar izslēgt, ka investīciju mērķis bija pārvarēt *Schneider AG* smago situāciju un saglabāt reģionā darba vietas. Turklāt nav skaidrs, vai lielākas procentu likmes bija pietiekamas, lai kompensētu trūkstošo nodrošinājumu. Kad tika piešķirti aizdevumi, *Schneider AG* atradās smagā finansiālā situācijā, un nebija izslēgts, ka lāzertechnoloģijas izstrāde varētu neizdoties. Ir grūti novērtēt, vai lielākas procentu likmes bija pietiekamas, lai segtu šo risku.

1.2. LĒMUMS, KAM NAV PRIEKŠMETA

(34) Pēc Komisijas domām, var palikt nenoskaidrots jautājums, vai *Lfa* aizdevumi uzskatāmi par valsts atbalstu vai nē. Pat, ja aizdevumus uzskatītu par neatbilstīgu valsts atbalstu, negatīvs lēmums par atbalsta atgriešanu būtu nepamatots, tā kā vairs nepastāv uzņēmums, kas tieši vai netieši ir saņēmis iespējamo valsts atbalstu.

(35) Aizdevuma saņēmējs, vērtējot formāli, bija *Schneider AG*. *SE* un *SLT* tika nodibināti tikai pēc aizdevumu piešķiršanas, tomēr nav izslēgts, ka tie tika atbalstīti ar šiem aizdevumiem. Maksātnespējas procesi pret trim *Schneider* uzņēmumiem tika uzsākti 2002. gada martā, un visi trīs uzņēmumi tika likvidēti. Parādsaistības par aizdevumiem tika ieskaitītas konkursa masā.

(36) Maksātnespējas procesa administrators pārdeva triju uzņēmumu aktīvus maksātnespējas tiesu uzraudzībā. Komisija uzskata, ka par atsevišķiem aktīviem tika samaksāta tirgus cena, līdz ar to atbalsta priekšrocības netika nodotas kādam no pircējiem.

(a) Attiecībā uz aktīviem, kuri piederēja *Schneider AG* tā likvidācijas brīdī, runa bija par preču zīmēm. Pēc potenciālo investoru meklēšanas visā pasaulē, ko veica uzņēmuma M&A konsultants, maksātnespējas procesa administrators par 3,48 mlj. euro pārdeva preču zīmes Ķīnas sadzīves elektronikas ražotājam *TCL*. Paralēli bija uzaicināts otrs konsultants, lai noteiktu preču zīmju vērtību. Viņš saņēma vairākus piedāvājumus, kuri acīmredzami bija lētāki par *TCL* piedāvājumu. Tāpēc Komisija secināja, ka preču zīmes tika pārdotas par tirgus cenu.

(b) *SE* aktīvus, kas sastāvēja no televizoru ražošanas līnijas un krājumiem noliktavā, maksātnespējas procesa administrators pārdeva *TCL* par kopējo cenu EUR 5 745 480. Saskaņā ar Vācijas sniegto informāciju maksātnespējas procesa administrators veica detalizētas sarunas ar vairākiem potenciālajiem investoriem.

Tomēr par jau vairākus gadus vecās, *Schneider AG* pielāgotās televizoru ražošanas līnijas pirkšanu bija ļoti maza interese; par televizoru, kuriem nevarēja piedāvāt garantiju un servisu, krājumiem noliktavā vispār nebija neviena interesenta. *TCL* piedāvāja visaugstāko cenu, kas līdz ar to tika uzskatīta par tirgus cenu.

- (c) *SLT* gadījumā maksātnespējas procesa administrators pilnvaroja *M&A* konsultantu, kurš nosūtīja dokumentus par pārdošanu aptuveni 150 potenciālajiem investoriem. Ar vairākiem potenciālajiem interesentiem notika sākotnējās sarunas. Ņemot vērā tehniskās problēmas lāzera ekrāna tehnoloģijas izstrādē, beigās interese bija ļoti maza. Nevienas piedāvājums nebija augstāks par *LOS* piedāvājumu arī pēc tam, kad tika mēģināts atsevišķi pārdot esošos un vēl piesakāmos patentus. *SLT* aktīvi tika pārdoti *LOS* divos posmos ⁽⁶⁾ par kopējo cenu EUR 6 025 0000. Tāpēc Komisija uzskata, ka arī par *SLT* aktīviem tika samaksāta tirgus cena.

2. PROJEKTI PĒTNIECĪBAI UN ATTĪSTĪBAI

2.1. VALSTS ATBALSTS

- (37) Valsts finansējumu piešķir Bavārijas federālā zeme ar *BFS* starpniecību. Tādējādi finansējumu veidoja valsts līdzekļi, un to ir īstenojusi valsts. *Schneider AG* tika sniegts atbalsts, finansējot 1. un 2. projekta *SLT* īstenoto daļu. Tā kā starp dalībvalstīm notiek izklaidei domātu elektronikas preču tirdzniecība, pasākums draud radīt konkurences traucējumus un ietekmē tirdzniecību starp dalībvalstīm. Līdz ar to dotācijas 1. un 2. projektam ir uzskatāmas par valsts atbalstu.
- (38) Turpretim *Virzburgas universitātes* projektam “Zilais lāzers” piešķirtais valsts finansējums, pēc Komisijas domām, nav jāuzskata par valsts atbalstu. Projekts attiecas uz fundamentālu pētījumu ar mērķi vispārīgi veicināt zinātnes un tehnikas attīstību. Saskaņā ar 1986. gada Kopienas pamatnostādņu par valsts atbalstu pētniecībai un attīstībai ⁽⁷⁾ (kas bija spēkā 1994. gadā dotāciju piešķiršanas brīdī) 2.2. punktu fundamentālo pētījumu atbalstīšana parasti nav jāvērtē kā valsts atbalsts. “Tomēr uzņēmuma gadījumos, ja šis pētījums tiek veikts īpašos uzņēmumos vai to labā, Komisija nevar izslēgt iespēju, ka uz atbalstu attiecas 92. panta 1. punkts [tagad 87. panta 1. punkts].” Šis nav šāds uzņēmuma gadījums. Projekts netika īstenots par labu

uzņēmumam *Schneider*. Atbalsta pieprasījumu neatkarīgi iesniedza *Virzburgas universitāte*, un dotācijas tika izmaksātas tieši universitātei. Kā Komisijai paziņoja Vācija, *Schneider AG* nebija būtiski universitātes pētījuma rezultāti, jo uzņēmumam bija savi apsvērumi, kā risināt ar zilo lāzeru saistītās problēmas. *Schneider AG* veica pētniecisko un izstrādes darbu neatkarīgi no projekta “Zilais lāzers” un universitātes projekta rezultātus neizmantoja saviem tehniskajiem risinājumiem. Abi projekti pēc *BFS* vēlēšanās tika apvienoti ar cerību kopīgi sadarboties, kas beigās tomēr neizdevās.

2.2. IZŅĒMUMI SASKAŅĀ AR EK LĪGUMA 87. PANTA 3. PUNKTU

- (39) Dotācijas pētniecībai un attīstībai jāvērtē saskaņā ar 1986. gada ⁽⁸⁾ vai 1996. gada ⁽⁹⁾ Kopienas pamatnostādņiem par valsts atbalstu pētniecībai un attīstībai (turpmāk tekstā – “Pamatnostādnes pētniecībai un attīstībai”), saskaņā ar kurām valsts atbalsts ir pieļaujams fundamentāliem pētījumiem, rūpnieciskiem (fundamentāliem) pētījumiem un pirmskonkurences attīstībai.

1. projekts

Pētniecības un attīstības pakāpe – atbalsta intensitāte

- (40) 1. projektu var uzskatīt par rūpniecisku fundamentālu pētījumu saskaņā ar 1986. gada Nostādņu pētniecībai un attīstībai 1. pielikumu ⁽¹⁰⁾. Pētnieciskās darbības mērķis bija iegūt pilnīgi jaunas zināšanas, veicot jaunus teorētiskus un eksperimentālus darbus, par lielu krāsainu attēlu ar augstu izšķirtspēju projekciju izmantošanai dažādās jomās un izstrādāt tehnoloģiskos pamatus topošās lāzera ekrāna sistēmas atsevišķām sastāvdaļām.
- (41) *BFS* atbalstīja 48,98 % no projekta, tas ir, atbalsta intensitāte ir zemāka nekā rūpnieciskiem fundamentāliem pētījumiem noteiktais 50 % sliekšnis.

Stimulējošais efekts

- (42) Komisija uzskatīja, ka atbalstam pētniecībai un attīstībai bija stimulējošs efekts, jo bez valsts palīdzības projekts nebūtu īstenots. Projekts bija saistīts ar ļoti augstu tehnisko un ekonomisko risku, tehnoloģija bija ļoti jauna; tam bija nepieciešami fundamentāli pētījumi un lieli ieguldījumi. Tas apstiprinājās ārējā izpētē, ko pasūtīja *BFS*, pirms tā pieņēma

⁽⁶⁾ Pirmais posms bija kopuzņēmuma nodibināšana, uz šo uzņēmumu tika pārreģistrēti *SLT* aktīvi. Kopuzņēmumā *LOS* bija 60 % līdzdalība, 40 % tika iekļauti konkursa masā. Šim starpposmam, kas bija noteikts uz gadu, bija jārada iespēja atrast stratēģisku investoru, kurš no konkursa masas pārņemtu šos 40 %. Tomēr šāds investors netika atrasts, un *LOS* varēja iegūt 100 %.

⁽⁷⁾ OV C 83, 11.4.1986., 2. lpp.

⁽⁸⁾ Skat. 8. atsauci.

⁽⁹⁾ OV C 45, 17.2.1996., 5. lpp.

⁽¹⁰⁾ Saskaņā ar 1986. gada Pamatnostādņu pētniecībai un attīstībai 1. pielikumu “rūpnieciskais fundamentāls pētījums ir patstāvīgs teorētisks vai eksperimentāls darbs, kura mērķis ir iegūt jaunu vai labāku izpratni par zinātnes un tehnikas likumiem, ieskaitot to piemērošanu kādā rūpniecības sektorā vai noteikta uzņēmuma darbības.”

lēmumu par dotāciju. Aptaujātie eksperti uzskatīja, ka, ņemot vērā lielo sarežģītību un augsto mērķi, projektu varēja īstenot tikai ar ievērojamu atbalstu. Lielākais tehnoloģiskais risks bija saistīts ar precīzu attēla atveidojumu. Turklāt eksperti apstiprināja, ka šī pilnīgi jaunā tehnoloģija radīja daudzas atsevišķas problēmas, kuras varēja atrisināt tikai intensīva, koncentrēta un finansiāli labi nodrošināta projekta pētniecībai un attīstībai ietvaros.

2. projekts

Pētniecības un attīstības pakāpe – atbalsta intensitāte

- (43) Attiecībā uz 2. projektu Vācija paziņoja, ka arī 2. projekts jāuzskata par fundamentālu pētījumu⁽¹¹⁾. Saskaņā ar Vācijas sniegto informāciju šī projekta ietvaros veiktie darbi, neskatoties uz tā maldinošo nosaukuma daļu ("Sistēmas integrācija un modeļi"), pēc to veida pilnīgi atbilda iepriekš minētajai definīcijai. Vācija paskaidroja, ka projekta mērķis bija pilnveidot tehnoloģijas atsevišķās sastāvdaļas. Šī iemesla dēļ BFS skatījumā projekts pilnīgi tika uzskatīts par rūpniecisku pētījumu. Turklāt pirmais modelis tika izstrādāts dažus mēnešus pēc 2. projekta pabeigšanas, un modelis bija paredzēts rūpnieciskām vajadzībām, nevis komerciāliem mērķiem, kā bija plānots iepriekš. Īstais pirmskonkurences pētījums notika tikai pēc 2. projekta un bez tālāka valsts finansējuma.
- (44) Komisijai jāapsver, vai projekts vismaz daļēji neattiecas uz pirmskonkurences attīstību⁽¹²⁾. Atbalsts būtu jāierobežo līdz 25 % vai saskaņā ar 1996. gada Pamatnostādņu pētniecībai un attīstībai 5.5. un 5.9. punktu tam bija jāatbilst pieļaujamās atbalsta intensitātes vidējam svērtajam lielumam. Pēc Komisijas domām, atsevišķu sastāvdaļu integrācija kopējā sistēmā ietilpst pirmskonkurences attīstības definīcijā. Turklāt pirmais modelis tika izgatavots tikai dažus mēnešus pēc 2. projekta pabeigšanas, kas liecina par to, ka projekts mērķis bija pirmā modeļa izstrāde.
- (45) Tomēr turpmākai jautājuma analīzei vairs nebūtu priekšmeta, jo iespējamie neatbilstīgie atbalsti vairāk neapdraudētu tirgu. Dotācijas pētniecībai un attīstībai saņēma *Schneider AG*. SE un SLT tika nodibināti tikai vēlāk. Ir maz ticams, ka televizoru ražotājs SE guva labumu no atbalsta pētniecībai un attīstībai par lāzertechnoloģijas

pētījumu, jo šis atbalsts pilnīgi tika izmantots veidā, par kuru puses bija vienojušās. SLT ar atbalstu varēja iegūt priekšrocības. Tomēr starplaikā uzņēmumi tika likvidēti, dotācijas pētniecībai un attīstībai tika ieskaitītas konkursa masā⁽¹³⁾, un aktīvi tika pārdoti par tirgus cenām (sk. 36. apsvērumu).

Stimulējošais efekts

- (46) Komisija uzskata, ka 2. projekta tehnoloģiskais un ekonomiskais risks vēl bija ļoti augsts, un SLT projektu nebūtu varējis īstenot bez BFS atbalsta. Tāpat kā pirmais projekts, arī otrais bija ārkārtīgi inovatīvs, un tam bija nepieciešami nozīmīgi ieguldījumi.

VII. SECINĀJUMI

- (47) Komisija secina, ka atbalsts pētījumiem un attīstībai EUR 6 498 468,68 apmērā 1. projektam un 50 % no atbalsta pētījumiem un attīstībai 2. projektam jeb EUR 1 275 826,60 atbilda Kopienas valsts atbalsta noteikumiem.
- (48) Attiecībā uz trim aizdevumiem par kopējo summu 12,8 mlj. euro un 50 % no atbalsta pētniecībai un attīstībai 2. projektam, pēc Komisijas domām, tās rīcībā esošā informācija nav pietiekama, lai pieņemtu galīgo novērtējumu. Tomēr izšķirošais jautājums par to, vai aizdevumi jāuzskata par valsts atbalstu un cik lielā mērā 2. projekts bija paredzēts rūpnieciskiem pētījumiem, var palikt nenoskaidrots. Iespējamo neatbilstīgo valsts atbalstu vairs nevar atprasīt, jo pēc visu faktisko vai potenciālo atbalsta saņēmēju likvidācijas un to aktīvu pārdošanas par tirgus cenām atbalsts vairāk nevar apdraudēt tirgu.

Līdz ar to Komisija secina, ka saskaņā ar EK Līguma 88. panta 2. punktu uzsāktajai oficiālajai izmeklēšanas procedūrai vairs nav priekšmeta attiecībā uz trijiem aizdevumiem un daļu no 2. projekta,

IR PIENĒMUSI ŠO LĒMUMU.

1. pants

Atbalsts uzņēmumam *Schneider AG*, Tirkheima, EUR 6 498 468,68 apmērā zinātniski pētnieciskajam projektam "Lā-

⁽¹³⁾ Pēc tam, kad tika konstatēts, ka SLT aktīvi tika pārdoti ārpus Bavārijas, viens no atbalsta formālajiem kritērijiem vairs nebija spēkā.

⁽¹¹⁾ Saskaņā ar 1996. gada Nostādņu pētniecībai un attīstībai 1. pielikumu rūpnieciskie pētījumi tiek definēti kā plānveida pētījumi vai nozīmīgs izpētes darbs ar mērķi iegūt jaunas atziņas, kā galveno uzdevumu izvēloties šo atziņu izmantošanu jaunas produkcijas, procesa un pakalpojumu izstrādei vai jau esošās produkcijas, procesa un pakalpojumu uzlabošanai.

⁽¹²⁾ Saskaņā ar 1996. gada Nostādņu pētniecībai un attīstībai 1. pielikumu pirmskonkurences attīstība aptver rūpniecisko pētījumu rezultātu apkopošanu plānā, shēmā vai projektā, pēc kura paredzēts iegūt jaunu, pārveidotu vai uzlabotu produkciju, procesu vai pakalpojumus, neatkarīgi no tā, vai tie paredzēti pārdošanai vai izmantošanai; tā aptver arī sākotnējo nekomerciālo modeļa izstrādi. Turklāt tā var ietvert arī alternatīvu produktu, procesu vai pakalpojumu konceptuālu izstrādāšanu un projektēšanu, kā arī sākotnējus paraugprojektus un izmēģinājumprojektus, ar noteikumu, ka šos projektus nevar pārveidot vai izmantot rūpnieciskām vajadzībām vai komerciāliem mērķiem.

zera ekrāna tehnoloģija” un EUR 1 275 826,60 apmērā pētniecības un attīstības projektam “Lāzera ekrāna tehnoloģija – sistēmas integrācija un modeļi” atbilst Kopējam tirgum.

2. pants

Oficiālā izmeklēšanas procedūra tiek izbeigta attiecībā uz *Bayrische Landesanstalt für Aufbaufinanzierung* aizdevumiem, kuru kopējā summa ir 12,8 mlj. euro, un dotāciju EUR 1 275 826,60 apmērā zinātniski pētnieciskajam projektam “Lāzera ekrāna tehnoloģija – sistēmas integrācija un modeļi.”

3. pants

Šis lēmums ir adresēts Vācijas Federatīvajai Republikai.

Briselē, 2006. gada 15. maijs.

Komisijas vārdā

Komisijas locekle

Neelie KROES

KOMISIJAS LĒMUMS

(2006. gada 7. jūnijs)

par valsts atbalstu, ko Vācija piešķirusi vīnkopju asociāciju akciju iegūšanai

(izziņots ar dokumenta numuru K(2006) 2070)

(Autentisks ir tikai teksts vācu valodā)

(2007/57/EK)

EIROPAS KOPIENU KOMISIJA,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu, jo īpaši tā 88. panta 2. punktu,

pēc tam, kad ieinteresētās personas ir aicinātas iesniegt savus apsvērumus saskaņā ar iepriekš minēto pantu ⁽¹⁾, un, ņemot vērā šos apsvērumus,

tā kā:

2003. gada 23. decembra vēstulē, kas reģistrēta 2004. gada 5. janvārī, un 2004. gada 12. februāra vēstulē, kas reģistrēta 2004. gada 17. februārī.

(6) Vācija savus apsvērumus Komisijai puda 2003. gada 5. novembra vēstulē, kas reģistrēta 2003. gada 6. novembrī.

(7) Vācija 2005. gada 7. marta vēstulē, kas reģistrēta 2005. gada 9. martā, Komisijai sniedza papildu apsvērumus, kuros pasākumu lūdza novērtēt atbilstīgi 5. pantam Komisijas 2004. gada 6. oktobra Regulā (EK) Nr. 1860/2004 par EK Līguma 87. un 88. panta piemērošanu *de minimis* atbalstam lauksaimniecības un zivsaimniecības nozarē ⁽³⁾.

I. PROCEDŪRA

(1) Par pasākumu Komisijai tika paziņots ar 2001. gada 19. aprīļa vēstuli pēc Komisijas dienestu rakstiska pieprasījuma. Tā kā pasākums šajā laikā jau bija īstenots, atbalstu pārcēla uz nepaziņoto atbalstu reģistru (atbalsts Nr. NN 32/01).

(2) Papildu informācija tika iesniegta 2002. gada 13. februāra vēstulē, kas reģistrēta 2002. gada 18. februārī, 2002. gada 5. jūlija vēstulē, kas reģistrēta 2002. gada 9. jūlijā, un 2002. gada 5. decembra vēstulē, kas reģistrēta 2002. gada 10. decembrī. Turklāt 2002. gada 25. jūnijā notika apspriede Lauksaimniecības ģenerāldirektorāta telpās.

(3) Komisija 2003. gada 2. oktobra vēstulē SG (2003) D/232035 paziņoja Vācijai savu lēmumu uzsākt procedūru attiecībā uz šo pasākumu saskaņā ar EK Līguma 88. panta 2. punktu (atbalsts Nr. C 60/2003).

(4) Komisijas lēmums uzsākt procedūru tika publicēts *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* ⁽²⁾. Komisija aicināja ieinteresētās personas sniegt savus apsvērumus par minēto atbalstu.

(5) Komisija saņēma ieinteresēto personu, t.i., Vācijas reģionālo iestāžu – atbalsta piešķirēju – apsvērumus 2003. gada 18. novembra vēstulē, kas reģistrēta 2003. gada 25. novembrī,

II. ATBALSTA APRAKSTS

II.1. Pasākuma nosaukums

(8) Subsīdija Reinzemes-Pfalcas vīnkopjiem akciju iegūšanai.

II.2. Juridiskais pamats

(9) Pasākumu veic, pamatojoties uz šādām četrām pamatnostādņēm.

Atbalsta pamatnostādnes subsīdiju piešķiršanai no Bernkastels-Vitlihas (*Bernkastel-Wittlich*) lauku rajona līdzekļiem to vīnkopju atbalstam, kuri pievienojas vīnkopju asociācijai.Atbalsta pamatnostādnes subsīdiju piešķiršanai no Kochemas-Cellas (*Cochem-Zell*) lauku rajona līdzekļiem to vīnkopju atbalstam, kuri pievienojas vīnkopju asociācijai/vīndaru apvienībai.Atbalsta pamatnostādnes subsīdiju piešķiršanai no Trīres-Zārburgas (*Trier-Saarburg*) lauku rajona līdzekļiem to vīnkopju atbalstam, kuri pievienojas vīnkopju asociācijai/vīndaru apvienībai.Šveihas teritoriālās korporācijas (*Verbandsgemeinde Schweich*) paziņojums par subsīdiju palielināšanu no Trīres-Zārburgas lauku rajona līdzekļiem to vīnkopju atbalstam, kuri pievienojas vīnkopju asociācijai/vīndaru apvienībai.⁽¹⁾ OV C 267, 6.11.2003., 2. lpp.⁽²⁾ Skatīt 1. zemsvītras piezīmi.⁽³⁾ OV L 325, 28.10.2004., 4. lpp.

- (10) Bernkasteles-Vitlihas rajona pārvaldes pamatnostādnes paredzēts atbalsts konkrētas asociācijas – *Moselland* – akciju iepirkšanai. Kohemas-Cellas rajona pārvaldes pamatnostādnes paredzēti līdzīgi nosacījumi, kā rezultātā atbalsts praktiski tiek piešķirts tikai asociācijas *Moselland* akcijām. Trīres-Zārburgas rajona pārvaldes un Šveihas teritoriālās korporācijas pamatnostādnes ir nevis īpaši attiecinātas uz konkrētu uzņēmumu, bet gan vispārīgi uz asociācijām, t.i., vīndaru apvienībām, kas atzītas saskaņā ar Vācijas Tirgus struktūras likumu.
- (16) Šveihas teritoriālās korporācijas subsīdijas tika maksātas papildus (kumulatīvi) Trīres-Zārburgas lauku rajona maksājumiem.
- (17) Kohemas-Cellas lauku rajonā procentu maksājumus sedza līdz 4,95 % apjomā maksimāli četru gadu laikā par jebkādiem aizņēmumiem akciju iepirkšanai.
- (18) Šādi maksājumi vīndaru apvienībām veikti 2 000. gadā.

II.3. Pasākuma mērķis

- (11) Pasākuma mērķis bija palielināt vīndaru apvienību aptverto daļu attiecībā uz vīnogām un samazināt brīvi pārdodamā, t. i., ne vīndaru apvienību pārdotā, lejamā vīna daļu. Tam vajadzētu veicināt cenu stabilizēšanos lejamā vīna tirgū. Vienlaikus tādējādi ilgtermiņā tiktu apturēta ražošanas jauda vīna pagrabu nozarē viensētās, jo īpaši Mozeles-Zāras-Rūveres vīnkopības reģiona mazajās vīna darītavās.
- (12) Ar atbalstu vīnkopības uzņēmumiem tika segta daļa izmaksu par vīnkopju asociāciju vai vīndaru apvienību (turpmāk tekstā “vīndaru apvienību”) akciju iegūšanu. Atbalstu piešķir, ja vīnkopis apņēmis paturēt akcijas piecus gadus pēc pieteikuma iesniegšanas dienas. Turklāt uzņēmumam bija jāpievienojas vīndaru apvienībai ar tā apsaimniekotajām vīnogulāju platībām un visas vīnogas, respektīvi, saražotā vīnogu misa vai vīns jānodod vīndaru apvienībai. Turklāt vīnkopības uzņēmuma pienākums bija apturēt tā attiecīgo vīna pagrabu iekārtu darbību.

II.4. Budžeta apropriācijas atbalstam

- (13) Atbalstu piešķir kā tiešās subsīdijas un kā atbalstu kapitāla tirgus aizņēmuma procentu maksājumu segšanai.
- (14) Vienas akcijas iegādes izmaksas parasti bija EUR 293,99. Ja akcijas izmaksas samazinājās, attiecīgi tika samazināts subsīdijas apmērs.
- (15) Par akciju tika piešķirtas šādas subsīdijas.

Lauku rajons vai pagasts	Vienas līdz piecu akciju iegūšanai	Par katru papildu akciju	Maksimālais subsīdijas apmērs katram uzņēmumam, kas tikko pievienojies vīndaru apvienībai
Bernkastele-Vitliha	EUR 76,69	EUR 38,35	EUR 766,94
Kohema-Cella	EUR 76,69	EUR 76,69	maksimālais apmērs nav ierobežots
Trīre-Zārburga	EUR 76,69	EUR 38,35	EUR 766,94
Šveiha	EUR 51,13	—	EUR 255,65

Lauku rajons vai pagasts	Vīnkopju asociācija Moselland	Vīndaru apvienība Moselherz	Vīndaru apvienība Mosel Gate
Bernkastele-Vitliha	EUR 44 022	EUR -	EUR -
Kohema-Cella	EUR 20 171	EUR -	EUR -
Trīre-Zārburga	EUR 51 270	EUR 6 990	EUR 7 631
Šveiha	EUR 16 975	EUR 3 390	EUR 5 011
Kopā	EUR 132 438	EUR 10 380	EUR 12 642

- (19) Kopumā 2 000. gadā tika izmaksāti EUR 155 460. Pasākumu finansēja no rajona pārvalžu un Šveihas pagasta līdzekļiem.

II.5. Pasākuma ilgums

- (20) Pasākuma ilgums Kohemas-Cellas lauku rajonā bija četri gadi (no 2000. līdz 2003. gadam). Pārējo atbalsta pasākumu ilgums bija ierobežots uz 2 000. gadu.

II.6. Atbalsta saņēmēji

- (21) Atbalstu tieši maksāja tām vīndaru apvienībām, kas akcijas par pazeminātām cenām pārdeva vīnkopjiem un vīnkopības uzņēmumiem, kuri pievienojās vīndaru apvienībām.
- (22) Vīnkopji un vīnkopības uzņēmumi katrā lauku rajonā tādējādi varēja iegūt vīndaru apvienību akcijas par zemāku cenu.
- (23) Pateicoties šim pasākumam, vīndaru apvienības varēja paaugstināt pašu kapitālu un nodrošināt izejvielu sagādi.

II.7. Oficiālas pārbaudes procedūras uzsākšanas iemesli

- (24) Pēc iepriekšējas pārbaudes šis pasākums bija iedalāms kā darbības atbalsts vīna darītavām un vīndaru asociācijām, kas nav saderīgs ar kopējo tirgu. Tāpēc Komisija uzsāka oficiālu izmeklēšanas procedūru.

III. IEINTERESĒTO PERSONU APSVĒRUMI

III.1. Pret pasākumu iesniegtie iebildumi

- (25) Komisijas dienesti ir saņēmuši iebildumu saistībā ar šā atbalsta pasākuma ieviešanu. Pretenzijas iesniedzējs norādīja, ka, pateicoties atbalstam, vīnkopji varēja iegūt vietējo vīndaru apvienību akcijas par pazeminātām cenām. Parāli kapitāla palielināšanas priekšrocībai vīndaru apvienības tādējādi varēja nodrošināt arī tādu izejvielu kā vīnogu misas un nenorūguša vīna sagādi. Līdz ar to konkurenti bija neizdevīgā situācijā attiecībā uz vīnogu misas un nenorūguša vīna sagādi.

III.2. Ieinteresēto personu apsvērumi oficiālās izmeklēšanas procedūras laikā

- (26) Ieinteresēto personu, t.i., Vācijas reģionālo iestāžu – atbalsta piešķirēju – apsvērumos uzsvērts atbalsts nepieciešamajām strukturālajām pārmaiņām vīnkopības reģionā ar 2 000 gadus senām vīnkopības tradīcijām kalnu nogāzēs, kā saglabāšanai ir būtiska nozīme tūrisma un gastronomijas jomā. Pasākuma mērķis esot ražošanas jaudas apturēšana. Turklāt tika lūgts piemērot Regulu Nr. 1860/2004.

IV. VĀCIJAS APSVĒRUMI

- (27) Vācijas apsvērumos uzsvērts vajadzīgais atbalsts nepieciešamajām strukturālajām pārmaiņām vīnkopības reģionā ar 2 000 gadus senām vīnkopības tradīcijām kalnu nogāzēs, kā saglabāšanai ir būtiska nozīme tūrisma un gastronomijas jomā. Ar atbalstu bija paredzēts atliidzināt zaudējumus vīnkopjiem un vīnkopības uzņēmumiem, kuriem vajadzēja apturēt savu vīna pagrabu darbību, lai izpildītu piecu gadu nodošanas saistības attiecībā pret vīndaru apvienībām, un tāpēc tas tika attaisnots kā darbības apturēšanas pasākums.
- (28) Papildu apsvērumos Vācija lūdza piemērot Regulu Nr. 1860/2004.

V. ATBALSTA NOVĒRTĒŠANA

KTO

- (29) EK Līguma 36. pants ir piemērojams vīnkopības un vīna pārstrādes jomai, uz kuru attiecas Padomes 1999. gada 17. maija Regula (EK) Nr. 1493/1999 par vīna tirgus kopīgo organizāciju⁽⁴⁾.
- (30) Saskaņā ar Vācijas un ieinteresēto personu apsvērumiem vīnkopju un vīnkopības uzņēmumu ekonomiskās grūtības bija saistītas ar strukturālajām pārmaiņām attiecībā uz

noietā iespējām. Lejamā vīna vispārpieņemtā tirdzniecība savās vīna pagrabu iekārtās kļuva arvien grūtāka. Tirgū tagad pieprasīja vai nu izejvielas (vīnogas vai svaigi spiestu vīnogu misu), vai kvalitatīvus un tirgū pieprasītus vīnus. Privātās uzņēmējdarbības varēja noslēgt līdzīgus līgumus ar vīnkopības uzņēmumiem un uzņemt savu tirdzniecības risku.

- (31) Šajā sakarā, kā izklāstīts iepriekš 12. apsvērumā, reģionālās iestādes daļēji sedza vīndaru apvienību akciju iegādes izmaksas vīnkopjiem. Attiecīgo vīndaru apvienību akciju pircēju pienākums bija iekļaut visu kultivēto platību vīndaru apvienībā un visas vīnogas vai vīnogu misu un vīnu nodot vīndaru apvienībai. Vīnkopības uzņēmumiem bija jāuzņemas saistības paturēt akcijas piecus gadus, kas rezultātā ir pielīdzināms vīna pagrabu iekārtu darbības apturēšanai. Vīndaru apvienības, salīdzinot ar citām vīna ražošanas un vīna tirdzniecības uzņēmējdarbībām, varēja nodrošināt izejvielu iepirkšanu, pateicoties vīnkopju un vīnkopības uzņēmumu saistībām visas vīnogas vai saražoto vīnogu misu un vīnu piecu gadu ilgā laikposmā piegādāt vīndaru apvienībai (skatīt iepriekš II.2. iedaļu).
- (32) Vīndaru apvienību veicināšana, nodrošinot vīnkopības uzņēmumu saistības nodot visas vīnogas vai vīnogu misu un vīnu, kā arī apturēt savu vīna pagrabu darbību, ir strukturāls pasākums, kas ir stiprinājis vīndaru apvienības. Apskatot atsevišķi, šo vīndaru apvienību nodrošinātās apgādes priekšrocību var attaisnot kā tirgus restrukturizācijas pasākuma rezultātu, kas atbilst Regulas Nr. 1493/1999 39. panta mērķiem.

Valsts atbalsts

- (33) Saskaņā ar Regulas Nr. 1493/1999 71. pantu,

“[i]zņemot gadījumus, kad šajā regulā ir paredzēts citādi, Līguma 87., 88. un 89. pantu piemēro to produktu ražošanai un tirdzniecībai, uz kuriem attiecas šī regula.”

- (34) Minētās regulas 71. panta 2. punktā izklāstīts, ka

“[š]īs regulas II sadaļas II nodaļa [(Atsacīšanās piemaksas)] nekavē tā valsts atbalsta piešķiršanu, kura nolūks ir sasniegt mērķus, kas līdzīgi mērķiem, kuri izvirzīti minētajā nodaļā. Tomēr 1. punktu piemēro šādam atbalstam.”

- (35) Saskaņā ar EK Līguma 87. panta 1. punktu ir aizliegts atbalsts, ko piešķir dalībvalstis vai ko jebkādā citā veidā piešķir no valsts līdzekļiem un kas rada vai draud radīt

⁽⁴⁾ OV L 179, 14.7.1999., 1. lpp., Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 2165/2005 (OV L 345, 28.12.2005., 1. lpp.).

konkurences traucējumus, dodot priekšroku atsevišķiem uzņēmumiem vai atsevišķu preču ražošanai, ciktāl šāda palīdzība iespaido tirdzniecību starp dalībvalstīm.

- (36) Minētā atbalsta shēma tika finansēta no Vācijas federālās zemes Reinzemes-Pfalcs rajonu un viena pagasta līdzekļiem. Ar šo atbalstu ir iespējams radīt konkurences traucējumus⁽⁵⁾ un ietekmēt tirdzniecību starp dalībvalstīm⁽⁶⁾.

V.1. Vīnkopju un vīnkopības uzņēmumu veicināšana, piešķirot subsīdijas akciju iegādei un procentu maksājumiem

- (37) Noteikti vīnkopji un vīnkopības uzņēmumi Reinzemē-Pfalcā ar reģionālo iestāžu atbalstu ir ieguvuši vīndaru apvienību akcijas, tātad par akcijām maksājuši pazeminātu cenu (skatīt iepriekš 15. apsvērumu). Summa, kura tika atņemta no parastās akciju cenas, parasti būtu jāmaksā pircējiem. Tāpēc tā ir šo uzņēmumu tieša ekonomiskā priekšrocība, kas finansēta no valsts līdzekļiem.

- (38) Subsīdijas procentu maksājumiem līdz 4,95 % apjomā, kas atsevišķiem vīnkopjiem un vīnkopības uzņēmumiem tika piešķirtas par šādu pirkumu (skatīt iepriekš 17. apsvērumu), arī ir šo lauksaimnieku ekonomiskās priekšrocības, kas tika finansētas no valsts līdzekļiem.

- (39) Tāpēc ir jāpiemēro EK Līguma 87. panta 1. punkts.

- (40) Tālāk (V.3. iedaļā) tiks pārbaudīts, vai attiecībā uz iepriekš minēto veicināšanu ir piemērojams Kopienas pamatnostādņu par valsts atbalstu lauksaimniecības nozarē⁽⁷⁾ (turpmāk tekstā "lauksaimniecības pamatnostādnes") 9. punkts par atbalstu ražošanas jaudas apturēšanai.

V.2. Vīndaru apvienību veicināšana

- (41) Komisija apstiprina savu vēstulē par oficiālas izmeklēšanas procedūras uzsākšanu pausto viedokli, ka vīndaru apvienību darbība tika veicināta, sniedzot atbalstu vīnkopjiem un vīnkopības uzņēmumiem apvienības akciju iepirkšanai. Atbalsts akciju iegūšanai bija ierobežots uz noteiktām atzītām vīndaru apvienībām (skatīt iepriekš 10. apsvērumu). Vīnkopjiem un vīnkopības uzņēmumiem akcijas bija jāpatur piecus gadus.

- (42) Saskaņā ar Vācijas iestāžu viedokli vīna tirgus restrukturizācija bija neizbēgama. Lai gan vīnkopji būtu varējuši iegūt vīndaru apvienību akcijas, jo akciju cena nebija ļoti augsta,

šīs strukturālās pārmaiņas nenotika, līdz kamēr netika uzsākta reģionālo un komunālo iestāžu atbalsta shēma.

- (43) Salīdzinot ar citiem uzņēmumiem vīna ražošanas un vīna tirdzniecības nozarē, šīs vīndaru apvienības varēja paaugstināt savu kapitālu un likviditāti un gūt papildu ienākumus, ja tām papildus pievienojās uzņēmēj sabiedrības, kuras varēja iegūt akcijas par pazeminātām cenām vai ar atbalstu procentu maksājumiem. Vēl viena vīndaru apvienību priekšrocība bija vīnkopju saistības, nopērkot subsidētās akcijas, piegādāt tām visas vīnogas vai vīnogu misu un vīnu, kā arī apturēt vīna pagrabu iekārtu darbību.

- (44) Šajā sakarā ir lietderīgi citēt Eiropas Kopienas Tiesas sprieduma Lietā C-156/98 *Komisija pret Vāciju*⁽⁸⁾ 26. punktu:

"Priekšrocība, kas tiek netieši nodrošināta EStG [likuma par ienākuma nodokli] 52. panta 8. punktā minētajiem uzņēmumiem, ir dalībvalsts atteikšanās no tiem nodokļu ieņēmumiem, kuras tā parasti saņemtu, jo šī atteikšanās ieguldītājiem ir devusi iespēju iegūt dalību šajos uzņēmumos ar izdevīgākiem nodokļu nosacījumiem."

- (45) Šis spriedums tika apstiprināts Pirmās instances tiesas Lietas T-93/02 *Confédération nationale du Crédit Mutuel pret Komisiju*⁽⁹⁾ 95. punktā:

*"...lai nepieciešamības gadījumā varētu konstatēt ar valsts resursu palīdzību [radītās] iejaukšanās pastāvēšanu par labu uzņēmumam, kas no tā ir tiešais ieguvējs. Rezultātā no EKL 87. panta 2. punkta a) apakšpunkta izriet, ka atbalstiem, kas tiek piešķirti individuālajiem patērētājiem, ir sociāls raksturs un tie ietilpst EKL 87. panta 1. punkta piemērošanas jomā. Tāpat fakts, ka dalībvalsts atsakās no nodokļu ieņēmumiem, var norādīt uz valsts resursu tiešu novirzīšanu, ko var kvalificēt kā atbalstu par labu tiem komersantiem, kam nodokļu priekšrocība nav tieši piešķirta (Eiropas Kopienas Tiesas 2000. gada 19. septembra spriedums Lietā C-156/98 *Vācija/Komisija*, Krājums 2000., I-6857, 24. – 28. punkts.)."*

- (46) Ņemot vērā iepriekš citēto tiesu praksi, Komisija nolemj, ka atbalsts vīnkopjiem un vīnkopības uzņēmumiem akciju iepirkšanai konkrētās vīndaru apvienībās un to paturēšana vismaz piecus gadus ir bijis par iemeslu vīndaru apvienību kapitāla palielināšanai, kas citādi nebūtu notikusi. Šādu akciju iepirkšana ar valsts atbalstu ir valsts līdzekļu netieša nodošana vīndaru apvienībām. Vīndaru apvienību kapitāla izrietošā palielināšanās ir netieša ekonomiskā priekšrocība,

⁽⁵⁾ Saskaņā ar Eiropas Kopienas Tiesas praksi viena uzņēmuma konkurences situācijas uzlabošanās, pamatojoties uz valsts atbalstu, vispārīgi nozīmē konkurences traucējumu attiecībā pret konkurējošiem uzņēmumiem, kuri nesaņem šādu atbalstu (Spriedums C-730/79, *Philip Morris*, Krājums 1980., 2 671. lpp., 11. un 12. punkts).

⁽⁶⁾ Vācijas lauksaimniecības produktu Kopienas iekšējā tirdzniecība vīna nozarē 1999. gadā bija 10 364 000 miljoni hektolitru importā un 1 881 900 miljoni hektolitru eksportā. Nav pieejami atsevišķi dati par Reinzemi-Pfalcu (avots: Vācijas statistikas pārvalde).

⁽⁷⁾ OV C 232, 12.8.2000., 19. lpp.

⁽⁸⁾ Lieta C-156/98, *Vācija pret Komisiju*, Krājums 2000., I-6857, 26. punkts.

⁽⁹⁾ Lieta T-93/02, *Confédération nationale du Crédit Mutuel pret Komisiju*, vēl nav publicēta krājumā, 95. punkts.

kas nav vīnkopjiem un vīnkopības uzņēmumiem piešķirta priekšrocība, un jāuzskata par citu valsts atbalstu.

(47) Tāpēc ir jāpiemēro EK Līguma 87. panta 1. punkts.

V.3. Izņēmumi atbilstīgi EK Līguma 87. panta 2. un 3. punktam

(48) Ir jāpārbauda, vai var piemērot kādu no izņēmumiem vai atbrīvojumiem atbalsta pamata aizliegumā atbilstīgi EK Līguma 87. panta 1. punktam.

(49) Pēc pieejamās informācijas nav piemērojami EK Līguma 87. panta 2. punkta un 87. panta 3. punkta a), b) un d) apakšpunkta izņēmuma nosacījumi, jo runa nav ne par

- palīdzību, kas veicina ekonomikas attīstību apgabalos, kuros dzīves līmenis ir ārkārtīgi zems vai kur valda liels bezdarbs; ne arī par
- palīdzību, kas veicina kāda svarīga projekta īstenojumu visas Eiropas interesēs vai novērš nopietnus traucējumus kādas dalībvalsts tautsaimniecībā; vai par
- palīdzību, kas veicina kultūru un kultūras mantojuma saglabāšanu, ja tāda palīdzība neiespaido tirdzniecības apstākļus un konkurenci Kopienā tiktāl, lai šī palīdzība būtu pretrunā kopējām interesēm.

(50) Tāpēc vienīgais iespējami piemērojamais izņēmuma apstāklis ir 87. panta 3. punkta c) apakšpunktā noteiktais apstāklis.

Atbalsta piemērotība vīnkopjiem un vīnkopības uzņēmumiem

(51) Vācijas iestādes 2002. gada 13. februāra vēstulē ierosināja novērtēt šo pasākumu, pamatojoties uz lauksaimniecības pamatnostādņu 9. punktu.

(52) Atbilstīgi 9. punktam atbalstus ražošanas jaudas apturēšanai var piešķirt, ja tie ir savienojami ar citiem Kopienas tiesību aktiem ražošanas jaudas samazināšanas jomā un atbilst šādiem nosacījumiem.

- a) Atbalsts ir jāpiešķir attiecīgās nozares vispārējās interesēs, un tam jābūt ierobežotam laikā.
- b) Atbalsta saņēmējam ir jādod atbilstīgs ieguldījums no savas puses, kas parasti ir stingrs un galīgs lēmums, attiecīgās ražošanas jaudas pārtraukt faktiski un apturēt neatgriezeniski.
- c) Ir jāizslēdz iespēja, ka atbalsts kalpo grūtībās nonākušu uzņēmumu glābšanai un pārstrukturēšanai.

d) Nedrīkst būt pārmērīga kompensācija par produkcijas vērtības zudumu un par turpmākajiem ienākumu zaudējumiem. Vismaz puse atbalsta pasākumu izmaksu ir jāsedz no attiecīgās nozares ieguldījumiem, un proti, vai nu ar brīvprātīgiem ieguldījumiem, vai ar piespiedu nodevām.

e) Nedrīkst piešķirt atbalstus, kas ietekmētu kopējās tirgus organizācijas mehānismus.

Pie a) Nozares vispārējās interesēs

(53) Šķiet, ka atbalstam ir pozitīva ietekme, pateicoties lauksaimniecības produkcijas koncentrācijai, un tas ir devis zināmu cenu situācijas stabilizēšanos lejām vīna tirgū. Atbalsts bija ierobežots uz Reinzemes-Pfalcas trīs lauku rajoniem un vienu pagastu. Bernkasteles-Vitlihas rajona pārvaldes pamatnostādņēs bija paredzēts atbalsts konkrētas asociācijas – *Moselland* – akciju iepirkšanai. Kohemas-Cellas rajona pārvaldes pamatnostādņēs bija paredzēti līdzīgi nosacījumi, kā rezultātā atbalsts praktiski tika piešķirts tikai asociācijas *Moselland* akcijām. Trīres-Zārburgas rajona pārvaldes un Šveijas teritoriālās korporācijas pamatnostādnes bija nevis īpaši attiecinātas uz konkrētu uzņēmumu, bet gan atbalstīja asociācijas, t.i., vīndaru apvienības, kas bija atzītas saskaņā ar Vācijas Tirgus struktūras likumu. Privāti uzņēmumi, kas nodarbojās ar vīna ražošanu vai vīna tirdzniecību un neatbilda iepriekš minētajiem nosacījumiem, nevarēja arī piedalīties pasākumā. Shēmas maksimālais ilgums bija ierobežots uz četriem gadiem.

(54) Atbilstīgi lauksaimniecības pamatnostādņu 9.6. punktam ir jādara pieejami atbalsta pasākumi attiecīgās nozares visu tirgus dalībnieku ražošanas jaudas apturēšanai. Kā izklāstīts iepriekš, šo nosacījumu nevar uzskatīt par izpildītu. Komisija turklāt ir saņēmusi kāda *tirgus dalībnieka sūdzību*, kurā norādīts, ka konkrētu asociāciju veicināšana saistībā ar šo pasākumu nekādā gadījumā nav vīna nozares vispārējās interesēs, jo privāti uzņēmumi, kas nodarbojas ar vīna ražošanu vai vīna tirdzniecību, nevarēja piedalīties šajā pasākumā.

Pie b) Ieguldījums no savas puses

(55) Vācijas iestādes ir paziņojušas, ka atbalsts ir vīna darītavu ražošanas jaudas apturēšanas pasākums. To pamatoja ar faktu, ka lauksaimnieki apņēmas nodot visas vīnogas vai vīnogu misu un vīnu vīndaru apvienībai, un tāpēc ilgtermiņā tika apturētas to ražošanas jaudas vīna pagrabu nozarē.

(56) Atbilstīgi lauksaimniecības pamatnostādņu 9.2. punktam atbalstus ražošanas jaudas apturēšanai var apstiprināt tikai tad, ja tie ir paredzēti nozares pārstrukturizēšanas prog-

rammā, kurai ir skaidri noteikti mērķi un termiņi. Minētais pasākums tika veikts bez šādas pārstrukturizēšanas programmas izstrādes.

- (57) Atbilstīgi lauksaimniecības pamatnostādņu 9.4. punktam atbalsta saņēmējam ir jādod atbilstīgs ieguldījums no savas puses, kas parasti ir stingrs un galīgs lēmums attiecīgās ražošanas jaudas pārtraukt faktiski un apturēt neatgriezeniski. Atbalsta saņēmējam ir jāsniedz juridiski saistoša apņemšanās, ka apturēšana ir galīga un neatsaucama. Vācijas iestādes ir norādījušas, ka vīnkopji nav juridiski saistoši apstiprinājuši pašu ražošanas jaudas apturēšanu. Saistībā ar vīna ražošanu apņemšanās nodot vīnogas, vīnogu misu un vīnu ir līdzvērtīga šādu ražošanas jaudu apturēšanai, bet tikai piecu gadu ilga laika posmā, uz kuru attiecas apņemšanās. Tāpēc Komisija nolemj, ka šis nosacījums nav izpildīts.

Pie c) Nekāds atbalsts grūtībās nonākušiem uzņēmumiem

- (58) Šis nosacījums atbalsta pamatnostādņēs nav skaidri definēts.

Pie d) Nekāda pārmērīga kompensācija un nozares ieguldījums

- (59) Lauksaimniecības pamatnostādņu 9.6. punktā noteikts, ka atbalsta summa tiek stingri ierobežota uz aktīvu vērtības zaudējumu izlīdzināšanu, pieskaitot veicināšanas maksājumu, kas nedrīkst pārsniegt 20 % no aktīvu vērtības. Turklāt lauksaimniecības pamatnostādņu 9.7. punktā paredzēts, ka vismaz puse šādu atbalsta pasākumu izmaksu ir jāsedz no attiecīgās nozares ieguldījumiem, un proti, vai nu ar brīvprātīgiem ieguldījumiem, vai ar piespiedu nodevām.

- (60) Vācijas iestādes nav iesniegušas precīzus aprēķinus par vīnkopības uzņēmumu aktīvu vērtības zaudējumu apmēriem (ja tādi vispār ir). Tāpēc pašlaik nevar izslēgt, ka ir pārmērīga kompensācija par zaudējumiem un ka atbalsts pārsniedz 50 % no atbalsta pasākuma faktiskajām izmaksām. Tāpēc Komisija uzskata, ka šis nosacījums nav izpildīts.

Pie e) Kopējā tirgus organizācija

- (61) Atbalsta pasākums neietekmē vīna kopējās tirgus organizācijas mērķus.
- (62) Tā kā vīnkopjiem un vīnkopības uzņēmumiem piešķirtais atbalsts saskaņā ar iepriekš minēto pamatojumu nav saderīgs ar lauksaimniecības pamatnostādņu 9. punktu,

šis atbalsts ir darbības atbalsts, kas nav saderīgs ar kopējo tirgu.

- (63) Nav piemērojams neviens cits attaisnojuma pamatojums saskaņā ar EK Līguma 87. panta 3. punkta c) apakšpunktu.

Atbalsta piemērotība vīndaru apvienībām

- (64) Attiecībā uz vīndaru apvienībām Komisija lauksaimniecības nozarē atbalsta tādu vīndaru apvienību veidošanos, kurās apvienojušies lauksaimnieki, lai koncentrētu piedāvājumu un pielāgotu produkciju tirgus prasībām. Valsts atbalstu var piešķirt šādas organizācijas dibināšanai (lauksaimniecības pamatnostādņu 10.5. punkts) vai, ja ievērojami paplašināšanās šādas organizācijas darbības joma saistībā ar jauniem ražojumiem vai jaunām nozarēm (lauksaimniecības pamatnostādņu 10.6. punkts). Šajā gadījumā nav izpildīts neviens no šiem nosacījumiem.

- (65) Atbilstīgi lauksaimniecības pamatnostādņu 10.8. punktam vīndaru apvienībām piešķirtie atbalsti, kas nav paredzēti tieši dibināšanas izmaksām, piemēram, ieguldījumiem, ir jānovērtē atbilstīgi šādu atbalstu noteikumiem. Tā kā konkrētais pasākums ir tikai vīndaru apvienību kapitāla palielināšana, nav sniegts ieguldījums, un tāpēc šo punktu nevar izmantot kā pamatojumu piemērotības novērtēšanai.

- (66) Iepriekš minētā pamatojuma dēļ vīndaru apvienībām piešķirtais atbalsts nav saderīgs ar lauksaimniecības pamatnostādņu 10. punktu. Tāpēc tas ir darbības atbalsts, kas nav saderīgs ar kopējo tirgu.

- (67) Nav piemērojams neviens cits attaisnojuma pamatojums saskaņā ar EK Līguma 87. panta 3. punkta c) apakšpunktu.

V.4. De minimis atbalsts vīndaru apvienībām un vīnkopības uzņēmumiem

- (68) Komisijas pieredze rāda, ka uz ļoti mazām atbalsta summām, kas piešķirtas, pamatojoties uz noteiktiem nosacījumiem, neattiecas EK Līguma 87. panta 1. punkta nosacījumi.

- (69) Saskaņā ar Regulu Nr. 1860/2004 atbalsti, kas nepārsniedz maksimālo summu EUR 3 000 vienam atbalsta saņēmējam trīs gadu laikā, ja šāda atbalsta kopsumma vienlaikus ir ierobežota uz 0,3 % no gada lauksaimniecības produkcijas vērtības, neietekmē tirdzniecību starp dalībvalstīm, nerada vai nedraud radīt konkurences traucējumus, un tāpēc uz tiem neattiecas EK Līguma 87. panta 1. punkts.

- (70) Atbilstīgi Regulas Nr. 1860/2004 5. pantam to piemēro arī atbalstiem, kas piešķirti pirms tās stāšanās spēkā, ja tiek izpildīti 1. un 3. pantā paredzētie nosacījumi.

(71) Ar 1. pantu regulas piemērošanu ierobežo uz lauksaimniecības nozari. Šis atbalsts attiecas uz vīna tirdzniecību. Minētās regulas 1. panta a) līdz c) daļas ierobežojumi nav piemērojami.

(72) Tāpēc šie pasākumi līdz maksimālajai summai EUR 3 000 apmērā nav atbalsts, jo nav izpildīti visi EK Līguma 87. panta 1. punkta nosacījumi. Lai izvairītos no dubultas uzskaites, šis ierobežojums ir jāpiemēro tikai vīnkopības uzņēmumu līmenī.

(73) Iepriekš minēto iemeslu dēļ Komisija uzskata, ka atbalsta piešķiršana akciju iegādei līdz maksimālajai summai EUR 3 000 apmērā nav atbalsts, ja tiek izpildīti Regulas Nr. 1860/2004 nosacījumi. Jebkura summa, kas pārsniedz šo sliekšni atbalsta saņēmēju vīnkopju un vīnkopības uzņēmumu līmenī, kopumā ir atbalsts.

VI. SECINĀJUMI

(74) Komisija nolemj, ka saskaņā ar šo pasākumu piešķirtās subsīdijas un atbalsti procentu maksājumu segšanai ir darbības atbalsts, uz ko neattiecas neviens no vispārīgā atbalsta aizlieguma izņēmuma nosacījumiem un kas tāpēc nav saderīgs ar kopējo tirgu. Komisija arī uzskata, ka Vācija konkrēto pasākumu ir veikusi nelikumīgi.

(75) Ja nelikumīgi piešķirts valsts atbalsts tiek atzīts par nesaderīgu ar kopējo tirgu, šādu atbalstu parasti atgūst no saņēmēja, lai pēc iespējas atjaunotu to konkurences pozīciju, kāda bija pirms atbalsta piešķiršanas.

(76) Lēmums attiecas uz konkrēto shēmu, un tas jāizpilda nekavējoties, ieskaitot atbalsta atgūšanu atbilstīgi 14. pantam Padomes 1999. gada 22. marta Regulā (EK) Nr. 659/1999, ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus EK līguma 93. panta piemērošanai ⁽¹⁰⁾.

(77) Lai novērstu vīnkopju un vīnkopības uzņēmumu, kā arī vīndaru apvienību tiešu vai netiešu veicināšanu, bet vienlaikus izvairītos no atbalsta dubultas uzskaites, Vācijai ir jāatgūst atbalsts no tiem uzņēmumiem, kam tika samaksāti valsts līdzekļi. Uz vīndaru apvienību atbalsta atgūšanas saistībām tomēr neattiecas iespēja, ka vīnkopjiem un vīnkopības uzņēmumiem līdz EUR 3 000 apmērā piešķirts atbalsts nav atbalsts EK Līguma 87. panta 1. punkta nozīmē, ja ir izpildīti Regulas Nr. 1860/2004 nosacījumi. Jebkura summa, kas pārsniedz šo sliekšni atbalsta saņēmēja vīnkopja un vīnkopības uzņēmuma līmenī, kopumā ir atbalsts un ir jāatgūst no tās vīndaru apvienības, kuras akcijas galīgais atbalsta saņēmējs ir ieguvis.

(78) Šis lēmums tomēr neskar iespēju attiecīgajām vīndaru apvienībām pieprasīt atbilstošo summu no vīnkopjiem un vīnkopības uzņēmumiem vai arī izmantot citus tiesiskos līdzekļus, ja valsts tiesību aktos šāda iespēja ir paredzēta.

(79) Kohemas-Cellas rajonā attiecībā uz atbalstiem procentu maksājumu segšanai no vīnkopjiem un vīnkopības uzņēmumiem atgūstamā atbalsta apmēram jāatbilst viņu saņemtajam atbalstam procentu maksājumu segšanai. Uz vīnkopju un vīnkopības uzņēmumu atbalsta atgūšanas saistībām tomēr neattiecas iespēja, ka vīnkopjiem un vīnkopības uzņēmumiem līdz EUR 3 000 apmērā piešķirts atbalsts nav atbalsts EK Līguma 87. panta 1. punkta nozīmē, ja ir izpildīti Regulas Nr. 1860/2004 nosacījumi. Jebkura summa, kas pārsniedz šo sliekšni atbalsta saņēmēja vīnkopja un vīnkopības uzņēmuma līmenī, kopumā ir atbalsts un ir jāatgūst pilnā apmērā.

(80) Šis lēmums tomēr neskar iespēju attiecīgajiem vīnkopjiem un vīnkopības uzņēmumiem izmantot citus tiesiskos līdzekļus attiecībā pret vīndaru apvienībām, ja valsts tiesību aktos šāda iespēja ir paredzēta,

IR PIENĒMUSI ŠO LĒMUMU.

1. pants

Valsts atbalsta shēma tiešu subsīdiju vai procentu maksājumu segšanas atbalsta veidā vīnkopjiem un vīnkopības uzņēmumiem par ieguldījumiem vīndaru apvienību akcijās un tiešu subsīdiju veidā par labu vīndaru apvienībām, ko, neievērojot EK Līguma 88. panta 3. punktu, Vācija veikusi nelikumīgi, nav saderīga – neskarot 2. panta nosacījumus – ar kopējo tirgu.

2. pants

Šā lēmuma 1. pantā minētie atbalsti, ko Vācijas Federatīvā Republika piešķirusi atbalsta saņēmējiem, nav valsts atbalsti, ja tie atbilst Regulas Nr. 1860/2004 nosacījumiem.

3. pants

1. Divu mēnešu laikā pēc šā lēmuma pieņemšanas dienas Vācijas Federatīvā Republika informē visus šīs valsts atbalsta shēmas izmantošanā iesaistītos vīnkopības uzņēmumus un vīndaru apvienības par Komisijas lēmumu, ka 1. pantā minētā valsts atbalsta shēma nav saderīga ar kopējo tirgu.

2. Vācijas Federatīvā Republika veic visus vajadzīgos pasākumus, lai atgūtu no vīnkopības uzņēmumiem vai attiecīgā gadījumā no vīndaru apvienībām 1. pantā minēto un atbalsta saņēmējiem nelikumīgi piešķirto atbalstu, neskarot 2. panta noteikumus vai sekojošās pretenzijas saskaņā ar valsts tiesību

⁽¹⁰⁾ OV L 83, 27.3.1999., 1. lpp. Regulā grozījumi izdarīti ar 2003. gada Pievienošanās aktu.

aktiem. Vācijas Federatīvā Republika divu mēnešu laikā pēc šā lēmuma paziņošanas informē Komisiju par šo atbalsta saņēmēju identitāti, individuāli piešķirtā atbalsta summu un šo summu noteikšanas metodēm.

3. Atgūšana notiek nekavējotī un saskaņā ar valsts tiesību aktos noteikto procedūru, kas ļauj tūlītēji un efektīvi izpildīt lēmumu.

4. Atgūstamajā atbaltā ietver procentus par visu laika posmu, sākot no dienas, kad atbalsts pirmo reizi nodots atbalsta saņēmēju rīcībā, līdz tā faktiskajai atgūšanas dienai.

5. Procentu likmi aprēķina atbilstīgi V nodaļas nosacījumiem Komisijas 2004. gada 21. aprīļa Regulā (EK) Nr. 794/2004, ar ko īsteno Padomes Regulu (EK) Nr. 659/1999, ar kuru nosaka sīki izstrādātus noteikumus EK Līguma 93. panta piemērošanai.

4. pants

Vācijas Federatīvā Republika divu mēnešu laikā pēc šā lēmuma paziņošanas informē Komisiju par jau veiktajiem un plānotajiem īstenošanas pasākumiem. Vienlaikus Vācija iesniedz visus dokumentus, kuri pierāda, ka ir uzsākta atbalsta atgūšanas procedūra no šā nelikumīgā atbalsta saņēmējiem.

5. pants

Šis lēmums ir adresēts Vācijas Federatīvajai Republikai.

Briselē, 2006. gada 7. jūnijā.

Komisijas vārdā –
Komisijas locekle

MARIANN FISCHER BOEL

KOMISIJAS LĒMUMS**(2006. gada 28. augusts)****par nolīguma noslēgšanu starp Japānas valdību un Eiropas Atomenerģijas kopienu par sadarbību kodolenerģijas izmantošanā nemilitāros nolūkos**

(2007/58/EK)

EIROPAS KOPIENU KOMISIJA,

Nolīguma teksts ir pievienots šim lēmumam.

ņemot vērā Eiropas Atomenerģijas kopienas dibināšanas līgumu un jo īpaši tā 101. panta otro daļu,

ņemot vērā Padomes 2006. gada 27. februāra lēmumu, ar ko tiek apstiprināts Komisijas noslēgtais nolīgums starp Japānas valdību un Eiropas Atomenerģijas kopienu par sadarbību kodolenerģijas izmantošanā nemilitāros nolūkos,

2. pants

tā kā ir jāapstiprina nolīgums starp Japānas valdību un Eiropas Atomenerģijas kopienu par sadarbību kodolenerģijas izmantošanā nemilitāros nolūkos,

Enerģētikas komisārs Kopienas vārdā sniedz Nolīguma 17. panta 1. punktā paredzēto paziņojumu.

Briselē, 2006. gada 28. augusts.

IR NOLĒMUSI ŠĀDI.

*Komisijas vārdā —**1. pants**Komisijas loceklis*

Ar šo Eiropas Atomenerģijas kopienas vārdā apstiprina nolīgumu starp Japānas valdību un Eiropas Atomenerģijas kopienu par sadarbību kodolenerģijas izmantošanā nemilitāros nolūkos.

Andris PIEBALGS

NOLĪGUMS

starp Japānas valdību un Eiropas Atomenerģijas kopienu par sadarbību kodolenerģijas izmantošanā mierīgiem nolūkiem

JAPĀNAS VALDĪBA UN EIROPAS ATOMENERĢIJAS KOPIENA (TURPMĀK TEKSTĀ "KOPIENA"),

vēlēdamies turpināt un turpmāk attīstīt ilgtermiņa stabilu sadarbību mierīgā un ar sprādzienierīcēm nesaistītā kodolenerģijas izmantošanā, kas dotu labumu Japānai, Kopienai un trešām pusēm, balstoties uz savstarpēja ieguvuma un savstarpīguma principu;

atzīstot, ka Japāna, Kopiena un tās dalībvalstis ir sasniegušas salīdzinoši augstu līmeni kodolenerģijas mierīgā izmantošanā un drošībā, kas panākts ar atbilstošiem likumiem un noteikumiem attiecībā uz veselību, drošumu, kodolenerģijas mierīgu izmantošanu un vides aizsardzību;

vēloties arī izstrādāt vienošanos par ilgtermiņa sadarbību mierīgā un ar sprādzienierīcēm nesaistītā kodolenerģijas izmantošanā prognozējamā un praktiskā veidā, ņemot vērā to attiecīgo kodolenerģijas programmu vajadzības un veicinot tirdzniecību, pētniecību un attīstību, un citas sadarbības darbības starp Japānu un Kopienu;

no jauna apstiprinot Japānas valdības, Kopienas un tās dalībvalstu valdību stingro apņemšanos attiecībā uz kodolieroču neizplatīšanu, ieskaitot saistīto drošības kontroles un eksporta kontroles režīmu stiprināšanu un efektīvu pielietošanu, saskaņā ar kuriem būtu jāveic sadarbība kodolenerģijas mierīgas izmantošanas jomā starp Japānu un Kopienu;

no jauna apstiprinot Japānas valdības, Kopienas un tās dalībvalstu valdību atbalstu Starptautiskās atomenerģijas aģentūras (turpmāk tekstā "Aģentūra") mērķiem un tās drošības kontroles sistēmai un vēlēšanos veicināt vispārēju 1968. gada 1. jūlija Līguma par kodolieroču neizplatīšanu (turpmāk tekstā "Neizplatīšanas līgums") ievērošanu;

ievērojot, ka kodoldrošības kontroles pasākumi tiek piemēroti visās Kopienas dalībvalstīs saskaņā ar 1957. gada 25. marta Eiropas Atomenerģijas kopienas dibināšanas līgumu (turpmāk tekstā "Euratom līgums");

atzīstot kodolmateriālu, aprīkojuma un ar kodolenerģijas izmantošanu nesaistītu materiālu brīvas aprites principu Kopienā, ko paredz Euratom līgums un

atzīstot arī augsta līmeņa pārredzamības nozīmi attiecībā uz plutonija pārvaldību, lai samazinātu kodolieroču izplatīšanas risku un nodrošinātu darbinieku, sabiedrības un vides aizsardzību,

IR VIENOJUŠĀS PAR TURPMĀKO:

1. pants

(ii) teritorijas, uz kurām attiecas Euratom līgums.

Definīcijas

Šajā nolīgumā izmantoti šādi termini:

(a) Termins "Puses" nozīmē Japānas valdību un Kopienu. Termins "Puse" nozīmē vienu no iepriekšminētajām "Pusēm".

(b) Abas termina "Kopiena" nozīmes:

(i) juridiska persona, kas izveidota saskaņā ar Euratom līgumu un

(c) Termins "personas" nozīmē jebkuru fizisku personu, uzņēmumu vai citu organizāciju, kuras darbību regulē atbilstošie likumi un noteikumi Pušu attiecīgajā teritoriālajā jurisdikcijā, taču neietver Puses.

(d) Termins "attiecīgā iestāde" Japānas valdības gadījumā nozīmē valdības aģentūru, ko noteikusi Japānas valdība, un Kopienas gadījumā – Eiropas Komisiju vai citu līdzīgu iestādi, par ko Kopiena jebkurā laikā var rakstiski paziņot Japānas valdībai.

(e) Termins “neklasificēta informācija” nozīmē informāciju, kurai nav uzlikta drošības klasifikācija, ko izdara kāda no Pusēm vai individuāla Kopienas dalībvalsts.

A Pielikuma A daļā un kuru ir paredzēts nodot saskaņā ar šo nolīgumu.

2. pants

(f) Termins “kodolmateriāls” nozīmē

Sadarbības joma

(i) “izejmateriālu”, proti, urānu, kas satur dabā sastopamu izotopu maisījumu; ar 235.izotopu noplicinātu urānu; toriju; visas iepriekš minētās vielas metāla, sakausējumu, ķīmisku savienojumu vai koncentrātu formā; jebkuru citu materiālu, kas sastāv no vienas vai vairākām iepriekšminētām vielām ar tādu koncentrācijas pakāpi, kādu Aģentūras valde nosaka saskaņā ar 1956. gada 26. oktobra Aģentūras statūtu XX pantu (turpmāk tekstā “Statūti”), un par kuru abu pušu atbilstošās iestādes rakstiskā formā sniedz viena otrai savu piekrišanu; citu materiālu, ko Aģentūras valde nosaka saskaņā ar statūtu XX pantu un par kuru abu pušu atbilstošās iestādes rakstiskā formā sniedz viena otrai savu piekrišanu.

1. Puses sadarbojas šā nolīguma ietvaros, lai veicinātu un sekmētu tirdzniecību, pētniecību un attīstību kodolenerģijas jomā, un citas darbības starp Japānu un Kopienu mierīgai un ar sprādzienierīcēm nesaistītai kodolenerģijas izmantošanai savstarpējās ražotāju, kodoldegvielas cikla nozares, uzņēmumu, pētniecisko un attīstības institūtu un patērētāju interesēs, ievērojot neizplatīšanas principus.

2. Puses sadarbojas šādos veidos:

(ii) “speciālo skaldmateriālu”, proti, plutoniju; urānu-233; ar 233. vai 235.izotopu bagātinātu urānu; jebkuru materiālu, kas satur vienu vai vairākus no iepriekšminētajiem materiāliem; un citu materiālu, ko Aģentūras valde nosaka saskaņā ar Statūtu XX pantu un par kuru abu pušu atbilstošās iestādes rakstiskā formā sniedz viena otrai savu piekrišanu. “Speciālā skaldmateriāla” definīcija neietver “izejmateriālu”.

a) jebkura no Pusēm vai pilnvarotās personas var piegādāt un saņemt no otras Puses vai pilnvarotām personām kodolmateriālus, aprīkojumu un ar kodolenerģijas izmantošanu nesaistītus materiālus ar tādiem nosacījumiem, par kuriem piegādātājs un saņēmējs var vienoties;

(g) Termins “paaugstināta riska kodolmateriāls” nozīmē atdalītu plutoniju (ieskaitot plutoniju, ko satur jaukto oksīdu degviela) vai urānu, kas līdz vairāk kā 20 % bagātināts ar 235.izotopu un/vai urānu-233.

b) jebkura no Pusēm vai pilnvarotās personas var sniegt kodoldegvielas cikla pakalpojumus un citus pakalpojumus šā nolīguma izpratnē vai saņemt šādus pakalpojumus no otras Puses vai pilnvarotām personām ar tādiem nosacījumiem, par kuriem piegādātājs un saņēmējs var vienoties;

(h) Termins “aprikojums” nozīmē iekārtu, mašīnu vai mēraparatūru vai tās galvenās sastāvdaļas, kas ir īpaši projektētas vai izgatavotas izmantošanai kodolenerģijas izmantošanas darbībās un kas ir noteiktas šā nolīguma A Pielikuma A daļā.

c) Puses veicina savstarpēju sadarbību un sadarbību starp personām, apmainoties ar ekspertiem. Kad sadarbībai saskaņā ar šo nolīgumu ir nepieciešama ekspertu apmaiņa, Puses atvieglo ekspertu iebraukšanu un uzturēšanos Japānā un Kopienā;

(i) Termins “ar kodolenerģijas izmantošanu nesaistīts materiāls” nozīmē smago ūdeni vai jebkuru citu materiālu, kas ir piemērots izmantošanai kodolreaktorā, lai palēninātu liela ātruma neitronus un palielinātu turpmākas pārveidošanās iespējamību, kā noteikts šā nolīguma A Pielikuma B daļā.

d) Puses veicina piegādi un apmaiņu ar neklasificētu informāciju, par ko var vienoties savstarpēji, starp personām vai starp kādu no Pusēm un personām;

(j) Termins “kodolmateriāls, kas atgūts vai izgatavots kā blakusprodukts” nozīmē speciālo skaldmateriālu, kas iegūts no kodolmateriāla, nodots saskaņā ar šo nolīgumu, vai iegūta vienā vai vairākos procesos no saskaņā ar šo nolīgumu nodota kodolreaktora un tā iekārtu izmantošanas un, ja Japānas valdība un Eiropas Komisija pēc konsultācijām starp Eiropas Komisiju un attiecīgo Kopienas dalībvalsts valdību rakstiski vienojas pirms tā nodošanas, jebkuru citu aprīkojumu, kas noteikts šā nolīguma

e) Puses var sadarboties un veicināt savstarpēju sadarbību un sadarbību starp personām citos veidos, kurus Puses uzskata par atbilstošiem.

3. Sadarbība, kas noteikta iepriekšminētajā 1. un 2. punktā, ir pakļauta šā nolīguma noteikumiem un attiecīgajiem starptautiskajiem nolīgumiem, likumiem un noteikumiem, kas ir spēkā Japānā un Kopienā.

3. pants

Nolīguma priekšmets

1. Kodolmateriāli, ko Japāna un Kopiena nodevusi viena otras rīcībā neatkarīgi no tā, vai tas ir veikts tieši vai caur trešu valsti, kļūst par šā nolīguma priekšmetu brīdī, kad tie ir nokļuvuši saņēmējas Puses teritoriālajā jurisdikcijā, ja vien piegādātāja Puse ir rakstiski paziņojusi saņēmējai Pusei par paredzēto nodošanu un saņēmēja Puse ir rakstiski apliecinājusi, ka šie materiāli tiek

uzskatīti par šā nolīguma priekšmetu un ka piedāvātais saņēmējs, ja tā nav saņēmēja Puse, ir pilnvarota persona saņēmējas Puses teritoriālajā jurisdikcijā.

2. Aprikojums un ar kodolenerģijas izmantošanu nesaistītie materiāli, ko Japāna un Kopiena nodevusi viena otras rīcībā neatkarīgi no tā, vai tas ir veikts tieši vai caur trešu valsti, kļūst par šā nolīguma priekšmetu brīdī, kad tie ir nokļuvuši saņēmējas Puses teritoriālajā jurisdikcijā, ja vien:

(a) nodošanas gadījumā no Japānas uz Kopienas Japānas valdība vai nodošanas gadījumā no Kopienas uz Japānu attiecīgā Kopienas dalībvalsts valdība vai, attiecīgi, Eiropas Komisija ir nolēmusi, ka šādu priekšmetu nodošana notiek šā nolīguma ietvaros;

(b) piegādātāja Puse ir rakstiski paziņojusi saņēmējai Pusei par paredzēto nodošanu un saņēmēja Puse ir rakstiski apliecinājusi, ka šie priekšmeti tiek uzskatīti par šā nolīguma priekšmetu un ka piedāvātais saņēmējs, ja tā nav saņēmēja Puse, ir pilnvarota persona saņēmējas Puses teritoriālajā jurisdikcijā.

3. Rakstiskie paziņojumi un apstiprinājumi, kas pieprasīti saskaņā ar 1. un 2. punktu, tiek sagatavoti saskaņā ar procedūrām, kas minētas šā nolīguma 14. pantā.

4. Kodolmateriāli, aprikojums un ar kodolenerģijas izmantošanu nesaistīti materiāli, kas ir pakļauti šim nolīgumam, turpina būt šā nolīguma priekšmets, līdz brīdim, kad:

(a) šie priekšmeti tiek pārvietoti ārpus saņēmējas Puses teritoriālās jurisdikcijas saskaņā ar šā nolīguma attiecīgajiem noteikumiem;

(b) Puses vienojas, ka šie priekšmeti vairs netiek uzskatīti par šā nolīguma priekšmetu;

(c) kodolmateriālu gadījumā saskaņā ar drošības kontroles pārtraukšanas noteikumiem, kas atrodami šā nolīguma 8. panta 1. punktā minētajos attiecīgajos nolīgumos, ir noteikts, ka kodolmateriāli ir patērēti vai atšķaidīti tādā veidā, ka tie vairs nav izmantojami kodolenerģijas izmantošanas darbībās, uz kurām attiecas drošības kontroles pasākumi, vai tie ir kļuvuši praktiski neatgūstami.

4. pants

Sadarbība kodolpētniecības un attīstības jomā

1. Saskaņā ar šā nolīguma 2. pantu Puses attīsta sadarbību pētniecības un attīstības jomā mierīgai un ar sprādzienierīcēm nesaistītai kodolenerģijas izmantošanai savā starpā vai starp to

aģentūrām un attiecībā uz Kopienas tiktāl, ciktāl to aptver Kopienas īpašās programmas. Puses vai, attiecīgi, to aģentūras var atļaut zinātniekiem un organizācijām no visām pētniecības nozarēm, tai skaitā no universitātēm, laboratorijām un privātā sektora, piedalīties šīs sadarbības īstenošanā. Puses veicina arī šāda veida sadarbību starp personām šajā jomā.

2. Puses slēdz atsevišķu nolīgumu par veicamo pasākumu turpmāku attīstību un sekmēšanu saskaņā ar šo pantu.

5. pants

Nolīguma ieviešana

1. Šā nolīguma noteikumus ievieš godprātīgi tādā veidā, lai izvairītos no traucēšanas, kavēšanas vai nepiemērotas iejaukšanās kodolenerģijas izmantošanas darbībās Japānā un Kopienā un lai nodrošinātu atbilstību apdomīgas pārvaldības praksei, kas nepieciešama ekonomiskai un drošai to kodolenerģijas izmantošanas darbību vadībai.

2. Šā nolīguma noteikumi nav izmantojami, lai iegūtu komerciālas vai rūpnieciskas priekšrocības vai kavētu Pušu vai pilnvaroto personu vietējo vai starptautisko komerciālo vai rūpniecisko interešu īstenošanu, kā arī lai kavētu Pušu vai Kopienas dalībvalstu valdību kodolenerģijas politikas īstenošanu, traucētu mierīgu un ar sprādzienierīcēm nesaistītu kodolenerģijas izmantošanas veicināšanu, traucētu saskaņā ar šo nolīgumu noteikto priekšmetu vai priekšmetu apriti, par kuriem tiek paziņots saskaņā ar šo nolīgumu, vai nu Pušu attiecīgajā teritoriālajā jurisdikcijā vai starp Japānu un Kopienas.

3. Ar kodolmateriāliem, kas ir šā nolīguma priekšmets un kas tiek izmantoti sajaukšanas procesos, kur tie zaudē savu identitāti vai tiek uzskatīts, ka tie to zaudēs, konversijas, degvielas ražošanas, bagātināšanas vai atkārtotas pārstrādes procesā, rīkojas, balstoties uz aizvietojamības un proporcionalitātes principiem.

4. Ieviešot šā nolīguma noteikumus, Japāna, Kopiena un tās dalībvalstis rīkojas saskaņā ar Kodoldrošības konvencijas noteikumiem, kas stājas spēkā 1996. gada 24. oktobrī.

6. pants

Intelektuālais īpašums

Puses nodrošina šā nolīguma ietvaros radītā intelektuālā īpašuma un nodotās tehnoloģijas atbilstošu un efektīvu aizsardzību saskaņā ar attiecīgajiem starptautiskajiem nolīgumiem, likumiem un noteikumiem, kas ir spēkā Japānā un Eiropas Kopienās vai to dalībvalstīs.

7. pants

Mierīga izmantošana

1. Sadarbību šā nolīguma ietvaros veic tikai mierīgiem un ar sprādzienierīcēm nesaistītiem nolūkiem.

2. Kodolmateriālus, aprīkojumu un ar kodolenerģijas izmantošanu nesaistītos materiālus, kas nodoti saskaņā ar šo nolīgumu, un kodolmateriālus, kas atgūti vai izgatavoti kā blakusprodukts, nedrīkst izmantot citiem nolūkiem, izņemot mierīgus, kā arī tos nedrīkst lietot jebkurā kodolsprādzienierīcē, jebkādu kodolsprādzienierīču pētījumos vai attīstībā.

8. pants

Aģentūras un Euratom kodoldrošības kontrole

1. Šā nolīguma ietvaros noteiktās sadarbības īstenošanai, attiecīgi, ir nepieciešama kodoldrošības kontroles ieviešana no Kopienas puses saskaņā ar *Euratom* līgumu un apstiprinājums par kodoldrošības kontroles ieviešanu no Aģentūras puses saskaņā ar šādiem nolīgumiem par drošības kontroli:

- (a) Nolīgums starp Japānas valdību un Aģentūru, īstenojot III panta 1. un 4. punktu Līgumā par kodolieroču neizplatīšanu, kas parakstīts 1977. gada 4. martā (turpmāk tekstā "Nolīgums par drošības kontroli ar Japānu"), ko papildina Papildprotokols, kas parakstīts 1998. gada 4. decembrī;
- (b) Nolīgums starp Austrijas Republiku, Beļģijas Karalisti, Dānijas Karalisti, Igaunijas Republiku, Somijas Republiku, Vācijas Federatīvo Republiku, Grieķijas Republiku, Īriju, Itālijas Republiku, Luksemburgas Lielhercogisti, Nīderlandes Karalisti, Portugāles Republiku, Spānijas Karalisti, Zviedrijas Karalisti, Slovākijas Republiku, Kopienas un Aģentūru, īstenojot III panta 1. un 4. punktu Līgumā par kodolieroču neizplatīšanu (turpmāk tekstā "Nolīgums par drošības kontroli starp Kopienas dalībvalstīm, izņemot Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienoto Karalisti un Francijas Republiku"), ko papildina Papildprotokols, kas parakstīts 22. 1998. gada 22. septembrī un kas turpmāk grozīts;
- (c) Nolīgums starp Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienoto Karalisti, Kopienas un Aģentūru par drošības kontroles piemērošanu Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotajā Karalistē saistībā ar Līgumu par kodolieroču neizplatīšanu, kas parakstīts 1976. gada 6. septembrī (turpmāk tekstā "Nolīgums par drošības kontroli ar Apvienoto Karalisti"), ko papildina Papildprotokols, kas parakstīts 1998. gada 22. septembrī;
- (d) Nolīgums starp Franciju, Kopienas un Aģentūru par drošības kontroles pasākumu īstenošanu Francijā, kas parakstīts 1978. gada 27. jūlijā (turpmāk tekstā "Nolīgums par drošības kontroli ar Franciju"), ko papildina Papildprotokols, kas parakstīts 1998. gada 22. septembrī.

2. Kodolmateriāli, kas nodoti saskaņā ar šo nolīgumu, un kodolmateriāli, kas atgūti vai izgatavoti kā blakusprodukts:

- (a) kamēr atrodas Japānā, tiek pakļauti Aģentūras drošības kontrolei saskaņā ar Nolīgumu par drošības kontroli ar Japānu;
- (b) kamēr atrodas Kopienā, tiek pakļauti drošības kontrolei, kuru īsteno Kopienas saskaņā ar *Euratom* līgumu un, attiecīgajos gadījumos, Aģentūras drošības kontrolei saskaņā ar Nolīgumu par drošības kontroli starp Kopienas dalībvalstīm, izņemot Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienoto Karalisti un Francijas Republiku, Nolīgumu par drošības kontroli ar Apvienoto Karalisti vai Nolīgumu par drošības kontroli ar Franciju noteikumiem.

3. Gadījumā, ja jebkādu apstākļu dēļ Aģentūra nepiemēro drošības kontroli, kā tas ir noteikts augstākminētajā 2. punktā, Puses nekavējoties savstarpēji konsultējas, lai veiktu korekcijas pasākumus, un šādu korekcijas pasākumu neesamības gadījumā bez kavēšanās veic pasākumus, kas atbilst Aģentūras drošības kontroles principiem un procedūrām, un nodrošina efektivitāti un kontroli, kas ir līdzvērtīga tai, kuru bija paredzēts nodrošināt, īstenojot 2. punktā noteikto drošības kontroli.

9. pants

Tālāknodešana

1. Kodolmateriālus, aprīkojumu un ar kodolenerģijas izmantošanu nesaistītos materiālus, kas nodoti saskaņā ar šo nolīgumu, un kodolmateriālus, kas atgūti vai izgatavoti kā blakusprodukts, nedrīkst nodot tālāk ārpus saņēmējas Puses teritoriālās jurisdikcijas, izņemot piegādātājas Puses teritoriālo jurisdikciju, ja vien saņēmējai Pusei ir nodrošinātas garantijas attiecībā uz šā nolīguma B Pielikuma izpildīšanu atbilstošā veidā vai ja šādu garantiju neesamības gadījumā tiek iepriekš iegūta piegādātājas Puses rakstiska piekrišana.

2. Papildus augstākminētajā 1. punkta noteikumu ievērošanai saskaņā ar šo nolīgumu bez iepriekš iegūtas piegādātājas Puses rakstiskas piekrišanas ārpus saņēmējas Puses teritoriālās jurisdikcijas, izņemot piegādātājas Puses teritoriālo jurisdikciju, nedrīkst nodot tālāk šādus priekšmetus:

- (a) paaugstināta riska kodolmateriālus;
- (b) aprīkojumu smagā ūdens bagātināšanai, atkārtotai pārstrādei vai ražošanai,

izņemot gadījumu, ja priekšmetus nododot no Japānas uz Kopienas, tie būs pakļauti atbilstošiem divpusējiem nolīgumiem par sadarbību kodolenerģijas mierīgai izmantošanai starp Japānas valdību un saņēmējas trešās valsts valdību vai, ja priekšmetus

nododot no Kopienas uz Japānu, saņēmēja trešā valsts ir iekļauta sarakstā, ko sastāda Kopiena, un saņēmēja Puse sniedz piegādātājai Pusei paziņojumu par šādu tālāknodošanu.

10. pants

Pārredzamība

Puses apmainās ar informāciju par saskaņā ar šo nolīgumu nodoto kodolmateriālu, aprīkojuma un ar kodolenerģijas izmantošanu nesaistītu materiālu drošu un efektīvu pārvaldību.

11. pants

Fiziskā aizsardzība

1. Kodolmateriāliem, kas nodoti saskaņā ar šo līgumu, un kodolmateriāliem, kas atgūti vai izgatavoti kā blakusprodukts, Japānas valdība, Kopienas dalībvalstu valdības un, atbilstošā gadījumā, Eiropas Komisija piemēro fiziskās aizsardzības pasākumus saskaņā ar kritērijiem, ko tās ir individuāli pieņēmušas un kas nodrošina aizsardzību vismaz tajā līmenī, kas noteikts šā nolīguma C Pielikumā.

2. Attiecībā uz kodolmateriālu starptautisko pārvadāšanu saskaņā ar šo nolīgumu Japāna, Kopienas dalībvalstis un, atbilstošā gadījumā, Eiropas Komisija rīkojas saskaņā ar Starptautisko konvenciju par kodolmateriālu fizisko aizsardzību, kas stājas spēkā 1987. gada 8. februārī un kurai tās ir pievienojušās.

12. pants

Pašreizējie nolīgumi

1. Šā nolīguma noteikumi tiek uzskatīti par papildinājumu noteikumiem, kas iekļauti Nolīgumā starp Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotās Karalistes valdību un Japānas valdību par sadarbību kodolenerģijas mierīgai izmantošanai, kas parakstīts 1998. gada 25. februārī, un noteikumiem, kas iekļauti Nolīgumā starp Japānas valdību un Francijas Republikas valdību par sadarbību kodolenerģijas mierīgai izmantošanai, kas parakstīts 1972. gada 26. februārī un kas grozīts saskaņā ar 1990. gada 9. aprīļa Protokolu starp tām pašām Pusēm, un, atbilstošā gadījumā, tie ir primāri attiecībā pret iepriekšminētajos divpusējos nolīgumos iekļautajiem noteikumiem.

2. Šā panta 1. punktā minētajos divpusējos nolīgumos Japānas valdībai, Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotās Karalistes valdībai vai Francijas Republikas valdībai noteiktās tiesības un pienākumi, kas ir ārpus tiem, kurus nosaka šis nolīgums, tiks arī turpmāk ieviesti minēto divpusējo nolīgumu ietvaros.

3. Neatkarīgi no šā nolīguma 3. panta 1. punkta noteikumiem šā nolīguma noteikumi attiecas uz kodolmateriāliem, kas ir nodoti starp Japānu un Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienoto Karalisti un starp Japānu un Francijas Republiku saskaņā ar

divpusējiem nolīgumiem, atsaucē uz kuriem ir iekļauta šā panta 1. punktā, pirms šā nolīguma stāšanās spēkā.

4. Neatkarīgi no šā nolīguma 3. panta 1. punkta noteikumiem šā nolīguma noteikumi attiecas uz kodolmateriāliem, kas ir nodoti starp Japānu un Kopienas dalībvalstīm, kas nav Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotās Karaliste vai Francijas Republika, pirms šā nolīguma stāšanās spēkā, ja Puses vienojas, ka šie kodolmateriāli būs šā nolīguma priekšmets.

13. pants

Apturēšana un pārtraukšana

1. Ja Kopiena, kāda no tās dalībvalstīm vai Japāna jebkurā laikā pēc šā nolīguma stāšanās spēkā:

- (a) pārkāpj šā nolīguma 7., 8., 9. vai 11. punkta noteikumus vai šķērējtiesas lēmumus, kas minēti šā nolīguma 15. pantā, vai
- (b) izbeidz vai materiāli pārkāpj kādu no šā nolīguma 8. panta 1. punktā minētajiem drošības nolīgumiem, kas noslēgti ar Aģentūru,

Japānas valdībai vai Kopienai attiecīgi ir tiesības pilnībā vai daļēji pārtraukt turpmāku sadarbību šā nolīguma ietvaros vai pārtraukt šo nolīgumu un pieprasīt atgriezt jebkurus kodolmateriālus, kas nodoti saskaņā ar šo nolīgumu.

2. Ja Kopiena vai kāda no Kopienas dalībvalstīm, kas nav Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotās Karaliste un Francijas Republika, uzspīdzina kodolsprādzienierīci, Japānas valdībai ir tiesības rīkoties saskaņā ar šā panta 1. punktā noteikto.

3. Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotās Karaliste vai Francijas Republika uzspīdzina kodolsprādzienierīci, izmantojot jebkādu kodolmateriālu, kas nodots saskaņā ar šo nolīgumu, Japānas valdībai ir tiesības rīkoties saskaņā ar šā panta 1. punktā noteikto.

4. Ja Japāna uzspīdzina kodolsprādzienierīci, Kopienai ir tiesības rīkoties saskaņā ar šā panta 1. punktā noteikto.

5. Pirms kāda no Pusēm sper soļus virzienā uz sadarbības pilnīgu vai daļēju pārtraukšanu saskaņā ar šo nolīgumu vai nolīguma darbības pārtraukšanu, vai kodolmateriālus atgriešanas pieprasīšanu, Puses konsultējas par korektīvu pasākumu veikšanu un, atbilstošā gadījumā, ņemot vērā vajadzību izveidot citas šādas atbilstošas vienošanās, kuras var būt vajadzīgas, rūpīgi izvērtē turpmāko:

- (a) šādas darbības sekas;
- (b) vai fakti, kas lika pieņemt šādus pasākumus, netika radīti ar nolūku.

6. Atbilstoši šim pantam piešķirtās tiesības tiek izmantotas tikai tad, ja otra Puse nepieņem korektīvus pasākumus atbilstīgā laika posmā pēc konsultācijām.

7. Ja jebkura no Pusēm izmanto tai dotās tiesības pieprasīt atgriezt jebkuru kodolmateriālu, kas nodots saskaņā ar šo nolīgumu, tā kompensē otrai Pusei vai attiecīgajām personām to patieso tirgus vērtību.

14. pants

Darbības procedūras

Pušu attiecīgās iestādes izstrādā un, ja nepieciešams, groza darbības procedūras, kas paredzētas šā nolīguma noteikumu efektīvai ieviešanai.

15. pants

Apspriešanās un šķīrējtiesa

1. Ar nolūku veicināt sadarbību šā nolīguma ietvaros Puses pēc vienas no Pušu pieprasījuma var savstarpēji konsultēties ar diplomātisko kanālu vai citu konsultatīvo forumu starpniecību.

2. Ja rodas jebkāds jautājums attiecībā uz šā nolīguma interpretāciju vai piemērošanu, Puses pēc vienas no Pušu pieprasījuma savstarpēji konsultējas.

3. Ja visas domstarpības, kas rodas interpretējot vai piemērojot šo nolīgumu, neizdodas atrisināt ar sarunu, starpniecības, samierināšanas vai citu procedūru palīdzību, Puses var vienoties par to iesniegšanu šķīrējtiesas tribunālam, kurš sastāv no trīs šķīrējtiesnešiem, kurus ieceļ atbilstoši šā punkta noteikumiem. Katra Puse ieceļ vienu šķīrējtiesnesi, kas var būt Japānas vai Kopienas dalībvalsts pilsonis, un šie divi šādi izraudzītie šķīrējtiesneši ievēl trešo, kas ir kādas citas valsts – ne Japānas, ne Kopienas dalībvalsts – pilsonis un kas ir šķīrējtiesas tribunāla priekšsēdētājs. Ja trīsdesmit dienu laikā no dienas, kad iesniegts šķīrējtiesas pieprasījums, kāda no Pusēm nav izraudzījusi šķīrējtiesnesi, kāda no Pusēm var pieprasīt, lai šķīrējtiesnesi ieceļ Starptautiskās Tiesas priekšsēdētājs. Šo pašu procedūru piemēro tad, ja 30 dienu laikā pēc otrā šķīrējtiesneša nozīmēšanas vai iecelšanas nav ievēlēts trešais šķīrējtiesnesis, ņemot vērā, ka šādā veidā ieceltais trešais šķīrējtiesnesis nedrīkst būt Japānas vai Kopienas dalībvalsts pilsonis. Šķīrējtiesas tribunāla locekļu vairākums sastāda kvorumu, un visu lēmumu pieņemšanā

nepieciešama divu šķīrējtiesnešu līdzdalība. Šķīrējtiesas procesu nosaka tribunāls. Tribunāla lēmumi ir saistoši Pusēm.

16. pants

Pielikumu statuss

Pielikumi ir šā nolīguma neatņemama sastāvdaļa. Tos var mainīt saskaņā ar Japānas valdības un Eiropas Komisijas abpusēju rakstisku piekrišanu, neveicot grozījumus šajā nolīgumā.

17. pants

Stāšanās spēkā un darbības ilgums

1. Šis nolīgums stājas spēkā trīsdesmitajā dienā pēc dienas, kad notika Pušu apmaiņšanās ar diplomātiskajām notām, kurās tās viena otrai informē, ka to attiecīgās iekšējās procedūras, kas ir vajadzīgas, lai šis nolīgums stātos spēkā, ir pabeigtas, un tas ir spēkā trīsdesmit gadus ⁽¹⁾.

Šis nolīgums tiek automātiski pagarināts uz piecus gadus ilgiem termiņiem, ja vien jebkura no Pusēm rakstiski nepaziņo otrai Pusei par nolīguma pārtraukšanu ne vēlāk kā sešus mēnešus pirms līguma termiņa izbeigšanās dienas.

2. Neatkarīgi no daļējas vai pilnīgas turpmākas sadarbības pārtraukšanas šā nolīguma ietvaros vai nolīguma pārtraukšanas jebkura iemesla dēļ, šā nolīguma 7., 8., 9. un 11. panta noteikumi paliek spēkā.

Šis nolīgums un tā pielikumi ir sagatavoti divos eksemplāros dāņu, holandiešu, angļu, somu, franču, vācu, grieķu, itāļu, japāņu, portugāļu, spāņu un zviedru valodā. Neatbilstību gadījumā nolīguma angļu un japāņu valodā sagatavotajām versijām ir augstāks spēks nekā versijām citās valodās.

TO APLIECINOT, apakšā parakstījušies attiecīgi Japānas valdības un Eiropas Atomenerģijas kopienas pilnvarotie ir parakstījuši šo Nolīgumu.

Briselē, 2006. šā gada 24. februāris.

Japānas valdības vārdā:	Eiropas Atomenerģijas Kopienas vārdā:
T. KAWAMURA	A. PIEBALGS

⁽¹⁾ Apmaina ar diplomātiskajām notām notika 2006. gada 20. novembrī. Saskaņā ar šā nolīguma noteikumiem spēkā stāšanās diena ir 2006. gada 20. decembris.

A PIELIKUMS

A daļa

1. Kodolreaktori un to iekārtas

Kodolreaktori, kas spēj darboties, uzturot kontrolētu, pašuzturošu kodoldalīšanās ķēdes reakciju, izņemot nulles jaudas reaktorus, t.i., reaktorus, kuru plutonija ražošanas projektētā jauda nepārsniedz 100 gramus gadā.

2. Kodolreaktora korpusi

Metāla tvertnes vai to galvenās daļas, kas īpaši konstruētas vai sagatavotas, lai tajās atrastos kodolreaktora aktīvā zona, kā arī attiecīgie reaktora iekšējie komponenti, kas noteikti 8. punktā.

3. Kodolreaktora degvielas iekraušanas un izkraušanas mašīnas

Degvielas elementa manipulācijas iekārta, kas speciāli radīta vai sagatavota, lai iekrautu vai izkrautu degvielu kodolreaktorā, kas noteikts 1. punktā še iepriekš.

4. Kodolreaktora kontroles stieņi un aprīkojums

Īpaši projektēti vai sagatavoti stieņi, to atbalsta vai balstiekārtas, stieņu piedziņas mehānismi vai stieņu vadības caurules, lai regulētu kodolreakcijas procesu reaktorā, kas noteikts 1. punktā še iepriekš.

5. Kodolreaktora spiediena caurules

Caurules, kas īpaši projektētas vai sagatavotas, lai tajās ievietotu degvielas elementus un primāro dzesētāju pie darba spiediena, kas pārsniedz 50 atmosfēras.

6. Cirkonija caurules

Cirkonija un tā sakausējumi cauruļu vai cauruļu bloku formā un daudzumos, kas pārsniedz 500 kg jebkurā periodā 12 mēnešos un kas īpaši projektētas vai sagatavotas lietošanai kodolreaktorā, kas noteikts 1. punktā še iepriekš.

7. Primārā dzesētāja sūkņi

Sūkņi, kas īpaši projektēti vai sagatavoti, lai nodrošinātu primārā dzesētāja cirkulāciju kodolreaktoros, kas noteikti 1. punktā še iepriekš.

8. Kodolreaktora iekšējie komponenti

Kodolreaktora iekšējie komponenti, kas īpaši projektēti vai sagatavoti, lai lietotu kodolreaktorā, kas noteikts 1. punktā še iepriekš, arī aktīvās zonas balsti, degvielas kanāli, termiskais vairogs, starpsienas, aktīvās zonas režģu plāksnes un difūzeru plates.

9. Siltummaiņi

Siltummaiņi (tvaika generatori) kas īpaši projektēti vai sagatavoti lietošanai 1. punktā noteiktā kodolreaktora primārajā dzesētāja shēmā.

10. Neitronu detektori un mērinstrumenti

Iekārtas, kas ir īpaši projektētas vai sagatavotas neitronu detektēšanai vai to plūsmas mērīšanai 1. punktā noteiktā reaktora aktīvajā zonā.

11. Iekārtas kodoldegvielas ar samazinātu radioaktivitāti elementu pārstrādei un īpaši tām projektēts vai sagatavots aprīkojums.

12. Iekārtas kodolreaktora degvielas elementu ražošanai un īpaši tām projektēts vai sagatavots aprīkojums.

13. Iekārtas urāna izotopu atdalīšanai un īpaši tām projektēts vai sagatavots aprīkojums, kas nav analītiski instrumenti.
14. Iekārtas smagā ūdens, deiterija un deiterija savienojumu ražošanai un īpaši tām projektēts vai sagatavots aprīkojums.
15. Iekārtas urāna un plutonija pārvēršanai izmantošanai degvielas elementu ražošanā un urāna izotopu atdalīšanai, kā tas ir noteikts 12. un 13. punktā šē iepriekš, un īpaši tām projektēts vai sagatavots aprīkojums.

B daļa

1. Deiterijs un smagais ūdens

Deiterijs, smagais ūdens (deiterija oksīds) vai jebkurš cits deiterija savienojums, kurā deiterija attiecība pret ūdeņraža atomiem pārsniedz 1:5 000, izmantošanai kodolreaktorā, kā tas ir noteikts A daļas 1. punktā, tādus daudzumos, kas pārsniedz 200 kg deiterija atomu jebkurā periodā 12 mēnešos.

2. Kodolkvalitātes grafiti

Grafiti, kurš satur mazāk par 5 miljona daļām bora ekvivalenta un kura blīvums lielāks par 1,50g/cm³, izmantošanai kodolreaktorā, kā tas ir noteikts A daļas 1. punktā, tādus daudzumos, kas pārsniedz 30 metriskās tonnas jebkurā periodā 12 mēnešos.

B PIELIKUMS

- (i) Tālāknodotie priekšmeti saņēmējā trešā valstī tiks izmantoti tikai mierīgiem un ar sprādzienierīcēm nesaistītiem nolūkiem.
 - (ii) Ja saņēmējā trešā valsts ir valsts, kuras rīcībā nav kodolieroču, uz visiem kodolmateriāliem šajā valstī ir un tiks attiecināta Aģentūras īstenotā kodoldrošības kontrole.
 - (iii) Gadījumā, ja kodolmateriāli ir tālāknodoti, uz kodolmateriāliem saņēmējā trešā valstī tiks attiecināta Aģentūras drošības kontrole.
 - (iv) Gadījumā, ja kodolmateriāli ir tālāknodoti, saņēmējā trešā valstī tiks uzturēti atbilstoši kodolmateriālu fiziskās aizsardzības pasākumi vismaz tajā līmenī, kas noteikts C Pielikumā.
 - (v) Tālāknodotie priekšmeti netiks turpmāk tālāknodoti ārpus saņēmējas trešās valsts citai valstij, ja vien pēdējā nodrošina garantijas, kas līdzvērtīgas B Pielikumā noteiktajām.
-

C PIELIKUMS

Fiziskās aizsardzības līmeņi

Fiziskās aizsardzības līmeņiem kodolmateriālu lietošanā, glabāšanā un transportēšanā, par kuriem ir panākta vienošanās un kurus jānodrošina Japānas valdībai, Kopienas dalībvalstu valdībām un, attiecīgi, Eiropas Komisijai saskaņā ar klātpievienotajā tabulā sniegto klasifikāciju, jāsaturs vismaz šādi aizsardzības raksturlielumi:

III KATEGORIJA

Lietošana un glabāšana teritorijā, kurai ir kontrolēta pieeja.

Transportēšana, ievērojot īpašus piesardzības pasākumus, tai skaitā iepriekšēju vienošanos starp nosūtītāju, saņēmēju un pārvadātāju un iepriekšēju vienošanos starp subjektiem, kas pakļauti piegādātājas un saņēmējas valsts jurisdikcijai un regulēšanai, attiecīgi, starptautiska pārvadājuma gadījumā nosakot laiku, vietu un procedūras atbildības nodošanai par pārvadājumu.

II KATEGORIJA

Lietošana un glabāšana aizsargātā teritorijā, kurai ir kontrolēta pieeja, t.i., teritorija, kuru pastāvīgi uzrauga apsardze vai elektroniskas ierīces, kurai apkārt atrodas fiziska barjera ar ierobežotu ieeju skaitu, kas tiek atbilstoši kontrolētas, vai jebkura teritorija, kurai ir līdzvērtīgs fiziskās aizsardzības līmenis.

Transportēšana, ievērojot īpašus piesardzības pasākumus, tai skaitā iepriekšēju vienošanos starp nosūtītāju, saņēmēju un pārvadātāju un iepriekšēju vienošanos starp subjektiem, kas pakļauti piegādātājas un saņēmējas valsts jurisdikcijai un regulēšanai, attiecīgi, starptautiska pārvadājuma gadījumā nosakot laiku, vietu un procedūras atbildības nodošanai par pārvadājumu.

I KATEGORIJA

Kodolmateriāli, kas atrodas šajā kategorijā, no nesankcionētas lietošanas ir jāaizsargā ar īpaši uzticamām sistēmām šādā veidā:

Lietošana un glabāšana īpaši aizsargātā teritorijā, t.i., teritorijā, kas noteikta attiecībā uz II kategoriju; papildus tam teritorijai ir ierobežota pieeja personām, kuru uzticamība ir noteikta, un to uzrauga apsargi, kas atrodas ciešā saziņā ar attiecīgām reaģēšanas iestādēm. Šajā kontekstā veikto pasākumu mērķis būtu noteikt un novērst jebkādu uzbrukumu, nesankcionētu pieeju vai nesankcionētu pārvietošanu, kas attiecas uz attiecīgo kodolmateriālu.

Transportēšana, ievērojot īpašus piesardzības pasākumus, kā tas ir noteikts II un III kategorijas kodolmateriāliem, un papildus tam pastāvīgā eskorta uzraudzībā un pie nosacījumiem, kas nodrošina ciešu saziņu ar attiecīgām reaģēšanas iestādēm.

Tabula

Kodolmateriālu kategorijas

Kodolmateriāls	Forma	I kategorija	II kategorija	III kategorija
1. Plutonijs ^(a)	Neapstarots ^(b)	2 kg vai vairāk	Mazāk kā 2 kg, bet vairāk nekā 500 g	500 g vai mazāk ^(c)
2. Urāns-235	Neapstarots ^(b) — urāns, kas līdz 20 % vai vairāk bagātināts ar 235. izotopu — urāns, kas līdz 10 %, bet mazāk kā 20 % bagātināts ar 235. izotopu — urāns, kas bagātināts virs dabīgā, bet mazāk kā par 10 % ar 235. izotopu ^(d)	5 kg vai vairāk	Mazāk kā 5 kg bet vairāk nekā 1 kg 10 kg vai vairāk	1 kg vai mazāk ^(c) Mazāk nekā 10 kg ^(c) 10 kg vai vairāk
3. Urāns-233	Neapstarots ^(b)	2 kg vai vairāk	Mazāk nekā 2 kg, bet vairāk nekā 500 g	500 g vai mazāk ^(c)
4. Kodoldegviela ar samazinātu radioaktivitāti			Vājināts vai dabīgais urāns, torijs vai maz bagātināta degviela (satur mazāk nekā 10 % skaldmateriāla) ^(e) ^(f)	

^(a) Plutonijs, kurā plutonija-238 izotopu koncentrācija pārsniedz 80 %, nav iekļaujams.

^(b) Kodolmateriāls, kas nav apstarots reaktorā, vai kodolmateriāls, kas ir apstarots reaktorā, taču kura radiācijas līmenis ir vienāds ar vai mazāks nekā 1 Gy/h (100 radi/h) vienā neaizsegta metrā.

^(c) Vajadzētu atbrīvot mazāk nekā radioloģiski nozīmīgu daudzumu, bet to būtu jāaizsargā saskaņā ar apdomīgu pārvaldības praksi.

^(d) Dabīgais urāns, vājinātais urāns, torijs un urāna daudzums, kas bagātināts par mazāk kā 10 %, kas neiekļaujas III kategorijā, būtu jāaizsargā saskaņā ar apdomīgas pārvaldības praksi.

^(e) Kaut gan tiek ieteikts šis aizsardzības līmenis, atbilstoši Japānas valdības, Kopienas dalībvalstu un Eiropas Komisijas ziņā ir pēc konkrēto apstākļu izvērtēšanas noteikt citu fiziskās aizsardzības kategoriju.

^(f) Citai degvielai, kas saskaņā ar tās oriģinālā skaldmateriāla saturu pirms apstarošanas tiek klasificēta I vai II kategorijā, var samazināt kategoriju par vienu līmeni, ja tās degvielas radiācijas līmenis pārsniedz 1 Gy/h(100 radi/h) vienā neaizsegta metrā.

KOMISIJAS LĒMUMS

(2006. gada 26. septembris)

par Nīderlandes piešķirto valsts atbalstu uzņēmumam *Holland Malt BV*

(izziņots ar dokumenta numuru K(2006) 4196)

(Autentisks ir tikai teksts holandiešu valodā)

(2007/59/EK)

EIROPAS KOPIENU KOMISIJA,

II. ATBALSTA PASĀKUMA APRAKSTS

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu un jo īpaši tā 88. panta 2. punkta pirmo daļu,

pēc tam, kad ieinteresētās personas ir aicinātas iesniegt savus apsvērumus ⁽¹⁾ saskaņā ar iepriekš minēto pantu, un ņemot vērā šos apsvērumus,

tā kā:

I. PROCEDŪRA

- (1) Par pasākumu ir paziņots atbilstīgi EK Līguma 88. panta 3. punktam 2004. gada 31. marta vēstulē, kas reģistrēta 2004. gada 6. aprīlī.
- (2) Komisija 2004. gada 1. jūnija, 2004. gada 12. augusta un 2005. gada 16. februāra vēstulēs lūdza Nīderlandi sniegt sīkāku informāciju. Uz Komisijas jautājumiem Nīderlande sniedza atbildes 2004. gada 5. jūlijā, 2004. gada 17. decembra un 2005. gada 15. marta vēstulēs, kas reģistrētas attiecīgi 2004. gada 7. jūlijā, 2005. gada 3. janvārī un 2005. gada 23. martā.
- (3) Komisija 2005. gada 5. maija vēstulē informēja Nīderlandi par savu lēmumu attiecībā uz šo atbalsta pasākumu uzsākt EK Līguma 88. panta 2. punktā paredzēto procedūru.
- (4) Komisijas lēmums uzsākt minēto procedūru ir publicēts *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* ⁽²⁾. Komisija aicināja ieinteresētās personas iesniegt savus apsvērumus par attiecīgo atbalsta pasākumu.
- (5) Nīderlande 2005. gada 10. jūnija vēstulē iesniedza vairākus apsvērumus.
- (6) Komisija saņēma apsvērumus no ieinteresētajām personām un nosūtīja tos Nīderlandei, dodot tai iespēju atbildēt; Nīderlandes apsvērumus Komisija saņēma 2005. gada 14. oktobra vēstulē.

- (7) Nīderlande ir nolēmusi piešķirt subsīdiju uzņēmumam *Holland Malt BV* saskaņā ar reģionālo ieguldījumu shēmu "Reģionālie ieguldījumu projekti _ 2000" (turpmāk tekstā _ "IPR shēma"). Šo reģionālo ieguldījumu shēmu Komisija apstiprināja 2003. gadā. ⁽³⁾ Komisija 2002. gada 18. februārī apstiprināja arī minētās shēmas grozījumu ⁽⁴⁾, saskaņā ar kuru IPR shēmu piemēroja Līguma I pielikumā norādīto lauksaimniecības produktu pārstrādes un tirdzniecības nozarēm.
- (8) Šī lieta attiecas uz subsīdiju *Holland Malt BV* ieguldījumu projektam. *Holland Malt BV* (turpmāk tekstā _ "*Holland Malt*") ir alus darītavas *Bavaria NV* un Ziemeļnīderlandes un Vācijas labības audzētāju kooperatīva *Agrifirm* kopuzņēmums. Subsīdija ir paredzēta iesala ražotnes celtniecībai Ēmshāvenā (*Eemshaven*), kas atrodas Ēmsmondas (*Eemsmond*) apgabalā. Ar šā ieguldījuma palīdzību vienotā ķēdē tiktu integrēti dažādi procesa posmi (iesala miežu uzglabāšana un pārstrāde, iesala ražošana un tirdzniecība).
- (9) Nīderlandes Ekonomikas ministrija no attaisnotajiem ieguldījumiem, kuru summa ir 55 miljoni euro, ir nolēmusi subsidēt 13,5 % bruto (10 % neto) _ maksimāli 7 425 000 euro. Tā kā ir runa par subsīdiju ieguldījumu projektam, ko uzņēmums īsteno Līguma I pielikumā norādīto lauksaimniecības produktu pārstrādes un tirdzniecības nozarē, un projekta attaisnotās izmaksas pārsniedz 25 miljonus euro, atbalsts īpaši jāpaziņo Komisijai atbilstīgi 4.2.6. punktam *Kopienas pamatnostādņēs par valsts atbalstu lauksaimniecības nozarē* ⁽⁵⁾ (turpmāk tekstā _ "*Pamatnostādnes*").
- (10) *Holland Malt* pieņēma lēmumu veikt ieguldījumu pēc tam, kad Nīderlandes valdība 2003. gada 23. decembra vēstulē bija apņēmusies piešķirt subsīdiju. Nīderlandes valdība šīs saistības uzņēmas ar nosacījumu, ka atbalstu apstiprina Eiropas Komisija. Celtniecības darbības Ēmshāvenā *Holland Malt* uzsāka 2004. gada februārī. Iesala ražotne sāka darbību 2005. gada aprīlī.
- (11) Uzsākot Līguma 88. panta 2. punktā minēto procedūru, Komisija balstījās uz turpmāk norādītajiem apsvērumiem.

⁽³⁾ Reģionālie ieguldījumu projekti _ 2000 (IPR 2000-2006), N 549/99. Apstiprināta 2000. gada 17. augustā ar vēstuli SG(2000) D/106266.

⁽⁴⁾ Grozījums Reģionālo ieguldījumu projektos _ 2000, N831/2001. Apstiprināts 2002. gada 18. februārī ar vēstuli C(2002)233.

⁽⁵⁾ OV C 28, 1.2.2000., 2. lpp.

⁽¹⁾ OV C 154, 25.6.2005., 6. lpp.

⁽²⁾ Skatīt 1. parindi.

- (12) Pēc tam, kad bija konstatēts, ka pasākums šajā posmā, iespējams, ir valsts atbalsts Līguma 87. panta 1. punkta nozīmē, Komisija veica izmeklēšanu, vai pasākumam ir piemērojama kāda atkāpe, saskaņā ar kuru to varētu uzskatīt par saderīgu ar kopējo tirgu.
- (13) Ņemot vērā pasākuma īpatnības, vienīgā piemērojamā atkāpe ir tā, kas noteikta 87. panta 3. punkta c) apakšpunktā; saskaņā ar šo apakšpunktu atbalstu, kas veicina atsevišķu saimniecisko darbību vai atsevišķu tautsaimniecības jomu attīstību, var uzskatīt par atbilstīgu EK Līgumam, ja šādam atbalstam nav tāda nelabvēlīga ietekme uz tirdzniecības apstākļiem, kas būtu pretrunā vispārējām interesēm.
- (14) Tā kā atbalsts ir saistīts ar ieguldījumu lauksaimniecības produktu pārstrādē un tirdzniecībā, Komisijai bija jāpārbauda, vai ir izpildītas visas Pamatnostādņu 4.2. punktā minētās prasības. Turpmāk norādīto iemeslu dēļ Komisijai radās šaubas par to, vai ir piemērojams Līguma 87. panta 3. punkta c) apakšpunkts.
- (15) Pamatnostādņu 4.2.5. punktā ir noteikts, ka ar lauksaimniecības produktu pārstrādi un tirdzniecību saistītiem ieguldījumiem atbalstu nedrīkst piešķirt tad, ja nav pietiekamu pierādījumu tam, ka attiecīgajiem produktiem nav iespējams atrast normālu noieta tirgu. Pamatojoties uz procedūras uzsākšanas brīdī Komisijas rīcībā esošajiem datiem, nevar izslēgt varbūtību, ka iesala tirgū bija jaudas pārpalikums.
- (16) *Holland Malt* norādīja, ka piegādā “augstākās kvalitātes (premium) iesalu”, ko izmanto “augstākās kvalitātes (premium) alus” ražošanā, un ka šā veida iesala un alus tirgus joprojām paplašinās. Uzsākot procedūru, gan nebija skaidrs, vai “augstākās kvalitātes iesals” un “augstākās kvalitātes alus” ir specifiski produkti, kuru tirgū jaudas pārpalikuma iespējamību varētu izslēgt, vai arī vienkārši mārketingā izmantoti termini.
- III. IEINTERESĒTO PERSONU IESNIEGTIE APSVĒRUMI**
- (17) Komisija ir saņēmusi apsvērumus no
- Somijas iesala ražotāju apvienības,
 - Lielbritānijas iesala ražotāju apvienības,
 - Vācijas iesala ražotāju apvienības,
 - Francijas iesala ražotāju apvienības,
 - Dānijas iesala ražotāju apvienības,
 - ieinteresētās personas, kas iespējama kaitējuma dēļ lūdza neizpaust tās identitāti,
 - Nīderlandes lauksaimniecības un dārzkopības organizācijas (*LTO Nederland*),
 - Agrifirm,
 - *Holland Malt*,
 - Groningenas provinces Nīderlandē.
- (18) Somijas iesala ražotāju apvienība iebilst pret Nīderlandes nodomu piešķirt subsīdiju *Holland Malt BV*, jo valsts subsīdijas ieguldījumiem iesala ražotnēs izkropļoši konkurenci. Apvienība norāda, ka Kopienas iesala ražošanas nozarē pastāv jaudas pārpalikums aptuveni 1 miljona tonnu apmērā un šā iemesla dēļ turpmākajos gados ražošanas jauda būtu jāsamazina par 10 %. Attiecībā uz argumentu, ka *Holland Malt* piegādā “augstākās kvalitātes iesalu”, “augstākās kvalitātes alus” ražošanai, Somijas iesala ražotāju apvienība norāda, ka esošās Kopienas iesala ražotnes jau piegādā tirgum ļoti plašu iesala šķirņu klāstu, tostarp arī “augstākās kvalitātes iesalu”.
- (19) Lielbritānijas iesala ražotāju apvienība ir cieši pārliecināta, ka valsts atbalsts iesala ražotnēm ir kategoriski jāaizliedz. Apvienība norāda uz Eiropas iesala nozari pārstāvošās apvienības *Euromalt* 2004. gada vēstuli Komisijai, kurā teikts, ka, ņemot vērā gan Kopienas, gan pasaules tirgū esošo iesala ražošanas jaudas pārpalikumu, valsts līdzekļus jaunām iesala ražošanas jaudām nedrīkstētu piešķirt⁽⁶⁾. Apvienība norāda, ka dalībvalstu iesala ražošanas jaudu apjoms ir 8,8 miljoni tonnu, bet pieprasījuma apjoms – aptuveni 5,9 miljoni tonnu. Tādējādi pasaules tirgum, kurā ik gadu pārdod 4,3 miljonus tonnu iesala, Kopiena var piegādāt pāri palikušos 2,9 miljonus tonnu iesala. 2003./2004. tirdzniecības gadā Kopienā tika piešķirtas ieviešanas atļaujas par kopā 2,48 miljoniem tonnu iesala. Tirdzniecības gadā, kas beidzās 2005. gada jūnijā, šis rādītājs bija samazinājies līdz 2,22 miljoniem tonnu, atspoguļojot sarežģīto tirgus situāciju un Kopienas iesala ražotāju ierobežotās tirdzniecības iespējas. Pēc Lielbritānijas iesala ražotāju apvienības aplēsēm saražotā iesala pārpalikums Kopienā ir 500 000 tonnas, un sagaidāms tā pieaugums līdz gandrīz 1 miljonom tonnu, ņemot vērā vēl darbību nesākušo ražotņu jaudas un Krievijas un Austrumeiropas pieprasījuma samazināšanos – šie reģioni jau gandrīz pilnībā spēj apgādāt sevi paši. Lielbritānijas iesala ražotāju apvienība uzskata, ka jaudas pārpalikuma rezultātā iesala tirgus sābrīža cenas ir nokritušas līdz tādām līmenim, ka vairs netiek nosegtas mainīgās izmaksas. Turklāt Lielbritānijas iesala ražotāju apvienība apšauba apgalvojumu, ka jauno Nīderlandes ražotni būvē, lai ražotu augstākās kvalitātes iesalu augstākās kvalitātes produktu tirgiem. Alus ražošanas nozarē ir notikusi būtiska konsolidācija, un lielākā daļa alus darītavu klientu vēlas saņemt tikai augstvērtīgu iesalu, kas atbilst viņu striktajām (un bieži vien vispārējām) specifiskajām prasībām. Lielbritānijas iesala ražotāju apvienība uzskata, ka sadalīt iesala tirgu augstākās kvalitātes iesala sektorā un pārējo veidu iesala sektorā nav reāli iespējams.
- (20) Vācijas iesala ražotāju apvienība ir ļoti norūpējusies par Nīderlandes nodomu piešķirt subsīdiju ieguldījumam iesala

⁽⁶⁾ 2004. gada 23. jūnija vēstule par subsīdiju piešķiršanu iesala ražotņu celtniecībai.

ražotnes celtniecībā Groningenas provincē. Apvienība norāda, ka eksports no Kopienas uz tradicionālajiem noieta reģioniem, piemēram, Dienvidu puslodes kopējā tirgus valstīm un Krieviju/Ukrainu, ievērojami samazināsies, jo šīs valstis attīsta pašas savu iesala rūpniecību un aizsargā savu tirgu pret importu. Turklāt ļoti izdevīgā situācijā ir aizjūras konkurenti, piemēram, Kanāda un Austrālija, pateicoties tam, ka tās atrodas tuvu vēl augošajiem Tālo Austrumu un Dienvidaustrumu Āzijas alus tirgiem, kā arī šo valstu valdību liberālajai tirdzniecības politikai. Vienlaikus ir vērojama iesala tirdzniecības stagnācija iekšējā tirgū, kā rezultātā Kopienā pastāv jaudas pārpalikums aptuveni 1 miljona tonnu apmērā. Vācijas iesala ražotāju apvienība neuzskata iesala miežu vietējās ražošanas veicināšanu par pietiekamu argumentu. Tā norāda uz to, ka iesala ražotāji jau tagad iepērk visu Nīderlandes iesala miežu produkciju un ka jaunā iesala ražotne Groningenā būs atkarīga no miežu importa.

(21) Francijas iesala ražotāju apvienība iestājas pret valsts atbalstu jaunām iesala ražotnēm Kopienā. Tā norāda uz Lielbritānijas iesala ražotāju apvienības jau pieminēto *Euromalt* vēstuli un sniedz tos pašus rādītājus par iesala ražošanu, importu un eksportu. Arī šī apvienība uzskata, ka šobrīd iesalu pārdod par tādām cenām, kas nesedz mainīgās izmaksas. Pēc Francijas iesala ražotāju apvienības domām atbalsts Nīderlandē veiktajam ieguldījumam nav attaisnojams, kā argumentu minot atsevišķu augstvērtīga iesala tirgu, jo šādu augstvērtīgu iesalu pieprasa vairums alus ražotāju. Visbeidzot, Francijas iesala ražotāju apvienība uzskata, ka Kopienā patiesībā vajadzētu slēgt novecojušās iesala ražotnes, lai uzlabotu tirgus nosacījumus.

(22) Dānijas iesala ražotāju apvienība iebilst pret plānoto subsīdiju uzņēmumam *Holland Malt*. Apvienība uzskata, ka iesala rūpniecība visā pasaulē ir balstīta uz brīvā tirgus nosacījumiem. Brīvā tirgus raksturīga iezīme ir privātpašums, un tirgus attīstību veicina uzņēmumu individuāli ieguldījumi iesala nozarē. 7,4 miljonu euro liela subsīdija ieguldījumam, kura kopējā summa ir 55 miljoni euro, izkropļotu konkurenci un radītu nepamatotas salīdzinošās priekšrocības uzņēmumam, kurš šādu subsīdiju saņemtu – jo īpaši pirmajos gados pēc ražotnes ekspluatācijas uzsākšanas. Dānijas iesala ražotāju apvienība iebilst arī pret argumentu par atšķirību starp “augstākās kvalitātes iesalu” un “parasto iesalu”. Iesals ir vispārējs apzīmējums produktam, kam iespējamas nelielas variācijas, tomēr tam jāatbilst konkrētām alus ražošanas nozares noteiktām kvalitātes normām. Visbeidzot, Dānijas iesala ražotāju apvienība nesaskata ne vietēja, ne reģionāla rakstura iemeslus, kāpēc būtu jāsubsīdē ieguldījums Ēmsmondas reģionā, jo uzskata, ka šā Nīderlandes reģiona attīstība ir normāla un tā infrastruktūra ir cieši saistīta ar miežu un iesala piegādes ķēdi.

(23) Interesētā persona, kas saistībā ar iespējamo kaitējumu lūdz neizpaust tās identitāti, iebilst pret subsīdiju turpmāk aprakstīto iemeslu dēļ. Šī persona pauž viedokli, ka atšķirība

starp augstākās kvalitātes iesalu un parasto iesalu ir mākslīgi radīta; tā nesaskata nekādus vietēja vai reģionāla rakstura iemeslus ieguldījuma subsīdēšanai un uzskata, ka subsīdijas rezultātā tiktu izkropļota konkurence iesala tirgū, kuram raksturīgs privātpašums un privātie ieguldījumi.

(24) Nīderlandes lauksaimniecības un dārzkopības organizācija (*LTO Nederland*) uzskata, ka Ēmshāvenas iesala ražošanas uzņēmums *Holland Malt* ir ļoti nozīmīgs reģiona lauksaimniecībai. Iesala ražotnes atrašanās pie ostas un uz iesala un alus tirgus augstvērtīgo produktu segmentu orientētais ražošanas process rada ievērojamas sociālekonomiskās izredzes Ziemeļaustrumu Nīderlandes lauksaimniecības nozarei. Tas veicinās šajā ražošanas procesā izmantojamo graudaugu audzēšanu. Lauksaimnieku audzētie mieži ir daļa no pilnībā reģistrētas un sertificētas ķēdes, kuras galaprodukts ir augstvērtīgs alus. Divas vissvarīgākās šajā reģionā audzētās kultūras ir cietes kartupeļi un cukurbietes. Tomēr Kopienas politikas efektivitātes uzlabošanas un reformas rezultātā šo kultūru audzēšanas apgabals ir samazinājies. Mieži iesala ražošanai būtu viena no nedaudzajām ienesīgajām alternatīvām šīs kultūras audzēšanai. Tāpēc lauksaimnieki ir apņēmušies finansiāli piedalīties *Holland Malt* darbībā.

(25) *AgriFirm* pilnībā atbalsta subsīdijas piešķiršanu *Holland Malt*. Šis kooperatīvs sadarbojas ar alus darītavu *Bavaria* kopuzņēmumā *Holland Malt*, kurš nodrošina iesala miežu audzēšanas, uzglabāšanas un pārstrādes integrētu ķēdi. *AgriFirm* norāda, ka *Holland Malt* ražotne un glabātava sniedz vienreizējas iespējas. Iesala miežu audzēšana radīs labākas perspektīvas šā reģiona lauksaimniekiem. Koncentrējoties uz augstākās kvalitātes iesala ražošanas prasībām atbilstošu iesala miežu audzēšanu, reģiona lauksaimnieki var izmantot augstākās kvalitātes alus tirgus sniegtās izaugsmes iespējas. Ņemot vērā priekšrocības no loģistikas viedokļa, ražotnes celtniecība Ēmshāvenā radīs jaunu rūpniecisko darbību Ziemeļnīderlandē. Nīderlandes valdības lēmums piešķirt subsīdiju rada pamatnosacījumus ražotnes ekspluatācijai projekta pirmajos kritiskajos gados.

(26) *Holland Malt* norāda, ka ir iespējams atspēkot argumentu par to, ka pastāv atsevišķs augstākās kvalitātes alus un augstākās kvalitātes iesala tirgus. Augstākās kvalitātes iesala tirgū ir viegli rast noieta *Holland Malt* ražotajam *HTST* (“*high temperature, short time* – augsta temperatūra, īss laika posms”) iesalam. *HTST* iesals palielina alus garšas, smaržas un dzirkstošuma noturīgumu un līdz ar to arī glabāšanas laiku. *Holland Malt* norāda uz Minhenes *Weihenstephan* Universitātes vēstuli, kurā apliecināts, ka patentētā tehnoloģija nodrošina tāda iesala ražošanu, kas skaidri atšķiras no parastā iesala (⁷). *Holland Malt* vēstules pielikumā pievienots arī kāda augstākās kvalitātes alus ražotāja atzinums par *HTST* iesala unikālajām īpašībām. Turklāt *HTST* iesals piederēs pie augstākās cenu kategorijas nekā parastais citās ražotnēs izgatavotais iesals. *Holland Malt* norāda, ka, ņemot vērā *HTST* iesala unikālās fiziskās īpašības, jūtamu kvalitāti

(⁷) Doktora Krottenhaler (*Weihenstephan* Universitāte) 2005. gada maija vēstule.

un augstāku cenu kategoriju, ir ļoti iespējams, ka savstarpējā aizstājamība starp *HTST* un parasto iesalu nepastāvēs vispār vai arī būs ierobežota. *HTST* iesals, iespējams, pats radīs savu pieprasījumu un tirgu. Kā norāda *Holland Malt*, līdz ar to nav pamatots pieņēmums, ka ieguldījuma rezultātā parastā iesala tirgū noteikti radīsies jaudas pieaugums 55 000 tonnu apmērā.

- (27) *Holland Malt* uzskata, ka, neraugoties uz jaudas pārpalikumu pasaules iesala tirgū, nav noteikti zināms, ka *Holland Malt* ieguldījums noteikti radīs vēl lielāku jaudas pārpalikumu. Tā kā *Holland Malt* atrodas pie jūras ostas, ražotnei varēs atrast normālas noieta iespējas eksportam paredzētā iesala tirgū. Iesala pieprasījums Rietumeiropā samazinās, kā rezultātā Eiropas iekšzemes iesala nozares uzņēmumu izaugsmes iespējas varētu sarukt, savukārt iesala eksports sniedz ievērojamas izaugsmes iespējas. Kā norāda *Holland Malt*, to apliecina trīs 2005. gada ziņojumi⁽⁸⁾. No šiem ziņojumiem redzams, ka jaunie tirgi Āzijā, Latīņamerikā, Āfrikā un Austrumeiropā visaugstākās prasības izvirza iesalam un ka Eiropas iesala rūpniecībai ir konkurences priekšrocība tās iesala augstās kvalitātes dēļ. Uzņēmums *Holland Malt* piezīmē, ka tam nav grūti atrast normālu noieta tirgu savam iesalam, un norāda uz faktu, ka uzņēmuma pasūtījumu plāns 2005. gadam ir izpildīts un ka otro gadu pēc kārtas tas būs pārdevis vairāk iesala nekā saražojis. Turklāt uzņēmums norāda, ka tā slēgtās ražotnes Vāgeningenā [*Wageningen*] un Līshoutā [*Lieshout*] bija veikušas piegādes sarūkošajam Rietumeiropas iesala tirgum, savukārt jaunās Ēmshāvenas ražotnes mērķis būs apgādāt augošu eksporta tirgu. Rezultātā tīrais jaudas pieaugums iesala tirgū būs mazāks, nekā norādīts Komisijas 2005. gada 5. maija vēstulē. *Holland Malt* apgalvo, ka ieguldījums Ēmshāvenas ražotnē vairāk ietekmēs tirdzniecību ar trešām valstīm nekā tirdzniecību starp dalībvalstīm, jo iesala eksporta tirgus segments nav saistīts ar to tirgus segmentu, kurā darbojas iekšzemes iesala piegādātāji. *Holland Malt* uzsver to, ka situācija pasaules tirgū nav kavējusi Komisiju atļaut piešķirt atbalstu ieguldījumam kādā Lietuvas iesala ražotnē.

- (28) *Holland Malt* apgalvo, ka ieguldījums labvēlīgi ietekmēs Ziemeļnīderlandes reģiona un Vācijas lauku apvidu attīstību. Daudziem (aptuveni 1 800) lauksaimniekiem tādējādi tiks radīts alternatīvs kultūru audzēšanas veids. Lauksaimnieki audzēs augstvērtīgus iesala miežus augošam tirgum, kuram – pretēji lopbarības miežu tirgum – nepiemēros Kopienas intervences shēmu. Turklāt iesala miežu audzēšana salīdzinājumā ar lopbarības miežu audzēšanu ir nekaitīgāka videi. Uzņēmums *Holland Malt* arī norāda, ka tā apvienotā iesala ražošanas un miežu uzglabāšanas iekārta tieši veicina pārtikas nekaitīguma nodrošināšanu.

⁽⁸⁾ RM *International*, Iesala tirgus ziņojums, 2005. gada 22. aprīlis. *Rabobank*, Iesala rūpniecība, rūpniecības struktūras izmaiņas jauno alus tirgu ietekmē, 2005. gada marts. H.M. *Gauger*, Tirgus ziņojums, 2005. gada maijs. H.M. *Gauger* ir iesala tirdzniecības brokeri/konsultanti, kas ik mēnesi publicē iesala tirgus ziņojumu, kurā iekļauti dati par iesala ražošanu un tirdzniecību.

- (29) Groningenas province aizstāv valsts atbalstu *Holland Malt* ieguldījumam. Tā norāda uz to, ka ieguldījums labvēlīgi ietekmēs reģiona nodarbinātības situāciju, kā arī vērš uzmanību uz projektā izmantoto novatorisko tehnoloģiju un to, kā tas veicinās Ēmshāvenas attīstību – tostarp radot lauksaimniecības uzņēmējdarbības centru. Province norāda arī uz to, kādu stimulu ieguldījums nozīmēs lauksaimniekiem, kuri saskaras ar problēmām, kas saistītas ar tradicionālajām vietēji audzētajām kultūrām, piemēram, cietes kartupeļiem. Pāreja uz iesala miežu audzēšanu viņiem sniegs labākas izredzes.

IV. NĪDERLANDES APSVĒRUMI

- (30) Nīderlande uz procedūras uzsākšanu reaģēja ar 2005. gada 10. jūnija vēstuli. Pēc atbildes termiņa pagarinājuma lūgšanas Nīderlande 2005. gada 14. oktobra vēstulē reaģēja uz trešo personu apsvērumiem.
- (31) Pirmajā vēstulē Nīderlande konstatē, ka, lai gan iesala pieprasījums Rietumeiropā samazinās un rezultātā iekšzemes Eiropas iesala nozares uzņēmumu izaugsmes iespējas varētu sarukt, iesala eksports sniedz ievērojamas izaugsmes iespējas. *Holland Malt* var baudīt priekšrocības, ko rada uzņēmuma atrašanās pie jūras ostas. Šādā nozīmē var runāt par dalītu iesala tirgu. Ieguldījums *Holland Malt* ražotnē neietekmēs tirgu, kurš jau sašaurinās un kurā darbojas Rietumeiropas vietējās iekšzemes iesala ražotnes. Nīderlande norāda, ka 2004./2005. gadā iesala daudzums, par kādu Kopienā izsniegtas ieviešanas atļaujas, bijis tāds pats kā 2003./2004. gadā, un lūdz Komisiju ņemt vērā jaunāko ar ieviešanas atļaujām saistīto informāciju. Nīderlande arī uzskata, ka *Holland Malt* ražotajam augstvērtīgajam iesalam pastāv īpašs tirgus segments. Nīderlande norāda uz *Weihenstephan* Universitātes vēstuli, kurā apstiprinātas *HTST* iesala atšķirīgās īpašības.
- (32) Reaģējot uz trešo personu apsvērumiem, Nīderlande apgalvo, ka pasaules iesala tirgū turpmākajos gados būs vērojama izaugsme. Nīderlande norāda uz 2005. gada 4.-5. oktobra semināru par iesala miežiem, kurā Starptautiskā labības padome⁽⁹⁾ prognozēja, ka 2010. gadā kopējā iesala ražošanas jauda būs pieaugusi par 10 %. Minētajā seminārā *Rabobank* norādīja, ka kopējais alus patēriņš ik gadu pieaug par 2 % – šo rādītāju galvenokārt ietekmē alus patēriņa pieaugums jaunos tirgos, piemēram, Dienvidamerikā, Āfrikā, Krievijā, Dienvidaustrumu Āzijā un Ķīnā. Gūt labumu no šīs attīstības varēs mūsdienīgās iesala ražotnes, kas atrodas pie jūras ostām un var ražot bez taras. Nīderlande norāda uz *Euromalt* 2005. gada augusta vēstuli⁽¹⁰⁾, kurā teikts, ka ir jāslēdz mazās, vecās un neefektīvās ražotnes. Minētajā vēstulē ir runa par Kopienas iesala nozares jaudas pārpalikumu vismaz 500 000-700 000 tonnu apmērā. Nīderlande uzskata, ka šis rādītājs

⁽⁹⁾ Starpvaldību organizācija, kas darbojas labības tirdzniecības nozarē.

⁽¹⁰⁾ *Euromalt*: "ES iesala rūpniecība", 2005. gada augusts.

ir aprēķināts, pamatojoties uz ražošanu 24 stundas dienā, 7 dienas nedēļā un 365 dienas gadā un neņemot vērā ražošanas pārtraukšanas periodus, tāpēc nav skaidrs, vai jaudas pārpalikums vispār pastāv. Nīderlande norāda arī uz pētniecības biroja *Frontier Economics* ziņojumu⁽¹¹⁾ par *Holland Malt* (par ģeogrāfisko tirgu un novatorisma aspektiem). Šā ziņojuma secinājums ir šāds: "Nekas nenorāda uz to, ka *Holland Malt* piešķirtās subsīdijas rezultāts varētu būt citu Eiropas ražotāju iesala noieta tirgu nomaiņa, izņemot to, kura notiktu jebkurā gadījumā. Tāpēc nekas neliecina par to, ka subsīdijas piešķiršana vēl palielinātu Eiropas parastā iesala ražošanas jaudas pārpalikumu". Nīderlande lūdz Komisiju ņemt vērā to, ka pastāv atsevišķs tirgus *HTST* iesalam – augstvērtīgam iesalam, kas aizkavē alus "novocošanu". Nīderlande norāda arī uz to, ka vēl tiks slēgtas iesala ražošanas jaudas 12 000 tonnu apmērā – līdz ar to esošā ražošanas jauda būs samazinājusies kopā par 77 000 tonnām. Papildu jauda veido tikai 0,5 % no Kopienas kopējās ražošanas jaudas, un tā nekropļotu Kopienas iesala tirgu. Visbeidzot, Nīderlande norāda, ka tās plānotā subsīdija ir paredzēta tikai, lai kompensētu Ēmshāvenas neizdevīgo novietojumu un radītu *Holland Malt* līdzvērtīgus konkurences apstākļus (bez subsīdijas līdzvērtīgs ieguldījums būtu veikts iesala ražotnē, kas atrodas *Terneuzen* jūras ostā).

V. ATBALSTA PASĀKUMA NOVĒRTĒJUMS

Tirgus organizācijas

- (33) Pasākums attiecas uz atbalstu miežu pārstrādes uzņēmumam. Atbilstīgi 23. pantam Padomes 2003. gada 29. septembra Regulā (EK) Nr. 1784/2003 par labības tirgus kopīgo organizāciju⁽¹²⁾ šajā regulā minētajiem produktiem ir piemērojams Līguma 87., 88. un 89. pants. Tādējādi nozarei, uz kuru attiecas šī atbalsta shēma, piemērojami Kopienas noteikumi par valsts atbalstu.

Valsts atbalsta aizliegums, pamatojoties uz Līguma 87. panta 1. punktu

- (34) Saskaņā ar Līguma 87. panta 1. punktu ar kopējo tirgu nav saderīgs atbalsts, ko piešķir dalībvalstis vai ko jebkādā citā veidā piešķir no valsts līdzekļiem un kas rada vai draud radīt konkurences traucējumus, dodot priekšroku atsevišķiem uzņēmumiem vai atsevišķu preču ražošanai, ciktāl šāds atbalsts iespaido tirdzniecību starp dalībvalstīm.

- (35) Pasākums ir tieša ieguldījuma subsīdija. Tas ir selektīvs tādā ziņā, ka labumu no tā gūst tikai viens uzņēmums – *Holland Malt*.

- (36) Saskaņā ar Eiropas Kopienas Tiesas praksi viena uzņēmuma konkurētspējas uzlabošanās valsts atbalsta rezultātā parasti norāda uz konkurences izkropļošanu attiecībā pret citiem uzņēmumiem, kas šādu atbalstu nav saņēmuši⁽¹³⁾.

- (37) Pasākums nelabvēlīgi ietekmē tirdzniecību starp dalībvalstīm, ja tas apgrūtina importu no citām dalībvalstīm vai atvieglo eksportu uz citām dalībvalstīm. Izšķirošais faktors ir tas, vai attiecīgā pasākuma rezultātā Kopienas iekšējā tirdzniecība attīstītos vai varētu attīstīties savādāk.

- (38) Ar produktu, uz kuru attiecas šis atbalsta pasākums, (iesalu) tiek veikta ievērojama Kopienas iekšējā tirdzniecība. 2004. gadā Kopienā tika pārdoti aptuveni 1,3 miljoni tonnu iesala, t.i., apmēram 15 % no Kopienas 2004. gada kopējā iesala produkcijas apjoma⁽¹⁴⁾. Tāpēc šajā nozarē pastāv konkurence. Līdz ar to pastāv risks, ka pasākums ietekmēs Kopienas iekšējās tirdzniecības attīstību.

- (39) Tāpēc attiecīgais pasākums ir atbalsts EK Līguma 87. panta 1. punkta nozīmē.

Līguma 87. panta 2. punkts: Izņēmumi

- (40) 87. panta 2. un 3. punktā ir paredzēti vairāki izņēmumi Līguma 87. panta 1. punktā noteiktajam aizliegumam.

- (41) Ņemot vērā atbalsta pasākuma veidu un mērķi, 87. panta 2. punktā minētie izņēmumi nav piemērojami. Nīderlande arī nav atsaukusies uz 87. panta 2. punkta piemērošanu.

Līguma 87. panta 3. punkts: Izņēmumi, ko piešķir pēc Komisijas vērtējuma

- (42) 87. panta 3. punktā ir norādīti citi atbalsta veidi, kas uzskatāmi par saderīgiem ar kopējo tirgu. Vai tie ir saderīgi ar Līgumu, jānovērtē, vadoties pēc visas Kopienas, nevis tikai noteiktas dalībvalsts interesēm. Lai nodrošinātu kopējā tirgus labu darbību, 87. panta 3. punktā minētie izņēmumi ir jāinterpretē stingri noteiktā veidā.

⁽¹¹⁾ *Frontier Economics*: "Holland Malt", 2005. gada oktobris.

⁽¹²⁾ OV L 270, 21.10.2003., 78. lpp. Regulā grozījumi izdarīti ar Komisijas Regulu (EK) Nr. 1154/2005 (OV L 187, 19.7.2005., 11. lpp.).

⁽¹³⁾ Eiropas Kopienas tiesas 1980. gada 17. septembra spriedums lietā C-730/79, *Philip Morris*/Eiropas Kopienas Komisija, Tiesas prakses apkopojums 2671. lpp., 11. un 12. punkts.

⁽¹⁴⁾ Avots: H.M. *Gauger Statistical Digest* 2004.-2005.g.

- (43) Attiecībā uz 87. panta 3. punkta a) apakšpunktu tiek norādīts, ka atbalsta saņēmējs neatrodas reģionā, kura ekonomiskā situācija raksturojama kā īpaši nelabvēlīga *Pamatnostādņu par valstu reģionālo palīdzību* ⁽¹⁵⁾ nozīmē (iekšzemes kopprodukts (IKP) uz vienu iedzīvotāju mazāks nekā 75 % no Kopienas vidējā rādītāja). Tāpēc atbalstu Līguma I pielikumā minēto produktu ražošanai, pārstrādei vai tirdzniecībai nevar attaisnot, pamatojoties uz Līguma 87. panta 3. punkta a) apakšpunktu.
- (44) Attiecībā uz 87. panta 3. punkta b) apakšpunktu tiek norādīts, ka konkrētais atbalsts nav paredzēts, lai veicinātu kāda svarīga projekta īstenošanu visas Eiropas interesēs vai novērstu nopietnus traucējumus kādas dalībvalsts tautsaimniecībā.
- (45) Atbalsts nav arī paredzēts vai piemērots tam, lai sasniegtu 87. panta 3. punkta d) apakšpunktā norādītos mērķus.

Līguma 87. panta 3. punkta c) apakšpunkts

- (46) Saskaņā ar EK Līguma 87. panta 3. punkta c) apakšpunktu atbalstu, kas veicina atsevišķu saimniecisko darbību vai atsevišķu tautsaimniecības jomu attīstību, var uzskatīt par atbilstīgu EK Līgumam, ja šādam atbalstam nav tāda nelabvēlīga iespaids uz tirdzniecības apstākļiem, kas būtu pretrunā ar vispārējām interesēm.
- (47) Tā kā *Holland Malt* nav mazs vai vidējs uzņēmums saskaņā ar Komisijas definīciju ⁽¹⁶⁾, Komisijas 2003. gada 23. decembra Regula (EK) Nr. 1/2004 par EK Līguma 87. un 88. panta piemērošanu attiecībā uz valsts atbalstu maziem un vidējiem uzņēmumiem, kas nodarbojas ar lauksaimniecības produktu ražošanu, pārstrādi un tirdzniecību ⁽¹⁷⁾, nav piemērojama. Tāpēc to, vai ieguldījumu atbalsts lauksaimniecības produktu pārstrādei ir saderīgs ar 87. panta 3. punkta c) apakšpunktu, novērtē, ņemot vērā Pamatnostādņu 4.2. punktu.

Attaisnotās izmaksas un atbalsta intensitāte

- (48) Saskaņā ar Pamatnostādņu 4.2.3. punktu attaisnotās izmaksas var attiekties uz nekustamā īpašuma, jaunu iekārtu un mašīnu (tostarp datoru programmatūras) iegādi, celtniecību vai uzlabošanu. Atbalsta intensitāte nedrīkst pārsniegt 50 % no attaisnāto ieguldījumu summas 1. mērķa reģionos un 40 % – pārējos reģionos.
- (49) Šie nosacījumi ir izpildīti, jo atbalsts tiktu piešķirts ēku celtniecībai un šīm ēkām paredzēto zemes gabalu un iekārtu iegādei. Turklāt Nīderlande paziņotā atbalsta apjomu ir ierobežojusi līdz maksimāli 13,5 % no attaisnotajām izmaksām.

⁽¹⁵⁾ OV C 74, 10.3.1998., 9. lpp.

⁽¹⁶⁾ Komisijas 2003/361 2003. gada 6. maija Ieteikums par mazo un vidējo uzņēmumu definīciju (OV L 124, 20.5.2003., 36. lpp.).

⁽¹⁷⁾ OV L 1, 3.1.2004., 1. lpp.

Ekonomiskā dzīvotspēja un Kopienas obligātie standarti

- (50) Pamatnostādņu 4.2.3. punktā ir noteikts arī tas, ka atbalstu ieguldījumiem drīkst piešķirt tikai uzņēmumiem, kuru ekonomisko dzīvotspēju iespējams pierādīt, pamatojoties uz to izredžu novērtējumu. Uzņēmumam jāatbilst Kopienas obligātajiem standartiem attiecībā uz vidi, higiēnu un dzīvnieku labturību.
- (51) Šie nosacījumi ir izpildīti. Nīderlande ir sniegusi pietiekamas garantijas attiecībā uz *Bavaria NV* un *Agrifirm*, kuru kopuzņēmums ir *Holland Malt*, ekonomisko dzīvotspēju. Turklāt ir pienācīgi pierādīts, ka iesala ražotne atbilst Kopienas obligātajiem standartiem attiecībā uz vidi, higiēnu un dzīvnieku labturību, kā noteikts Nīderlandes lauku attīstības programmā.

Noieta tirgus

- (52) Pamatnostādņu 4.2.5. punktā ir noteikts, ka atbalstu nedrīkst piešķirt ieguldījumiem tādu produktu ražošanā, kuriem nav iespējams atrast normālu noieta tirgu. Tas attiecīgā līmenī jānovērtē saistībā ar konkrētajiem produktiem, ieguldījumu veidiem un esošo un plānoto jaudu. Jāņem vērā iespējamie ražošanas ierobežojumi vai Kopienas atbalsta ierobežojumi saskaņā ar kopīgo tirgus organizāciju.
- (53) Līguma 88. panta 2. punktā noteiktā procedūra ir uzsākta, jo, pamatojoties uz procedūras uzsākšanas brīdī Komisijas rīcībā esošo informāciju, nevarēja izslēgt iespēju, ka iesala tirgū ir jaudas pārpalikums.
- (54) Nīderlandes un *Holland Malt* apsvērumi saistībā ar procedūras uzsākšanu attiecas galvenokārt uz trim jautājumiem. Pirmkārt, tajos apstrīdēta jaudas pārpalikuma eksistence iesala tirgū (Nīderlande un *Holland Malt* gan neapstrīd to, ka projekta rezultātā iesala tirgū radīsies papildu jauda). Otrkārt, tajos izteikts apgalvojums, ka ieguldījums Ēmshāvenas rūpnīcā vairāk ietekmēs tirdzniecību ar trešām valstīm nekā tirdzniecību starp dalībvalstīm, jo iesala eksporta tirgus segments nav saistīts ar to tirgus segmentu, kurā darbojas iekšzemes iesala piegādātāji. Treškārt, apsvērumos norādīts, ka pastāv atsevišķi parastā un augstākās kvalitātes iesala tirgi.

Jaudas pārpalikums iesala tirgū

- (55) Komisija ir izskatījusi situāciju attiecībā uz iesala ražošanu un tirdzniecību gan pasaules, gan Kopienas mērogā. Tā kā *Eurostat* statistikas dati par iesalu ir nepilnīgi (nav konfidencialu datu par vairāku valstu iesala ražošanu un eksportu), Komisija izmantoja *Euromalt* un Starptautiskās labības padomes sniegtos datus, kā arī *H.M. Gauger* ziņojumu par iesala miežu tirgu.

- (56) Attiecībā uz situāciju pasaules tirgū no *Euromalt* sniegtajiem datiem secināms, ka šobrīd iesala ražotņu piegādes spēja pasaulē ievērojami pārsniedz pieprasījumu un ka situācija nemainīsies arī turpmākajos gados. *Euromalt* 2005. gada vēstulē ⁽¹⁸⁾ ir iekļauta šāda tabula, kurā atspoguļota situācija saistībā ar pasaules iesala ražošanas jaudu.

Pasaules iesala ražošanas jauda

(tūkstošos tonnu)

	2004.g.	Pārpalikums	2006.g. (aplēse)	Pārpalikums
ES-15	7 500		7 600	
ES-10	1 200		1 150	
Kopā ES-25	8 700	2 500	8 750	2 700
Krievija	850	-550	1 550	100
Ukraina	230	-50	330	120
Baltkrievija	70	-6	70	-10
Centrālā un Austrumeiropa	460	-60	470	-60
Eiropa kopā	10 130	1 834	11 170	2 850
Ziemeļamerikas Brīvās tirdzniecības nolīguma dalībvalstis	3 600		3 900	
Dienvidamerika	1 220		1 370	
Okeānija	770		950	
Tuvie Austrumi un Vidusāzija	200		200	
Āfrika	380		380	
Ķīna	3 000		3 300	
Tālie Austrumi	300		340	
Kopā	9 470	- 1 300	10 440	-900
Kopā pasaulē	19 780	534	21 610	1 950

- (57) Kā redzams šajā tabulā, 2004. gadā pasaules iesala ražošanas jauda pārsniedza pieprasījumu par aptuveni pusmiljonu tonnu. Aplēses par 2006. gadu norāda uz šīs jaudas pārpalikuma pieaugumu par aptuveni 2 miljoniem tonnu.

- (58) *Euromalt* vēstulē ir norādīts, ka saskaņā ar prognozēm pasaules alus ražošanas apjoms turpinās pieaugt vidēji par vismaz 1-2 % gadā. Šo vidējo pieaugumu izraisa divkārtīgs ražošanas pieaugums vairākos "jaunajos" alus reģionos (Dienvidamerikā, Āfrikā, Krievijā, Dienvidaustrumu Āzijā un Ķīnā) un ražošanas samazināšanās "vecajos" reģionos (Rietumeiropā un Ziemeļamerikā). Tomēr tai pašā laikā izaugsmes reģionu iesala ražotnēs veikto jauno ieguldījumu efektivitāte un tendence par labu "vieglajām" alus šķirnēm ir izraisījusi to, ka krasi samazinājies iesala patēriņš uz vienu litru alus. Tāpēc *Euromalt* izdara secinājumu, ka augošais

alus pieprasījums dažos turpmākajos gados neatbildīs pasaules mēroga pieprasījumam pēc iesala. Alus patēriņa pieaugums un prognozes par tā turpināšanos ir pārāk lielā mērā stimulējušas jaunu iesala ražotņu celtniecību pasaulē, kā rezultātā šobrīd pasaules iesala ražošanas jauda piedāvājuma pusē ievērojami pārsniedz pieprasījumu, un situācija nemainīsies vēl dažus gadus. *Euromalt* uzskata, ka ir jāturpina veikt ieguldījumus iesala ražotnēs, tomēr, eksporta tirgiem sašaurinoties, Eiropā jaunas papildu jaudas nav vajadzīgas.

- (59) Šābrīža pasaules jaudas pārpalikuma pastāvēšanu, kā šķiet, apstiprina pasaules iesala tirdzniecības rādītāju samazināšanās, par ko liecina Starptautiskās labības padomes 2005. gada 4. un 5. oktobrī Briselē notikušajā seminārā par iesala miežiem ⁽¹⁹⁾ sniegtie dati. Starptautiskā labības padome norāda, ka pasaules iesala tirdzniecības apjomi divu gadu

⁽¹⁹⁾ John Tjaardstra prezentācija par alus, iesala miežu un iesala ražošanas un patēriņa tendencēm.

⁽¹⁸⁾ Skatīt 10. parindi.

laikā ir samazinājušies no 5,621 miljona tonnu 2002./2003. gadā līdz 5,275 miljoniem tonnu 2004./2005. gadā (pēdējais skaitlis ir aplēse). 2005./2006. gadā Starptautiskā labības padome prognozē turpmāku iesaļa tirdzniecības apjomu samazināšanos. Šo lejupslīdes tendenci atspoguļo arī fakts, ka ir samazinājies ES iesaļa eksportētāju reģistrētajās ieviešanas atļaujās norādītais iesaļa apjoms – 2004./2005. gadā šis apjoms bija 2 219 661 tonnas salīdzinājumā ar 2003./2004. gadu, kad tas bija 2 477 849 tonnas, – un saskaņā ar prognozēm 2005./2006. gadā šis rādītājs vēl nedaudz samazināsies⁽²⁰⁾. Arī *RM International* ⁽²¹⁾ ziņojums par iesaļa tirgu, šķiet, norāda uz pasaules ražošanas jaudas pārpalikumu: ņemot vērā to, ka jauno iesaļa ražotņu standartjauda ir augstāka un pasaules alus ražošanas pieauguma ātrums pēdējos gados ir samazinājies, jauno iesaļa produkciju pieprasījums absorbētu lēnāk.

(60) Nīderlande 2005. gada 14. oktobra vēstulē norāda, ka saskaņā ar prognozēm līdz 2010. gadam pasaules iesaļa pieprasījums būs pieaudzis par 10 %. Vēstulē norādīts uz Starptautiskās labības padomes prezentāciju 2005. gada 4. un 5. oktobrī Briselē notikušajā seminārā par iesaļa miežiem. Arī šajā prezentācijā norādīts, ka saskaņā ar prognozēm 2010. gadam **pasaules iesaļa ražošanas jauda** būs pieaugusi par 10 %. Nebūtu piemēroti pasaules iesaļa ražošanas jaudu izmantot kā pieprasījuma rādītāju, kā to, šķiet, dara Nīderlande.

(61) Domājams, ka turpmākajos gados pasaules iesaļa tirgū notiks divas nozīmīgas pārmaiņas. Galvenā pārmaiņa ir gaidāmā alus patēriņa palielināšanās “jaunajos” alus reģionos. Tomēr vēl nav zināms, kādā mērā Kopienas iesaļa nozare spēs no tās gūt labumu.

(62) Alus ražošanas pieaugums Ķīnā nav izraisījis būtisku iesaļa importa pieaugumu. Saskaņā ar *Rabobank* ziņojumu par pasaules iesaļa nozari ⁽²²⁾ iesaļa importa apjoms nav pieaudzis pat pēc importa tarifa ievērojamas samazināšanas 2002. gadā, jo Ķīnas apjomīgā pārstrādes rūpniecība veicina iesaļa miežu importu.

(63) Dienvidaustrumu Āzijas alus patēriņa un ražošanas apjoma palielināšanās galvenais iemesls ir Austrālijas iesaļa importa pieaugums, pateicoties šīs valsts tuvumam un brīvās tirdzniecības nolīgumiem ar to.

(64) Pie jūras ostām esošās Kopienas iesaļa ražotnes, piemēram, *Holland Malt*, šķiet esam izdevīgā situācijā, lai apmierinātu augošo Dienvidamerikas un Āfrikas pieprasījumu pēc iesaļa. Kas attiecas uz Dienvidameriku, jaunā iesaļa ražotne, kuru šobrīd būvē Argentīnā, tik un tā spētu daļēji apmierināt augošo pieprasījumu pēc iesaļa. Turklāt tā rezultātā, ka Dienvidu kopējā tirgus grupai pievienosies Venecuēla un, iespējams, arī citas Dienvidamerikas valstis, iesaļa tirdzniecības apjoms Dienvidamerikā var pieaugt.

(65) Situācija Krievijā ir otrais pasaules iesaļa tirgum nozīmīgākais faktors. Krievijas kopējā iesaļa ražošanas jauda ir 1 miljons tonnu, un vēl tiek celtas ražotnes ar 450 000 tonnu kopējo ražošanas jaudu. Tā kā atbilstīgi šim jaudas palielinājumam pietiekamā daudzumā būs pieejami labi iesaļa mieži, Krievija spēs apgādāt sevi pati un, iespējams, kļūs par iesaļa eksportētāju.

(66) Pamatojoties uz iepriekš minēto, Komisija uzskata, ka nekas neliecina par iesaļa tirgus jaudas pārpalikuma situācijas izbeigšanos tuvākajos gados. Līdz 2010. gadam Starptautiskā labības padome, šķiet, prognozē samērā stabilu pasaules iesaļa tirdzniecības apjomu, jo “tā samazināšanos Krievijā kompensēs pieaugums Dienvidamerikā”, kā norādīts prezentācijā, kas sniegta 2005. gada oktobra seminārā par iesaļa miežiem.

(67) Attiecībā uz situāciju saistībā ar iesaļa ražošanas jaudu un tirdzniecību Kopienā jāpiezīmē, ka *Holland Malt* ražotne Ēmslēvenā sāka darbību 2005. gada aprīlī. *Euromalt* 2005. gada augusta vēstulē norādīts, ka, neraugoties uz vairāku iesaļa ražotņu slēgšanu zemās rentabilitātes dēļ, Kopienā vēl joprojām pastāv vismaz 500 000-700 000 tonnu iesaļa jaudas pārpalikums (Kopienas ražošanas jauda ir 8 800 000 tonnas, patēriņš – 5 900 000 tonnas, bet eksports – 2 250 000 tonnas).

(68) *Euromalt* uzskata, ka Kopienas iesaļa nozares rentabilitāte 2005./2006. gadā sasniegs tās zemāko līmeni daudzo zaudējumus nesošo uzņēmumu dēļ, kuru izmaksas tiek segtas tikai daļēji. Iespējams, ka tieši zemās rentabilitātes dēļ 2006. gada pavasarī lielais Vācijas iesaļa ražošanas uzņēmums *Weissheimer*, kurš atrodas Andernahā [*Ander-nach*], iesniedza maksātnespējas pieteikumu. Pēc tam tika pilnībā slēgtas arī citas iesaļa ražotnes, tostarp četras rūpnīcas Apvienotajā Karalistē, divas – Vācijā un viena – Francijā. Šajā gadījumā ir runa par vecākām lielu uzņēmumu ražotnēm. Citi iesaļa ražotāji ir nolēmuši uz laiku slēgt daļu ražotņu. Vēl citos gadījumos vecās iesaļa ražošanas jaudas tika aizstātas ar jaunām. Pēc H.M. *Gauger* aplēsēm rezultātā Kopienas kopējās iesaļa jaudas apjoms 2006. gada jūlijā bija 8 800 000 tonnas ⁽²³⁾, bet patēriņš Kopienā un eksports no tās bija salīdzināms ar to, kāds minēts *Euromalt* 2005. gada vēstulē. Tas vēl joprojām nozīmētu aptuveni 600 000 tonnu jaudas pārpalikumu.

(69) Nīderlande 2005. gada oktobra vēstulē norāda, ka *Euromalt* minētais rādītājs – 500 000 līdz 700 000 tonnu jaudas pārpalikums Kopienas iesaļa tirgū – ir balstīts uz nominālo ražošanas jaudu, t.i., ražošanu 24 stundas dienā, 7 dienas nedēļā un 365 dienas gadā. Nav ņemti vērā periodi, kad rūpnīcas nedarbojas apkopes veikšanas, tehnisko traucējumu un kapitālā remonta dēļ, tāpēc nav skaidrs, vai jaudas pārpalikums vispār pastāv.

⁽²⁰⁾ H.M. *Gauger* 2006. gada 2. jūnija Ziņojums Nr. 5. Šajā ziņojumā 2005./2006. gadam prognozētais kopējā eksporta apjoms ir 2,140 miljoni tonnu.

⁽²¹⁾ Skatīt 8. parindi.

⁽²²⁾ Skatīt 8. parindi.

⁽²³⁾ H.M. *Gauger*, 2006. gada jūlijs – Eiropas iesaļa rūpniecības situācija.

- (70) Komisija par pamatu ir ņēmusi Kopienas iesala nozares iepriekšējo gadu faktiskās jaudas un ražošanas rādītājus. No *H.M. Gauger* 2004./2005. gada statistikas pārskata, kura informācijas avots ir valstu statistiskās dati, Komisija ir pārņēmusi šo tabulu.

Kopējā iesala ražošanas jauda un ražošanas apjoms Kopienā

	Jauda (tonnas)	Ražošana (tonnas)
2002.g.	8 613 304	8 455 119
2003.g.	8 632 525	8 595 156
2004.g.	8 818 633	8 644 575

- (71) Saskaņā ar tabulā sniegtajiem rādītājiem 2002.-2004. gadā kopējā jauda tikusi izmantota vismaz 98 % apmērā. Šie *Frontier Economics* ziņojuma ⁽²⁴⁾ rādītāji liecina par atbilstošu jaudu izmantošanas līmeni. 2005. gadā ražošanas jaudu izmantošanas līmenis bija zemāks – iesala ražošanas apjoms Kopienā bija 8,4 miljoni tonnu, bet ražošanas jauda bija 8,8 miljoni tonnu. Sagaidāms, ka 2006./2007. tirdzniecības gadā kopējais ražošanas apjoms būs 8,0 miljoni tonnu, bet ražošanas jaudas apjoms – 8,8 miljoni tonnu ⁽²⁵⁾. Šī jaudu izmantošanas līmeņa pazemināšanās gan drīzāk atspoguļo iesala ražotāju reakciju uz zemo rentabilitāti – lēmumu samazināt iesala ražošanu un uz laiku slēgt ražošanas jaudas. Attiecībā uz 2006./2007. tirdzniecības gadu iemesls daļēji var būt arī sliktā iesala miežu raža. 2002. līdz 2004. gada rādītāji apliecina to, ka tehniski ir iespējams izmantot vismaz 98 % no kopējās ražošanas jaudas. Šķiet, ka šis augstais kopējās jaudas izmantotās daļas procentuālais rādītājs nav iemesls apšaubīt iesala nozares jaudas pārpalikuma pastāvēšanu Kopienā.

- (72) Kā norādīts *Euromalt* 2005. gada augusta vēstulē, nākotnē “ir jāslēdz mazās, vecās un neefektīvās jaudas. Ņemot vērā nozares struktūru noteiktās dalībvalstīs, šis process būs lēns.” 2006. gadā minētais process ir paātrinājies. 2006. gada vidū iesala ražošana Kopienā šķiet atkal esam līdzsvarā ar faktisko pieprasījumu, jo iesala ražotāji ir iemācījušies ierobežot ražošanu atbilstīgi iespējamajiem pārdošanas apjomiem ⁽²⁶⁾. Tomēr pat pēc iepriekš minētās veco iesala ražotņu pilnīgas slēgšanas kopējā iesala ražošanas jauda Kopienā vēl joprojām pārsniedz faktisko pieprasījumu par aptuveni 600 000 tonnām. Turklāt, ņemot vērā inerto situāciju saistībā ar alus patēriņu, Kopienā nav gaidāms pieprasījuma pieaugums, savukārt eksportu no Kopienas ietekmēs pasaules tirdzniecības situācija, kas saskaņā ar prognozēm turpmākajos gados paliks stabila. Tāpēc Komisijas rīcībā nav pietiekamu norāžu uz to, ka situācija saistībā ar jaudas pārpalikumu drīzumā varētu mainīties.

Ietekme uz tirdzniecību starp dalībvalstīm

- (73) *Nīderlande* un *Holland Malt* uzskata, ka ieguldījums Ēmslēves rūpnīcā vairāk ietekmēs tirdzniecību ar trešām valstīm nekā tirdzniecību starp dalībvalstīm, jo iesala eksporta tirgus segments nav saistīts ar to tirgus segmentu, kurā darbojas iekšzemes iesala piegādātāji.

- (74) Komisija atzīst, ka daļa no Kopienas iesala ražošanas jaudas sastāv no maziem iekšzemes privātiem/ģimenes uzņēmumiem, kas ražo galvenokārt iekšzemes tirgum. Daļa no to produkcijas gan var būt paredzēta arī eksportam – tādā gadījumā šie uzņēmumi konkurē ar parējām Kopienas iesala ražotnēm, kas orientējas galvenokārt uz eksportu (piemēram, *Holland Malt*).

- (75) Turklāt Kopienas iesala nozarē pastāv lielas grupas, kas pārdod savu iesalu gan Kopienā, gan ārpus tās. Pie šīs kategorijas pieder arī *Holland Malt*, kas atrodas pie jūras ostas, no kuras iespējams veikt piegādes gan Kopienas tirgum, gan ārpus Kopienas tirgiem. Tāpēc *Holland Malt* varētu radīt konkurenci Kopienas iesala ražotnēm, kuru galvenais mērķis ir eksports uz citiem tirgiem. Tas pats attiecas uz Kopienas iesala ražotnēm, kuras savu produkciju pārdod galvenokārt iekšējā tirgū, jo *Holland Malt* vēl joprojām plāno ievērojamu iesala daudzumu pārdot Eiropas valstīm. Savā 2003. gada augusta uzņēmējdarbības plānā *Holland Malt* norāda, ka plāno 2005. gadā pārdot Eiropas valstīm 71 540 tonnas (salīdzinot ar plānotajiem pārdošanas apjomiem – 28 100 tonnas Āzijai, 40 600 tonnas Latīņamerikai un 29 000 tonnas Krievijai).

- (76) Var rasties situācijas, kad iesala ražotnes, kas pārsvarā orientējas uz eksportu ārpus Kopienas (piemēram, *Holland Malt*), nevar atrast pircējus attiecīgajai valstij paredzētajai produkcijai un šādā gadījumā, iespējams, mēģina pārdot šo produkciju Kopienā. Var notikt arī pretējais. Tāpēc Komisija neuzskata Kopienas un ārpus Kopienas tirgus segmentus par pilnīgi atsevišķiem segmentiem. Pastāv abpusēja saikne – norises Kopienā ietekmē norises ārpus Kopienas un otrādi.

- (77) Ņemot vērā iepriekš minēto, Komisija nepiekrīt *Frontier Economics* izdarītajam secinājumam, saskaņā ar kuru nav pamata uzskatīt, ka *Holland Malt* piešķirtā subsīdija izraisīs citu Eiropas ražotāju iesala noieta tirgu nomaiņu, izņemot to, kura notiktu jebkurā gadījumā. Komisija šādas izmaiņas saistībā ar citu Kopienas iesala ražotāju noieta tirgiem Kopienā un ārpus Kopienas neuzskata par neiespējamām. Tāpēc Komisija izdara secinājumu, ka atbalsts var ietekmēt dalībvalstu tirdzniecību un konkurenci.

⁽²⁴⁾ Skatīt 11. parindi.

⁽²⁵⁾ *H.M. Gauger* 2006. gada 2. maija Ziņojums Nr. 4.

⁽²⁶⁾ *H.M. Gauger*, 2006. gada jūlijs – Eiropas iesala rūpniecības situācija.

Augstākās kvalitātes iesala tirgus

(78) Komisija ir ņēmusi vērā Nīderlandes un *Holland Malt* sniegto informāciju (tostarp trešo personu vēstules) par *HTST* iesala produkta attīstību⁽²⁷⁾. Nīderlande, *Holland Malt* un ieinteresētās personas raksturo *HTST* iesalu kā iesala veidu, kas pēc savām īpašībām atšķiras no parastā iesala un piešķir alum izteiktāku garšu un aromātu un paildzina putu noturību un alus uzglabāšanas laiku.

(79) Kā norāda Nīderlande un *Holland Malt*, *HTST* iesals uzskatāms par augstākās kvalitātes iesalu. Pateicoties *HTST* iesala unikālajām fiziskajām īpašībām, jūtamajai kvalitātei un augstākai cenu kategorijai, ir ļoti iespējams, ka savstarpējā aizstājamība starp *HTST* un parasto iesalu nepastāvēs vispār vai arī būs ierobežota. *HTST* iesals, domājams, pats radīs pieprasījumu un savu tirgu.

(80) Komisija atzīst, ka *HTST* iesalam, iespējams, piemīt konkrētas īpašības un tas var būt augstvērtīgs. Tomēr jānoskaidro, vai bez parastā iesala tirgus pastāv arī atsevišķs augstākās kvalitātes iesala tirgus (kuram tiktu piegādāts *HTST* iesals). Pirmās instances tiesa ir paziņojusi, ka produkta tirgu pietiekamā mērā var uzskatīt par atsevišķu tirgu tikai tad,

“ja attiecīgajam produktam vai pakalpojumam piemīt konkrētas īpašības, kuru dēļ produkts vai pakalpojums skaidri atšķiras no citiem produktiem vai pakalpojumiem, tā, ka savstarpēja aizstājamība ar šiem citiem produktiem vai pakalpojumiem ir iespējama tikai ierobežotā mērā un konkurence ar tiem ir neievērojama. Šajā sakarā savstarpējā aizstājamība ar citiem produktiem jānovērtē, ņemot vērā attiecīgo produktu objektīvās īpašības, kā arī pieprasījuma un piedāvājuma struktūru tirgū un konkurences apstākļus.”⁽²⁸⁾

(81) Par pieprasījuma un piedāvājuma struktūru tirgū un konkurences apstākļiem Komisija ir saņēmusi apsvērumus no vairākām ieinteresētajām personām (pārsvārā dažādu valstu iesala ražotāju apvienībām), kas norāda, ka būtiska atšķirība starp parasto un augstākās kvalitātes iesalu nepastāv. Saskaņā ar šiem apsvērumiem iesals drīzāk ir vispārējs apzīmējums produktam, kam iespējamas nelielas īpašību variācijas un uz ko attiecas iesala nozares kvalitātes standarti. Vairums iesala ražotāju klientu, šķiet, pieprasa tikai augstvērtīgu iesalu, kas atbilst viņu noteiktajām specifiskajām un visām pārtikas nekaitīguma prasībām.

(82) Tāpēc domājams, ka dažādu uzņēmumu ražoto iesala šķirņu savstarpēja aizstājamība nav maza, jo visi šie uzņēmumi ražo augstvērtīgu iesalu, lai apmierinātu klientu pieprasījumu.

⁽²⁷⁾ Bühler ziņojums par *Holland Malt* tehnoloģijām, nav datēts. Minhenes *Freising – Weihenstephan* Universitātes 2005. gada maija vēstule. Ieinteresētās personas vēstule, kurā iekļauts komercnoslēpums un kas tāpēc tiks uzskatīta par konfidencialu.

⁽²⁸⁾ Pirmās instances tiesas 1997. gada 21. oktobra spriedums lietā T-229/94, *Deutsche Bahn/Eiropas Kopienų Komisija*, Tiesas prakses apkopojums II-1689. lpp., 10. punkts.

(83) To ņemot vērā, apliecināms, ka augstākās kvalitātes alus ražošanai nav noteikti nepieciešams citas kvalitātes iesals nekā parastā alus ražošanai. Nīderlande norāda, ka *Holland Malt* savu *HTST* iesalu ražo galvenokārt “augstākās kvalitātes alus tirgus segmentam”. Nīderlande informē, ka šāda augstākās kvalitātes alus ražošanai ir nepieciešamas augstvērtīgas izejvielas, kuru īpašības alum piešķir labāku garšu. *Holland Malt* savā vēstulē min “*Just Drinks.com* 2004. gada ziņojumu⁽²⁹⁾”, kurā _ saskaņā ar *Holland Malt* veikto _ nozīmīgas alus darītavas norāda, ka augstākās kvalitātes alus ir ievērojami labāks dzēriens ar izteiktāku un specifiskāku garšu.

(84) Komisija uzskata, ka šis teikums ziņojumā drīzāk norāda uz to, kāds iespaids par augstākās kvalitātes alu rodas patērētājam, bet nav nozīmīgu alus ražotāju izteikums. Kā norādīts minētā ziņojuma 59. lappusē, pēc *Scottish & Newcastle* teiktā patērētāji uzskata, ka Premium zīmols nozīmē augstāku kvalitāti un statusu. Būtiskākais faktors ir izpratne par to, kas ir augstvērtīgāks produkts _ augstākās kvalitātes alus ir ievērojami labāks dzēriens ar izteiktāku un specifiskāku garšu.

(85) *Holland Malt* pašu iesniegtā ziņojuma kopsavilkumā ir norādīts: “*just-drinks.com* pārrunas ar vairākiem nozīmīgiem starptautiskiem pasaules alus ražošanas nozares dalībniekiem ir apliecinājušas to, ka augstākās kvalitātes alus patiesībā ir mārketinga koncepcija”. Vēl ziņojumā ir teikts, ka standarta alus var kļūt par augstākās kvalitātes alu noteiktā reģionā vai reģiona noteiktā valstī un ka galvenās starptautiskās alus darītavas tirgū izmanto dažādas mārketinga stratēģijas. Šķirnes, ko noteiktos reģionos atzīst par augstākās kvalitātes produktu, ne vienmēr par tādu uzskatīs arī citos reģionos. Kā norādīts ziņojumā, “lasītājam jāapzinās tas, ka, salīdzinot dažādus gadus un tendences vairāku gadu laikā, pieprasījums pēc augstākās kvalitātes alus mainās patērētāju uztveres, nevis produkta specifiskās izmaiņu dēļ”. Kā norāda *Interbrew*, nevis ražotāji, bet patērētājs ir tas, kurš nosaka, kas ir augstākās kvalitātes produkts.

(86) Fakts, ka produkta specifiskācija nav nozīmīgs faktors, nosakot, kuras alus šķirnes uzskatāmas par augstākās kvalitātes alu, liecina par dažādu iesala veidu būtisku savstarpējo aizstājamību, ja vien tie atbilst (obligātajiem) kvalitātes standartiem. Uz šo savstarpējo aizstājamību ir norādīts arī *Hugh Baird/Scottish and Newcastle* apvienošanās lietā⁽³⁰⁾. Par attiecīgo produkta tirgu ziņotājas puses (*Hugh Baird* un *Scottish and Newcastle*) norāda, ka tas ir vismaz tikpat plašs kā iesala tirgus. Lēmumā norādīts, ka “lai gan ir iespējams pierādīt, ka iesala tirgus dalās alus brīvēšanai un

⁽²⁹⁾ www.just-drinks.com, “Vispārīgs augstākās kvalitātes alus tirgus pārskats – ar prognozēm līdz 2010. gadam”.

⁽³⁰⁾ Lieta Nr. IV/M.1372, 18.12.1998.

destilācijai paredzētā iesala tirgū, puses neuzskata to par argumentu, ņemot vērā augsto savstarpējās aizstājamības līmeni piedāvājuma pusē”.

- (87) Turklāt Komisija, izskatot statistikas avotus attiecībā uz iesala ražošanu, nekonstatēja atsevišķa augstākās kvalitātes iesala tirgus pastāvēšanu. Gluži otrādi – visi šie informācijas avoti (*Eurostat*, *Euromalt*, Starptautiskā labības padome) sniedz datus tikai par vispārējo iesala tirgu. No Nīderlandes un paša uzņēmuma *Holland Malt* nav saņemti dati par esošajām augstākās kvalitātes iesala ražošanas jaudām vai tā ražošanu. Pretēji tam, argumentējot par jaudas pārpalikumu, Nīderlande un *Holland Malt* norādīja uz iesala (kā viena produkta) rādītājiem, nenodalot parasto iesalu no augstākās kvalitātes iesala.
- (88) Tāpēc Komisija uzskata, ka abas kategorijas (parastais un augstākās kvalitātes iesals) nav iespējams skaidri nodalīt vienu no otras. Iespējams, ka pastāv kvalitātes atšķirības, tomēr tās nav tāda veida, ka ierobežotu iesala veidu savstarpējo aizstājamību vai konkurenci starp iesala ražotājiem.
- (89) Pamatojoties uz iepriekš minētajiem secinājumiem par jaudas pārpalikumu iesala tirgū, attiecīgā pasākuma iespējamo ietekmi uz tirdzniecību starp dalībvalstīm un faktu, ka nav iespējams skaidri pierādīt atsevišķa augstākās kvalitātes iesala tirgus pastāvēšanu, Komisija uzskata, ka atbalsta pasākums neatbilst pamatnostādņu 4.2.5. punktam, kurā noteikts, ka ieguldījumiem atbalstu nedrīkst piešķirt tad, ja nav pietiekamu pierādījumu, ka attiecīgajiem produktiem nav iespējams atrast normālu noieta tirgu.

Atbalsts Lietuvas iesala ražotnei

- (90) *Holland Malt* norāda uz to, ka situācija pasaules tirgū nav kavējusi Komisiju atļaut piešķirt atbalstu ieguldījumam Lietuvas iesala ražotnē.
- (91) Komisija vēlas norādīt uz to, ka atļauju sniegt valsts atbalstu ieguldījumam Lietuvas iesala ražotnē tā nav devusi pēc valsts pievienošanās Kopienai 2004. gada 1. maijā. Pirms minētā datuma valsts atbalsta noteikumi attiecībā uz lauksaimniecības produktiem Lietuvā nebija spēkā. Jebkurā gadījumā citu valstu Līguma 87. un 88. pantā noteikto saistību neizpilde neattiecas uz jautājumu, vai dalībvalsts, pret kuru uzsākta 88. panta 2. punktā minētā procedūra, ir piešķirusi (nelikumīgu) atbalstu ⁽³¹⁾.
- (92) Šajā sakarā Komisija vēlas arī norādīt, ka uzsāka Līguma 88. panta 2. punktā minēto oficiālo izmeklēšanas procedūru pēc tam, kad Spānija bija darījusi zināmu savu nodomu piešķirt atbalstu iesala ražotnei *Maltacarión S.A* ⁽³²⁾. Procedūras uzsākšanas iemesls bija tāds pats kā šajā gadījumā – iespējamība, ka iesala tirgū pastāv jaudas

pārpalikums. Pēc šīs procedūras uzsākšanas Spānija atsauc savu paziņojumu par attiecīgo atbalstu.

Reģionālie aspekti

- (93) Komisija atzīst un neapstrīd Nīderlandes un dažādu ieinteresēto personu minētos ar *Holland Malt* atbalstu saistītos reģionālās attīstības aspektus. Šajā ziņā projekts labi iederētos IPR shēmā.
- (94) Tomēr projektam jāatbilst visām prasībām, kas Pamatnostādņēs noteiktas ieguldījumu atbalstam ar mērķi veicināt lauksaimniecības produktu pārstrādi un tirdzniecību. Tā kā šis projekts neatbilst vismaz vienam svarīgam noteikumam, Komisija nevar atļaut piešķirt tam valsts atbalstu, neraugoties uz pozitīvajiem reģionālās attīstības aspektiem.

VI. SECINĀJUMS

- (95) Iepriekš minēto iemeslu dēļ Komisija atbalstu *Holland Malt* uzskata par nesaderīgu ar Līguma 87. un 88. pantu. Atbalsta pasākums neatbilst Pamatnostādņu 4.2.5. punktam, kurā noteikts, ka atbalstu nedrīkst piešķirt ieguldījumiem tādu produktu ražošanā, kuriem nav iespējams atrast normālu noieta tirgu.
- (96) Nīderlande savā 2004. gada 17. decembra vēstulē ir norādījusi, ka atbalsts tika solīts ar nosacījumu, ka to atļauj piešķirt Komisija. Ja, neraugoties uz šo nosacījumu, atbalsts tomēr būtu piešķirts, tas būs jāatgūst,

IR PIENĒMUSI ŠO LĒMUMU.

1. pants

Valsts atbalsts, ko Nīderlande ir piešķirusi *Holland Malt BV* kā subsīdiju 7 425 000 euro apmērā ar nosacījumu, ka tam jāsaņem Komisijas atļauja, nav saderīgs ar kopējo tirgu.

2. pants

Nīderlande atsauc 1. pantā minēto valsts atbalstu.

3. pants

1. Nīderlande veic visus nepieciešamos pasākumus, lai no atbalsta saņēmēja atgūtu 1. pantā minēto un nelikumīgi piešķirto atbalstu.

2. Atbalsta atgūšana notiek nekavējoties un atbilstīgi Nīderlandes tiesību normās noteiktajām procedūrām, ja tās pieļauj nekavējošu un efektīvu šā lēmuma izpildi. Atgūstamajā atbalsta summā ietilpst procenti par laika posmu no atbalsta saņemšanas dienas līdz tā faktiskās atmaksāšanas dienai. Procentus aprēķina,

⁽³¹⁾ Skatīt, piemēram, Pirmās instances tiesas 1998. gada 30. aprīļa spriedumu lietā T-214/95, *Flandrijas reģions/Eiropas Kopienas Komisija*, Tiesas prakses apkopojums II-717, 54. punkts.

⁽³²⁾ Lieta C 48, 21.12.2005, vēl nav publicēta *Oficiālajā Vēstnesī*.

pamatojoties uz atsaucē likmi, ko izmanto tīrās subsīdijas ekvivalenta aprēķināšanai saskaņā ar reģionālajiem atbalsta noteikumiem.

5. pants

Šis lēmums ir adresēts Nīderlandes Karalistei.

4. pants

Briselē, 2006. gada 26. septembris.

Nīderlande divu mēnešu laikā pēc šā lēmuma paziņošanas dienas informē Komisiju par pasākumiem, kas veikti šā lēmuma izpildei.

Komisijas vārdā _
Mariann FISCHER BOEL
Komisijas locekle

KOMISIJAS LĒMUMS,**(2006. gada 26. oktobris)****ar ko nodibina Eiropas Transporta tīkla izpildaģentūru saskaņā ar Padomes Regulu (EK) Nr. 58/2003****(2007/60/EK)**

EIROPAS KOPIENU KOMISIJA,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu,

ņemot vērā 2002. gada 19. decembra Padomes Regulu (EK) Nr. 58/2003, ar ko nosaka statūtus izpildaģentūrām, kurām uztic konkrētus Kopienas programmu pārvaldības uzdevumus ⁽¹⁾, un jo īpaši tās 3. panta 1. punktu,

tā kā:

(1) Ar Regulu (EK) Nr. 58/2003 Komisijai tiek piešķirtas pilnvaras pieņemt lēmumu par izpildaģentūru dibināšanu saskaņā ar statūtiem, ko nosaka ar minēto regulu, un uzticēt šīm aģentūrām noteiktus uzdevumus, kuri saistīti ar vienu vai vairākām programmām vai Kopienas darbībām.

(2) Izpildaģentūras dibināšana ir paredzēta, lai ļautu Komisijai koncentrēt spēkus uz prioritārām darbībām un uzdevumiem, kuru uzticēšana ārējām organizācijām nav iespējama, nezaudējot pārvaldību, kontroli un pilnīgu atbildību par pasākumiem, ko pārvalda izpildaģentūras.

(3) Kopienas programmas pārvalde Eiropas transporta tīkla jomā paredz projektu īstenošanu, kas nav saistīta ar politisku lēmumu pieņemšanu un kas prasa augstu tehnisko un finansiālo zināšanu līmeni visā projekta īstenošanas laikā.

(4) Izpildaģentūras pilnvarošana ar uzdevumiem, kas saistīti ar šo Kopienas programmu, var tikt veikta, skaidri atdalot plānošanu, prioritāšu noteikšanu un programmas novērtēšanu, kas būs Komisijas dienestu kompetencē, no projektu izpildes, kas tiks uzticēta izpildaģentūrai.

(5) Šajā nolūkā veiktā izmaksu un ieguvumu analīze liecina, ka izpildaģentūras dibināšana ļautu ar mazākām izmaksām padarīt Eiropas transporta tīkla īstenošanu efektīvāku. Ņemot vērā Eiropas transporta tīkla īpašības, uzsvaram jābūt liktam uz tehnisko uzdevumu pilnvarošanu ar galveno mērķi pastiprināt sakarus starp Eiropas transporta tīklu un ekspertu organizācijām.

(6) Aģentūrai, strādājot Komisijas noteiktiem mērķiem un tās kontrolē, jānodrošina augsta līmeņa kompetence. Aģentūras dibināšana ļaus arī veicināt Eiropas transporta tīkla īstenošanu, vienkāršojot tāda personāla piesaisti, kurš specializējies jautājumos, kas saistīti ar Eiropas transporta tīklu.

(7) Aģentūras dibināšana ļaus uzlabot elastīgumu Kopienas programmas īstenošanā Eiropas transporta tīkla jomā. Aģentūras ikgadējai darba programmai jābūt tādai, kas ļauj labvēlīgi ietekmēt ikgadējo prioritāšu realizēšanu Eiropas transporta tīkla īstenošanā, ko plāno un lemj Komisija. Aģentūrai ir arī jānodrošina labāka finansējumu koordinācija ar citiem Kopienas instrumentiem.

(8) Pārvaldībai, kas balstās uz aģentūras iegūtajiem rezultātiem, ar nepieciešamām kontroles un koordinācijas procedūrām un apriņķiem jāļauj Komisijas dienestiem vienkāršot Eiropas transporta tīkla īstenošanas noteikumus. Tie varēs likt lietā aģentūras tehniskā darba augļus, līdztekus atbilstīgā veidā attīstot uzdevumus, kas saistīti ar politiska rakstura vērtēšanu.

(9) Aģentūras sadarbība ar Komisijas dienestiem un tās specifisko uzdevumu izpilde ļaus uzlabot Kopienas darbības pārredzamību Eiropas transporta tīkla jomā.

(10) Šajā lēmumā paredzētie pasākumi ir saskaņā ar Izpildaģentūru komitejas atzinumu,

IR NOLĒMUSI ŠĀDI.

*1. pants***Aģentūras dibināšana**

1. Lai pārvaldītu Kopienas programmu Eiropas transporta tīkla jomā, ar šo nodibina izpildaģentūru (še turpmāk – "Aģentūra"), kuras statūtus nosaka ar Regulu (EK) Nr. 58/2003.

⁽¹⁾ OV L 11, 16.1.2003., 1. lpp

2. Aģentūras nosaukums ir "Eiropas transporta tīkla izpildaģentūra".

2. pants

Atrašanās vieta

Aģentūra atrodas Briselē.

3. pants

Darbības ilgums

Aģentūra ir nodibināta laika periodam, kas sākas 2006. gada 1. novembrī un beidzas 2008. gada 31. decembrī.

4. pants

Mērķi un uzdevumi

(1) Aģentūra Kopienas programmas Eiropas transporta tīkla jomā ir atbildīga par to uzdevumu izpildi, kas attiecas uz Kopienas finanšu atbalsta piešķiršanu saskaņā ar Parlamenta un Padomes Regulā (EK) Nr. 2236/95 ⁽²⁾, izņemot plānošanu, prioritāšu noteikšanu, programmas novērtēšanu, lēmumu pieņemšanu par finansējumu un likumdošanas uzraudzību. Tā ir atbildīga par šādu uzdevumu izpildi:

- (a) Eiropas transporta tīkla budžeta kopējo interešu projektiem piešķirtā finanšu atbalsta sagatavošanas, finansēšanas un pārraudzības posma pārvaldība, kā arī šajā nolūkā nepieciešamā kontrole, pieņemot atbilstīgus lēmumus uz Komisijas piešķirto pilnvaru pamata;
- (b) koordinācija saskaņā ar citiem Kopienas instrumentiem, nodrošinot labāku palīdzības koordināciju visiem prioritārajiem projektiem, kas saņem līdzekļus no struktūrfondiem, Kohēzijas fonda, kā arī Eiropas Investīciju bankas;
- (c) tehniskā palīdzība projektu iniciatoriem projektu finanšu tehnoloģijās un kopēju novērtēšanas metožu izstrāde;
- (d) budžeta izpildes instrumentu pieņemšana attiecībā uz ieņēmumiem un izdevumiem un, pamatojoties uz Komisijas piešķirtajām pilnvarām, visu vajadzīgo darbību veikšana, lai īstenotu Kopienas programmas Eiropas transporta tīkla jomā, kas paredzētas Padomes Regulā (EK) Nr. 2236/95, jo

īpaši to darbību veikšana, kas saistītas ar līgumu slēgšanu un dotāciju piešķiršanu ⁽³⁾;

- (e) Eiropas tīkla īstenošanai visas nepieciešamās informācijas iegūšana, analīze un nodošana Komisijai;
- (f) tāda administratīva un tehniska atbalsta sniegšana, kādu prasa Komisija.

(2) Šā panta 1. punkta b) apakšpunktā paredzēto uzdevumu izpilde neskar to operatīvo programmu pārvaldības iestāžu atbildību, kuras līdzfinansē struktūrfondi vai Kohēzijas fonds attiecībā uz Eiropas transporta tīkla projektu atlasī vai īstenošanu, ne arī dalībvalstu finansiālo atbildību šo programmu dalītā pārvaldībā.

(3) Saņemot Izpildaģentūru komitejas atzinumu, papildus 1. punktā noteiktajiem uzdevumiem Komisija var uzticēt Aģentūrai līdzīgu uzdevumu izpildi citās Kopienas programmās vai darbībās saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 58/2003 2. pantu ar nosacījumu, ka šīs programmas vai darbības attiecas uz Kopienas darbībām Eiropas transporta tīkla jomā.

(4) Komisijas lēmumā par pilnvaru piešķiršanu ir noteikts Aģentūrai uzticēto uzdevumu kopums. Lēmums ir jāpielāgo papildus uzdevumiem, kas varētu tikt uzticēti Aģentūrai. To nosūta informācijai Izpildaģentūru komitejai.

5. pants

Organizatoriskā struktūra

- (1) Aģentūru vada koordinācijas komiteja un direktors, ko ieceļ Komisija.
- (2) Koordinācijas komitejas locekļus ieceļ uz 3. pantā noteikto laiku.
- (3) Aģentūras direktoru ieceļ uz 3. pantā noteikto laiku.

6. pants

Subsīdijas

Aģentūra saņem subsīdijas, kas ir iekļautas Eiropas Kopienų vispārējā budžetā un ko atskaita no finansiālā asignējuma, kas paredzēts Kopienas programmai Eiropas transporta tīkla jomā,

⁽²⁾ OV L 228, 23.9.1995., 1. lpp.

⁽³⁾ OV L 228, 23.9.1995., 1. lpp.

un vajadzības gadījumā no finansiālā asignējuma, kas paredzēts citām programmām vai Kopienas darbībām, kuru izpilde ir uzticēta Aģentūrai saskaņā ar 4. panta 3. punktu.

7. pants

Izpildes kontrole un pārskats

Aģentūra ir pakļauta Komisijas kontrolei un tai ir regulāri jāatskaitās par uzticētās Kopienas programmas izpildi Eiropas transporta tīkla jomā saskaņā ar noteikumiem un termiņiem, kas ir precizēti lēmumā par pilnvaru piešķiršanu.

8. pants

Administratīvā budžeta izpilde

Aģentūra izpilda savu administratīvo budžetu saskaņā ar Komisijas Regulas (EK) Nr. 1653/2004 ⁽⁴⁾ noteikumiem.

Briselē, 2006. gada 26. oktobrī.

Komisijas vārdā —
priekšsēdētāja vietnieks
Jacques BARROT

⁽⁴⁾ OV L 297, 22.9.2004., 6. lpp.

APVIENOTĀS VETERINĀRĀS KOMITEJAS, KAS IZVEIDOTA AR NOLĪGUMU STARP EIROPAS KOPIENU UN ŠVEICES KONFEDERĀCIJU PAR LAUKSAIMNIECĪBAS PRODUKTU TIRDZniecību, LĒMUMS NR. 1/2006

(2006. gada 1. decembris)

par nolīguma 11. pielikuma 1., 2., 3., 4., 5., 6. un 10. papildinājuma grozījumiem

(2007/61/EK)

KOMITEJA,

ņemot vērā Nolīgumu starp Eiropas Kopienas un Šveices Konfederāciju par lauksaimniecības produktu tirdzniecību (turpmāk – "Lauksaimniecības nolīgums") un jo īpaši tā 11. pielikuma 19. panta 3. punktu,

tā kā:

(1) Lauksaimniecības nolīgums stājās spēkā 2002. gada 1. jūnijā.

(2) Ar Lauksaimniecības nolīguma 11. pielikuma 19. panta 1. punktu ir izveidota Apvienotā veterinārā komiteja, kas izskata visus ar iepriekšminēto pielikumu un tā īstenošanu saistītos jautājumus un veic tajā paredzētos uzdevumus. Saskaņā ar minētā panta 3. punktu Apvienotā veterinārā komiteja var nolemt grozīt Lauksaimniecības nolīguma 11. pielikuma papildinājumus, jo īpaši nolūkā tos pielāgot un atjaunināt.

(3) Lauksaimniecības nolīguma 11. pielikuma 1., 2., 3., 4., 5., 6. un 11. papildinājumā grozījumi pirmo reizi tika izdarīti ar Apvienotās veterinārās komitejas, kas izveidota ar Nolīgumu starp Eiropas Kopienas un Šveices Konfederāciju par lauksaimniecības produktu tirdzniecību, Lēmumu Nr. 2/2003 (2003. gada 25. novembris), ar ko groza nolīguma 11. pielikuma 1., 2., 3., 4., 5., 6. un 11. papildinājumu ⁽¹⁾.

(4) Lauksaimniecības nolīguma 11. pielikuma 1., 2., 3., 4., 5. un 11. papildinājumā jaunākie grozījumi ir izdarīti ar Apvienotās veterinārās komitejas, kas izveidota ar Nolīgumu starp Eiropas Kopienas un Šveices Konfederāciju par lauksaimniecības produktu tirdzniecību, Lēmumu Nr. 2/2004 (2004. gada 9. decembris), ar ko groza Nolīguma 11. pielikuma 1., 2., 3., 4., 5., 6. un 11. papildinājumu ⁽²⁾.

(5) Lauksaimniecības nolīguma 11. pielikuma 6. papildinājumā grozījumi ir izdarīti ar Apvienotās veterinārās komitejas, kas izveidota ar Nolīgumu starp Eiropas Kopienas un Šveices Konfederāciju par lauksaimniecības produktu tirdzniecību, Lēmumu Nr. 1/2005 (2005. gada 21. decembris), ar kuru groza Nolīguma 11. pielikuma 6. papildinājumu ⁽³⁾.

(6) Šveices Konfederācija ir apņēmusies ieviest savos tiesību aktos noteikumus, kas paredzēti Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2003/99/EK (2003. gada 17. novembris) par zoonožu un zoonožu izraisītāju uzraudzību, ar kuru groza Padomes Lēmumu 90/424/EEK un atceļ Padomes Direktīvu 92/117/EEK ⁽⁴⁾, Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (EK) Nr. 2160/2003 (2003. gada 17. novembris) par salmonellas un dažu citu pārtikā sastopamu zoonozes īpašu izraisītāju kontroli ⁽⁵⁾ un Komisijas Regulā (EK) Nr. 1003/2005 (2005. gada 30. jūnijs), ar ko īsteno Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 2160/2003 attiecībā uz Kopienas mērķi samazināt atsevišķu salmonellas serotipu izplatību *Gallus gallus* vaislas saimēs un groza Regulu (EK) Nr. 2160/2003 ⁽⁶⁾.

(7) Šveices Konfederācija ir apņēmusies ieviest savos tiesību aktos noteikumus, kas paredzēti Padomes Direktīvā 97/78/EK (1997. gada 18. decembris), ar ko nosaka principus, kuri reglamentē veterināro pārbaužu organizēšanu attiecībā uz produktiem, ko ievie Kopienā no trešām valstīm ⁽⁷⁾.

(8) Šveices Konfederācija ir apņēmusies ieviest savos tiesību aktos noteikumus, kas paredzēti Komisijas Regulā (EK) Nr. 2073/2005 (2005. gada 15. novembris) par pārtikas produktu mikrobioloģiskajiem kritērijiem ⁽⁸⁾, Komisijas Regulā (EK) Nr. 2074/2005 (2005. gada 5. decembris), ar ko nosaka ieviešanas pasākumus noteiktiem produktiem saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 853/2004 un oficiālās kontroles organizēšanu saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 854/2004 un (EK) Nr. 882/2004, izņēmumus Eiropas Parlamenta un Padomes Regulai (EK) Nr. 852/2004 un groza Regulu (EK) Nr. 853/2004 un (EK) Nr. 854/2004 ⁽⁹⁾, un Komisijas Regulā (EK) Nr. 2075/2005 (2005. gada 5. decembris), ar ko nosaka īpašus noteikumus oficiālām *Trichinella* pārbaudēm gaļā ⁽¹⁰⁾.

(9) Lauksaimniecības nolīguma 11. pielikuma 1. papildinājums būtu jāgroza, lai ņemtu vērā Kopienas un Šveices tiesību

⁽¹⁾ OV L 23, 28.1.2004., 27. lpp.

⁽²⁾ OV L 17, 20.1.2005., 1. lpp.

⁽³⁾ OV L 347, 30.12.2005., 93. lpp.

⁽⁴⁾ OV L 325, 12.12.2003., 31. lpp.

⁽⁵⁾ OV L 325, 12.12.2003., 1. lpp.

⁽⁶⁾ OV L 170, 1.7.2005., 12. lpp.

⁽⁷⁾ OV L 24, 30.1.1998., 9. lpp.

⁽⁸⁾ OV L 338, 22.12.2005., 1. lpp.

⁽⁹⁾ OV L 338, 22.12.2005., 27. lpp.

⁽¹⁰⁾ OV L 338, 22.12.2005., 60. lpp.

aktus par zoonozēm un īpašajiem noteikumiem attiecībā uz tirdzniecību starp Eiropas Kopienu un Šveices Konfederāciju.

- (10) Lauksaimniecības nolīguma 11. pielikuma 1., 2., 3., 4., 5. un 10. papildinājums būtu jāgroza, lai ņemtu vērā izmaiņas Kopienas un Šveices tiesību aktos, kas ir spēkā 2006. gada 1. jūlijā.
- (11) Šveices tiesību aktos paredzētie sanitārie pasākumi, ko piemēro attiecībā uz cilvēku uzturam paredzētiem dzīvnieku izcelsmes produktiem, tirdzniecības nolūkos ir atzīti par līdzvērtīgiem. Tāpēc būtu jāgroza Lauksaimniecības nolīguma 11. pielikuma 6. papildinājums.
- (12) Lauksaimniecības nolīguma 11. pielikuma 5. un 10. papildinājums tiks pārskatīts Apvienotajā veterinārajā komitejā, vēlākais, vienu gadu pēc šā lēmuma spēkā stāšanās dienas,

IR PIEŅĒMUSI ŠO LĒMUMU.

1. pants

Nolīguma starp Eiropas Kopienu un Šveices Konfederāciju par lauksaimniecības produktu tirdzniecību ("Lauksaimniecības nolīguma") 11. pielikuma 1., 2., 3., 4., 6. un 10. papildinājumu aizstāj ar attiecīgiem papildinājumiem šā lēmuma pielikumā.

Bernē, 2006. gada 1. decembrī.

Šveices Konfederācijas vārdā

delegācijas vadītājs

Hans WYSS

2. pants

Lauksaimniecības nolīguma 11. pielikuma 5. papildinājuma 3. nodaļas V punkta A daļu aizstāj ar šādu daļu:

"A. Dzīvu dzīvnieku pārbaudei, kuri ievesti no valstīm, uz kurām neattiecas šis pielikums, Šveices iestādes apņemas iekasēt vismaz tās nodevas, kas saistītas ar oficiālo kontroli, kura paredzēta Regulas (EK) Nr. 882/2004 VI nodaļā, atbilstīgi minimālajai likmei, kas noteikta minētās regulas V pielikumā."

3. pants

Šo lēmumu, kas sagatavots divos eksemplāros, paraksta līdzpriekšsēdētāji vai citas pilnvarotas personas, kas rīkojas Pušu vārdā.

4. pants

Šo lēmumu publicē Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.

Tas stājas spēkā pēdējā paraksta dienā.

Briselē, 2006. gada 1. decembrī.

Eiropas Komisijas vārdā

delegācijas vadītājs

Paul VAN GELDORP

PIELIKUMS

"1. papildinājums

KONTROLES PASĀKUMI/PAZIŅOŠANA PAR SLIMĪBĀM

I. Mutes un nagu sērga

A. TIESĪBU AKTI

Eiropas Kopiena	Šveice
1. Padomes Direktīva 2003/85/EK (2003. gada 29. septembris) par Kopienas pasākumiem mutes un nagu sērgas kontrolei, ar kuru atceļ Direktīvu 85/511/EEK un Lēmumus 89/531/EEK un 91/665/EEK un groza Direktīvu 92/45/EEK (OV L 306, 22.11.2003., 1. lpp.), kas grozīta ar Komisijas Lēmumu 2005/615/EK (2005. gada 16. augusts), ar ko groza Padomes Direktīvas 2003/85/EK XI pielikumu attiecībā uz valstu laboratorijām dažās dalībvalstīs.	1. 1966. gada 1. jūlija Likums par epizootijām (LFE), kurā jaunākie grozījumi izdarīti 2004. gada 23. jūnijā (RS 916.40), un jo īpaši tā 1., 1.a un 9.a pants (pasākumi pret sevišķi lipīgām epizootijām, apkarošanas mērķi) un 57. pants (tehniska rakstura izpildes noteikumi, starptautiskā sadarbība). 2. Valdības 1995. gada 27. jūnija Rīkojums par epizootijām (OFE), kurā jaunākie grozījumi izdarīti 2005. gada 23. novembrī (RS 916.401), un jo īpaši tā 2. pants (sevišķi lipīgas epizootijas), 49. pants (dzīvnieku patogēno mikroorganismu apstrāde), 73. un 74. pants (tīrīšana un dezinfekcija), 77. – 98. pants (kopējie pasākumi saistībā ar sevišķi lipīgām epizootijām), 99. – 103. pants (īpaši pasākumi mutes un nagu sērgas apkarošanai). 3. Valdības 1999. gada 14. jūnija Rīkojums par Federālā tautsaimniecības departamenta organizāciju, kurā jaunākie grozījumi izdarīti 2006. gada 10. martā (RS 172.216.1), un jo īpaši tā 8. pants (references laboratorija, reģistrācija, mutes un nagu sērgas vakcīnu kontrole un nodrošinājums).

B. ĪPAŠI PIEMĒROŠANAS PASĀKUMI

- Komisija un Federālais veterinārais birojs paziņo viens otram par nodomu veikt ārkārtas vakcināciju. Ārkārtējas steidzamības gadījumos pieteikumā iekļauj pieņemto lēmumu un tā īstenošanas pasākumus. Jebkurā gadījumā konsultācijām Apvienotajā veterinārajā komitejā ir jānotiek pēc iespējas ātrāk.
- Piemērojot 97. pantu Valdības Rīkojumā par epizootijām, Šveicei ir ārkārtas pasākumu plāns, kas publicēts Federālā veterinārā biroja tīmekļa vietnē.
- Kopīgā references laboratorija mutes un nagu sērgas identificēšanai ir *The Institute for Animal Health Pirbright Laboratory* Anglijā. Šveice uzņemas segt izdevumus, ko tai piestāda šī laboratorija par veiktajām operācijām. Šīs laboratorijas statuss un funkcijas ir paredzēti Direktīvas 2003/85/EK XVI pielikumā.

II. Klasiskais cūku mēris

A. TIESĪBU AKTI

Eiropas Kopiena	Šveice
Padomes Direktīva 2001/89/EK (2001. gada 23. oktobris) par Kopienas pasākumiem klasiskā cūku mēra kontrolei (OV L 316, 1.12.2001., 5. lpp.), kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Aktu par Čehijas Republikas, Igaunijas Republikas, Kipras Republikas, Latvijas Republikas, Lietuvas Republikas, Ungārijas Republikas, Maltas Republikas, Polijas Republikas, Slovēnijas Republikas un Slovākijas Republikas pievienošanās nosacījumiem un pielāgojumiem līgumos, kas ir Eiropas Savienības pamatā, – II pielikums: Pievienošanās akta 20. pantā minētais saraksts – 6. Lauksaimniecība – B. Tiesību akti veterinārijas un fitosanitārijas jomā – I. Tiesību akti veterinārijas jomā (OV L 236, 23.9.2003., 381. lpp.).	1966. gada 1. jūlija Likums par epizootijām (LFE), kurā jaunākie grozījumi izdarīti 2004. gada 23. jūnijā (RS 916.40), un jo īpaši tā 1., 1.a un 9.a pants (pasākumi pret sevišķi lipīgām epizootijām, apkarošanas mērķi) un 57. pants (tehniska rakstura izpildes noteikumi, starptautiskā sadarbība). - Valdības 1995. gada 27. jūnija Rīkojums par epizootijām (OFE), kurā jaunākie grozījumi izdarīti 2005. gada 23. novembrī (RS 916.401), un jo īpaši tā 2. pants (sevišķi lipīgas epizootijas), 40.–47. pants (atkritumu iznīcināšana un pārstrāde), 49. pants (dzīvnieku patogēno mikroorganismu apstrāde), 73. un 74. pants (tīrīšana un dezinfekcija), 77.–98. pants (kopējie pasākumi attiecībā uz sevišķi lipīgām epizootijām), 116.–121. pants (cūku mēra konstatācija kaušanas laikā, īpaši pasākumi cūku mēra apkarošanai). - Valdības 1999. gada 14. jūnija Rīkojums par Federālā tautsaimniecības departamenta organizāciju, kurā jaunākie grozījumi izdarīti 2006. gada 10. martā (RS 172.216.1), un jo īpaši tā 8. pants (references laboratorija). - Valdības 2004. gada 23. jūnija Rīkojums par dzīvnieku izcelsmes blakusproduktu iznīcināšanu (OESPA), kurā jaunākie grozījumi izdarīti 2005. gada 22. jūnijā (RS 916.441.22).

B. ĪPAŠI PIEMĒROŠANAS PASĀKUMI

1. Komisija un Federālais veterinārais birojs paziņo viens otram par nodomu veikt ārkārtas vakcināciju. Konsultācijām Apvienotajā veterinārajā komitejā ir jānotiek pēc iespējas ātrāk.
2. Ja nepieciešams, Federālais veterinārais birojs izdod tehniskus īstenošanas noteikumus par gaļas, kas nāk no aizsargājamām vai uzraudzības zonām, marķēšanu un apstrādi, piemērojot Valdības Rīkojuma par epizootijām 117. panta 5. punktu.
3. Piemērojot 121. pantu Valdības Rīkojumā par epizootijām, Šveice apņemas īstenot plānu klasiskā cūku mēra izskaušanai mežacūkām saskaņā ar Direktīvas 2001/89/EK 15. un 16. pantu. Apvienotajā veterinārajā komitejā konsultācijām ir jānotiek pēc iespējas ātrāk.
4. Piemērojot 97. pantu Valdības Rīkojumā par epizootijām, Šveicei ir ārkārtas pasākumu plāns, kas publicēts Federālā veterinārā biroja tīmekļa vietnē.
5. Apvienotā veterinārā komiteja atbild par kontroles īstenošanu uz vietas, jo īpaši pamatojoties uz Direktīvas 2001/89/EK 21. pantu un Likuma par epizootijām 57. pantu.
6. Nepieciešamības gadījumā, piemērojot Valdības Rīkojuma par epizootijām 89. panta 2. punktu, Federālais veterinārais birojs izdod tehniskus īstenošanas noteikumus par cūku seroloģisko pārbaudi aizsardzības un uzraudzības zonās saskaņā ar Lēmuma 2002/106/EK pielikuma IV nodaļu (OV L 39, 9.2.2002., 71. lpp.).
7. Kopīgā references laboratorija klasiskajam cūku mērim ir *Institut für Virologie der Tierärztlichen Hochschule Hannover*, 15 Bunteweg 17, D-30559, Hannover, Vācijā. Šveice uzņemas segt izdevumus, ko tai piestāda šī laboratorija par veiktajām operācijām. Šīs laboratorijas darbība un uzdevumi ir paredzēti Direktīvas 2003/89/EK IV pielikumā.

III. Āfrikas cūku mēris

A. TIESĪBU AKTI

Eiropas Kopiena	Šveice
Padomes Direktīva 2001/60/EK (2002. gada 27. jūnijs), ar ko paredz īpašus noteikumus cīņai pret Āfrikas cūku mēri un groza Direktīvu 92/119/EEK attiecībā uz Tešenas slimību un Āfrikas cūku mēri (OV L 192, 20.7.2002., 27. lpp.), kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Aktu par Čehijas Republikas, Igaunijas Republikas, Kipras Republikas, Latvijas Republikas, Lietuvas Republikas, Ungārijas Republikas, Maltas Republikas, Polijas Republikas, Slovēnijas Republikas un Slovākijas Republikas pievienošanās nosacījumiem un pielāgojumiem līgumos, kas ir Eiropas Savienības pamatā, – II pielikums: Pievienošanās akta 20. pantā minētais saraksts – 6. Lauksaimniecība – B. Tiesību akti veterinārijas un fitosanitārijas jomā –I Tiesību akti veterinārijas jomā (OV L 236, 23.9.2003., 381. lpp.).	1966. gada 1. jūlija Likums par epizootijām (LFE), kurā jaunākie grozījumi izdarīti 2004. gada 23. jūnijā (RS 916.40), un jo īpaši tā 1., 1a, un 9a pants (pasākumi pret sevišķi lipīgām epizootijām, apkarošanas mērķi) un 57. pants (tehniska rakstura izpildes noteikumi, starptautiskā sadarbība). - Valdības 1995. gada 27. jūnija Rīkojums par epizootijām (OFE), kurā jaunākie grozījumi izdarīti 2005. gada 23. novembrī (RS 916.401), un jo īpaši tā 2. pants (sevišķi lipīgas epizootijas), 40.–47. pants (atkritumu iznīcināšana un pārstrāde), 49. pants (dzīvnieku patogēno mikroorganismu apstrāde), 73. un 74. pants (tīrīšana un dezinfekcija), 77.–98. pants (kopējie pasākumi attiecībā uz sevišķi lipīgām epizootijām), 116.–121. pants (cūku mēra konstatācija kaušanas laikā, īpaši pasākumi cūku mēra apkarošanai). - Valdības 1999. gada 14. jūnija Rīkojums par Federālā tautsaimniecības departamenta organizāciju, kurā jaunākie grozījumi izdarīti 2006. gada 10. martā (RS 172.216.1), un jo īpaši tā 8. pants (references laboratorija). - Valdības 2004. gada 23. jūnija Rīkojums par dzīvnieku izcelsmes blakusproduktu iznīcināšanu (OESPA), kurā jaunākie grozījumi izdarīti 2005. gada 22. jūnijā (RS 916.441.22).

B. ĪPAŠI PIEMĒROŠANAS PASĀKUMI

- Kopienas references laboratorija jautājumos, kas attiecas uz Āfrikas cūku mēri, ir *Centro de Investigación en Sanidad Animal, 28130 Valdeolmos, Madrid*, Spānijā. Šveice uzņemas segt izdevumus, ko tai piestāda šī laboratorija par veiktajām operācijām. Šīs laboratorijas darbība un uzdevumi ir paredzēti Direktīvas 2003/60/EK V pielikumā.
- Piemērojot 97. pantu Valdības Rīkojumā par epizootijām, Šveicei ir ārkārtas pasākumu plāns, kas publicēts Federālā veterinārā biroja tīmekļa vietnē.
- Nepieciešamības gadījumā, piemērojot Valdības Rīkojuma par epizootijām 89. panta 2. punktu, Federālais veterinārais birojs izdod tehniskus īstenošanas noteikumus par Āfrikas cūku mēra diagnosticēšanas kārtību, saskaņā ar Lēmuma 2003/422/EK noteikumiem (OV L 143, 11.6.2003., 35. lpp.).
- Apvienotā veterinārā komiteja atbild par kontroles īstenošanu uz vietas, jo īpaši pamatojoties uz Direktīvas 2002/60/EK 20. pantu un Likuma par epizootijām 57. pantu.

IV. Āfrikas zirgu mēris

A. TIESĪBU AKTI

Eiropas Kopiena	Šveice
Padomes Direktīva 92/35/EEK (1992. gada 29. aprīlis), ar ko paredz kontroles noteikumus un pasākumus Āfrikas zirgu mēra apkarošanai (OV L 157, 10.6.1992., 19. lpp.), kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Padomes Regulu (EK) Nr. 806/2003 (2003. gada 14. aprīlis), ar ko Lēmumam 1999/468/EK pielāgo noteikumus par komitejām, kuras palīdz Komisijai īstenot tai piešķirtās ieviešanas pilnvaras, kas noteiktas Padomes dokumentos, kuri pieņemti atbilstīgi konsultēšanās procedūrai (kvalificēts balsu vairākums) (OV L 122, 16.5.2003., 1. lpp.).	1966. gada 1. jūlija Likums par epizootijām (LFE), kurā jaunākie grozījumi izdarīti 2004. gada 23. jūnijā (RS 916.40), un jo īpaši tā 1., 1.a un 9.a pants (pasākumi sevišķi lipīgu epizootiju gadījumā, apkarošanas mērķi) un 57. pants (tehniska rakstura izpildes noteikumi, starptautiskā sadarbība). - Valdības 1995. gada 27. jūnija Rīkojums par epizootijām (OFE), kurā jaunākie grozījumi izdarīti 2005. gada 23. novembrī (RS 916.401) un jo īpaši tā 2. pants (sevišķi lipīgas epizootijas), 49. pants (dzīvnieku patogēno mikroorganismu apstrāde), 73. un 74. pants (tīrīšana un dezinfekcija), 77.–98. pants (kopējie noteikumi saistībā ar sevišķi lipīgām epizootijām), 112.–115. pants (īpaši pasākumi Āfrikas zirgu mēra apkarošanai). - Valdības 1999. gada 14. jūnija Rīkojums par Federālā tautsaimniecības departamenta organizāciju, kurā jaunākie grozījumi izdarīti 2006. gada 10. martā (RS 172.216.1), un jo īpaši tā 8. pants (references laboratorija).

B. ĪPAŠI PIEMĒROŠANAS PASĀKUMI

- Ja Šveicē attīstās kāda īpaši smaga epizootiska slimība, Apvienotā veterinārā komiteja sanāk, lai novērtētu situāciju. Atbilstīgi šīs novērtēšanas rezultātiem, kompetentās Šveices iestādes apņemas veikt vajadzīgos pasākumus.
- Kopīgā references laboratorija Āfrikas zirgu mērim ir *Laboratorio de Sanidad y Producción Animal, Ministerio de Agricultura, Pesca y Alimentación, 28110 Algete, Madrid, Spānijā*. Šveice uzņemas segt izdevumus, ko tai piestāda šī laboratorija par veiktajām operācijām. Šīs laboratorijas darbība un uzdevumi ir paredzēti Direktīvas 92/35/EEK III pielikumā.
- Apvienotā veterinārā komiteja ir atbildīga par kontroles īstenošanu uz vietas, jo īpaši pamatojoties uz Direktīvas 92/35/EK 16. pantu un Likuma par epizootijām 57. pantu.
- Piemērojot 97. pantu Valdības Rīkojumā par epizootijām, Šveicei ir ārkārtas pasākumu plāns, kas publicēts Federālā veterinārā biroja tīmekļa vietnē.

V. Putnu gripa

A. TIESĪBU AKTI

Eiropas Kopiena	Šveice
1. Padomes Direktīva 92/40/EEK (1992. gada 19. maijs), ar ko ievieš Kopienas pasākumus putnu gripas kontrolei (OV L 167, 22.6.1992., 1. lpp.), kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Padomes Regulu (EK) Nr. 806/2003 (2003. gada 14. aprīlis), ar ko Lēmumam 1999/468/EK pielāgo noteikumus par komitejām, kuras palīdz Komisijai īstenot tai piešķirtās ieviešanas pilnvaras, kas noteiktas Padomes dokumentos, kuri pieņemti atbilstīgi konsultēšanās procedūrai (kvalificēts balsu vairākums) (OV L 122, 16.5.2003., 1. lpp.). 2. Padomes Direktīva 2005/94/EK (2005. gada 20. decembris), ar ko paredz Kopienas pasākumus putnu gripas kontrolei un atceļ Direktīvu 92/40/EEK (OV L 10, 14.1.2006., 16. lpp.)	1. 1966. gada 1. jūlija Likums par epizootijām (LFE), kurā jaunākie grozījumi izdarīti 2004. gada 23. jūnijā (RS 916.40), un jo īpaši tā 1., 1.a un 9.a pants (pasākumi pret sevišķi lipīgām epizootijām, apkarošanas mērķi) un 57. pants (tehniska rakstura izpildes noteikumi, starptautiskā sadarbība). 2. Valdības 1995. gada 27. jūnija Rīkojums par epizootijām (OFE), kurā jaunākie grozījumi izdarīti 2005. gada 23. novembrī (RS 916.401), un jo īpaši tā 2. pants (sevišķi lipīgas epizootijas), 49. pants (dzīvnieku patogēno mikroorganismu apstrāde), 73. un 74. pants (tīrīšana un dezinfekcija), 77.–98. pants (kopējie pasākumi attiecībā uz sevišķi lipīgām epizootijām), 122.–125. pants (īpaši pasākumi putnu gripas apkarošanai). 3. Valdības 1999. gada 14. jūnija Rīkojums par Federālā tautsaimniecības departamenta organizāciju, kurā jaunākie grozījumi izdarīti 2006. gada 10. martā (RS 172.216.1), un jo īpaši tā 8. pants (references laboratorija).

B. ĪPAŠI PIEMĒROŠANAS PASĀKUMI

1. Kopīgā references laboratorija putnu gripai ir *Central Veterinary Laboratory, New Haw, Weybridge, Surrey KT15 3NB*, Apvienotajā Karalistē. Šveice uzņemas segt izdevumus, ko tai piestāda šī laboratorija par veiktajām operācijām. Šīs laboratorijas darbība un uzdevumi ir paredzēti Direktīvas 92/40/EEK V pielikumā un Direktīvas 2005/94/EK VII pielikuma 2. punktā.
2. Piemērojot 97. pantu Valdības Rīkojumā par epizootijām, Šveicei ir ārkārtas pasākumu plāns, kas publicēts Federālā veterinārā biroja tīmekļa vietnē.
3. Apvienotā veterinārā komiteja atbild par kontroles īstenošanu uz vietas, jo īpaši pamatojoties uz Direktīvas 92/40/EEK 18. pantu, Direktīvas 2005/94/EK 60. pantu un Likuma par epizootijām 57. pantu.

VI. **Ņūkāsas slimība**

A. TIESĪBU AKTI

Eiropas Kopiena	Šveice
Padomes Direktīva 92/66/EEK (1992. gada 14. jūlijs), ar ko ievieš Kopienas pasākumus Ņūkāsas slimības kontrolei (OV L 260, 5.9.1992., 1. lpp.), kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Padomes Regulu (EK) Nr. 806/2003 (2003. gada 14. aprīlis), ar ko Lēmumam 1999/468/EK pielāgo noteikumus par komitejām, kuras palīdz Komisijai īstenot tai piešķirtās ieviešanas pilnvaras, kas noteiktas Padomes dokumentos, kuri pieņemti atbilstīgi konsultēšanās procedūrai (kvalificēts balsu vairākums) (OV L 122, 16.5.2003., 1. lpp.).	1966. gada 1. jūlija Likums par epizootijām (LFE), kurā jaunākie grozījumi izdarīti 2004. gada 23. jūnijā (RS 916.40), un jo īpaši tā 1., 1.a un 9.a pants (pasākumi pret īpaši lipīgām epizootijām, apkarošanas mērķi) un 57. pants (tehniska rakstura izpildes noteikumi, starptautiskā sadarbība). - Valdības 1995. gada 27. jūnija Rīkojums par epizootijām (OFE), kurā jaunākie grozījumi izdarīti 2005. gada 23. novembrī (RS 916.401), un jo īpaši tā 2. pants (sevišķi lipīgas epizootijas), 40.–47. pants (atkritumu iznīcināšana un pārstrāde), 49. pants (dzīvnieku patogēno mikroorganismu apstrāde), 73. un 74. pants (tīrīšana un dezinfekcija), 77.–98. pants (kopējie pasākumi attiecībā uz sevišķi lipīgām epizootijām), 122.–125. pants (īpaši pasākumi Ņūkāsas slimības apkarošanai). - Valdības 1999. gada 14. jūnija Rīkojums par Federālā tautsaimniecības departamenta organizāciju, kurā jaunākie grozījumi izdarīti 2006. gada 10. martā (RS 172.216.1), un jo īpaši tā 8. pants (references laboratorija). - Federālā veterinārā biroja 1989. gada 20. jūnija instrukcija (tehniska direktīva) par baložu paramikso-vīrusa infekcijas apkarošanu (Veterinārās Federācijas Oficiālais Vēstnesis 90(13), 113. lpp. (vakcinācija u. c.)). - Valdības 2004. gada 23. jūnija Rīkojums par dzīvnieku izcelsmes blakusproduktu likvidēšanu (OESPA), kurā jaunākie grozījumi izdarīti 2005. gada 22. jūnijā (RS 916.441.22).

B. ĪPAŠI PIEMĒROŠANAS PASĀKUMI

- Kopīgā references laboratorija Ņūkāsas slimībai ir *Central Veterinary Laboratory, New Haw, Weybridge, Surrey KT15 3NB*, Apvienotajā Karalistē. Šveice uzņemas segt izdevumus, ko tai piestāda šī laboratorija par veiktajām operācijām. Šīs laboratorijas darbība un uzdevumi ir paredzēti Direktīvas 92/66/EEK V pielikumā.
- Piemērojot 97. pantu Valdības Rīkojumā par epizootijām, Šveicei ir ārkārtas pasākumu plāns, kas publicēts Federālā veterinārā biroja tīmekļa vietnē.
- Par Direktīvas 92/66/EEK 17. un 19. pantā paredzēto informāciju atbild Apvienotā veterinārā komiteja.
- Apvienotā veterinārā komiteja atbild par kontroles īstenošanu uz vietas, jo īpaši pamatojoties uz Direktīvas 92/66/EEK 22. pantu, un Likuma par epizootijām 57. pantu.

VII. Zivju un gliemeņu slimības

A. TIESĪBU AKTI

Eiropas Kopiena	Šveice
1. Padomes Direktīva 93/53/EEK (1993. gada 24. jūnijs), ar ko ievieš obligātos Kopienas pasākumus noteiktu zivju slimību kontrolei (OV L 175, 19.7.1993., 23. lpp.), kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Aktu par Čehijas Republikas, Igaunijas Republikas, Kipras Republikas, Latvijas Republikas, Lietuvas Republikas, Ungārijas Republikas, Maltas Republikas, Polijas Republikas, Slovēnijas Republikas un Slovākijas Republikas pievienošanās nosacījumiem un pielāgojumiem līgumos, kas ir Eiropas Savienības pamatā, – II pielikums: Pievienošanās akta 20. pantā minētais saraksts – 6. Lauksaimniecība – B. Tiesību akti veterinārijas un fitosanitārijas jomā – I Tiesību akti veterinārijas jomā (OV L 236, 23.9.2003., 381. lpp.). 2. Padomes Direktīva 95/70/EEK (1995. gada 22. decembris), ar ko ievieš Kopienas obligātos pasākumus noteiktu gliemeņu slimību kontrolei (OV L 332, 30.12.1995., 33. lpp.), kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Padomes Regulu (EK) Nr. 806/2003 (2003. gada 14. aprīlis), ar ko Lēmumam 1999/468/EK pielāgo noteikumus par komitejām, kuras palīdz Komisijai īstenot tai piešķirtās īstenošanas pilnvaras, kas noteiktas Padomes dokumentos, kuri pieņemti atbilstīgi konsultēšanās procedūrai (kvalificētais balsu vairākums) (OV L 122, 16.5.2003., 1. lpp.).	1. 1966. gada 1. jūlija Likums par epizootijām (LFE), kurā jaunākie grozījumi izdarīti 2004. gada 23. jūnijā (RS 916.40), un jo īpaši tā 1., 1.a un 10. pants (pasākumi epizootiju apkarošanai) un 57. pants (tehniska rakstura izpildes noteikumi, starptautiskā sadarbība). 2. Valdības 1995. gada 27. jūnija Rīkojums par epizootijām, kurā jaunākie grozījumi izdarīti 2005. gada 23. novembrī (RS 916.401), un jo īpaši tā 3. un 4. pants (minētās epizootijas), 61. pants (zvejas tiesību izsniedzēju un zvejas pārraudzības institūciju pienākumi), 62.–76. pants (apkaršanas vispārējie pasākumi), 275.–290. pants (īpaši pasākumi saistībā ar zivju slimībām, diagnostikas laboratorijām).

B. ĪPAŠI PIEMĒROŠANAS PASĀKUMI

1. Pašlaik lašu audzēšana nav atļauta un šī zivju suga Šveicē nav sastopama. Lašu infekciozā anēmija Šveicē tiek klasificēta kā izskaužama slimība, piemērojot Valdības Rīkojumu par epizootijām.
2. Pašlaik Šveicē plakano austeru audzēšana netiek praktizēta. Bonaminozes un marteilozes parādīšanās gadījumā Federālais veterinārais birojs aņemtas veikt vajadzīgos ārkārtas pasākumus saskaņā ar Kopienas noteikumiem, pamatojoties uz Likuma par epizootiskajām slimībām 57. pantu.
3. Direktīvas 93/53/EEK 7. pantā minētajos gadījumos, informāciju iesniedz Apvienotajai veterinārajai komitejai.
4. Kopīgā references laboratorija zivju slimībām ir *Statens Veterinære Serumlaboratorium, Landbrugsministeriet, Høngøvej 2, 8200 Århus*, Dānijā. Šveice uzņemas segt izdevumus, ko tai piestāda šī laboratorija par veiktajām operācijām. Šīs laboratorijas darbība un uzdevumi ir paredzēti Direktīvas 93/53/EEK C pielikumā.
5. Piemērojot 97. pantu Valdības Rīkojumā par epizootijām, Šveicei ir ārkārtas pasākumu plāns, kas publicēts Federālā veterinārā biroja tīmekļa vietnē.
6. Apvienotā veterinārā komiteja atbild par kontroles īstenošanu uz vietas, jo īpaši pamatojoties uz Direktīvas 93/53/EEK 16. pantu, Direktīvas 95/70/EEK 8. pantu un Likuma par epizootijām 57. pantu.
7. Gadījumos, kas minēti Direktīvas 95/70/EEK 5. pantā, informāciju iesniedz Apvienotajai veterinārijas komitejai.
8. Kopienas references laboratorija saistībā ar gliemeņu slimībām ir *Laboratoire IFREMER, BP 133, 17390 La Tremblade*, Francijā. Šveice uzņemas segt izdevumus, ko tai piestāda šī laboratorija par veiktajām operācijām. Šīs laboratorijas darbība un uzdevumi ir paredzēti Direktīvas 95/70/EEK B pielikumā.

VIII. Transmisīvās sūkļveida encefalopātijas

A. TIESĪBU AKTI

Eiropas Kopiena	Šveice
Eiropas Parlamenta un Padomes Regula Nr. 999/2001 (2001. gada 22. maijs), ar ko paredz noteikumus dažu transmisīvo sūkļveida encefalopātiju profilaksei, kontrolei un apkarošanai (OV L 147, 31.5.2001., 1. lpp.), kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Komisijas Regulu Nr. 688/2006 (2006. gada 4. maijs), ar ko groza III un XI pielikumu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulai Nr. 999/2001 attiecībā uz govju transmisīvo sūkļveida encefalopātiju un īpašu riska materiālu kontroli Zviedrijā (OV L 120, 5.5.2006., 10. lpp.).	1. Valdības 1981. gada 27. maija Rīkojums par dzīvnieku aizsardzību (OPAn), kurā pēdējie grozījumi izdarīti 2006. gada 12. aprīlī (RS 455.1), un jo īpaši tā 64.f pants (Apdullināšanas metodes). 2. Valdības 1988. gada 20. aprīļa Rīkojums par dzīvnieku un dzīvnieku izcelsmes produktu importu, tranzītu un eksportu (OITE), (RS 916.443.11). 3. 1992. gada 9. oktobra Likums par pārtikas produktiem un patēriņa precēm (LDAI), kurā jaunākie grozījumi izdarīti 2005. gada 16. decembrī (RS 817.0), un jo īpaši tā 24. pants (Paraugu ņemšana un kontrole) un 40. pants (Pārtikas preču kontrole). 4. Federālā iekšlietu departamenta (DFI) 2005. gada 23. novembra Rīkojums par dzīvnieku izcelsmes pārtikas produktiem (RS 817.022.108), un jo īpaši tā 4. un 7. pants (Kautķermeņa daļas, kuras aizliegts lietot cilvēka uzturā). 5. Valdības 1995. gada 27. jūnija Rīkojums par epizootijām (OFE), kurā jaunākie grozījumi izdarīti 2005. gada 23. novembrī (RS 916.401), un jo īpaši tā 6. (Definīcijas un saīsinājumi), 36. (Patents), 61. (Pienākums ziņot), 130. (Šveices lopu uzraudzība), 175. līdz 181. (Transmisīvās sūkļveida encefalopātijas), 297. (Izpilde valsts iekšienē), 301. (Kantona veterinārārsta pienākumi), 303. (Oficiālo veterinārārstu apmācība un kvalifikācijas celšana) un 312. pants (Diagnostikas laboratorijas). 6. Valdības 1999. gada 10. jūnija Rīkojums par dzīvnieku barības grāmatu (OLALA), kurā jaunākie grozījumi izdarīti 2005. gada 23. novembrī (RS 916.307.1), un jo īpaši tā 28. pants (Rūpnieciski izmantojamo dzīvnieku barības transports), 1. pielikuma 9. daļa (Sauszemes dzīvnieku produkti), 10. daļa (Zivis, citi jūras dzīvnieki, to produkti un blakusprodukti) un 4. pielikums (Aizliegto barības vielu saraksts). 7. Valdības 2004. gada 23. jūnija Rīkojums par dzīvnieku izcelsmes blakusproduktu iznīcināšanu (OESPA), kurā jaunākie grozījumi izdarīti 2005. gada 22. jūnijā (RS 916.441.22).

B. ĪPAŠI PIEMĒROŠNAS PASĀKUMI

1. Kopienas references laboratorija transmisīvajām sūkļveida encefalopātijām ir *The Veterinary Laboratories Agency, Woodham Lane New Haw, Addlestone, Surrey KT15 3NB Royaume-Uni*. Šveice uzņemas segt izdevumus, ko tai piestāda šī laboratorija par veiktajām operācijām. Šīs laboratorijas darbība un uzdevumi ir paredzēti Regulas (EK) Nr. 999/2001 X pielikuma B nodaļā.
2. Piemērojot Likuma par epizootijām 57. pantu, Šveicei ir ārkārtas pasākumu plāns TSE apkarošanai.
3. Piemērojot Regulas (EK) Nr. 999/2001 12. pantu Kopienas dalībvalstīs, visi dzīvnieki, kas tiek turēti aizdomās par inficēšanos ar transmisīvu sūkļveida encefalopātiju, ir pakļauti oficiālam pārvietošanās ierobežojumam, līdz tiek saņemti kompetentu iestāžu veiktu klīnisko un epidemioloģisko izmeklēšanu rezultāti vai līdz tie tiek nokauti, lai veiktu oficiālu laboratorijas pārbaudi.

Piemērojot Valdības Rīkojuma par epizootijām 177. pantu, Šveicē ir aizliegts nokaut lopus, kas tiek turēti aizdomās par inficēšanos ar transmisīvu sūkļveida encefalopātiju. Aizdomās turētie dzīvnieki ir jānogalina bez asins nolaišanas un jāsadedzina, to smadzenes ir jāpārbauda Šveices TSE references laboratorijā.

Piemērojot Valdības Rīkojuma par epizootijām 10. pantu, Šveice identificē liellopus ar pastāvīgas identifikācijas sistēmas palīdzību, kas ļauj atrast to ciltsmāti un sākotnējo ganāmpulku, kā arī noskaidrot, vai tie nav par saslimšanu ar govju transmisīvo sūkļveida encefalopātiju aizdomās turēto vai skarto govju pēcteči.

Piemērojot Valdības Rīkojuma par epizootijām 179.c pantu un Valdības Rīkojumu par epizootijām, Šveice nokauj GSE skartos lopus, kā arī šo lopu pēctečus, kas dzimuši divus gadus pirms tās atklāšanas. Kopš 1999. gada 1. jūlija ir uzsākta arī kaušana pa kohortām (no 1996. gada 14. decembra līdz 30. jūnijam tika praktizēta kaušana pa ganāmpulkiem).

4. Piemērojot Valdības Rīkojumu par epizootijām, Šveicē iznīcina dzīvniekus, kuri saslimuši ar skrepi slimību, viņu mātes, inficēto māšu tiešos pēcnācējus, kā arī visas pārējās aitas un kazas ganāmpulkā, izņemot

- vaislas aitas, kam ir vismaz viena alēle ARR un nav VRQ alēles; un
- dzīvniekus, kas nav sasnieguši divu mēnešu vecumu un kas paredzēti tikai nokaušanai. Dzīvnieku galva un vēdera dobuma orgāni tiek iznīcināti, atbilstīgi Rīkojuma par dzīvnieku blakusproduktu likvidēšanu (OESPA) noteikumiem.

Izņēmuma gadījumos, ja runa ir par mazskaitlīgām šķirnēm, var atteikties no ganāmpulka iznīcināšanas. Šajā gadījumā ganāmpulku divus gadus uzrauga oficiālais veterinārārsts; šajā laikā divas reizes gadā tiek veikta ganāmpulka dzīvnieku klīniskā izmeklēšana. Ja šajā laikposmā dzīvniekus nodod nokaušanai, viņu galvas, tostarp viņu mandeles tiek izmeklētas TSE references laboratorijā.

Šos pasākumus pārskata atkarībā no dzīvnieku sanitārās uzraudzības rezultātiem. Īpaši uzraudzības periods tiek pagarināts, ja ganāmpulkā konstatē jaunu saslimšanas gadījumu.

Gadījumā, ja aitai vai kazai apstiprina saslimšanu ar TSE, Šveice apņemas piemērot pasākumus, kas noteikti Regulas (EK) Nr. 999/2001 VII pielikumā.

5. Piemērojot Regulas (EK) Nr. 999/2001 7. pantu, Kopienas dalībvalstis aizliedz nebrīvē esošo nobarojamo lopu vai mājlopu, no kuriem tiek iegūtas pārtikas preces, uzturā lietot pārstrādātas dzīvnieku olbaltumvielas. Kopienas dalībvalstīs tiek pilnīgi aizliegta no dzīvniekiem iegūta proteīna lietošana atgremotāju uzturā.

Piemērojot Valdības Rīkojuma par dzīvnieku izcelsmes blakusproduktu iznīcināšanu (OESPA) 18. pantu, Šveice ir ieviesusi pilnīgu aizliegumu, kas stājas spēkā 2001. gada 1. janvārī, mājlopu uzturā lietot dzīvnieku izcelsmes olbaltumvielas.

6. Piemērojot Regulas (EK) Nr. 999/2001 6. pantu un saskaņā ar minētās regulas III pielikuma A nodaļu, Kopienas dalībvalstis īsteno ikgadēju GSE uzraudzības programmu. Šajā plānā ietilpst ātrais GSE noteikšanas tests visiem liellopiem, kas ir vecāki par 24 mēnešiem un kas ir steidzami nokauti, miruši fermā vai atzīti par slimiem *ante mortem* pārbaudē, kā arī visiem lopiem, kas ir vecāki par 30 mēnešiem un kas tiek kauti cilvēku uzturam.

Šveicē izmantotie ātrie GSE noteikšanas testi ir uzskaitīti Regulas (EK) Nr. 999/2001 X pielikuma C nodaļā.

Piemērojot Valdības Rīkojuma par epizootijām 179. pantu, Šveice obligātā veidā veic ātro GSE noteikšanas testu visiem liellopiem, kas ir vecāki par 30 mēnešiem un kas ir steidzami nokauti, miruši fermā vai atzīti par slimiem *ante mortem* pārbaudē, kā arī visiem paraugiem, kas iegūti no lopiem, kas ir vecāki par 30 mēnešiem, kas tiek kauti cilvēku uzturam. Tirgus dalībnieki turklāt veic brīvprātīgu uzraudzības programmu liellopiem, kas ir vecāki par 20 mēnešiem un tiek kauti cilvēku uzturam.

7. Piemērojot Regulas (EK) Nr. 999/2001 6. pantu un saskaņā ar minētās regulas III pielikuma A nodaļu, Kopienas dalībvalstis īsteno ikgadēju skrepi slimības uzraudzības programmu.

Piemērojot Valdības Rīkojumu par epizootijām, Šveice ir īstenojusi TSE uzraudzības programmu aitām un kazām, kas ir vecākas par 12 mēnešiem. No 2004. gada jūnija līdz 2005. gada jūlijam tika pārbaudīti dzīvnieki, kas bija steidzami nokauti, miruši fermā vai atzīti par slimiem *ante mortem* pārbaudē, kā arī dzīvnieki, kas domāti cilvēku uzturam. Tā kā visiem paraugiem GSE testā bija negatīvs rezultāts, uzraudzības nolūkā turpina ņemt paraugus no klīniski aizdomīgiem, steidzami nokautiem un fermā mirušiem dzīvniekiem.

Apvienotajā veterinārajā komitejā tiks pārskatīta līdzība tiesību aktiem, kas regulē TSE uzraudzību attiecībā uz aitām un kazām.

8. Regulas (EK) Nr. 999/2001 6. pantā un III pielikuma B. nodaļā, kā arī IV pielikumā (3.III) paredzēto informāciju sniedz Apvienotā veterinārā komiteja.
9. Apvienotā veterinārā komiteja atbild par kontroles īstenošanu uz vietas, jo īpaši pamatojoties uz Regulas (EK) Nr. 999/2001 21. pantu un Likuma par epizootijām 57. pantu.

C. PAPILDU INFORMĀCIJA

1. Kopš 2003. gada 1. janvāra un piemērojot Valdības 2002. gada 20. novembra Rīkojumu par nodevu pabalstu, lai segtu dzīvnieku atkritumu likvidēšanas izmaksas 2003. gadā (RS 916.406), Šveice ir ieviesusi materiālo stimulēšanu tām fermām, kur liellopi ir dzimuši, un kautuvēm, kur liellopi tiek nokauti, ja tie izpilda spēkā esošo tiesību aktu procedūras attiecībā uz dzīvnieku pārvietošanās deklarēšanu.
2. Piemērojot Regulas (EK) Nr. 999/2001 8. pantu un saskaņā ar minētās regulas XI pielikuma 1. punktu, Kopienas dalībvalstis izņem un likvidē īpašo riska materiālu (ĪRM).

No liellopiem izņemtā ĪRM sarakstā iekļauts par divpadsmit mēnešiem vecāku liellopu galvaskauss, izņemot apakšžokli, tostarp galvas smadzenes un acis, kā arī muguras smadzenes; par divdesmit četriem mēnešiem vecāku liellopu mugurkauls, izņemot astes skriemeļus, kakla muguras un jostas skriemeļu transversos un muguras izaugumus, vidējā krusta kaula skaustu un zarnukaula spārnus, bet ieskaitot dorsālā ganglija saknīti un muguras smadzenes; visu vecumu govju mandeles, zarnas no divpadsmitpirkstu zarnas līdz taisnajai zarnai un mezentērijs.

No aitām un kazām izņemtā ĪRM sarakstā ir iekļauti par 12 mēnešiem vecāku aitū un kazu galvaskausi vai to aitū un kazu galvaskausi, kam smaganās ir izšķīlies pastāvīgs priekšzobs, tostarp galvas smadzenes un acis, mandeles un muguras smadzenes, kā arī visu vecumu aitū un kazu liesa un likumainā zarna.

Piemērojot Valdības Rīkojuma par epizootijām 179.d pantu un Valdības Rīkojuma par dzīvnieku izcelsmes pārtikas produktiem 4. pantu, Šveice ir ieviesusi politiku izņemt ĪRM no dzīvnieku barības un cilvēku pārtikas ķēdes. No liellopiem izņemtā ĪRM sarakstā ir arī par 30 mēnešiem vecāku liellopu mugurkauls un visu vecumu govju mandeles, zarnas no divpadsmitpirkstu zarnas līdz taisnajai zarnai un mezentērijs.

Piemērojot Valdības Rīkojuma par epizootijām 180.d pantu un Valdības Rīkojuma par dzīvnieku izcelsmes pārtikas produktiem 4. pantu, Šveice ir ieviesusi politiku izņemt ĪRM no dzīvnieku barības un cilvēku pārtikas ķēdes. No aitām un kazām izņemtā ĪRM sarakstā ir smadzenes, kas nav izņemtas no galvaskausa, muguras smadzenes ar smadzeņu cieto apvalku (*Dura mater*) un to dzīvnieku mandeles, kas vecāki par 12 mēnešiem vai kam smaganās ir izšķīlies pastāvīgs priekšzobs, kā arī visu vecumu dzīvnieku liesa un likumainā zarna.

3. Ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1774/2002 nosaka veselības aizsardzības noteikumus attiecībā uz dzīvnieku izcelsmes blakusproduktiem, kuri nav paredzēti cilvēku uzturam Kopienas dalībvalstīs.

Piemērojot Valdības Rīkojuma 13. pantu par dzīvnieku blakusproduktu likvidēšanu, Šveicē sadedzina 1. kategorijas dzīvnieku blakusproduktus, ieskaitot īpašos riska materiālus un fermās mirušos lopus.

IX. Infekciozais katarālais drudzis

A. TIESĪBU AKTI

Eiropas Kopiena	Šveice
Padomes Direktīva 2000/75/EK (2000. gada 20. novembris), ar ko paredz īpašus noteikumus infekciozā katarālā drudža (vai zilās mēles slimības) kontrolei un apkarošanai.	1. 1966. gada 1. jūlija Likums par epizootijām (LFE), kurā jaunākie grozījumi izdarīti 2004. gada 23. jūnijā (RS 916.40), un jo īpaši tā 1., 1.a un 9.a pants (Pasākumi pret sevišķi lipīgām epizootijām, apkarošanas mērķi) un 57. pants (Tehniska rakstura izpildes noteikumi, starptautiskā sadarbība). 2. Valdības 1995. gada 27. jūnija Rīkojums par epizootijām (OFE), kurā jaunākie grozījumi izdarīti 2005. gada 23. novembrī (RS 916.401), un jo īpaši tā 2. (Sevišķi lipīgas epizootijas), 73. un 74. (Tīrīšana un dezinfekcija), 77. līdz 98. pants (Kopējie pasākumi attiecībā uz sevišķi lipīgām epizootijām). 3. Valdības 1999. gada 14. jūnija Rīkojums par Federālā tautsaimniecības departamenta organizāciju, kurā jaunākie grozījumi izdarīti 2006. gada 10. martā (RS 172.216.1), un jo īpaši tā 8. pants (References laboratorija).

B. ĪPAŠI PIEMĒROŠANAS PASĀKUMI

1. Kopienas references laboratorija infekciozajam katarālajam drudzim ir *AFRC Institute for Animal Health Pirbright Laboratory Ash Road, Pirbright, Woking, Surrey GU24 0NF United Kingdom*. Šveice uzņemas segt izdevumus, ko tai piestāda šī laboratorija par veiktajām operācijām. Šīs laboratorijas darbība un uzdevumi ir paredzēti Direktīvas 2000/75/EK II pielikuma B nodaļā.
2. Piemērojot 97. pantu Rīkojumā par epizootijām, Šveicei ir ārkārtas pasākumu plāns, kas publicēts Federālā veterinārā biroja tīmekļa vietnē.
3. Apvienotā veterinārā komiteja atbild par kontroles īstenošanu uz vietas, jo īpaši pamatojoties uz Direktīvas 2000/75/EK 17. pantu un Likuma par epizootijām 57. pantu.

X. Zoonozes

A. TIESĪBU AKTI

Eiropas Kopiena	Šveice
1. Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 2160/2003 (2003. gada 17. novembris) par salmonellas un dažu citu pārtikā sastopamu zoonozes īpašu izraisītāju kontroli (OV L 325, 12.12.2003., 1. lpp.).	1. 1966. gada 1. jūlija Likums par epizootijām (LFE), kurā jaunākie grozījumi izdarīti 2004. gada 23. jūnijā (RS 916.40).
2. Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2003/99/EK (2003. gada 17. novembris) par zoonožu un zoonožu ierosinātāju uzraudzību, ar kuru groza Padomes Lēmumu 90/424/EEK un atceļ Padomes Direktīvu 92/117/EEK (OV L 325, 12.12.2003., 31. lpp.).	2. Valdības 1995. gada 27. jūnija Rīkojums par epizootijām (OFE), kurā jaunākie grozījumi izdarīti 2005. gada 23. novembrī (RS 916.401).
	3. 1992. gada 9. oktobra Likums par pārtikas produktiem un patēriņa precēm (LDAI), kurā jaunākie grozījumi izdarīti 2005. gada 16. decembrī (RS 817.0).
	4. Valdības 2005. gada 23. novembra Rīkojums par pārtikas produktiem un patēriņa precēm (ODAIOUS) (RS 817.02).
	5. Federālā iekšlietu departamenta (DFI) 2005. gada 23. novembra Rīkojums par higiēnu (OHyg) (RS 817.024.1).
	6. 1970. gada 18. decembra Federālais likums par cilvēka infekciju slimību apkarošanu (Likums par epidēmijām), kurā jaunākie grozījumi izdarīti 2003. gada 21. martā (RS 818.101).
	7. Valdības 1999. gada 13. janvāra Rīkojums par ziņošanu attiecībā uz cilvēka infekcijas slimībām (Rīkojums par ziņošanu), kurā jaunākie grozījumi izdarīti 2003. gada 15. decembrī (RS 818.141.1).

B. ĪPAŠI PIEMĒROŠANAS PASĀKUMI

1. Kopienas references laboratorijas ir
 - Kopienas references laboratorija ar zoonozi (salmonellas) saistītām analīzēm un analīzei un izmēģinājumiem:
Rijksinstituut voor Volksgezondheid en Milieu (RIVM)
3720 BA Bilthoven
Nīderlande
 - Kopienas references laboratorija jūras biotoksīnu kontrolei
Agencia Española de Seguridad Alimentaria (AES):
E-36200 Vigo
Spānija
 - Kopienas references laboratorija ar divvāku gliemju bakterioloģisko un vīrusu piesārņojumu saistītai kontrolei:
The laboratory of the Centre for Environment, Fisheries and Aquaculture Science (CEFAS)
Weymouth
Dorset DT4 8UB
Apvienotā Karaliste

- Kopienas references laboratorija *Listeria monocytogenes* :
AFSSA – Laboratoire d'études et de recherches sur la qualité des aliments et sur les procédés agroalimentaires (LERQAP)
F-94700 Maisons-Alfort
Francija
 - Kopienas references laboratorija koagulāzes pozitīviem stafilokokiem, tostarp *staphylococcus aureus*:
AFSSA – Laboratoire d'études et de recherches sur la qualité des aliments et sur les procédés agroalimentaires (LERQAP)
F-94700 Maisons-Alfort
Francija
 - Kopienas references laboratorija *Escherichia coli*, tostarp veroksigēnajam *E coli* (VTEC):
Istituto Superiore di Sanità (ISS)
I-00161 Roma
Itālija
 - Kopienas references laboratorija *Campylobacter*:
Statens Veterinärmedicinska Anstalt (SVA)
S-751 89 Uppsala
Zviedrija
 - Kopienas references laboratorija parazītiem (jo īpaši *Trichinella*, *Echinococcus* un *Anisakis*):
Istituto Superiore di Sanità (ISS)
I-00161 Roma
Itālija
 - Kopienas references laboratorija mikrobu rezistencei:
Danmarks Fødevareforskning (DFVF)
DK-1790 København V
Dānija
2. Šveice uzņemas segt izdevumus, ko šīs laboratorijas tai piestāda par veiktajām operācijām. Šo laboratoriju darbība un uzdevumi ir paredzēti Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (EK) Nr. 882/2004 (2004. gada 29. aprīlis) par oficiālo kontroli, ko veic, lai nodrošinātu atbilstības pārbaudi saistībā ar dzīvnieku barības un pārtikas aprites tiesību aktiem un dzīvnieku veselības un dzīvnieku labturības noteikumiem (OV L 165, 30.4.2004., 1. lpp.).
3. Katru gadu maija beigās Šveice nosūta Komisijai ziņojumu par zoonožu tendencēm un avotiem, zoonožu ierosinātajiem un mikrobu rezistenci, iekļaujot datus, kas iepriekšējā gadā savākti atbilstīgi Direktīvas 2003/99/EK 4., 7. un 8. pantam. Šajā ziņojumā tiek iekļauta arī Regulas (EK) Nr. 2160/2003 3. panta 2.b punktā minētā informācija. Šo ziņojumu Komisija iesniedz Eiropas Pārtikas nekaitīguma iestādei, apkopojoša ziņojuma publicēšanai par zoonožu, zoonožu ierosinātāju un mikrobu rezistences tendencēm un avotiem Kopienā.

XI. Citas slimības

A. TIESĪBU AKTI

Eiropas Kopiena	Šveice
Padomes Direktīva 92/119/EEK (1992. gada 17. decembris), ar ko ievieš vispārīgus Kopienas pasākumus noteiktu dzīvnieku slimību kontrolei un īpašus pasākumus saistībā ar cūku vezikulāro slimību (OV L 62, 15.3.1993., 69. lpp.), kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Padomes Regulu (EK) Nr. 806/2003 (2003. gada 14. aprīlis), ar ko Lēmumam 1999/468/EK pielāgo noteikumus par komitejām, kuras palīdz Komisijai īstenot tai piešķirtās ieviešanas pilnvaras, kas noteiktas Padomes dokumentos, kuri pieņemti atbilstīgi konsultēšanās procedūrai (kvalificēts balsu vairākums) (OV L 122, 16.5.2003., 1. lpp.).	1966. gada 1. jūlija Likums par epizootijām (LFE), kurā jaunākie grozījumi izdarīti 2004. gada 23. jūnijā (RS 916.40), un jo īpaši tā 1., 1.a un 9.a pants (Pasākumi pret īpaši lipīgām epizootijām, apkarošanas mērķi) un 57. pants (Tehniska rakstura izpildes noteikumi, starptautiskā sadarbība). - Valdības 1995. gada 27. jūnija Rīkojums par epizootijām (OFE), kurā jaunākie grozījumi izdarīti 2005. gada 23. novembrī (RS 916.401), un jo īpaši tā 2. (Īpaši lipīgas epizootijas) 49. (Dzīvnieku patogēno mikroorganismu apstrāde), 73. un 74. (Tīrīšana un dezinfekcija), 77. līdz 98. (Kopējie noteikumi attiecībā uz sevišķi lipīgām epizootijām), 103. līdz 115. pants (Īpaši pasākumi cūku vezikulārās slimības apkarošanai). - Valdības 1999. gada 14. jūnija Rīkojums par Federālā tautsaimniecības departamenta organizāciju, kurā jaunākie grozījumi izdarīti 2006. gada 10. martā (RS 172.216.1), un jo īpaši tā 8. pants (References laboratorija).

B. ĪPAŠI PIEMĒROŠANAS PASĀKUMI

- Direktīvas 92/119/EEK 6. pantā minētajos gadījumos, informācija ir jāsniedz Apvienotajai veterinārajai komitejai.
- Kopīgā references laboratorija saistībā ar cūku vezikulāro slimību ir AFRC Institute for Animal Health, Pirbright Laboratory, Ash Road, Pirbright, Woking Surrey, GU240NF, United Kingdom. Šveice uzņemas segt izdevumus, ko tai piestāda šī laboratorija par veiktajām operācijām. Šīs laboratorijas darbība un uzdevumi ir paredzēti Direktīvas 92/119/EEK III pielikumā.
- Piemērojot Valdības Rīkojuma par epizootijām 97. pantu, Šveicei ir ārkārtas pasākumu plāns. Šis ārkārtas pasākumu plāns iekļaujas Federālā veterinārā biroja izdotajos tehniska rakstura izpildes noteikumos Nr. 95/65.
- Apvienotā veterinārā komiteja atbild par kontroles īstenošanu uz vietas, jo īpaši pamatojoties uz Direktīvas 92/119/EEK 22. pantu, un Likuma par epizootijām 57. pantu.

XII. Paziņošana par slimībām

A. TIESĪBU AKTI

Eiropas Kopiena	Šveice
Padomes Direktīva 82/894/EEK (1982. gada 21. decembris) par dzīvnieku slimību paziņošanu Kopienā (OV L 378, 31.12.1982., 58. lpp.), kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Komisijas 2004. gada 1. marta Lēmumu 2004/216/EK, ar ko groza Padomes Direktīvu 82/894/EEK par dzīvnieku slimību izziņošanu Kopienā, lai ziņojamo slimību sarakstā iekļautu atsevišķas zirgu slimības un atsevišķas bišu slimības (OV L 67, 5.3.2004., 27. lpp.).	1966. gada 1. jūlija Likums par epizootijām (LFE), kurā jaunākie grozījumi izdarīti 2004. gada 23. jūnijā (RS 916.40), un jo īpaši tā 11. pants (Paziņojums par slimību un deklarācija) un 57. pants (Tehniska rakstura izpildes noteikumi, starptautiskā sadarbība). - Valdības 1995. gada 27. jūnija Rīkojums par epizootijām (OFE), kurā jaunākie grozījumi izdarīti 2004. gada 23. jūnijā (RS 916.401), un jo īpaši tā 2. līdz 5. (minētās slimības), 59. līdz 65. un 291. (pienākums ziņot, ziņojums), 292. līdz 299. pants (uzraudzīšana, izpilde, administratīvā palīdzība).

B. ĪPAŠI PIEMĒROŠANAS PASĀKUMI

Komisija sadarbībā ar Federālo veterināro biroju iekļauj Šveici dzīvnieku slimību paziņošanas sistēmā, kāda paredzēta Direktīvā 82/894/EEK.

2. papildinājums

DZĪVNIEKU VESELĪBA: TIRDZNIECĪBA UN LAIŠANA TIRGŪ

I. Liellopi un cūkas

A. TIESĪBU AKTI

Eiropas Kopiena	Šveice
Padomes Direktīva 64/432/EEK (1964. gada 26. jūnijs) par dzīvnieku veselības problēmām, kas ietekmē liellopu un cūku tirdzniecību Kopienā (OV L 21, 29.7.1964., 1977./64. lpp.), kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Padomes Regulu (EK) Nr. 1/2005 (2004. gada 22. decembris), par dzīvnieku aizsardzību pārvadāšanas un saistīto darbību laikā un grozījumu izdarīšanu Direktīvās 64/432/EEK un 93/119/EK un Regulā (EK) Nr. 1255/97 (OV L 3, 5.1.2005., 1. lpp.).	- Valdības 1995. gada 27. jūnija Rīkojums par epizootijām (OFE), kurā jaunākie grozījumi izdarīti 2005. gada 23. novembrī (RS 916.401), un jo īpaši tā 27.–31. (Tirgi, izstādes), 34.– 37. (Tirdzniecība), 73. un 74. (Tīrīšana un dezinfekcija), 116.–121. (Āfrikas cūku mēris), 135.– 141. (Aujeski slimība), 150.– 157. (Liellopu bruceloze), 158.– 165. (Tuberkuloze), 166.– 169. (Govju enzootiskā leikoze), 170.–174. (Liellopu infekciozais rinotraheīts/infekciozais pustulozais vaginīts), 175.–195. (Sūklveida encefalopātijas), 186.– 189. (Liellopu ģenitālās infekcijas), 207.–211. (Cūku bruceloze), 297. pants (Tirgu apstiprināšana, savākšanas centri, dezinfekcijas stacijas). - Valdības 1988. gada 20. aprīļa Rīkojums par dzīvnieku un dzīvnieku izcelsmes produktu importu, tranzītu un eksportu (OITE), (RS 916.443.11).

B. ĪPAŠI PIEMĒROŠANAS PASĀKUMI

- Piemērojot Valdības Rīkojuma par epizootijām 297. panta pirmo daļu, Federālais veterinārais birojs apstiprina savākšanas centrus, kas atbilst definējumam Direktīvas 64/432/EEK 2. pantā. Piemērojot šo pielikumu, saskaņā ar Direktīvas 64/432/EEK 11., 12. un 13. panta noteikumiem Šveice izveido apstiprināto sapulcināšanas centru, pārvadātāju un lieltirgotāju sarakstu.
- Direktīvas 64/432/EEK 11. panta 3. punktā paredzēto informāciju iesniedz Apvienotajai veterinārajai komitejai.
- Piemērojot šo pielikumu, tiek atzīts, ka Šveice izpilda Direktīvas 64/432/EEK A pielikuma II daļas 7. punkta prasības attiecībā uz liellopu brucelozi. Lai saglabātu oficiāli brucelozes neskartu ganāmpulku, Šveice uzņemas izpildīt šādus nosacījumus:
 - par katru liellopu sugas dzīvnieku, kas tiek turēts aizdomās par inficēšanos ar brucelozi, ir jāziņo kompetentām iestādēm un ir jāveic oficiāli brucelozes pārbaudes testi, kuros iekļautas vismaz divas seroloģiskās pārbaudes ar komplementa saistīšanu, kā arī atbilstīgo aborta gadījumā ņemto paraugu mikrobioloģiskā pārbaude;
 - periodā līdz aizdomas tiek klidinātas, t.i., līdz a) punktā paredzētās pārbaudes dod negatīvu rezultātu, oficiāli brucelozes neskarta ganāmpulka statuss tiek uz laiku atcelts, ja ganāmpulkā ir liellopu sugas aizdomās turēts dzīvnieks (vai dzīvnieki).

Apvienotajai veterinārajai komitejai tiek iesniegta detalizēta informācija par pozitīvo ganāmpulku, kā arī epidemioloģiska atskaite. Ja Šveice neizpilda kādu no Direktīvas 64/432/EEK A pielikuma II daļas 7. punkta pirmās daļas prasībām, Apvienotā veterinārā komiteja par to nekavējoties informē Komisiju. Situācija tiek pārbaudīta Apvienotajā veterinārajā komitejā, lai pārskatītu šīs daļas nosacījumus.
- Piemērojot šo pielikumu, tiek atzīts, ka Šveice izpilda Direktīvas 64/432/EEK A pielikuma I daļas 4. punkta prasības attiecībā uz liellopu tuberkulozi. Lai saglabātu oficiāli tuberkulozes neskartu ganāmpulku, Šveice uzņemas izpildīt šādus nosacījumus:
 - tiek ieviesta identifikācijas sistēma, kas ļauj izsekot līdz katra liellopa sākotnējam ganāmpulkam;
 - valsts veterinārārstam *post mortem* ir jāpārbauda visi nokautie dzīvnieki;
 - kompetentām iestādēm ir jāziņo par visām aizdomām par dzīva, miruša vai kauta dzīvnieka saslimšanu ar tuberkulozi;

- d) katrā gadījumā kompetentas iestādes veic nepieciešamos pētījumus, lai aizdomas par saslimšanu atzītu par spēkā neesošām vai apstiprinātu, tai skaitā arī pētījumus sākotnējā un tranzīta ganāmpulkos. Gadījumos, kad bojājumus, kas rada aizdomas par tuberkulozi, atklāj autopsijas vai kaušanas laikā, kompetentām iestādēm šie bojājumi ir jānodod izpētei laboratorijā;
- e) aizdomās turētā dzīvnieka sākotnējais un tranzīta ganāmpulka oficiālais tuberkulozes neskartā ganāmpulka statuss uz laiku tiek atcelts un šis atcēlums ir spēkā, līdz klīniskajā, laboratorijas vai tuberkulīna pārbaudē tiek atzīts, ka nav konstatēta liellopu tuberkuloze;
- f) kad aizdomas par tuberkulozi ir apstiprinājuši tuberkulīna testi, klīniskās vai laboratorijas pārbaudes, oficiālais tuberkulozes neskarta izcelsmes vai tranzīta ganāmpulka statuss tiek atsaukts;
- g) oficiāli tuberkulozes neskarta ganāmpulka statuss netiek atjaunots, līdz visi par inficētiem atzītie dzīvnieki ir likvidēti; telpas un iekārtas dezinficētas; visu pārējo, par sešām nedēļām vecāku dzīvnieku pārbaudēs ir konstatēta negatīva reakcija vismaz divos intradermālos tuberkulīna testos, kas veikti saskaņā ar Direktīvas 64/432/EEK B pielikumu, no kurām pirmais – vismaz sešus mēnešus pēc tam, kad inficētais dzīvnieks ir atstājis ganāmpulku, un otrais – vismaz sešus mēnešus pēc pirmā.

Apvienotajai veterinārajai komitejai tiek iesniegta detalizēta informācija par pozitīviem ganāmpulkiem, kā arī epidemioloģiska atskaite. Ja Šveice neizpilda kādu no Direktīvas 64/432/EEK A pielikuma I daļas 4. punkta pirmās daļas prasībām, Apvienotā veterinārā komiteja par to nekavējoties informē Komisiju. Situācija tiek pārbaudīta Apvienotajā veterinārajā komitejā, lai pārskatītu šī punkta nosacījumus.

- 5. Piemērojot šo pielikumu, tiek atzīts, ka Šveice izpilda Direktīvas 64/432/EEK D pielikuma I(F) nodaļas prasības attiecībā uz govju enzootisko leikozi. Lai saglabātu oficiāli govju enzootiskās leikozes neskartu ganāmpulku, Šveice uzņemas izpildīt šādus nosacījumus:
 - a) Šveices ganāmpulki tiek uzraudzīti ar izlases veida pārbaudi. Paraugu skaits ir noteikts tādā veidā, lai ar 99 % ticamību varētu apgalvot, ka mazāk par 0,2 % no ganāmpulka ir saslimuši ar govju enzootisko leikozi;
 - b) valsts veterinārārstam *post mortem* ir jāpārbauda visi nokautie dzīvnieki;
 - c) kompetentām iestādēm ir jāziņo par visām aizdomām, kas radušās klīniskās pārbaudes, autopsijas vai gaļas pārbaudes laikā;
 - d) aizdomu gadījumā par saslimšanu vai govju enzootiskās leikozes konstatēšanas gadījumā, oficiālais govju enzootiskās leikozes neskarta ganāmpulka statuss attiecīgajā ganāmpulkā tiek atcelts uz laiku līdz nošķiršanas atcelšanai;
 - e) nošķiršana tiek atcelta, ja pēc saslimušo dzīvnieku un vajadzības gadījumā arī pēc to pēcnācēju likvidēšanas ar vismaz 90 dienu intervālu veiktas divas seroloģiskās pārbaudes ir devušas negatīvu rezultātu.

Ja govju enzootiskā leikoze tiek konstatēta 0,2 % no ganāmpulka, Federālais veterinārais birojs par to nekavējoties informē Komisiju. Situācija tiek pārbaudīta Apvienotajā veterinārajā komitejā, lai pārskatītu šā punkta nosacījumus.

- 6. Piemērojot šo pielikumu, tiek atzīts, ka Šveice ir oficiāli infekciozā liellopu rinotraheīta neskarta. Lai saglabātu šo statusu, Šveice apņemas izpildīt šādus nosacījumus:
 - a) Šveices ganāmpulki tiek uzraudzīti ar izlases veida pārbaudi. Paraugu skaits ir noteikts tādā veidā, lai ar 99 % ticamību varētu apgalvot, ka mazāk par 0,2 % no ganāmpulka ir saslimuši ar govju infekciozo rinotraheītu;
 - b) par 24 mēnešiem vecāku bulļu ganāmpulkā ik gadus veic seroloģiskās pārbaudes;
 - c) aizdomas par saslimšanu ir jāziņo kompetentām iestādēm un ir jāveic oficiālās infekciozo liellopu rinotraheīta pārbaudes, tai skaitā viroloģiskās un seroloģiskās;
 - d) aizdomu gadījumā par saslimšanu vai liellopu rinotraheīta konstatēšanas gadījumā, oficiālais liellopu rinotraheīta neskarta ganāmpulka statuss attiecīgajā ganāmpulkā tiek atcelts uz laiku līdz nošķiršanas atcelšanai;
 - e) nošķiršana tiek atcelta, ja vismaz 30 dienas pēc saslimušo dzīvnieku likvidēšanas veikta seroloģiska pārbaude uzrāda negatīvu rezultātu.

Atzīstot Šveices statusu, Lēmuma 2004/558/EK (OV L 249, 23.7.2004., 20. lpp.) noteikumi tiek piemēroti *mutatis mutandis*.

Federālais veterinārais birojs nekavējoties informē Komisiju par visām izmaiņām nosacījumu izpildē, kas nodrošina šo statusu. Situācija tiek pārbaudīta Apvienotajā veterinārajā komitejā, lai pārskatītu šā punkta nosacījumus.

7. Piemērojot šo pielikumu, tiek atzīts, ka Šveice ir oficiāli Aujeski slimības neskarta. Lai saglabātu šo statusu, Šveice apņemas izpildīt šādus nosacījumus:
- Šveices ganāmpulki tiek uzraudzīti ar izlases veida pārbaudi. Paraugu skaits ir noteikts tādā veidā, lai ar 99 % ticamību varētu apgalvot, ka mazāk par 0,2 % no ganāmpulka ir saslimuši ar Aujeski slimību;
 - aizdomas par saslimšanu ir jāpaziņo kompetentām iestādēm un ir jāveic oficiālās infekciozo Aujeski slimības pārbaudes, tai skaitā viroloģiskās un seroloģiskās;
 - aizdomu gadījumā par saslimšanu vai Aujeski slimības konstatēšanas gadījumā, oficiālais govju enzootiskās leikozes neskarta ganāmpulku statuss attiecīgajā ganāmpulkā tiek atcelts uz laiku līdz nošķiršanas atcelšanai;
 - nošķiršana tiek atcelta, ja pēc saslimušo dzīvnieku likvidācijas, divas seroloģiskās pārbaudes, kas ar vismaz 21 dienu intervālu tiek veiktas visiem vaislas dzīvniekiem un nobarošanas dzīvnieku reprezentējošam skaitam, ir devušas negatīvu rezultātu.

Atzīstot Šveices statusu, Lēmuma 2001/618/EK (OV L 215, 9.8.2001., 48. lpp.), kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Lēmumu 2005/768/EK (OV L 290, 4.11.2005., 27. lpp.), noteikumi tiek piemēroti *mutatis mutandis*.

Federālais veterinārais birojs nekavējoties informē Komisiju par visām izmaiņām nosacījumu izpildē, kas nodrošina šo statusu. Situācija tiek pārbaudīta Apvienotajā veterinārajā komitejā, lai pārskatītu šā punkta nosacījumus.

8. Kas attiecas uz cūku transmisīvo gastroenterītu (CTG) un cūku reproduktīvo un respiratoro sindromu (CRRS), jautājums par iespējamām papildu garantijām tiks izskatīts pēc iespējas ātrāk Apvienotajā veterinārajā komitejā. Komisija informē Federālo veterināro biroju par šā jautājuma attīstību.
9. Piemērojot Direktīvas 64/432/EEK B pielikuma 4. pantu, Bernes Universitātes Veterinārās bakterioloģijas institūtam Šveicē ir uzticēts veikt oficiālās tuberkulīna pārbaudes.
10. Saskaņā ar Direktīvas 64/432/EEK C(A) pielikuma 4. pantu Bernes Universitātes Veterinārās bakterioloģijas institūtam Šveicē ir uzticēts veikt oficiālās tuberkulīna pārbaudes.
11. Veicot tirdzniecību starp Kopienas dalībvalstīm un Šveici ar liellopiem un cūkām, tiem ir jādod līdzīgas veselības sertifikāti, kas atbilst Direktīvas 64/432/EEK F pielikumā sniegtajiem paraugiem. Piemēro šādus pielāgojumus:

1. paraugs:

— C sadaļā sertifikācijas tiek pielāgotas šādi:

— 4. punktu attiecībā uz papildu garantijām papildina ar šādiem ievilkumiem:

- “— slimība: govju infekciozais rinotraheīts,
- saskaņā ar Komisijas Lēmuma 2004/558/EK noteikumiem, kas tiek piemēroti *mutatis mutandis*”;

2. paraugs:

— C sadaļā sertifikācijas tiek adaptētas šādi:

— 4. punktu attiecībā uz papildu garantijām papildina ar šādiem ievilkumiem:

- “— slimība: Aujeski
- saskaņā ar Komisijas Lēmuma 2001/618/EK noteikumiem, kas tiek piemēroti *mutatis mutandis*”;

12. Piemērojot šo papildinājumu, veicot tirdzniecību starp Kopienas dalībvalstīm un Šveici ar liellopiem, tiem ir jādod līdzīgi papildu veselības sertifikāti, kuros sniegtas šādas ziņas par veselību:

“— Liellopi

- ir identificēti ar pastāvīgas identifikācijas sistēmas palīdzību, kas ļauj atrast to ciltsmāti un sākotnējo ganāmpulku, kā arī noskaidrot, vai tie nav govju transmisīvo sūkļveida encefalopātiju skarto govju tiešie pēcteči, kas dzimuši divus gadus pirms diagnostikas;
- nenāk no ganāmpulkiem, kur tiek izmeklēta govju sūkļveida encefalopātija;
- dzimuši pēc 2001. gada 1. jūnija”;

II. Aitas un kazas

A. TIESĪBU AKTI

Eiropas Kopiena	Šveice
Padomes Direktīva 91/68/EEK (1991. gada 28. janvāris) par dzīvnieku veselības prasībām, kas ietekmē aitu un kazu tirdzniecību Kopienā (OV L 46, 19.2.1991., 19. lpp.), kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Komisijas Lēmumu 2005/932/EK 2005. gada 21. decembris), ar ko groza Padomes Direktīvas 91/68/EEK E pielikumu attiecībā uz aitu un kazu veselības sertifikāta parauga precizēšanu (OV L 340, 23.12.2005., 1. lpp.).	- Valdības 1995. gada 27. jūnija Rīkojums par epizootijām (OFE), kurā jaunākie grozījumi izdarīti 2005. gada 23. novembrī (RS 916.401), un jo īpaši tā 27.–31. (Tirgi, izstādes), 34. līdz 37. (Tirdzniecība), 73. un 74. (Tīrīšana un dezinfekcija), 142. līdz 149. (Trakumsērga), 158. līdz 165. (Tuberkuloze), 166. līdz 169. (Govju enzootiskā leikoze), 190. līdz 195. (Aitu un kazu bruceloze), 196. līdz 199. (Infekciozā aglaktija), 200. līdz 203. (Kazu artrīts/encefalīts), 233. līdz 235. (Aunu bruceloze), 297. pants (Tirgu apstiprināšana, savākšanas centri, dezinfekcijas stacijas). - Valdības 1988. gada 20. aprīļa Rīkojums par dzīvnieku un dzīvnieku izcelsmes produktu importu, tranzītu un eksportu (OITE), (RS 916.443.11).

B. ĪPAŠI PIEMĒROŠANAS PASĀKUMI

- Piemērojot Direktīvas 91/68/EEK 3. panta 2. punkta otro daļu, informāciju iesniedz Apvienotajai veterinārajai komitejai.
- Apvienotā veterinārā komiteja atbild par kontroles īstenošanu uz vietas, jo īpaši pamatojoties uz Direktīvas 91/68/EEK 11. pantu, un Likuma par epizootijām 57. pantu.
- Šā pielikuma mērķiem uzskata, ka Šveice ir oficiāli aitu un kazu brucelozes neskarta. Lai šo statusu saglabātu, Šveice apņemas īstenot Direktīvas 91/68/EEK A pielikuma 1. nodaļas II daļas 2. punktā paredzētos pasākumus.

Aitu un kazu brucelozes parādīšanās vai atkārtotās gadījumā Šveice informē Apvienoto veterināro komiteju, lai atbilstoši situācijas attīstībai tiktu noteikti vajadzīgie pasākumi.

- Veicot tirdzniecību starp Kopienas dalībvalstīm un Šveici ar aitām un kazām, tām ir jādod līdzīgi veselības sertifikāti, kas atbilst Direktīvas 91/68/EEK E pielikumā sniegtajiem paraugiem.

III. Zirgu dzimtas dzīvnieki

A. TIESĪBU AKTI

Eiropas Kopiena	Šveice
Padomes Direktīva 90/426/EEK (1990. gada 26. jūnijs) par dzīvnieku veselības prasībām attiecībā uz zirgu dzimtas dzīvnieku pārvadāšanu un importu no trešām valstīm (OV L 224, 18.8.1990., 42. lpp.), kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Padomes Direktīvu 2004/68/EK (2004. gada 26. aprīlis), ar ko nosaka dzīvnieku veselības noteikumus par dažu nagiņu sugu dzīvnieku importu un tranzītu caur Kopieni, groza Direktīvas 90/426/EEK un 92/65/EEK un atceļ Direktīvu 72/462/EEK (OV L 139, 30.4.2004, 320. lpp.).	- Valdības 1995. gada 27. jūnija Rīkojums par epizootijām (OFE), kurā jaunākie grozījumi izdarīti 2005. gada 23. novembrī (RS 916.401), un jo īpaši tā 112. līdz 115. (Āfrikas zirgu mēris), 204. līdz 206. (Vaislas sērga, encefalomiēlis, infekciozā anēmija, zirgu ļaunie ienāši), 240.–244. pants (Zirgu kontagiozais metrits). - Valdības 1988. gada 20. aprīļa Rīkojums par dzīvnieku un dzīvnieku izcelsmes produktu importu, tranzītu un eksportu (OITE), (RS 916.443.11).

B. ĪPAŠI PIEMĒROŠANAS PASĀKUMI

- Piemērojot Direktīvas 90/426/EEK 3. pantu, informāciju iesniedz Apvienotajai veterinārajai komitejai.
- Piemērojot Direktīvas 90/426/EEK 6. pantu, informāciju iesniedz Apvienotajai veterinārajai komitejai.
- Apvienotā veterinārā komiteja atbild par kontroles īstenošanu uz vietas, jo īpaši pamatojoties uz Direktīvas 90/426/EEK 10. pantu, un Likuma par epizootijām 57. pantu.
- Direktīvas 90/426/EEK B un C pielikumu noteikumi Šveicei ir piemērojami *mutatis mutandis*.

IV. Mājputni un inkubējamās olas

A. TIESĪBU AKTI

Eiropas Kopiena	Šveice
Padomes Direktīva 90/539/EEK (1990. gada 15. oktobris) par dzīvnieku veselības nosacījumiem, ar ko reglamentē mājputnu un inkubējamo olu tirdzniecību Kopienā un to ieviešanu no trešām valstīm (OV L 303, 31.10.1990., 6. lpp.), kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Padomes Regulu Nr. 806/2003/EK (2003. gada 14. aprīlis), ar ko Lēmumam 1999/468/EK pielāgo noteikumus par komitejām, kuras palīdz Komisijai īstenot tai piešķirtās ieviešanas pilnvaras, kas noteiktas Padomes dokumentos, kuri pieņemti atbilstīgi konsultēšanās procedūrai (kvalificēts balsu vairākums).	- Valdības 1995. gada 27. jūnija Rīkojums par epizootijām (OFE), kurā jaunākie grozījumi izdarīti 2005. gada 23. novembrī (RS 916.401), un jo īpaši tā 25. (Transports), 122. līdz 125. (Putnu gripa un Nūkāslas slimība) 255. līdz 261. (<i>Salmonella Enteritidis</i>), 262. līdz 265. pants (Putnu infekciozais laringitrahēits). - Valdības 1988. gada 20. aprīļa Rīkojums par dzīvnieku un dzīvnieku izcelsmes produktu importu, tranzītu un eksportu (OITE), (RS 916.443.11).

B. ĪPAŠI PIEMĒROŠANAS PASĀKUMI

- Piemērojot Direktīvas 90/539/EEK 3. pantu, Šveice Apvienotajai veterinārajai komitejai iesniedz plānu, kas precizē pasākumus, kurus tā uzskata par veicamiem šo uzņēmumu apstiprināšanai.
- Piemērojot Direktīvas 90/539/EEK 4. pantu, Šveices valsts references laboratorija ir Bernes Universitātes Veterinārās bakterioloģijas institūts.
- Piemērojot Direktīvas 90/539/EEK 7. panta 1. punkta pirmo ievilkumu, uzturēšanas noteikumi Šveicei ir piemērojami *mutatis mutandis*.
- Attiecībā uz inkubējamo olu sūtījumiem uz Kopieni Šveices iestādes apņemas ievērot marķēšanas noteikumus, kas paredzēti Komisijas Regulā (EEK) Nr. 1868/77. Šveices abreviātūra ir "CH".
- Uzturēšanas noteikumi saskaņā ar Direktīvas 90/539/EEK 9. panta a) punktu Šveicei ir piemērojami *mutatis mutandis*.

6. Uzturēšanas noteikumi saskaņā ar Direktīvas 90/539/EEK 10. panta a) punktu Šveicei ir piemērojami *mutatis mutandis*.
7. Uzturēšanas noteikumi saskaņā ar Direktīvas 90/539/EEK 11. panta 2. punkta pirmo ievilkumu Šveicei ir piemērojami *mutatis mutandis*.
8. Šā pielikuma mērķiem uzskata, ka Šveice izpilda Direktīvas 90/539/EEK 12. panta 2. punkta prasības attiecībā uz Ņūkāsas slimību un līdz ar to tajā ir spēkā nosacījums, ka "nevakcinē pret Ņūkāsas slimību". Federālais veterinārais birojs nekavējoties informē Komisiju par visām izmaiņām nosacījumu izpildē, kas nodrošina šo statusu. Situāciju pārbauda Apvienotajā veterinārajā komitejā, lai pārskatītu šā punkta nosacījumus.
9. Atsauci uz dalībvalsts nosaukumu Direktīvas 90/539/EEK 15. pantā *mutatis mutandis* attiecina uz Šveici.
10. Veicot tirdzniecību starp Kopienas dalībvalstīm un Šveici ar mājputniem un inkubācijas olām, tām ir jādod līdzī veselības sertifikāti, kas atbilst Direktīvas 90/539/EEK IV pielikumā sniegtajiem paraugiem.
11. Ja sūtījumi no Šveices adresēti Somijai vai Zviedrijai, Šveices iestādes apņemas nodrošināt garantijas, kas attiecībā uz salmonelozi paredzētas Kopienas tiesību aktos.

V. Akvakultūras dzīvnieki un produkti

A. TIESĪBU AKTI

Eiropas Kopiena	Šveice
Padomes Direktīva 91/67/EEK (1991. gada 28. janvāris), kura attiecas uz dzīvnieku veselības nosacījumiem, ar ko reglamentē akvakultūras dzīvnieku un produktu laišanu tirgū (OV L 46, 19.2.1991., 1. lpp.), kas pēdējo reizi grozīta ar Padomes Regulu (EK) Nr. 806/2003 (2003. gada 14. aprīlis), ar ko Lēmumam 1999/468/EK pielāgo noteikumus par komitejām, kuras palīdz Komisijai īstenot tai piešķirtās īstenošanas pilnvaras, kas noteiktas Padomes dokumentos, kuri pieņemti atbilstīgi konsultēšanās procedūrai (kvalificētais balsu vairākums) (OV L 122, 16.5.2003., 1. lpp.).	1. Valdības 1995. gada 27. jūnija Rīkojums par epizootijām (OFE), kurā jaunākie grozījumi izdarīti 2005. gada 23. novembrī (RS 916.401), un jo īpaši tā 275. līdz 290. (Zivju un vēzveidīgo slimības) un 297. pants (Uzņēmumu, zonu un laboratoriju apstiprināšana). 2. Valdības 1988. gada 20. aprīļa Rīkojums par dzīvnieku un dzīvnieku izcelsmes produktu importu, tranzītu un eksportu (OITE), (RS 916.443.11).

B. ĪPAŠI PIEMĒROŠANAS PASĀKUMI

1. Direktīvas 91/67/EEK 4. pantā paredzēto informāciju iesniedz Apvienotajai veterinārajai komitejai.
2. Par iespējamo Direktīvas 91/67/EEK 5., 6. un 10. panta piemērošanu attiecībā uz Šveici lemj Apvienotā veterinārā komiteja.
3. Par iespējamo Direktīvas 91/67/EEK 12., un 13. panta piemērošanu attiecībā uz Šveici lemj Apvienotā veterinārā komiteja.
4. Direktīvas 91/67/EEK 15. panta mērķiem Šveices iestādes apņemas īstenot paraugu ņemšanas plānus un diagnostikas metodes saskaņā ar Kopienas tiesību aktiem.
5. Apvienotā veterinārā komiteja atbild par kontroles īstenošanu uz vietas, jo īpaši pamatojoties uz Direktīvas 91/67/EEK 17. pantu, un Likuma par epizootijām 57. pantu.
6.
 - a) Laižot tirgū no apstiprinātām zonām nākušas dzīvas zivis, ikrus un gametas, transportēšanas dokumentu paraugs ir noteikts Direktīvas 91/67/EEK E pielikuma 1. nodaļā.
 - b) Laižot tirgū no apstiprinātām audzētavām nākušas dzīvas zivis, ikrus un gametas, transportēšanas dokumentu paraugs ir noteikts Direktīvas 91/67/EEK E pielikuma 2. nodaļā.
 - c) Laižot tirgū no apstiprinātām piekrastes zonām nākušas gliemenes, transportēšanas dokumentu paraugs ir noteikts Direktīvas 91/67/EEK E pielikuma 3. nodaļā.

- d) Laižot tirgū no apstiprinātiem uzņēmumiem nākušas gliemenes, transportēšanas dokumentu paraugs ir noteikts Direktīvas 91/67/EEK E pielikuma 4. nodaļā.
- e) Laižot tirgū audzētas zivis, gliemenes vai vēžveidīgos, to ikrus un gametas, kas nepieder pie sugām, kas ir uzņēmīgas attiecīgi pret infekciozo hematopoētisko nekrozi, vīrusu hemorāģisko septicēmiju vai bonamiozi, marteilozes slimību, transportēšanas dokumentu paraugs ir noteikts Komisijas Lēmuma 2003/390/EK I pielikumā.
- f) Laižot tirgū savvaļas dzīvas zivis, gliemenes vai vēžveidīgos, to ikrus un gametas, transportēšanas dokumentu paraugs ir noteikts Komisijas Lēmuma 2003/390/EK I pielikumā.

VI. Liellopu embriji

A. TIESĪBU AKTI

Eiropas Kopiena	Šveice
Padomes Direktīva 89/556/EEK (1989. gada 25. septembris) par dzīvnieku veselības nosacījumiem, kas reglamentē Kopienas iekšējo tirdzniecību ar liellopu sugu mājdzīvnieku embrijiem un to importu no trešām valstīm (OV L 302, 9.10.1989., 1. lpp.), kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Komisijas Lēmumu 2006/60/EK (2006. gada 2. februāris), ar ko groza C pielikumu Padomes Direktīvā 89/556/EEK attiecībā uz dzīvnieku veselības sertifikāta paraugu, kāds izmantojams Kopienas iekšējā tirdzniecībā ar liellopu sugu mājdzīvnieku embrijiem (OV L 31, 3.2.2006., 24. lpp.).	1. Valdības 1995. gada 27. jūnija Rīkojums par epizootijām (OFE), kurā jaunākie grozījumi izdarīti 2005. gada 23. novembrī (RS 916.401), un jo īpaši tā 56. līdz 58. pants (embriju nodošana). 2. Valdības 1988. gada 20. aprīļa Rīkojums par dzīvnieku un dzīvnieku izcelsmes produktu importu, tranzītu un eksportu (OITE), (RS 916.443.11).

B. ĪPAŠI PIEMĒROŠANAS PASĀKUMI

1. Apvienotā veterinārā komiteja atbild par kontroles īstenošanu uz vietas, jo īpaši pamatojoties uz Direktīvas 89/556/EEK 15. pantu, un Likuma par epizootijām 57. pantu.
2. Veicot tirdzniecību starp Kopienas dalībvalstīm un Šveici ar liellopu sugu mājdzīvnieku embrijiem, tiem ir jādod līdzī veselības sertifikāti, kas atbilst Direktīvas 89/556/EEK C pielikumā sniegtajiem paraugiem.

VII. Liellopu sperma

A. TIESĪBU AKTI

Eiropas Kopiena	Šveice
Padomes Direktīva 88/407/EEK (1988. gada 14. jūnijs) par dzīvnieku veselības prasībām, kas piemērojamas Kopienas iekšējā tirdzniecībā ar sasaldētu mājas liellopu spermu un tās ievadumiem (OV L 194, 22.7.1988., 10. lpp.), kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Komisijas Lēmumu 2006/16/EK (2006. gada 5. janvāris), ar ko groza Padomes Direktīvas 88/407/EEK B pielikumu un Lēmuma 2004/639/EK II pielikumu attiecībā uz liellopu sugu mājdzīvnieku spermas importa nosacījumiem (OV L 11, 17.1.2006., 21. lpp.).	1. Valdības 1995. gada 27. jūnija Rīkojums par epizootijām (OFE), kurā jaunākie grozījumi izdarīti 2005. gada 23. novembrī (RS 916.401), un jo īpaši tā 51. līdz 55. pants (Mākslīgā apsēklošana). 2. Valdības 1988. gada 20. aprīļa Rīkojums par dzīvnieku un dzīvnieku izcelsmes produktu importu, tranzītu un eksportu (OITE), (RS 916.443.11).

B. ĪPAŠI PIEMĒROŠANAS PASĀKUMI

1. Direktīvas 88/407/EEK 4. panta 2. punkta mērķiem Šveicē visos centros tur tikai tāds dzīvniekus, kas uzrāda negatīvu reakciju seruma neitralizācijas testā vai ELISA testā.
2. Direktīvas 88/407/EEK 5. panta 2. punktā paredzēto informāciju iesniedz Apvienotajai veterinārajai komitejai.

3. Apvienotā veterinārā komiteja atbild par kontroles īstenošanu uz vietas, jo īpaši pamatojoties uz Direktīvas 88/407/EEK 16. pantu, un Likuma par epizootijām 57. pantu.
4. Veicot tirdzniecību starp Kopienas dalībvalstīm un Šveici ar liellopu sugu mājdzīvnieku spermu, tiem ir jādod līdzī vesības sertifikāti, kas atbilst Direktīvas 88/407/EEK D pielikumā sniegtajiem paraugiem.

VIII. Cūku sugas sperma

A. TIESĪBU AKTI

Eiropas Kopiena	Šveice
Padomes Direktīva 90/429/EEK (1990. gada 26. jūnijs), ar ko nosaka dzīvnieku veselības prasības, kas piemērojamas Kopienas iekšējā tirdzniecībā ar cūku sugu mājdzīvnieku spermu un tās importu (OV L 224, 18.8.1990, 62. lpp.), kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Padomes Regulu (EK) Nr. 806/2003 (2003. gada 14. aprīlis), ar ko Lēmumam 1999/468/EK pielāgo noteikumus par komitejām, kuras palīdz Komisijai īstenot tai piešķirtās ieviešanas pilnvaras, kas noteiktas Padomes dokumentos, kuri pieņemti atbilstīgi konsultēšanās procedūrai (kvalificēts balsu vairākums) (OV L 122, 16.5.2003., 1. lpp.).	1. Valdības 1995. gada 27. jūnija Rīkojums par epizootijām (OFE), kurā jaunākie grozījumi izdarīti 2005. gada 23. novembrī (RS 916.401), un jo īpaši tā 51. līdz 55. pants (mākslīgā apsēklošana). 2. Valdības 1988. gada 20. aprīļa Rīkojums par dzīvnieku un dzīvnieku izcelsmes produktu importu, tranzītu un eksportu (OITE), (RS 916.443.11).

B. ĪPAŠI PIEMĒROŠANAS PASĀKUMI

1. Direktīvas 90/429/EEK 5. panta 2. punktā paredzēto informāciju iesniedz Apvienotajai veterinārajai komitejai.
2. Apvienotā veterinārā komiteja atbild par kontroles īstenošanu uz vietas, jo īpaši pamatojoties uz Direktīvas 90/429/EEK 16. pantu, un Likuma par epizootijām 57. pantu.
3. Veicot tirdzniecību starp Kopienas dalībvalstīm un Šveici ar cūku sugas spermu, tiem ir jādod līdzī vesības sertifikāti, kas atbilst Direktīvas 90/429/EEK D pielikumā sniegtajiem paraugiem.

IX. Citas sugas

A. TIESĪBU AKTI

Eiropas Kopiena	Šveice
Padomes Direktīva 92/65/EEK (1992. gada 13. jūlijs), ar ko paredz dzīvnieku veselības prasības attiecībā uz tādu dzīvnieku, spermas, olšūnu un embriju tirdzniecību un importu Kopienā, uz kuriem neattiecas dzīvnieku veselības prasības, kas paredzētas īpašos Kopienas noteikumos, kuri minēti Direktīvas 90/425/EEK A(l) pielikumā (OV L 268, 14.9.1992., 54. lpp.), kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Padomes Direktīvu 2004/68/EK (2004. gada 26. aprīlis), ar ko nosaka dzīvnieku veselības noteikumus par dažādu nagaiņu sugu dzīvnieku importu un tranzītu caur Kopienu, groza Direktīvas 90/426/EEK un 92/65/EEK un atceļ Direktīvu 2/462/EEK (OV L 139, 30.4.2004., 320. lpp.). Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 998/2003 (2003. gada 26. maijs) par dzīvnieku veselības prasībām, kas piemērojamas loļumdzīvnieku nekomerciālai pārvietošanai, un ar kuru groza Padomes Direktīvu 92/65/EEK (OV L 146, 13.6.2003., 1. lpp.), kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Komisijas Regulu (EK) Nr. 590/2006 (2006. gada 12. aprīlis), ar ko groza Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 998/2003 II pielikumu attiecībā uz valstu un teritoriju sarakstu (OV L 104, 13.4.2006., 8. lpp.).	1. Valdības 1995. gada 27. jūnija Rīkojums par epizootijām (OFE), kurā jaunākie grozījumi izdarīti 2005. gada 23. novembrī (RS 916.401), un jo īpaši tā 56. līdz 58. pants (Embriju nodošana). 2. Valdības 1988. gada 20. aprīļa Rīkojums par dzīvnieku un dzīvnieku izcelsmes produktu importu, tranzītu un eksportu (OITE), (RS 916.443.11).

B. ĪPAŠI PIEMĒROŠANAS PASĀKUMI

1. Šā pielikuma mērķiem šis punkts ietver tirdzniecību ar dzīvām dzīvniekiem, uz ko neattiecas noteikumi I līdz V punktā, un ar spermu, olšūnām un embrijiem, uz kuriem neattiecas noteikumi VI līdz VIII punktā.
2. Eiropas Kopiena un Šveice uzņemas, ka tirdzniecība ar dzīvām dzīvniekiem, ar spermu, olšūnām un embrijiem, kas paredzēta 1. punktā, nav aizliegta vai ierobežota ar citām veselības prasībām kā tikai tām, kas izriet no pašreizējā pielikuma piemērošanas un jo īpaši iespējamie aizsardzības pasākumi, balstoties uz tā 20. pantu.
3. Veicot tirdzniecību starp Kopienas dalībvalstīm un Šveici ar citu sugu nagaņiem, kā minēts I, II un III punktā, tiem ir jādod līdzī Direktīvas 92/65/EEK E pielikuma 1. daļas paraugiem atbilstīgie veselības sertifikāti, kas papildināti ar apliecinājumu, kas atrodas Direktīvas 92/65/EEK 6. panta A daļas 1. punkta e) apakšpunktā.
4. Veicot tirdzniecību starp Kopienas dalībvalstīm un Šveici ar zaķu kārtas dzīvniekiem, tiem ir jādod līdzī Direktīvas 92/65/EEK E pielikuma 1. daļas paraugiem atbilstīgie veselības sertifikāti, ko iespējams papildināt ar apliecinājumu, kas paredzēts Direktīvas 92/65/EEK 9. panta 2. punkta otrajā daļā.

Šveices iestādes šo apliecinājumu var piemērot, lai *in extenso* piemērotu Direktīvas 92/65/EEK 9. panta prasības.

5. Direktīvas 92/65/EEK 9. panta 2. punkta ceturtajā daļā minētajos gadījumos informācija ir jāsniedz Apvienotajai veterinārajai komitejai.
6.
 - a) Suņu un kaķu pārvešana no Eiropas Kopienas uz Šveici ir pakļauta Direktīvas 92/65/EEK 10. panta 2. punkta noteikumiem.
 - b) Suņu un kaķu pārvešana no Šveices uz citām Eiropas Kopienas dalībvalstīm, izņemot Apvienoto Karalisti, Īriju, Maltu un Zviedriju, ir pakļauta Direktīvas 92/65/EEK 10. panta 2. punkta noteikumiem.
 - c) Suņu un kaķu pārvešana no Šveices uz Apvienoto Karalisti, Īriju, Maltu un Zviedriju ir pakļauta Direktīvas 92/65/EEK 10. panta 3. punkta noteikumiem.
 - d) Identifikācijas sistēma ir noteikta ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2003. gada 26. maija Regulu (EK) Nr. 998/2003 (OV L 146, 13.6.2003., 1. lpp.), kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Komisijas 2006. gada 12. aprīļa Regulu (EK) Nr. 590/2006 (OV L 104, 13.4.2006., 8. lpp.). Izmantojamā pase ir noteikta ar Komisijas Lēmumu 2003/803/EK (OV L 312, 27.11.2003., 1. lpp.). Vakcinācijas vai vajadzības gadījumā atkārtotas vakcinācijas pret trakumsērgu validitāte tiek atzīta pēc izgatavotās laboratorijas ieteikuma atbilstīgi Regulas (EK) Nr. 998/2003 5. panta un Komisijas Lēmuma 2005/91/EK noteikumiem (OV L 31, 4.2.2005., 61. lpp.).
7. Veicot tirdzniecību starp Kopienas dalībvalstīm un Šveici ar aitām un kazu spermu, olšūnām un embrijiem, tiem ir jādod līdzī veselības sertifikāti, kas paredzēti Lēmumā 95/388/EK, kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Komisijas 2004. gada 30. decembra Lēmumu 2005/43/EK (OV L 20, 22.1.2005, 34. lpp.).
8. Veicot tirdzniecību starp Eiropas Kopienas dalībvalstīm un Šveici ar zirgu sugas dzīvnieku spermu, tai ir jādod līdzī Lēmumā 95/307/EK paredzētie veselības sertifikāti.
9. Veicot tirdzniecību starp Eiropas Kopienas dalībvalstīm un Šveici ar zirgu sugas dzīvnieku olšūnām un embrijiem, tiem ir jādod līdzī Lēmumā 95/294/EK paredzētie veselības sertifikāti.
10. Veicot tirdzniecību starp Eiropas Kopienas dalībvalstīm un Šveici ar cūku sugas dzīvnieku olšūnām un embrijiem, tiem ir jādod līdzī Lēmumā 95/483/EK paredzētie veselības sertifikāti.
11. Veicot tirdzniecību starp Eiropas Kopienas dalībvalstīm un Šveici ar bišu saimēm (stropi vai mātes ar spietu), tām jādod līdzī Direktīvas 92/65/EEK E pielikuma 2. daļā minētie veselības sertifikāti.
12. Veicot tirdzniecību starp Eiropas Kopienas dalībvalstīm un Šveici ar dzīvniekiem, spermu, embrijiem un olšūnām no iestādēm, institūtiem vai centriem, kas apstiprināti atbilstīgi Direktīvas 92/65/EEK C pielikumam, tām jādod līdzī Direktīvas 92/65/EEK E pielikuma 3. daļā minētie veselības sertifikāti.
13. Piemērojot Direktīvas 92/65/EEK 24. pantu, 2. punktā prasītā informācija ir jāsniedz Apvienotajai veterinārajai komitejai.

3. papildinājums

DZĪVU DZĪVNIEKU UN NOTEIKTU DZĪVNIEKU IZCELSMES PRODUKTU IMPORTĒŠANA NO TREŠĀM VALSTĪM**I. Eiropas kopiena — Tiesību akti****A. Nagaiņi, izņemot zirgu dzimtas dzīvniekus**

Padomes Direktīva 2004/68/EK (2004. gada 26. aprīlis), ar ko nosaka dzīvnieku veselības noteikumus par dažu nagaiņu sugu dzīvu dzīvnieku importu un tranzītu caur Kopienu, groza Direktīvas 90/426/EEK un 92/65/EEK un atceļ Direktīvu 72/462/EEK (OV L 139, 30.4.2004., 320. lpp.).

B. Zirgu dzimtas dzīvnieki

Padomes Direktīva 90/426/EEK (1990. gada 26. jūnijs) par dzīvnieku veselības prasībām attiecībā uz zirgu dzimtas dzīvnieku pārvadāšanu un importu no trešām valstīm (OV L 224, 18.8.1990., 42. lpp.), kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Padomes Direktīvu 2004/68/EK (2004. gada 26. aprīlis), ar ko nosaka dzīvnieku veselības noteikumus par dažu nagaiņu sugu dzīvu dzīvnieku importu un tranzītu caur Kopienu, groza Direktīvas 90/426/EEK un 92/65/EEK un atceļ Direktīvu 72/462/EEK (OV L 139, 30.4.2004., 320. lpp.).

C. Mājputni un inkubējamās olas

Padomes Direktīva 90/539/EEK (1990. gada 15. oktobris) par dzīvnieku veselības nosacījumiem, ar ko reglamentē mājputnu un inkubējamo olu tirdzniecību Kopienā un to ieviešanu no trešām valstīm (OV L 303, 31.10.1990., 6. lpp.), kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Padomes Regulu (EK) Nr. 806/2003 (2003. gada 14. aprīlis), ar ko Lēmumam 1999/468/EK pielāgo noteikumus par komitejām, kuras palīdz Komisijai īstenot tai piešķirtās ieviešanas pilnvaras, kas noteiktas Padomes dokumentos, kuri pieņemti atbilstīgi konsultēšanās procedūrai (kvalificēts balsu vairākums) (OV L 122, 16.5.2003., 1. lpp.).

D. Akvakultūras dzīvnieki

Padomes Direktīva 91/67/EEK (1991. gada 28. janvāris), kura attiecas uz dzīvnieku veselības nosacījumiem, ar ko reglamentē akvakultūras dzīvnieku un produktu laišanu tirgū (OV L 46, 19.2.1991., 1. lpp.), kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Padomes Regulu (EK) Nr. 806/2003 (2003. gada 14. aprīlis), ar ko Lēmumam 1999/468/EK pielāgo noteikumus par komitejām, kuras palīdz Komisijai īstenot tai piešķirtās ieviešanas pilnvaras, kas noteiktas Padomes dokumentos, kuri pieņemti atbilstīgi konsultēšanās procedūrai (kvalificēts balsu vairākums) (OV L 122, 16.5.2003., 1. lpp.).

E. Liellopu embriji

Padomes Direktīva 89/556/EEK (1989. gada 25. septembris) par dzīvnieku veselības nosacījumiem, kas reglamentē Kopienas iekšējo tirdzniecību ar liellopu sugu mājdzīvnieku embrijiem un to importu no trešām valstīm (OV L 302, 9.10.1989., 1. lpp.), kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Komisijas Lēmumu 2006/60/EK (2006. gada 2. februāris), ar ko groza C pielikumu Padomes Direktīvā 89/556/EEK attiecībā uz dzīvnieku veselības sertifikāta paraugu, kāds izmantojams Kopienas iekšējā tirdzniecībā ar liellopu sugu mājdzīvnieku embrijiem (OV L 31, 3.2.2006., 24. lpp.).

F. Liellopu sperma

Padomes Direktīva 88/407/EEK (1988. gada 14. jūnijs) par dzīvnieku veselības prasībām, kas piemērojamas Kopienas iekšējā tirdzniecībā ar sasaldētu mājas liellopu spermu un tās ieviešanu (OV L 194, 22.7.1988., 10. lpp.), kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Komisijas Lēmumu 2006/16/EK (2006. gada 5. janvāris), ar ko groza Padomes Direktīvas 88/407/EEK B pielikumu un Lēmuma 2004/639/EK II pielikumu attiecībā uz liellopu sugu mājdzīvnieku spermas importa nosacījumiem (OV L 11, 17.1.2006., 21. lpp.).

G. Cūku sugas sperma

Padomes Direktīva 90/429/EEK (1990. gada 26. jūnijs), ar ko nosaka dzīvnieku veselības prasības, kas piemērojamas Kopienas iekšējā tirdzniecībā ar cūku sugu mājdzīvnieku spermu un tās importu (OV L 224, 18.8.1990., 62. lpp.), kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Padomes Regulu (EK) Nr. 806/2003 (2003. gada 14. aprīlis), ar ko Lēmumam 1999/468/EK pielāgo noteikumus par komitejām, kuras palīdz Komisijai īstenot tai piešķirtās ieviešanas pilnvaras, kas noteiktas Padomes dokumentos, kuri pieņemti atbilstīgi konsultēšanās procedūrai (kvalificēts balsu vairākums) (OV L 122, 16.5.2003., 1. lpp.).

H. Pārējie dzīvnie dzīvnieki

1. Padomes Direktīva 92/65/EEK (1992. gada 13. jūlijs), ar ko paredz dzīvnieku veselības prasības attiecībā uz tādu dzīvnieku, spermas, olšūnu un embriju tirdzniecību un importu Kopienā, uz kuriem neattiecas dzīvnieku veselības prasības, kas paredzētas īpašos Kopienas noteikumos, kuri minēti Direktīvas 90/425/EEK A(I) pielikumā (OV L 268, 14.9.1992., 54. lpp.), kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Padomes Direktīvu 2004/68/EK (2004. gada 26. aprīlis), ar ko nosaka dzīvnieku veselības noteikumus par dažu nagiņu sugu dzīvnieku importu un tranzītu caur Kopienā, groza Direktīvas 90/426/EEK un 92/65/EEK un atceļ Direktīvu 72/462/EEK (OV L 139, 30.4.2004., 320. lpp.).
2. Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 998/2003 (2003. gada 26. maijs) par dzīvnieku veselības prasībām, kas piemērojamas loļumdzīvnieku nekomerciālai pārvietošanai, un ar kuru groza Padomes Direktīvu 92/65/EEK (OV L 146, 13.6.2003., 1. lpp.), kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Komisijas Regulu (EK) Nr. 590/2006 (2006. gada 12. aprīlis), ar ko groza Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 998/2003 II pielikumu attiecībā uz valstu un teritoriju sarakstu (OV L 104 13.4.2006., 8. lpp.).

II. Šveice — Tiesību Akti

1988. gada 20. aprīļa Rīkojums par dzīvnieku un dzīvnieku izcelsmes produktu importu, tranzītu un eksportu (OITE), (RS 916.443.11).

Piemērojot šo pielikumu Šveicei, Cīrihes Zooloģiskais dārzs ir apstiprināts kā sertificētais centrs, saskaņā ar Direktīvas 92/65/EEK C pielikuma noteikumiem.

III. Piemērošanas Noteikumi

Federālais veterinārais birojs piemēro tādus pašus importa noteikumus, kādi minēti šā papildinājuma I punktā. Tomēr Federālais veterinārais birojs var piemērot stingrākus pasākumus un pieprasīt papildu garantijas. Apvienotajā veterinārajā komitejā notiks konsultācijas, lai rastu atbilstīgus risinājumus.

4. papildinājums

ZOOTEHNISKIE NOTEIKUMI, IESKAITOT TOS, KAS REGULĒ IMPORTĒŠANU NO TREŠĀM VALSTĪM**I. Eiropas Kopiena – Tiesību Akti****A. Liellopi**

Padomes Direktīva 77/504/EEK (1977. gada 25. jūlijs) par liellopu sugu tīršķirnes vaisliniekiem (OV L 206, 12.8.1977, 8. lpp.), kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Padomes Regulu (EK) Nr. 807/2003 (OV L 122, 16.5.2003., 36. lpp.).

B. Cūkas

Padomes Direktīva 88/661/EEK (1988. gada 19. decembris) par zootehniskajiem standartiem, kas piemērojami tīršķirnes vaislas cūkām (OV L 382, 31.12.1988., 36. lpp.), kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Padomes Regulu (EK) Nr. 806/2003 (OV L 122, 16.5.2003., 1. lpp.).

C. Aitas, kazas

Padomes Direktīva 89/361/EEK (1989. gada 30. maijs) par tīršķirnes vaislas aitām un kazām (OV L 153, 6.6.1989., 30. lpp.).

D. Zirgu dzimtas dzīvnieki

- a) Padomes Direktīva 90/427/EEK (1990. gada 26. jūnijs) par zootehniskajiem un ģeoloģiskajiem nosacījumiem, kas regulē Kopienas iekšējo tirdzniecību ar zirgu dzimtas dzīvniekiem (OV L 224, 18.8.1990., 55. lpp.).
- b) Padomes Direktīva 90/428/EEK (1990. gada 26. jūnijs) par tirdzniecību ar zirgu dzimtas dzīvniekiem, kas paredzēti sacensībām, un par piedalīšanās nosacījumiem sacensībās (OV L 224, 18.8.1990., 60. lpp.).

E. Tīršķirnes dzīvnieki

Padomes Direktīva 91/174/EEK (1991. gada 25. marts), ar ko nosaka zootehnikas un ģeoloģijas prasības tīršķirnes dzīvnieku pārdošanai un ar ko izdara grozījumus Direktīvās 77/504/EEK un 90/425/EEK (OV L 85, 5.4.1991., 37. lpp.).

F. Imports no trešām valstīm

Padomes Direktīva 94/28/EK (1994. gada 23. jūnijs), ar ko nosaka principus, kas attiecas uz zootehniskajiem un ģeoloģiskajiem noteikumiem, kurus piemēro no trešām valstīm importētajiem dzīvniekiem, to spermai, olšūnām un embrijiem, un kura groza Direktīvu 77/504/EEK par tīršķirnes vērsu ģints sugu vaislas dzīvniekiem (OV L 178, 12.7.1994., 66. lpp.).

II. Šveice — Tiesību Akti

Valdības 1998. gada 7. decembra Rīkojums par lopkopību, kurā jaunākie grozījumi izdarīti 2005. gada 23. novembrī (RS 916.310).

III. Piemērošanas Noteikumi

Neskarot noteikumus par 5. un 6. papildinājumā minētajām zootehniskajām pārbaudēm, Šveices iestādes apņemas nodrošināt, ka ievēdumiem Šveice piemēro tos pašus noteikumus, kas ir minēti Padomes Direktīvā 94/28/EK.

Ja tirdzniecībā rodas sarežģījumi, jautājumu pēc kādas Puses pieprasījuma nodod izskatīšanai Apvienotajā veterinārijas komitejā.

6. papildinājums

DŽĪVNIEKU IZCELSMES PRODUKTI

I NODAĻA

JOMAS, KUR ATBILSTĪBAS ATZĪŠANA IR SAVSTARPĒJA

"Dzīvnieku izcelsmes produkti, kas paredzēti lietošanai pārtikā"

Regulas (EK) Nr. 853/2004 definīcijas piemēro *mutatis mutandis*.

	Eiropas Kopienas eksports uz Šveici un Šveices eksports uz Eiropas Kopienu		
	Tirdzniecības noteikumi		Atbilstība
	EK normas	Šveices normas	
Dzīvnieku veselība			
1. Svaiga gaļa, tostarp maltā gaļa, gaļas pusfabrikāti, gaļas produkti, nepārveidoti tauki un kausēti tauki			
Nagaiņu sugas mājdzīvnieki Viennadžu sugas mājdzīvnieki	Direktīva 64/432/EEK Direktīva 2002/99/EEK Regula (EK) Nr. 999/2001 ⁽¹⁾	1966. gada 1. jūlija Likums par epizootijām (LFE) (RS 916.40) Valdības 1995. gada 27. jūnija Rīkojums par epizootijām (OFE) (RS 916.401) ⁽¹⁾	Jā ⁽¹⁾
2. Saimniecībā audzētu medījuma putnu gaļa, gaļas pusfabrikāti, gaļas produkti			
Citi saimniecībā audzēti sauszemes zīdītāji	Direktīva 64/432/EEK Direktīva 92/118/EEK Direktīva 2002/99/EK Regula (EK) Nr. 999/2001	1966. gada 1. jūlija Likums par epizootijām (LFE) (RS 916.40) Valdības 1995. gada 27. jūnija Rīkojums par epizootijām (OFE) (RS 916.40)	Jā
Saimniecībā audzēti skrējputni Truši	Direktīva 92/118/EEK Direktīva 2002/99/EK		Jā
3. Savvaļas medījuma putnu gaļa, gaļas pusfabrikāti, gaļas produkti			
Savvaļas nagaiņi Truši Citi sauszemes zīdītāji Savvaļas medījumptni	Direktīva 2002/99/EK Regula (EK) Nr. 999/2001	1966. gada 1. jūlija Likums par epizootijām (LFE) (RS 916.40) Valdības 1995. gada 27. jūnija Rīkojums par epizootijām (OFE) (RS 916.401)	Jā
4. Svaiga putnu gaļa, gaļas pusfabrikāti, gaļas produkti, tauki un kausēti tauki			
Putni	Direktīva 92/118/EEK Direktīva 2002/99/EK	1966. gada 1. jūlija Likums par epizootijām (LFE) (RS 916.40) Valdības 1995. gada 27. jūnija Rīkojums par epizootijām (OFE) (RS 916.401)	Jā
5. Kuņģi, pūšļi, zarnas			
Liellopi Aitas un kazas Cūkas	Direktīva 64/432/EEK Direktīva 92/118/EEK Direktīva 2002/99/EK Regula (EK) Nr. 999/2001 ⁽¹⁾	1966. gada 1. jūlija Likums par epizootijām (LFE) (RS 916.40) Valdības 1995. gada 27. jūnija Rīkojums par epizootijām (OFE) (RS 916.401) ⁽¹⁾	Jā ⁽¹⁾

	Eiropas Kopienas eksports uz Šveici un Šveices eksports uz Eiropas Kopieniem		
	Tirdzniecības noteikumi		Atbilstība
	EK normas	Šveices normas	
6. Kauli un kaulu produkti			
Nagaiņu sugas mājdzīvnieki Viennadžu sugas mājdzīvnieki Citi saimniecībā audzēti vai savvaļas sauszemes zīdītāji Putni, skrējējputni un savvaļas medījumpytni	Direktīva 64/432/EEK Direktīva 92/118/EEK Direktīva 2002/99/EK Regula (EK) Nr. 999.2001 ⁽¹⁾	1966. gada 1. jūlija Likums par epizootijām (LFE) (RS 916.40) Valdības 1995. gada 27. jūnija Rīkojums par epizootijām (OFE) (RS 916.401) ⁽¹⁾	Jā ⁽¹⁾
7. Pārveidoti dzīvnieku proteīni, asinis un asins produkti			
Nagaiņu sugas mājdzīvnieki Viennadžu sugas mājdzīvnieki Citi saimniecībā audzēti vai savvaļas sauszemes zīdītāji Putni, skrējējputni un savvaļas medījumpytni	Direktīva 64/432/EEK Direktīva 92/118/EEK Direktīva 2002/99/EK Regula (EK) Nr. 999.2001 ⁽¹⁾	1966. gada 1. jūlija Likums par epizootijām (LFE) (RS 916.40) Valdības 1995. gada 27. jūnija Rīkojums par epizootijām (OFE) (RS 916.401) ⁽¹⁾	Jā ⁽¹⁾
8. Želatīns un kolagēns			
	Direktīva 2002/99/EK Regula (EK) Nr. 999.2001 ⁽¹⁾	1966. gada 1. jūlija Likums par epizootijām (LFE) (RS 916.40) Valdības 1995. gada 27. jūnija Rīkojums par epizootijām (OFE) (RS 916.401) ⁽¹⁾	Jā ⁽¹⁾
9. Piens un piena produkti			
	Direktīva 64/432/EEK Direktīva 2002/99/EK	1966. gada 1. jūlija Likums par epizootijām (LFE) (RS 916.40) Valdības 1995. gada 27. jūnija Rīkojums par epizootijām (OFE) (RS 916.401)	Jā
10. Olas un olu produkti			
	Direktīva 90/539/EEK Direktīva 2002/99/EK	1966. gada 1. jūlija Likums par epizootijām (LFE) (RS 916.40) Valdības 1995. gada 27. jūnija Rīkojums par epizootijām (OFE) (RS 916.401)	Jā
11. Zvejas produkti, divvāku gliemenes, tunikāti un jūras gliemeži			
	Direktīva 91/67/EEK Direktīva 93/53/EEK Direktīva 95/70/EK Direktīva 2002/99/EK	1966. gada 1. jūlija Likums par epizootijām (LFE) (RS 916.40) Valdības 1995. gada 27. jūnija Rīkojums par epizootijām (OFE) (RS 916.401)	Jā
12. Medus			
	Direktīva 92/118/EEK Direktīva 2002/99/EK	1966. gada 1. jūlija Likums par epizootijām (LFE) (RS 916.40) Valdības 1995. gada 27. jūnija Rīkojums par epizootijām (OFE) (RS 916.401)	Jā
13. Gliemeži un varžu kājiņas			
	Direktīva 92/118/EEK Direktīva 2002/99/EK	1966. gada 1. jūlija Likums par epizootijām (LFE) (RS 916.40) Valdības 1995. gada 27. jūnija Rīkojums par epizootijām (OFE) (RS 916.401)	Jā

⁽¹⁾ Apvienotajā veterinārajā komitejā tiks pārskatīta tiesību aktu līdzība TSE uzraudzības jomā attiecībā uz aitām un kazām.

Eiropas Kopienas eksports uz Šveici un Šveices eksports uz Eiropas Kopieni		
Tirdzniecības noteikumi		Atbilstība
EK normas	Šveices normas	
Sabiedrības veselība		
Eiropas Parlamenta un Padomes Regula Nr. 999/2001 (2001. gada 22. maijs), ar ko paredz noteikumus dažu transmisīvo sūklveida encefalopātiju profilaksei, kontrolei un apkarošanai (OV L 147, 31.5.2001., 1. lpp.), kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Komisijas 2006. gada 4. maija Regulu Nr. 688/2006, ar ko groza III un XI pielikumu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulai (EK) Nr. 999/2001 attiecībā uz govju transmisīvo sūklveida encefalopātiju un īpašu riska materiālu kontroli Zviedrijā (OV L 120, 5.5.2006., 10. lpp.). Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 852/2004 (2004. gada 29. aprīlis) par pārtikas higiēnu (OV L 139 30.4.2004, 1. lpp.) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 853/2004 (2004. gada 29. aprīlis), ar ko nosaka īpašus higiēnas noteikumus attiecībā uz dzīvnieku izcelsmes pārtiku (OV L 139, 30.4.2004, 55. lpp.) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 854/2004 (2004. gada 29. aprīlis), ar ko paredz īpašus noteikumus par lietošanai pārtikā paredzētu dzīvnieku izcelsmes produktu oficiālās kontroles organizēšanu OV L 139, 30.4.2004., 206. lpp.) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 882/2004 (2004. gada 29. aprīlis) par oficiālo kontroli, ko veic, lai nodrošinātu atbilstības pārbaudi saistībā ar dzīvnieku barības un pārtikas aprites tiesību aktiem un dzīvnieku veselības un dzīvnieku labturības noteikumiem (OV L 165, 30.4.2004., 1. lpp.). Komisijas Regula (EK) Nr. 2073/2005 (2005. gada 15. novembris) par pārtikas produktu mikrobioloģiskajiem kritērijiem (OV L 338, 22.12.2005., 1. lpp.). Komisijas Regula (EK) Nr. 2074/2005 (2005. gada 5. decembris), ar ko nosaka ieviešanas pasākumus noteiktiem produktiem saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 853/2004 un oficiālās kontroles organizēšanu saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 854/2004 un (EK) Nr. 882/2004, izņēmumus Regulai (EK) Nr. 852/2004 un groza Regulu (EK) Nr. 853/2004 un (EK) Nr. 854/2004 (OV L 338, 22.12.2005., 27. lpp.). Komisijas Regula (EK) Nr. 2075/2005 (2005. gada 5. decembris), ar ko nosaka īpašus noteikumus oficiālām <i>Trichinella</i> pārbaudēm gaļā (OV L 338, 22.12.2005., 60. lpp.)	1992. gada 9. oktobra Federālais likums par pārtikas produktiem un patēriņa precēm (LDAI), kurā jaunākie grozījumi izdarīti 2005. gada 16. decembrī (RS 817.0) Valdības 1981. gada 27. maija Rīkojums par dzīvnieku aizsardzību (OPAn), kurā jaunākie grozījumi izdarīti 2006. gada 12. aprīlī (RS 455.1) Valdības 1995. gada 1. marta Rīkojums par gaļas higiēnas kontroles struktūru izveidi (OFHV), kurā jaunākie grozījumi izdarīti 2005. gada 23. novembrī (RS 817.191.54) Valdības 1995. gada 27. jūnija Rīkojums par epizootijām (OFE), kurā jaunākie grozījumi izdarīti 2005. gada 23. novembrī (RS 916.401) Valdības 2005. gada 23. novembra Rīkojums par primāro ražošanu (RS 916.021) Valdības 2005. gada 23. novembra Rīkojums attiecībā uz dzīvnieku kaušanu un gaļas kontroli (OAbCV) (RS 817.190) Valdības 2005. gada 23. novembra Rīkojums par pārtikas produktiem un patēriņa precēm (ODALOUS) (RS 817.02) DFI 2005. gada 23. novembra Rīkojums par tiesību aktu īstenošanu attiecībā uz pārtikas produktiem (RS 817.025.21) DFE 2005. gada 23. novembra Rīkojums attiecībā uz primārās ražošanas higiēnu (RS 916.021.1) DFI 2005. gada 23. novembra Rīkojums par higiēnu (RS 817.024.1) DFE 2005. gada 23. novembra Rīkojums attiecībā uz higiēnas noteikumu ievērošanu dzīvnieku kaušanā (RS 817.190.1) DFI 2005. gada 23. novembra Rīkojums par dzīvnieku izcelsmes pārtikas produktiem (RS 817.022.108)	Jā ar īpašiem noteikumiem

Īpaši noteikumi

- (1) Veicot tirdzniecību starp Eiropas Kopienas dalībvalstīm un Šveici ar dzīvnieku izcelsmes pārtikas produktiem, tie ir kustībā atbilstīgi tikai tiem pašiem noteikumiem, kādiem atbilst tirdzniecība ar dzīvnieku izcelsmes pārtikas produktiem, kādi paredzēti tirdzniecībai Kopienas iekšienē vai kuri noteikti šajā pielikumā un ir pieejami sistēmā TRACES. Vajadzības gadījumā šiem produktiem jānodrošina veselības sertifikāti, kas paredzēti tirdzniecībai Kopienas dalībvalstu starpā vai kuri noteikti šajā pielikumā un ir pieejami sistēmā TRACES.
- (2) Šveice izveido apstiprināto iestāžu sarakstu, atbilstīgi Regulas (EK) Nr. 882/2004 31. pantam (uzņēmumu reģistrācija/apstiprināšana).

- (3) Šim importam Šveice piemēro tādu pašus noteikumus, kādi tiek piemēroti šajā jomā Kopienas līmenī.
- (4) Kompetentās Šveices iestādes neīsteno atkāpi saistībā ar pārbaudēm, kuru mērķis ir atklāt *Trichinella* esamību, kā paredzēts Regulas (EK) Nr. 2075/2005 3. panta 2. punktā. Gadījumā, ja šī atkāpe tiek piemērota, Šveices kompetentās iestādes appēmas nosūtīt Komisijai to reģionu sarakstu, kuros mājas cūku gaļā *Trichinella* daudzums oficiāli atzīts par niecīgu. Kopienas dalībvalstis rakstiskus komentārus Komisijai var nosūtīt trīs mēnešu laikā pēc šā paziņojuma saņemšanas. Ja ne no Komisijas, ne no kādas dalībvalsts nav saņemti iebildumi, reģions tiek atzīts par tādu, kurā ir niecīgs *Trichinella* risks, un mājas cūkām no šī reģiona kaušanas laikā nav jāveic pārbaude uz *Trichinella*. Šajā gadījumā Regulas (EK) Nr. 2075/2005 3. panta 3. punkta noteikumi tiek piemēroti *mutatis mutandis*.
- (5) Regulas (EK) Nr. 2075/2005 I pielikuma I un II nodaļā aprakstītās noteikšanas metodes Šveicē tiek pielietotas pārbaudēs uz *Trichinella*. Turpretī tur netiek izmantota trihinellokopijas pārbaudes metode, kas aprakstīta Regulas (EK) Nr. 2075/2005 I pielikuma III nodaļā.
- (6) Šveices kompetentās iestādes var atkāpties no tādu mājas cūku liemeņu un gaļas pārbaudes uz *Trichinella*, kas turētas nobarošanai un kaušanai nelielas jaudas kaušanas uzņēmumos.

Šis noteikums tiek piemērots līdz 2009. gada 31. decembrim.

Piemērojot Federālā tautsaimniecības departamenta (DFE) Rīkojuma par higiēnu kautuvēs 8. panta 3.a daļu (RS 817.190.1) un Federālā iekšlietu departamenta Rīkojuma par dzīvnieku izcelsmes pārtikas produktiem 9. panta 7. daļu (RS 817.022.108), nobarošanai un kaušanai turēto mājas cūku liemeņi un gaļa, kā arī gaļas produkti un pārveidotie gaļas produkti, kas no tiem ir iegūti, tiek marķēti ar speciālu nekaitīguma zīmogu, kas atbilst modelim, kas noteikts Federālā tautsaimniecības departamenta Rīkojuma par higiēnu kautuvēs 9. pielikuma 2. daļā (RS 817.190.1). Šie produkti var tikt izmantoti tirdzniecībā ar Kopienas dalībvalstīm, atbilstīgi Federālā iekšlietu departamenta Rīkojuma par dzīvnieku izcelsmes pārtikas produktiem 9.a un 14.a pantam (RS 817.022.108).

- (7) Nobarošanai un kaušanai turēto mājas cūku liemeņi un gaļa, kas domāti tirdzniecībai starp Kopienas dalībvalstīm un Šveici, ar izcelsmi no:

- saimniecībām, kuras Kopienas dalībvalstu kompetentās iestādes atzinušas par brīvām no *Trichinella*;
- reģioniem, kuros *Trichinella* risks attiecībā uz mājas cūkām ir oficiāli atzīts par niecīgu,

attiecībā uz kuriem pārbaude uz *Trichinella* nav tikusi veikta, piemērojot Regulas (EK) Nr. 2075/2005 3. pantu, ir kustībā atbilstīgi tikai tiem pašiem noteikumiem, kādi paredzēti tirdzniecībai Kopienas iekšienē.

- (8) Piemērojot Rīkojuma par higiēnu 2. panta noteikumus (RS 817.024.1), Šveices kompetentajām iestādēm ir tiesības īpašos gadījumos paredzēt Rīkojuma par higiēnu (RS 817.024.1) 8., 10., un 14. panta pielāgošanu:

- a) lai atbilstu to kalnu reģionos izvietoto uzņēmumu vajadzībām, kas minēti pielikumā 1997. gada Federālajam likumam par atbalstu investīcijām kalnu reģionos.

Šveices kompetentās iestādes uzņemas rakstiski par šiem pielāgojumiem ziņot Komisijai. Šajā ziņojumā

- sniedz detalizētu to noteikumu aprakstu, attiecībā uz kuriem pēc Šveices kompetento iestāžu ieskatiem ir nepieciešams pielāgojums, un norāda paredzētā pielāgojuma raksturu;
- raksturo attiecīgos pārtikas produktus un uzņēmumus,
- paskaidro pielāgošanas motīvus (tostarp vajadzības gadījumā iesniedzot veiktās risku analīzes apkopojumu, kā arī norādot visus pasākumus, kas jāveic, lai pielāgošana neapdraudētu Rīkojuma par higiēnu mērķus (RS 817.024.1),
- sniedz jebkuru citu atbilstošu informāciju.

Komisijai un dalībvalstīm ir trīs mēnešu termiņš no minētā ziņojuma saņemšanas, lai rakstiski iesniegtu savus komentārus. Ja nepieciešams, tiek sasaukta Apvienotā veterinārā komiteja.

- b) tradicionālu pārtikas produktu ražošanai.

Šveices kompetentās iestādes uzņemas rakstiski ziņot par šiem pielāgojumiem Komisijai ne vēlāk kā divpadsmit mēnešus pēc individuālas vai vispārējas atkāpju piešķiršanas. Katrā paziņojumā

- īsi tiek aprakstīti pielāgotie noteikumi;
- tiek aprakstīti attiecīgie pārtikas produkti un uzņēmumi, kā arī
- tiek sniegta jebkura cita atbilstoša informācija.

- (9) Komisija informē Šveici par Kopienas dalībvalstīs veiktajām atkāpēm un pielāgojumiem atbilstīgi Regulas (EK) Nr. 852/2004 13. panta, Regulas (EK) Nr. 852/2003 10. pantam, Regulas (EK) Nr. 854/2003 13. pantam un Regulas (EK) Nr. 2074/2005 7. pantam.

- (10) Līdz Kopienas un Šveices tiesību aktu vienādošanai attiecībā uz specifiskā riska materiālu sarakstu, Šveice uzņemas, izmantojot iekšēju tehnisku direktīvu, neparedzēt tirdzniecībai ar Kopienas dalībvalstīm tādu liellopu liemeņus, kas vecāki par 24 mēnešiem, kuros saglabāts mugurkauls, kā arī no tiem gatavotus produktus.

“Dzīvnieku izcelsmes blakusprodukti, kas paredzēti lietošanai pārtikā”

Eiropas Kopienas eksports uz Šveici un Šveices eksports uz Eiropas Kopieni		
Tirdzniecības noteikumi		Atbilstība
EK normas	Šveices normas	
Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1774/2002 (2002. gada 3. oktobris), ar ko nosaka veselības aizsardzības noteikumus attiecībā uz dzīvnieku izcelsmes blakusproduktiem, kuri nav paredzēti cilvēku uzturam (OV L 273, 10.10.2002., 1. lpp.), kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Komisijas Regulu (EK) Nr. 208/2006 (2006. gada 7. februāris), ar kuru groza VI un VIII pielikumu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (EK) Nr. 1774/2002 attiecībā uz pārstrādes standartiem biogāzes un kompostēšanas iekārtām un prasībām kūtsmēsliem (OV L 36, 8.2.2006., 25. lpp.)	Valdības 2005. gada 23. novembra Rīkojums par dzīvnieku kaušanu un gaļas kontroli (OV (OAbCV) (RS 817.190.) Federālā tautsaimniecības departamenta (DFE) 2005. gada 23. novembra Rīkojums par dzīvnieku kaušanas higiēnu (OHAb) (RS 817.190.1) Valdības 1995. gada 27. jūnija Rīkojums par epizootijām (OFĒ), kurā jaunākie grozījumi izdarīti 2005. gada 23. novembrī (RS 916.401). Valdības 1988. gada 20. aprīļa Rīkojums par dzīvnieku un dzīvnieku izcelsmes produktu importu, tranzītu un eksportu (OITE), (RS 916.443.11). Valdības 2004. gada 23. jūnija Rīkojums par dzīvnieku izcelsmes blakusproduktu likvidēšanu (OESPA), kurā jaunākie grozījumi izdarīti 2005. gada 22. jūnijā (RS 916.441.22).	Jā

Īpaši noteikumi

Importam Šveice piemēro tādus pašus noteikumus, kādi minēti VII, VII, X pielikumā (sertifikāti), kā arī XI pielikumā (valstis), atbilstīgi Regulas (EK) Nr. 1774/2002 29. pantam.

Tirdzniecība ar 1. un 2. kategorijas materiāliem ir aizliegta, izņemot tehniskai izmantošanai, kas paredzēta regulā (EK) Nr. 1774/2002 (pārejas pasākumi, kas noteikti ar Komisijas Regulu (EK) Nr. 878/2004).

Trešās kategorijas materiālam, ar ko veic tirdzniecību starp Kopienas dalībvalstīm un Šveici, jānodrošina līdz tirdzniecības dokumenti un veselības sertifikāti, kas paredzēti II pielikuma III nodaļā, atbilstīgi Regulas (EK) Nr. 1774/2002 7. un 8. pantam.

Atbilstīgi Regulas (EK) Nr. 1774/2002 III nodaļai. Šveice izveido attiecīgo uzņēmumu sarakstu.

II NODAĻA

Citas jomas, kas nav paredzētas I nodaļā**I. Kopienas eksports uz Šveici**

Eksports notiek atbilstīgi noteikumiem, kādi paredzēti Kopienas iekšējai tirdzniecībai. Tomēr visos gadījumos, kompetentās iestādes izsniedz atbilstības sertifikātu, kas pievienots produktu partijām.

Vajadzības gadījumā šo sertifikātu modeļus apspriež Apvienotajā veterinārajā komitejā.

II. Šveices eksports uz Kopienu

Šis eksports notiek atbilstīgi attiecīgajiem nosacījumiem, kas paredzēti Kopienas noteikumos. Šo sertifikātu modeļus apspriež Apvienotajā veterinārajā komitejā.

Līdz šo modeļu noteikšanai, piemēro pašlaik pieprasītos sertifikātus.

III NODAĻA

II nodaļas jomas pārcelšana uz I nodaļu

Tiklīdz Šveice būs pieņēmusi tādas tiesību aktus, kurus tā uzskatīs par līdzvērtīgiem Kopienas tiesību aktiem, jautājums jāiesniedz Apvienotajā veterinārajā komitejā. Visīsākajā laikā šā papildinājuma I nodaļa tiks papildināta, ņemot vērā veiktās pārbaudes rezultātus.

10. papildinājums

PĀRBAUDE UZ ROBEŽĀM UN NODEVAS

I NODAĻA

A. Pārbaude uz robežām saistībā ar jomām, kurās līdzvērtība ir abpusēji atzīta

Pārbaudes veidi uz robežām	Koeficients
1. Dokumentu pārbaude	100 %
2. Fiziskā pārbaude	1 %

B. Kontrole uz robežām saistībā ar jomām, kas nav minētas A punktā

Pārbaudes veidi uz robežām	Koeficients
1. Dokumentu pārbaude	100 %
2. Fiziskā pārbaude	1 līdz 10

C. Īpaši pasākumi

Pieņemt zināšanai EEK – Šveices Apvienotās komitejas Ieteikuma 1/94 3. pielikumu par dažu veterināro pārbaudu un formalitāšu atvieglošanu dzīvnieku izcelsmes pārtikai un dzīvnieku dzīvniekiem. Jautājums drīzākajā laikā tiks pārskatīts Apvienotajā veterinārajā komitejā.

D. Nodevas

1. Jomās, kurās līdzvērtība ir abpusēji atzīta, tie iekasētas šādas nodevas:

1,5 EUR/t, bet ne mazāk par 30 EUR un ne vairāk kā 350 EUR par partiju.

2. Jomās, uz kurām neattiecas 1. punkts, tiek iekasētas šādas nodevas:

3,5 EUR/t, bet ne mazāk kā 30 EUR un ne vairāk kā 350 EUR par partiju.

E. Noteikumi attiecībā uz produktiem, kuriem jāšķērso Eiropas Savienības vai Šveices teritorija

1. Dzīvnieku izcelsmes produkti no Šveices, kuriem jāšķērso Eiropas Savienības teritorija, ir pakļauti kontroles noteikumiem, kas atbilstīgi gadījumam paredzēti iepriekš minētajā A un B punktā. Direktīvas 97/78/EK 11. panta 2.c, 2.d, un 2.e punktu nepiemēro produktiem, attiecībā uz kuriem līdzvērtība ir abpusēji atzīta un kuri domāti eksportam ārpus Eiropas Savienības teritorijas, ar nosacījumu, ka atbilstīgi iepriekšminētajam A punktam veiktās veterinārās pārbaudes ir labvēlīgas.
2. Dzīvnieku izcelsmes produkti no Eiropas Savienības, kuriem jāšķērso Eiropas Savienības teritorija, ir pakļauti kontroles noteikumiem, kas atbilstīgi gadījumam, paredzēti iepriekš minētajā A un B punktā.

F. **TRACES sistēma**1. **Tiesību akti**

Eiropas Kopiena	Šveice
Komisijas Lēmums 2004/292 (2004. gada 30. marts) par TRACES sistēmas ieviešanu, ar ko groza Lēmumu 92/486/EEK (OV L 94, 31.3.2004., 63. lpp.), kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Komisijas Lēmumu 2005/515/EK (2005. gada 14. jūlijs), ar ko groza Lēmumu 2004/292/EK par TRACES sistēmas ieviešanu, un ar ko groza Lēmumu 92/486/EEK (OV L 187, 19.7.2005., 29. lpp.)	1988. gada 20. aprīļa Rīkojums par dzīvnieku un dzīvnieku izcelsmes produktu importu, tranzītu un eksportu (OITE), (RS 916.443.11).

2. **Īpaši piemērošanas pasākumi**

Komisija sadarbībā ar Federālo veterināro biroju iekļauj Šveici TRACES datorsistēmā saskaņā ar Komisijas Lēmumu 2004/292/EK.

Lēmuma 2004/222/EK 3. panta noteikumi par kopējo veterināro dokumentu iereģistrēšanu TRACES datorsistēmā netiek piemēroti attiecībā uz produktiem, kuru līdzvērtība abpusēji atzīta, izņemot tos produktus, kas minēti Direktīvas 97/78/EK 8., 12.(9). un 13. pantā minētajām procedūrām un tos, attiecībā uz kuriem pēc robežkontroles ir pieņemts lēmums par neielaišanu.

Attiecībā uz nozarēm, kuru līdzvērtība ir abpusēji atzīta, tirdzniecība ar dzīvnieku izcelsmes produktiem starp Kopienas dalībvalstīm un Šveici norit atbilstīgi tādiem pašiem noteikumiem, kādi attiecināmi uz šo produktu tirdzniecību Kopienā. Vajadzības gadījumā šiem produktiem jādod līdzī veselības sertifikāti, kas paredzēti tirdzniecībai Kopienas dalībvalstu starpā vai kuri noteikti šajā pielikumā un ir pieejami sistēmā TRACES.

Ja nepieciešams, Apvienotā veterinārā komiteja nosaka pārejas pasākumus.

II NODAĻA

NO TREŠĀM VALSTĪM IMPORTĒTO DZĪVNIEKU PĀRBAUDES

1. Tiesību akti

Pārbaudes no trešām valstīm importētajiem dzīvniekiem tiek veiktas saskaņā ar turpmāk minētajiem noteikumiem:

Eiropas Kopiena	Šveice
1. Padomes Regula (EK) Nr. 136/2004 (2004. gada 22. janvāris), ar ko nosaka procedūras veterinārajām pārbaudēm Kopienas robežkontroles punktos attiecībā uz produktiem, ko importē no trešām valstīm (OV L 21, 28.1.2004., 11. lpp.)	1. Valdības 1988. gada 20. aprīļa Rīkojums par dzīvnieku un dzīvnieku izcelsmes produktu importu, tranzītu un eksportu (OITE), (RS 916.443.11).
2. Komisijas Regula (EK) Nr. 745/2004 (2004. gada 16. aprīlis), ar ko nosaka pasākumus attiecībā uz pašu patēriņam paredzēto dzīvnieku izcelsmes produktu ievadumiem (OV L 122, 26.4.2004., 1. lpp.)	2. 1992. gada 9. oktobra Likums par pārtikas produktiem (LDA1), kurā jaunākie grozījumi izdarīti 2004. gada 18. jūnijā (RS 817.0)
3. Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 854/2004 (2004. gada 29. aprīlis), ar ko paredz īpašus noteikumus par lietošanai pārtikā paredzētu dzīvnieku izcelsmes produktu oficiālās kontroles organizēšanu (OV L 139, 30.4.2004., 206. lpp.)	3. Valdības 2005. gada 23. novembra Rīkojums par pārtikas produktiem un patēriņa precēm (ODA-IOUs) (RS 817.02)
4. Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 882/2004 (2004. gada 29. aprīlis) par oficiālo kontroli, ko veic, lai nodrošinātu atbilstības pārbaudi saistībā ar dzīvnieku barības un pārtikas aprites tiesību aktiem un dzīvnieku veselības un dzīvnieku labturības noteikumiem (OV L 165, 30.4.2004., 1. lpp.)	4. Valdības 2005. gada 23. novembra Rīkojums par tiesību aktu izpildi attiecībā uz pārtikas produktiem (RS 817.025.21)
5. Padomes Direktīva 97/78/EK (1997. gada 18. decembris), ar ko nosaka principus, kuri reglamentē veterināro pārbaudžu organizēšanu attiecībā uz produktiem, ko ievieš Kopienā no trešām valstīm (OV L 24, 30.1.1998., 9. lpp.), kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 882/2004 (2004. gada 29. aprīlis) par oficiālo kontroli, ko veic, lai nodrošinātu atbilstības pārbaudi saistībā ar dzīvnieku barības un pārtikas aprites tiesību aktiem un dzīvnieku veselības un dzīvnieku labturības noteikumiem (OV L 165, 30.4.2004., 1. lpp.)	
6. Padomes Direktīva 2002/99/EK (2002. gada 16. decembris), ar ko paredz dzīvnieku veselības noteikumus, kuri reglamentē tādu dzīvnieku izcelsmes produktu ražošanu, pārstrādi, izplatīšanu un ieviešanu, kas paredzēti lietošanai pārtikā (OV L 18, 23.1.2003., 11. lpp.)	

2. Piemērošanas pasākumi

Piemērojot Direktīvas 97/78/EK 6. pantu, ir šādi robežpārbaudes punkti: Bāzeles-Milūzas lidosta, Fernē-Voltēra [Ferney-Voltaire]/Ženēvas lidosta un Čīrhes lidosta. Par tālākiem grozījumiem ir atbildīga Apvienotā veterinārā komiteja.

Apvienotā veterinārā komiteja atbild par kontroles īstenošanu uz vietas, jo īpaši pamatojoties uz Direktīvas 97/78/EK 23. pantu un Likuma par epizootijām 57. pantu.

Robežpārbaudes punktu īpašā situācija Bāzeles-Milūzas lidostā un Fernē-Voltēra [Ferney-Voltaire]/Ženēvas lidostā tiek izskatīta Apvienotajā veterinārajā komitejā ne vēlāk kā gadu pēc šā papildinājuma stāšanās spēkā.

Piemērojot Direktīvas 97/79/EK noteikumus, Komisija sadarībā ar Apvienoto veterināro komiteju atbilstīgi Komisijas Lēmumam 2004/292/EK iekļauj Šveici TRACES datorsistēmā.

Saistībā ar darbībām, kas paredzētas Direktīvā 97/78/EK, Šveices iestādes uzņemas iekasēt nodevas vai maksājumus, kuri saistīti ar oficiālo preču kontroli, atbilstīgi Regulas (EK) Nr. 882/2004 VI nodaļai, saskaņā ar V pielikumā minētajām minimālajām summām.

III NODAĻA

NOTEIKUMI DZĪVNIEKU IZCELSMES PRODUKTU IMPORTAM NO TREŠĀM VALSTĪM

1. Eiropas Kopiena – tiesību akti

A. AR SABIEDRĪBAS VESELĪBU SAISTĪTIE NOTEIKUMI

1. Padomes Direktīva 96/23/EK (1996. gada 29. aprīlis), ar ko paredz pasākumus, lai kontrolētu noteiktas vielas un to atliekas dzīvos dzīvniekos un dzīvnieku izcelsmes produktos, un ar ko atceļ Direktīvu 85/358/EEK un Direktīvu 86/469/EEK, kā arī Lēmumu 89/187/EEK un Lēmumu 91/664/EEK (OV L 125, 23.5.1996., 10. lpp.), kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 882/2004 (2004. gada 29. aprīlis) par oficiālo kontroli, ko veic, lai nodrošinātu atbilstības pārbaudi saistībā ar dzīvnieku barības un pārtikas aprites tiesību aktiem un dzīvnieku veselības un dzīvnieku labturības noteikumiem (OV L 165, 30.4.2004., 1. lpp.).
2. Eiropas Parlamenta un Padomes Regula Nr. 999/2001 (2001. gada 21. maijs), ar ko paredz noteikumus dažu transmisīvo sūkļveida encefalopātiju profilaksei, kontrolei un apkarošanai (OV L 147, 31.5.2001., 1. lpp.), kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Komisijas Regulu Nr. 688/2006 (2006. gada 4. maijs), ar ko groza III un XI pielikumu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulai (EK) Nr. 999/2001 attiecībā uz govju transmisīvo sūkļveida encefalopātiju un īpašu riska materiālu kontroli Zviedrijā (OV L 120, 5.5.2006., 10. lpp.).
3. Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 2160/2003 (2003. gada 17. novembris) par salmonellas un dažu citu pārtikā sastopamu zoonozes īpašu izraisītāju kontroli (OV L 325, 12.12.2003, 1. lpp.).
4. Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2004/41/EK (2004. gada 21. aprīlis), ar ko atceļ dažas direktīvas par pārtikas higiēnu un dzīvnieku veselības nosacījumiem attiecībā uz dažu lietošanai pārtikā paredzētu dzīvnieku izcelsmes produktu ražošanu un laišanu tirgū un groza Padomes Direktīvas 89/622/EEK un 92/118/EK un Padomes Lēmumu 95/408/EK (OV L 157, 30.4.2004., 33. lpp.).
5. Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 853/2004 (2004. gada 29. aprīlis), ar ko nosaka īpašus higiēnas noteikumus attiecībā uz dzīvnieku izcelsmes pārtiku (OV L 139, 30.4.2004.), kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Komisijas Regulu (EK) Nr. 2076/2005 (2005. gada 5. decembris), ar ko nosaka pārejas noteikumus Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 853/2004, Nr. 854/2004 un Nr. 882/2004 īstenošanai un ar ko groza Regulas (EK) Nr. 853/2004 un Nr. 854/2004 (OV L 338, 22.12.2005., 83. lpp.).
6. Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 854/2004 (2004. gada 29. aprīlis), ar ko paredz īpašus noteikumus par lietošanai pārtikā paredzētu dzīvnieku izcelsmes produktu oficiālās kontroles organizēšanu (OV L 139, 30.4.2004.), kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Komisijas Regulu (EK) Nr. 2076/2005 (2005. gada 5. decembris), ar ko nosaka pārejas noteikumus Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 853/2004, Nr. 854/2004 un Nr. 882/2004 īstenošanai un ar ko groza Regulas (EK) Nr. 853/2004 un Nr. 854/2004 (OV L 338, 22.12.2005., 83. lpp.).

B. NOTEIKUMI ATTECĪBĀ UZ DZĪVNIEKU VESELĪBU

1. Padomes Direktīva 91/67/EEK (1991. gada 28. janvāris), kura attiecas uz dzīvnieku veselības nosacījumiem, ar ko reglamentē akvakultūras dzīvnieku un produktu laišanu tirgū (OV L 46, 19.2.1991., 1. lpp.), kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Padomes Regulu (EK) Nr. 806/2003 (2003. gada 14. aprīlis), ar ko Lēmumam 1999/468/EK pielāgo noteikumus par komitejām, kuras palīdz Komisijai īstenot tai piešķirtās ieviešanas pilnvaras, kas noteiktas Padomes dokumentos, kuri pieņemti atbilstīgi konsultēšanās procedūrai (OV L 122, 16.5.2003., 1. lpp.).
2. Padomes Lēmums 93/53/EEK (1993. gada 24. jūnijs), ar ko ievieš obligātos Kopienas pasākumus noteiktu zivju slimību kontrolei (OV L 175, 19.7.1993., 23. lpp.), kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Aktu par Čehijas Republikas, Igaunijas Republikas, Kipras Republikas, Latvijas Republikas, Lietuvas Republikas, Ungārijas Republikas, Maltas Republikas, Polijas Republikas, Slovēnijas Republikas un Slovākijas Republikas pievienošanās nosacījumiem un pielāgojumiem līgumos, kas ir Eiropas Savienības pamatā, – II pielikums: Pievienošanās akta 20. pantā minētais saraksts – 6. Lauksaimniecība – B. Tiesību akti veterinārijas un fītosanitārijas jomā – I Tiesību akti veterinārijas jomā (OV L 236, 23.9.2003., 381. lpp.).

3. Padomes Direktīva 92/118/EK (1992. gada 17. decembris), ar ko paredz dzīvnieku veselības un sabiedrības veselības prasības attiecībā uz tādu produktu tirdzniecību un ieviešanu Kopienā, uz kuriem neattiecas šādas prasības, kas paredzētas īpašos Kopienas noteikumos, kuri minēti Direktīvas 89/662/EEK A pielikuma I daļā, un – attiecībā uz slimību izraisītājiem – īpašos Kopienas noteikumos, kuri minēti Direktīvā 90/425/EEK (OV L 62, 15.3.1993., 49. lpp.), kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2004/41/EK (2004. gada 21. aprīlis), ar ko atceļ dažas direktīvas par pārtikas higiēnu un dzīvnieku veselības nosacījumiem attiecībā uz dažu lietošanai pārtikā paredzētu dzīvnieku izcelsmes produktu ražošanu un laišanu tirgū un groza Padomes Direktīvas 89/622/EEK un 92/118/EK un Padomes Lēmumu 95/408/EK (OV L 157, 30.4.2004., 33. lpp.).
4. Eiropas Parlamenta un Padomes Regula Nr. 999/2001 (2001. gada 22. maijs), ar ko paredz noteikumus dažu transmisīvo sūkļveida encefalopātiju profilaksei, kontrolei un apkarošanai (OV L 147, 31.5.2001., 1. lpp.), kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Komisijas Regulu Nr. 688/2006 (2006. gada 4. maijs), ar ko groza III un XI pielikumu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulai (EK) Nr. 999/2001 attiecībā uz govju transmisīvo sūkļveida encefalopātiju un īpašu riska materiālu kontroli Zviedrijā (OV L 120, 5.5.2006., 10. lpp.).
5. Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1774/2002 (2002. gada 3. oktobris), ar ko nosaka veselības aizsardzības noteikumus attiecībā uz dzīvnieku izcelsmes blakusproduktiem, kuri nav paredzēti cilvēku uzturam (OV L 273, 10.10.2002., 1. lpp.), kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Komisijas Regulu (EK) Nr. 208/2006 (2006. gada 7. februāris), ar kuru groza VI un VIII pielikumu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (EK) Nr. 1774/2002 attiecībā uz pārstrādes standartiem biogāzes un kompostēšanas iekārtām un prasībām kūstmēsliem (OV L 36, 8.2.2006., 25. lpp.).
6. Padomes Direktīva 2002/99/EK (2002. gada 16. decembris), ar ko paredz dzīvnieku veselības noteikumus, kuri reglamentē tādu dzīvnieku izcelsmes produktu ražošanu, pārstrādi, izplatīšanu un ieviešanu, kas paredzēti lietošanai pārtikā (OV L 18, 23.1.2003., 11. lpp.).

2. Šveice – tiesību akti

Valdības 1988. gada 20. aprīļa Rīkojums par dzīvnieku un dzīvnieku izcelsmes produktu importu, tranzītu un eksportu (OITE), (RS 916.443.11).

3. Piemērošanas noteikumi

Federālais veterinārais birojs piemēro tos pašus importa noteikumus, kuri minēti šā papildinājuma 3. nodaļas 1. punktā. Tomēr Federālais veterinārais birojs var piemērot stingrākus pasākumus un pieprasīt papildu garantijas. Apvienotā veterinārā komiteja veic konsultācijas, lai rastu atbilstošus risinājumus.

IV NODAĻA

NOBEIGUMA NOTEIKUMI

Šā papildinājuma noteikumus pārskata Apvienotajā veterinārajā komitejā vēlākais gadu pēc to stāšanās spēkā.”

KOMISIJAS LĒMUMS

(2006. gada 8. decembris)

par Dānijas valsts noteikumiem par dažām siltumnīcefekta gāzēm

(izziņots ar dokumenta numuru K(2006) 5934)

(Autentisks ir tikai teksts dāņu valodā)

(2007/62/EK)

EIROPAS KOPIENU KOMISIJA,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu, un jo īpaši tā 95. panta 6. punktu,

tā kā:

samazināt to fluorētu siltumnīcefekta gāzu (fluorogļūdeņražu (HFC), perfluorogļūdeņražu (PFC) un sēra heksafluorīda (SF6)) emisiju, uz kurām attiecas Kioto Protokols.

(6) Tā satur noteiktu skaitu tirgū laišanas un lietošanas ierobežojumu gadījumos, kad Kopienas līmeni pastāv reālas un rentablas alternatīvas un nav iespējams uzlabot lokalizāciju un rekuperāciju.

I. FAKTI UN PROCEDŪRA

(1) Ar 2006. gada 2. jūnija vēstuli Dānijas Karalistes pastāvīgā pārstāvība Eiropas Savienībā, Dānijas valdība, atsaucoties uz Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 842/2006 ⁽¹⁾ 9. panta 3. punkta b) apakšpunktu, paziņoja Komisijai savas valsts pieņemtos noteikumus par dažām fluorētām siltumnīcefekta gāzēm, kurus valdība lūdz atstāt spēkā pēc šīs Regulas pieņemšanas, un pamatojumu šo noteikumu saglabāšanai.

(7) Šai Regulai ir divi juridiskie pamati: Eiropas Kopienas Līguma 175. panta 1. punkts attiecībā uz visiem noteikumiem, izņemot 7., 8. un 9. pantu, kas balstās uz EK Līguma 95. pantu sakarā ar šajos pantos iekļauto noteikumu ietekmi uz brīvu preču apriti EK vienotajā tirgū.

(2) Šajā vēstulē Dānijas valdība uzsver, ka Dānijas Karaliste paredz atstāt spēkā valsts noteikumus, kas saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 842/2006 9. panta 3. punkta a) apakšpunktu ir stingrāki par Regulu.

(8) Regulas 9. pants nosaka laišanu tirgū vai, precīzāk sakot, aizliedz laist tirgū ražojumus un iekārtas, kuru sastāvā ir fluorētās siltumnīcefekta gāzes vai kuru darbība no tām ir atkarīga. Tās 3. punkta a) apakšpunktā ir noteikts, ka dalībvalstis, kas līdz 2005. gada 31. decembrim ir pieņēmušas valsts noteikumus, kas ir stingrāki nekā tie, kas noteikti šajā pantā un kuri ir šīs regulas darbības jomā, drīkst atstāt spēkā šos valsts noteikumus līdz 2012. gada 31. decembrim. Saskaņā ar Regulas 3. punkta b) apakšpunktu šie valsts noteikumi un to pamatojums ir jāpaziņo Komisijai, turklāt tiem jābūt atbilstīgiem Līgumam.

1. Kopienas tiesību akti

1.1. Eiropas Kopienas dibināšanas līguma 95. panta 4. un 6. punkts

(3) Eiropas Kopienas dibināšanas līguma 95. panta 4. punkts paredz, ka, "ja pēc tam, kad Padome vai Komisija ir noteikusi harmonizēšanas pasākumu, kāda dalībvalsts uzskata par vajadzīgu atstāt spēkā savus noteikumus 30. pantā minēto būtisko iemeslu dēļ vai ar nolūku aizsargāt vidi vai darba vidi, tā dara Komisijai zināmus šos noteikumus, kā arī pamatojumu to atstāšanai spēkā".

(9) Regula tiks piemērota no 2007. gada 4. jūlija, izņemot tās 9. pantu un II pielikumu, kurus piemēro no 2006. gada 4. jūlija.

(4) Eiropas Kopienas dibināšanas līguma 95. panta 6. punkts paredz, ka Komisija sešos mēnešos pēc paziņošanas apstiprina vai noraida attiecīgos valsts noteikumus, iepriekš pārbaudot, vai tie nav patvaļīgas diskriminācijas līdzeklis vai slēpts ierobežojums tirdzniecībā starp dalībvalstīm un nerada šķēršļus iekšējā tirgus darbībai.

2. Valsts noteikumi

1.2. Regula (EK) Nr. 842/2006

(5) Regulas (EK) Nr. 842/2006 par dažām fluorētām siltumnīcefekta gāzēm (fluoru saturošām gāzēm) galvenais mērķis ir

(10) Valsts noteikumi, par kuriem paziņoja Dānija, tika pieņemti 2002. gada 2. jūlijā ar Rīkojumu Nr. 552.

(11) Rīkojums attiecas uz trīs siltumnīcefekta gāzēm, kas klasificētas atbilstīgi Kioto Protokolam un no kurām vairums ir ar augstu globālās sasilšanas potenciālu: fluorogļūdeņraži (HFC), perfluorogļūdeņraži (PFC) un sēra heksafluorīds (SF6).

⁽¹⁾ OV L 161, 16.4.2006., 1. lpp.

- (12) Ar šo rīkojumu paredz no 2006. gada 1. janvāra vispārēji aizliegt tādu jaunu ražojumu importu, pārdošanu un izmantošanu, kuru sastāvā ir iepriekš minētās siltumnīcefekta gāzes, kā arī no 2006. gada 1. janvāra aizliegt gan jaunu, gan rekuperētu minēto siltumnīcefekta gāzu importu, pārdošanu un izmantošanu.
- (13) Vispārējam aizliegumam attiecībā uz jauniem ražojumiem, kuru sastāvā ir iepriekš minētās fluorētās siltumnīcefekta gāzes, piemēro rīkojuma I pielikumā izklāstītās atkāpes.
- (14) Ar rīkojumu ir noteikts, ka ļoti īpašos gadījumos Dānijas Vides aizsardzības aģentūra drīkst piešķirt atkāpes no šīs normas. Paziņojumā ir aprakstīti apstākļi, kādos Dānijas Vides aizsardzības aģentūra var paredzēt atkāpes procedūru, minot, piemēram, situācijas, kad aizliegums izraisa iepriekš neparedzētu neproporcionālu ietekmi vai ja atsevišķās situācijās nav nevienas faktiski pastāvošas alternatīvas, kas būtu piemērota, vai arī situācijās, kad ir pierādīts, ka kopējais siltumnīcefekta gāzu emisijas līmenis, kas pārvērsts par oglekshābās gāzes ekvivalentu, ir zemāks sistēmai, kura satur fluorētās siltumnīcefekta gāzes. Paziņojumā ir arī metodisks dokuments, ko izdevusi Dānijas Vides aizsardzības aģentūra, kas domāta operatoriem, kas vēlas pieteikt izņēmumu. Šajā dokumentā nosaukti kritēriji, pēc kuriem vadās Dānijas Vides aizsardzības aģentūra, lai atļautu vai atteiktu veikt izņēmumu, un ietverts īss pārskats par pieteikumiem, kas ir iesniegti līdz šim brīdim, kā arī attiecīgie lēmumi, ko pieņēmusi Dānijas Vides aizsardzības aģentūra par šiem pieteikumiem.
- (15) Ar 2006. gada 26. oktobra vēstuli Komisija informēja Dānijas valdību par to, ka ir saņēmusi pieteikumu un ka 6 mēnešu pieteikuma izskatīšanas periods, ko paredz 95. panta 6. punkts, sācies 2006. gada 9. jūnijā, dienu pēc pieteikuma saņemšanas.
- (16) Ar 2006. gada 19. septembra vēstuli Komisija informēja citas dalībvalstis par šo pieteikumu, dodot tām 30 dienu laiku iesniegt savus komentārus. Komisija paziņojumu par pieteikumu publicēja *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*⁽²⁾, lai tādējādi informētu pārējās ieinteresētās puses par Dānijas valsts noteikumiem un pamatojumu šai rīcībai.
- panta 1. punkts. Šie valsts noteikumi tika pieņemti un stājās spēkā 2002. gadā, tas ir pirms minētās Regulas pieņemšanas.
- (19) Regula (EK) 842/2006 un jo īpaši tās 9. pants un II pielikums saskaņā Eiropas Kopienas līmenī tādu ražojumu un iekārtu laišanu tirgū, kas satur noteiktas fluorētās gāzes.
- (20) Dānijas Rīkojumā ir stingrāki noteikumi nekā Regulā (EK) 842/2006, jo tas no 2006. gada 1. janvāra paredz vispārēju aizliegumu importēt, pārdot un lietot jaunus ražojumus, kuru sastāvā ir fluorētās gāzes, kā arī no 2006. gada 1. janvāra aizliegumu importēt, pārdot un lietot jaunas un rekuperētas fluorētās gāzes, kamēr Regula paredz daļēju aizliegumu šo gāzu laišanai tirgū, jo tā attiecas tikai uz ražojumiem, kas minēti tās II pielikumā.
- (21) Iepriekš minētā dēļ, ņemot vērā Regulas (EK) 842/2006 9. panta 3. punkta b) apakšpunktu, dalībvalstīm ir jāpaziņo valsts noteikumi Komisijai, pievienojot pamatojumu šiem noteikumiem. Noteikumiem jābūt atbilstīgiem Līgumam.
- (22) Atbilstība tiek novērtēta, pamatojoties uz 95. panta 4. un 6. punktu, ņemot vērā Regulu (EK) 842/2006. 95. panta 4. punkts pieprasa, lai paziņojumam tiktu pievienots pamatojumu apraksts ar vienu vai vairākiem būtiskiem iemesliem, kas minēti 30. pantā, vai arī ar iemesliem, kas radušies nolūkā aizsargāt vidi vai darba vidi.
- (23) ņemot vērā iepriekš minēto, Komisija uzskata, ka Dānijas iesniegtais paziņojums ar lūgumu atļaut atstāt spēkā valsts noteikumus par dažām siltumnīcefekta gāzēm ir atbilstīgs saskaņā ar EK Līguma 95. panta 4. punktu.

2. Ieguvumu novērtējums

II. NOVĒRTĒJUMS

1. Atbilstības novērtējums

- (17) 95. panta 4. punkts attiecas uz gadījumiem, kad pēc harmonizācijas pasākumu pieņemšanas dalībvalsts uzskata par vajadzīgu atstāt spēkā savus noteikumus 30. pantā minēto būtisko iemeslu dēļ vai ar nolūku aizsargāt vidi vai darba vidi.
- (18) Dānijas paziņojums attiecas uz savas valsts noteikumiem, kas atkāpjas no tiem, ko nosaka Regulas (EK) 842/2006 9.

- (24) Saskaņā ar EK Līguma 95. panta 4. punktu un 6. punkta pirmo daļu Komisijai jāpārlecinās, vai visi nosacījumi, kas ļauj dalībvalstij atstāt spēkā savus valsts noteikumus, kas atšķiras no šajā pantā noteiktajiem Kopienas saskaņošanas pasākumiem, tiek izpildīti. Jo īpaši valsts noteikumiem jābūt pamatotiem ar būtiskiem iemesliem, kas minēti Līguma 30. pantā, vai ar iemesliem, kas radušies nolūkā aizsargāt vidi vai darba vidi, un tie nedrīkst būt patvaļīgas diskriminācijas līdzeklis vai slēpts ierobežojums tirdzniecībā starp dalībvalstīm un nedrīkst radīt šķēršļus iekšējā tirgus darbībai.

2.1. Valsts noteikumu pamatojuma pierādīšana

- (25) Kad Komisija veic novērtējumu, vai valsts paziņotie noteikumi saskaņā ar 95. panta 4. punktu ir pamatoti, tai jāņem par pamatu iemesli, ko min dalībvalsts. Tas nozīmē, ka saskaņā ar EK dibināšanas līguma noteikumiem, dalībvalstij, kas vēlas saglabāt savus noteikumus, ir pienākums pierādīt, ka valsts noteikumi ir pamatoti.

⁽²⁾ OV C 228, 22.9.2006., 4. lpp.

(26) Tas ir dalībvalsts pienākums sagādāt pietiekami daudz pamatojumu, faktu un zinātnisku pierādījumu, lai tai tiktu dota atļauja atstāt spēkā stingrākos valsts noteikumus. Dalībvalsts interesēs ir pievienot paziņojumam visas pamatojošās un juridiskās liecības, kas varētu atbalstīt paziņojumu⁽³⁾. Gadījumā, ja tādas liecības netiek pievienotas, Komisija var uzskatīt, ka ziņojums nav pietiekami pamatots.

2.2. 30. pantā minēto būtisko iemeslu vai iemeslu, kas radušies nolūkā aizsargāt vidi vai darba vidi, pamatojums

2.2.1. Dānijas pozīcija

(27) Lai pamatotu savu valsts noteikumu saglabāšanu, Dānijas iestādes ir iesniegušas paskaidrojumu, kurā minēts šāds pamatojums.

(28) 2002. gada 2. jūlija Rīkojums Nr. 552 attiecas uz dažām siltumnīcefekta gāzēm (HFC, PFC un SF6), kurām visām ir augsts globālās sasilšanas potenciāls. Piemēram, 1 kg divu visplašāk izmantoto HFC gāzu Dānijā (HFC-134a un HFC-404A) atbilst attiecīgi 1 300 un 3 780 kg ogļskābās gāzes, turpretim 1 kg SF6 atbilst vairāk nekā 22 000 kg ogļskābās gāzes.

(29) Saskaņā ar Kioto Protokolu EK laika posmā no 2008. gada līdz 2012. gadam ir apņēmusies panākt siltumnīcefekta gāzu emisiju samazināšanu vismaz par 8 % salīdzinājumā ar 1990. gada līmeni. Turpmākās EK iekšējās pārrunās (Padomes Lēmums (2002. gada 25. aprīlis) par ANO vispārējai konvencijai par klimata pārmaiņām pievienotā Kioto Protokola apstiprināšanu Eiropas Kopienas vārdā un no tā izrietošo saistību kopīgu izpildi)⁽⁴⁾, Dānija apņēmas šajā periodā samazināt tās kopējo siltumnīcefekta gāzu emisiju līmeni par 21 %.

(30) Savā paziņojumā Dānijas iestādes uzsver vides aizsardzības nepieciešamību un jo īpaši vajadzību jebkuriem līdzekļiem panākt siltumnīcefekta gāzu emisiju samazināšanos, kā noteikts Lēmumā 2002/358/EK.

(31) Iepriekš minētā Rīkojuma gadījumā galvenais mērķis ir palīdzēt samazināt siltumnīcefekta gāzu emisiju, novēršot fluorēto siltumnīcefekta gāzu emisiju.

(32) Dānijas iestādes norāda, ka galvenais Rīkojuma par rūpnieciskajām siltumnīcefekta gāzēm mērķis ir ierobežot to lietošanu un tādējādi iespējami samazināt rūpniecisko siltumnīcefekta gāzu emisiju, un sekmēt to solījumu izpildi, ko Dānija ir devusi starptautiskā kontekstā. Dānijas iestādes uzskata, ka šo saistību izpilde, lai saniegtu mērķi par siltumnīcefekta gāzu emisiju samazināšanu, saskaņā ar Lēmumu 2002/358/EK, prasa koncentrētas pūles, lai likvidētu ikvienu siltumnīcefekta gāzu emisijas avotu.

(33) HFC gāzes Dānijā izmanto galvenokārt saldēšanas iekārtās kā aukstuma aģentus. PFC gāzes Dānijā vairs netiek

izmantotas. SF6 agrāk tika izmantota skaņu necaurlaidīgos izolācijas stikla ražojumos un elektrotehnikas nozarē dažādu slēdžu ražošanā. Šobrīd tā tiek izmantota tikai elektrotehnikas nozarē slēdžu ražošanā, izmantojot tikai pāris tonnas šīs vielas gadā.

(34) Savā paziņojumā Dānijas iestādes atsauca uz prognozēm, saskaņā ar kurām bez turpmākas kontroles emisiju līmenis līdz 2010. gadam varētu dubultoties, kas veido par 0,5–0,7 tonnām vairāk ogļskābās gāzes ekvivalenta nekā gadījumā, ja spēkā ir minētie valsts noteikumi.

(35) Dānijas valsts iestādes norāda, ka tie lokalizācijas principi emisijas samazināšanā, ko Eiropas Kopienas līmenī ievieš Regula (EK) 842/2006, Dānijā jau tika ieviesti vairāk nekā pirms 50 gadiem, un kopš tā laika regulē fluorēto gāzu izmantošanu iekārtās, tāpēc šo principu pieņemšana Dānijā nesekmēs turpmāku emisijas samazināšanos.

(36) Savā paziņojumā Dānija īsi apraksta dažas izmantojuma sfēras, kurās tika atrastas alternatīvas un kuras tādējādi regulē Dānijas Rīkojums. No Dānijas viedokļa raugoties, pastāv uzskats, ka iekārtās izmantotajām rūpnieciskajām siltumnīcefekta gāzēm, ko aizliedza lietot ar 2006. gada 1. janvāri vai arī kuras aizliegts lietot ar 2007. gada 1. janvāri, var atrast alternatīvas.

(37) Vispārējam aizliegumam attiecībā uz tādu jaunu ražojumu, kuru sastāvā ir iepriekš minētās siltumnīcefekta gāzes, importu, pārdošanu un izmantošanu, piemēro Rīkojuma I pielikumā izklāstītās atkāpes. Šīs atkāpes attiecas uz virkni ļoti specifisku lietojumu, kā arī uz dažiem plašāk izmantojamiem lietojumiem un pamatojas uz attiecīgajās sistēmās izmantotās siltumnīcefekta gāzes daudzumu, tādējādi aizliegumu nepiemēro, piemēram, saldēšanas iekārtām, siltumsūkņiem vai gaisa kondicionēšanas iekārtām ar izmantotās dzesēšanas vielas daudzumu no 0,15 kg līdz 10 kg, kā arī saldēšanas iekārtām ar siltuma reģenerāciju, kurās dzesēšanas vielas daudzums ir 50 kg vai mazāks. Izņēmums ir piemērots arī ražojumiem, kas paredzēti kuģiem vai militāriem nolūkiem, kā arī SF6 izmantošanai augstsprieguma iekārtās.

(38) Papildus iepriekšminētajiem izņēmumiem Rīkojums paredz iespēju piešķirt atkāpes no normas ļoti īpašos gadījumos. Šī izņēmuma iespēja ir dota, lai īpašos gadījumos aizliegums neradītu iepriekš neparedzētu neproporcionālu ietekmi (gadījumos, ko nevarēja paredzēt, kad Rīkojums tika izdots, īpašās situācijās, kad saldēšanas iekārtu, kas izmanto HFC gāzu alternatīvas, uzstādīšana uzstādītājam vai īpašniekam rada ārkārtējus un nesamērīgus izdevumus, vai arī situācijās, kad kopējais siltumnīcefekta gāzu emisiju līmenis, kas pārvērsts ogļskābās gāzes ekvivalentā, ir mazāks sistēmai, kuras sastāvā ir fluorētās gāzes).

⁽³⁾ Sk. Komisijas paziņojumu par Eiropas Kopienas dibināšanas līguma 95. pantu (4., 5., un 6. punktu) (COM(2002)760, galīgā redakcija, 23.12.2002.), un jo īpaši tā 13. punktu.

⁽⁴⁾ OV L 130, 15.5.2002., 1. lpp.

- (39) Izņēmuma iespēja ir radīta, lai vides aizsardzības uzlabojumi, ko paredz aizliegums, tiek sasniegti vislabākajā un visefektīvākajā iespējamajā veidā, raugoties no vispārējā dabas aizsardzības viedokļa, kā arī no enerģētikas viedokļa.
- (40) Saskaņā ar Likumu par ķīmiskajām vielām un ražojumiem, Nr. 21, kas izdots 1996. gada 16. janvārī, un jo īpaši tā 8. pantu, aizliegums neattiecas uz tādu ražojumu ieviešanu, ražošanu un pārdošanu, kas ir paredzēti vienīgi eksportam.
- (41) Turklāt, aizliegums neattiecas uz rūpniecisko siltumnīcefekta gāzu ieviešanu, lai izgatavotu ražojumus, kas paredzēti eksportam.
- (42) Dānijas valdība uzskata, ka Rīkojuma galvenais mērķis ir aizsargāt vidi un ka tas ir nepieciešams, lai novērstu un samazinātu fluorēto gāzu emisiju. Tādējādi Dānija uzskata, ka Rīkojums ir atbilstīgs Līgumam.

2.2.2. Dānijas pozīcijas novērtējums

- (43) Pēc Dānijas sniegtās informācijas izvērtēšanas, Komisija uzskata, ka lūgums atstāt spēkā stingrākus valsts noteikumus nekā Regulas (EK) 842/2006 noteikumi, ir uzskatāms par atbilstīgu Līgumam šādu iemeslu dēļ.

2.2.2.1. Vides aizsardzības pamatojums

- (44) Rīkojums ir daļa no plašākas stratēģijas, ko izmanto Dānija, lai sasniegtu emisijas samazināšanās mērķi saskaņā ar Kioto Protokolu un saskaņā ar tai sekojošo vienošanos Kopienas līmenī. Kopienas vienošanās paredz, ka periodā no 2008. gada līdz 2012. gadam Dānija samazinās siltumnīcefekta gāzu emisiju par 21 % salīdzinājumā ar 1990. gada līmeni.
- (45) Ņemot vērā visu iepriekš minēto, Dānija prasmīgi izmanto vides aizsardzības stratēģiju, kas regulē visus siltumnīcefekta gāzu emisijas avotus. Noteikumi par fluorētajām gāzēm ir daļa no tās kopējām pūlēm izpildīt savus dotos solījumus. Jāatzīmē, ka tika prognozēts, ka līdz 2010. gadam fluorēto gāzu emisija dubultosies, ja netiks pieņemti stingrāki noteikumi, ņemot vērā, ka palielinās saldēšanas iekārtu izmantošana, un pakāpeniski samazinās HCFC gāzu izmantošana saldēšanā, ko paredz Eiropas Parlamenta un Padomes 2000. gada 29. jūnija Regula (EK) Nr. 2037/2000 par vielām, kas samazina ozona slāni ⁽⁵⁾.
- (46) Regula (EK) 842/2006 paredz ievērojamu siltumnīcefekta gāzu emisijas samazināšanos visā Kopienas teritorijā, it īpaši tajās dalībvalstīs, kur vēl nav pieņemti atbilstoši noteikumi par fluorēto gāzu emisiju samazināšanu, galvenokārt ar to noteikumu palīdzību, kas paredz dažās iekārtās izmantoto fluorēto gāzu lokalizāciju un rekuperāciju. Taču Dānija jau ir pieņēmusi attiecīgus noteikumus (lokalizācijas politika, kas balstīta uz obligātām apmācības programmām un regulārām noplūdes pārbaudēm) vairāk nekā pirms 50 gadiem, kas tika pielietoti attiecībā uz fluorētās gāzes saturošām iekārtām, un tādējādi ir maz ticams, ka jaunie noteikumi varētu būtiski samazināt turpmāku gāzu emisiju un šis apstāklis varētu negatīvi atsaukties uz ielānoto fluorēto gāzu emisiju samazināšanos Dānijā.

- (47) Ņemot vērā visu iepriekšminēto, Komisija uzskata, ka Dānijas sniegtais vides aizsardzības novērtējums, respektīvi, fluorēto gāzu emisiju samazināšana un novēršana, ir pamatots.

2.2.2.2. Dānijas Rīkojuma atbilstība un proporcionālitate attiecībā uz mērķi arī turpmāk samazināt fluorēto siltumnīcefekta gāzu emisiju.

- (48) Šajā kontekstā un lai arī turpmāk samazinātu un novērtu fluorēto gāzu emisiju, Dānija jau 2002. gadā nolēma jaunu ražojumu tirgus aizliegumiem izvēlēties izmantot selektīvo metodi. Šī metode tika pamatota ar pētījumiem, kuri bija paredzēti, lai noskaidrotu, vai alternatīvas fluorētām gāzēm vispār pastāv un tās ir pieejamas.
- (49) Pamatojoties uz šiem pētījumiem, Rīkojums no 2006. gada 1. janvāra paredz vispārēju aizliegumu attiecībā uz tādu jaunu ražojumu importu, pārdošanu un izmantošanu, kuru sastāvā ir fluorētās gāzes, līdz ar lielu skaitu atkāpju un izņēmumu, kuru dēļ daži ražojumi un iekārtas tiek automātiski atbrīvoti no šiem noteikumiem, vai varētu tik atbrīvoti īpašos gadījumos, vai arī aizliegumu grafiks varētu tikt pārcelts vai uz laiku atcelts. Rīkojuma I pielikumā minētas īpašas atkāpes veselai virknei ļoti specifisku pielietojumu (piemēram, medicīnā izmantotajiem aerosoli, laboratorijas aprīkojums), kā arī dažiem plašāk izmantotiem pielietojuma veidiem, kuriem atkāpes ir noteiktas, pamatojoties uz attiecīgajās sistēmās izmantotās siltumnīcefekta gāzes daudzumu, tādējādi aizliegumu nepiemēro saldēšanas iekārtām, siltumsūkņiem vai gaisa kondicionēšanas iekārtām, kurās izmantotās dzesēšanas vielas daudzums ir no 0,15 kg līdz 10 kg, kā arī saldēšanas iekārtām ar siltuma reģenerāciju, kurās dzesēšanas vielas daudzums ir 50 kg vai mazāks. Atkāpes ir piemērotas arī ražojumiem, kas paredzēti kuģiem vai militāriem nolūkiem, kā arī SF6 izmantošanai augstsprieguma iekārtās.
- (50) Turklāt Rīkojums nosaka, ka ļoti īpašos gadījumos Dānijas Vides aizsardzības aģentūra drīkst piešķirt atkāpes no šīs normas, respektīvi, gadījumos, ko nevarēja paredzēt, kad Rīkojums tika izdots, gadījumos, kad nav nevienas faktiski pastāvošas alternatīvas, kas būtu piemērota, vai arī situācijās, kad ir pierādīts, ka kopējais siltumnīcefekta gāzu emisijas līmenis (ieskaitot netiešo emisiju, kas rodas enerģijas patēriņa dēļ), kas pārvērsts ogļskābās gāzes ekvivalentā, ir zemāks iekārtai, kura satur fluorētās siltumnīcefekta gāzes.
- (51) Rīkojums nosaka procedūru, ko šajos gadījumos izmanto Dānijas Vides aizsardzības aģentūra, tāpat kā nosauc kritērijus, uz kuriem balstoties, tiek pieņemts lēmums atļaut vai atteikt veikt izņēmumu. Kritēriji ir veidoti, ņemot vērā proporcionālitates principu.
- (52) Šajā sakarā ir jāpiebilst, ka Dānijas Rīkojums atļauj lietot fluorētās gāzes jau esošu iekārtu apkopē un uzturēšanā, lai neradītu situācijas, kad iekārtas tiek norakstītas bez vajadzības.

⁽⁵⁾ OV L 244, 29.9.2000., 1. lpp.

(53) Lai gan Rīkojums var ietekmēt iekšējā tirgus darbību Eiropas Kopienā, no iepriekš iztīrītās faktu analīzes Komisija secina, ka, raugoties no vides aizsardzības viedokļa, Rīkojums ir pamatots un ņem vērā paredzēto aizliegumu ietekmi uz iekšējo tirgu, turklāt pastāv iespēja piešķirt individuālus izņēmumus.

(54) Turklāt ir jāatgādina, ka Regulas (EK) Nr. 842/2006 9. panta 3. punkta a) apakšpunkts atļauj atstāt spēkā valsts noteikumus tikai līdz 2012. gada 31. decembrim, tādējādi, ņemot vērā, ka Dānija iesniedza savu paziņojumu saskaņā ar šo Regulas pantu, ir saprotams, ka Rīkojums būs spēkā noteiktu laiku.

2.3. Patvaļīgas diskriminācijas vai slēpta ierobežojuma tirdzniecībā starp dalībvalstīm neesība

(55) Atbilstoši EK Līguma 95. panta 6. punktam Komisijai apstiprina vai noraida attiecīgos valsts noteikumus, iepriekš pārbaudot, vai tie nav patvaļīgas diskriminācijas līdzeklis vai slēpts ierobežojums tirdzniecībā starp dalībvalstīm.

(56) Ir jāatceras, ka saskaņā ar EK Līguma 95. panta 4. punktu, paziņojums ir jāizskata, ņemot vērā Līguma 4. un 6. punktā minētos nosacījumus. Ja kaut viens nosacījums netiek izpildīts, paziņojums ir jānoraida bez vajadzības izskatīt pārējos nosacījumus.

(57) Paziņotie valsts noteikumi ir vispārīgi un vienādi attiecas gan uz valsts, gan uz iestādēm ražojumiem. Nav pierādīts, ka šie valsts noteikumi var tikt izmantoti kā patvaļīgas diskriminācijas līdzeklis starp Kopienas ekonomikas operatoriem.

(58) Rīkojuma galvenais mērķis ir vides aizsardzība, un nav pamata uzskatīt, ka Rīkojuma nolūks vai ieviešana varētu izraisīt patvaļīgu diskrimināciju vai radīt slēptus ierobežojumus tirdzniecībai.

(59) Ņemot vērā dažu fluorēto gāzu radīto risku videi, Komisija uzskata, ka nav pierādījumu uzskatīt, ka Dānijas varas iestāžu paziņotie valsts noteikumi rada nesamērīgu šķērslī iekšējā tirgus darbībai.

III. NOBEIGUMS

(60) Ņemot vērā visu iepriekš minētos apsvērumus un rēķinoties ar dalībvalstu un trešās puses izteiktajiem komentāriem par Dānijas valsts iestāžu iesniegto paziņojumu, Komisija

uzskata, ka Dānijas paziņojums, kas tika iesniegts 2006. gada 2. jūnijā, lūdzot atļauju līdz 2012. gada 31. decembrim atstāt spēkā savas valsts noteikumus, kas ir stingrāki nekā Regula (EK) Nr. 842/2006, attiecībā uz tādu ražojumu un iekārtu, kas satur fluorētas gāzes vai kuru darbība ir atkarīga no fluorētām gāzēm, laišanu tirgū, ir pieņemams.

Papildus Komisija uzskata, ka valsts noteikumi:

- apmierina vides aizsardzības vajadzības,
- ņem vērā Dānijā aizliegto lietojumu alternatīvu esību un to tehnisko un ekonomisko pieejamību, tādējādi samazinot ietekmi uz ekonomiku,
- nav patvaļīgas diskriminācijas līdzekļi un
- nerada slēptus ierobežojumus tirdzniecībai starp dalībvalstīm,
- tādējādi ir atbilstīgi Līgumam.

Tāpēc Komisija uzskata, ka tos var apstiprināt,

IR PIEŅĒMUSI ŠO LĒMUMU.

1. pants

Valsts pieņemtie noteikumi par dažām fluorētām siltumnīcefekta gāzēm, kurus Dānijas Karaliste ar 2006. gada 2. jūnija vēstuli paziņoja Komisijai un kuri ir stingrāki par Regulas (EK) Nr. 842/2006 noteikumiem, un attiecas uz tādu ražojumu un iekārtu, kas satur fluorētas gāzes vai kuru darbība ir atkarīga no fluorētām gāzēm, laišanu tirgū, ar šo tiek apstiprināti. Dānijas Karaliste tiek pilnvarota atstāt tos spēkā līdz 2012. gada 31. decembrim.

2. pants

Šis lēmums ir adresēts Dānijas Karalistei.

Briselē, 2006. gada 8. decembrī.

Komisijas vārdā –

Komisijas loceklis

Stavros DIMAS

KOMITEJAS LĒMUMS NR. 2/2006

(2006. gada 13. decembris)

kas pieņemts saskaņā ar Eiropas Kopienas un Šveices Konfederācijas Nolīgumu par savstarpēju atzīšanu, attiecībā uz atbilstības novērtēšanas iestādes pievienošanu sarakstam, kas iekļauts nozares nodaļā par individuālajiem aizsardzības līdzekļiem

(2007/63/EK)

KOMITEJA,

ņemot vērā Eiropas Kopienas un Šveices Konfederācijas Nolīgumu par savstarpēju atzīšanu un jo īpaši tā 10. panta 4. punkta a) apakšpunktu un 11. pantu,

tā kā Komitejai jāpieņem lēmums par atbilstības novērtēšanas iestādes vai iestāžu pievienošanu sarakstam, kas iekļauts nolīguma 1. pielikuma nozares nodaļā,

IR NOLĒMUSI ŠĀDI.

1. A pielikumā ietverto atbilstības novērtēšanas iestādi pievieno Šveices atbilstības novērtējuma iestāžu sarakstam,

Šveices Konfederācijas vārdā, 2006. gada 22.
novembris.

Eiropas Kopienas vārdā

Heinz HERTIG

kas iekļauts nolīguma 1. pielikuma nozares nodaļā par individuālajiem aizsardzības līdzekļiem.

2. Puses ir vienojušās par A pielikumā norādītās atbilstības novērtēšanas iestādes konkrēto darbības jomu attiecībā uz ražojumiem un atbilstības novērtēšanas procedūrām un atstāj to spēkā.

Šis lēmums ir sagatavots divos eksemplāros, un to paraksta Komitejas pārstāvji, kuri pilnvaroti pušu vārdā veikt grozījumus nolīgumā. Šo lēmumu piemēro no dienas, kad saņemts pēdējais no minētajiem parakstiem.

Parakstīts Briselē, 2006. gada 13. decembris.

Parakstīts Bernē,

Andra KOKE

A PIELIKUMS

Šveices atbilstības novērtēšanas iestādi pievieno atbilstības novērtēšanas iestāžu sarakstam, kas iekļauts nolīguma
1. pielikuma nozares nodaļā par individuālajiem aizsardzības līdzekļiem

TESTEX
Gotthardstrasse 61
8027 Zürich
Switzerland
Mr. Adrian Meili
Tālr.: + 41 (0) 44 206 42 42
Fakss.: + 41 (0) 44 206 42 30
E-pasts: zuerich@testex.ch

KOMISIJAS LĒMUMS

(2006. gada 15. decembris)

ar ko Kopienas ekomarķējuma piešķiršanai augšanas substrātiem nosaka pārskatītus ekoloģiskos kritērijus un ar tiem saistītās vērtēšanas un verifikācijas prasības

(izziņots ar dokumenta numuru K(2006) 6962)

(Dokuments attiecas uz EEZ)

(2007/64/EK)

EIROPAS KOPIENU KOMISIJA,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2000. gada 17. jūlija Regulu (EK) Nr. 1980/2000 par pārskatīto Kopienas ekoetiķetes piešķiršanas programmu ⁽¹⁾ un jo īpaši tās 6. panta 1. punkta otro daļu,

apspriedusies ar Eiropas Savienības Ekomarķējuma komiteju,

tā kā:

(1) Kopienas ekomarķējuma piešķiršanai augsnes ielabošanas līdzekļiem un augšanas substrātiem saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 1980/2000 savlaicīgi pārskatīti ekoloģiskie kritēriji un ar tām saistītās vērtēšanas un verifikācijas prasības, kas noteiktas ar Komisijas Lēmumu 2001/688/EK ⁽²⁾.

(2) Pēc pārskatīšanas šī produktu grupa tika sadalīta divās atsevišķās produktu grupās, un par augsnes ielabošanas līdzekļiem pieņemts Lēmums 2006/799/EK. Minētais lēmums aizstāj Lēmumu 2001/688/EK daļā, kas attiecas uz augsnes ielabošanas līdzekļiem.

(3) Taču jāaizstāj arī tā Lēmuma 2001/688/EK daļa, kas attiecas uz augšanas substrātiem.

(4) Ņemot vērā šīs pārskatīšanas rezultātus, pārskatot kritērijus un prasības, kas attiecas uz augšanas substrātiem, un kuru spēkā esamības termiņš beidzas 2007. gada 28. augustā, būtu vēlams ņemt vērā zinātnes jaunākās atziņas un tirgus norises.

(5) Pārskatītie ekoloģiskie kritēriji būs spēkā četrus gadus.

(6) Ieteicams paredzēt līdz astoņpadsmit mēnešiem ilgu pārejas periodu ražotājiem, kas ekomarķējumu saņēmuši pirms

2006. gada 1. oktobra, vai pirms minētās dienas iesnieguši pieteikumu ekomarķējuma saņemšanai, dodot viņiem laiku pielāgot savu produkciju atbilstoši pārskatītajiem kritērijiem un prasībām.

(7) Šajā lēmumā paredzētie pasākumi ir saskaņā ar atzinumu, ko sniegusi komiteja, kura izveidota, pamatojoties uz Regulas (EK) Nr. 1980/2000 17. pantu,

IR PIENĒMUSI ŠO LĒMUMU.

1. pants

Produktu grupai “augšanas substrāti” pieder materiāli, izņemot augsni *in situ*, kuros audzē augus.

2. pants

Lai augšanas substrātiem saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 1980/2000 piešķirtu Kopienas ekomarķējumu, tiem jāietilpst 1. pantā definētajā produktu grupā “augšanas substrāti”, un tiem jāatbilst šā lēmuma pielikumā noteiktajiem ekoloģiskajiem kritērijiem.

3. pants

Produktu grupas “augšanas substrāti” ekoloģiskās īpašības novērtē, pamatojoties uz īpašajiem ekoloģiskajiem kritērijiem, kas noteikti lēmuma pielikumā.

4. pants

Administratīviem mērķiem produktu grupai “augšanas substrāti” piešķir kodu “029”.

5. pants

Ekomarķējumu, kas produktu grupai “augšanas ielabošanas līdzekļi un augšanas substrāti” piederīgajiem produktiem piešķirts pirms 2006. gada 1. oktobra, var turpināt izmantot līdz 2008. gada 30. aprīlim.

⁽¹⁾ OV L 237, 21.9.2000., 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 242, 12.9.2001., 17. lpp. Lēmumā grozījumi izdarīti ar Lēmumu 2005/384/EK (OV L 127, 12.5.2005., 20. lpp.).

Ja pieteikumi ekomarķējuma saņemšanai produktu grupai “augšnes ielabošanas līdzekļi un augšanas substrāti” piederīgajiem produktiem iesniegti pirms 2006. gada 1. oktobra, tiem ekomarķējumu var piešķirt, ievērojot noteikumus, ko piemēro līdz 2007. gada 28. augustam. Šādos gadījumos ekomarķējumu drīkst izmantot līdz 2008. gada 30. aprīlim.

6. pants

Šis lēmums ir adresēts dalībvalstīm.

Briselē, 2006. gada 15. decembris.

Komisijas vārdā —

Komisijas loceklis

Stavros DIMAS

PIELIKUMS

PAMATPRINCIPI

Gadījumos, kad tas nepieciešams, līdz laikam, kamēr tiek pieņemti attiecīgie horizontālie standarti, kas izstrādāti pēc CEN Darba grupas *Task Force 151 "Horizontal"* norādījumiem, testēšana un paraugu ņemšana saskaņā ar Tehniskās komitejas CEN 223 "Augsnes ielabošanas līdzekļi un augšanas substrāti" izstrādātajām metodēm.

Paraugu ņemšana jāveic pēc CEN/TC 223 (WG 3 darba grupas) noteiktajām metodēm, ko CEN noteikusi un apstiprinājusi ar standartu EN 12579 "Augsnes ielabošanas līdzekļi un augšanas substrāti. Paraugu ņemšana". Ja nepieciešamie testēšanas vai paraugu ņemšanas paņēmieni šajās testēšanas un paraugu ņemšanas metodēs nav noteikti, kompetentā iestāde vai iestādes, kas izskata pieteikumu (turpmāk tekstā "kompetentā iestāde"), norāda, kuras testēšanas un/vai paraugu ņemšanas metodes tā atzīst par pieņemamām.

Gadījumos, kad tas ir lietderīgi, var izmantot citas testēšanas metodes, ja kompetentā iestāde akceptējusi to ekvivalenci. Gadījumos, kad testēšanas metodes nav norādītas, vai ir norādīts, ka tās izmantojamas verifikācijai vai uzraudzībai, kompetentajām iestādēm attiecīgi jāizmanto pieteikuma iesniedzēja deklarācija vai iesniegtie dokumenti, un/vai uz neatkarīgas verifikācijas rezultāti.

Izskatot pieteikumus un uzraugot atbilstību šajā pielikumā noteiktajiem kritērijiem, kompetentajām iestādēm ieteicams ņemt vērā, vai ir ieviesta kāda atzīta vides pārvaldības sistēma, piemēram, EMAS vai ISO 14001. (Piezīme. Šādas pārvaldības sistēmas ieviešana nav obligāta prasība).

Šo kritēriju mērķi jo īpaši ir veicināt:

- atkritumu vākšanā un/vai pārstrādē iegūtu organiskās vielas saturošu materiālu izmantošanu, lai samazinātu noglabājamo (piemēram, poligonos) cieta atkritumu daudzumu;
- tādas ietekmes uz vidi samazināšanu, kas saistīta ar neatjaunojamu materiālu ieguvu un ražošanu.

Kritēriji ir noteikti tādā līmenī, ka marķējumu piešķir tikai tādiem augšanas substrātiem, kuru kaitīgā ietekme uz vidi ir neliela visa attiecīgā produkta aprites cikla laikā.

EKOLOĢISKIE KRITĒRIJI

1. Sastāvdaļas

Atļauts izmantot šādas sastāvdaļas:

1.1. Organiskās sastāvdaļas

Produktam var piešķirt ekomarķējumu tikai tad, ja tas nesatur kūdru, un tā sastāvā esošās organiskās vielas iegūtas atkritumu vākšanā un/vai pārstrādē (kā noteikts Padomes Direktīvā 75/442/EEK par atkritumiem⁽¹⁾) un minētās direktīvas I pielikumā).

Pieteikuma iesniedzējs kompetentajai iestādei sniedz precīzu informāciju par attiecīgā produkta sastāvu un deklarāciju, ka iepriekšminētā prasība tiek ievērota.

⁽¹⁾ OV L 194, 25.7.1975., 39. lpp.

1.2. Nosēdumi

Produkti nedrīkst saturēt kanalizācijas nosēdumus. To sastāvā drīkst būt tikai citi tādi nosēdumi (izņemot kanalizācijas nosēdumus), kas atbilst šādiem kritērijiem:

Nosēdumi identificēti kā viens no šādiem atkritumu veidiem, kas iekļauti atkritumu Eiropas sarakstā (kas noteikts ar Komisijas Lēmumu 2001/118/EK, ar ko groza Lēmumu 2000/532/EK ⁽²⁾):

02 03 05	augļu, dārzeņu, labības produktu, pārtikas eļļu, kakao, kafijas, tējas un tabakas; konservu; rauga un rauga ekstrakta; melases gatavošanas un fermentācijas uzņēmumu vietējo attīrīšanas iekārtu dūņas.
02 04 03	cukura ražošanas uzņēmumu vietējo attīrīšanas iekārtu dūņas.
02 05 02	piena pārstrādes uzņēmumos ražošanas notekūdeņu uzņēmumu vietējo attīrīšanas iekārtu dūņas.
02 06 03	maizes un konditorejas izstrādājumu uzņēmumu ražošanas uzņēmumu vietējo attīrīšanas iekārtu dūņas.
02 07 05	alkoholisko un bezalkoholisko dzērienu (izņemot kafijas, tējas un kakao) ražošanas uzņēmumu vietējo attīrīšanas iekārtu dūņas.

Nosēdumi jāsavāc no katras rašanās vietas atsevišķi, tas nozīmē, ka pēc attiecīgā ražošanas procesa nenotiek dažādu notekūdeņu vai nosēdumu sajaukšana.

Smago metālu maksimālā koncentrācija (mg/kg sausnas) atkritumos pirms to attīrīšanas atbilst 2. kritērijā noteiktajām prasībām.

Nosēdumi atbilst visiem pārējiem šajā pielikumā noteiktajiem ekomarķējuma piešķiršanas kritērijiem, un tādā gadījumā tie uzskatāmi par pietiekami stabilizētiem un sanitārajām prasībām atbilstošiem.

Pieteikuma iesniedzējs kompetentajai iestādei sniedz precīzu informāciju par attiecīgā produkta sastāvu un deklarāciju, ka visas iepriekšminētās prasības tiek ievērotas.

1.3. Minerālvielas

Minerālvielas nedrīkst būt iegūtas:

- teritorijās, kas pasludinātas par Kopienai nozīmīgām saskaņā ar Padomes 1992. gada 21. maija Direktīvu 92/43/EEK par dabisko dzīvotņu, savvaļas faunas un floras aizsardzību ⁽³⁾;
- *Natura 2000* tīklā iekļautajās teritorijās, ko veido īpaši aizsargājamās teritorijas saskaņā ar Padomes Direktīvu 79/409/EEK par savvaļas putnu aizsardzību ⁽⁴⁾ un teritorijās, uz kurām attiecas Direktīva 92/43/EEK, vai tām pielīdzināmās teritorijās, kas atrodas ārpus Eiropas Savienības, uz kurām attiecas ANO Konvencija par bioloģisko daudzveidību.

Pieteikuma iesniedzējs kompetentajai iestādei iesniedz attiecīgu iestāžu izdotu deklarāciju, ka šī prasība ir ievērota.

⁽²⁾ OV L 47, 16.2.2001., 1. lpp.

⁽³⁾ OV L 206, 22.7.1992., 7. lpp.

⁽⁴⁾ OV L 59, 25.4.1979., 1. lpp.

2. Bīstamu vielu saturs ierobežojumi

Augšanas substrātu organisko sastāvdaļu sausnā šādu elementu saturs nedrīkst pārsniegt turpmāk norādītās vērtības:

Elements	mg/kg (sausnas)
Zn	300
Cu	100
Ni	50
Cd	1
Pb	100
Hg	1
Cr	100
Mo (*)	2
Se (*)	1,5
As (*)	10
F (*)	200

(*) Dati par šo elementu saturu jāsniedz tikai par produktiem, kas satur materiālus no ražošanas procesu atkritumiem.

Piezīme. Šīs robežvērtības piemēro, ja valstu tiesību normās netiek paredzētas attiecīgas stingrākas prasības.

Pieteikuma iesniedzējs kompetentajai iestādei iesniedz attiecīgus testēšanas pārskatus un deklarāciju, ka šī prasība ir ievērota.

3. Produkta īpašības

Produkti nedrīkst samazināt dīdžību vai kavēt augu turpmāko augšanu un attīstību.

Pieteikuma iesniedzējs kompetentajai iestādei iesniedz attiecīgus testēšanas pārskatus un deklarāciju, ka šī prasība ir ievērota.

4. Veselība un drošība

Produktu piesārņojums ar svarīgākajiem patogēniem nedrīkst pārsniegt šādus maksimāli pieļaujamus līmeņus:

- salmonella: nekonstatē 25 g paraugā;
- helmintu oļiņas: nekonstatē 1,5 g paraugā. ⁽⁵⁾
- *E. Coli*: <1 000 MPN/g (MPN: most probable number – varbūtīgākais skaits) ⁽⁶⁾

Pieteikuma iesniedzējs kompetentajai iestādei iesniedz attiecīgus testēšanas pārskatus un citus dokumentus, un deklarāciju, ka šī prasība ir ievērota.

⁽⁵⁾ Produktiem, kuru organiskās vielas nav iegūtas tikai no zaļās masas, dārzeņu vai parku atkritumiem

⁽⁶⁾ Produktiem, kuru organiskās vielas iegūtas tikai no zaļās masas, dārzeņu vai parku atkritumiem

5. Dīgtspējīgas sēklas/sakņeni

Gatavajā produktā dīgtspēju saglabājušu nezāļu sēklu un agresīvu nezāļu augu daļu, ar kurām tās vairojas veģetatīvi, nedrīkst būt vairāk par divām vienībām litrā.

Pieteikuma iesniedzējs kompetentajai iestādei iesniedz deklarāciju, ka šī prasība ir ievērota, tai pievienojot attiecīgus testēšanas pārskatus un citus dokumentus.

6. Citi kritēriji

- a) produktu elektrovadītspēja nedrīkst pārsniegt 1,5 dS/m;
- b) attiecas tikai uz minerālajiem augšanas substrātiem:

Visos liela apjoma profesionālajos tirgos (t.i., ja pieteikuma iesniedzēja produkcijas realizācijas apjoms attiecīgās valsts profesionālajā tirgū pārsniedz 30 000 m³ lietotājiem jāsniedz pilnīga informācija par visām izlieto to augšanas substrātu noglabāšanas vai pārstrādes iespējām. Šī informācija jāiekļauj produkta aprakstā, ko dod kopā ar produktu.

Pieteikuma iesniedzējs kompetentajai iestādei sniedz informāciju par šādām iespējām un to vērtējumu, jo īpaši:

- savākšanas, pārstrādes veidu un noglabāšanas aprakstus. Noteikti jāparedz, ka plastmasas jāatdala no substrāta minerālās/organiskās daļas un jāpārstrādā atsevišķi;
- savāktā augšanas substrāta gada apjoms (kopā) un pārstrādes apjoms (atsevišķi pa veidiem).

Pieteikuma iesniedzējam jāiesniedz liecības par to, ka pēc tilpuma vismaz 50 % no izlieto tā augšanas substrāta tiek pārstrādāti.

7. Kopā ar produktu sniedzamā informācija

Vispārīga informācija.

Uz iepakojuma vai atsevišķas produkta apraksta lapas kopā ar produktu jāsniedz šāda informācija:

- a) par tirdzniecību atbildīgās struktūras nosaukums un adrese;
- b) deskriptors, ar ko norāda konkrētā produkta veidu, tajā iekļaujot formulējumu "AUGŠANAS SUBSTRĀTS";
- c) partijas identifikācijas kods;
- d) daudzums (masas vai tilpuma vienībās);
- e) produkta ražošanai izmantotie galvenie izejmateriāli (kuru tilpuma daļa pārsniedz 5 %).

Ja vajadzīgs, uz iepakojuma vai atsevišķas produkta apraksta lapas jāsniedz šāda produkta lietošanas informācija:

- a) ieteicamie glabāšanas apstākļi un ieteicamais izlietošanas termiņš;
- b) norādījumi par darba drošību un lietošanas drošumu;
- c) produktam paredzētā lietojuma un lietošanas ierobežojumu apraksts;
- d) dati par ražojuma piemērotību īpašām augu grupām (piem., kalcifobi vai kalcifili augi);
- e) pH, oglekļa un slāpekļa attiecība (C/N);
- f) dati par organisko vielu stabilitāti (stabilas vai ļoti stabilas) saskaņā ar valsts vai starptautisko standartu;
- g) dati par ieteicamajiem lietošanas paņēmieniem;

h) lietošanai amatieriem: produkta ieteicamā deva, kas izteikta kilogramos vai litros uz platības vienību (m²) gadā.

No minētās informācijas kādus datus var nenorādīt tikai tad, ja pieteicējs pietiekami pamato šādu rīcību.

Piezīme. Šī informācija jāsniedz, ja valsts tiesību normās nav noteikts citādi.

Precīza informācija

Rādītājs	Noteikšanas metodes
Daudzums	EN 12580
pH	EN 13037
Elektrovadītspēja	EN 13038
Oglekļa un slāpekļa attiecība (C/N)	C/N (*)
Smagie metāli (Cd, Cr, Cu, Pb, Ni, Zn)	EN 13650
Hg	ISO 16772
Salmonellas	ISO 6579
Helmintu oļiņas	prXP X 33-017
E. Coli	ISO 11866-3

(*) Oglekļa saturs = organisko vielu saturs (EN 13039) × 0,58; N kop. (prEN 13654/1-2).

8. Ekomarķējumā norādāmā informācija

Ekomarķējuma 2. ailē iekļauj šādu tekstu:

- materiālu var pārstrādāt atkārtotai izmantošanai;
- veicina materiālu izmantošanu, kas iegūti, iespējami neizjaucot līdzsvaru dabā, un tādējādi samazinot vides stāvokļa pasliktināšanos.

KOMISIJAS LĒMUMS

(2006. gada 15. decembris)

ar kuru nosaka Komisijas standarta drošības pasākumus un trauksmes stāvokļus un groza tās
reglamentu attiecībā uz darbības kārtību krīzes situāciju pārvarēšanā

(2007/65/EK)

EIROPAS KOPIENU KOMISIJA,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu, un jo īpaši tā
218. panta 2. punktu,

ņemot vērā Eiropas Atomenerģijas kopienas dibināšanas līgumu,
un jo īpaši tā 131. pantu,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienību, un jo īpaši tā 28.
panta 1. punktu un 41. panta 1. punktu,

tā kā:

(1) Komisijai ir lietderīgi ieviest darbības kārtību un pasākumus
krīžu un ārkārtas situāciju (turpmāk tekstā – “krīzes
situācijas”) pārvarēšanai, un jo īpaši, lai nodrošinātu, ka
visus vajadzīgos lēmumus var pieņemt pēc iespējas
efektīvāk un ātrāk, vienlaikus nodrošinot, ka pār tiem
saglabājas politiska kontrole.

(2) Komisijai jāparedz krīzes pārvarēšanas darba struktūra.

(3) Cita starpā jāizveido kārtība un pasākumi, lai risinātu krīzes
situācijas drošības aspektus. Skaidrības labad, jānosaka arī
kārtība un pasākumi, kas izmantojami parastos drošības
apstākļos.

(4) Laba krīzes situāciju pārvarēšana ir saistīta ar iespēju ātri
brīdināt personālu par apdraudējuma būtību un par
veicamajiem aizsargpasākumiem.

(5) Šībrīža prakse dalībvalstīs un citās starptautiskās organizā-
cijās liecina, ka trauksmes stāvokļu sistēmas izveide ir
visefektīvākais veids, kā nodrošināt, ka, reaģējot uz
novērtēto riska līmeni, tiek veikti pareizi un samērīgi
drošības pasākumi. Tādēļ jāizveido sistēma, kas ietver
standarta drošības pasākumus un trīs trauksmes stāvokļus.
Sistēmu izmanto visās Komisijas telpās.

(6) Komisijas noteikumi par drošību, kas pievienoti tās
iekšējam reglamentam ar Komisijas Lēmumu 2001/844/
EK, EOTK, *Euratom* ⁽¹⁾, paredz, ka Komisijas loceklis ir
atbildīgs par drošības jautājumiem un par Komisijas
drošības politikas īstenošanu.

(7) Minēto drošības noteikumu pielikuma 2. iedaļā noteiktie
vispārīgie principi paredz vispārīgus likumības, pārredza-
mības, atbildības un subsidiaritātes (proporcionalitātes)
principus, ko piemēro arī krīzes pārvarēšanai.

(8) Atbildības sadalījums Komisijā un Kopienas delegāciju īpašā
situācija trešās valstīs prasa konkrētas procedūras un
atšķirīgus rīcības veidus atkarībā no tā, vai drošības
pasākumi piemērojami Komisijas telpām dalībvalstīs vai
trešās valstīs.

(9) Saskaņā ar valsts dienesta nepārtrauktības principu Kom-
isijai jāspēj pildīt tās uzdevumi jebkādos apstākļos atbilstoši
Līgumos noteiktajam. Līdz ar to ārkārtēju un neparedzētu
notikumu gadījumā, kuru dēļ Komisijai ir neiespējami
pieņemt lēmumus kā kolēģijai, izmantojot tās regla-
mentā ⁽²⁾ paredzēto rakstisko vai mutisko procesu, Kom-
isijas priekšsēdētājam jābūt ārkārtas pilnvarām veikt visus
pasākumus, kas konkrētajā situācijā uzskatāmi par steidza-
miem un nepieciešamiem.

(10) Tādējādi attiecīgi jāgroza Komisijas noteikumi par darbības
kārtību krīzes pārvarēšanai, kas pievienoti tās iekšējam
reglamentam ar Lēmumu 2003/246/EK, *Euratom* ⁽³⁾.
Skaidrības labad tos aizstāj ar šo lēmumu.

IR NOLĒMUSI ŠĀDI.

1. pants

1. Krīzes sistēmu vada Vadības grupa saskaņā ar 2. punktu. To
atbalsta Komisijas Drošības direktorāta direktora izveidota
Operatīvā komanda un Kontroles komanda.

2. Vadības grupas priekšsēdētājs ir ģenerālsēkretāra vietnieks.
Grupā ietilpst Komisijas priekšsēdētāja kabineta loceklis un
Komisijas loceklis, kas atbild par drošības jautājumiem, Komisijas
Drošības direktorāta direktors, Juridiskā dienesta, Personāla un
vadības ģenerāldirektorāta, Budžeta, Komunikācijas, Tiesiskuma,
brīvības un drošības ģenerāldirektorāta, Ārējo sakaru, Informā-

⁽¹⁾ OV L 317, 3.12.2001., 1. lpp. Lēmumā jaunākie grozījumi izdarīti ar
Lēmumu 2006/548/EK, *Euratom* (OV L 215, 5.8.2006., 38. lpp.).

⁽²⁾ OV L 347, 30.12.2005., 83. lpp.

⁽³⁾ OV L 92, 9.4.2003., 14. lpp.

tikas ģenerāldirektorāta ģenerāldirektori, kā arī citas personas, ko ģenerālsēkretāra vietnieks uzskata par vajadzīgu iekļaut grupas sastāvā atkarībā no apstākļiem.

3. Ja krīzes situācija rodas ārpus Eiropas Savienības, Vadības grupas sanāksmēs aicina piedalīties Komisāra ārējo sakaru jautājumos kabineta locekli.

4. Vadības grupa atbild par ieteikumu sniegšanu Komisijai un jo īpaši Komisijas loceklim, kas atbild par drošības jautājumiem, par to, kādi atbilstīgi pasākumi jāveic, lai aizsargātu Komisijas darbiniekus un īpašumus un nodrošinātu tās darbības efektivitāti krīzes situācijas gadījumā.

5. Vadības grupas priekšsēdētājs par notikumu gaitu pastāvīgi informē Komisijas priekšsēdētāju, Komisijas locekli, kas atbild par drošības jautājumiem, kā arī katru Komisijas locekli, kas iesaistīts krīzes situācijas pārvarēšanā.

6. Lai Drošības direktorāts varētu pildīt savus pienākumus, dienests darbojas 24 stundas diennaktī, septiņas dienas nedēļā, pastāvīgi klātesot vismaz divām amatpersonām.

2. pants

1. Eiropas Savienības teritorijā Komisijas loceklis, kas atbild par drošības jautājumiem, jebkurā laikā var likt Komisijas Drošības direktorāta direktoram iedarbināt krīzes pārvarēšanas sistēmu.

2. Ja krīzes situācija rodas ārpus Eiropas Savienības, lēmumu iedarbināt krīzes pārvarēšanas sistēmu kopīgi pieņem Komisijas locekļi, kas atbildīgi par ārējām attiecībām un par drošības jautājumiem.

3. pants

1. Lai lēmumus varētu pieņemt pietiekami ātri, tādējādi nodrošinot Komisijas darbinieku (tostarp viņu veselības aizsardzību darba vietā), datu, ēku un citu īpašumu aizsardzību pret jebkura veida draudiem un nodrošinot Komisijas darbspēju, situācijās, kad steidzamības dēļ nevar izmantot parastās lēmumu pieņemšanas procedūras, piemēro 2. un 3. punktu.

2. Ja Eiropas Savienības teritorijā rodas krīzes situācija, Komisijas loceklis, kas atbild par drošības jautājumiem, var pieņemt visus lēmumus, ko viņš uzskata par vajadzīgiem, lai aizsargātu Komisijas darbiniekus un īpašumus attiecīgu draudu gadījumā.

Ārkārtējas steidzamības gadījumā lēmumus, kas līdzīgi pirmajā apakšpunktā minētajiem lēmumiem, var pieņemt Komisijas Drošības direktorāta direktors, iespēju robežās apspriežoties ar Vadības grupu. Par minēto pilnvaru izmantošanu tūlīt paziņo Komisijas loceklim, kas atbild par drošības jautājumiem, lai tas to

varētu izskatīt un vajadzības gadījumā vizēt, grozīt vai atsaukt. Vadības grupas priekšsēdētāju un Komisijas locekli, kas atbild par drošības jautājumiem, informē vienlaicīgi.

3. Ja ārpus Eiropas Savienības teritorijas rodas krīzes situācija, ārkārtējas steidzamības situācijās Komisijas misijas vai Kopienas delegācijas vadītājs var pieņemt lēmumus, kas līdzīgi 2. punkta pirmajā apakšpunktā paredzētajiem. Par šo pilnvaru izmantošanu paziņo Komisijas loceklim, kas atbild par ārējām attiecībām, kurš nekavējoties informē Komisijas locekli, kas atbild par drošības jautājumiem. Abi Komisijas locekļi kopīgi pārskata šos lēmumus un vajadzības gadījumā vizē, groza vai atsauc. Vadības grupas priekšsēdētāju un Komisijas locekli, kas atbild par drošības jautājumiem, informē vienlaicīgi.

4. Visus lēmumus, kas pieņemti saskaņā ar šo pantu, iesniedz izskatīšanai un attiecīgā gadījumā vizēšanai, grozīšanai vai atsaukšanai nākamajā Komisijas kolēģijas sanāksmē.

4. pants

1. Ārkārtēju un neparedzētu notikumu gadījumā, kuru dēļ Komisijai ir neiespējami lemt kā kolēģijai, izmantojot rakstisko vai mutisko procesu, kā noteikts tās reglamenta 4. pantā, Komisijas priekšsēdētājs var Komisijas vārdā un saskaņā ar tās atbildību veikt visus pasākumus, kas konkrētajā krīzes situācijā tiek uzskatīti par steidzamiem un nepieciešamiem, lai pasargātu Kopienas sabiedriskās intereses, ievērotu Kopienas tiesiskos pienākumus vai novērstu izbēgamu kaitējumu Kopienas iestādēm vai organizācijām, dalībvalstīm vai Savienības pilsoņiem un uzņēmumiem.

2. Priekšsēdētājs rīkojas, ciktāl tas ir izpildāms, pēc apspriešanās ar struktūrvienībām, kurām ir lēģitīmas intereses, un Komisijas locekļiem, kas spēj pildīt savus pienākumus.

3. Visus lēmumus, kas pieņemti saskaņā ar šo pantu, iesniedz kolēģijā pārskatīšanai un vajadzības gadījumā vizēšanai, grozīšanai vai atsaukšanai, tiklīdz ir radīti kolēģijas darbībai nepieciešamie apstākļi.

5. pants

Komisijas reglamentā paredzētos noteikumus par aizvietošanu un noteikumus, ar kuriem tie stājas spēkā, šim lēmumam piemēro *mutatis mutandis*.

6. pants

Ir izveidota sistēma, kas ietver standarta drošības pasākumus un trīs trauksmes stāvokļus. Šai sistēmai un atbilstošajiem drošības pasākumiem jābūt tādiem, kā noteikts pielikumā. Sistēmu izmanto visās Komisijas telpās.

7. pants

Ir svītroti Komisijas noteikumi par darbības kārtību krīzes situāciju pārvarēšanai, kas ar Lēmumu 2003/246/EK, Euratom, pievienoti tās reglamentam.

8. pants

Šis lēmums neietekmē Komisijas noteikumus, ar ko izveido ARGUS vispārējo trauksmes sistēmu un kas ar Komisijas Lēmumu 2006/25/EK, Euratom ⁽⁴⁾, ir pievienoti tās reglamentam.

9. pants

Šis lēmums stājas spēkā tā pieņemšanas dienā.

To publicē Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.

Briselē, 2006. gada 15. decembrī.

Komisijas vārdā –
priekšsēdētāja vietnieks
Siim KALLAS

⁽⁴⁾ OV L 19, 24.1.2006., 20. lpp.

PIELIKUMS

STANDARTA DROŠĪBAS PASĀKUMI UN TRAUKSMES STĀVOKĻI

1. iedaļa

Komisijas telpās izmanto drošības sistēmu, kurā ietilpst standarta drošības pasākumi un trīs trauksmes stāvokļi, kas atbilst draudu esībai. Standarta drošības pasākumus un trauksmes stāvokļus no pirmā līdz trešajam līmenim, kas atbilst pieaugošam draudu līmenim, kas sīkāk izklāstīts 1. papildinājumā, apzīmē ar krāsu kodiem "BALTS", "DZELTENS", "ORANŽS" un "SARKANS".

2. iedaļa

Standarta drošības pasākumus, kurus apzīmē ar krāsu kodu "BALTS" un kas ir norādīti 2.A un 2.B papildinājumā, piemērojami tad, ja nav identificēts īpašs drošības drauds.

Šī pielikuma 2.A papildinājumā uzskaitītie standarta drošības pasākumi piemērojami Eiropas Komisijas telpās, kas atrodas Eiropas Savienības dalībvalstīs.

Šī pielikuma 2.B papildinājumā uzskaitītie standarta drošības pasākumi piemērojami Eiropas Komisijas telpās, kas atrodas trešās valstīs.

3. iedaļa

1. Eiropas Savienības teritorijā Komisijas Drošības direktorāta direktors ir pilnvarots mainīt standarta drošības pasākumu "BALTS" piemērošanu, lai ņemtu vērā vietēju vai īslaicīgu draudu novērtējumu. Direktors par savu rīcību un tās iemesliem nekavējoties informē Komisijas locekli, kas atbild par drošības jautājumiem, un Vadības grupas priekšsēdētāju.

Neietekmējot 4. iedaļas 3. punkta a) apakšpunktu, Komisijas loceklis, kas atbild par drošības jautājumiem:

- a) lemj par drošības līmeņa paaugstināšanu uz trauksmes stāvokli "DZELTENS", "ORANŽS" vai "SARKANS", par trauksmes stāvokļa samazināšanu vai atgriešanos pie standarta drošības pasākumiem "BALTS";
- b) lemj, kuru no konkrētajiem trauksmes stāvokļu pasākumiem jāveic, ņemot vērā konkrēto drošības situāciju. Pieņemot šos lēmumus, Komisijas loceklis ņem vērā Komisijas Drošības direktorāta direktora ieteikumus.

Ārkārtējas steidzamības situācijās, ja drošības situācija prasa tūlītēju trauksmes stāvokļa maiņu, Komisijas Drošības direktorāta direktors pieņem iepriekšējā punktā prasītos lēmumus. Direktors par savu rīcību un tās iemesliem nekavējoties informē Komisijas locekli, kas atbild par drošības jautājumiem, un Vadības grupas priekšsēdētāju. Ja iespējams, Komisijas Drošības direktorāta direktors apspriežas ar Vadības grupu atbilstoši šā lēmuma 1. panta 2. punktam.

2. Ārpus Eiropas Savienības ģenerāldirektors ārējo sakaru jautājumos ir pilnvarots mainīt standarta drošības pasākumu "BALTS" piemērošanu, lai ņemtu vērā vietējo situāciju. Ģenerāldirektors par savu rīcību un tās iemesliem nekavējoties informē Komisijas locekli, kas atbild par ārējām attiecībām, kurš tūlīt informē Komisijas locekli, kas atbild par drošības jautājumiem, un Vadības grupas priekšsēdētāju.

Neietekmējot 4. iedaļas 3. punkta a) apakšpunktu, Komisijas locekļi, kas atbild par ārējām attiecībām un drošības jautājumiem, kopīgi lemj:

- a) par drošības līmeņa paaugstināšanu uz trauksmes stāvokli "DZELTENS", "ORANŽS" vai "SARKANS", par trauksmes stāvokļa samazināšanu vai atgriešanos pie standarta drošības pasākumiem "BALTS";
- b) kuru no konkrētajiem trauksmes stāvokļu pasākumiem jāveic, ņemot vērā konkrēto drošības situāciju. Pieņemot šos lēmumus, Komisijas locekļi ņem vērā Komisijas Drošības direktorāta direktora ieteikumus.

Ārkārtējas steidzamības situācijās, ja drošības situācija prasa tūlītēju trauksmes stāvokļa maiņu, Komisijas misijas vai EK delegācijas vadītājs pieņem 2. punktā prasītos lēmumus. Vadītājs par savu rīcību un tās iemesliem nekavējoties

informē Komisijas locekli, kas atbild par ārējām attiecībām, kurš tūlīt informē Komisijas locekli, kas atbild par drošības jautājumiem, un Vadības grupas priekšsēdētāju.

4. iedaļa

1. *Komisijas pārstāvniecības, reģionālās pārstāvniecības un ES misijas starptautiskajās organizācijās dalībvalstīs*
 - a) Komisijas Drošības direktorāts sagatavo vadlīnijas, kas jāievēro Komisijas pārstāvniecībās un reģionālajās pārstāvniecībās. Šīs vadlīnijas izstrādā kopā ar attiecīgi Komunikācijas ģenerāldirektorātu un Ārējo sakaru ģenerāldirektorātu, un tajās ņem vērā visus Komisijas Drošības direktorāta veiktos draudu novērtējumus. Attiecīgi Komunikācijas ģenerāldirektorāts un Ārējo sakaru ģenerāldirektorāts atbild par konkrēto drošības pasākumu īstenošanu, darbību un izpildi.
 - b) Ja Komisijas pārstāvniecības vai reģionālās pārstāvniecības dalībvalstīs vadītājs uzskata par nepieciešamu mainīt trauksmes stāvokli, viņš iesniedz pieprasījumu Komisijas Drošības direktorātam un kopijas attiecīgi Komunikācijas ģenerāldirektorātam vai Ārējo sakaru ģenerāldirektorātam, kas analizē situāciju un pārsūta pieprasījumu izvērtēšanai Komisijas loceklim, kas atbild par drošības jautājumiem.
 - c) Ārkārtējas steidzamības situācijās Komisijas pārstāvniecības vai reģionālās pārstāvniecības dalībvalstīs vadītājs var pieņemt jebkādu lēmumu, kas tiek uzskatīts par nepieciešamu, lai aizsargātu no apdraudējuma personālu un īpašumus. Par šo pilnvaru izmantošanu nekavējoties paziņo Komisijas Drošības direktorātam, nosūtot kopijas arī attiecīgi Komunikācijas ģenerāldirektorātam vai Ārējo sakaru ģenerāldirektorātam, kas savukārt ziņo Komisijas loceklim, kas atbild par drošības jautājumiem, pārskatīšanai un vajadzības gadījumā vizēšanai, grozīšanai vai atsaukšanai. Vadības grupas priekšsēdētāju un Komisijas locekli, kas atbild par drošības jautājumiem, informē vienlaicīgi.
2. *Kopīgais pētniecības centrs*
 - a) Komisijas Drošības direktorāts sagatavo vadlīnijas, kas jāievēro Komisijas Kopīgajā pētniecības centrā. Šīs vadlīnijas izstrādā kopā ar Kopīgo pētniecības centru, un tajās ņem vērā visus Komisijas Drošības direktorāta veiktos draudu novērtējumus. Kopīgais pētniecības centrs atbild par konkrēto drošības pasākumu īstenošanu, darbību un izpildi.
 - b) Ja Komisijas Kopīgā pētniecības centra vadītājs uzskata par vajadzīgu mainīt trauksmes stāvokli, viņš iesniedz pieprasījumu Komisijas Drošības direktorātam, kas analizē situāciju un pārsūta pieprasījumu izskatīšanai Komisijas loceklim, kas atbild par drošības jautājumiem.
 - c) Ārkārtējas steidzamības situācijās Komisijas Kopīgā pētniecības centra vadītājs var pieņemt jebkādu lēmumu, kas tiek uzskatīts par nepieciešamu, lai aizsargātu no apdraudējuma personālu un īpašumus. Par minēto pilnvaru izmantošanu tūlīt paziņo Komisijas loceklim, kas atbild par drošības jautājumiem, lai tas to varētu izskatīt un vajadzības gadījumā vizēt, grozīt vai atsaukt. Vadības grupas priekšsēdētāju un Komisijas locekli, kas atbild par drošības jautājumiem, informē vienlaicīgi.
3. *Komisijas EK delegācijas un misijas valstīs, kas neietilpst Eiropas Savienībā*
 - a) Par trauksmes stāvokli katrā EK delegācijā valstīs, kas neietilpst ES, kopīgi lemj Komisijas loceklis, kas atbild par ārējām attiecībām, un Komisijas loceklis, kas atbild par drošības jautājumiem.
 - b) Ārkārtējas steidzamības situācijās vai tad, ja situācijas dēļ nav iespējama konsultēšanās, Komisijas EK delegācijas vadītājs var pieņemt jebkādu lēmumu, kas tiek uzskatīts par nepieciešamu, lai aizsargātu no apdraudējuma personālu un īpašumus, tostarp īslaicīgi mainot trauksmes stāvokli. EK delegācijas vadītājs par šo pilnvaru izmantošanu un jebkādam trauksmes stāvokļa izmaiņām nekavējoties paziņo Komisijas loceklim, kas atbild par ārējām attiecībām, kurš savukārt par veiktajām darbībām un to iemesliem tūlīt informē Komisijas locekli, kas atbild par drošības jautājumiem. Vadības grupas priekšsēdētāju un Komisijas locekli, kas atbild par drošības jautājumiem, informē vienlaicīgi.
 - c) Ja Komisijas misijas vai EK delegācijas vadītājs uzskata par nepieciešamu mainīt trauksmes stāvokli situācijās, kuras nav minētas iepriekšējā punktā, viņš iesniedz pieprasījumu ģenerāldirektoram ārējo sakaru jautājumos, kas ziņos Komisijas Drošības direktorāta direktoram. Atļauju mainīt trauksmes stāvokli kopīgi dos Komisijas loceklis, kas atbild par ārējām attiecībām, un Komisijas loceklis, kas atbild par drošības jautājumiem.

*1.Papildinājums***DROŠĪBAS TRAUKSMES STĀVOKĻI KOMISIJĀ****Ievads**

Trauksmes stāvoklis nozīmē drošības pasākumu kopumu, kas paredzēti, lai nodrošinātu konkrētu aizsardzības pakāpi Komisijas personālam, informācijai, ēkām un citiem īpašumiem pret jebkādiem draudiem, un nodrošinātu Komisijas darbības spēju. Šie drošības pasākumi tiek īstenoti un pārtraukti vispārējā vai izlases veidā, draudu līmenim pieaugot vai samazinoties.

Trauksmes stāvoklī jāveic sīki izstrādāti pasākumi, ko atbilstoši draudu raksturam īsteno Drošības direktorāts vai delegācijas, ko skar krīzes situācija, vadītājs. Pasākumu kopumi ir noteikti atsevišķā lēmumā.

Standarta drošības pasākumi “BALTS”

Standarta drošības pasākumus ar kodu “BALTS” lieto, ja nav identificēts nozīmīgs drošības drauds. Šie standarta drošības pasākumi ir piemērojami ikdienā. Tie norāda uz normālu drošības situāciju un nodrošina minimālu pieņemamu drošības līmeni. Tie ir Komisijas telpās piemēroto drošības pasākumu pamats.

Trauksmes stāvoklis “DZELTENS”

Trauksmes stāvoklis “DZELTENS” stājas spēkā, ja tiek izteikti draudi vai notiek ārkārtēji notikumi, kas apdraud personālu, datus, ēkas un citus īpašumus un kas, iespējams, var negatīvi ietekmēt Eiropas Komisiju vai tās darbību.

Trauksmes stāvoklis “ORANŽS”

Trauksmes stāvoklis “ORANŽS” stājas spēkā, ja tiek izteikti draudi vai notiek ārkārtēji notikumi, kas apdraud personālu, datus, ēkas un citus īpašumus un kuru mērķis ir Eiropas Komisija vai tās darbība, pat ja nav noteikts konkrēts uzbrukuma objekts, mērķis vai laiks.

Trauksmes stāvoklis “SARKANS”

Trauksmes stāvoklis “SARKANS” stājas spēkā, ja Eiropas Komisija vai tās darbība kļūst par draudu vai ārkārtēju notikumu mērķi, kas apdraud tās personālu, datus, ēkas un citus īpašumus. Šie draudi ir skaidri un noteikti, un var īstenoties jebkurā brīdī.

2.A Papildinājums

**STANDARTA DROŠĪBAS PASĀKUMI, KAS PIEMĒROJAMI EIROPAS SAVIENĪBAS DALĪBVALSTU TERITORIJĀ
ESOŠAJĀS EIROPAS KOMISIJAS TELPĀS****Ievads**

Standarta drošības pasākumi ir noteikti vispārīgos vilcienos un, piemērojot, tiks papildināti ar sīki izstrādātiem norādījumiem tiem dienestiem, kas būs atbildīgi par šo pasākumu īstenošanu. Komisijas Drošības direktorāts uzņemas sagatavot šos sīki izstrādātos norādījumus, kā arī apņemas uzraudzīt to īstenošanu.

1. *Piemērošanas noteikumi*

Šie standarta drošības pasākumi ir vispārēji piemērojami. Tie nodrošina tādu drošības līmeni, kas ir atbilstošs situācijai, kad nav paaugstināta draudu līmeņa. Šo situāciju apzīmē ar krāsu kodu "BALTS". Tie ir Komisijas telpās piemēroto drošības pasākumu pamats.

2. *Komunikācija ārpus Komisijas*

- a) Komisijas Drošības direktorāts nodibina un uztur kontaktus ar vietējo un valsts policiju dalībvalstīs, jo īpaši Beļģijā un Luksemburgā. Komisijas Drošības direktorāts izveido kontaktpunktus regulārai apmaiņai ar abpusēji interesējošu informāciju, jo īpaši attiecībā uz drošības pasākumiem. Vajadzības gadījumā tiek organizētas koordinācijas sanāksmes.
- b) Komisijas Drošības direktorāts nodibina un uztur kontaktus ar dalībvalstu drošības dienestiem. Direktorāts kontaktpunktu starpā nodibina regulāru apmaiņu ar abpusēji interesējošu informāciju. Vajadzības gadījumā direktorāts notur koordinācijas sanāksmes.
- c) Komisijas Drošības direktorāts nodibina un uztur kontaktus ar citu Kopienas iestāžu drošības dienestiem. Direktorāts kontaktpunktu starpā nodibina regulāru apmaiņu ar abpusēji interesējošu informāciju. Vajadzības gadījumā direktorāts notur koordinācijas sanāksmes.

3. *Komunikācija Komisijā*

Komisijas Drošības direktorāts informē visus jaunos darbiniekus, tostarp pagaidu darbiniekus, valstu ekspertus un līgumdarbiniekus par standarta drošības pasākumiem, kas piemērojami Komisijas telpās. Informētības veicināšana galvenokārt akcentēs Komisijas amatpersonu personīgo atbildību šādās jomās: piekļuve Komisijas telpām, apmeklētāji, noteikumi, kas nosaka sanāksmju organizēšanu, pasta sistēmas izmantošana, e-pasta izmantošana, tālruna sakaru drošības aspekti un ES slepenā informācija un tās izmantošana.

4. *Fiziskā aizsardzība/piekļuves kontrole*4.1. *Piekļuves kontroles principi*

- a) Ieeja Komisijas telpās ir atļauta, tikai pamatojoties uz principu "nepieciešama piekļuve". Komisijas Drošības direktorāts nosaka darbības principus, saskaņā ar kuriem tiek kontrolēta piekļuve Eiropas Komisijas ēkām vai to daļām.
- b) Visām personām, kas iekļūst Komisijas ēkā, jābūt Komisijas Drošības direktorāta atzītai derīgai caurlaidei. Visām personām, kas iekļūst Komisijas ēkās, ir pienākums ievērot visus Komisijas Drošības direktorāta vai apsardzes dienesta darbinieka dotos drošības norādījumus.
- c) Visām personām Komisijas ēkās un telpās jebkurā laikā jātur derīga caurlaide skaidri saredzamā vietā.
- d) Dažādām darbinieku kategorijām sadarbībā ar Komisijas Drošības direktorātu izveido laika grafiku piekļuvei Komisijas ēkām.

- e) Ārpus iepriekš minētā grafika, ieskaitot nedēļas nogales un brīvdienas, personas, kurām ir Komisijas dienesta apliecība, izdara ierakstu reģistrā, kas atrodas ēkas reģistratūrā. Visiem pārējiem darbiniekiem papildus personas datu ierakstīšanai reģistrā jāuzrāda derīga atļauja, kas ļauj piekļūt Komisijas ēkai. Šo atļauju piešķir Komisijas Drošības direktorāts pēc atbildīgā dienesta pieprasījuma, un to pārsūta attiecīgajai reģistratūrai saskaņā ar spēkā esošo kārtību.

4.2. Derīgas caurlaides

- a) Dienesta apliecības izsniedz komisāriem un Komisijas personālam, t. i., personām, uz kurām attiecas Civildienesta noteikumi vai Eiropas Kopienų pārējo darbinieku nodarbināšanas kārtība, valstu norīkotiem ekspertiem un, ja nepieciešams, arī citu Komisijas telpās atrodošos iestāžu, aģentūru un citu organizāciju darbiniekiem. Citu ES iestāžu dienesta apliecības tiek atzītas, pamatojoties uz vienošanos ar attiecīgo iestādi.
- b) Piekļuves kartes izsniedz visiem citiem darbiniekiem, kam nepieciešama piekļuve Komisijas ēkām, lai pildītu līgumsaistības ar Komisijas dienestiem. Personālam ar fiksēta termiņa līgumu karšu derīguma termiņš nepārsniedz līguma darbības laiku, ja vien to neatļauj Komisijas Drošības direktorāts. Piekļuves kartes derīguma termiņš šādām personām nekad nepārsniedz tekošā gada beigas. Ja Eiropas Parlamenta loceklis vēlas iekļūt Komisijas ēkā, viņš to var darīt, uzrādot dežūrējošajam apsardzes darbiniekam savu Eiropas Parlamenta izsniegto piekļuves karti, un viņam nav jāiziet papildu drošības pārbaudes, kas tiek prasītas ārējiem apmeklētājiem.
- c) *Laissez-passer* caurlaides Komisijas Drošības direktorāts izsniedz pamatotu iemeslu dēļ, kas attaisno piekļuvi Komisijas ēkām.
- d) Preses caurlaides: Žurnālistu akreditācijas pieprasījumus apstrādā Komunikācijas ģenerāldirektorāts sadarbībā ar Padomi un valstu dienestiem. Ja akreditācijas pieprasījumu apstiprina, Komunikācijas ģenerāldirektorāts lūdz Komisijas Drošības direktorātu izsniegt caurlaidi.
- e) Apmeklētāju caurlaides vai līgumdarbu izpildītāju caurlaides izsniedz apmeklētājiem uz īsu laiku Komisijas ēku reģistratūrā pēc autentiska personu apliecinoša dokumenta pārbaudes.
- f) Tikai dienesta apliecību turētāji var aicināt apmeklētājus Komisijas ēkās. Ja Komisijas struktūrvienība, kas atbild par citu derīgu caurlaižu turētājiem, vēlas ielūgt apmeklētājus, tā var iesniegt Komisijas Drošības direktorātam pamatotu pieprasījumu.
- g) Komisijas amatpersonu ģimenes locekļus, kas pieprasa piekļuvi administratīvām teritorijām, uzskata par apmeklētājiem.
- h) Visas dienesta apliecības un caurlaides ir Komisijas īpašums, un tās pēc Komisijas Drošības direktorāta pieprasījuma tiek nodotas atpakaļ direktorātam. Komisijas dienesti, kas lūguši Komisijas Drošības direktorātu izsniegt derīgas caurlaides, nodrošina, ka caurlaide tiek nodota atpakaļ Komisijas Drošības direktorātam vai nu līguma termiņa beigās, vai arī tad, ja caurlaides izsniegšanas pamatojums vairs nav spēkā.

4.3. Komisijas telpu apmeklētāju kategorijas

- a) Individuālos apmeklētājus Komisijas administratīvajās teritorijās pavada persona, kurai ir Komisijas dienesta apliecība. Administratīvās teritorijas ir tās Komisijas telpu daļas, kas nav publiski pieejamas telpas un kas attiecas uz Komisijas darbību. Apmeklētājus sagaida pie reģistratūras un apmeklējuma beigās pavada atpakaļ līdz reģistratūrai. Individuāliem apmeklētājiem neļauj pārvietoties pa Komisijas telpām bez pavadības.
- b) Apmeklētāji, kas piedalās sanāsmēs un pasākumos. Ģenerāldirektorāts, kabinets vai dienests, kas atbild par sanāsmēm un pasākumiem, tās iestādes reģistratūrā, kur pasākumam jānotiek, nodrošina dalībniekiem apmeklētāju nozīmīšu izsniegšanu. Dalībniekam jātur nozīmīte redzamā vietā viņa klātbūtnes laikā Komisijas ēkā, kurā notiek pasākums.
- c) Līgumdarbu izpildītājiem ļauj piekļūt tikai konkrēta iemesla dēļ, un šādas personas saņem īslaicīgu caurlaidi pēc autentiska personu apliecinoša dokumenta pārbaudes. Pirms piekļūšanas Komisijas ēkām, jāievēro procedūras, kas regulē piekļuvi un apmeklētāju reģistrāciju.

- d) Piekļuves kontrole tiek veikta visu laiku, pat ēkas evakuācijas vai ārkārtas situācijas gadījumā.
- e) Komisijas dienests, kas atbild par veselību un drošumu darbvietā, savlaicīgi paziņo par visām evakuācijas mācībām Komisijas Drošības direktorātam, lai nodrošinātu piekļuves kontroli mācību laikā un pēc tām.
- f) Darbuzņēmēji, kas veic piegādes Komisijas ēkai, uzrāda preču kravas sarakstu, kurā sīkāk norādīts piegādes veikšanas iemesls. Par jebkādu šīs procedūras pārkāpumu tiek nekavējoties paziņots Komisijas Drošības direktorātam.
- g) Ja personai neļauj iekļūt vienā vai vairākās Komisijas ēkās, šo informāciju pārsūta Komisijas Drošības direktorātam, kas veic vajadzīgos pasākumus.
- h) Komisijas ēku apmeklētājiem un to personīgajām mantām var veikt tehniskas pārbaudes, piemēram, pārmeklēt un pārbaudīt bagāžu.

4.4. Īpaši nozīmīgu personu (VIP) vizītes

Komisijas Drošības direktorāts atbild par drošības pasākumiem saistībā ar visām oficiālajām vizītēm, kas notiek Komisijas telpās vai to tuvumā. Tajā skaitā īpaši nozīmīgu personu vizītes, kuru ierašanās Komisijā attaisno papildu drošības pasākumus. Komisijas dienests, kas organizē vizīti, paziņo Komisijas Drošības direktorātam visu vajadzīgo informāciju, tiklīdz tā top zināma. Attiecīgais dienests regulāri pilnā mērā informē Komisijas Drošības direktorātu par jebkādiem jauniem notikumiem vai izmaiņām paziņotajā programmā.

4.5. Ierobežota piekļuve Komisijas ēkām

- a) Uzņēmējas valsts policijai nav piekļuves tiesību Komisijas ēkām, pamatojoties uz Protokolu par Eiropas Kopienu privilēģijām un neaizskaramību, jo īpaši tā 1. un 19. pantu, izņemot gadījumus, kad to pieprasa kompetentām Komisijas iestādēm un tās devušas atļauju. Ja piekļuve tiek atļauta, Komisijas personāls vajadzības gadījumā palīdz policijai.
- b) Sīki izstrādātus piekļuves noteikumus uzņēmējām valstīm var paredzēt konkrētos nolīgumos.
- c) Bruņotas personas nedrīkst iekļūt vai pārvietoties Komisijas ēkā, izņemot gadījumus, kad Komisijas Drošības direktorāts devis iepriekšēju rakstisku atļauju.
- d) Komisijas ēkās nav atļauts ielaist dzīvniekus, izņemot suņus, kurus izmanto Komisijas Drošības direktorāta pieprasītām Komisijas telpu pārbaudēm, dienesta suņus, kurus izmanto Komisijas telpu apsardzei, suņus, kas pavada neredzīgas vai nedzirdīgas personas.
- e) Komisijas ēkās bez Komisijas dienesta, kas atbild par saziņu, un Drošības direktorāta iepriekšējas piekrišanas nav atļauta fotografēšana, filmēšana vai audio ierakstu veikšana, izņemot dienesta vajadzībām.

4.6. Piekļuve garāžām un autostāvvietām

- a) Tikai šoferi, kam ir derīga transportlīdzekļa caurlaide un derīga dienesta apliecība, piekļuves karte vai *laissez-passer*, var ievest automašīnu Komisijas garāžās vai autostāvvietās. Visiem citiem automašīnas pasažieriem jābūt derīgai caurlaidei, lai piekļūtu Komisijas ēkām. Dienesta apliecības un piekļuves kartes pēc pieprasījuma jāuzrāda dežūrējošajam apsargam vai Komisijas Drošības direktorāta personālam.
- b) Visiem transportlīdzekļiem, kuriem pieprasa piekļuvi Komisijas garāžām vai autostāvvietām, izņemot atbilstoši marķētus Komisijas dienesta transportlīdzekļus, jābūt derīgai transportlīdzekļa piekļuves kartei, kas, atrodoties garāžā vai autostāvvietā, visu laiku ir novietota skaidri saredzamā vietā.
- c) Komisijas amatpersonai, kas pieprasa transportlīdzeklim piekļuves iespēju, izsniedz tikai vienu transportlīdzekļa caurlaidi. Amatpersona šo caurlaidi nodod atpakaļ, ja ir jāizsniedz jauna caurlaide. Jaunu caurlaidi neizsniedz, kamēr vecā nav atdota. Ja caurlaide ir nozaudēta vai nozagta, Komisijas Drošības direktorātam iesniedz oficiālu paziņojumu.
- d) Ārpus darba laika transportlīdzekļus var atstāt Komisijas garāžā vai autostāvvietā tikai tur, kur attiecīgā Komisijas amatpersona atrodas darba uzdevumā. Turklāt tam nepieciešama Komisijas Drošības direktorāta iepriekšēja piekrišana.

- e) Komisijas Drošības direktorāts drošības iemeslu dēļ var liegt piekļuvi Komisijas garāžām vai autostāvvietām, ja ārkārtēji apstākļi attaisno šādu rīcību.
- f) Var veikt steidzamus un konkrētus ar drošību vai drošumu saistītus pasākumus attiecībā uz garāžās, autostāvvietās vai Komisijas telpu tuvākajā apkārtnē novietotajiem transportlīdzekļiem.

4.7. Pasta un paku piegāde

- a) Visu ienākošo ārējo pastu, tai skaitā pakas, nosūta caur attiecīgo Komisijas pasta saņemšanas centru. Vajadzības gadījumā neparastus un/vai aizdomīgus pasta sūtījumus pakļauj turpmākām drošības pārbaudēm.
- b) Personīgi piegādātus ārējos pasta sūtījumus nedrīkst tieši nodot Komisijas ēkā, ja par to nav iepriekš paziņots Komisijas Drošības direktorātam un saņemta tā piekrišana.

4.8. Vērtīgas mantas

Komisijas personāls, kam uzticēts Komisijas īpašums, veic visus atbilstošos piesardzības pasākumus, lai nodrošinātu šā īpašuma pareizu lietošanu un uzglabāšanu un izvairītos no kaitējuma, zaudējuma vai nesankcionētas piekļuves tam.

4.9. Drošība Komisijas telpu apkārtnē

- a) Ikvienai personai, kas strādā Komisijas ēkās, jāziņo Drošības direktorātam par personām, kas cenšas slepeni iekļūt Komisijas ēkās. Tām nekavējoties jāziņo Komisijas Drošības direktorātam par visiem aizdomīgiem transportlīdzekļiem vai priekšmetiem, kas atrasti Komisijas ēku tuvumā.
- b) Pirms pamest Komisijas telpas naktī, pirms nedēļas nogalēm un brīvdienām, visām Komisijas telpās strādājošām personām īpaši jācenšas pārbaudīt, vai ir aizvērti visi logi un, attiecīgos gadījumos, durvis un izslēgtas gaismas.
- c) Ja Komisijas Drošības direktorāts saņem informāciju saistībā ar notikumiem ar iespējamu ietekmi uz drošību vai starpgadījumiem, kas notiek ārpus Komisijas ēkas vai tās tuvumā, direktorāts nekavējoties veic vajadzīgos drošības pasākumus, lai novērstu personu vai transportlīdzekļu jebkādu nesankcionētu piekļuvi. Ja nepieciešams, Komisijas Drošības direktorāts sazinās ar uzņēmējas valsts drošības vai avārijas dienestiem.

4.10. Drošība Komisijas telpās

Komisijas Drošības direktorāts formulē drošības standartus, kas jāievēro visām personām Komisijas teritorijās.

4.11. Komisijas Drošības direktorāta veicamie pasākumi drošuma starpgadījumos

- a) Attiecībā uz drošuma un higiēnas jautājumiem darbavietā Komisijas Drošības direktorāts iesaista Komisijas dienestu, kas atbild par veselību un drošumu darbavietā.
- b) Komisijas Drošības direktorāts pārvalda iekšējo avārijas "karstā tālruņa līniju". Ja nepieciešams, ievērojot pastāvošos norādījumus ārkārtas gadījumiem, jābrīdina uzņēmējas valsts ugunsdzēsības dienests un/vai ātrās medicīniskās palīdzības dienests.
- c) Ja Komisijas Drošības direktorātu informē par drošuma starpgadījumu, piemēram, nopietnu medicīnisku problēmu, ugunsgrēku, gāzes noplūdi, elektrības pārrāvumu, plūdiem vai nopietniem konstrukcijas bojājumiem Komisijas ēkā, Komisijas Drošības direktorāts brīdina to dienestu darbiniekus, kas atrodas ēkā, kā arī tehnisko dienestu.
- d) Ja nepieciešams, Komisijas Drošības direktorāts atbild par pasākumu uzsākšanu, lai evakuētu Komisijas ēkās esošās personas.
- e) Ja notiek starpgadījums ar smagiem ievainojumiem, jebkurš darbinieks izsauc uzņēmējas valsts ātrās medicīniskās palīdzības dienestu. Personai, kas zvina avārijas dienestiem, nekavējoties jāinformē Komisijas Drošības direktorāts. Komisijas Drošības direktorāts nodrošina, ka tiek veikti atbilstoši pasākumi, lai Komisijas ēka nepaliktu bez uzraudzības.

4.12. Pasākumi, kas veicami, ja Komisijas telpu ārpusē notiek demonstrācija

- a) Ja Komisijas telpu ārpusē tiešā tuvumā notiek demonstrācija, reģistratūras un garāžu personāls informē Komisijas Drošības direktorātu, kas veic aizsardzības pasākumus un dod rīkojumus par ēkas drošību.
- b) Ja redzamas pazīmes, ka iespējams uzbrukums Komisijas telpām, Komisijas Drošības direktorāts visiem attiecīgajiem dienestiem un Komisijas personālam dod konkrētus rīkojumus. Atkarībā no draudu rakstura Komisijas Drošības direktorāts veic visus vajadzīgos pasākumus, lai risinātu problēmu un uzsāktu pasākumus, kas paredzēti Komisijas lēmumā par sīki izstrādātiem noteikumiem drošības trauksmes stāvokļu sistēmas īstenošanai.

4.13. Nesankcionēta iekļūšana Komisijas telpās

- a) Visām personām, kurām ļauts uzturēties Komisijas telpās, redzamā vietā jānēsā dienesta apliecība vai derīga caurlaide. Visas personas, kurām nav šādas dienesta apliecības vai derīgas caurlaides, var būt spiestas nekavējoties pamest Komisijas telpas, ja to pieprasa darbinieki, kas atbild par piekļuves kontroli, vai Komisijas Drošības direktorāta attiecīgi noteikta amatpersona.
- b) Ja personas cenšas nelikumīgi piekļūt Komisijas telpām, Komisijas amatpersonas, ja viņu pašu fiziskā drošība nav apdraudēta, vispirms parūpējas, lai noslēgtu biļurus, seifus un slēdzenes. Amatpersonas nekavējoties ziņo par starpgadījumu Komisijas Drošības direktorātam. Ja Komisijas Drošības direktorāts saņem informāciju par šiem starpgadījumiem, tas dod norādījumus par veicamajiem pasākumiem un attiecīgajiem dienestiem, kas jābrīdina.
- c) Komisijas Drošības direktorāts veic visus vajadzīgos pasākumus, lai risinātu problēmu un uzsāktu pasākumus, kas paredzēti Komisijas lēmumā par sīki izstrādātiem noteikumiem drošības trauksmes stāvokļu sistēmas īstenošanai.

4.14. Aizdomīgu personu klātbūtne Komisijas telpās

- a) Lai uzturētu pieņemamu aizsardzības līmeni Komisijas telpās strādājošām personām un Komisijas īpašumam, visiem Komisijas darbiniekiem jāziņo par jebkuru personu, kas dīvaini vai aizdomīgi uzvedas. Komisijas personālam ir pienākums ziņot par šīm personām Komisijas Drošības direktorātam.
- b) Komisijas Drošības direktorātu nekavējoties informē par visām aizdomīgām vai nepiederošām personām Komisijas teritorijās. Komisijas Drošības direktorāts jebkurā laikā un nekavējoties dod norādījumus par veicamajiem pasākumiem un attiecīgajiem dienestiem, kas jābrīdina.

4.15. Spridzekļa draudi

- a) Ja Komisijas telpās strādājoša persona saņem spridzekļa draudus, šī persona nekavējoties informē Komisijas Drošības direktorātu. Komisijas Drošības direktorātam jācenšas iegūt pēc iespējas plašāku informāciju no personas, kas zvana, vai no saņemtās ziņas.
- b) Komisijas Drošības direktorāts jebkurā diennakts laikā dod norādījumus par veicamajiem pasākumiem un attiecīgajiem dienestiem, kas jābrīdina, ja nepieciešams, arī par evakuāciju.

4.16. Aizdomīgas pakas vai cita priekšmeta atrašana

- a) Jebkura Komisijas amatpersona vai dežūrējošais darbinieks nekavējoties informē Komisijas Drošības direktorātu par aizdomīgas pakas vai cita priekšmeta atrašanu. Ja tiek atrasta aizdomīga paka vai cits aizdomīgs priekšmets, Komisijas Drošības direktorāts vai vietējais Komisijas dienests, kas atbild par veselību un drošumu darbavietā, tam apkārt izveido atbilstošu drošības perimetru. Nevienam nedrīkst pieskarties aizdomīgajai pakai vai citam priekšmetam vai aizskart tos. Starpgadījuma vietas tuvumā aizliegts izmantot bezvadu saziņas līdzekļus. Komisijas Drošības direktorāts iepriekš aprakstītajos gadījumos cieši sadarbojas ar vietējo Komisijas dienestu, kas atbild par veselību un drošumu darbavietā.

- b) Pēc draudu un apstākļu novērtēšanas Komisijas Drošības direktorāts sazinās ar vietējo Komisijas dienestu, kas atbild par veselību un drošumu darbavietā, un kompetentajām valsts iestādēm. Komisijas Drošības direktorāts atbild par rīcības koordināciju ar citiem Komisijas vai uzņēmējas valsts dienestiem.

4.17. Pierādījumu nodrošināšana

Ja Komisijas telpās notiek nodarījums vai jebkāds cits pārkāpums, notikumu lieciniekiem jāsaazinās ar Komisijas Drošības direktorātu, kas veiks atbilstošus pasākumus. Liecinieki nedrīkst aizskart nevienu pierādījumu.

2.b papildinājums

STANDARTA DROŠĪBAS PASĀKUMI, KAS PIEMĒROJAMI EIROPAS KOMISIJAS TELPĀS TAJĀS VALSTĪS, KAS NAV IEKĻAUTAS 2.A PAPILDINĀJUMĀ**Ievads**

Ārpus Eiropas Savienības teritorijas, standarta drošības pasākumus un to sīki izstrādātos norādījumus īsteno ar Eiropas Komisijas delegācijas vadītāja pilnvarojumu. Ģenerāldirektors ārējo sakaru jautājumos pastāvīgi informē Komisijas Drošības direktorāta direktoru.

Ja EK delegācija atrodas dalībvalsts vai starptautiskās organizācijas diplomātiskā korpusa teritorijā, saprašanās memorandā starp Eiropas Komisiju un dalībvalsti, uzņēmēju valsti vai organizāciju paredz drošības noteikumus, kas ir vismaz līdzvērtīgi šajā lēmumā noteiktajiem.

1. *Piemērošanas noteikumi*

Šie standarta drošības pasākumi ir vispārēji piemērojami. Tie nodrošina tādu drošības līmeni, kas ir atbilstošs situācijai, kad nav paaugstināta draudu līmeņa. Šo situāciju identificē ar krāsu kodu "BALTS". Tie ir Komisijas telpās piemēroto drošības pasākumu pamats.

Ja nepieciešams, šos standarta drošības pasākumus pielāgo atbilstoši konkrētajām vietējām situācijām.

2. *Komunikācija ārpus EK delegācijas*

- a. EK delegācijas vadītājs, ja iespējams, nodibina un regulāri uztur kontaktus drošības jomā ar attiecīgām uzņēmējas valsts iestādēm. Vajadzības gadījumā tiek organizētas koordinācijas sanāksmes.
- b. EK delegācijas vadītājs izveido kontaktpunktus ar citu dalībvalstu vēstniecībām regulārai apmaiņai ar abpusēji interesējošu informāciju, jo īpaši attiecībā uz drošības pasākumiem. Vajadzības gadījumā tiek organizētas koordinācijas sanāksmes.
- c. Ja nepieciešams, var nodibināt šādus kontaktus ar starptautiskajām organizācijām, kas darbojas attiecīgajā vietā.

3. *Komunikācija EK delegācijā*

EK delegācijas vadītājs informē visus jaunus darbiniekus, tostarp pagaidu darbiniekus, valstu norīkotos ekspertus un līgumdarbiniekus, par standarta drošības pasākumiem, kas piemērojami EK delegācijas telpās. Informatīva apmācība galvenokārt akcentēs Komisijas amatpersonu personīgo atbildību šādās jomās: piekļuve Komisijas telpām, apmeklētāji, noteikumi, kas nosaka sanāksmju organizēšanu, pasta sistēmas izmantošana, e-pasta izmantošana, tālruna sakaru drošības aspekti un ES slepenā informācija un tās izmantošana.

4. *Fiziskā aizsardzība/piekļuves kontrole*4.1. *Piekļuves kontroles principi*

- a) Ieeja EK delegācijas telpās ir atļauta, tikai pamatojoties uz principu "nepieciešama piekļuve". EK delegācijas vadītājs ciešā sadarbībā ar Ārējā dienesta ģenerāldirektorātu nosaka darbības principus, saskaņā ar kuriem tiek kontrolēta piekļuve EK delegācijas ēkām.
- b) Visām personām, kas iekļūst EK delegācijas ēkā, jābūt Komisijas Drošības direktorāta izsniegtai derīgai Komisijas caurlaidei vai derīgai caurlaidei, ko saskaņā ar Drošības direktorāta noteiktām normām un standartiem izsniedz EK delegācijas vadītājs. Visām personām, kas iekļūst Komisijas ēkās, ir pienākums ievērot visus EK delegācijas vadītāja dotos drošības norādījumus.

- c) Visām personām EK delegācijas ēkās un telpās jebkurā laikā jātur derīga caurlaide skaidri saredzamā vietā.

4.2. Derīgas caurlaides

- a) Dienesta apliecības izsniedz Komisijas personālam, t. i., personām, uz kurām attiecas Eiropas Kopienų amatpersonu civildienesta noteikumi vai Eiropas Kopienų pārējo darbinieku nodarbināšanas kārtība, valstu norīkotiem ekspertiem un, ja nepieciešams, arī citu EK delegācijas telpās atrodošos iestāžu, aģentūru un citu organizāciju darbiniekiem.
- b) *Piekļuves kartes* izsniedz visiem citiem darbiniekiem, kam nepieciešama pieeja EK delegācijas ēkām, lai pildītu līgumsaistības ar Komisijas dienestiem. Personālam ar fiksēta termiņa līgumu karšu derīguma termiņš nepārsniedz līguma darbības laiku. Piekļuves kartes derīguma termiņš nekad nepārsniedz tekošā gada beigās.
- c) *Laissez-passer* caurlaides EK delegācijas vadītājs izsniedz pamatotu iemeslu dēļ, kas attaisno piekļuvi EK delegācijas ēkai.
- d) *Apmeklētāju caurlaides vai līgumdarbu izpildītāju caurlaides* izsniedz apmeklētājiem uz īsu laiku EK delegācijas ēku reģistratūrā pēc autentiska personu apliecinoša dokumenta pārbaudes.
- e) *EK delegācijas amatpersonu ģimenes locekļi*, kas pieprasa piekļuvi administratīvām teritorijām, uzskatāmi par apmeklētājiem.
- f) Tikai dienesta apliecību turētāji var aicināt apmeklētājus EK delegācijas ēkās.
- g) Dienesta apliecības un caurlaides ir Komisijas īpašums, un tās pēc EK delegācijas vadītāja pieprasījuma tiek nodotas atpakaļ delegācijas vadītājam. Dienesti, kas lūguši izsniegt derīgas caurlaides, nodrošina, ka caurlaide tiek nodota atpakaļ vai nu līguma termiņa beigās, vai arī tad, ja caurlaides izsniegšanas pamatojums vairs nav spēkā.

4.3. Komisijas telpu apmeklētāju kategorijas

- a) *Individuālos apmeklētājus* EK delegācijas administratīvajās teritorijās pavada persona, kurai ir Komisijas dienesta apliecība. Administratīvajās teritorijās ir tās EK delegācijas telpu daļas, kas nav publiski pieejamas telpas un kas attiecas uz EK delegācijas darbību. Apmeklētājus sagaida pie reģistratūras un apmeklējuma beigās pavada atpakaļ līdz reģistratūrai. Individuāliem apmeklētājiem neļauj pārvietoties pa EK delegācijas telpām bez pavadības.
- b) Apmeklētājiem, kas piedalās sanāksmēs un saviesīgos pasākumos, EK delegācijas vadītājs tās iestādes reģistratūrā, kur pasākumam jānotiek, nodrošina dalībniekiem apmeklētāju nozīmīšu izsniegšanu. Dalībniekam jātur nozīmīte redzamā vietā viņa klātbūtnes laikā EK delegācijas ēkā, kurā notiek pasākums.
- c) *Līgumdarbu izpildītājiem* ļauj piekļūt tikai konkrēta iemesla dēļ, un šādas personas saņem īslaicīgu caurlaidi pēc autentiska personu apliecinoša dokumenta pārbaudes. Pirms piekļūšanas EK delegācijas ēkām, jāievēro procedūras, kas regulē piekļuvi un apmeklētāju reģistrāciju.
- d) Piekļuves kontrole tiek veikta visu laiku, un, ja iespējams, pat ēkas evakuācijas vai ārkārtas situācijas gadījumā.
- e) EK delegācijas vadītājs nosaka EK delegācijas darba laikus. Ārpus iepriekšminētajiem darba laikiem, ieskaitot nedēļas nogales un brīvdienas, personas, kurām ir Komisijas dienesta apliecība un kuras piekļūst EK delegācijai, izdara ierakstu reģistrā, kas atrodas ēkas reģistratūrā.
- f) Visus apmeklētājus reģistrē EK delegācijas reģistratūrā. Apmeklētāji papildus personas datu ierakstīšanai reģistrā uzrāda derīgu atļauju, kas ļauj piekļūt EK delegācijai.
- g) Darbuzņēmēji, kas veic piegādes EK delegācijas ēkai, uzrāda preču kravas sarakstu, kurā sīkāk norādīts piegādes veikšanas iemesls. Par jebkādu šīs procedūras pārkāpumu tiek nekavējoties paziņots Ārējā dienesta ģenerāldirektorātam.
- h) Komisijas ēku apmeklētājiem un to personīgajām mantām var veikt tehniskas pārbaudes, piemēram, pārmeklēt un pārbaudīt bagāžu.

4.4. Īpaši nozīmīgu personu (VIP) vizītes

EK delegācijas vadītājs atbild par drošības pasākumiem saistībā ar visām oficiālajām vizītēm, kas notiek EK delegācijas telpās vai to tuvumā.

4.5. Ierobežota piekļuve EK delegācijas ēkām

a) Piekļuvi EK delegācijas telpām reglamentē:

- 1961. gada 18. aprīļa Vīnes Konvencija par diplomātiskajām attiecībām un papildprotokoli,
- Eiropas Ekonomikas kopienas dibināšanas Līgums, un jo īpaši noteikumi, kas pieņemti, pamatojoties uz Līguma 218. pantu, un Protokols par Eiropas Kopienu privilēģijām un neaizskaramību, jo īpaši tā 1. un 19. pants, un Komisijas 1998. gada 12. augusta Lēmums K (1998) 2528/1 par pilnvarotās personas iecelšanu, kas atbild par Komisijas telpu, ēku un arhīvu neaizskaramības atcelšanu,
- izveides nolīgumi, ko Eiropas Komisija noslēgusi ar trešām valstīm.

b) Sīki izstrādātus piekļuves noteikumus uzņēmējām valstīm var paredzēt konkrētos nolīgumos, kuros noteikts, ka, ja vien EK delegācijas vadītājs neliedz piekļuvi, uzņēmējas valsts avārijas dienesti var iekļūt EK delegācijas ēkās tūlītēju briesmu gadījumā personāla drošībai vai veselībai, kas prasa nekavējošu iejaukšanos. Par šādu iejaukšanos nekavējoties jāinformē ģenerāldirektors ārējo sakaru jautājumos.

Uzņēmējas valsts policijai nav piekļuves tiesību EK delegācijas ēkām, izņemot gadījumus, kad to pieprasa EK delegācijas vadītājam. Ja piekļuve tiek atļauta, EK delegācijas personāls vajadzības gadījumā palīdz policijai.

- c) Bruņotas personas nedrīkst iekļūt vai pārvietoties EK delegācijas ēkā, izņemot gadījumus, kad EK delegācijas vadītājs devis iepriekšēju rakstisku piekrišanu.
- d) EK delegācijas ēkās nav atļauts ielaist dzīvniekus, izņemot suņus, kurus izmanto EK delegācijas telpu pārbaudēm, dienesta suņus, kurus izmanto apsardzei, suņus, kas pavada neredzīgas vai nedzirdīgas personas.
- e) EK delegācijas ēkās bez EK delegācijas vadītāja iepriekšējas piekrišanas nav atļauta fotografēšana, filmēšana vai audio ierakstu veikšana, izņemot dienesta vajadzībām.

4.6. Piekļuve garāžām vai autostāvvietām

- a) Tikai šoferi, kam ir derīga transportlīdzekļa caurlaide un derīga dienesta apliecība, piekļuves karte vai *laissez-passer*, var ievest automašīnu EK delegācijas garāžās vai autostāvvietās. Visiem citiem automašīnas pasažieriem jābūt derīgai caurlaidei, lai piekļūtu EK delegācijas ēkām. Dienesta apliecības un piekļuves kartes uzrāda pēc pieprasījuma.
- b) Visiem transportlīdzekļiem, kuriem pieprasa piekļuvi EK delegācijas garāžām vai autostāvvietām, izņemot atbilstoši marķētus Komisijas dienesta transportlīdzekļus, jābūt derīgai transportlīdzekļa piekļuves kartei, kas ir novietota skaidri saredzamā vietā, ne tikai iebraucot ēkā, bet arī stāvēt garāžā vai autostāvvietā.
- c) Komisijas amatpersonai, kas pieprasa transportlīdzeklim piekļuves iespēju, izsniedz tikai vienu transportlīdzekļa caurlaidi. Amatpersona šo caurlaidi nodod atpakaļ, ja ir jāizsniedz jauna caurlaide. Jaunu caurlaidi neizsniedz, kamēr vecā nav atdota. Ja caurlaide ir nozaudēta vai nozagta, EK delegācijas vadītājam iesniedz oficiālu paziņojumu.
- d) EK delegācijas vadītājs drošības iemeslu dēļ var liegt piekļuvi EK delegācijas garāžām vai autostāvvietām.
- e) Var veikt steidzamus un konkrētus ar drošību vai drošumu saistītus pasākumus attiecībā uz garāžās, autostāvvietās vai EK delegācijas telpu tuvākajā apkārtnē novietotajiem transportlīdzekļiem.

4.7. Pasta un paku piegāde

- a) Izņemot diplomātisko pastu, visu ienākošo ārējo pastu, tai skaitā pakas, ja tās izskatās neparastas vai aizdomīgas, pakļauj turpmākām drošības pārbaudēm.
- b) Personīgi piegādātus ārējos pasta sūtījumus nedrīkst tieši nodot adresātam EK delegācijā, ja par to iepriekš nav paziņots EK delegācijas vadītājam un saņemta tā piekrišana.

4.8. Vērtīgas mantas

EK delegācijas personāls, kam uzticēts Komisijas īpašums, veic visus atbilstošos piesardzības pasākumus, lai nodrošinātu šā īpašuma pareizu lietošanu un uzglabāšanu un izvairītos no kaitējuma, zaudējuma vai nesankcionētas piekļuves tam.

4.9. Drošība EK delegācijas telpu apkārtņē

- a) Ikvienai personai, kas strādā EK delegācijas ēkā, jāziņo par personām, kas novēro vai cenšas slepeni iekļūt EK delegācijas ēkās. Tām nekavējoties jāziņo EK delegācijas vadītājam par visiem aizdomīgiem transportlīdzekļiem, priekšmetiem vai personām, kas atrasti EK delegācijas ēku tuvumā.
- b) Pirms pamest EK delegācijas telpas naktī, pirms nedēļas nogalēm un brīvdienām, visām EK delegācijas telpās strādājošām personām īpaši jācenšas pārbaudīt, vai ir aizvērti visi logi un, attiecīgos gadījumos, durvis un izslēgtas gaismas.
- c) Ja ģenerāldirektors ārējo sakaru jautājumos saņem informāciju saistībā ar notikumiem ar iespējamu ietekmi uz drošību vai par starpgadījumiem, kas notiek ārpus EK delegācijas ēkas vai tās tuvumā, ģenerāldirektors nekavējoties informē EK delegācijas vadītāju, kurš savukārt nekavējoties veic vajadzīgos drošības pasākumus, lai novērstu personu vai transportlīdzekļu jebkādu nesankcionētu piekļuvi. Nepieciešamības gadījumā delegācijas vadītājs sazinās ar attiecīgo uzņēmējas valsts iestādi.

4.10. Drošība EK delegācijas telpās

EK delegācijas vadītājs formulē standartus, kas jāievēro drošības pasākumos, kā arī uzdevumus un norādījumus, kas attiecas uz visām personām EK delegācijas ēkās vai to apkārtņē.

4.11. EK delegācijas vadītāja veicamie pasākumi drošuma starpgadījumos

- a) Ja tiek ziņots par starpgadījumu ar smagiem ievainojumiem, jebkurš darbinieks izsauc vietējos ātrās medicīniskās palīdzības dienestus.
- b) Jāveic atbilstoši pasākumi, lai EK delegācijas ēka nepaliktu bez uzraudzības.

4.12. Pasākumi, kas veicami, ja EK delegācijas telpu ārpusē notiek demonstrācija

- a) Ja EK delegācijas telpu ārpusē tiešā tuvumā notiek demonstrācija, reģistratūras un garāžu personāls informē EK delegācijas vadītāju, kurš veic aizsardzības pasākumus un dod rīkojumus par ēkas drošību.
- b) Ja redzamas pazīmes, ka iespējams uzbrukums EK delegācijas telpām, EK delegācijas vadītājs visiem attiecīgajiem dienestiem un EK delegācijas personālam dod konkrētus rīkojumus un nekavējoties informē ģenerāldirektoru ārējo sakaru jautājumos, kurš savukārt informē Komisijas Drošības direktorāta direktoru. Atkarībā no draudu rakstura veic attiecīgus pasākumus.

4.13. Nesankcionēta iekļūšana EK delegācijas telpās

- a) Visām personām, kurām ļauts uzturēties EK delegācijas telpās, ir pienākums redzamā vietā nēsāt derīgu caurlaidi vai dienesta apliecību. Visas personas, kurām nav šādas derīgas caurlaides vai dienesta apliecības, var

būt spiestas nekavējoties pamest EK delegācijas telpas, ja to pieprasa darbinieki, kas atbild par piekļuves kontroli, vai EK delegācijas vadītāja attiecīgi noteikta amatpersona.

- b) Ja personas cenšas nelikumīgi piekļūt EK delegācijas telpām, EK delegācijas amatpersonas, ja viņu pašu fiziskā drošība nav apdraudēta, vispirms parūpējas, lai noslēgtu birojus, seifus un slēdzenes. Šīs amatpersonas nekavējoties informē ģenerāldirektoru ārējo sakaru jautājumos un lūdz norādījumus par veicamajiem pasākumiem un attiecīgajiem dienestiem, kas jābrīdina.
- c) Lai atrisinātu problēmu, ģenerāldirektors ārējo sakaru jautājumos veic atbilstošus pasākumus sadarbībā ar Komisijas Drošības direktorāta direktoru. Ģenerāldirektors var sazināties ar attiecīgajām uzņēmējas valsts iestādēm, tostarp policiju, lai lūgtu to palīdzību.

4.14. Aizdomīgu personu klātbūtne EK delegācijas telpās

- a) Lai uzturētu pieņemamu aizsardzības līmeni EK delegācijas telpās strādājošām personām un Komisijas īpašumam, visiem EK delegācijas darbiniekiem jāziņo par jebkuru personu, kas dīvaini vai aizdomīgi uzvedas. EK delegācijas personālam ir pienākums ziņot par šīm personām EK delegācijas vadītājam.
- b) EK delegācijas vadītāju nekavējoties informē par visiem aizdomīgiem vai nesankcionētiem iekļūšanas gadījumiem Komisijas ēkās. Ģenerāldirektors ārējo sakaru jautājumos jebkurā laikā un nekavējoties dod norādījumus par veicamajiem pasākumiem un attiecīgajiem dienestiem, kas jābrīdina.

4.15. Spridzekļa draudi

- a) Ja EK delegācijā strādājoša persona saņem spridzekļa draudus, šī persona nekavējoties informē ģenerāldirektoru ārējo sakaru jautājumos. Šai personai jācenšas iegūt pēc iespējas plašāka informācija no personas, kas zvina, vai no saņemtās ziņas.
- b) Ģenerāldirektors ārējo sakaru jautājumos dod norādījumus par veicamajiem pasākumiem un nekavējoties informē Komisijas locekli, kas atbild par ārējām attiecībām, kurš savukārt informē Komisijas locekli, kas atbild par drošības jautājumiem.
- c) Rīkojoties pēc kompetentu uzņēmējas valsts iestāžu (t. i., avārijas dienestu) pieprasījuma, EK delegācijas vadītājs var nolemt evakuēt EK delegācijas ēku. Ģenerāldirektoru ārējo sakaru jautājumos regulāri pilnā mērā informē.

4.16. Aizdomīgas pakas vai cita priekšmeta atrašana

- a) Jebkura EK delegācijas amatpersona vai dežūrējošais darbinieks nekavējoties informē EK delegācijas vadītāju par aizdomīgas pakas vai cita priekšmeta atrašanu. Ja tiek atrasta aizdomīga paka vai cits aizdomīgs priekšmets, tam apkārt izveido atbilstošu drošības perimetru. Nevienam nedrīkst pieskarties aizdomīgajai pakai vai citam priekšmetam vai aizskart tos. Starpgadījuma vietas tuvumā aizliegts izmantot bezvadu saziņas līdzekļus.
- b) Pēc draudu un apstākļu novērtēšanas EK delegācijas vadītājs sazinās ar attiecīgajām uzņēmējas valsts iestādēm.

4.17. Pierādījumu nodrošināšana

Ja EK delegācijas telpās notiek nodarījums vai jebkāds cits pārkāpums, notikumu lieciniekiem jāsaazinās ar EK delegācijas vadītāju, kurš veiks atbilstošus pasākumus. Liecinieki nedrīkst aizskart nevienu pierādījumu.

KOMISIJAS LĒMUMS

(2006. gada 18. decembris)

**par pagaidu izmēģinājumu, lai palielinātu dažu veidu lopbarības augu sēkļu partijas maksimālo svaru,
kas noteikts Direktīvā 66/401/EEK**

(izziņots ar dokumenta numuru K(2006) 6572)

(Dokuments attiecas uz EEZ)

(2007/66/EK)

EIROPAS KOPIENU KOMISIJA,

apstiprināja ISTA izpildkomiteja un 2006. gada 24. maijā pieņēma ESAO (Ekonomiskās sadarbības un attīstības organizācija), pieļauj procedūras, ar kurām var palielināt stiebrzāļu sēkļu partijas maksimālo svaru.

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu,

ņemot vērā Padomes 1966. gada 14. jūnija Direktīvu 66/401/EEK par lopbarības augu sēkļu tirdzniecību ⁽¹⁾, un jo īpaši tās 13. a pantu,

- (5) Lai praksē pārbaudītu nosacījumus, kurus ievērojot, ražotnes spēj sagatavot pietiekami viendabīgas lielās sēkļu partijas, ir jāveic pagaidu izmēģinājums, palielinot stiebrzāļu sēkļu partijas maksimālo svaru.

tā kā:

- (6) Šajā lēmumā noteiktie pasākumi ir saskaņā ar Lauksaimniecības, dārzkopības un mežsaimniecības sēkļu un pavairošanas materiāla pastāvīgās komitejas atzinumu,

- (1) Lai sēkļu pārbaudēs izvairītos no sēkļu partiju nevienādīguma, Direktīvā 66/401/EEK ir noteikts partijas maksimālais svars.

IR PIENĒMUSI ŠO LĒMUMU.

- (2) Ir notikušas pārmaiņas sēkļu audzēšanas un tirdzniecības kārtībā, jo īpaši ir palielinājies sēkļu kultūrlauku izmērs un mainījušās sēkļu pārvadāšanas metodes, tostarp sēklas tiek pārvadātas beramā kravā, tāpēc būtu vēlams palielināt stiebrzāļu sēkļu partijas maksimālo svaru.

1. pants

- (3) Ar Komisijas Lēmumu 2002/454/EK ⁽²⁾ veica pagaidu izmēģinājumu, lai palielinātu dažu veidu lopbarības augu sēkļu partijas maksimālo svaru, kas noteikts Padomes Direktīvā 66/401/EEK, un to bija paredzēts beigt 2003. gada 1. jūnijā. Bet izmēģinājumā nepiedalījās neviens uzņēmums, jo lēmumā prasītā nevienādīguma pārbaude, kas bija jāveic katrai izmēģinājumā izaudzēto sēkļu partijai, radīja lielas papildu izmaksas.

1. Atkāpjoties no Direktīvas 66/401/EEK 7. panta 2. punkta un šīs direktīvas III pielikuma, attiecībā uz dalībvalstīm, kas piedalās pagaidu izmēģinājumā, un attiecībā uz šīs direktīvas III pielikuma 1. slejā uzskaitītajām stiebrzāļu sugu sēklām partijas maksimālais svars ir 25 tonnas.

- (4) Pastāvošā starptautiskā kārtība, proti, ISTA (Starptautiskās Sēkļu kontroles asociācijas)/ISF (Starptautiskās Sēkļu federācijas) tehniskais protokols, ko 2006. gada 10. februārī

2. Dalībvalstīm, kas piedalās pagaidu izmēģinājumā, papildus Direktīvā 66/401/EEK paredzētajiem nosacījumiem, jāievēro šā lēmuma pielikumā minētie nosacījumi.

⁽¹⁾ OV L 125, 11.7.1966., 2298/66. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 2004/117/EK (OV L 14, 18.1.2005., 18. lpp.).

⁽²⁾ OV L 155, 14.6.2002. 57. lpp.

3. Dalībvalstis, kas piedalās izmēģinājumā, par to attiecīgi informē Komisiju. Tās jebkurā brīdī var pārtraukt dalību, par to attiecīgi informējot Komisiju.

2. pants

Dalībvalstis katru gadu līdz 31. martam iesniedz Komisijai un dalībvalstīm ziņojumu par izmēģinājuma rezultātiem iepriekšējā gadā.

3. pants

Pagaidu izmēģinājumu sāk 2007. gada 1. janvārī un beidz 2012. gada 30. jūnijā.

4. pants

Šis lēmums ir adresēts dalībvalstīm.

Briselē, 2006. gada 18. decembrī.

*Komisijas vārdā –
Markos KYPRIANOU
Komisijas loceklis*

PIELIKUMS

Lēmuma 1. pantā minētie nosacījumi ir šādi:

- a) Atkāpjoties no noteikumiem par stiebrzāļu sēkļu partijas maksimālo lielumu, jāievēro ESAO Padomes 2006. gada 24. maijā pieņemtais *ISTA/ISF* dokuments "Izmēģinājums attiecībā uz zālaugu sēkļu partijas lielumu" ⁽¹⁾;
- b) Sēkļu ražotājiem jāsaņem oficiāla Sertificēšanas iestādes atļauja;
- c) Uz Direktīvā 66/401/EEK paredzētās oficiālās etiķetes pēc vārdiem "ES noteikumi un prasības" jānorāda šā lēmuma numurs;
- d) Sēklas, ko dalībvalsts, kura piedalās izmēģinājumā, iesniedz Kopienas salīdzinošajām pārbaudēm, iegūst no sēkļu partijām, kas ir oficiāli sertificētas saskaņā ar izmēģinājuma noteikumiem;
- e) Sertificēšanas iestāde uzrauga izmēģinājumu un vajadzības gadījumā kontrolē līdz 5 % neviendabīguma pārbaudi.

⁽¹⁾ <http://www.seedtest.org/en/content --1-1039.html>

KOMISIJAS LĒMUMS

(2006. gada 18. decembris)

ar ko atļauj dalībvalstīm pagarināt pagaidu atļaujas, kuras piešķirtas jaunajai aktīvajai vielai
tritosulfuronam

(izziņots ar dokumenta numuru K(2006) 6573)

(Dokuments attiecas uz EEZ)

(2007/67/EK)

EIROPAS KOPIENU KOMISIJA,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu,

ņemot vērā Padomes 1991. gada 15. jūlija Direktīvu 91/414/EEK par augu aizsardzības līdzekļu laišanu tirgū ⁽¹⁾, un jo īpaši tās 8. panta 1. punkta ceturto daļu,

tā kā:

(1) Vācija 2001. gada jūnijā no BASF AG saņēma pieteikumu iekļaut aktīvo vielu tritosulfuronu Direktīvas 91/414/EEK I pielikumā saskaņā ar Direktīvas 91/414/EEK 6. panta 2. punktu. Ar Komisijas Lēmumu 2002/268/EK ⁽²⁾ tika apstiprināts, ka dokumentācija ir pilnīga un ka principā to var uzskatīt par atbilstošu minētās direktīvas II un III pielikumā noteiktajām prasībām par datiem un informāciju.

(2) Apstiprinājums par to, ka dokumentācija ir pilnīga, bija nepieciešams, lai dokumentus varētu rūpīgi pārbaudīt un lai dotu iespēju dalībvalstīm uz laiku, kas nepārsniedz trīs gadus, piešķirt pagaidu atļaujas par augu aizsardzības līdzekļiem, kuru sastāvā ir attiecīgā aktīvā viela, atbilstoši Direktīvas 91/414/EEK 8. panta 1. punkta nosacījumiem un jo īpaši nosacījumam par sīku aktīvās vielas un augu aizsardzības līdzekļa novērtējumu, ņemot vērā minētajā direktīvā noteiktās prasības.

(3) Šīs aktīvās vielas iedarbība uz cilvēka veselību un vidi novērtēta saskaņā ar Direktīvas 91/414/EEK 6. panta 2. un 4. punkta noteikumiem attiecībā uz pieteikuma iesniedzēja piedāvātajiem izmantošanas veidiem. Ziņotāja dalībvalsts 2002. gada 5. septembrī iesniedza Komisijai novērtējuma ziņojuma projektu.

(4) Kad ziņotāja dalībvalsts bija iesniegusi novērtējuma ziņojuma projektu, tika konstatēts, ka no pieteikuma iesniedzēja jāpieprasa papildu informācija un ziņotājai dalībvalstij šī informācija jāpārbauda un jāiesniedz savs novērtējums.

Tāpēc dokumentācija joprojām tiek pārbaudīta, un šo novērtēšanu Direktīvā 91/414/EEK paredzētajā termiņā pabeigt nebūs iespējams.

(5) Tā kā novērtēšanas gaitā līdz šim nav bijis iemesla bažām un tūlītējai rīcībai, dalībvalstīm, lai dokumentācijas izskatīšana varētu turpināties, jādod iespēja saskaņā ar Direktīvas 91/414/EEK 8. panta noteikumiem par 24 mēnešiem pagarināt termiņu pagaidu atļaujām, kas piešķirtas attiecībā uz augu aizsardzības līdzekļiem, kuru sastāvā ir minētā aktīvā viela. Paredzams, ka novērtēšanas un lēmuma pieņemšanas process attiecībā uz tritosulfurona iespējamo iekļaušanu I pielikumā tiks pabeigts divdesmit četru mēnešu laikā.

(6) Šajā lēmumā paredzētie pasākumi ir saskaņā ar Pārtikas aprītes un dzīvnieku veselības pastāvīgās komitejas atzinumu,

IR PIENĒMUSI ŠO LĒMUMU.

1. pants

Dalībvalstis uz laiku līdz 24 mēnešiem no šā lēmuma pieņemšanas dienas drīkst pagarināt pagaidu atļaujas augu aizsardzības līdzekļiem, kas satur tritosulfuronu.

2. pants

Šis lēmums ir adresēts dalībvalstīm.

Briselē 2006. gada 18. decembris.

Komisijas vārdā —

Markos KYPRIANOU

Komisijas loceklis

⁽¹⁾ OV L 230, 19.8.1991., 1. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 2006/75/EK (OV L 248, 12.9.2006., 3. lpp.).

⁽²⁾ OV L 92, 9.4.2002., 34. lpp.

KOMISIJAS LĒMUMS

(2006. gada 18. decembris)

par Latvijas Republikas lūgumu piemērot samazinātu PVN likmi centralizētajai siltumapgādei un dabasgāzes un elektroenerģijas piegādei mājāsaimniecībām

(izziņots ar dokumenta numuru K(2006) 6592)

(Autentisks ir tikai teksts latviešu valodā)

(2007/68/EK)

EIROPAS KOPIENU KOMISIJA,

uz juridiskām personām, kas izmanto tiesības atskaitīt PVN un tādējādi nesedz galīgās PVN izmaksas.

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu,

ņemot vērā Padomes 1977. gada 17. maija Direktīvu 77/388/EEK par to, kā saskaņojami dalībvalstu tiesību akti par apgrozījuma nodokļiem – Kopēja pievienotās vērtības nodokļu sistēma: vienota aprēķinu bāze ⁽¹⁾, un jo īpaši tās 12. panta 3. punkta b) apakšpunktu,

tā kā:

(1) Latvijas Republika sākotnējā lūgumā, kas Komisijai nosūtīts 2006. gada 19. aprīlī, un oficiālā vēstulē, kura reģistrēta 2006. gada 10. jūlijā, informēja Komisiju par nodomu piemērot samazinātu PVN likmi centralizētajai siltumapgādei un dabasgāzes un elektroenerģijas piegādei mājāsaimniecībām. Latvija mājāsaimniecības definējusi kā galapatērētājus, ar kuriem līgumi par attiecīgajām piegādēm noslēgti kā ar fiziskām personām.

(2) Saskaņā ar Pievienošanās līguma VIII pielikumu, atkāpjoties no Direktīvas 77/388/EEK (turpmāk – Sestā PVN direktīva) 12. panta 3. punkta a) apakšpunkta, Latvija līdz 2004. gada 31. decembrim var saglabāt atbrīvojumu no pievienotās vērtības nodokļa attiecībā uz apkures pakalpojumiem mājāsaimniecībām. Faktiski Latvija atbrīvojumu no pievienotās vērtības nodokļa mājāsaimniecību centralizētajai siltumapgādei saglabājusi arī pēc minētās dienas.

(3) Latvija vēlas piemērot samazinātu likmi (5 %) centralizētajai siltumapgādei un dabasgāzes un elektroenerģijas piegādēm mājāsaimniecībām, izņemot piegādes saimnieciskajai darbībai vai citai profesionālajai darbībai. Šī likme neizkropļo konkurenci un nerada nodokļu izraisītas pārmaiņas mājāsaimniecībām pārdotās elektroenerģijas, gāzes vai siltuma patēriņā. Galvenais iemesls ir tāds, ka no tehniskā viedokļa šie trīs ražojumi ir savstarpēji aizvietojamās preces tikai tādā gadījumā, ja tos izmanto apkurei. Turklāt, tā kā samazinātu PVN likmi piemēro tikai mājāsaimniecībām, šāda likmes piemērošana nevarētu izkropļot konkurenci attiecībā

(4) Turklāt PVN noteikumi attiecībā uz dabasgāzes un elektroenerģijas piegādes vietu, kas noteikti Sestajā PVN direktīvā, tika grozīti ar Padomes Direktīvu 2003/92/EK ⁽²⁾. Dabasgāzes piegādi, izmantojot sadales tīklus, un elektroenerģijas piegādi galapostmā, kad tā no tirgotājiem un izplatītājiem nonāk pie galapatērētājiem, apliek ar nodokļiem tai vietā, kurā klienti faktiski lieto un patērē preces, lai nodrošinātu, ka aplikšana ar nodokļiem notiek tai valstī, kurā notiek faktiskais patēriņš. Kas attiecas uz centralizēto siltumapgādi, tā kā nenotiek pārrobežu darījumi, apgāde ir lokāla un nepastāv konkurences izkropļošanas risks Sestās PVN direktīvas 12. panta 3. punkta b) apakšpunkta nozīmē.

(5) Plānotais pasākums – samazinātas PVN likmes piemērošana centralizētajai siltumapgādei, dabasgāzes un elektroenerģijas piegādei mājāsaimniecībām saskaņā ar Sestās PVN direktīvas 12. panta 3. punkta b) apakšpunktu – attiecas tikai uz piegādi galapatērētājiem un neattiecas uz piegādi nodokļu maksātājiem to komercdarbībai, profesionālajai darbībai vai citai saimnieciskai darbībai.

(6) Tā kā pasākums attiecas tikai uz piegādēm galapatērētājiem un neattiecas uz piegādi nodokļu maksātājiem to komercdarbībai, profesionālajai darbībai vai citai saimnieciskai darbībai, var uzskatīt, ka nepastāv konkurences izkropļošanas risks. Sestās direktīvas 12. panta 3. punkta b) apakšpunkta nosacījumi ir izpildīti, tāpēc Latvijai jāatļauj piemērot attiecīgo pasākumu uzreiz pēc šā lēmuma paziņošanas,

IR PIENĒMUSI ŠO LĒMUMU.

1. pants

Latvija var piemērot pasākumu, par ko tā paziņojusi vēstulē, kuru Komisija reģistrējusi 2006. gada 10. jūlijā, piemērojot samazinātu PVN likmi centralizētajai siltumapgādei, dabasgāzes piegā-

⁽¹⁾ OV L 145, 13.6.1977., 1. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 2006/69/EK (OV L 221, 12.8.2006., 9. lpp.).

⁽²⁾ OV L 260, 11.10.2003., 8. lpp.

dei un elektroenerģijas piegādei mājstaimniecībām neatkarīgi no ražošanas un piegādes nosacījumiem.

3. pants

Šis lēmums ir adresēts Latvijas Republikai.

2. pants

Briselē, 2006. gada 18. decembrī.

Šajā lēmumā mājstaimniecības definētas kā fiziskas personas, kas 1. pantā minētās piegādes saņem galapatēriņam, tādējādi izslēdzot jebkādas piegādes komercdarbībai, profesionālajai un citai staimnieciskai darbībai.

*Komisijas vārdā –
Komisijas loceklis
László KOVÁCS*

KOMISIJAS LĒMUMS

(2006. gada 18. decembris)

ar ko Rumānijai atļauj atlikt dažu Padomes Direktīvas 2002/53/EK noteikumu piemērošanu attiecībā uz dažu lauksaimniecības augu sugu šķirņu sēklu tirdzniecību

(izziņots ar dokumenta numuru K(2006) 6568)

(Dokuments attiecas uz EEZ)

(2007/69/EK)

EIROPAS KOPIENU KOMISIJA,

ņemot vērā Bulgārijas un Rumānijas Pievienošanās līgumu un jo īpaši tā 4. panta 3. punktu,

ņemot vērā Bulgārijas un Rumānijas Pievienošanās aktu un jo īpaši tā 42. pantu,

tā kā:

- (1) Ievērojot Pievienošanās akta 42. pantu, Komisija var pieņemt pārejas posma pasākumus, ja tie ir vajadzīgi, lai Bulgārijā un Rumānijā vienkāršotu pāreju no spēkā esošā režīma uz režīmu, kas izriet no Kopienas veterināro un fitosanitāro noteikumu piemērošanas. Minētajos noteikumos iekļauj noteikumus, kas attiecas uz sēklu tirdzniecību.
- (2) Padomes 2002. gada 13. jūnija Direktīva 2002/53/EK par lauksaimniecības augu sugu šķirņu kopējo katalogu⁽¹⁾ nosaka, ka lauksaimniecības augu sugu šķirņu sēklas, uz kurām attiecas Direktīva 2002/53/EK, kā minēts šīs direktīvas 1. panta 1. punktā, var piedāvāt tirgū tikai tad, ja ir izpildītas minētās direktīvas 4. panta 1. punkta, 7. panta un 11. panta prasības.
- (3) Ja netiks noteikta atkāpe no minētajiem noteikumiem, būs jāaizliedz dažu šķirņu sēklu tirdzniecība Rumānijā no pievienošanās dienas.
- (4) Lai Rumānija varētu veikt un īstenot pasākumus, kas vajadzīgi, lai nodrošinātu attiecīgo šķirņu atzīšanu saskaņā ar Kopienas sistēmas principiem, tai uz trim gadiem pēc pievienošanās dienas jāļauj atlikt Direktīvas 2002/53/EK piemērošanu attiecībā uz šīs valsts katalogā minēto šķirņu sēklu tirdzniecību teritorijā saskaņā ar principiem, kas nav iepriekš minētajā direktīvā izklāstītie principi un uz kuriem neattiecas Rumānijas 2006. gada 28. septembra oficiālais lūgums.

- (5) Šajā lēmumā paredzētie pasākumi ir saskaņā ar Lauksaimniecības, dārzkopības un mežsaimniecības sēklu un pavairošanas materiāla pastāvīgās komitejas atzinumu,

IR PIEŅĒMUSI ŠO LĒMUMU.

1. pants

Atkāpjoties no Direktīvas 2002/53/EK 4. panta 1. punkta, 7. panta un 11. panta, Rumānija var uz trim gadiem pēc pievienošanās dienas atlikt minētās direktīvas piemērošanu attiecībā uz šā lēmuma pielikumā minēto šķirņu sēklu tirdzniecību tās teritorijā.

Minētajā laika posmā šādas sēklas piedāvā tirgū tikai Rumānijas teritorijā. Jebkurā etiķetē vai oficiālā vai citādi noformētā dokumentā, ko piestiprina sēklu partijai vai pievieno tai saskaņā ar šā lēmuma noteikumiem, skaidri norāda, ka sēklas paredzēts piedāvāt tirgū vienīgi Rumānijas teritorijā.

2. pants

Šo lēmumu piemēro saskaņā ar Bulgārijas un Rumānijas Pievienošanās līgumu un no tā spēkā stāšanās dienas.

3. pants

Šis lēmums ir adresēts dalībvalstīm.

Briselē 2006. gada 18. decembris.

Komisijas vārdā —

Komisijas loceklis

Markos KYPRIANOU

⁽¹⁾ OV L 193, 20.7.2002., 1. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1829/2003 (OV L 268, 18.10.2003., 1. lpp.).

PIELIKUMS

Sugas/šķirnes
<i>Beta vulgaris</i> L. – Cukurbietes
Graf
<i>Beta vulgaris</i> L. – Lopbarības bietes
Lovrin 515
Lovrin 628
<i>Dactylis glomerata</i> L.
Magda
Marius (ant. Adrian)
Ovidiu
Poiana
Regent
Simina
<i>Festuca arundinacea</i> Schreber
Adela
Vio
<i>Festuca pratensis</i> Hudson
Postāvar
Tāmpa
Transilvan
<i>Festuca rubra</i> L.
Feruma
Măgurele 23 (ant. Pastoral)
Peisaj (ant. Tedi)
<i>Lolium multiflorum</i> Lam.
Ancuța (ant. Anca)
Iuliana (ant. Iulia)
<i>Lolium perenne</i> L.
Martarom (ant. Marta)
Măgura
<i>Lolium x boucheanum</i> Kunth
Cătălin
Florin
<i>Phleum pratense</i> L.
Horia
Rarău
Tirom

Sugas/šķirnes
<i>Poa pratensis</i> L.
Colina (ant. Fima)
<i>Lotus corniculatus</i> L.
Doru
Nicol (ant. Nico)
Oltim
<i>Lupinus albus</i> L.
Medi
<i>Medicago sativa</i> L.
Adin
Alina
Carina
Cosmina
Daniela (ant. Dana)
Dorinela (ant. Dorina)
Granat
Magnat
Mădălina
Opal (ant. Topaz)
Sandra
Satelit
Sigma
Tamas
<i>Pisum sativum</i> L.
Aurora
Dorica (ant. Dora)
Mona
Vedea
<i>Trifolium alexandrinum</i> L.
Viorel
<i>Trifolium repens</i> L.
Carmencita (ant. Carmen)
Carpatin
Danitim
Miorița
<i>Trifolium pratense</i> L.

Sugas/šķirnes	Sugas/šķirnes
Novac	Luncavăț (ant. Elena)
Rotrif (ant. Roza)	Martin
Sătmărean	Monica
<i>Vicia faba</i> L.	Nineta
Montana	Paula
<i>Brassica napus</i> L. var. <i>napobrassica</i> (L.) Rchb.	Radu
Ana Maria	Rareș
Montana	Sabena
<i>Arachis hypogaea</i> L.	Șumuleu
Solar	Vasilelin (ant. Iordan)
Venus	<i>Sinapis alba</i> L.
<i>Brassica napus</i> L. (part.)	Alex
Diana	Petrana
Doina	<i>Glycine max</i> (L.) Merrill
Perla	Balkan
<i>Cannabis sativa</i> L.	Columna
Denise	Daciana
Diana	Danubiana
Zenit	Eugen
<i>Carthamus tinctorius</i> L.	Felix
CW1221	Granat (ant. Agat)
CW4440	Kiskun Daniela
<i>Linum usitatissimum</i> L.	Onix
Ada	Perla
Adria	Proteinka
Alexin	Românesc 99
Alin	Safir
Bazil	Stine 2250
Betalisa (ant. Elisa)	Triumf
Codruța	Venera
Cosmin	<i>Avena sativa</i> L.
Cristina	Jeremy
Ferdinand (ant. Carolina)	Mureș
Floriana	Lovrin 1
Florinda	Lovrin 27
Fluin	<i>Hordeum vulgare</i> L.- Divkanšu mieži
Iunia 96	Andreea
Louis	Bogdana (ant. Avânt)

Sugas/šķirnes
Capriana
Daciana
Haşdate (ant. Aura)
Jubileu
Kristal
Laura
Maria
NS 525
NS 529
Romaniţa
Stindard
<i>Hordeum vulgare</i> L.- Seşkanşu mieži
Amical (ant. Adi)
Andrei
Compact
Dana
Liliana
Mădălin
NS 313
Orizont
Regal
Univers
<i>Oryza sativa</i> L.
Brăila
Dunărea
Elida
Magic
Polizeşti 28
Speranţa
Zefir
<i>Secale cereale</i> L.
Suceveana
<i>Sorghum bicolor</i> (L.) Moench
Andrea
Donaris
Dorina
F135ST
Fundulea 21

Sugas/šķirnes
Fundulea 32
Marina
Regina
Siret
<i>Sorghum sudanense</i> (Piper) Stapf.
Sabin
Sorin
<i>Sorghum bicolor</i> (L.) Moench x <i>Sorghum sudanense</i> (Piper) Stapf.
Catinca (ant. Tinca)
Fundulea 235 (ant. Tereza)
x <i>Triticosecale</i> Wittm.
Gorun
Haiduc
Plai
Silver
Stil
Trilstar
Ţebea
<i>Triticum aestivum</i> L. emend. Fiori et Paol.
Albota
Aniversar
Apullum
Ardeal 1
Arieşan
Beti
Boema
Briana
Ciprian
Crina
Crişana
Delabrad
Dor
Drobeta
Dropia
Dumbrava
Eliana
Esenţial
Faur

Sugas/šķirnes	Sugas/šķirnes
Flamura 85	F425M
Gabriela	Falco
Gasparom	Faur
Gruia	Fulger
Iași 2	Fundulea 322
Kraljevica	Fundulea 365
Kristina	Fundulea 376
Ljiljana	Fundulea 475M
Lovrin 34	Fundulea 515 (ant. Premier)
Mina	Fundulea 540 (ant. Granit)
Moldova 83	Fundulea 625
Pădureni (ant. Rubin)	Generos
PKB Romança	GS307
Romulus	GS308
Sonata	Kiskun 4230
Speranța	Kiskun 4255
SV99	Kiskun 4297
Șimnic 30	Kiskun 4344
Trivale	Kiskun 4380
Turda 95	Kiskun Aliz
Turda 2000	Kiskun Blako
Voroneț	Kiskun Cilike
<i>Triticum durum</i> Desf.	Kiskun Dori
Condurum (ant. Condur)	Kiskun Ermina
Grandur	Kiskun Galja
Pandur	Kiskun Gitta
<i>Zea mays</i> L.	Kiskun Kristof
Andreea	Kiskun Natalie (ant. Natalie)
Boris 5	Kiskun Nusi
Brateș	Kiskun Oliko
Campion	Kiskun Piros
Cera 6	Kiskun Reni
Cera 9	Kiskun Roy
Cera 10	Kiskun Szoliani
Ciclon	Kiskun Tamara
Dacic	Kiskun Vanda
Dăma	Kiskun Vivien
Danubian (ant. Danubiu)	Kiskun Xintia

Sugas/šķirnes
Klausen
Krisztina
Laurina
Lorenca
Lovrin 400
Milcov
Mv Major
Neptun
NS300
NS355
NS540
NSSC420YU
Octavian
Oituz
Olimpius (ant. Olimp)
Olt
Ozana (ant. Dana)
Paltin
Pamela
Panciu
Partizan
Patria
Podu Iloaiei 110
Rapid
Rapsodia
Rodna
Staniša
Star
Szegedi SC 276
Szegedi SC 516
Turda 145
Turda 165
Turda 167
Turda 200
Turda 201
Turda Favorit
Turda Mold 188
Turda Star

Sugas/šķirnes
Turda Super
Turda SU181
Turda SU182
Turda SU210
ZP278
ZP335
ZP394
ZP409
ZP434
ZP471
ZP488
ZP684
<i>Solanum tuberosum L.</i>
Alina
Alize (ant. Amelia)
Amicii
Astral N
Armonia
Christian
Claudiu
Coval
Cristela
Dacia
Dragomirna
Dumbrava
Eterna
Frumoasa
Harghita
Ioana
Loial
Luiza
Magic
Mikel
Milenium
Moldovița
Nana
Nativ
Nemere

Sugas/šķirnes	Sugas/šķirnes
Productiv	Ruxandra (ant. Nicoleta)
Rapsodia	Speranța
Rasant	Star
Redsec	Tâmpa
Robusta	Tendant
Roclas	Timpuriu de Brașov
Rozal	Transilvania

KOMISIJAS LĒMUMS

gada (2006. gada 20. decembris)

par termiņa pagarinājumu tādu biocīdo produktu laišanai tirgū, kuru sastāvā ir aktīvās vielas, kas nav pētītas Direktīvas 98/8/EK 16. panta 2. punktā minētās desmit gadu darba programmas laikā

(izziņots ar dokumenta numuru K(2006) 6707)

(Autentisks ir tikai teksts angļu, čehu, dāņu, grieķu, somu un zviedru valodā)

(2007/70/EK)

EIROPAS KOPIENU KOMISIJA,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 1998. gada 16. februāra Direktīvu 98/8/EK par biocīdo produktu laišanu tirgū ⁽¹⁾ un jo īpaši tās 16. panta 2. punktu,

tā kā:

(1) Direktīvas 98/8/EK (turpmāk – “Direktīva”) 16. panta 2. punkta otrajā daļā un 3. punktā paredzēts, ka gadījumā, ja aktīvās vielas izvērtēšanai nepieciešamā informācija un dati noteiktajā termiņā nav iesniegti, var nolemt aktīvo vielu neiekļaut direktīvas I, IA vai IB pielikumā. Pēc šāda lēmuma dalībvalstis anulē atļaujas biocīdajiem produktiem, kas satur šo aktīvo vielu.

(2) Komisijas Regulās (EK) Nr. 1896/2000 un (EK) Nr. 2032/2003 ir noteikta Direktīvas 16. panta 2. punktā minētās desmit gadu darba programmas pirmā un otrā posma īstenošanas kārtība. Komisijas Regulas (EK) Nr. 2032/2003 4. panta 2. punktā noteikts, ka 2006. gada 1. septembris ir datums, no kura dalībvalstis anulē esošās atļaujas attiecībā uz biocīdajiem produktiem, kas satur aktīvās vielas, par kurām nav akceptēts paziņojums un par kurām dalībvalsts nav izteikusi interesi.

(3) Komisijas Regulas (EK) Nr. 2032/2003 4.a pantā, ņemot vērā grozījumus, kas izdarīti ar Komisijas Regulu (EK) Nr. 1048/2005, izklāstīti nosacījumi, kas attiecas uz dalībvalstu pieteikumiem Komisijai 4. panta 2. punktā noteiktā lietojuma pārtraukšanas perioda pagarināšanai, un šāda pagarinājuma piešķiršanas nosacījumi.

(4) Atsevišķas dalībvalstis Komisijai ir iesniegušas pieteikumus minētā perioda pagarināšanai attiecībā uz dažām aktīvajām vielām, kuru izmantošana biocīdajos produktos pēc 2006. gada 1. septembra ir aizliegta; pieteikumiem pievienota informācija, kas liecina par nepieciešamību turpināt izmantot attiecīgās vielas.

(5) Somija, Dānija, Norvēģija un Islande iesniedza informāciju, kas liecina, ka nav piemērotu alternatīvu priedes koka darvas izmantošanai vēsturisku koka ēku, kuģu un priekšmetu koksnes aizsardzībai. Lietojuma pārtraukšanas termiņš šai vielai būtu jāpagarina, lai aizsargātu minēto dalībvalstu un pārējo valstu kultūrvēsturisko mantojumu.

(6) Čehija iesniedza informāciju, kas liecina par plašu nātrija N-hlorbenzolsulfonamīda/hloramīna B lietojumu dezinfekcijai Čehijas bruņotajos spēkos un sabiedrības veselības iestādēs. Tā aizstāšana ar citām pazīnotām vielām līdz lietojuma pārtraukšanas termiņa beigām var radīt problēmas, jo īpaši gadījumos, kad jāveic publiskā iepirkuma procedūras. Lietojuma pārtraukšanas termiņš minētajai vielai būtu jāpagarina, lai varētu to aizstāt ar citiem dezinfekcijas līdzekļiem.

(7) Grieķija iesniedza informāciju, kas liecina par plašu temefosa izmantošanu cīņai ar dzelējodiem un sabiedrisko iestāžu veiktās sabiedrības veselības pārbaudēs. Tā aizstāšana ar citām pazīnotām vielām līdz lietojuma pārtraukšanas termiņa beigām var radīt problēmas, jo īpaši gadījumos, kad jāveic publiskā iepirkuma procedūras. Lietojuma pārtraukšanas termiņš minētajai vielai būtu jāpagarina, lai varētu to aizstāt ar citām pieejamām vielām.

(8) Apvienotā Karaliste iesniedza informāciju, kas liecina par nepieciešamību uz laiku pagarināt amonjaka kā veterinārās higiēnas biocīda produkta izmantošanu, lai novērstu mājlopu inficēšanos ar kokcīdijām, kriptosporām un nematodēm. Lietojuma pārtraukšanas termiņš minētajai vielai būtu jāpagarina, lai to pakāpeniski varētu aizstāt ar citām pieejamām vielām, kas pazīnotas izvērtēšanai saskaņā ar Direktīvas pārskatīšanas programmu.

(9) Šajā lēmumā paredzētie pasākumi ir saskaņā ar Biocīdo produktu pastāvīgās komitejas atzinumu,

⁽¹⁾ OV L 123, 24.4.1998., 1. lpp.

IR PIEŅĒMUSI ŠO LĒMUMU.

1. pants

Atkāpjoties no Komisijas Regulas (EK) Nr. 2032/2003 4. panta 2. punkta, šā lēmuma pielikuma B slejā minētās dalībvalstis var piešķirt jaunas vai saglabāt izsniegtās atļaujas tādu biocīdo produktu laišanai tirgū, kas satur pielikuma A slejā minētās vielas, tikai izmantojuma veidiem, kas minēti D slejā, un līdz datumam, kas norādīts pielikuma C slejā.

2. pants

1. Dalībvalstis, kas izmanto šā lēmuma 1. pantā paredzēto atkāpi, nodrošina, lai būtu izpildīti šādi nosacījumi:

- a) turpināt izmantošanu var tikai ar nosacījumu, ka attiecīgo vielu saturošus produktus apstiprina paredzētajam būtiskajam lietojumam;
- b) izmantošanas turpināšana ir pieļaujama tikai tad, ja tā nevēlami neietekmē cilvēku vai dzīvnieku veselību vai vidi;
- c) piešķirot apstiprinājumu, tiek uzdots veikt visus atbilstošos riska samazināšanas pasākumus;

- d) šādi biocīdie produkti, kas paliek tirgū pēc 2006. gada 1. septembra, tiek pārmarkēti, lai panāktu atbilstību ierobežotas lietošanas nosacījumiem;
- e) attiecīgā gadījumā dalībvalstis nodrošina, ka atļauju turētāji vai attiecīgās dalībvalstis meklē šādas izmantošanas alternatīvas, vai arī vēlākais līdz 2008. gada 14. maijam sagatavo iesniegšanai dokumentāciju saskaņā ar Direktīvas 98/8/EK 11. pantā paredzēto procedūru.

2. Attiecīgās dalībvalstis ik gadus informē Komisiju par 1. punkta piemērošanu un jo īpaši par darbībām, kas veiktas atbilstoši e) apakšpunktam.

3. pants

Šis lēmums ir adresēts Somijas Republikai, Dānijas Karalistei, Čehijas Republikai, Grieķijas Republikai un Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotajai Karalistei.

Briselē, gada 20 decembris 2006.

Komisijas vārdā —
Komisijas loceklis
Stavros DIMAS

PIELIKUMS

1. pantā minētās atļaujas

A sleja	B sleja	C sleja	D sleja
Aktīvā viela	Dalībvalsts	Datums	Izmantojums
Priedes koka darva EK n° 232-374-8 CAS n° 8011-48-1	Somija Dānija	14.5.2010. 14.5.2010.	Koksnes aizsardzības līdzeklis ēkām, kuģiem un priekšmetiem, kas pieder pie pieteikuma iesniedzējas dalībvalsts kultūrvēsturiskā mantojuma
Nātrija N-hlorbenzol-sulfonamīds/ hloramīns B EK n° 204-847-9 CAS n° 127-52-6	Čehija	1.11.2007.	Dezinfekcijas līdzeklis, ko izmanto pieteikuma iesniedzējas dalībvalsts sabiedrības veselības iestādes, veterinārijas sabiedriskās iestādes un bruņotie spēki (civiliem mērķiem)
Temefoss EK n° 222-191-1 CAS n° 3383-96-8	Grieķija	1.11.2007.	Cīņai ar dzelējodiem (<i>Culicidae</i>) un sabiedrības veselības iestāžu kontrolēs
Amonjaks EK n° 231-635-3 CAS n° 7664-41-7	Apvienotā Karaliste	14.5.2008.	Veterinārās higiēnas biocīdais produkts kokcīdiju, kriptosporu un nematožu infekciju novēršanai; lietojams tikai gadījumos, ja nav iespējams izvēlēties citus līdzekļus ar līdzīgu iedarbību

KOMISIJAS LĒMUMS

(2006. gada 20. decembris,)

ar ko izveido zinātnisku ekspertu grupu jautājumos par aizsargātiem cilmes vietas nosaukumiem, aizsargātām ģeogrāfiskās izcelsmes norādēm un tradicionāla rakstura produktiem

(2007/71/EK)

EIROPAS KOPIENU KOMISIJA,

IR NOĒMUSI ŠĀDI.

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu,

1. pants

tā kā:

Ar šo izveido zinātnisku ekspertu grupu jautājumos par aizsargātiem cilmes vietas nosaukumiem, aizsargātām ģeogrāfiskās izcelsmes norādēm un tradicionāla rakstura produktiem, šeit turpmāk – “grupa”.

2. pants

Uzdevums

Komisija var apspriesties ar grupu par visiem jautājumiem, kas saistīti ar cilmes vietas nosaukumu un ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu aizsardzību, kā arī ar tradicionāla rakstura produktiem, lauksaimniecības produktiem un pārtikas produktiem, jo īpaši par:

- (1) Ar Padomes 2006. gada 20. marta Regulu (EK) Nr. 510/2006 par lauksaimniecības produktu un pārtikas produktu ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu un cilmes vietu nosaukumu aizsardzību ⁽¹⁾ ir noteikts, kādiem nosacījumiem jāatbilst nosaukumam, lai to Kopienas mērogā reģistrētu kā aizsargātu cilmes vietas nosaukumu (ACN) vai aizsargātu ģeogrāfiskās izcelsmes norādi (AĢN).
- (2) Ar Padomes 2006. gada 20. marta Regulu (EK) Nr. 509/2006 par lauksaimniecības produktiem un pārtikas produktiem kā garantētām tradicionālām īpatnībām ⁽²⁾ ir noteikts, kādiem nosacījumiem jāatbilst nosaukumam, lai to Kopienas mērogā reģistrētu un aizsargātu kā tradicionāla rakstura produktu (TRP).
- (3) Lai risinātu noteiktas sarežģītas zinātniskas un tehniskas problēmas, kas var rasties, izskatot nosacījumus, ar kādiem reģistrē vienu vai otru aizsargātu cilmes vietas nosaukumu, aizsargātu ģeogrāfiskās izcelsmes norādi vai tradicionāla rakstura produktu, Komisijai var būt nepieciešama kompetence, ko sniedz konsultatīvā grupā apvienoti speciālisti.
- (4) Grupai jābūt veidotai no augsti kvalificētiem speciālistiem daudzās zinātnes un tehnikas nozarēs, kas saistītas ar lauksaimniecību un pārtikas rūpniecību, humanitārajām zinātnēm vai intelektuālā īpašuma tiesībām.
- (5) Tāpēc jāizveido zinātniska ekspertu grupa jautājumos par aizsargātiem cilmes vietas nosaukumiem, aizsargātām ģeogrāfiskās izcelsmes norādēm un tradicionāla rakstura produktiem, jānosaka tās pilnvaras un jādefinē tās struktūra.
- (6) Cilmes vietu nosaukumu, ģeogrāfisko izcelsmes norāžu un īpašu sertifikātu zinātniskā komiteja, ko izveidoja ar Komisijas Lēmumu 93/53/EEK ⁽³⁾, ir jāatlaiz,

- to, vai īpašais nosaukums, par kuru iesniegts reģistrācijas pieprasījums, atbilst kritērijiem, kas minēti Regulas (EK) Nr. 510/2006 2. pantā, proti, vai tam ir saistība ar attiecīgo vidi vai ģeogrāfisko izcelsmi un/vai ar to saistītā reputācija,
- to, vai īpašais nosaukums, par kuru iesniegts reģistrācijas pieprasījums, atbilst kritērijiem, kas minēti Regulas (EK) Nr. 509/2006 2., 4. un 5. pantā, proti, vai tas ir tradicionāls un/vai tam ir specifiskās iezīmes,
- to, vai nosaukumam ir vispārējs raksturs,
- to kritēriju novērtēšanu, kas saistīti ar godīgu tirdzniecisko darbību un risku, kādam pakļauts patērētājs gadījumos, kad jānosaka atšķirība starp attiecīgo cilmes vietas nosaukumu vai ģeogrāfiskās izcelsmes norādi un tiem cilmes vietas nosaukumiem un tām ģeogrāfiskās izcelsmes norādēm, kas jau reģistrētas, kā arī preču zīmēm, augu un dzīvnieku šķirņu nosaukumiem, homonīmiem vai likumiski tirdzniecībā esošo produktu nosaukumiem,
- visiem citiem jautājumiem, kas raisa īpašu interesi grupas locekļu kompetences jomā.

Grupai priekšsēdētājs var ieteikt Komisijai apspriesties ar grupu par kādu noteiktu jautājumu.

Vajadzības gadījumā Komisija var prasīt grupai noteiktā termiņā pieņemt atzinumu par kādu īpašu jautājumu.

⁽¹⁾ OV L 93, 31.3.2006., 12. lpp.

⁽²⁾ OV L 93, 31.3.2006., 1. lpp.

⁽³⁾ OV L 13, 21.1.1993., 16. lpp. Lēmumā jaunākie grozījumi izdarīti ar Lēmumu 97/656/EK (OV L 277, 10.10.1997., 30. lpp.).

3. pants

Dalībnieki un to iecelšana

1. Grupas dalībniekus ieceļ Komisija, izraugoties starp tiem speciālistiem, kas atsaukušies aicinājumam pieteikt savu kandidatūru, ir augsti kvalificēti dažādās zinātnes un tehnikas jomās, kuras saistītas ar 2. pantā minētajām nozarēm, un kas kā kolektīvs aptver iespējami plašāku zinātnisko un tehnisko jautājumu loku un – ievērojot šo kritēriju – pārstāv ģeogrāfiskas teritorijas, kurās atspoguļojas jautājumu un zinātniskās pieejas dažādība Kopienā.

2. Grupas sastāvā ietilpst 11 dalībnieki.

Kandidātus, ko uzskata par piemērotiem, bet kas grupā nav iekļauti, ieraksta rezerves sarakstā. Komisija var izmantot rezerves sarakstu, lai no tā izraudzītos un ieceltu kandidātus grupas dalībnieku aizstāšanai.

3. Piemēro šādus nosacījumus:

— grupas dalībniekus ieceļ amatā privātpersonas statusā, un ieteikumus Komisijai viņi sniedz neatkarīgi no ārējiem norādījumiem. Viņi nevar deleģēt savu atbildību citam dalībniekam vai trešai personai,

— grupas dalībnieku pilnvaru laiks ir trīs gadi, un tas ir pagarināms. Tomēr, sākot no 1. punktā minētās iecelšanas dienas, grupas dalībnieki nevar strādāt ilgāk kā trīs termiņus pēc kārtas. Grupas dalībnieki pilda savus pienākumus, kamēr viņu vietā neieceļ citus, vai arī līdz viņu pilnvaru laika pagarināšanai,

— grupas dalībniekus, kuri vairs nespēj efektīvi piedalīties grupas darbā, atkāpjas no amata vai neievēro šā panta pirmā vai otrā ievilkuma vai Eiropas Kopienas dibināšanas līguma 287. panta prasības, var aizstāt uz atlikušo pilnvaru laiku,

— grupas dalībnieki katru gadu rakstiski apstiprina, ka viņi apņemas darboties sabiedrības interešu labā, kā arī apstiprina interešu konflikta esību vai neesību,

— grupas dalībnieku vārdus publicē Nodarbinātības, sociālo lietu un iespēju vienlīdzības ģenerāldirektorāta tīmekļa vietnē un Eiropas Savienības Oficiālā Vēstneša C sērijā. Grupas dalībnieku vārdus apkopo, apstrādā un publicē saskaņā ar

Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 45/2001 ⁽⁴⁾ noteikumiem attiecībā uz personas datu aizsardzību un apstrādi.

4. pants

Darbība

1. Grupa no savu dalībnieku vidus ievēlē priekšsēdētāju un divus viņa vietniekus. Ievēlēšana notiek ar vienkāršu balsu vairākumu.

2. Vienojoties ar Komisiju, var izveidot apakšgrupas konkrētu jautājumu izskatīšanai atbilstoši grupai noteiktajām pilnvarām; apakšgrupas izformē tūlīt pēc uzdevuma izpildes.

3. Ja tas ir lietderīgi un/vai nepieciešami, Komisijas pārstāvis var lūgt piedalīties grupas vai apakšgrupas darbā ekspertus vai novērotājus, kuriem ir īpaša kompetence kādā darba kārtībā izskatāmajā jautājumā.

4. Ja Komisija norāda, ka informācija, kas iegūta, piedaloties grupas vai apakšgrupas darbā, attiecas uz konfidencialiem jautājumiem, to nedrīkst izplatīt.

Informāciju, ko dalībnieki saņēmuši grupā, tie nedrīkst izmantot profesionālajā darbībā ārpus grupas.

5. Grupa un tās apakšgrupas parasti pulcējas uz sanāksmi kādā no Komisijas vai tās dienestu darba vietām, kuras Komisija sīkāk nosaka atkarībā no procedūras un laika plānojuma. Sekretariāta pakalpojumus nodrošina Komisijas dienesti. Šajās sanāksmēs var piedalīties citi ieinteresēti Komisijas ierēdņi.

6. Grupa pieņem reglamentu, pamatojoties uz Komisijas pieņemto standarta reglamentu.

7. Komisijas dienesti var publicēt tīmekļa vietnē (attiecīgā dokumenta oriģinālvalodā) pieprasījumus sniegt atzinumu, darba kārtības dokumentus, sanāksmju protokolus un grupas pieņemtos atzinumus. Ar tādiem pašiem nosacījumiem tie var arī publicēt jebkuru grupas darba dokumentu.

5. pants

Sanāksmju izdevumi

Komisija saskaņā ar tajā pieņemto kārtību atmaksā ceļa un uzturēšanās izdevumus, kas grupas dalībniekiem, ekspertiem un novērotājiem radušies saistībā ar grupas darbību. Par veiktajiem uzdevumiem atlīdzība netiek maksāta.

⁽⁴⁾ OV L 8, 12.1.2001., 1. lpp.

Sanāksmju izdevumus atmaksā attiecīgo dienestu rīcībā esošo finanšu resursu robežās saskaņā ar ikgadējo resursu sadalījuma procedūru.

6. pants

Atcelšana

Ar šo atceļ Komisijas Lēmumu 93/53/EEK.

Tomēr komiteja, kas izveidota ar minēto lēmumu, turpina pildīt savus uzdevumus, kamēr Komisija nav informējusi komitejas locekļus par to, ka darbību sāk grupa, kas izveidota ar šo lēmumu.

7. pants

Stāšanās spēkā

Šis lēmums stājas spēkā dienā, kad to publicē Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.

Briselē, 2006. gada 20. decembrī.

Komisijas vārdā –

Komisijas locekle

Mariann FISCHER BOEL

KOMISIJAS LĒMUMS

(2006. gada 20. decembris)

par atsevišķu lēmumu par valsts atbalstu pagarināšanu

(izziņots ar dokumenta numuru K(2006) 6927)

(Dokuments attiecas uz EEZ)

(2007/72/EK)

EIROPAS KOPIENU KOMISIJA,

IR PIEŅĒMUSI ŠO LĒMUMU.

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu, un jo īpaši tā 87. un 88. pantu,

1. pants

tā kā:

- (1) Komisijas 2002. gada 12. decembra Regulas (EK) Nr. 2204/2002 par Eiropas Kopienas dibināšanas līguma 87. un 88. panta piemērošanu attiecībā uz valsts atbalstu nodarbinātībai ⁽¹⁾, Komisijas 2001. gada 12. janvāra Regulas (EK) Nr. 70/2001 par EK līguma 87. un 88. panta piemērošanu, sniedzot valsts atbalstu maziem un vidējiem uzņēmumiem ⁽²⁾, un Komisijas 2001. gada 12. janvāra Regulas (EK) Nr. 68/2001 par EK līguma 87. un 88. panta piemērošanu mācību atbalstam ⁽³⁾ spēkā esības termiņš ar Komisijas 2006. gada 20. decembra Regulu (EK) Nr. 1976/2006, ar ko groza Regulu (EK) Nr. 2204/2002, Regulu (EK) Nr. 70/2001 un Regulu (EK) Nr. 68/2001 ⁽⁴⁾, ir pagarināts līdz 2008. gada 30. jūnijam.
- (2) Lai novērstu lieku administratīvo darbu un garantētu juridisko drošību, ir lietderīgi pagarināt spēkā esības termiņu tiem Komisijas lēmumiem, ar kuriem apstiprina atbalsta shēmas, kas paziņotas, pamatojoties uz atbrīvotuma regulām, kas ir šīs pagarinājuma regulas priekšmets,

Neskarot attiecīgos pasākumus, kas minēti 107. punkta trešajā ievilkumā 2006. gada 4. marta Pamatnostādnēs par valstu reģionālo atbalstu 2007.–2013. gadam ⁽⁵⁾, un kurus ir pieņēmušas visas dalībvalstis, Komisijas lēmumu, ar kuriem atbilstoši Regulai (EK) Nr. 2204/2002, Regulai (EK) Nr. 70/2001 vai Regulai (EK) Nr. 68/2001 apstiprina atbalsta shēmas pirms šā lēmuma stāšanās spēkā, darbības termiņš ir jāpagarina līdz 2008. gada 30. jūnijam.

2. pants

Šis lēmums ir adresēts dalībvalstīm.

To piemēro no 2007. gada 1. janvāra.

Briselē, 2006. gada 20. decembrī.

Komisijas vārdā —
Komisijas locekle
Neelie KROES

⁽¹⁾ OV L 337, 13.12.2002., 3. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 1040/2006 (OV L 187, 8.7.2006., 8. lpp.).

⁽²⁾ OV L 10, 13.1.2001., 33. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 1040/2006.

⁽³⁾ OV L 10, 13.1.2001., 20. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 1040/2006.

⁽⁴⁾ OV L 368, 23.12.2006., 85. lpp.

⁽⁵⁾ OV C 54, 4.3.2006., 13. lpp.

KOMISIJAS LĒMUMS

(2006. gada 20. decembris)

par Grāmatvedības standartu pārskata grupas dalībnieku iecelšanu, kas izveidota ar Komisijas 2006. gada 14. jūlija Lēmumu 2006/505/EK, ar ko izveido Grāmatvedības standartu pārskata grupu, lai konsultētu Komisiju par Eiropas Finanšu pārskatu padomdevējas grupas (EFRAG) atzinumu objektivitāti un neitralitāti

(2007/73/EK)

EIROPAS KOPIENU KOMISIJA,

IR NOLĒMUSI ŠĀDI.

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu,

ņemot vērā Komisijas 2006. gada 14. jūlija Lēmumu 2006/505/EK, ar ko izveido Grāmatvedības standartu pārskata grupu, lai konsultētu Komisiju par Eiropas Finanšu pārskatu padomdevējas grupas (EFRAG) atzinumu objektivitāti un neitralitāti ⁽¹⁾, un jo īpaši tā 3. pantu,

tā kā:

Saskaņā ar Komisijas Lēmuma 2006/505/EK 3. pantu, Komisija ieceļ ne vairāk kā septiņus Grāmatvedības standartu pārskata grupas dalībniekus no to neatkarīgo ekspertu vidus, kuru pieredze un kompetence grāmatvedības jomā, jo īpaši finanšu pārskatu jautājumos, ir plaši atzīta Kopienā,

1. pants

Ar šo Komisija ieceļ Grāmatvedības standartu pārskata grupas septiņus dalībniekus, kuru vārdi ir norādīti pielikumā.

2. pants

Šis lēmums stājas spēkā dienā, kad to publicē Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.

Briselē, 2006. gada 20. decembris.

Komisijas vārdā —

Komisijas loceklis

Charlie McCREEVY

⁽¹⁾ OV L 199, 21.7.2006., 33. lpp.

PIELIKUMS

DALĪBNIEKU SARAKSTS

Josef JÍLEK

Elisabeth KNORR

Carlos Soria SENDRA

Hervé STOLOWY

Enrico LAGHI

Jan KLAASEN

Geoffrey MITCHELL

KOMISIJAS LĒMUMS**(2006. gada 21. decembris)****par saskaņotu efektivitātes atskaites vērtību noteikšanu atsevišķai elektroenerģijas un siltuma ražošanai, piemērojot Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2004/8/EK**

(izziņots ar dokumenta numuru K(2006) 6817)

(Dokuments attiecas uz EEZ)

(2007/74/EK)

EIROPAS KOPIENU KOMISIJA,

korekcijas koeficienti zudumiem siltumtīklā, jo siltumu allaž patērē ražošanas vietas tuvumā.

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu,

(4) Saskaņotās efektivitātes atsaucēs vērtības balstītas uz principiem, kas izklāstīti Direktīvas 2004/8/EK III pielikuma f) punktā.

ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2004/8/EK par tādas koģenerācijas veicināšanu, kas balstīta uz lietderīgā siltuma pieprasījumu iekšējā enerģijas tirgū, un ar kuru groza Direktīvu 92/42/EEK⁽¹⁾, un jo īpaši tās 4. panta 1. punktu,

(5) Ir vajadzīgi stabili nosacījumi investīcijām koģenerācijā un ilgstoša investoru uzticība. No šāda viedokļa ir lietderīgi saglabāt nemainīgas koģenerācijas staciju atsaucēs vērtības saprātīgā laika posmā – vismaz 10 gadus. Tomēr, ņemot vērā, ka Direktīvas 2004/8/EK galvenais mērķis ir veicināt koģenerāciju, lai taupītu primāro enerģiju, jārosina vecāku koģenerācijas staciju modernizēšana, lai uzlabotu to energoefektivitāti. Šo iemeslu dēļ efektivitātes atsaucēs vērtības elektroenerģijai, kas piemērojamas koģenerācijas stacijām, jāpadara stingrākas, sākot ar vienpadsmito gadu kopš stacijas izlaides gada.

tā kā:

(6) Šajā lēmumā noteiktie pasākumi ir saskaņā ar Koģenerācijas komitejas atzinumu,

(1) Saskaņā ar Direktīvas 2004/8/EK 4. pantu Komisijai jānosaka saskaņotas efektivitātes atskaites vērtības atsevišķai elektroenerģijas un siltuma ražošanai, kas sastāv no vairākām vērtībām, kuras savstarpēji atšķir būtiski faktori, tai skaitā iekārtas izlaides gads un kurināmā veidi.

IR PIENĒMUSI ŠO LĒMUMU.

(2) Komisija ir veikusi sīki dokumentētu analīzi saskaņā ar Direktīvas 2004/8/EK 4. panta 1. punktu. Labākās pieejamās un ekonomiski pamatotās tehnoloģijas attīstība, kas novērota analīzes aptvertajā laika posmā, liecina, ka, lai izveidotu saskaņotas efektivitātes atskaites vērtības atsevišķai elektroenerģijas un siltuma ražošanai, jānosaka atšķirības attiecībā uz koģenerācijas staciju izlaides gadu. Turklāt šīm atsaucēs vērtībām jāpiemēro korekcijas koeficienti, kas saistīti ar klimatisko stāvokli, jo, ražojot elektroenerģiju no kurināmā, termodinamika ir atkarīga no vides temperatūras. Tāpat šīm atsaucēs vērtībām jāpiemēro korekcijas koeficienti attiecībā uz novērstajiem tīkla zudumiem, lai ņemtu vērā enerģijas ietaupījumus, kas gūti, jo decentralizētas ražošanas dēļ tīkla izmantošana ir ierobežota.

1. pants**Saskaņotu efektivitātes atsaucēs vērtību noteikšana**

Saskaņotās efektivitātes atsaucēs vērtības atsevišķai elektroenerģijas un siltuma ražošanai ir tādas, kādas minētas attiecīgi I un II pielikumā.

2. pants**Korekcijas koeficienti saskaņotām efektivitātes atskaites vērtībām atsevišķai elektroenerģijas ražošanai.**

(3) Pretstatā iepriekš minētajam, analīze liecināja, ka saistībā ar saskaņotām efektivitātes atskaites vērtībām atsevišķai siltuma ražošanai atšķirības attiecībā uz izlaides gadu nav jānosaka, jo analīzes aptvertajā periodā apkures katlu tīrā energoefektivitāte nav ievērojami uzlabojusies. Nebija vajadzīgi korekcijas koeficienti, kas saistīti ar klimatisko stāvokli, jo, ražojot siltumu no kurināmā, termodinamika nav atkarīga no vides temperatūras. Tāpat nebija jāpiemēro

1. Dalībvalstis piemēro III pielikuma a) punktā noteiktos korekcijas koeficientus, lai I pielikumā noteiktās saskaņotās efektivitātes atsaucēs vērtības pielāgotu vidējiem klimatiskajiem apstākļiem katrā dalībvalstī.

Vidējo klimatisko apstākļu korekcijas koeficientus nepiemēro koģenerācijas tehnoloģijai, kuras pamatā ir kurināmā elementi.

⁽¹⁾ OV L 52, 21.2.2004., 50. lpp.

Ja oficiālie meteoroloģiskie dati liecina, ka dalībvalsts teritorijā gada apkārtējā temperatūra atšķiras par 5 °C vai vairāk, šī dalībvalsts, par to paziņojot Komisijai, var izmantot vairākas klimatiskās zonas, lai izpildītu pirmajā daļā minētos nosacījumus, izmantojot III pielikuma b) punktā izklāstīto metodi.

2. Dalībvalstis piemēro IV pielikuma a) punktā noteiktos korekcijas koeficientus, lai I pielikumā noteiktās saskaņotās efektivitātes atsaucēs vērtības pielāgotu novērstajiem tīkla zudumiem.

Korekcijas koeficientus novērstajiem tīkla zudumiem nepiemēro koksnes kurināmajam un biogāzei.

3. Ja dalībvalstis piemēro gan III pielikuma a) punktā, gan IV pielikumā paredzētos korekcijas koeficientus, tās vispirms piemēro III pielikuma a) punktā noteiktos koeficientus un tikai pēc tam – IV pielikumā noteiktos koeficientus.

3. pants

Saskaņotu efektivitātes atsaucēs vērtību piemērošana

1. Dalībvalstis I pielikumā noteiktās saskaņotās efektivitātes atsaucēs vērtības piemēro atbilstīgi koģenerācijas stacijas izlaides gadam. Šīs saskaņotās efektivitātes atsaucēs vērtības piemēro 10 gadus, sākot ar koģenerācijas stacijas izlaides gadu.

2. Sākot ar vienpadsmito gadu pēc koģenerācijas stacijas izlaides gada, dalībvalstis piemēro saskaņotās efektivitātes atsaucēs vērtības, kas saskaņā ar 1. punktu piemērojamas 10 gadus vecām koģenerācijas stacijām. Šīs saskaņotās efektivitātes atsaucēs vērtības piemēro vienu gadu.

3. Šā panta nozīmē koģenerācijas stacijas izlaides gads ir kalendārais gads, kurā šī stacija pirmo reizi ražojusi elektroenerģiju.

4. pants

Koģenerācijas stacijas modernizēšana

Ja esošu koģenerācijas staciju modernizē, un modernizēšanas investīciju izmaksas ir lielākas par 50 % no investīciju izmaksām par jaunu, līdzvērtīgu koģenerācijas staciju, par stacijas izlaides gadu 3. panta nozīmē uzskata to kalendāro gadu, kurā modernizētā koģenerācijas stacija pirmo reizi ražojusi elektrību.

5. pants

Kurināmā maisījums

Ja koģenerācijas staciju darbina ar kurināmā maisījumu, saskaņotās efektivitātes atsaucēs vērtības atsevišķai ražošanai piemēro proporcionāli dažādu kurināmo radītā enerģijas daudzuma vidēji svērtajai vērtībai.

6. pants

Adresāti

Šis lēmums ir adresēts dalībvalstīm.

Briselē, 2006. gada 21. decembris.

Komisijas vārdā -

Andris PIEBALGS

Komisijas loceklis

I PIELIKUMS

Saskaņotas efektivitātes atsaucēs vērtības atsevišķai elektroenerģijas ražošanai (minētas 1. pantā)

Šajā tabulā ietvertās saskaņotās efektivitātes atsaucies vērtības atsevišķai elektroenerģijas ražošanai balstītas uz neto siltumietilpību un standarta ISO apstākļiem (vides temperatūra 15 °C, 1,013 bāri, 60 % relatīvais mitrums).

%

[illegible]

II PIELIKUMS

Saskaņotas efektivitātes atsaucēs vērtības atsevišķai siltuma ražošanai (minētas 1. pantā)

Šajā tabulā ietvertās saskaņotās efektivitātes atsaucēs vērtības atsevišķai siltuma ražošanai balstītas uz neto siltumietilpību un standarta ISO apstākļiem (vides temperatūra 15 °C , 1,013 bāri, 60 % relatīvais mitrums).

			%
	Kurināmā veids	Tvaiks (*) /karstais ūdens	Izplūdes gāzu tieša izmantošana (**)
Cietais kurināmais	Akmeņogles/kokss	88	80
	Lignīts/lignīta briķetes	86	78
	Kūdra/kūdras briķetes	86	78
	Koksnes kurināmais	86	78
	Lauksaimniecības biomasas	80	72
	Bioloģiski noārdāmie (sadzīves) atkritumi	80	72
	Nereģeneratīvie (sadzīves un rūpnieciskie) atkritumi	80	72
	Degslāneklis	86	78
Šķidrās kurināmais	Nafta (gāzeļļa + gudrons), SNG	89	81
	Biodeģviela	89	81
	Bioloģiski noārdāmi atkritumi	80	72
	Nereģeneratīvie atkritumi	80	72
Gāzveida kurināmais	Dabāsgāze	90	82
	Rafinēšanas gāze/ūdeņradis	89	81
	Biogāze	70	62
	Koksa gāze, domnas gāze + citas dūmgāzes	80	72

(*) Tvaika efektivitāte jāpazemina par 5 absolūtajiem procentu punktiem, ja dalībvalstis, kas piemēro Direktīvas 2004/8/EK 12. panta 2. punktu, koģenerācijas stacijas aprēķinos iekļauj kondensāta atgriezi.

(**) Ja temperatūra ir 250 °C vai augstāka, jāizmanto tiešā siltuma vērtības.

III PIELIKUMS

Korekcijas koeficienti saistībā ar vidējiem klimatiskajiem apstākļiem un klimatisko zonu noteikšanas metode, lai piemērotu saskaņotās efektivitātes atsaucis vērtības atsevišķai elektroenerģijas ražošanai (minēti 2. panta 1. punktā)

a) Korekcijas koeficienti saistībā ar vidējiem klimatiskajiem apstākļiem

Vides temperatūras korekcijas pamatā ir atšķirība starp gada vidējo temperatūru dalībvalstī un ISO nosacījumiem (15 °C). Korekcija ir šāda:

0,1 procentu punkta efektivitātes zaudējums par katru temperatūras grādu, kas pārsniedz 15 °C;

0,1 procentu punkta efektivitātes ieguvums par katru temperatūras grādu, kas zemāks par 15 °C;

Piemērs:

Ja gada vidējā temperatūra dalībvalstī ir 10 °C, koģenerācijas stacijas efektivitātes vērtība šajā dalībvalstī jāpalielina par 0,5 procentu punktiem.

b) Klimatisko zonu noteikšanas metode

Katras klimatiskās zonas robežas veido gada vidējās vides temperatūras izoterms (pilnos grādos pēc Celsija), kas atšķiras vismaz par 4 °C. Temperatūras atšķirībai starp gada vidējo vides temperatūru, ko piemēro blakus esošās klimatiskajās zonās, ir vismaz 4 °C.

Piemērs:

Dalībvalstī gada vidējā vides temperatūra vietā A ir 12 °C, bet vietā B – 6 °C. Starpība pārsniedz 5 °C. Dalībvalstij ir iespēja ieviest divas klimatiskās zonas, ko atdala izoterma ar vērtību 9 °C; tādējādi tiek izveidota viena klimatiskā zona, ko ierobežo izoterma no 9 °C līdz 13 °C, kur gada vidējā vides temperatūra ir 11 °C, un otra klimatiskā zona, ko ierobežo izoterma no 5 °C līdz 9 °C, kur gada vidējā temperatūra ir 7 °C.

IV PIELIKUMS

Korekcijas koeficienti novērstajiem tīkla zudumiem, kas piemērojami saskaņotajām efektivitātes vērtībām atsevišķai elektroenerģijas ražošanai (minēti 2. panta 2. punktā)

Spriegums	Attiecībā uz elektroenerģiju, kas piegādāta tīklā	Attiecībā uz elektroenerģiju, kas patērēta uz vietas
> 200 kV	1	0,985
100-200 kV	0,985	0,965
50-100 kV	0,965	0,945
0,4-50 kV	0,945	0,925
< 0,4 kV	0,925	0,860

Piemērs:

100 kW_{el} koģenerācijas stacija ar virzuļturbīnu, ko darbina dabasgāze, ražo elektroenerģiju ar spriegumu 380 V. No šīs elektroenerģijas 85 % izmanto pašu patēriņam un 15 % nonāk tīklā. Stacijas izlaides gads ir 1999. gads. Gada vidējā vides temperatūra ir 15 °C (tātad nav vajadzīga klimatiskās zonas korekcija).

Saskaņā ar šā lēmuma I pielikumu dabasgāzes saskaņotā efektivitātes atsaucēs vērtība 1999. gadā ir 51,1 %. Pēc tīkla zudumu korekcijas iegūtā efektivitātes atsaucēs vērtība atsevišķai elektroenerģijas ražošanai šajā koģenerācijas stacijā būtu šāda (pamatojoties uz šajā pielikumā minēto koeficientu vidējo svērtu vērtību):

$$\text{Ref } E_{\eta} = 51,1 \% * (0,860 * 85 \% + 0,925 * 15 \%) = 44,4 \%$$

KOMISIJAS LĒMUMS

(2006. gada 22. decembris)

ar ko izveido iekšējo cenu noteikšanas ekspertu grupu

(2007/75/EK)

EIROPAS KOPIENU KOMISIJA,

EOTK, *Euratom* ⁽³⁾, ir jāparedz noteikumi par grupas dalībniekiem pieejamās informācijas izpaušanu.

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu,

tā kā:

(1) Komisijas dienestu veiktajā pētījumā "Uzņēmuma nodokļi iekšējā tirgū" ⁽¹⁾ konstatēts, ka arvien svarīgāks kļūst iekšējā tirgus jautājums par iekšējo cenu noteikšanas nodokļu problēmām.

(9) Personas dati par grupas dalībniekiem jāapstrādā atbilstīgi Eiropas Parlamenta un Padomes 2000. gada 18. decembra Regulai (EK) Nr. 45/2001 par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi Kopienas iestādēs un struktūrās un par šādu datu brīvu apriti ⁽⁴⁾.

(10) Ir lietderīgi noteikt šā lēmuma piemērošanas laiku. Komisija savlaicīgi apsvērs piemērošanas laika pagarināšanas lietderību,

(2) Paziņojumā "Virzība uz iekšējo tirgu bez nodokļu šķēršļiem: Stratēģija konsolidētas uzņēmumu ienākuma nodokļa bāzes izveidei, lai nodrošinātu uzņēmumu darbību visā ES" ⁽²⁾, Komisija atzina vajadzību pēc kompetences, kas ir speciālistiem iekšējo cenu noteikšanas jomā.

IR PIENĒMUSI ŠO LĒMUMU.

1. pants

Iekšējo cenu noteikšanas ekspertu grupa

(3) "ES kopējo iekšējo cenu noteikšanas forums" neformāli tika izveidots 2002. gadā.

Ar šo izveido Iekšējo cenu noteikšanas ekspertu grupu (še turpmāk – "grupa"), kas sāk darbu no 2007. gada 1. marta.

(4) Ar "ES kopējo iekšējo cenu noteikšanas foruma" izveidošanu tika atklāts lietderīgs dalībvalstu un privātā sektora diskusiju forums, kā rezultātā Komisija ierosināja divus rīcības kodeksus, ko dalībvalstis vēlāk pieņēma Padomē.

Grupās nosaukums ir "ES kopējais iekšējo cenu noteikšanas forums".

2. pants

Uzdevumi

(5) Ņemot vērā minētajā forumā gūto pozitīvo pieredzi un to, ka Komisijai pastāvīgi ir vajadzīga šāda struktūra, minētā foruma darba turpināšana ir jānosaka ar oficiālu aktu. Tāpēc jāizveido ekspertu grupa iekšējo cenu noteikšanas jomā un jānosaka tās uzdevumi un struktūra.

Grupās uzdevumi ir šādi:

(6) Iekšējo cenu noteikšanas ekspertu grupa jāizveido no valdības un privātā sektora ekspertiem iekšējo cenu noteikšanas jomā.

— sagatavot platformu uzņēmējdarbības un valstu nodokļu piemērošanas ekspertu apspriedēm par iekšējo cenu noteikšanas problēmām, kas ir šķērslis pārrobežu uzņēmējdarbībai Kopienā,

(7) Iekšējo cenu noteikšanas ekspertu grupai jāpalīdz un jāinformē Komisija par iekšējo cenu noteikšanas nodokļu jautājumiem.

— informēt Komisiju par iekšējo cenu noteikšanas nodokļu jautājumiem,

(8) Neskarot drošības noteikumus, kas Komisijas reglamenta pielikumā iekļauti ar Komisijas Lēmumu 2001/844/EK,

— palīdzēt Komisijai rast praktiskus risinājumus, kas atbilst ESAO Pamatnostādņēm ⁽⁵⁾, lai panāktu vienkāršāku iekšējo cenu noteikšanas noteikumu piemērošanu Kopienā.

⁽¹⁾ SEC(2001) 1681, 23.10.2001.

⁽²⁾ COM(2001) 582, galīgā redakcija, 23.10.2001.

⁽³⁾ OV L 317, 3.12.2001., 1. lpp.

⁽⁴⁾ OV L 8, 12.1.2001., 1. lpp.

⁽⁵⁾ ESAO Iekšējo cenu noteikšanas pamatnostādnes daudznacionāliem uzņēmumiem un nodokļu administrācijai, kas pieņemtas 1995. gada jūlijā.

3. pants

Apspriedes

1. Komisija var apspriesties ar grupu jebkurā jautājumā, kas saistīts ar iekšējo cenu noteikšanu.
2. Ja konkrētā jautājumā ir vēlams apspriesties ar grupu, tās priekšsēdētājs var par to informēt Komisiju.

4. pants

Dalībnieki un to iecelšana

1. Grupas sastāvā ir 43 dalībnieki, kas ir šādi.
 - (a) Viens pārstāvis no katras dalībvalsts.
 - (b) Līdz 15 pārstāvjiem no privātā sektora.
 - (c) Priekšsēdētājs.
2. Dalībvalstu pārstāvjus ieceļ attiecīgās valsts iestādes. Minētie dalībnieki ir civildienesta ierēdņi, kas risina iekšējo cenu noteikšanas jautājumus.
3. Dalībniekus no privātā sektora ieceļ Komisija, izvēloties speciālistus, kam ir pieredze un kas ir kompetenti iekšējo cenu noteikšanas jautājumos.
4. Pretendentus, ko uzskata par atbilstīgiem grupas dalībniekiem, bet kas nav iecelti, var iekļaut rezerves sarakstā, ko Komisija var izmantot, ieceļot vai aizstājot dalībniekus.
5. Dalībniekus no privātā sektora ieceļ kā privātpersonas, un, sniedzot informāciju Komisijai, tie neļaujas ārējai ietekmei.
6. Grupas dalībnieki savlaicīgi informē Komisiju par interešu konfliktiem, kas varētu mazināt viņu objektivitāti.
7. Komisija ieceļ arī priekšsēdētāju.
8. Grupas dalībnieku amata pilnvaru laiks ir 2 gadi, un tas ir atjaunojams. Tie pilda savus pienākumus līdz brīdim, kad to vietā ieceļ citus vai arī kad beidzas to pilnvaru laiks.
9. Dalībnieku vietā līdz to pilnvaru laika beigām var iecelt citus šādos gadījumos:

- (a) ja loceklis atkāpjas no amata;
- (b) ja loceklis vairs nespēj dot efektīvu ieguldījumu grupas apspriedēs;
- (c) ja loceklis neatbilst Līguma 287. pantam;

(d) ja loceklis, pārkāpjot 5. punktu, ļaujas ārējai ietekmei;

(e) ja loceklis, pārkāpjot 6. punktu, nav savlaicīgi informējis Komisiju par interešu konfliktu.

10. To dalībnieku vārdus, kas iecelti kā privātpersonas, publicē Nodokļu un Muitas savienības ģenerāldirektorāta tīmekļa vietnē. Datus par grupas dalībnieku vārdu iegūst, apstrādā un publicē saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 45/2001.

5. pants

Darbība

1. Vienojoties ar Komisiju, grupa var izveidot apakšgrupas konkrētu jautājumu izskatīšanai atbilstoši grupai noteiktajām pilnvarām. Apakšgrupas izformē, tiklīdz ir beidzies to pilnvaru termiņš.

2. Komisijas pārstāvis var pieaicināt ekspertus vai novērotājus ar īpašu kompetenci kādā darba kārtības jautājumā, lai tie piedalītos grupas darbā vai arī apakšgrupas apspriedēs vai darbā, ja Komisija uzskata, ka tas ir vajadzīgs vai lietderīgi.

Par novērotājiem var uzaicināt jo īpaši pārstāvjus no kandidātvalstīm un ESAO sekretariāta.

3. Ja Komisija uzskata, ka informācija, kas iegūta, piedaloties grupas vai apakšgrupas apspriedēs vai darbā, attiecas uz konfidencialiem jautājumiem, šo informāciju nedrīkst izpaust.

4. Grupas un tās apakšgrupu sanāksmes parasti notiek Komisijas telpās atbilstīgi Komisijas noteiktajām procedūrām un grafikam. Sekretariāta pakalpojumus nodrošina Komisija.

5. Šajās sanāksmēs var piedalīties jautājumu izskatīšanā ieinteresēti Komisijas ierēdņi.

6. Grupa pieņem savu reglamentu, pamatojoties uz Komisijā pieņemto standarta reglamentu.

7. Komisijas dienesti var publicēt vai publiskot internetā ⁽⁶⁾ visus kopsavilkumus, secinājumus vai daļējus secinājumus vai grupas darba dokumentus attiecīgā dokumenta oriģinālvalodā.

6. pants

Izdevumu atlīdzināšana

Komisija grupas dalībniekiem, ekspertiem un novērotājiem atlīdzina ceļa izdevumus un vajadzības gadījumā uzturēšanās

⁽⁶⁾ http://ec.europa.eu/taxation_customs/taxation/company_tax/transfer_pricing/forum/index_en.htm

izdevumus saistībā ar grupas darbu atbilstīgi Komisijas noteikumiem par kompensācijām neatkarīgajiem ekspertiem.

7. pants

Termiņa beigšanās

Šis lēmums ir spēkā līdz 2011. gada 31. martam.

Dalībnieki, eksperti un novērotāji nesaņem atlīdzību par sniegtajiem pakalpojumiem.

Briselē, 2006. gada 22. decembris.

Sanāksmju izdevumus atlīdzina, nepārsniedzot gada budžetu, ko grupai piešķīris atbildīgais Komisijas dienests.

Komisijas vārdā

László KOVÁCS

Komisijas loceklis

KOMISIJAS LĒMUMS

(2006. gada 22. decembris)

ar ko īsteno Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 2006/2004 par sadarbību starp valstu iestādēm, kas atbildīgas par tiesību aktu īstenošanu patērētāju tiesību aizsardzības jomā, attiecībā uz savstarpēju palīdzību

(izziņots ar dokumenta numuru K(2006) 6903)

(Dokuments attiecas uz EEZ)

(2007/76/EK)

EIROPAS KOPIENU KOMISIJA,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 27. oktobra Regulu (EK) Nr. 2006/2004 par sadarbību starp valstu iestādēm, kas atbildīgas par tiesību aktu īstenošanu patērētāju tiesību aizsardzības jomā (Regula par sadarbību patērētāju tiesību aizsardzības jomā) ⁽¹⁾, un jo īpaši tās 6. panta 4. punktu, 7. panta 3. punktu, 8. panta 7. punktu, 9. panta 4. punktu, 10. panta 3. punktu, 12. panta 6. punktu, 13. panta 5. punktu un 15. panta 6. punktu,

tā kā:

(1) Regulā (EK) Nr. 2006/2004 noteikti nosacījumi, saskaņā ar kuriem jāsadarbojas tām kompetentajām iestādēm dalībvalstīs savstarpēji un ar Komisiju, kas atbildīgas par tiesību aktu īstenošanu patērētāju interešu aizsardzības jomā, lai nodrošinātu minēto tiesību aktu ievērošanu un iekšējā tirgus vienmērīgu darbību un lai uzlabotu patērētāju ekonomisko interešu aizsardzību.

(2) Tā paredz dalībvalstīs izveidot tīklus starp minētajām kompetentajām iestādēm.

(3) Minētās regulas noteikumu īstenošanai ir jāpieņem pasākumi, kas skar mehānismus un nosacījumus, kuri reglamentē kompetento iestāžu savstarpēju palīdzību, un vienotā sadarbības biroja nostāju.

(4) Lai sistēma varētu efektīvi darboties, ir lietderīgi noteikt obligātās prasības attiecībā uz informāciju, kas jāsniedz visos savstarpējas palīdzības lūgumos. Turklāt jānosaka noteikumi, kas skar standarta veidlapu saturu, ar kuru palīdzību notiek informācijas apmaiņa, lai nodrošinātu lielāku efektivitāti un informācijas apstrādi padarītu vieglāku.

(5) Lai nodrošinātu, ka minētā sistēma ātri darbojas, savstarpējās palīdzības procedūrās jānosaka termiņi katram posmam.

(6) Jānosaka noteikumi par Kopienas iekšienē izdarītu pārkāpumu paziņošanu, lai visās attiecīgajās dalībvalstīs veicinātu ātru un efektīvu rīcību pret šiem pārkāpumiem.

(7) Tā kā saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 2006/2004 sniegtā informācija bieži vien var būt jutīga, jānosaka atbilstīgi noteikumi, kas ierobežo piekļuvi minētajai informācijai.

(8) Jāveic atbilstīgi vispārīgi pasākumi, lai nodrošinātu to, ka saziņu nekavē valodas problēmas, taču vienlaikus paredzot elastību, risinot īpašus gadījumus.

(9) Pamatojoties uz pieredzi, kas gūta, dalībvalstīs īstenojot kompetento iestāžu sadarbības tīklu darbību, var pieņemt papildu pasākumus.

(10) Šajā lēmumā paredzētie pasākumi ir saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 2006/2004 19. panta 1. punktā minētās komitejas atzinumu,

IR PIEŅĒMUSI ŠO LĒMUMU.

1. pants

Priekšmets

Ar šo lēmumu nosaka Regulas (EK) Nr. 2006/2004 īstenošanas noteikumus attiecībā uz kompetento iestāžu savstarpēju palīdzību un nosacījumiem, kas reglamentē minēto palīdzību.

2. pants

Definīcijas

Papildus Regulā 2006/2004/EK noteiktajām definīcijām, šajā lēmumā piemēro šādas definīcijas:

1. "datu bāze" ir Regulas (EK) Nr. 2006/2004 10. panta 1. punktā paredzētā datu bāze;

2. "brīdinājuma paziņojums" ir Regulas (EK) Nr. 2006/2004 7. panta 1. punktā paredzētā informēšana par Kopienas iekšienē izdarītu pārkāpumu;

⁽¹⁾ OV L 364, 9.12.2004., 1. lpp. Regula grozīta ar Direktīvu 2005/29/EK (OV L 149, 11.6.2005., 22. lpp.)

3. "konfidenciāla apstrāde" nozīmē, ka informāciju apstrādā atbilstīgi konfidencialitātes un profesionalitātes, un komerc-noslēpuma glabāšanas prasībām, kas paredzētas Regulas (EK) Nr. 2006/2004 13. pantā;
4. "juridiskais pamats" ir patērētāju interešu aizsardzības tiesību aktu noteikums, kas Kopienas iekšienē ir pārkāpts vai ir aizdomas par tā pārkāpšanu, iekļaujot precīzu norādi uz to lūguma iesniedzējas iestādes dalībvalsts tiesību aktu attiecīgajos noteikumos.

3. pants

Prasības attiecībā uz informāciju

Noteikumi par informāciju, kas jāsniedz saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 2006/2004 un par minētās informācijas formātu, ir izklāstīti šā lēmuma pielikuma 1. nodaļā.

4. pants

Rīcības termiņš

Noteikumi par termiņu, ko saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 2006/2004 piemēro attiecībā uz dažādiem savstarpējas palīdzības posmiem, ir izklāstīti šā lēmuma pielikuma 2. nodaļā.

5. pants

Brīdinājuma paziņojumi

Noteikumi par brīdinājuma paziņojumiem ir izklāstīti šā lēmuma pielikuma 3. nodaļā.

6. pants

Piekļuve apmaiņas ceļā gūtai informācijai

Piekļuvi informācijai, ar ko apmainās saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 2006/2004, ierobežo saskaņā ar šā lēmuma pielikuma 4. nodaļā izklāstītajiem noteikumiem.

7. pants

Valodas

Noteikumi par valodām, kuras jāizmanto lūgumiem un informācijas paziņošanai saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 2006/2004, ir izklāstīti šā lēmuma pielikuma 5. nodaļā.

8. pants

Piemērošanas datums

Šis lēmums stājas spēkā 2006. gada 29. decembrī.

9. pants

Adresāti

Šis lēmums ir adresēts dalībvalstīm.

Briselē 2006. gada 29. decembrī.

Komisijas vārdā —

Komisijas loceklis

Markos KYPRIANOU

PIELIKUMS

Noteikumi par kompetento iestāžu savstarpēju palīdzību saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 2006/2004 II un III nodaļu**1. I NODAĻA – LŪGUMI ATTIECĪBĀ UZ INFORMĀCIJU****1.1. Datu bāzes standarta veidlapās paredzētie informācijas lauki, kas jādara pieejami kompetentajām iestādēm**

Laukus, kas jādara pieejami dažādās datu bāzes standarta veidlapās, var noteikt šādi:

- a) informācija par iestādēm un amatpersonām, kas izskata Kopienas iekšienē konstatētos pārkāpumus:
 - i) kompetentā iestāde,
 - ii) vienotais sadarbības birojs,
 - iii) kompetentā amatpersona;
- b) Informācija par pārdevēju vai piegādātāju, kas Kopienas iekšienē izdarījis pārkāpumu, vai pret kuru ir aizdomas, ka Kopienas iekšienē ir izdarīts pārkāpums
 - i) nosaukums,
 - ii) citi firmu nosaukumi,
 - iii) mātessabiedrība, ja ir,
 - iv) uzņēmējdarbības veids,
 - v) adrese(-s),
 - vi) e-pasta adrese,
 - vii) tālruņa numurs,
 - viii) faksa numurs,
 - ix) tīmekļa vietnes adrese,
 - x) IP adrese,
 - xi) uzņēmuma vadītāja(-u) vārds(-i), uzvārds(-i), ja ir;
- c) Informācija par informācijas apmaiņām bez lūguma (brīdinājuma paziņojumiem) (Regulas (EK) Nr. 2006/2004 7. pants)
 - i) Kopienas iekšienē izdarīta pārkāpuma veids,
 - ii) Kopienas iekšienē izdarīta pārkāpuma veids (apstiprinātas, pamatotas aizdomas),
 - iii) juridiskais pamats,
 - iv) īss kopsavilkums,
 - v) aptuvenais patērētāju skaits, kuriem, iespējams, nodarīts kaitējums, un aprēķinātais finansiālais zaudējums,
 - vi) visas prasības attiecībā uz konfidencialu informācijas apstrādi,
 - vii) pievienotie dokumenti (jo īpaši saistībā ar konstatējumiem un citiem pierādījumiem);
- d) Informācija par savstarpējas palīdzības lūgumiem (Regulas (EK) Nr. 2006/2004 6. un 8. pants)
 - i) to patērētāju atrašanās vieta, kuriem, iespējams, nodarīts kaitējums,
 - ii) preces vai pakalpojuma nosaukums,

- iii) COICOP kods [Individuālā patēriņa veidu klasifikācijas kods (Apvienoto Nāciju Organizācijas Statistikas metodoloģija, [http://unstats.un.org/unsd/cr/registry/regcst.asp? Cl=5](http://unstats.un.org/unsd/cr/registry/regcst.asp?Cl=5))],
- iv) juridiskais pamats,
- v) reklamēšanas medijs vai pārdošanas veids,
- vi) Kopienas iekšienē izdarīta pārkāpuma veids,
- vii) Kopienas iekšienē izdarīta pārkāpuma apstākļi (apstiprinātas, pamatotas aizdomas),
- viii) aptuvenais patērētāju skaits, kuriem, iespējams, nodarīts kaitējums, un aprēķinātais finansiālais zaudējums,
- ix) ierosinātais laika grafiks atbildes sniegšanai,
- x) pievienotie dokumenti (jo īpaši saistībā ar konstatējumiem un citiem pierādījumiem) un visas prasības attiecībā uz informācijas konfidencialu apstrādi,
- xi) norāde uz lūgto palīdzību,
- xii) atsauce uz brīdinājuma paziņojumiem (attiecīgā gadījumā),
- xiii) to iestāžu saraksts, kurā ir lūgta palīdzība, un attiecīgās dalībvalstis,
- xiv) lūgums kompetentajai amatpersonai piedalīties izmeklēšanā (brīdinājuma paziņojumiem) (Regulas (EK) Nr. 2006/2004 6. panta 3. punkts).

1.2. *Obligātā informācija, kas jāiekļauj savstarpējas palīdzības lūgumos (Regulas (EK) Nr. 2006/2004 6., 7. un 8. pants)*

1.2.1. Sagatavojot savstarpējas palīdzības lūgumu vai brīdinājuma paziņojumu, kompetentā iestāde sniedz visu tās rīcībā esošo informāciju, kas varētu būt lietderīga citai kompetentajai iestādei, lai minēto lūgumu izpildītu efektīvi vai pienācīgi rīkotos pēc brīdinājuma paziņojuma saņemšanas, un noteiktu, vai ir kāda informācija, kas jāapstrādā konfidenciali.

1.2.2. Lūdzot Regulas (EK) Nr. 2006/2004 6. punktā paredzēto informāciju, lūguma iesniedzēja iestāde vismaz:

- a) informē lūguma saņēmēju iestādi par to, ka ir aizdomas par Kopienas iekšienē izdarītu pārkāpumu, un norāda uz juridisko pamatu,
- b) sniedz pietiekamas ziņas par to, lai izmeklēšanā konstatētu izturēšanos vai praksi,
- c) precizē lūgto informāciju.

1.2.3. Sagatavot lūgumu īstenot Regulas (EK) Nr. 2006/2004 8. punktā paredzētos pasākumus, lūguma iesniedzēja iestāde sniedz lūguma saņēmējai iestādei vismaz:

- a) tā pārdevēja vai piegādātāja identifikācijas datus, pret kuru lūdz veikt attiecīgos pasākumus;
- b) ziņas par attiecīgās personas izturēšanos vai praksi,
- c) Kopienas iekšienē izdarīta pārkāpuma juridisko kvalifikāciju saskaņā ar piemērojamajiem tiesību aktiem un norādi un
- d) pierādījumus par kaitējumu patērētāju kopējām interesēm, arī, ja iespējams, aptuvenu patērētāju skaitu, kuriem, iespējams, nodarīts kaitējums.

1.3. *Atbildes uz savstarpējas palīdzības lūgumiem*

1.3.1. Atsaucoties uz Regulas (EK) Nr. 2006/2004 6. pantā minēto lūgumu apmainīties ar informāciju lūguma saņēmēja iestāde pēc lūguma iesniedzējas iestādes lūguma sniedz visu attiecīgo informāciju, ko ir norādījusi lūguma iesniedzēja iestāde un kas vajadzīga, lai konstatētu, ka ir noticis Kopienas iekšienē izdarīts pārkāpums, vai arī lai konstatētu, ka ir pamatotas aizdomas, ka tas varētu notikt.

1.3.2. Atbildot uz lūgumu īstenot Regulas (EK) Nr. 2006/2004 8. punktā paredzētos pasākumus, lūguma saņēmēja iestāde informē lūguma iesniedzēju iestādi par veiktajām rīcībām vai plānotajām vai īstenotajām pilnvarām, lai lūgumu izpildītu.

1.3.3. Visos gadījumos lūguma saņēmēja iestāde norāda, vai saņemtajā informācijā ir iekļauta tāda informācija, kas jāapstrādā konfidenciali.

1.3.4. Ja kompetentā iestāde atsaka izpildīt lūgumu saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 2006/2004 15. panta 2., 3. un 4. punktu, tai atbildē jāiekļauj motivēts minētā atteikuma pamatojums.

1.4. *Papildu pilnvaras, kas kompetentajām iestādēm piešķirtas saskaņā ar valsts tiesību aktiem*

Dalībvalstis publisku pārrunu veidā, kuras jādara pieejamas datu bāzē, informē Komisiju un citas dalībvalstis par ikvienu papildu izmeklēšanu, kā arī/un par pilnvaru īstenošanu, kas kompetentajām iestādēm piešķirtas papildus Regulas Nr. 2006/2004 4. panta 6. punktā noteiktajām prasībām.

1.5. *Tādu struktūru iecelšana, kam saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 2006/2004 8. panta 3. punktu ir likumīgas intereses Kopienas iekšienē izdarītu pārkāpumu izbeigšanā vai aizliegšanā*

1.5.1. Ja dalībvalsts atbilstīgi Regulas (EK) Nr. 2006/2004 5. panta 1. punktam paziņo Komisijai un citām dalībvalstīm attiecīgās struktūras nosaukumu

1.5.2. Lūguma saņēmēja iestāde, kas saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 2006/2004 8. panta 3. punktu ir iecerējusi sniegt norādījumus struktūrai, kurai ir likumīgas intereses Kopienas iekšienē izdarītu pārkāpumu izbeigšanā vai aizliegšanā, sniedz lūguma iesniedzējai iestādei pietiekamu informāciju par minēto struktūru, lai lūguma iesniedzēja iestāde varētu noteikt, ka ir izpildīti minētās regulas 8. panta 4. punktā noteiktie nosacījumi. Tā saņem lūguma iesniedzējas iestādes iepriekšēju piekrišanu attiecībā uz minētajai struktūrai sniedzamajiem norādījumiem, sīki norādot sniegtās informācijas veidu un ziņas, ko lūguma saņēmēja iestāde drīkst izpaust minētajai struktūrai.

2. 2. NODAĻA – TERMIŅI

2.1. *Savstarpējas palīdzības lūgumi un atbildes uz tiem*

2.1.1. Lūguma saņēmējas iestādes atbild uz lūguma iesniedzēju iestāžu savstarpējas palīdzības lūgumiem, pēc iespējas, savlaicīgi veicot piemērotu izmeklēšanu un izmantojot izpildes pilnvaras.

2.1.2. Lūguma iesniedzēja iestāde un lūguma saņēmēja iestāde, izmantojot datu bāzē iekļautās standarta veidlapas, katrā konkrētajā gadījumā savstarpēji vienojas par termiņiem, kādos saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 2006/2004 6. un 8. pantu izskata savstarpējas palīdzības lūgumus.

2.1.3. Ja vienošanos nepanāk, lūguma saņēmēja iestāde sniedz atbildi, tajā iekļaujot visu tās rīcībā esošo attiecīgo informāciju un norādot, kādi izmeklēšanas vai īstenošanas pasākumi ir veikti vai plānoti (arī termiņus), vēlākais četrpadsmit dienu laikā pēc tam, kad tā, izmantojot vienoto sadarbības biroju, ir saņēmusi attiecīgo lūgumu. Lūguma saņēmēja iestāde vismaz reizi mēnesī par šiem pasākumiem informē lūguma iesniedzēju iestādi, kamēr:

a) lūguma iesniedzējai iestādei ir nosūtīta visa pieprasītā informācija, kuru izmantojot var konstatēt, vai Kopienas iekšienē ir izdarīts pārkāpums vai arī ir pamatotas aizdomas par to, ka šāds pārkāpums varētu tikt izdarīts;

vai

b) Kopienas iekšienē izdarītais pārkāpums ir izbeigts vai arī, ja lūgums ir izrādījies nepamatots.

2.1.4. Visus lūgumus, ko lūguma saņēmējas iestādes vienotais sadarbības birojs saņem no lūguma iesniedzējas iestādes vienotā sadarbības biroja, tas nosūta attiecīgajai kompetentajai iestādei, tiklīdz tas ir tehniski iespējams un ne vēlāk kā divu darba dienu laikā pēc attiecīgā lūguma saņemšanas dienas.

2.1.5. Lūguma iesniedzēja iestāde paziņo Komisijai par lietas izbeigšanu un dzēš informāciju, kas atrodas datu bāzē, tiklīdz tas ir tehniski iespējams, taču visos gadījumos ne vēlāk kā septiņas dienas pēc tam, kad saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 2004/2006 6. pantu lieta ir pabeigta:

a) apmaiņā gūtā informācija saskaņā ar regulas 8. pantu nav pamatā brīdinājuma paziņojumam vai lūgumam,

vai

b) ir konstatēts, ka nav noticis Kopienas iekšienē nav izdarīts pārkāpums.

2.2. Brīdinājuma paziņojumi

- 2.2.1. Kompetentā iestāde sniedz brīdinājuma paziņojumu, tiklīdz tas ir tehniski iespējams, un visos gadījumos ne vēlāk kā septiņas dienas pēc tam, kad tai ir kļuvis zināms fakts par Kopienas iekšienē izdarītu pārkāpumu vai kad ir radušās pamatotas aizdomas par to, ka šāds pārkāpums varētu būt izdarīts.
- 2.2.2. Ja izrādās, ka šāds brīdinājuma paziņojums ir nepamatots, kompetentā iestāde brīdinājuma paziņojumu atsauc, tiklīdz tas ir tehniski iespējams, un visos gadījumos to veic septiņu dienu laikā. Komisija dzēš visu datu bankā ir saglabāto informāciju saistībā ar nepamatoto brīdinājuma paziņojumu, tiklīdz tas ir tehniski iespējams, un visos gadījumos to veic ne vēlāk kā septiņu dienu laikā pēc tam, kad kompetentā iestāde ir atsaukusi attiecīgo brīdinājuma paziņojumu.

3. 3. NODAĻA – BRĪDINĀJUMA PAZIŅOJUMU NODOŠANA

Kompetentā iestāde, kas, izmantojot datu bāzē iekļautu atbilstīgu standarta veidlapu, sniedz brīdinājuma paziņojumu, to nodod Komisijai un tām kompetentajām iestādēm, kuras citās dalībvalstīs ir atbildīgas par to tiesību aktu īstenošanu, saskaņā ar kuriem ir sniegts brīdinājuma paziņojums. Tā kompetentā iestāde, kas nodod brīdinājuma paziņojumu, pati ir atbildīga par to, kuras dalībvalstis saņem minēto brīdinājuma paziņojumu.

4. 4. NODAĻA – PIEKĻUVE APMAIŅAS CEĻĀ GŪTAJAI INFORMĀCIJAI

4.1. Kompetentās iestādes

Kompetentajai iestādei nevar būt iespēja piekļūt tādai citai datu bāzē iekļautai informācijai vai aplūkot tādu citu informāciju, kā tikai to informāciju, kas ir saistīta ar attiecīgajiem patērētāju interešu aizsardzības tiesību aktiem, kuru īstenošanai šai iestādei ir piešķirtas pilnvaras, pamatojoties uz informāciju, ko dalībvalsts ir paziņojusi saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 2006/2004 4. panta 1. punktu.

4.2. Vienotais sadarbības birojs

Veicot koordinēšanas uzdevumus, kas noteikti jo īpaši Regulas (EK) Nr. 2006/2004 9. panta 2. punktā, 12. panta 2. un 5. punktā, vienotais sadarbības birojam ir atļauta piekļuve informācijai saistībā ar tādām savstarpējas palīdzības lūgumiem, attiecībā uz kuriem nav norādes par konfidencialu apstrādi.

5. 5. NODAĻA – VALODAS, KAS JĀLIETO, LŪDZOT SAVSTARPĒJU PALĪDZĪBU UN PAZIŅOJOT INFORMĀCIJU

- 5.1. Regulas (EK) Nr. 2006/2004 12. panta 4. punkta pirmajā teikumā paredzēts, ka par to, kādas valodas lieto lūgumos un informācijas paziņošanā, attiecīgās kompetentās iestādes vienojas, un šo informāciju iekļauj tabulā, ko ievieto datu bāzē un nodod kompetento iestāžu rīcībā.
- 5.2. Šajās vienošanās iekļauj noteikumu, saskaņā ar kuru kompetentā iestāde īpašā gadījumā drīkst ierosināt citas valodas lietošanu, lai ņemtu vērā attiecīgās amatpersonas valodas zināšanas.
- 5.3. Attiecīgajās datu bāzē iekļautajās standarta veidlapās ir paredzēts datu lauks, kurā viena kompetentā iestāde otrai kompetentajai iestādei var sniegt ierosinājumu lietot citu valodu.

Ja vienošanos nevar panākt, piemēro Regulas (EK) Nr. 2006/2004 12. panta 4. punkta otro teikumu.

LĒMUMS NR. 35/2006**(2006. gada 22. decembris)**

ko pieņēmusi Apvienotā komiteja, kura izveidota saskaņā ar Nolīgumu par savstarpēju atzīšanu starp Eiropas Kopienu un Amerikas Savienotajām Valstīm saistībā ar atbilstības novērtēšanas iestādes iekļaušanu sarakstā, kas atrodas nozaru pielikumā par Telekomunikāciju iekārtām

(2007/77/EK)

APVIENOTĀ KOMITEJA,

ņemot vērā Nolīgumu par savstarpēju atzīšanu starp Eiropas Kopienu un Amerikas Savienotajām Valstīm un jo īpaši tā 7. un 14. pantu,

tā kā Apvienotajai komitejai jāpieņem lēmums par atbilstības novērtēšanas iestādes vai iestāžu iekļaušanu sarakstā nozaru pielikumos,

IR PIEŅĒMUSI ŠO LĒMUMU.

1. A pielikumā esošā atbilstības novērtēšanas iestāde tiek pievienota atbilstības novērtēšanas iestāžu sarakstam, kas atrodas nozaru pielikuma par telekomunikāciju iekārtām V iedaļā.
2. Puses ir vienojušās par A pielikumā norādītās atbilstības novērtēšanas iestādes konkrēto darbības jomu attiecībā uz ražojumiem un atbilstības novērtēšanas procedūrām un atstāj to spēkā.

Šis lēmums ir sagatavots divos eksemplāros, un to paraksta Apvienotās komitejas pārstāvji, kuri pilnvaroti Pušu vārdā veikt grozījumus nolīgumā. Šo lēmumu piemēro no dienas, kad saņemts pēdējais no minētajiem parakstiem.

Amerikas Savienoto Valstu vārdā

James C. SANFORD

Parakstīts Vašingtonā, 2006. gada 15. decembris.

Eiropas Kopienas vārdā

Andra KOKE

Parakstīts Briselē, 2006. gada. 22. decembris.

A pielikums

**Atbilstības novērtēšanas iestāde, kas iekļauta atbilstības novērtēšanas iestāžu sarakstā nozaru pielikuma par
telekomunikāciju iekārtām V iedaļā**

Curtis-Straus LLC
A Bureau Veritas Company
527 Great Road
Littleton, Massachusetts 01460
United States
Tālr.: 978 486 8880
Fakss: 978 486 8828
Kontaktpersona: Barry Quinlan (barry.quinlan@us.bureauveritas.com)

IETEIKUMI

KOMISIJA

KOMISIJAS IETEIKUMS

(2006. gada 22. decembris)

par drošām un efektīvām transportlīdzekļa informācijas un sakaru sistēmām: atjaunināti Eiropas principi cilvēka un mašīnas saskarnes jomā

(2007/78/EK)

EIROPAS KOPIENU KOMISIJA,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu un jo īpaši tā 211. pantu,

tā kā:

- (1) Komisija 1999. gada 21. decembrī pieņēma Ieteikumu 2000/53/EK ⁽¹⁾ par drošām un efektīvām transportlīdzekļa informācijas un sakaru sistēmām, un šis atjauninātais ieteikums ir svarīgs, lai garantētu transportlīdzekļa informācijas sistēmu drošu lietošanu, ņemot vērā tehnoloģisko attīstību.
- (2) Komisijas ieceltu ekspertu grupa pēc Komisijas ieteikuma publicēšanas veica papilddarbu, paplašinot sākotnējos principus, lai sīkāk paskaidrotu katru principu, raksturotu tā pieņemšanas pamatojumu un minētu labas prakses un pārbaudes procedūru piemērus. Šo ziņojumu par principu paplašināšanu publicēja 2001. gada jūlijā.
- (3) Komisija 2003. gada 15. septembrī pieņēma Paziņojumu (COM (2003) 542, galīgā redakcija) par informācijas un sakaru tehnoloģijām drošiem un viediem transportlīdzekļiem, tostarp ieteikumus par cilvēka un mašīnas saskarni kā vienu no prioritāriem pasākumiem.
- (4) Apvienotā rūpniecības un publiskā sektora e-drošības forums izveidoja darba grupu cilvēka un mašīnas saskarnes jomā, kura sagatavoja nobeiguma ziņojumu 2005. gada februārī, apstiprinot nepieciešamību atjaunināt 1999. gada ieteikumu.

- (5) Komisija 2006. gada 15. februārī pieņēma paziņojumu (COM (2006) 59, galīgā redakcija) par i2010 viedā automobiļa iniciatīvu un pasludināja šo ieteikumu par vienu no prioritāriem pasākumiem,

SNIEDZ ATJAUNINĀTU 1999. GADA IETEIKUMU PAR CILVĒKA UN MAŠĪNAS SASKARNI.

Šis ieteikums nosaka, ka visām iesaistītajām pusēm, tādām kā rūpniecība, ar transportu saistītās profesionālas organizācijas, jāievēro atjauninātie Eiropas principi un dalībvalstīm jāuzrauga to piemērošana un izmantošana. Atjauninātajos Eiropas principos (2006. gada redakcija) apkopoti būtiskie drošas projektēšanas un izmantošanas aspekti, kuri jāņem vērā attiecībā uz cilvēka un mašīnas saskarni (HMI) transportlīdzekļa informācijas un sakaru sistēmās. Šis 2006. gada ieteikums un tā pielikumi aizstāj iepriekšējo 1999. gada ieteikumu un pielikumu,

UN AR ŠO IESAKA.

1. Eiropas transportlīdzekļu ražotājiem un piegādātājiem, kuri projektē un/vai nodrošina, un/vai pielāgo transportlīdzekļu informācijas un sakaru sistēmas un kuri ir gan sākotnējo iekārtu piegādātāji, gan pēcpārdošanas sistēmu nodrošinātāji, tostarp importētājiem un portatīvo ierīču piegādātājiem jānodrošina atbilstība pievienotajiem atjauninātajiem Eiropas principiem un deviņu mēnešu laikā pēc šā ieteikuma publicēšanas šajā jomā jānoslēdz brīvprātīga vienošanās.
2. Ar transportu saistītām profesionālām organizācijām (piem., transporta uzņēmumiem, transportlīdzekļu nomas uzņēmumiem) jāpieņem šo principu saistības tādā pašā termiņā.
3. Dalībvalstīm jāpārtrauc ar HMI saistītās darbības, visām ieinteresētajām personām jāizpata principu atjauninātā

⁽¹⁾ OJ L 19, 25.1.2000, p. 64.)

redakcija un jāveicina šo principu ievērošana. Vajadzības gadījumā tām jāpārrunā un jākoordinē sava rīcība ar Komisiju, e-drošības forumu vai citu piemērotu forumu (piem., portatīvo ierīču forumu utt.). Dalībvalstīm nepārtraukti jāvērtē un jāuzrauga 2006. gada Eiropas principu ietekme, un jāziņo Komisijai par veiktajām izplatības

darbībām, kā arī par 2006. gada principu piemērošanas rezultātiem 18 mēnešu laikā pēc to publicēšanas.

Briselē, 2006. gada 22. decembris,

Komisijas vārdā

Viviane REDING

Komisijas locekle

PIELIKUMS

ATJAUNINĀTI EIROPAS PRINCIPI CILVĒKA UN MAŠĪNAS SASKARNES (HMI) JOMĀ TRANSPORTLĪDZEKĻA INFORMĀCIJAS UN SAKARU SISTĒMĀS**1. DEFINĪCIJA UN MĒRĶI**

Šajos principos apkopoti būtiski drošības aspekti, kuri jāņem vērā attiecībā uz cilvēka un mašīnas saskarni (HMI) transportlīdzekļa informācijas un sakaru sistēmās. Šī atjauninātā 2006. gada teksta redakcija aizstāj iepriekšējo, 1999. gadā izstrādāto tekstu.

Šie principi sekmē labi izstrādātu sistēmu ieviešanu tirgū un, tā kā tiek ņemti vērā gan potenciālie ieguvumi, gan saistītie riski, tie nekavē jauninājumu ieviešanu rūpniecībā.

Šie principi paredz, ka to piemērotājiem ir tehniskas zināšanas par produktiem, kā arī piekļuve resursiem, kas nepieciešami šo principu piemērošanai sistēmu izstrādāšanā. Tā kā transportlīdzekļa vadītāja galvenais uzdevums ir droši kontrolēt transportlīdzekli sarežģītā un dinamiskā satiksmē, principu galvenais mērķis ir pildīt šo prasību.

Šie principi arī ņem vērā visu ieinteresēto pušu spējas un ierobežojumus, projektējot, uzstādot un lietojot transportlīdzekļa informācijas un sakaru sistēmas. Tos piemēro attīstības procesam, runājot par tādiem aspektiem kā sarežģītība, produkta izmaksas un tirgū ieviešanas laiks, un īpaši tie respektē mazu sistēmu ražotājus. Tā kā transportlīdzekļa vadītājs ir tas, kurš pieņem galīgo lēmumu par to, vai pirkt un izmantot, piem., integrētu navigācijas sistēmu, portatīvu ierīci vai drukātu karti, principu mērķis ir veicināt labu HMI izstrādi, nevis aizliegt iekļaut dažas funkcijas, piemērojot vienkāršotu der/neder kritēriju.

Principi neaizstāj ne spēkā esošos noteikumus, ne standartus, kas jāņem vērā vienmēr. Šos principus var pastiprināt ar valsts tiesību aktiem vai atsevišķu uzņēmumu noteikumiem. Šie principi veido minimālo piemērojamo prasību kopumu.

2. DARBĪBAS JOMA

Šos principus galvenokārt piemēro attiecībā uz tādām transportlīdzekļa informācijas un sakaru sistēmām, kuras paredzētas transportlīdzekļa vadītājam izmantošanai transportlīdzekļa kustības laikā, piemēram, navigācijas sistēmām, mobiliem tālruniem un satiksmes un ceļojumu informācijas sistēmām (TTI). Tā kā nav ne visaptverošu pētījumu rezultātu, ne zinātnisku pierādījumu, šos principus neparedz piemērot ne attiecībā uz balss kontroles sistēmām, ne sistēmām, kuras nodrošina transportlīdzekļa bremsēšanas stabilitāti (piem., ABS un ESP), ne sistēmu funkcijām, kas nodrošina informāciju, brīdinājumus vai palīdzību un kam nepieciešama tūlītēja transportlīdzekļa vadītāja rīcība (piem., sadursmes amortizēšanas sistēmām, nakts redzamības sistēmām), kuras reizēm sauc par progresīvām transportlīdzekļa vadītāja palīdzības sistēmām (ADAS). ADAS ir fundamentāli atšķirīgas un tām nepieciešams papildu skaidrojums no cilvēka un mašīnas saskarnes viedokļa. Tomēr daži principi var palīdzēt veidot ADAS.

Principus piemēro attiecībā uz visu tādu sistēmu daļām un aspektiem, kas paredzēti saskarnei ar transportlīdzekļa vadītāju braukšanas laikā, un arī dažiem citiem komponentiem. Principiem ir arī sistēmu un funkciju noteikumi, ko nedrīkst izmantot braukšanas laikā. Šajos principos jēdziens "sistēma" attiecas uz funkcijām un daļām, piemēram, displejiem un vadības ierīcēm, kas veido saskarni starp transportlīdzekļa sistēmu un transportlīdzekļa vadītāju. No principu darbības jomas izslēgti acu augstumā projicēti displeji (Head-up Displays) un ar HMI nesaistīti aspekti, piemēram, elektriskie raksturlielumi, materiāla īpašības un juridiskie aspekti, kas nav saistīti ar drošu izmantošanu. Daži principi nodala sistēmas, kuras izmanto "braukšanas laikā" (kuras dēvē arī par sistēmām, "transportlīdzeklim atrodoties kustībā") un citiem nolūkiem. Ja sistēmas nav nodalītas, principi attiecas tikai uz to sistēmu, kuru transportlīdzekļa vadītājs izmanto braukšanas laikā.

Principus īpaši piemēro M un N ⁽¹⁾ klases transportlīdzekļiem. Principus piemēro gan attiecībā uz portatīvām, gan pastāvīgi uzstādītām sistēmām. Principus paredz piemērot attiecībā uz sistēmām un funkcijām oriģinālo ierīču ražotāju, pēcpārdošanas un portatīvās sistēmās. Principus piemēro attiecībā uz HMI funkcijām neatkarīgi no tā, kāda integrācijas pakāpe pastāv starp sistēmām. Vispārīgi runājot, vairākas nozares un organizācijas ir iesaistītas šādu sistēmu konstruēšanā, ražošanā un to daļu un saistīto pakalpojumu piegādē, starp kurām ir, piemēram:

- transportlīdzekļu ražotāji, kas piedāvā transportlīdzekļa iekārtas ar informācijas un sakaru funkcijām;
- pēcpārdošanas sistēmu ražotāji un pakalpojumu sniedzēji;
- tādu portatīvo ierīču nodrošinātāji, kuras paredzētas transportlīdzekļa vadītājam izmantošanai braukšanas laikā;
- tādu detaļu ražotāji, kas ļauj vadītājam braukšanas laikā izmantot portatīvas ierīces (piem., spraudnes, saskarnes un savienotājus);
- tādu pakalpojumu sniedzēji, tostarp programmatūras nodrošinātāji vai informācijas pārraidītāji, kuri paredzēti transportlīdzekļa vadītājam izmantošanai braukšanas laikā, piem., satiksmes, ceļojumu un navigācijas informācija, radioprogrammas ar satiksmes informāciju.

3. SPĒKĀ ESOŠIE NOTEIKUMI

Šie principi neaizstāj ne noteikumus, ne standartus, kuri jāievēro un jāizmanto vienmēr.

Uz visiem standartiem attiecas pārskatīšana, un šo principu lietotājiem jāpiemēro jaunākā šeit minētā standartu versija.

Starp piemērojamām EK direktīvām ar atbilstīgiem grozījumiem jāmin šādas direktīvas:

- par mehānisko transportlīdzekļu vadītāju redzamības lauku: Komisijas 1990. gada 30. oktobra Direktīva 90/630/EEK ⁽²⁾;
- par mehānisko transportlīdzekļu iekšējo apdari (pasažieru salona iekšējām detaļām, kas nav iekšējie atpakaļskata spoguļi, vadības ierīču izvietojumu, jumtu vai atbīdāmu jumtu, sēdekļu atzveltnēm un pakaļējām daļām): Padomes 1973. gada 17. decembra Direktīva 74/60/EEK ⁽³⁾;
- par mehānisko transportlīdzekļu iekšējo apdari (vadības ierīču, signalizatoru un indikatoru identifikāciju): Padomes 1977. gada 21. decembra Direktīva 78/316/EEK ⁽⁴⁾;
- Padomes 1998. gada 17. decembra Rezolūcija ⁽⁵⁾ (4) par tehnisko patēriņa preču darbības instrukcijām;
- Padomes 1992. gada 29. jūnija Direktīva 92/59/EEK par produktu vispārējo drošību ⁽⁶⁾.

Eiropas Ekonomikas komisijas (ANO/EEK) noteikumi, kurus Kopiena atzinusi pēc tam, kad tā pievienojusies 1958. gada pārskatītajam nolīgumam (skatīt Padomes 1997. gada 27. novembra Lēmumu 97/836/EK):

- ECE-R21, kas pieņemts 1971. gada 1. decembrī;
- par atpakaļskata redzamības lauku – 71/127/EEK;
- par mehānisko transportlīdzekļu redzamības lauku – 77/649/EEK.

⁽¹⁾ Mehānisko transportlīdzekļu un to piekabju klasifikācija un definīcija: Padomes Direktīvas 70/156/EEK (kas grozīta ar 92/53/EEK) 2. pielikums.

⁽²⁾ OV L 341, 6.12.1990., 20. lpp.

⁽³⁾ OV L 38, 11.2.1974., 2. lpp.

⁽⁴⁾ OV L 81, 28.3.1978., 3. lpp.

⁽⁵⁾ OV C 411, 31.12.1998., 24. lpp.

⁽⁶⁾ OV L 228, 11.8.1992., 24. lpp.

Standarti un sagatavošanā esošie standartu dokumenti, uz kuriem principi netieši norāda, ir šādi:

- ISO 3958 “Autotransports – Pasažieru automobiļa vadītāja rokas kontroles panelis”;
- ISO (DIS) 11429 “Ergonomika – Sistēmas briesmu un vienkāršu signālu pārraidei ar skaņas un gaismas efektu”;
- ISO 4513 (2003) “Autotransports – Redzamība. Metode skatiena elipses noteikšanai transportlīdzekļa vadītāja skatiena dislocēšanai”;
- ISO 15008 (2003): “Ceļa transportlīdzekļi – Transporta informācijas un kontroles sistēmu ergonomiskie aspekti – Specifikācijas un atbilstības procedūras transportlīdzekļa vizuālajai prezentācijai”;
- ISO 15005 (2002): “Autotransports – Transporta informācijas un vadības sistēmu ergonomiskie aspekti – Dialoga vadības principi un pakļaušanās procedūras”;
- ISO 17287 (2003): “Ceļu transportlīdzekļi – Transporta informācijas un kontroles sistēmu ergonomiskie aspekti – Procedūra derīguma novērtēšanai izmantošanai braukšanas laikā”;
- ISO 4040 (2001): “Autotransports – Pasažieru automobiļi – Rokas vadības ierīču, indikatoru un signalizatoru atrašanās vieta”;
- ISO 15006 (2004): “Autotransports – Transporta informācijas un kontroles sistēmu ergonomiskie aspekti – Specifikācijas un atbilstības procedūras transportlīdzekļa akustiskajai prezentācijai”;
- ISO/TS 16951 (2004): “Autotransports – Transporta informācijas un kontroles sistēmu ergonomiskie aspekti – Procedūra transportlīdzekļa vadītājam sniegto transportlīdzekļa ziņojumu prioritātes noteikšanai”;
- ISO 15007-1 (2002): “Autotransports – Autovadītāja acu skatiena pārvietošanās mērīšana saistībā ar transporta informāciju un vadības sistēmām – 1. daļa: Definīcijas un parametri”;
- ISO TS 15007-2 (2001): “Autotransports – Autovadītāja acu skatiena pārvietošanās mērīšana saistībā ar transporta informāciju un vadības sistēmām – 2. daļa: Iekārtas un procedūras”;
- ISO FDIS 16673: “Autotransports – Transporta informācijas un kontroles sistēmu ergonomiskie aspekti – Nosprostošanas metode vizuālās uzmanības novēršanas noteikšanai”;
- ISO 2575 (2004): “Autotransports – Kontrolierīču, indikatoru un signalizatoru simboli”;
- ISO 7000 (2004): “Grafiskie simboli izmantošanai iekārtās – Indekss un sinopse”.

4. EIROPAS PRINCIPI CILVĒKA UN MAŠĪNAS SASKARNES IZSTRĀDEI (EIROPAS PRINCIPI 2006)

4.1. Sistēmas izstrādē un izveidošanā iesaistītās ieinteresētās puses

Kā aprakstīts sadaļā par darbības jomu, principus paredz piemērot attiecībā uz sistēmām un funkcijām oriģinālo ierīču ražotāju, pēcpārdošanas un portatīvās sistēmās. Kopumā šādu sistēmu elementu un iekārtu konstruēšanā, ražošanā un piegādē iesaistītas vairākas organizācijas, starp kurām ir, piemēram:

- transportlīdzekļu ražotāji, kas piedāvā transportlīdzekļa iekārtas ar informācijas un sakaru funkcijām;
- pēcpārdošanas sistēmu ražotāji un pakalpojumu sniedzēji;
- tādu portatīvo ierīču nodrošinātāji, kas paredzētas transportlīdzekļa vadītājam izmantošanai braukšanas laikā;
- tādu detaļu ražotāji, kas ļauj vadītājam braukšanas laikā izmantot portatīvas ierīces (piem., spraudnes, saskarnes un savienotājus);
- tādu pakalpojumu sniedzēji, tostarp programmatūras nodrošinātāji vai informācijas pārraidītāji, kuri paredzēti transportlīdzekļa vadītājam izmantošanai braukšanas laikā, piem., satiksmes, ceļojumu un navigācijas informācija, radioprogrammas ar satiksmes informāciju.

Ja sistēmas piegādā transportlīdzekļa ražotājs (oriģinālo ierīču ražotājs), ir skaidrs, ka ražotājs atbild par vispārīgo projektu. Citos gadījumos t. s. "organizācijas, kas atbild par produktu" piesaista organizāciju, kura ievieš tirgū tādu produktu vai funkciju, kuru kopumā vai kuras daļas izstrādājušas un izgatavojušas dažādas puses. Tādējādi atbildība bieži ir sadalīta starp dažādām organizācijām. Turpmāk tekstā lietotajā terminā "ražotājs" var būt ietvertas vairākas par produktu atbildīgās organizācijas.

Kopumā ir skaidrs, vai par principu piemērošanu ir atbildīgs ražotājs, piegādātājs vai uzstādītājs. Ja atbildīga ir vairāk nekā viena persona, tām visām iesaka izmantot principus kā sākumpunktu, lai nepārprotami apstiprinātu savas attiecīgās lomas.

Transportlīdzekļa vadītāja atbildība attiecībā uz drošu uzvedību braukšanas laikā un saskarni ar šīm sistēmām paliek nemainīga.

4.2. Vispārīgas piezīmes

Ražotāji var definēt savu izpratni par to, ko nozīmē speciālu iemaņu vai apmācību nepieciešamība un sistēmu piemērotība dažādām transportlīdzekļa vadītāju grupām. Šīs definīcijas jāņem vērā, apsverot principu piemērošanu attiecībā uz sistēmas HMI.

Ja ražotāja nolūks ir skaidri noteikts (tā, ka var pamatoti uzskatīt, ka transportlīdzekļa vadītājs to apzinās) un transportlīdzekļa vadītājs sistēmu izmanto pretēji ražotāja nolūkam, to var uzskatīt par sistēmas ļaunprātīgu izmantošanu.

Pašreizējais zinātnes sasniegumu līmenis nav pietiekams, lai atbilstības kritērijus vispārīgi saistītu ar drošību attiecībā uz visiem principiem. Šā iemesla dēļ ne visi principi ir sistemātiski saistīti ar standartiem vai ar jau definētiem un akceptētiem kritērijiem.

Tiek gaidīts, ka sistēmas, kuras projektētas atbilstoši principiem, ir vispārīgi drošākas nekā tās, kuru izstrādē principi nav ņemti vērā. Tomēr ir iespējams sasniegt vispārīgos izstrādes mērķus, pat ja tiek pārkāpts viens vai vairāki principi.

4.3. Principi

Katra principa nosaukumam seko sīks apraksts, kas sadalīts šādās iedaļās.

Paskaidrojums: tajā ietverts principa pieņemšanas pamatojums un detalizētāks paskaidrojums.

Piemēri: ar piemēriem "labi" un "slikti" sniedz papildu paskaidrojumu attiecībā uz principa īstenošanu.

Piemērojamība: raksturo to, uz kurām īpašām sistēmām vai HMI funkcijām attiecas princips, un ir pirmais obligātais solis, lai noteiktu, vai konkrētās sistēmas HMI atbilst principam.

Verifikācija: sniedz informāciju par jautājumu, vai sistēma atbilst principam. Ja iespējams, tiek ieskicēta piemērota metode un skaidroti rezultātā iegūtie dati:

- ja rezultātu var izteikt ar “jā/nē”, tas norāda uz to, ka pastāv skaidri noteikta atbilstība principam;
- citos gadījumos identificētās pieejas/metodes nenosaka vienkāršus der/neder kritērijus, bet piedāvā iespēju pastiprināti optimizēt HMI;
- ja runa ir par regulām, tiek pieminēta pamatdirektīva. Par produktu atbildīgajai organizācijai jānodrošina atbilstība šīs direktīvas pašreizējai redakcijai.

Atsauces sniedz papildinformāciju, kas var būt interesanta atbilstošā principa kontekstā.

Tā kā uz starptautiskiem standartiem attiecas pārskatīšana, tiek minēta tā redakcija, uz kuru dota atsauce.

Reizēm, lai sistēmu projektētājiem sniegtu papildinformāciju, tiek minēti standarti, kuri tiek pārskatīti, un ISO standartu projekti.

4.3.1. Vispārējie izstrādes principi

4.3.1.1. Izstrādes mērķis I

Sistēma palīdz transportlīdzekļa vadītājam un neizraisa ne transportlīdzekļa vadītāja, ne citu satiksmes dalībnieku potenciāli bīstamu uzvedību.

Paskaidrojums

Svarīga vispārēja prasība ir formulējama vienkārši – “nekaitē”. Tas nozīmē, ka sistēmai vai nu jāveicina ceļu satiksmes drošība, vai tā to vismaz nedrīkst mazināt. Šajā dokumentā pausta pieeja, ka sistēmas projektētājs ir sistemātiski jāvada, norādot principus, kuri attiecas uz tādiem sistēmas izstrādei svarīgiem aspektiem kā uzstādīšana, informācijas sniegšana vai saskarne. Tas ir tādēļ, ka ne vienmēr var paredzēt vai izmērīt vispārējo ietekmi, jo tā ir atkarīga ne tikai no sistēmas izstrādes, bet arī katra transportlīdzekļa vadītāja un braukšanas uzdevuma/satiksmes situācijas.

Sistēmas, kuras nav izstrādātas saskaņā ar šo principu, var neatbilst arī citiem principiem.

4.3.1.2. Izstrādes mērķis II

Saskarnē ar sistēmas displejiem un vadības ierīcēm transportlīdzekļa vadītāja uzmanība ir savienojama ar braukšanas situācijai nepieciešamo uzmanību.

Paskaidrojums

Transportlīdzekļa vadītājam ir ierobežots, tomēr mainīgs uzmanības resurss un fiziskās spējas, ko tas var dinamiski sadalīt starp dažādiem uzdevumiem. Resursi, kurus transportlīdzekļa vadītājs aktivizē, ir atkarīgi ne tikai no personiskiem faktoriem, bet var būt dažādi atbilstoši transportlīdzekļa vadītāja motivācijai un stāvoklim. Saskarnes (tostarp vizuālās, taustes un dzirdes) var stimulēt gan fizisku, gan izziņas slodzi.

Šajā vispārējā izstrādes mērķī iekļautie svarīgie uzdevumi ir šādi:

transportlīdzekļa vadīšana (transportlīdzekļa kontrole, iekļaušanās satiksmes plūsmā, galamērķa sasniegšana). Tas ir saistīts ar nepieciešamo uzmanību, kas var būt dažāda atkarībā no braukšanas situācijas;

mijiedarbība starp sistēmas displejiem un vadības ierīcēm. Izņemot ļoti vienkāršas sistēmas, šim uzdevumam nepieciešamā uzmanība arī var būt dažāda atkarībā no izmantotās sistēmas.

Lai sasniegtu šo mērķi, nepieciešama abu uzdevumu savienojamība, un tas nozīmē, ka sistēmai nepieciešamā uzmanība neizraisa situāciju, kad pieejamie resursi ir mazāki par nepieciešamajiem, lai atbilstīgi pildītu dominējošo uzdevumu vadīt transportlīdzekli. Tas nozīmē, ka transportlīdzekļa vadītājam jābūt gatavam, ka nepieciešamā uzmanība būs jāsaista gan ar transportlīdzekļa vadīšanas uzdevumu, gan sekundāriem uzdevumiem.

Savietojamības koncepcijai tiek dota priekšroka salīdzinājumā ar saskarnes vispārējā apjoma ierobežojumu šādu iemeslu dēļ:

uzdevuma koncepcija ir pretrunīga, jo viens un tas pats uzdevums var būt ļoti atšķirīgs atkarībā no tā parametriem, piem., ilguma, turklāt nepastāv piemērota uzdevuma definīcija;

atkarībā no transportlīdzekļa vadītāja motivācijas un stāvokļa saskarne ar displejiem un vadības ierīcēm var radīt dažādu ietekmi; tas ir saistīts ar faktu, ka lielāka slodze ne vienmēr ir labāka;

sasaiste starp saskarnes sastāvdaļām (sarežģītība, intensitāte, ilgums utt.), slodzi un braukšanas rezultātiem nav pietiekami labi saprotama.

Sistēmām, kuras izstrādātas saskaņā ar Eiropas principiem, jābūt tādām, lai sistēmai nepieciešamo uzmanību autobraucējs var mainīt, izvēloties mijiedarboties (vai nē) un izvēloties mijiedarbības laiku un veidu. Tas arī nozīmē, ka transportlīdzekļa vadītājs var gaidīt nepieciešamo uzmanību saskarnei ar sistēmu.

4.3.1.3. Izstrādes mērķis III

Sistēma nenovērš uzmanību un vizuāli neizkļaidē transportlīdzekļa vadītāju.

Paskaidrojums

Šā principa mērķis ir nodrošināt, lai transportlīdzekļa vadītājam, braukšanas laikā izmantojot transportlīdzekļa vadītāja informācijas vai sakaru sistēmas, pēc iespējas netiktu novērsta uzmanība un netiktu apdraudēta tā spēja pilnībā kontrolēt transportlīdzekli. Izstrādes mērķis ir arī formulēts tā, lai uzsvērtu, cik svarīgi ir nepieļaut, ka tiktu novērsta uzmanība vizuāli izkļaidei.

Par vizuālu izkļaidi runā tad, kad vizuāli uz displeja tiek rādīti attēli, kuri ir pievilcīgi (t. i., tie var piesaistīt uzmanību) savas formas vai satura dēļ. Tas ir īpaši svarīgi braukšanas kontekstā, jo redze ir svarīga drošai braukšanai.

4.3.1.4. Izstrādes mērķis IV

Sistēma transportlīdzekļa vadītājam nesniedz informāciju, kura var izraisīt transportlīdzekļa vadītāja vai citu satiksmes dalībnieku potenciāli bīstamu uzvedību.

Paskaidrojums

Informācijas saturs nevar veicināt tādu transportlīdzekļa vadītāja uzvedību, kas var palielināt nelaimes gadījuma risku braukšanas laikā. Bīstama uzvedība var ietekmēt citu satiksmes dalībnieku uzvedību. Kā piemēru var minēt displejā attēlotu sacīkšu braukšanas stratēģiju, lai maksimāli palielinātu ātrumu, izbraucot līkumu.

Citi satiksmes dalībnieki var tikt iesaistīti tad, ja transportlīdzekļa vadītāja bīstamā uzvedība notiek mijiedarbībā ar citiem transportlīdzekļa vadītājiem, kā arī tad, ja sistēma rada signālus, kas ir uztverami automobiļa ārpusē un var izraisīt citu satiksmes dalībnieku nepareizu interpretāciju un iespējami bīstamus manevrus.

4.3.1.5. Izstrādes mērķis V

Saskarnes un saskarne ar sistēmām, ko transportlīdzekļa vadītājs transportlīdzekļa kustības laikā paredz izmantot kopā, ir konsekventas un savietojamas.

Paskaidrojums

Visas atsevišķu sistēmu HMI sastāvdaļas jāizstrādā saskaņā ar atsevišķas sistēmas principiem, un tādējādi tiek nodrošināts minimāls konsekvences līmenis. Tomēr konsekvence starp atsevišķiem labi izstrādātiem produktiem vēl arvien var būt problēma.

Sistēmu izmantot “kombinācijā” nozīmē, ka vienu sistēmu izmanto vēlamā rezultāta sasniegšanai. Tas sevī ietver paralēlu izmantošanu (t. i., vienlaikus tiek izmantota vairāk nekā viena sistēma) un sērijveida izmantošanu, kad sistēmas izmanto vienu pēc otras. Tātad, izstrādājot sistēmu, kuru izmantos kombinācijā ar citu sistēmu (kas varbūt ir pastāvējusi jau iepriekš), jāņem vērā jau pastāvošā sistēma. Ja funkcijas ir pilnībā atšķirīgas, par labu sistēmas izstrādi liecina atšķirīga HMI sajukuma novēršanai.

Konsekvence sevī ietver šādas sistēmas izstrādes iezīmes:

- sistēmās tiek izmantota vienota terminoloģija, piem., “lēna satiksme”, “nākamais krustojums”;
- vārdu un/vai ikonu izmantošana koncepciju vai funkciju attēlošanai, piem., “palīdzība”, “ievadīt”;
- tiek izmantotas krāsas, ikonas, skaņas, uzlīmes (lai optimizētu līdzsvaru starp līdzīgo un atšķirīgo);
- fiziskā dialoga kanāls, piem., viens/dubults klikšķis, atbildes laiks un pārtraukums, atgriezeniskās saites veids, piem., vizuāli, ar dzirdi, ar tausti (atkarībā no funkcijām atgriezeniskajai saitei jābūt atšķirīgai, lai nepieļautu nepareizu interpretāciju);
- koncepciju un līdzīgu izvēlnes struktūru grupēšana (saistītām funkcijām);
- vispārēja dialoga izstrāde un koncepciju kārtība.

4.3.2. Uzstādīšanas principi

4.3.2.1. Uzstādīšanas princips I

Sistēma jānovieto un droši jānostiprina saskaņā ar atbilstošiem noteikumiem, standartiem un ražotāja norādījumiem sistēmas uzstādīšanai transportlīdzeklī.

Paskaidrojums

Ražotāji izstrādā produktus (piem., sistēmas, turētājus, funkcijas) noteiktai lietošanai. Ja netiek nodrošināti atbilstoši līdzekļi pareizai uzstādīšanai (piem., turētājs) vai ja netiek ievēroti ražotāja norādījumi par uzstādīšanu, transportlīdzekļa vadītājs sistēmu var izmantot pretēji ražotāja nolūkam un tam var būt ar drošību saistītas sekas.

Sistēma jānovieto (t. i., fiziski jānoliek) transportlīdzeklī tā, lai transportlīdzekļa vadītājs to var izmantot, un to panāk šādi:

- sistēmu transportlīdzeklī nofiksē;
- sistēma ir pārvietojama iepriekšnoteiktā attālumā (attiecas uz sistēmām, kam ir maināma pozīcija, pateicoties piemēram, kabelim, kātam vai kronšteīnam);
- var uzstādīt turētāju, lai sistēmu var izmantot ar to.

Uzstādot sistēmas, īpaša vērība jāvelta no pasīvās drošības viedokļa, lai nepieļautu paaugstinātu risku vai kaitējumu transportlīdzekļa sadursmes gadījumā.

Piemēri

Labi: brīvroku mobilais tālrunis, kas nostiprināts saskaņā ar visiem nepieciešamajiem standartiem, noteikumiem un ražotāja norādījumiem.

Slikti: satiksmes informācijas displejs piestiprināts pie paneļa ar sliktas kvalitātes nenoturīgu stiprinājumu (piemēram, līmlenti), nevis atrodas turētājā saskaņā ar ražotāja ieteikumu.

Piemērojamība

Šo principu piemēro visām transportlīdzekļa sistēmām, un ir ļoti svarīgi to ņemt vērā attiecībā uz pēcpārdošanas sistēmām un pārvietojamām iekārtām.

Verifikācija/piemērojamās metodes

Šis princips paredz, ka sistēmas tiek novietotas un piestiprinātas saskaņā ar:

- mehānisko transportlīdzekļu iekšējo apdari (Padomes 1973. gada 17. decembra Direktīva 74/60/EEK, 1971. gada 1. decembra ECE-R21 un Padomes 1977. gada 21. decembra Direktīva 78/316/EEK);
- par produktu atbildīgās organizācijas norādījumiem (t. i., ražotāja sniegtām oficiālām rakstiskām norādēm);
- pārbaudēm par to, vai atbilstošās prasības ņemtas vērā.

Rezultāts = Jā/Nē.

Atsauce

- ISO 4040 (2001): "Autotransports – Pasažieru automobiļi – Rokas vadības ierīču, indikatoru un signalizatoru atrašanās vieta".

4.3.2.2. Uzstādīšanas princips II

Neviena sistēmas daļa nedrīkst traucēt transportlīdzekļa vadītājam redzēt situāciju uz ceļa.

Paskaidrojums

Lai veiksmīgi varētu pildīt transportlīdzekļa vadīšanas uzdevumu, svarīgi ir iegūt vizuālu informāciju par vietējo ceļu un satiksmes vidi. Tādēļ konstrukcijas noteikumi paredz, ka katrs autotransporta līdzeklis nodrošina transportlīdzekļa vadītājam pietiekamu redzamības lauku ārpus transportlīdzekļa no transportlīdzekļa vadītāja vietas. Papildsistēmas nedrīkst apdraudēt šo sistēmas izstrādes pamatnoteikumu. Šis princips ir īpaši svarīgs attiecībā uz pēcpārdošanas un portatīvo sistēmu uzstādīšanu.

"Vadītāja redzamības lauks" ir obligāta minimālā prasība saskaņā ar EEK regulām. To interpretē kā prasību, kas attiecas uz skatu uz priekšu tieši caur vējstiklu, sānskatu un atpakaļskatu, gan tieši, gan netieši.

Ja transportlīdzekļa vadītājs var mainīt sistēmas sastāvdaļas fizisko pozīciju un tā var (paredzētā kustību spektra ietvaros) traucēt transportlīdzekļa vadītājam redzēt, tad transportlīdzekļa vadītājam, izmantojot sistēmas norādījumus, jāsaņem informācija (skatīt 6. sadaļu) par ražotāja paredzēto izmantošanu. Ja transportlīdzekļa vadītājs šādu informāciju nesaņem, principu piemēro visā sistēmas vai tās sastāvdaļas korekcijas periodā.

Piemēri

Labi: displejs uzstādīts instrumentu panelī tā, lai transportlīdzekļa vadītājs to viegli var saskatīt, bet tas netraucē prasībām par transportlīdzekļa vadītāja redzamības lauku.

Slikti: displejs uzstādīts uz gara elastīga kāta, kas iziet no instrumentu paneļa augšējās virsmas, un to var koriģēt tā, ka displejs aizsedz ievērojamu daļu no ceļa ārējā redzamības lauka.

Piemērojamība

Principu piemēro visām transportlīdzekļa sistēmām un ir svarīgi to ņemt vērā attiecībā uz pēcpārdošanas sistēmām un portatīvām ierīcēm. To nepiemēro attiecībā uz acu augstumā projicētiem displejiem.

Verifikācija/piemērojamās metodes

Uzstādot sistēmu transportlīdzeklī, neviena tās daļa nedrīkst fiziski atrasties tā, lai traucētu transportlīdzekļa vadītājam redzēt ceļu tādā mērā, ka nav iespējams nodrošināt atbilstību regulām.

Sistēma atbilst šim principam, ja visas tās daļas ir pareizi novietotas, ņemot vērā:

- 71/127/EEK – attiecībā uz atpakaļskata lauku;
- 77/649/EEK – attiecībā uz mehānisko transportlīdzekļu redzamības lauku.

Verificēšanu izdara, veicot pārbaudi vai mērījumus.

Rezultāts = Jā/Nē.

Atsauce

Nav papildatsauču.

4.3.2.3. Uzstādīšanas princips III

Sistēma nedrīkst traucēt transportlīdzekļa vadības ierīces un displejus, kas nepieciešami galvenajam uzdevumam vadīt transportlīdzekli.

Paskaidrojums

Šā principa mērķis ir nodrošināt, lai sistēmas fiziskā klātbūtne (piem., displejs) netraucē transportlīdzekļa vadītājam un tas var izmantot obligātos displejus un vadības ierīces un citus displejus un vadības ierīces, kas nepieciešami galvenajam uzdevumam vadīt transportlīdzekli. Tādējādi tiek nodrošināts, ka sistēmas uzstādīšana neietekmē transportlīdzekļa vadītāja spēju pilnībā kontrolēt transportlīdzekli.

Traucēt vadības ierīces šajā kontekstā nozīmē nepieļaut to darbību vai ievērojami apgrūtināt attiecīgo vadības ierīču identificēšanu, sasniegšanu un/vai darbināšanu visā to paredzētajā kustības spektrā.

Traucēt displejus šajā kontekstā nozīmē apgrūtināt svarīgu displeju kādas (ikvienas) daļas redzamību, transportlīdzekļa vadītājam atrodoties tam paredzētā sēdekļa parastā novietojumā.

Nepieciešamās vadības ierīces un displeji ir visi displeji un ierīces, kuri ir būtiski, lai izpildītu galveno uzdevumu – vadīt transportlīdzekli –, un visas obligātās ierīces un displeji.

Nepieciešamās vadības ierīces: gāzes pedālis, bremzes pedālis (sajūgs, ja tāds ir uzstādīts), stūres rats, ātrumpārslēgs, rokas bremze, skaņas signāls, gaismu pārslēgi, pagrieziena rādītāji, stiklu mazgāšanas ierīces un stiklu tīrītāji (visos režimos un ātrumos), avārijas gaismas signāli, vējstikla apsildes ierīces vadība.

Nepieciešamie displeji: spidometrs, visas brīdinājuma gaismas, obligātās vadības ierīču uzlīmes un obligātās brīdinājuma zīmes.

Citu vadības ierīču un displeju traucēšana vai vājināšana jālīdzsvaro ar sistēmas nodrošinātiem papildlabumiem.

Piemēri

Labi: maršruta vadības displejs ir integrēts panelī augstā centrālā vietā un netraucē citām vadības ierīcēm un displejiem.

Slikti:

pēcpārdošanas maršruta vadības sistēma traucē gaismas pārslēgus;

displejs aizsedz avārijas gaismas signālu vadības ierīci;

papildu vadības ierīces uz stūres rata ārējās malas apgrūtina stūres manevrus, izbraucot līkumus.

Piemērojamība

Šo principu piemēro attiecībā uz visām transportlīdzekļa sistēmām, un ir svarīgi to ņemt vērā attiecībā uz pēcpārdošanas sistēmām un portatīvām ierīcēm.

Verifikācija/piemērojamās metodes

Verifikācija notiek, pārbaudot, vai transportlīdzekļa vadītājs var redzēt visus displejus, kas nepieciešami galvenajam uzdevumam vadīt transportlīdzekli.

Rezultāts = Jā/Nē.

Atsauces

- ISO 4513 (2003): "Autotransports – Redzamība. Metode skatiena elipses noteikšanai transportlīdzekļa vadītāja skatiena dislocēšanai".

4.3.2.4. Uzstādīšanas princips IV

Vizuāliem displejiem jāatrodas pēc iespējas tuvu transportlīdzekļa vadītāja normālajai redzes līnijai.

Paskaidrojums

Lai transportlīdzekļa vadītājs pilnībā kontrolētu transportlīdzekli un būtu pārliecināts par dinamisko situāciju uz ceļa, vispārīgi uzskata, ka transportlīdzekļa vadītājam nepietiek tikai ieskatīties spoguļos vai instrumentu rādītājos, bet ir jāvēro situācija uz ceļa. Vizuālie displeji, kas novietoti tuvu normālajai redzes līnijai, samazina kopējo laiku, kad transportlīdzekļa vadītājs nevēro ceļu, savukārt iekārtas, kuras novietotas atstatu, palielina iespēju transportlīdzekļa vadītājam izmantot perifēro redzi ceļa situācijas vērošanai attiecībā uz nozīmīgām kustībām, kamēr tas raugās displejā. Jo tālāk displejs novietots no transportlīdzekļa vadītāja normālās redzes līnijas, jo grūtāk transportlīdzekļa vadītājam iegūt informāciju un tādējādi tiek vairāk ietekmēts braukšanas rezultāts.

Svarīgāko vai drošībai būtisko informāciju iesaka novietot pēc iespējas tuvu normālajai redzes līnijai.

Tādējādi šis princips paredz, ka projektētājs/uzstādītājs pieņem skaidru, bet būtiski kvalitatīvu kompromisu starp praktisko un tuvuma aspektu. Svarīgi ir šādi faktori:

- prasība netraucēt situāciju uz ceļa (skatīt 4.3.2.2. principu);
- prasība netraucēt citas vadības ierīces vai displejus (skatīt 4.3.2.3. principu);
- prasība pašam displejam būt bez traucējumiem, ko rada, piem., tādas vadības ierīces kā stūres rats vai ātrumpārslēga svira.

Jo īpaši pasažieru automobiļiem iesaka displejus ar braukšanai svarīgu informāciju un displejus, kuriem nepieciešams ilgs saskarnes periods, novietot aptuveni 30° zemāk par transportlīdzekļa vadītāja normālo redzamības lauku uz priekšu. Attiecībā uz diskusiju par ilgu saskarnes procesu skatīt 4.3.4.2. principu.

Piemēri

Labi: pasažieru automobiļi navigācijas displejs uzstādīts apmēram 30° zemāk par skata leņķi, jo informācija ir saistīta ar braukšanu.

Slikti: sakaru displejs, piem., personiskais digitālais asistents (PDA) vai tālrunis, atrodas tuvu ātrumpārslēgam starp pasažieru automobiļa priekšējiem sēdekļiem, lai gan ir ilgs saskarnes process, kas nepieciešami tālruņa numura ievadīšanai vai meklēšanai.

Piemērojamība

Šo principu piemēro visām transportlīdzekļa sistēmām, kas aprīkotas ar vizuāliem displejiem, un attiecībā uz situācijām to izmantošanai, kas saistītas ar redzamību priekšā. Displeji, kas nepieciešami īpašiem braukšanas apstākļiem, piem., braukšanai atpakaļgaitā, ir atsevišķs jautājums.

Verifikācija/piemērojamās metodes

Kopumā mērķis ir rast visveiksmīgāko kompromisu paneļa vietas sadalīšanai, ko var novērtēt projektētāji un ergonomikas speciālisti.

Atsauce

- ISO 4513 (2003): "Autotransports – Redzamība. Metode skatiena elipses noteikšanai transportlīdzekļa vadītāja skatiena dislocēšanai".

4.3.2.5. Uzstādīšanas princips V

Vizuālie displeji jāprojektē un jāuzstāda tā, lai nepieļautu apžilbināšanu un atstarošanu.

Paskaidrojums

Apžilbināšana un atstarošana, kas var apgrūtināt informācijas iegūšanu no displeja, var novērst uzmanību no uzdevuma vadīt transportlīdzekli vai citiem braukšanas laikā veicamiem uzdevumiem. Tādēļ transportlīdzekļa vadītājs var kļūt īpaši neapmierināts un satraukts un mainīt savu uzvedību, piem., samiegt acis, aizvērt acis uz īsu brīdi un pagriezt galvu, lai labāk saskatītu informāciju. Visi šie efekti var samazināt transportlīdzekļa vadītāja ērtību un tādējādi zināmā mērā apdraudēt ceļu satiksmes drošību.

Apžilbināšana ir efekts, kas spožas gaismas dēļ novērš uzmanību (un potenciāli izraisa nespēju redzēt) salīdzinoši tumšā laukumā, kas traucē vizuālajai uzmanībai un izvēlei. Transportlīdzekļa iekārtu kontekstā apžilbināšana var notikt vairākos šādos veidos:

gaisma no ārpuses (parasti saules stari) apspīd vizuālo displeju, samazinot displeja kontrastus, un, transportlīdzekļa vadītājam atrodoties savā parastajā redzeslauka vietā, ir grūti saskatīt informāciju uz displeja;

displejs pats par sevi ir pārāk gaišs un novērš uzmanību no situācijas uz ceļa, citiem transportlīdzekļa displejiem un vadības ierīcēm. Tas visdrīzāk iespējams apstākļos, kad salons nav pietiekami apgaismots.

Atstarošana nozīmē radīt objekta sekundāru attēlu, gaismai no objekta atstarojoties no starpvirsmas. Atstarošana ir svarīga vairāku iemeslu dēļ:

gaisma no gaismu izstarojoša displeja pārvietojas uz citu virsmu (vai caur vairākām virsmām), radot displeja sekundāru attēlu, piem., uz vējstikla. Transportlīdzekļa vadītājs to varētu uztvert tad, ja pastāv augsts kontrasts starp sekundāro attēlu un tā aizmuguri, piem., pret vējstiklu tumšā;

gaismu no ārēja avota (piem., saules starus, ielu apgaismojumu vai no citiem spilgtiem objektiem) displeja virsma atstaro transportlīdzekļa vadītājam acīs (skatīt arī iepriekš par apžilbināšanu).

Šos efektus vajadzētu ņemt vērā projektēšanas un uzstādīšanas procesā. Varētu ņemt vērā tādas jautājumus kā displeja spilgtuma kontroles nodrošināšana (manuāli vai automātiski), displeja tehnoloģiju izvēle, displeja virsmas struktūras un pārklājuma izvēle, displeja virsmas atstaroto krāsu un virsmu spīduma izvēle, attēlu polaritātes izvēle, displeja redzamība un koriģējamība, informācijas pārtraukšana vai pārsega izmantošana.

Piemēri

Labi: displejs ar automātisku spilgtuma kontroli, kas nerada sekundārus attēlus transportlīdzekļa stiklos un kura priekšējā virsma ir viegli salasāma, ja pastāv normāls apgaismojums.

Slikti: displejs naktī ir tik spožs, ka tas ir nozīmīgs transportlīdzekļa vadītāja perifēriskajai redzei, vērojot priekšā esošo situāciju uz ceļa, un saules gaismā informāciju ir grūti salasīt zemo kontrastu dēļ.

Piemērojamība

Šo principu piemēro attiecībā uz visām transportlīdzekļa informācijas un sakaru sistēmām, kas aprīkotas ar vizuāliem displejiem.

Verifikācija/piemērojamās metodes

Verifikācijas pamatā jābūt procedūrām apžilbināšanas un atstarošanas konstatēšanai. Īpaši kritēriji ir atkarīgi no transportlīdzekļa koncepcijas.

Atsauce

— ISO 15008 (2003): "Ceļa transportlīdzekļi – Transporta informācijas un kontroles sistēmu ergonomiskie aspekti – Specifikācijas un atbilstības procedūras transportlīdzekļa vizuālajai prezentācijai".

4.3.3. Informācijas sniegšanas principi

4.3.3.1. Informācijas sniegšanas princips I

Vizuāli attēlotai informācijai, ko sistēma sniedz kādā laikā, jābūt izstrādātai tā, lai transportlīdzekļa vadītājs varētu to uztvert ar pāris skatieniem, kuru biežums negatīvi neietekmētu braukšanu.

Paskaidrojums

Transportlīdzekļa vadītājam, vizuāli apstrādājot informāciju, lai ņemtu vērā satiksmes vidi, veidojas pamats transportlīdzekļa kontroles un manevrēšanas uzdevumu veikšanai. Tādējādi prasība noteikt un saņemt vizuāli sniegtu būtisku informāciju ikvienā brīdī ir ierobežota. Palielinot skatienu biežumu un/vai ilgumu, kas nepieciešami, lai konstatētu un saņemtu vizuāli sniegtu informāciju, var palielināties risks, kas saistīts ar potenciāli bīstamām satiksmes situācijām, kuras izraisa transportlīdzekļa vadītāja pārmērīga aizraušanās ar uzdevumiem, kas nav galvenais uzdevums – transportlīdzekļa vadīšana. Attiecīgā informācija ir tādas vizuāli sniegtas informācijas daļa, kas transportlīdzekļa vadītājam nepieciešama konkrētas vajadzības izpildei.

Piemēri

Labi: viegli salasāmi un labi strukturēti grafiski attēli labi novietotā vizuālā displejā, kas ļauj identificēt informāciju no būtiskās izvēlnes ar vienu skatienu vienas sekundes laikā.

Slikti: navigācijas sistēma, kas tikai piedāvā palīdzību, nodrošinot vizuālu displeju ar bagātīgi detalizētu informāciju, kam nepieciešama pilnīga un ilglaicīga transportlīdzekļa vadītāja uzmanība, lai uz kustīgas kartes identificētu mērķi.

Piemērojamība

Šo principu piemēro attiecībā uz visām transportlīdzekļa informācijas un sakaru sistēmām ar vizuālu displeju, kas sniedz informāciju, kura transportlīdzekļa vadītājam jāredz braukšanas laikā.

Verifikācija/piemērojamās metodes

Salīdzināt projekta alternatīvas informācijas sniegšanai: pēc iespējas samazināt skatīšanās reižu skaitu un ilgumu, kas nepieciešamas, lai konstatētu un iegūtu būtisku informāciju, kura tiek sniegta vienā reizē.

Rezultāts: optimizēts viena displeja projekts.

Atsauces

- ISO 15007-1 (2002): "Autotransports – Autovadītāja acu skatienu pārvietošanās mērīšana saistībā ar transporta informāciju un vadības sistēmām – 1. daļa: Definīcijas un parametri";
- ISO TS 15007-2 (2001): "Autotransports – Autovadītāja acu skatienu pārvietošanās mērīšana saistībā ar transporta informāciju un vadības sistēmām – 2. daļa: Iekārtas un procedūras";
- ISO 15008 (2003): "Ceļa transportlīdzekļi – Transporta informācijas un kontroles sistēmu ergonomiskie aspekti – Specifikācijas un atbilstības procedūras transportlīdzekļa vizuālajai prezentācijai";
- ISO FDIS 16673: "Autotransports – Transporta informācijas un kontroles sistēmu ergonomiskie aspekti – Nosprostošanas metode vizuālās uzmanības novēršanas noteikšanai".

Papildu metodes/vērtējumi atrodas izstrādes procesā standartā ISO TC22/SC13/WG8, lai kvantitatīvi izteiktu vizuālās uzmanības novēršanu, piem., tiek pārskatīts ISO 15008, displeja salasāmība un TC22/SC13/WG8/AWI par braukšanas joslu maiņas testu, kas ir metode transportlīdzekļa vadītāja uzmanības novēršanas mērīšanai.

4.3.3.2. Informācijas sniegšanas princips II

Jāizmanto starptautiskā un/vai valsts mērogā atzīti standarti, kas attiecas uz salasāmību, sadzirdāmību, ikonām, simboliem, vārdiem, akronīmiem un/vai abreviatūrām.

Paskaidrojums

Standarti, kas attiecas uz salasāmību, sadzirdāmību un simboliem, paredz tādas informācijas ģeometriskās un/vai fizikālās iezīmes, kura tiks sniegta vizuāli un/vai akustiski, un paredzēti tam, lai informāciju varētu īpaši viegli uztvert transportlīdzekļa vadītāji visdažādākajos apstākļos un vidē.

Transportlīdzekļa vadītājam pieejamo funkciju nepārtraukti pieaugošais skaits liek pieņemt visparastāko praksi simbolu, ikonu, abreviatūru un vārdu izvēlei šo funkciju identificēšanā.

Piemēri

Labi: ceļa zīmes tiek izmantotas transportlīdzekļa displejos, lai palielinātu satiksmes informācijas daudzumu.

Slikti: simboli un ikonas, ko izmanto navigācijas sistēmā, katram konkrētam ražotājam ir atšķirīgi, un vairums transportlīdzekļa vadītāju tos nesaprot.

Piemērojamība

Šo principu piemēro attiecībā uz visiem simboliem, kurus izmanto to funkciju identificēšanai, kas transportlīdzekļi nodrošina informācijas vai sakaru sistēmas.

Verifikācija/piemērojamās metodes

Verifikāciju veic, pārbaudot, vai tiek izmantoti starptautiskā un/vai valsts mērogā atzīti standarti attiecībā uz salasāmību, sadzirdāmību, ikonām, simboliem, vārdiem, akronīmiem un/vai abreviatūrām, ņemot vērā galvenos atbilstīgos standartus.

Rezultāts = Jā/Nē.

Atsauces

- ISO 15008 (2003) "Ceļa transportlīdzekļi – Transporta informācijas un kontroles sistēmu ergonomiskie aspekti – Specifikācijas un atbilstības procedūras transportlīdzekļa vizuālajai prezentācijai";
- ISO 15006 (2004) "Autotransports – Satiksmes informācijas un kontroles sistēmas (TICS) – Informācijas akustiska sniegšana";
- ISO 2575 (2004) "Autotransports – Kontrolierīču, indikatoru un signalizatoru simboli";
- ISO 7000 (2004) "Grafiskie simboli izmantošanai iekārtās – Indekss un sinopse".

4.3.3.3. Informācijas sniegšanas princips III

Informācijai, kas ir svarīga transportlīdzekļa vadīšanas uzdevumam, jābūt precīzai, un tā jāsniedz laikus.

Paskaidrojums

Informāciju, kas ir būtiska attiecībā uz uzdevumu vadīt transportlīdzekli, transportlīdzekļa vadītājam sniedz vispiemērotākajā brīdī, un tai jābūt pietiekami precīzai, lai palīdzētu transportlīdzekļa vadītājam atbilstīgi rīkoties noteiktā situācijā.

Transportlīdzekļa vadīšanas uzdevums liek transportlīdzekļa vadītājam nepārtraukti pārraudzīt vidi, lai izvēlētos būtiskus stimulus, un galveno uzmanību koncentrēt un veltīt tiem stimuliem, kuru dēļ nepieciešams koriģēt uzvedību. Korekcija ir atkarīga no tā, kāda rīcība situācijā ir vispiemērotākā un kādi ir transportlīdzekļa vadītāja mērķi un prioritātes. Ar rīcību var mainīt ātrumu, mainīt braukšanas joslu, brīdināt citus utt.

Pareizi ieplānota un precīza informācija samazina nenoteiktību, jo dod derīgas un skaidras atbildes uz jautājumiem “ko?” “kad?” “kur?” “cik ilgi?” utt. Prasība informācijai būt laikus un precīzai nozīmē arī to, ka parādītajai ziņai jāatbilst transportlīdzekļa vadītāja spriedumam par vidi. Tādēļ informācija nedrīkst būt pretrunā, piemēram, ar ceļa zīmēm. Sistēmas, kas sniedz slikti plānotu un/vai nepatiesu informāciju, var izraisīt uzmanības novēršanu un nervozitāti, kas apdraud drošību.

Piemēri

Labi: distance līdz nākamajam manevram tiek nodrošināta tieši tajā laikā, kad transportlīdzekļa vadītājam jāzina, vai manevrs jāveic un kādam tam jābūt.

Slikti: virziena norādījumi no navigācijas sistēmas parādās displejā labu laiku pēc tam, kad bija jāveic manevrs.

Piemērojamība

Šo principu piemēro attiecībā uz visu akustisko un vizuālo laikatkarīgo informāciju, ko sniedz informācijas un sakaru sistēmas.

Verifikācija/piemērojamās metodes

Verifikāciju veic, pārbaudot, vai sistēmas sniegtā informācija ir pietiekami pareiza, un to sniedz tad, kad tā tiek gaidīta.

Rezultāts: Jā/Nē.

Atsauces

Nav papildatsauču.

4.3.3.4. Informācijas sniegšanas princips IV

Informācijai ar augstāku drošības nozīmi jāpiespīķir augstāka prioritāte.

Paskaidrojums

Transportlīdzekļa vadītājam var būt nepieciešams uztvert ar drošību saistītu informāciju un rīkoties īsā laikā. Tādēļ šāda informācija jāsniedz iespējami ātri un to nedrīkst kavēt informācija, kas ir parastāka.

Informācijas prioritāte no drošības viedokļa atkarīga no tā, cik tā ir steidzama un nopietna (t. i., cik svarīgas ir sekas, ja informācija neizraisa rīcību). Savukārt šie faktori ir atkarīgi no braukšanas situācijas, kas paskaidrota ISO/TS 16951. Ja informācija tiek veidota ārpus transportlīdzekļa (no ceļa malas vai attālinātās sistēmas), prioritāti nevar noteikt pēc braukšanas situācijas, un ir iespējama tikai vispārīgāka prioritāšu noteikšana. Ja informāciju nodrošina no autonomas transportlīdzekļa sistēmas vai ja var kombinēt ārēju un transportlīdzekļa informāciju, tad pastāv iespēja novērtēt braukšanas situāciju un var precizēt ziņas prioritāti.

Attiecībā uz informāciju ārpus transportlīdzekļa dinamiskiem informācijas sniedzējiem (pakalpojuma sniedzējiem) jāīsteno tāda informācijas izplatīšanas stratēģija, kas nodrošina ne tikai pašreizējo situāciju un uzticamību, bet arī pārraidīšanas prioritāti tādām ziņām, kam ir liela nozīme. Transportlīdzekļa sistēmām jāatpazīst saņemtās ar drošību saistītās ziņas un attiecīgi jāreaģē.

Informācijas drošības aspektu ne vienmēr var viegli noteikt, un ne visa informācija var būt tehniski pieejama prioritāšu noteikšanai.

Piemēri

Labi: informācijai, kas attiecas uz manevriem sarežģītā krustojumā, tiek dota prioritāte salīdzinājumā ar saņemtu tālruna zvani.

Slikti: augstas prioritātes ziņa, kas saistīta ar apledojumu kādā vietā, netiek nekavējoties piegādāta, jo informācijas attēlā tiek rādīta ziņa, kas attiecas uz attālu satiksmes sastrēgumu.

Piemērojamība

Šo principu piemēro attiecībā uz sistēmām, kas nodrošina dinamisku informāciju (t. i., informāciju, kas mainās atkarībā no apstākļiem, kādos atrodas transportlīdzeklis, vai vispārīgos satiksmes apstākļos).

Verifikācija/piemērojamās metodes

Verifikāciju veic, pārbaudot, vai tiek ņemta vērā informācijas prioritāte.

Rezultāts = Jā/Nē.

Atsauces

- ISO/TS 16951 (2004): "Autotransports – Transporta informācijas un kontroles sistēmu ergonomiskie aspekti – Procedūra transportlīdzekļa vadītājam sniegto transportlīdzekļa ziņojumu prioritātes noteikšanai".

4.3.3.5. Informācijas sniegšanas princips V

Sistēma rada skaņas, kuru stipruma līmeni transportlīdzekļa vadītājs nevar kontrolēt, un tās nedrīkst pārmākt akustiskos brīdinājumus, kas tiek raidīti no transportlīdzekļa vai no ārpusēs.

Paskaidrojums

Pārāk skaļa akustiskā informācija var ietekmēt braukšanu vai ceļu satiksmes drošību, jo tā var pārmākt svarīgas brīdinājuma skaņas, kas saistītas ar ceļu satiksmes un transportlīdzekļa drošību. Turklāt nepareizi izstrādātas skaņas var novērst transportlīdzekļa vadītāja uzmanību un izraisīt dusmas. Tādējādi akustiskajai informācijai jābūt izstrādātai tā, lai tā nepārmāktu brīdinājuma skaņas, kas transportlīdzekļa vadītājam tiek radītas transportlīdzeklī vai ārpus tā. Pirms jebkuras sistēmas, tostarp audio sistēmas, ieviešanas jāpatur prātā ietekme, kāda sistēmai varētu būt attiecībā uz transportlīdzekļa vadītāju.

To var panākt vairākos veidos, piemēram:

- sistēmas radītās skaņas nav tik spēcīgas, lai varētu pārmākt brīdinājuma skaņas;
- skaņu ilgums ir pietiekami īss, un brīdinājumu nevar nedzirdēt;
- skaņas ir neregulāras, un intervāls starp skaņām ir pietiekams, lai transportlīdzekļa vadītājs saņemtu brīdinājuma skaņu.

Piemēri

Labi: sistēmas radīti akustiski signāli noteikti tādā skaļuma līmenī, kas ir klusāks par to brīdinājuma skaņu līmeni, kas tiek radītas transportlīdzekļa iekšienē un ārpus tā.

Slikti: saņemtais tālruna zvans ir ļoti skaļš un var pārmākt brīdinājumu, un transportlīdzekļa vadītājs to nevar kontrolēt.

Piemērojamība

Šo principu piemēro attiecībā uz visām akustiskajām skaņām, kuras rada informācijas un sakaru sistēmas un kuru skaļumu transportlīdzekļa vadītājs nevar kontrolēt; tas attiecas gan uz transportlīdzekļa sistēmām, gan pēcpārdošanas un portatīvām ierīcēm, vai kuras rada informācija, ko saņem, sazinoties ar ārpusauli.

Verifikācija/piemērojamās metodes

Verifikāciju veic, pārbaudot, vai brīdinājums vēl arvien ir skaidri uztverams, kaut gan sistēma rada nekontrolējamu skaļuma līmeni.

Rezultāts = Jā/Nē.

Atsauces

- ISO 15006 (2004) "Autotransports – Satiksmes informācijas un kontroles sistēmas (TICS) – Informācijas akustiska sniegšana".

4.3.4. *Saskarne ar displejiem un vadības ierīcēm*

4.3.4.1. Mijiedarbības ar displejiem un vadības ierīcēm princips I

Transportlīdzekļa vadītājam, uzturot saskarni ar sistēmu, uz stūres vienmēr jātur vismaz viena roka.

Paskaidrojums

Šis princips attiecas uz saskarni, kas paredz, ka transportlīdzekļa vadītājam jānodrošina manuāla kontrole (piem., izmantojot spiedpogas vai kloķus).

Ir braukšanas situācijas, kurās transportlīdzekļa vadītājam nepieciešams precīzi kontrolēt transportlīdzekļa stūri, un to var visefektīvāk panākt tad, ja uz stūres rata atrodas abas rokas. Citās braukšanas situācijās ir pieņemami, ka uz stūres rata ir viena roka, ja vien otra roka var nekavējoties atrasties uz stūres, kad to pieprasa apstākļi. No tā secināms, ka rokās turamas iekārtas braukšanas laikā izmantot nav vēlams.

Lai nodrošinātu atbilstību šim principam, sistēma jāprojektē tā, lai tikai viena roka būtu nepieciešama mijiedarbībai ar sistēmu, bet ar otru var stūrēt. Turklāt, ja vienu roku noņem no stūres rata saskarnes veikšanai, otra roka nav vienlaikus nepieciešama saskarnes nodrošināšanai (piem., lai ar pirkstu galiem darbinātu vadības ierīces).

Piemēri

Labi: vadības ierīce ir droši uzmontēta ērti novietotā turētājā, un to var lietot ar vienu roku, ierīci neizņemot no turētāja.

Slikti: nenofiksēta vadības iekārta, kura transportlīdzekļa vadītājam jātur rokās mijiedarbības nodrošināšanai.

Piemērojamība

Visas informācijas un sakaru sistēmas.

Verifikācija/piemērojamās metodes

Verifikāciju veic, pārbaudot, vai transportlīdzekļa vadītājs var darbināt sistēmu tikai ar vienu roku.

Rezultāts = Jā/Nē.

Atsauces

Nav papildatsauču.

4.3.4.2. Mijiedarbības ar displejiem un vadības ierīcēm princips II

Sistēma nedrīkst prasīt ilgstošu un nepārtrauktu manuālo un vizuālo saskarņu procesu. Ja process ir īss, to var nepārtraukt.

Paskaidrojums

Princips pieļauj nepārtrauktu saskarņu procesu, ja vien tas nav ilgstošs, bet ilgstošs saskarņu process transportlīdzekļa vadītājam jāpārtrauc. Tas nozīmē, ka sistēma nedrīkst dzēst nevienu vadītāja ieguldījumu pārtraukuma laikā, ja vien saskarņu process ir īss vai bijis pietiekami ilgs pārtraukums.

Ja transportlīdzekļa vadītājs apzinās, ka saskarņu process ir "pārtraucams", būs lielāka tendence piedalīties satiksmes situāciju attīstīšanā, zinot, ka sistēmas saskarni var pabeigt, tiklīdz satiksmes situācijai vairs nebūs nepieciešama paaugstināta uzmanība.

No otras puses, saskarne var būt nepārtraucama, ja tā ir īsa, lai nepieļautu papildu ieguldījumu sistēmas nostādīšanai atpakaļ normālā stāvoklī. Labi zināms piemērs ir divpakāpju vai trīspakāpju saskarne skaņas uzstādījumu maiņai parastā radioaparātā.

Piemēri

Labi: saskarnes procesu, kas paredzēts satiksmes informācijas meklēšanai, var pārtraukt, sistēmai nemainot savu stāvokli.

Tikai dažām "saskarnēm ar īsu procesu", piespiežot trīs pogas vai mazāk, ir 10 sekunžu ilgs pārtraukuma periods.

Slikti: ievadot tālruņa numuru, katrs taustiņš tiek piespiests ne ilgāk kā 5 sekundes vai visi iepriekš ievadīti tālruņa numuri tiek anulēti.

Piemērojamība

Šo principu piemēro attiecībā uz sistēmām ar manuālo un vizuālo saskarņu procesiem, t. i., funkcijai nepieciešama vairāk nekā viena ievade (ar pārbaudi). To nepiemēro attiecībā uz balss sistēmām.

Verifikācija/piemērojamās metodes

1. Analizē, vai saskarņu procesu var uzskatīt par īsu, ņemot vērā šādas saskarnes dimensijas:
 - atsevišķu kontroles datu ievades reižu skaitu (piem., nospieš taustiņus mazāk nekā 4–5 reizes);
 - saskarnes sarežģītību (piem., mazāk nekā 2 pārmaiņas izvēlnē);
 - kontroles datu ievades laiku;
 - saskarnes vizuālo intensitāti.
2. Pārbauda, vai sistēmas stāvoklis mainās, pārtraucot tādu saskarņu procesu, kas saskaņā ar 1. pasākumu identificēts kā garš.

Rezultāts: Jā/Nē.

Atsauces

- Saskarnes vizuālā intensitāte: skatīt ISO FDIS 16673 attiecībā uz noslēgšanu.

4.3.4.3. Mijiedarbības ar displejiem un vadības ierīcēm princips III

Transportlīdzekļa vadītājam jāatjauno pārtraukts saskarņu process ar sistēmu pārtraukšanas laikā vai citā loģiskā laikā.

Paskaidrojums

Ja daļēji ievadīti dati pazūd, pārtrūkstot ievades procesam, transportlīdzekļa vadītājam vajadzētu atjaunot procesu pilnībā pat tad, ja braukšanas situācijai nepieciešams veltīt pilnīgu uzmanību.

Saskaņā ar šo principu transportlīdzekļa vadītājam tiek dota iespēja turpināt pārtrauktu saskarnes procesu (nav nepieciešams procesu sākt no jauna) vai nu tūlīt pēc pārtraukšanas, vai arī pēc citas iepriekš pabeigtas darbības.

Kad transportlīdzekļa vadītājs atsāk procesu, var gadīties, ka kādu notikumu dēļ pārtraukšanas brīdis vairs nav svarīgs. Šādos gadījumos sistēmas piedāvātais loģiskais brīdis vienkāršos uzdevumu un mazinās slodzi.

Piemēri

Labi: transportlīdzekļa vadītājs var pārtraukt ievadīt tālruņa numuru, uz pāris sekundēm aplūkot situāciju uz ceļa, un tad pabeigt ievadīt numuru.

Slikti: transportlīdzekļa vadītājs lasa satiksmes ziņojumu sarakstu un pārtrauc lasīt sarakstu apmēram vidū, bet sistēma pēc neliela pārtraukuma anulē sarakstu. Rezultātā transportlīdzekļa vadītājam nepieciešams atkārtoti pieprasīt sarakstu, lai atsāktu lasīt.

Piemērojamība

Visas informācijas un sakaru sistēmas ar saskarņu procesu.

Verifikācija/piemērojamās metodes

Pārbauda, vai sistēmas stāvoklis mainās, pārtraucot saskarņu procesu.

Rezultāts = Jā/Nē.

Ja nē, pārbauda/novērtē, vai atsākšanas brīdis ir loģisks. Verifikācijai nepieciešams novērtējums un lēmums.

Atsauces

Nav papildatsauču.

4.3.4.4. Mijiedarbības ar displejiem un vadības ierīcēm princips IV

Transportlīdzekļa vadītājam jākontrolē saskarnes ar sistēmu gaita. Īpaši sistēma nedrīkst prasīt transportlīdzekļa vadītājam sniegt ātras atbildes, veicot datu ievadi sistēmā.

Paskaidrojums

Šajā tekstā saskarne ar sistēmu nozīmē ievadīt sistēmā datus, izmantojot kontroles darbības vai balsi, un to uzsāk transportlīdzekļa vadītājs vai nu pēc savas, vai arī pēc sistēmas iniciatīvas, atsaucoties uz displejā redzamo informāciju. Lai varētu sniegt atbilstīgu atbildi, transportlīdzekļa vadītājam jāuztver un jāapstrādā informācija, pirms tas veic pareizo darbību. Šā uzdevuma veikšanai pieņem, ka konkrētajā situācijā transportlīdzekļa vadītājam ir pietiekami daudz laika un garīgo spēju. Tā kā faktiski nav tādu sistēmu, kas varētu nepārtraukti un ticami paredzēt transportlīdzekļa vadītāja slodzi, tad drošības un ērtības labad transportlīdzekļa vadītājs pats var nolemt, kad tas ir gatavs atbildēt sistēmai.

Laikātkarīgas atbildes ir tādas atbildes, kuras transportlīdzekļa vadītājam jāsaņem īsā obligātā laika posmā. Transportlīdzekļa vadītājs var kontrolēt gaitu tad, ja tas vienmēr nosaka laiku, līdz kuram datus var ievadīt sistēmā, un rezultāta atspoguļošanas ilgumu.

Izņēmumi:

ja displejā redzamā informācija ir tieši saistīta ar konkrēto braukšanas situāciju (piem., transportlīdzekļa precīzo ātrumu, attālumu līdz nākamajam pagriezienam, kas nosaka laiku, kurā displejā redzamais maršruta virziens ir derīgs, utt.);

ja sistēma palīdz transportlīdzekļa vadītājam izvairīties no negadījumiem vai nepieļaut kļūdas un prasa reaģēt noteiktā laikā;

otrais klikšķis uz datu ievades iekārtas, kuru darbina ar dubultklikšķi, ir pieņemams kā īpašs signāls;

dati, ko ievada ar to pašu vadības ierīci, kas rada dažādus rezultātus atkarībā no tās darbināšanas ilguma (piem., vairākas sekundes turot piespiestu pogu radiostacijas saglabāšanai atmiņā), ir ārpus šā principa darbības jomas.

Piemēri

Labi: transportlīdzekļa vadītājs var izvēlēties klausīties saņemtos ziņojumus tūristiem, ja situācija to pieļauj, un ziņojumi netiek automātiski piedāvāti transportlīdzekļa vadītājam to ienākšanas brīdī.

Slikti: apstiprinājums vai noraidījums par navigācijas sistēmas priekšlikumu mainīt maršrutu satiksmes problēmu dēļ ir pieejams tikai dažas sekundes, pirms automātiski sākas maršruta maiņa.

Piemērojamība

Sistēmas, kas sniedz informāciju, kura nav tieši saistīta ar konkrēto braukšanas situāciju. (Salīdziniet paskaidrojumā minētos izņēmuma gadījumus).

Verifikācija/piemērojamās metodes

Pārbauda, vai transportlīdzekļa vadītājs var mijiedarboties ar sistēmu pēc individuāli izvēlēta grafika, t. i., vai transportlīdzekļa vadītājs var pieņemt lēmumu par to, kad veikt datu ievadi un cik ilgi informācija parādās displejā?

Rezultāts = Jā/Nē.

Atsauces

Nav papildatsauču.

4.3.4.5. Mijiedarbības ar displejiem un vadības ierīcēm princips V

Sistēmas vadības ierīces jāprojektē tā, lai tās var darbināt, negatīvi neietekmējot primārās braukšanas vadības ierīces.

Paskaidrojums

Šis princips attiecas uz sasaisti starp primārajām braukšanas vadības ierīcēm un sistēmas vadības ierīcēm, lai nepieļautu piepēšu iejaukšanos to darbībā. Tas nozīmē, ka sistēmas vadības ierīču atrašanās vietu, kinemātiku, kontroles spēku un kontroles braukšanu projektē tā, lai to darbība netraucētu plānotu un neveicinātu neplānotu primārās kontroles datu ievadi.

Piemēri

Labi: Visbiežāk izmantotās sistēmas vadības ierīces var sasniegt ar pirkstu no stūres malas.

Slikti: rotējoša vadības ierīce ar koncentrētu asi atrodas uz stūres, un tās darbināšanai nepieciešams laiks, kas var būt arī saistīts ar stūres leņķa maiņu.

Piemērojamība

Visas sistēmas, kuras paredzētas izmantošanai braukšanas laikā, īpaši portatīvas ierīces un pēcpārdošanas sistēmas.

Verifikācija/piemērojamās metodes

Verifikāciju veic, pārbaudot, vai sistēmas darbība traucē primāro braukšanas vadības ierīču darbību, kā rezultātā varētu neparedzēti ietekmēt transportlīdzekļa kustību.

Rezultāts = Jā/Nē.

Atsauces

ISO 4040 (2001) "Autotransports – Rokas vadības ierīču, indikatoru un signalizatoru atrašanās vieta".

4.3.4.6. Mijiedarbības ar displejiem un vadības ierīcēm princips VI

Transportlīdzekļa vadītājam jākontrolē akustiskās informācijas skaļums, ja pastāv iespēja, ka tas var novērst transportlīdzekļa vadītāja uzmanību.

Paskaidrojums

Kontrolēt akustisko informāciju nozīmē, ka transportlīdzekļa vadītājs var mainīt skaņas stiprumu un noslāpēt skaņu tā, ka tā ir gandrīz nedzirdama.

Novērst uzmanību nozīmē piesaistīt ievērojamu transportlīdzekļa vadītāja uzmanību ar simulāciju, ko rada braukšanai nebūtiska informācija vai braukšanai svarīga informācija, kas tiek pasniegta tādā veidā, ka stimulācija piesaista lielāku transportlīdzekļa vadītāja uzmanību nekā nepieciešams. Šādu nevēlamu transportlīdzekļa vadītāja uzmanības piesaistīšanu var izraisīt stimulu biežums, ilgums, intensitāte un, vispārīgāk runājot, neatbilstīgā nozīme attiecībā uz uzdevumu vadīt transportlīdzekli, un rezultātā var aizkaitināt transportlīdzekļa vadītāju.

Tā kā laikā, kad skaņa ir gandrīz nedzirdama, var rasties nepieciešamība transportlīdzekļa vadītājam nodot svarīgu informāciju, sistēma var nodrošināt, ka sistēmas statusa informāciju sniedz neakustiski.

Piemēri

Labi: transportlīdzekļa vadītājs var kontrolēt "saņemto tālruņa zvani" akustiskos signālus un izvēlēties veidu, kādā tiek parādīts tikai vizuāls signāls.

Slikti: neaktuāls satiksmes ziņojums tiek vairākkārt atkārtots un to nevar izslēgt.

Piemērojamība

Visas sistēmas, kas nodrošina ar drošību nesaistītu un būtisku akustisko informāciju. Sistēmas, kas nodrošina ar uzdevumu vadīt transportlīdzekli saistītus brīdinājumus, netiek iekļautas.

Verifikācija/piemērojamās metodes

Pārbauda, vai sistēmas akustisko datu atdevi var izslēgt un ieslēgt, vai transportlīdzekļa vadītājs var mainīt tās skaļumu, padarot to gandrīz nedzirdamu.

Rezultāts = Jā/Nē.

Atsauces

ISO 15006 (2004): "Autotransports – Transporta informācijas un kontroles sistēmu ergonomiskie aspekti – Specifikācijas un atbilstības procedūras transportlīdzekļa akustiskajai prezentācijai".

4.3.4.7. Mijiedarbības ar displejiem un vadības ierīcēm princips VII

Sistēmas reakcijai (piem., atgriezeniskajai saitei, apstiprinājumam) uz transportlīdzekļa vadītāja ievadītajiem datiem jābūt savlaicīgai un skaidri uztveramai.

Paskaidrojums

Sistēmas reakciju piemēro divos līmeņos:

- vadības ierīces aktivizēšanas atgriezeniskās saites līmenī, piem., spiedpogu pārvietošana, akustisks pikstiens;
- dialoga līmenī, kas ir sistēmas reakcija uz transportlīdzekļa vadītāja ievadītajiem datiem, piem., ieteiktais maršruts.

Sistēmas reakcija ir savlaicīga, ja to uztver kā pilnīgi acumirkli. Vadības ierīču aktivizēšanai atgriezeniskā saite sākas tajā brīdī, kad sistēma atpazīst transportlīdzekļa vadītāja ievadītos datus. Reakcija dialoga līmenī (kas var būt vai nu pieprasītā informācija, vai arī norāde par to, ka tiek veikta datu apstrāde) sākas tad, kad transportlīdzekļa vadītājs beidzis ievadīt datus.

Ja sistēmai nepieciešams ievērojams datu apstrādes laiks, jāparādās signālam, kas informē transportlīdzekļa vadītāju par to, ka sistēma atpazinusi ievadītos datus un gatavo pieprasīto atbildi.

Sistēmas reakcija ir skaidri uztverama, ja transportlīdzekļa vadītājam ir skaidrs, ka sistēmā notikušas pārmaiņas un tās radušās datu ievades dēļ.

Sistēma, kas reaģē atbilstoši transportlīdzekļa vadītāja gaidītajam, dod savu ieguldījumu, nodrošinot transportlīdzekļa vadītāja un sistēmas saskarnes uzticamību. Ja sistēmas reakcija ir novēlota, neskaidra vai nepārlicieša, to var nepareizi interpretēt, vai nu sistēma, vai arī transportlīdzekļa vadītājs to var uztvert kā kļūdu un tādēļ transportlīdzekļa vadītājam var rasties nepieciešamība datus ievadīt otrreiz.

Nedrošība par to, vai datu ievade ir pabeigta, arī samazina transportlīdzekļa vadītāja uzmanību par situāciju uz ceļa.

Piemēri

Labi: ziņojums "AIZŅEMTS" parādās nekavējoties pēc transportlīdzekļa vadītāja pieprasījuma mainīt uz kartes redzamo apgabalu.

Slikti: pēdējais RDS ziņojums, kas parādās pēc transportlīdzekļa vadītāja pieprasījuma, atšķiras no iepriekšējā ziņojuma tikai par vienu vienību, piem., km skaitu. Šī vienība nav uzsvēta, un tas rada bažas par to, vai sistēma vispār atzinusi ievadītos datus.

Piemērojamība

Visas informācijas un sakaru sistēmas ar manuālu datu ievadi.

Balss kontrolētas sistēmas patlaban nav iekļautas šā principa darbības jomā, jo runas raksturs un struktūra nosaka, ka pauzes teikuma vidū var būt nozīmīgas. Nav pietiekamas pieredzes, lai šobrīd attiecībā uz balss kontrolētām sistēmām atbilstoši definētu jēdzienu "savlaicīgs".

Verifikācija/piemērojamās metodes

Verifikāciju veic, nosakot sistēmas reakcijas laiku: sistēmai jāreaģē ātri pēc manuālas kontroles datu ievades vai jāparādās paziņojumam "sistēma ir aizņemta".

Rezultāts = Jā/Nē.

Atsauces

Nav papildatsauču.

4.3.4.8. Saskarnes ar displejiem un vadības ierīcēm princips VIII

Sistēmām, kuras sniedz ar drošību nesaistītu dinamisku vizuālo informāciju, jābūt pārslēdzamām tādā režīmā, lai transportlīdzekļa vadītājam netiktu sniegta informācija.

Paskaidrojums

Dinamiska vizuālā informācija ir vizuāla informācija, kas mainās sistēmas darbības uzsākšanas dēļ. Ar drošību nesaistīta informācija ir tāda informācija, kas nav būtiska, lai vadītājs izvairītos no situācijas vai samazinātu tādas situācijas risku, kas saistīta ar tūlītējām vai iespējamām briesmām.

Piemēram, ar drošību nesaistīta informācija ir saistīta ar navigācijas karti, kravas un autoparka datiem, banku pakalpojumiem.

Tā kā nepieņemami novērst uzmanību no uzdevuma vadīt transportlīdzekli var arī tas, ka ar drošību nesaistīta informācija tiek pasniegta dinamiski, transportlīdzekļa vadītājam jāvar šādu informāciju izslēgt.

Piemēri

Labi: transportlīdzekļa vadītājs var izvēlēties no izvēlnes, vai tiek attēlota ar drošību nesaistīta dinamiska informācija.

Slikti: navigācijas karti, kas tiek atjaunota katru sekundi, nevar izslēgt, nezaudējot visas vadošās norādes.

Piemērojamība

Informācijas un sakaru sistēmas, kas sniedz ar drošību nesaistītu dinamisku vizuālo informāciju.

Verifikācija/piemērojamās metodes

Pārbauda, vai sistēmu var ieslēgt režīmā, kad transportlīdzekļa vadītājam netiek sniegta ar drošību nesaistīta dinamiska vizuālā informācija.

Rezultāts = Jā/Nē.

Atsauces

Nav papildatsauču.

4.3.5. Sistēmas uzvedības principi

4.3.5.1. Sistēmas uzvedības princips I

Transportlīdzeklim esot kustībā, tāda vizuālā informācija, kas nav saistīta ar braukšanu un var ievērojami novērst uzmanību, vai nu automātiski jāatslēdz, vai arī jāsniedz tā, lai transportlīdzekļa vadītājs to neredz.

Paskaidrojums

Šis princips uzsver to, ka vizuālā modalitāte ir svarīga drošai braukšanai, un cenšas norobežot vizuālo informāciju, kas rodas transportlīdzeklī un var novērst uzmanību no galvenā uzdevuma vadīt transportlīdzekli. Iespējamība ievērojami novērst uzmanību attiecas uz pasniegšanas režīmiem, kad informācija satur dinamisku un neparedzamu komponentu, piem., sniegtās informācijas kopumu transportlīdzekļa vadītājs nevar aptvert tikai ar pāris acu skatieniem (piem., TV, video un automātiski ritoši attēli un teksts).

Viens piemērs ir automātiski ritoši attēli un teksts, kas aptver visdažādākās dinamiskas informācijas pasniegšanas formas situācijās, kad transportlīdzekļa vadītājs nevar regulēt attēlošanas tempu un visa informācija nav pieejama vienlaikus. Šo piemēru kontekstā jāpārbauda arī citi informācijas attēlošanas režīmi, piem., "Interneta lapas". Ritoši saraksti, kurus transportlīdzekļa vadītājs var kontrolēt, piem., navigācijas sistēmas galamērķi, nav iekļauti šā principa darbības jomā, jo transportlīdzekļa vadītājs vienmēr var pārtraukt un atjaunot saskarni.

Pat pēc transportlīdzekļa apstāšanās iesaka iekļaut nelielu pauzi uz dažām sekundēm, pirms aktivizēt kādu no šajā principā iekļautajiem vizuālās attēlošanas režīmiem. Tas vismaz daļēji ir saistīts ar dalītu transportlīdzekļa vadītāja uzmanību, pastāvot "stāvi un brauc" satiksmes apstākļiem.

Piemēri

Labi: TV attēls neko nerāda transportlīdzekļa kustības laikā un nesāk rādīt tūlīt pēc transportlīdzekļa apstāšanās.

Slikti: pasažieru izklaides sistēma, kuru transportlīdzekļa vadītājs var redzēt, transportlīdzeklim esot kustībā.

Piemērojamība

Šis princips attiecas uz vizuālo informāciju tikai tad, ja tā neattiecas uz braukšanu. Tādēļ to nepiemēro ne nevizuālai informācijai, piem., toņa vai verbālai informācijai, ne vizuālai informācijai, kas saistīta ar braukšanu.

Verifikācija/piemērojamās metodes

Verifikāciju veic, pārbaudot, vai informācija, kas nav paredzēta transportlīdzekļa vadītājam transportlīdzekļa kustības laikā, netiek rādīta un vai transportlīdzekļa vadītājs to neredz.

Rezultāts = Jā/Nē.

Atsauces

- ISO 15005 (2002) "Autotransports – Transporta informācijas un vadības sistēmu ergonomiskie aspekti – Dialoga vadības principi un pakļaušanās procedūras";
- ISO 4513 (2003) "Autotransports – Redzamība. Metode skatiena elipses noteikšanai transportlīdzekļa vadītāja skatiena dislocēšanai".

4.3.5.2. Sistēmas uzvedības princips II

Sistēmas uzvedība negatīvi neietekmē ne displejus, ne vadības ierīces, kas nepieciešamas galvenajam uzdevumam – transportlīdzekļa vadīšanai – un ceļu satiksmes drošībai.

Paskaidrojums

Princips paredz nodrošināt, lai transportlīdzekļa vadītāja spēju pilnībā kontrolēt transportlīdzekli neietekmē informācijas un sakaru sistēmas uzvedība parastas darbības vai kļūmes gadījumā (tā, lai samazinātos drošība). Tas nozīmē, ka sistēma nevar neievērot informāciju vai vadības ierīces, kas ir būtiskas transportlīdzekļa drošai ekspluatācijai. Šajā kontekstā iejaukšanās ir ietekme vai saskarne, kas maina esošo displeju vai vadības ierīču darbību, raksturojumu vai uzvedību.

Traucējot displejus vai vadības ierīces, tiek vispārīgi mazināta to darbība (salīdzinājumā ar to, kādai tai jābūt). Piemēram, var minēt obligāto displeju vai vadības ierīču pārmaiņas. Turklāt sistēmas uzvedība nevar ne kavēt, ne apstādināt tādu citu sistēmu darbību, kas ir īpaši paredzētas kā drošības sistēmas.

Piemēri

Labi: uz daudzfunkcionāla displeja navigācijas norādes tiek sniegtas tā, ka spidometrs vienmēr ir viegli saskatāms.

Slikti: uz daudzfunkcionāla displeja obligāto informāciju nosedz radiostaciju identificējoša informācija.

Piemērojamība

Šo principu piemēro sistēmām, kuras var pamatoti izraisīt displeju un vadības ierīču traucējumus.

Verifikācija/piemērojamās metodes

Verifikāciju veic, pārbaudot, vai sistēmas uzvedība netraucē izmantot displejus un vadības ierīces, kas nepieciešamas galvenajam uzdevumam vadīt transportlīdzekli.

Rezultāts = Jā/Nē.

Atsauces

- ISO 4040 (2001): "Autotransports – Pasažieru automobiļi – Rokas vadības ierīču, indikatoru un signalizatoru atrašanās vieta".

4.3.5.3. Sistēmas uzvedības princips III

Ar sistēmas funkcijām, kuras nav paredzētas transportlīdzekļa vadītājam braukšanas laikā, nav iespējams veidot mijiedarbību transportlīdzekļa kustības laikā vai vismaz tiek nodrošināti skaidri brīdinājumi par to neplānotu izmantošanu.

Paskaidrojums

Šis princips paredz transportlīdzekļa vadītājam noskaidrot, kā ražotājs paredzējis izmantot sistēmu. Ja tiek nodrošināta atbilstība šim principam, tad sistēmas izmantošana pretēji plānotajai izmantošanai tiek uzskatīta par ļaunprātīgu izmantošanu.

"Neiespējami" šajā kontekstā nozīmē, ka projektēto sistēmas funkciju transportlīdzekļa vadītājs neekspluatē ne parastas izmantošanas laikā, ne sagaidāmās ļaunprātīgās izmantošanas laikā. Šajā kontekstā ražotājam nebūtu pamatoti gaidīt, ka transportlīdzekļa vadītājs veiks detalizētus tehniskus pasākumus ražotāja nodomu sagraušanai. Ražotāja apsvērumu pamatā ir vai nu regulas, vai arī paša lēmums.

Skaidrs brīdinājums sniedz pietiekami detalizētu informāciju vai padomu par situācijas vai rīcības negatīvajām sekām. Brīdinājums tiek izteikts tādā veidā vai formā, lai transportlīdzekļa vadītājs to varētu viegli uztvert. Tā var būt rakstiska informācija vai automātisks informācijas atspoguļojums sistēmā. Saprātīgi transportlīdzekļa vadītāji nešaubīsies par ražotāja plānoto sistēmas izmantojumu pēc tam, kad būs pieņēmuši zināšanai skaidru brīdinājumu.

Brīdinājumus var sniegt vairākos veidos. Viena iespēja ir nepārtraukti rādīt brīdinājumu uz displeja. Ja brīdinājums netiek nepārtraukti rādīts uz displeja, tam jāparādās pietiekami ilgu laiku, lai transportlīdzekļa vadītājam būtu iespējams to ievērot. Cits piemērots risinājums ir tad, kad transportlīdzekļa vadītājs atzīst saņemtu brīdinājumu, nospiežot spiedpogu.

Piemēri

Labi: kad transportlīdzeklis sāk kustēties, tiek anulēta transportlīdzekļa vadītāja saskarne ar interneta tīklu un uz displeja parādās ziņojums “nav pieejams braukšanas laikā”. Kad transportlīdzeklis pilnībā apstāties, transportlīdzekļa vadītājs var atjaunot saskarni.

Slikti: televizora iekārta paredzēta kā nepieejama funkcija, kamēr transportlīdzeklis atrodas kustībā, un to nosaka rokas bremzes pozīcijas sensors. Sensoru uz rokas bremzes var deaktivizēt, daļēji noslogojot rokas bremzi. (Šis piemērs attiecas uz ļaunprātīgu izmantošanu, ko var pamatoti gaidīt un ko tādejādi iekļauj projektā, vai uz skaidri parādītiem brīdinājumiem.)

Piemērojamība

Šo principu piemēro tikai tām sistēmas funkcijām, kuras ražotājs nav paredzējis transportlīdzekļa vadītājam izmantot braukšanas laikā.

Verifikācija/piemērojamās metodes

Verifikāciju veic, pārbaudot, vai sistēmas funkcijas, kas nav paredzētas izmantošanai braukšanas laikā, ir transportlīdzekļa vadītājam nepieejamas, kamēr transportlīdzeklis atrodas kustībā (ši ir vēlāmā iespēja) un vai transportlīdzekļa vadītājs saņem skaidru brīdinājumu.

Rezultāts = Jā/Nē.

Atsauces

- ISO 15005 (2002): “Autotransports – Transporta informācijas un vadības sistēmu ergonomiskie aspekti – Dialoga vadības principi un pakļaušanās procedūras”;
- ISO 17287 (2003): “Ceļu transportlīdzekļi – Transporta informācijas un kontroles sistēmu ergonomiskie aspekti – Procedūra derīguma novērtēšanai izmantošanai braukšanas laikā”.

4.3.5.4. Sistēmas uzvedības princips IV

Transportlīdzekļa vadītājam sniedz informāciju par pašreizējo stāvokli un ikvienu disfunkciju sistēmā, kas var ietekmēt drošību.

Paskaidrojums

Drošību var ietekmēt tas, ka pastāv atšķirība starp sistēmas faktisko funkciju un transportlīdzekļa vadītāja pamatotām cerībām, ko pamato iepriekšēja informācija un/vai pieredze. Tādēļ transportlīdzekļa vadītājam jāredz ikvienas izmaiņas sistēmā vai sistēmas disfunkcija, kas maina sistēmas darbību.

Informācijas sniegšanu izstrādā tā, lai transportlīdzekļa vadītājam tā būtu viegli uztverama (t. i., viegli saprotama un nozīmīga) no sistēmas pašreizējā stāvokļa vai disfunkcijas viedokļa, īpaši attiecībā uz transportlīdzekļa vadības ierīcēm un manevrēšanu saistībā ar citiem satiksmes dalībniekiem un ceļa infrastruktūru.

Piemēri

Labi: transportlīdzekļa ātruma konsultantsistēma informē transportlīdzekļa vadītāju par to, ka sistēma nevar sniegt dinamisku informāciju, bet var turpināt rādīt dominējošo starppilsētu ātrumu, arī iebraucot pilsētas teritorijā.

Slikti: maršruta vadības sistēma rāda informāciju “nelikumīgs ievades režīms 31” pirms katra pagrieziena instrukcijas. Šā paziņojuma jēga transportlīdzekļa vadītājam nav viegli uztverama.

Piemērojamība

Šo principu piemēro tikai informācijai par informācijas un sakaru sistēmu stāvokli un disfunkciju, kas var ietekmēt ceļu satiksmes drošību.

Verifikācija/piemērojamās metodes

Verifikāciju veic, pārbaudot, vai informācija par sistēmas stāvokli un disfunkciju transportlīdzekļa vadītājam tiek sniegta atbilstīgi, jo tā var ietekmēt ceļu satiksmes drošību.

Rezultāts = Jā/Nē.

Atsauces

- ISO 15008 (2003): “Ceļa transportlīdzekļi – Transporta informācijas un kontroles sistēmu ergonomiskie aspekti – Specifikācijas un atbilstības procedūras transportlīdzekļa vizuālajai prezentācijai”;
- ISO 15005 (2002): “Autotransports – Transporta informācijas un vadības sistēmu ergonomiskie aspekti – Dialoga vadības principi un pakļaušanās procedūras”.

4.3.6. Informācija par sistēmu

4.3.6.1. Sistēmas informācijas princips I

Sistēmā jābūt atbilstīgiem norādījumiem transportlīdzekļa vadītājam, kas aptver izmantošanu un svarīgus uzstādījumu un ekspluatācijas aspektus.

Paskaidrojums

Šā principa mērķis ir nodrošināt transportlīdzekļa vadītājiem pēc iespējas vairāk norādījumu, lai tie viegli varētu pārliecināties par sistēmas iespējām un ierobežojumiem, izmantošanas kontekstu, pareizu uzstādīšanu un ekspluatāciju. Transportlīdzekļa vadītājiem reti varētu rasties nepieciešamība meklēt tādu informāciju, kas nav ietverta norādījumos.

Atbilstīgi norādījumi ir pietiekami transportlīdzekļa vadītājam tad, ja ražotājs tādus var sagaidīt. Tie ir atkarīgi no sistēmas paredzamās izmantošanas (funkcijām, konteksta u. c.). Viena norāde par atbilstīgumu ir teksta vai diagrammu apjoms un kvalitāte. Piemēram, drukātie burti nevar būt izplūduši vai to izmērs nevar būt pārāk mazs un grūti salasāms. Attiecībā uz rakstiskiem norādījumiem “atbilstīgs” attiecas uz informācijas sniegšanas fizisko mediju. Piemēram, drukātam materiālam jābūt uz papīra (vai cita materiāla), kas nodrošina saprātīgu izturīgumu, un drukātajam tekstam uz šā materiāla jābūt noturīgam. Norādījumi, kas drukāti uz iesaiņojuma materiāla, netiek uzskatīti par atbilstīgiem, jo iesaiņojumu visdrīzāk neņems vērā un nenodos attiecīgajam īpašniekam. Ja norādījumi pieejami tikai “palīdzības funkciju” veidā, tie jāizstrādā tā, lai ar tiem varētu darboties, iepriekš nelasot rakstīto materiālu.

Piemēri

Labi: labas kvalitātes drukāta rokasgrāmata uz A5 formāta lapām ar tekstu un ilustrācijām, ko var novietot cimdū nodalījumā.

Slikti: nav norādījumu; ieskicējoši norādījumi tikai uz iesaiņojuma, norādījumi uz sliktas kvalitātes papīra, norādījumi ir tik sīkiem burtiem, ka tos var viegli nepamanīt.

Piemērojamība

Šo principu piemēro visu veidu sistēmas norādījumiem.

Šis princips attiecas uz transportlīdzekļa vadītājam domātiem sistēmas norādījumiem, nevis uz visu rokasgrāmatas kursu, kā to varētu noteikt tehniskās apkopes stacija vai ekspluatācijas iestādes.

Šo principu piemēro visiem sistēmas aspektiem, kādus ražotājs var pamatoti gaidīt no transportlīdzekļa vadītājiem kādā laika posmā sistēmas paredzētās izmantošanas laikā. Principa darbības jomā nav iekļauti tādi sistēmas aspekti, ko ražotājs īpaši projektējis un kas nav paredzēti izmantošanai braukšanas laikā.

Verifikācija/piemērojamās metodes

Verifikācijai nepieciešams veikt novērtējumu un pieņemt lēmumu, īpaši ņemot vērā sistēmas funkcijas un paredzētās lietotāju grupas.

4.3.6.2. Sistēmas informācijas princips II

Sistēmas norādījumiem jābūt pareiziem un vienkāršiem.

Paskaidrojums

Tas, kā izstrādāti norādījumi lietotājam, būtībā ir HMI jautājums. Transportlīdzekļa vadītāji parasti ignorē norādījumus, un tas notiek norādījumu nepietiekamās kvalitātes dēļ. Šis princips paredz veicināt norādījumu lielāku akceptēšanu transportlīdzekļa vadītāju vidū.

Norādījumiem jābūt faktiski precīziem no visiem svarīgajiem viedokļiem. Katram norādījumu elementam (vārdu grupai, diagrammām, raksturotajai funkcijai utt.) jābūt pareizai attiecībā uz to faktisko sistēmu, uz kuru norādījums attiecas.

Raksturotās sistēmas kontekstā interpretē vienkāršo, un tā mainās atkarībā no sistēmas sarežģītības un funkcijām. Norādījumiem jābūt nepārprotamiem un viegli saprotamiem pēc iespējas visiem paredzētajiem lietotājiem (piem., dokumentiem "vienkāršā valodā"). Norādījumi nedrīkst būt pārmērīgi tehniski, un tie izklāstāmi lietotājam saprotamā valodā. Ir svarīgi, lai norādījumi būtu vienkārši pat tad, ja sistēma ir sarežģīta.

Piemēri

Labi: kā labu piemēru varētu minēt dažas šādas iezīmes: labi sastādīta rokasgrāmata, kurā ir faktiski precīzs teksts un diagrammas, satura rādītājs, lappušu numerācija, labs krāsu salikums, tā rakstīta vienkāršā valodā, izmantojot vispārzināmus vārdus. Labi veidots terminu rādītājs. Teksta daļu izšķiršanai izmantoti dažāda izmēra un izskata burti, slīpraksts, treknraksts, pasvītrojumi utt.

Slikti: norādījumi, kas attiecas uz iepriekšēju sistēmas modeli, kam ir atšķirīgas funkcijas un vadības ierīces.

Piemērojamība

Šo principu piemēro visu veidu sistēmu norādījumiem.

Verifikācija/piemērojamās metodes

Novērtēt pareizību nozīmē salīdzināt faktisko sistēmu un sistēmas norādījumus. Novērtēt vienkāršību nozīmē pieņemt lēmumu, ņemot vērā transportlīdzekļa vadītāja zināšanas un gaidīto.

Sistēmas norādījums var atbilst šim principam, pat ja pastāv sīkas kļūdas, ja vien tās nav svarīgas un to skaits nav liels.

Verifikācijai nepieciešams veikt novērtējumu un pieņemt lēmumu.

4.3.6.3. Sistēmas informācijas princips III

Sistēmas norādījumiem jābūt tādā valodā vai formā, lai tos saprastu paredzētā transportlīdzekļa vadītāju grupa.

Paskaidrojums

Šā principa mērķis ir nodrošināt, lai norādījumus varētu izmantot pēc iespējas vairāk transportlīdzekļa vadītāju un lai transportlīdzekļa vadītāji apzinātos sistēmas iespējas un ierobežojumus, izmantošanas kontekstu utt.

Var pastāvēt dažādas norādījumu *formas*, kuras var sniegt dažādos veidos: var ierunāt akustiskus norādījumus un sniegt trokšņus. Vizuāli sniegt informāciju var diagrammu un fotogrāfiju veidā, iekrāsojot nākamo elementu, izmantojot ieprogrammētas apmācības utt.

Mutiski norādījumi un rakstiski norādījumi (vai nu drukāti, vai saskaņā ar sistēmu) tiek sniegti vienā vai vairākās *valodā* (piem., angļu, somu utt.).

Šis princips paredz, ka, veidojot norādījumu, tiek ņemts vērā paredzētais un visiespējamākais transportlīdzekļa vadītāju kopskaits, un norādījumus projektē tā, lai pamatoti varētu gaidīt, ka tos sapratīs un izmantos pēc iespējas vairāk transportlīdzekļa vadītāju.

Ražotājiem jāņem vērā transportlīdzekļa vadītāju kopskaits un sistēmas iespējamā un paredzētā izmantošana, kā arī dzimtā valoda un citas valodas, kurās transportlīdzekļa vadītāji var sarunāties un lasīt. Par atsauci jāizmanto publicētā statistika par valodu zināšanām katrā valstī. Minimāla prasība ir ņemt vērā valodu, kādā runā vairums cilvēku tajā valstī, kurā sistēmu pārdos. Diagrammas bieži sniedz papildu paskaidrojumus. Izmantojot diagrammas, jāievēro mērķsabiedrības pieņemtie stereotipi un priekšstati.

Piemēri

Labi: sistēmu pārdod Zviedrijā, norādījumus formulē viegli saprotamā zviedru valodā un tajos iestrādā attēlus, kas palīdz saprast attiecīgo tekstu.

Slikti: rakstiski norādījumi (bez diagrammām vai fotogrāfijām) tiek automātiski pārtulkoti no japāņu valodas (teksts nav rediģēts), un sistēmu iesniedz pārdošanai Eiropas tirgū.

Piemērojamība

Šo principu piemēro visu veidu norādījumiem.

Verifikācija/piemērojamās metodes

Verifikācijai nepieciešams veikt novērtējumu un pieņemt lēmumu, ņemot vērā sistēmas funkcijas un paredzētās lietotāju grupas.

4.3.6.4. Sistēmas informācijas princips IV

Norādījumos skaidri jāpasaka, kuras sistēmas funkcijas ir paredzētas izmantošanai braukšanas laikā un kuras nē.

Paskaidrojums

Norādījumi, kuri atbilst šim principam, dod transportlīdzekļa vadītājam iespēju pilnībā apzināties ražotāja paredzēto sistēmas izmantošanu un noskaidrot atbildību gadījumos, kad transportlīdzekļa vadītājs izmanto sistēmu citādi, nekā ražotājs to paredzējis. Funkcijas, kuras ražotājs īpaši nav paredzējis izmantošanai braukšanas laikā, nepārprotami jānorāda kā šādas funkcijas neatkarīgi no tā, vai tās var vai nevar darbināt, kamēr transportlīdzeklis ir kustībā.

Pēc tam, kad transportlīdzekļa vadītājs apzinājis norādījumus, saprātīgam transportlīdzekļa vadītājam nerodas šaubas par to, kuras sistēmas funkcijas paredzētas izmantošanai braukšanas laikā (t. i., kāda ir paredzētā sistēmas izmantošana). Tāpat transportlīdzekļa vadītājam nerodas šaubas par to, kuras funkcijas nav veidotas izmantošanai braukšanas laikā.

Īpašs ieteikums attiecas uz gadījumiem, kad transportlīdzekļa vadītājam nepieciešams aprikojums, lai izmantotu brīvroku sakaru sistēmu – jānorāda, ka attiecīgās darbības veicamas, kamēr transportlīdzeklis nav kustībā.

Piemēri

Labi: norādījumi par mobilo tālruni, kuros teikts, ka rokās turams moblais tālrunis nav paredzēts izmantošanai transportlīdzeklī kustības laikā (un ka transportlīdzekļa kustības laikā rokās turamais aparāts jāizslēdz un jāieslēdz brīvroku mikrofons/skaļrunis).

Slikti: transportlīdzekļa vadītājam paredzētā informācijas un sakaru sistēma ir piebļīveta ar dažādām iespējām, kas sevī ietver papildfunkcijas pasažieriem vai transportlīdzekļa vadītājam, kamēr transportlīdzeklis neatrodas kustībā, bet norādījumos nav skaidri noteikts, kuras iespējas paredzētas izmantošanai braukšanas laikā.

Piemērojamība

Šo principu piemēro visu veidu norādījumiem.

Verifikācija/piemērojamās metodes

Verificē, veicot pārbaudi.

Rezultāts = Jā/Nē.

4.3.6.5. Sistēmas informācijas princips V

Produkta informācijai jābūt izstrādātai tā, lai tā precīzi norādītu sistēmas funkcijas.

Paskaidrojums

Šā principa mērķis ir veicināt ikvienas produkta informācijas labu izstrādi un palīdzēt potenciālajiem vai esošajiem sistēmas lietotājiem novērtēt sistēmas labumus un ierobežojumus.

Visai produkta informācijai jābūt faktiski pareizai, tā jāsniedz caurskatāmi un bez neskaidrībām. Informācijai nav jābūt visaptverošai, lai tā būtu precīza.

Funkcijas ir svarīgas, lai noskaidrotu, ko sistēma veic, un pēc tām var konstatēt priekšrocības, ko funkcijas sniedz transportlīdzekļa vadītājam. Funkcijām jābūt nodalītām, t. i., funkcijas, kas paredzētas izmantošanai braukšanas laikā, un funkcijas, kas nav paredzētas izmantošanai braukšanas laikā, t. i., informācija nedrīkst ne apgalvot, ne sevī ietvert norādi par to, ka funkciju, kas nav paredzēta izmantošanai braukšanas laikā, tomēr var izmantot braukšanas laikā. Produkta informācijā skaidri jānosaka, vai konkrētai funkcijai nepieciešama papildu programmatūra vai iekārtas (kas nav ietvertas pamatmodelī).

Šis princips arī atbilst prasībām par patērētāju aizsardzību, EK regulām un spēkā esošiem kodeksiem par reklāmu, un visai produkta informācijai jāatbilst ziņojumam par reklāmu.

Piemēri

Labi: sakaru sistēma, kas nav projektēta, lai saglabātu tālruņa numurus braukšanas laikā, sniedz informāciju, ka "iepriekš saglabātus numurus var izvēlēties, izmantojot vienu spiedpogu".

Slikti: tā pati sakaru sistēma sniedz informāciju "tālruņa numurus var saglabāt izmantošanai vēlāk" blakus attēlam, kas rāda transportlīdzekļa vadītāju un kustībā esošo transportlīdzekli. Šī asociācija norāda, ka numuru saglabāšana izstrādāta tā, lai to varētu izmantot braukšanas laikā.

Piemērojamība

Šis princips attiecas uz transportlīdzekļa vadītājam paredzētu produkta informāciju, nevis pilnu rokasgrāmatas kursu, kā to varētu noteikt tehniskās apkopes stacija vai ekspluatācijas iestādes.

Verifikācija/piemērojamās metodes

Verifikācijai nepieciešams veikt novērtējumu un pieņemt lēmumu, ņemot vērā sistēmas funkcijas un paredzētās lietotāju grupas.

Atsauces

- Reklāma ceļu satiksmes drošības kontekstā. Nobeiguma ziņojums VII/671/1995, ko izstrādājusi dalībvalstu valdību augsta līmeņa pārstāvju darba grupa.

4.3.6.6. Sistēmas informācijas princips VI

Produkta informācijā skaidri jānorāda, ka nepieciešamas īpašas iemaņas, lai sistēmu izmantotu atbilstoši ražotāja plānam vai ka produkts nav piemērots noteiktiem lietotājiem.

Paskaidrojums

Šis princips paredz nodrošināt, ka ražotāja paredzētais projekta kopums ir skaidrs potenciālajiem un faktiskajiem sistēmas lietotājiem. Parasti pieņem, ka sistēmu var izmantot visi transportlīdzekļa vadītāji. Tomēr var būt nepieciešama iepriekšēja apmācība, piemēram, ja sistēma izstrādāta profesionāliem speciālistiem. Kaut gan visiem transportlīdzekļa vadītājiem nepieciešams redzēt tūlītā lēmuma līmenī, citas spējas var ievērojami atšķirties un var attiekties uz transportlīdzekļa vadītājiem ar īpašām vajadzībām.

Šis princips izveidots arī tādēļ, lai veicinātu atbilstību prasībām par patērētāju aizsardzību, EK regulām un spēkā esošiem kodeksiem par reklāmu.

Produkta informācija attiecas uz ikvienu informāciju, kam transportlīdzekļa vadītājs var piekļūt un kas attiecas uz sistēmu. Tā sevī ietver sistēmas norādījumus, tehniskas specifikācijas, reklāmas materiālus, iesaiņojumu utt. Tomēr šā principa darbības jomā nav ietverta pilna apmācība un tehniskās rokasgrāmatas.

Ražotājam jādefinē tādi jautājumi kā īpašu iemaņu nepieciešamība un nepiemērotība noteiktām lietotāju grupām. Ja ražotājs paredzējis, ka nepieciešamas īpašas iemaņas vai sākotnēja apmācība, tad visai produkta informācijai tas skaidri jānorāda. Tāpat produkta informācijā jāapraksta ierobežojumi attiecībā uz izmantošanu, ko paredzējis ražotājs.

Piemēri

Labi: produkta informācijā skaidri norādīts, ka maršruta norādījumi tiek īpaši sniegti, izmantojot akustisko režīmu, un tādēļ sistēma nav piemērota transportlīdzekļa vadītājiem ar dzirdes traucējumiem.

Slikti: balss datu ievades sistēma darbojas ticami tikai tad, kad informāciju ierunā zema tembra vīrieša balss, bet šis ierobežojums nav skaidri noteikts produkta informācijā.

Piemērojamība

Šis princips attiecas uz transportlīdzekļa vadītājam paredzētu produkta informāciju, nevis pilnu rokasgrāmatas kursu, kā to varētu noteikt tehniskās apkopes stacija vai ekspluatācijas iestādes.

Verifikācija/piemērojamās metodes

Verificē, veicot pārbaudi.

Rezultāts = Jā/Nē.

4.3.6.7. Sistēmas informācijas princips VII

Sistēmas izmantošanas attēlojums (piem., apraksti, fotogrāfijas un zīmējumi) nedrīkst potenciālajiem lietotājiem radīt nereālistiskas cerības un nedrīkst veicināt bīstamu to izmantošanu.

Paskaidrojums

Šā principa mērķis ir palīdzēt transportlīdzekļa vadītājam novērtēt sistēmas funkcijas, labumus un ierobežojumus pirms lietošanas (un lietošanas laikā). Tas arī paredz veicināt ceļu satiksmes drošību un atbilstību esošajiem satiksmes noteikumiem un kodeksiem par ceļu un transportlīdzekļu izmantošanu, kā arī prasībām par patērētāju aizsardzību, EK regulām un spēkā esošiem kodeksiem par reklāmu.

Nereālistiskas cerības ir cerības, kādas tiek dotas saprātīgiem potenciāliem lietotājiem (pamatojoties uz viņu zināšanām, pieredzi, pieejamo produkta informāciju), bet ir nepatiesas, daļējas, pārāk augstas vai pārmērīgi vispārīgas.

Bīstama lietošana nozīmē uzvedības spektru, bet sevī ietver uzvedību, kas ir pretrunā ar to EK dalībvalstu ceļu kodeksu, kurās sistēmu izmanto.

Piemēri

Labi: sistēmas fotogrāfijas izmanto tā, kā to paredzējis ražotājs, un tās atbilst svarīgiem kodeksiem un regulām.

Slikti: fotogrāfija, kurā attēlots, ka braukšanas laikā izmanto rokās turamu tālruni.

Piemērojamība

Šo principu piemēro, attēlojot sistēmas izmantošanu, tostarp ražotāja sniegtās norādījumu rokasgrāmatas (diagrammas utt.), fotogrāfijas, filmas, datoranimāciju, skaņas klipus un visu veidu produkta informāciju vai reklāmu, kam var būt pakļauti lietotāji vai potenciālie lietotāji.

Verifikācija/piemērojamās metodes

Verifikācijai nepieciešams veikt novērtējumu un pieņemt lēmumu, ņemot vērā sistēmas funkcijas un paredzētās lietotāju grupas.

5. IETEIKUMI DROŠAI IZMANTOŠANAI (IDI)

5.1. Ieinteresētās puses, kas iesaistītas sistēmas izmantošanā

Lai droši ekspluatētu transportlīdzekļa sistēmas braukšanas laikā, transportlīdzekļa vadītājam palīdzību var sniegt:

pēc iespējas uzlabojot individuālas sistēmas projektu (uzstādījumus, informācijas sniegšanu, saskarni, sistēmas uzvedību, lietotāja dokumentus);

pēc iespējas mīkstinot citus lietošanas kontekstā izmantotus aspektus; šos ar sistēmu nesaistītos lietošanas konteksta projekta aspektus var saukt par "cilvēka un mašīnas vidi".

Tādā pašā veidā, kā formulēti Eiropas principi 2006, lai informētu un ietekmētu tās organizācijas, kas atbild (vai dod ieguldījumu) par sistēmu izstrādi un izveidošanu, formulēti ieteikumi par izmantošanu šajos IDI, lai informētu un ietekmētu tās organizācijas, kas atbild (vai dod ieguldījumu) par sistēmas izmantošanu cilvēka un mašīnas vides kontekstā. Šī vide sevī ietver:

- sistēmu kombinētu izmantošanu uzdevuma veikšanai;
- transportlīdzekļa vadītāja zināšanas un pieredzi (no sistēmu un uzdevumu viedokļa);
- transportlīdzekļa vadīšanas uzdevumu/braukšanas situāciju;
- sociālo vidi (tostarp laika spiedienu).

Attiecībā uz profesionālu transportlīdzekļa vadītāju šī vide ietver arī:

- uzdevumus, kas nepieciešami darba ietvaros (papildus transportlīdzekļa vadīšanas uzdevumam);
- uzņēmuma norādījumus un praksi;
- principus, kas sniegti un attiecas uz darba devējiem, pārdošanas vietu, transportlīdzekļu nomas uzņēmumiem un pašiem transportlīdzekļa vadītājiem.

5.2. Ieteikumi

5.2.1. Ieteikumi par izmantošanas ietekmēšanu

5.2.1.1. Ieteikums par izmantošanas ietekmēšanu I

Darba devējam jānodrošina, ka visas transportlīdzekļa informācijas sistēmas tiek uzturētas saskaņā ar ražotāja norādījumiem.

Paskaidrojums

Tiek gaidīts, ka par produktu atbildīgā organizācija saskaņā ar Eiropas principu 4.3.6.1. principu sastāda norādījumus par informācijas sistēmu uzturēšanu (fiziskais stāvoklis, aparatūra, maināmas daļas, programmatūra, programmatūras modernizācija utt.).

Darba devējam jānodrošina (izmantojot tiešu rīcību, līgumu vai norādījumus), lai tiktu veikti visi ieteiktie uzturēšanas pasākumi. Tādējādi tas palīdzēs nodrošināt, ka produkts pēc iespējas palīdz transportlīdzekļa vadītājam.

Piemēri

Labi: maršruta vadības sistēmas kartes kompaktdisks tiek regulāri atjaunināts (piem., reizi gadā) atbilstoši ražotāja ieteikumam.

Slikti: darba devējam nav ierakstu par transportlīdzekļu informācijas sistēmām un netiek veikta uzturēšana. Rezultātā digitālās kartes arvien vairāk noveco.

Piemērojamība

Šo ieteikumu piemēro transportlīdzekļa informācijas un sakaru sistēmām, kurām, ievērojot par produktu atbildīgās organizācijas ieteikumus, nepieciešama uzturēšana.

Verifikācija/piemērojamās metodes

Darba devējam pastāvīgi jāreģistrē uzturēšanas darbības. Šiem ierakstiem jāatbilst ražotāja norādījumiem.

5.2.1.2. Ieteikums par izmantošanas ietekmēšanu II

Darba devēja procedūras un veicināšanas shēmas nedrīkst izraisīt vai veicināt sistēmas ļaunprātīgu izmantošanu. Jābūt skaidrai atšķirībai starp sistēmām vai funkcijām, kuras (darba devējs) paredzējis izmantošanai braukšanas laikā, un tām, kuras nav paredzētas izmantošanai braukšanas laikā.

Paskaidrojums

Tiek gaidīts, ka darba devējiem ir procedūras, kas attiecas uz darbinieku veikumu. Procedūrām, kas attiecas uz transportlīdzekļa informācijas un sakaru sistēmām, jāveicina droša braukšanas prakse. Tādējādi procedūras nedrīkst veicināt sarežģītas informācijas klausīšanos vai lasīšanu braukšanas laikā. Tās nedrīkst darbinieku nostādīt situācijā, kad tam nepieciešams pieņemt sarežģītus darījumu lēmumus "ēterā" pa tālruni.

Arī uzņēmuma veicināšanas (stimulēšanas) vai soda shēmas nedrīkst veicināt sistēmas ļaunprātīgu izmantošanu, netieši veicinot laika taupīšanu, bet nepareizi izmantojot sistēmas braukšanas laikā.

Attiecībā uz katru sistēmu darba devējam jā sastāda īpaši rakstiski norādījumi un procedūras, tādējādi skaidri nosakot, vai sistēmu (vai tās funkciju) drīkst vai nedrīkst izmantot braukšanas laikā. Tad neradīsies situācija, kad individuāli transportlīdzekļa vadītāji pieņem personīgu (un bieži nepamatotu) lēmumu izmantot sistēmu.

Ja transportlīdzekļa vadītājiem pieejamas vairākas (neintegrētas) sistēmas, jādokumentē ierobežojumi šādu sistēmu izmantošanai (piem., nedrīkst vienlaicīgi izmantot A un B sistēmu braukšanas laikā).

Piemēri

Labi: uzņēmuma politika aizliedz izmantot mobilos tālruņus braukšanas laikā.

Slikti: uzņēmuma veicināšanas sistēma ir saistīta ar vairākām piegādēm, kas jāpaveic noteiktā laikā, un tādējādi darbiniekus sekmē izmantot sistēmu braukšanas laikā pretēji paredzētajai izmantošanai.

Piemērojamība

Šo ieteikumu piemēro darba devēja un darbinieka attiecībām, kurās tiek veikts uzdevums vadīt transportlīdzekli, un darba devējs nodrošina informācijas sistēmas.

Verifikācija/piemērojamās metodes

Transportlīdzekļa vadītājiem sniedz skaidrus un pastāvīgus norādījumus, uzskaitot ikvienu sistēmu vai tās funkciju, kuru nedrīkst izmantot braukšanas laikā.

Darba devējs periodiski pārbauda darbinieku zināšanas un izpratni par uzņēmuma procedūrām, un to, kuras funkcijas vai sistēmas nedrīkst izmantot braukšanas laikā.

5.2.1.3. Ieteikums par izmantošanas ietekmēšanu III

Jānodrošina atbilstīga apmācība par visām transportlīdzekļa sistēmām, kuras darba devējs liek izmantot braukšanas laikā. Darba devējiem jānodrošina, lai darbinieki var izmantot sistēmas, neapdraudot sevi vai citus satiksmes dalībniekus.

Paskaidrojums

Ieteikums paredz darba devējiem identificēt informācijas sistēmas, kuras transportlīdzekļa vadītājiem jāizmanto, un nodrošināt apmācību, lai ieteikumi drošai izmantošanai tiem tiktu pilnībā izskaidroti. Tāpat jāveic novērtējums par to, vai praksē katrs darbinieks var uzņemties divpusēju uzdevumu – vienlaikus izmantot sistēmu un droši braukt.

Nepieciešamību pēc šāda ieteikuma nosaka transportlīdzekļa vadītāju atšķirīgā fiziskā un izziņas spēja un nepieciešamība novērtēt katrā individuālā gadījumā spēju veikt nepieciešamo darbu. Darbs šajā gadījumā nozīmē braukt un vienlaikus izmantot informācijas vai sakaru sistēmu. To pamato tas, ka apmācība uzlabo darba rezultātus un drošību.

Ja iesaistītas vairākas (neintegrētas) sistēmas, apmācībai un dokumentiem jāraksturo tas, kā uzdevumus var veikt, izmantojot visas sistēmas; apmācība par atsevišķām sistēmām nav pilnīgs risinājums.

Jāatzīmē, ka vienmēr tiek gaidīts, ka transportlīdzekļa vadītājs uztvers drošu braukšanu kā galveno uzdevumu (kā to paredz 1968. gada Vīnes Konvencija) un tādēļ tas var neizmantot vai pārtraukt izmantot transportlīdzekļa informācijas vai sakaru sistēmu, ja to prasa ārēji apstākļi.

Pastāv attiecīga EK direktīva:

Padomes Regula 3820/85/EEK (kas harmonizē noteiktus sociālos tiesību aktus attiecībā uz autotransportu), kurā jaunākie grozījumi izdarīti 2003. gada 15. jūlijā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2003/59/EK par dažu kravu vai pasažieru pārvadāšanai paredzētu autotransporta līdzekļu vadītāju sākotnējās kvalifikācijas iegūšanu un periodisku apmācību.

Piemēri

Labi: darba devējam ir nepārtraukta uzraudzības un novērtēšanas programma, kurā ietverts eksperta vērtētāja novērojums par braukšanas rezultātiem, kad vienlaikus tiek izmantota informācijas sistēma. Tajā arī paredzēta atgriezeniskā saite no transportlīdzekļa vadītājiem.

Slikti: darba devējs paredz, ka sistēmu var izmantot (vai tā jāizmanto) braukšanas laikā, bet vispār neuzrauga, kā tā ietekmē braukšanas rezultātus un drošību.

Piemērojamība

Šo ieteikumu piemēro, ja ir darba devēja un darbinieka attiecības, kurās tiek veikts uzdevums vadīt transportlīdzekli, un ja braukšanas laikā jāizmanto darba devēja nodrošināta informācijas sistēma, vai to var izmantot braukšanas laikā saskaņā ar darba devēja procedūrām.

Verifikācija/piemērojamās metodes

Darba devējs identificē sistēmas, kuras transportlīdzekļa vadītājiem jāizmanto savā darbā.

Transportlīdzekļa vadītāji tiek apmācīti izmantot sistēmu.

Darba devējs periodiski pārbauda darbinieka zināšanas un izpratni par sistēmas ekspluatāciju un funkcijām.

Darba devējs periodiski pārbauda, vai darbinieks var droši izmantot sistēmu braukšanas laikā.

5.2.1.4. Ieteikums par izmantošanas ietekmēšanu IV

Darba devējiem jānodrošina, lai katrā aprīkotā transportlīdzeklī būtu pieejams ražotāja norādījumu (par izmantošanu) eksemplārs.

Paskaidrojums

Tā kā dažām informācijas un sakaru sistēmām ir daudzas iespējas un dažas funkcijas tiek reti izmantotas, bieži rodas situācijas, kad transportlīdzekļa vadītājam uzdevuma veikšanai nepieciešams atsaukties uz kādu norādījumu. Ja norādījumu nav, sistēma transportlīdzekļa vadītāju var satraukt vai novērst viņa uzmanību, un tādējādi transportlīdzekļa vadītājs nevar izpildīt uzdevumu.

Šis ieteikums prasa darba devējam nodrošināt lietotājiem pieejamus norādījumus un nodrošināt vienu eksemplāru katrā transportlīdzeklī, kuru izmanto darbinieki.

Ja ir iesaistītas vairākas (neintegrētas) sistēmas, apmācībās un dokumentos jāapraksta tas, kā uzdevumus var veikt, izmantojot vairākas sistēmas; viena norādījumu rokasgrāmata katrai sistēmai nav pilnīgs risinājums.

Piemēri

Labi: tālrunu ražotājs nodrošina lietotājiem norādījumus, un darba devējs nodrošina vienu eksemplāru katrā transportlīdzeklī un periodiski pārbauda, vai tas tur atrodas.

Slikti: nav lietotāja rokasgrāmatas vai nav sistēmas, kas nodrošina, ka katrā aprīkotā transportlīdzeklī ir viens eksemplārs.

Piemērojamība

Šo ieteikumu piemēro, ja ir darba devēja un darbinieka attiecības, kurās tiek veikts uzdevums vadīt transportlīdzekli, un ja braukšanas laikā jāizmanto darba devēja nodrošinātas informācijas sistēmas.

Verifikācija/piemērojamās metodes

Pārbauda, vai katrā attiecīgajā transportlīdzeklī ir pareizie norādījumi lietotājam.

Verificē, veicot pārbaudi.

Rezultāts = Jā/Nē.

5.2.1.5. Ieteikums par izmantošanas ietekmēšanu V

Pārdošanas veicināšana (piem., reklāma) nedrīkst veicināt bīstamu izmantošanu.

Paskaidrojums

Šis ieteikums paredz palīdzēt transportlīdzekļa vadītājam novērtēt sistēmas funkcijas, priekšrocības un ierobežojumus pirms izmantošanas (un izmantošanas laikā) un veicināt ceļu satiksmes drošību. Tas veidots tā, lai sekmētu atbilstību prasībām par patērētāju aizsardzību, EK regulām un spēkā esošiem kodeksiem attiecībā uz reklāmu.

Reklāmas materiāli sevī ietver materiālus, kas tiek nodrošināti pārdošanas vietā norādījumu, (diagrammu utt.), fotogrāfiju, filmu, datoranimācijas, skaņas klipu un ikvienā produkta informācijas vai reklāmas veidā, kam var būt pakļauts sistēmas lietotājs vai potenciālais lietotājs.

Bīstama izmantošana nozīmē jebko, kas ir pretrunā ar šiem ieteikumiem vai drošas braukšanas kodeksiem.

Piemēri

Labi: sistēmas fotogrāfijas tiek izmantotas atbilstoši tam, kā to paredzējis ražotājs, un atbilst visiem attiecīgajiem kodeksiem un regulām.

Slikti: fotogrāfija, kurā attēlots, ka braukšanas laikā tiek izmantots rokās turams tālrunis.

Piemērojamība

Šo ieteikumu piemēro ikvienai ar produktu saistītai informācijai, kuru sniedz pārdošanas vietā par visām transportlīdzekļa informācijas un sakaru sistēmām.

Verifikācija/piemērojamās metodes

Pārbauda, vai tiek nodrošināta atbilstība reklāmas prakses kodeksiem.

Verificē, veicot pārbaudi.

Rezultāts = Jā/Nē.

5.2.1.6. Ieteikums par izmantošanas ietekmēšanu VI

Informācija pārdošanas vietā nodrošina informāciju transportlīdzekļa pircējam par drošības jautājumiem, kas saistīti ar transportlīdzekļa informācijas sistēmām.

Paskaidrojums

Izmantojot transportlīdzekļa informācijas un sakaru sistēmas, transportlīdzekļa vadītājus ietekmē viņu zināšanas par sistēmu un izmantošanas risku novērtējums. Lai veicinātu drošu braukšanu un līdz ar to arī drošību, transportlīdzekļa vadītājiem jābūt labi informētiem par sistēmām, ko viņi izmanto.

Papildus lietotāja pieredzei un ražotāja norādījumiem lietotājiem transportlīdzekļa vadītāji var saņemt informāciju pārdošanas vietās.

Tādēļ šis ieteikums paredz piemērotas informācijas pieejamību un/vai to, ka pārdošanas vietas personālam ir atbilstīga pieredze, lai informētu pircējus par drošības jautājumiem.

Piemēri

Labi: pārdošanas vietā visiem darbiniekiem, kuri strādā ar klientiem, ir pamatzināšanas par informācijas un sakaru sistēmu drošu izmantošanu. Turklāt dažiem darbiniekiem ir padziļinātas zināšanas, un tie var konsultēt transportlīdzekļa vadītājus par drošas braukšanas praksi.

Slikti: neviens pārdošanas vietas darbinieks nepārzina informācijas sistēmas, to funkcijas un ar to izmantošanu saistītos drošības jautājumus. Potenciālajiem pircējiem nav pieejama informācija.

Piemērojamība

Šo ieteikumu piemēro, pirmo reizi pārdodot transportlīdzekļa informācijas un sakaru sistēmas.

Verifikācija/piemērojamās metodes

Veikt ar sistēmas izmantošanu saistīto risku novērtējumu.

Attiecībā uz nozīmīgākajiem riskiem izveidot atbilstīgu materiālu lietotājiem.

Verificējot procedūru piemērotību, nepieciešams lēmums. Piemērotību var arī novērtēt no pircēju viedokļa.

5.2.1.7. Ieteikums par izmantošanas ietekmēšanu VII

Transportlīdzekļu nomas uzņēmumi nodrošina, lai visas informācijas un sakaru sistēmas tiktu uzturētas saskaņā ar ražotāja norādījumiem.

Paskaidrojums

Tiek gaidīts, ka par produktu atbildīgā organizācija saskaņā ar 6.1. principu sagatavo norādījumus par to, kā uzturamas informācijas sistēmas (fiziskie aspekti, aparatūra, maināmās daļas, programmatūra un atjaunināta programmatūra, utt.)

Transportlīdzekļu nomas uzņēmumam jānodrošina (vai nu ar tiešu rīcību, vai arī ar vienošanos), ka tiek veiktas visas ieteiktās darbības attiecībā uz uzturēšanu.

Piemēri

Labi: maršruta vadības kartes CD tiek atjaunināts katru gadu atbilstoši ražotāja ieteikumam.

Slikti: nomas uzņēmumam nav ierakstu par transportlīdzekļu informācijas sistēmām, un tie neveic šādu sistēmu uzturēšanu. Rezultātā digitālās kartes arvien vairāk noveco.

Piemērojamība

Ieteikumu piemēro tikai transportlīdzekļa informācijas un sakaru sistēmām, kurām nepieciešama uzturēšana atbilstoši par produktu atbildīgās organizācijas ieteikumiem.

Verifikācija/piemērojamās metodes

Testēšana ir:

- transportlīdzekļu nomas uzņēmums nepārtraukti reģistrē veiktās uzturēšanas darbības;
- šīs darbības atbilst ražotāja norādījumiem.

Verificē, veicot pārbaudes.

Rezultāts = Jā/Nē.

5.2.1.8. Ieteikums par izmantošanas ietekmēšanu VIII

Transportlīdzekļu nomas uzņēmumiem jānodrošina, lai katrā aprīkotā transportlīdzeklī būtu viens ražotāja norādījumu eksemplārs.

Paskaidrojums

Tā kā dažām informācijas un sakaru sistēmām ir plašas iespējas un dažas funkcijas izmanto reti, bieži rodas situācija, kad transportlīdzekļa vadītājam jāatsaucas uz noteiktu norādījumu, lai veiktu uzdevumu. Ja nav norādījumu, sistēma transportlīdzekļa vadītāju var samulsināt vai novērst viņa uzmanību, un transportlīdzekļa vadītājs var neizpildīt uzdevumu.

Ieteikums paredz nomas uzņēmumam nodrošināt norādījumus lietotājiem un katrā klienta izmantotā transportlīdzeklī nodrošināt pa vienam eksemplāram.

Piemēri

Labi: tālrunu ražotājs nodrošina norādījumus lietotājiem, un nomas uzņēmums nodrošina vienu to eksemplāru katrā transportlīdzeklī un periodiski pārbauda, vai tas tur atrodas.

Slikti: nav nodrošināta lietotāja rokasgrāmata un nav pašas sistēmas, kas nodrošinātu vienu eksemplāru katrā aprīkotā transportlīdzeklī.

Piemērojamība

Ieteikumu piemēro, pastāvot nomas attiecībām, un gadījumos, kad informācijas sistēmas tiek piegādātas kopā ar transportlīdzekli.

Verifikācija/piemērojamās metodes

Testēšana nozīmē to, vai katrā attiecīgajā transportlīdzeklī ir pareizie norādījumi lietotājiem vai to nav.

Verificē, veicot pārbaudes.

Rezultāts = Jā/Nē.

5.2.1.9. Ieteikums par izmantošanas ietekmēšanu IX

Transportlīdzekļu nomas darbiniekiem jābūt atbildīgām zināšanām par transportlīdzekļa informācijas sistēmām transportlīdzekļos, kurus piedāvā to uzņēmumi, un tie piedāvā norādījumus šo sistēmu drošai izmantošanai.

Paskaidrojums

Izmantojot transportlīdzekļa informācijas un sakaru sistēmas, transportlīdzekļa vadītājus ietekmē viņu zināšanas par sistēmu un tas, kā viņi novērtē ar izmantošanu saistītos riskus. Lai veicinātu drošu braukšanu un tādējādi drošību, transportlīdzekļa vadītājiem jābūt labi informētiem par viņu rīcībā esošajām sistēmām.

Bez lietotāja pieredzes un ražotāja norādījumiem lietotājam transportlīdzekļa vadītājiem jāsaņem informācija no transportlīdzekļu nomas uzņēmuma.

Tāpēc šis ieteikums paredz, ka transportlīdzekļu nomas darbiniekiem jābūt atbilstīgām zināšanām, lai tie varētu informēt pircējus par drošības jautājumiem.

Piemēri

Labi: iznomāšanas vietā visiem darbiniekiem, kuri strādā ar klientiem, jābūt pamatzināšanām par informācijas un sakaru sistēmu drošu izmantošanu. Turklāt daži darbinieki ir padziļinātas zināšanas, un tie var konsultēt transportlīdzekļa vadītājus par drošu praksi.

Slikti: transportlīdzekļu nodošanas vietā neviens darbinieks neko nezina par informācijas sistēmām, to funkcijām un ar to izmantošanu saistītajiem drošības jautājumiem.

Piemērojamība

Šo ieteikumu piemēro, ja pastāv nomas attiecības un transportlīdzeklis ir apgādāts ar transportlīdzekļa informācijas un sakaru sistēmām.

Verifikācija/piemērojamās metodes

Novērtēt ar sistēmas izmantošanu saistītos riskus.

Attiecībā uz nozīmīgākajiem riskiem izveidot piemērotu materiālu nomniekiem.

Verificējot procedūru atbilstību, nepieciešams pieņemt lēmumu. Atbilstību novērtē arī no izīrētāja viedokļa.

5.2.2. Ieteikumi transportlīdzekļa vadītājiem

Saskaņā ar 1968. gada Vīnes Konvenciju transportlīdzekļa vadītājam vienmēr pilnībā jākontrolē transportlīdzeklis un attiecīgi jābūt pilnībā atbildīgam par sistēmu izmantošanu braukšanas laikā. Turklāt šādi ieteikumi var veicināt transportlīdzekļa informācijas un sakaru sistēmu drošu izmantošanu:

- transportlīdzekļa vadītājiem jānodrošina, lai portatīvās sistēmas un pēcpārdošanas sistēmas tiktu uzstādītas saskaņā ar ražotāja norādījumiem;
- transportlīdzekļa vadītājiem jānodrošina, lai visas transportlīdzekļa sistēmas tiktu uzturētas saskaņā ar ražotāja norādījumiem;
- transportlīdzekļa vadītāji atbild par sistēmas modificēšanu. Pārmaiņām jāatbilst tehniskajam aprakstam, un tās nedrīkst būt pretrunā ar ražotāja sniegto informāciju;
- transportlīdzekļa vadītāji izmanto transportlīdzekļa iekārtas tikai atbilstoši ražotāja ieteikumiem. Tam var būt nepieciešams apguves vai apmācības periods;
- transportlīdzekļa vadītāji drīkst izmantot informācijas un sakaru sistēmas braukšanas laikā tikai tad, ja to darīt ir droši;
- portatīvās sistēmas nedrīkst izmantot, ja braukšanas laikā tās tur rokās vai tās nav nostiprinātas transportlīdzeklī;
- visus ar transportlīdzekļa iekārtām saistītos norādījumus glabā transportlīdzeklī un nodod nākamajam īpašniekam vai lietotājam.

6. EIROPAS PRINCIPU 2006 UN IDI ĪSTENOŠANA

6.1. Ieinteresētās puses, kas iesaistītas Eiropas principu 2006 un IDI īstenošanā

Šādas darbības ir svarīgas nozarei kopumā, īpaši uzsverot portatīvās ierīces, transporta un pārvadājumu pakalpojumu sniedzējiem, autoparka īpašniekiem un pārvaldniekiem, pārdošanas punktu veicināšanai, transportlīdzekļu nomas uzņēmumiem un dalībvalstīm.

6.2. Īstenošanas rīcība

6.2.1. Īstenošanas rīcība katrai nozarei

Galvenā nepieciešamība ir visiem nozares sektoriem apzināties Eiropas principus 2006 un IDI un iekļaut principus, ņemot vērā transportlīdzekļa sistēmu projektu un izmantošanu.

Attiecībā uz transportlīdzekļu oriģinālo ierīču ražotājiem svarīgākā organizācija ir ACEA, kas pati apņēmusies ievērot Eiropas principus 1999 noteiktos principus. Vienlaikus ACEA aicina akceptēt Eiropas principus 2006 un nodrošināt to izplatīšanu un atpazīšanu nozarē, tostarp piegādes ķēdēs.

Papildu ieinteresētās puses nozarē iesaistītas attiecībā uz portatīvām ierīcēm un to piegādātajiem produktiem un pakalpojumiem. Nav vienas atbilstīgas nozares institūcijas, bet vairākus jautājumus, kas saistīti ar portatīvām ierīcēm un to specifisko izmantošanu un integrāciju transportlīdzekļos, var risināt portatīvo ierīču forumā. Tam nepieciešams plašs nozares atbalsts.

Svarīgs portatīvo ierīču foruma mērķis ir panākt vienošanos par definīcijām un drošības jautājumiem:

- tādu juridisko aspektu noskaidrošana (attiecībā uz atbildību un saistībām), kas saistīti ar portatīvo ierīču integrāciju;
- vienošanās par Eiropas principu īstenošanas plānu visā nozarē, piem., personiskās saistības, saprašanās memorandi, iekārtu sertificēšana;
- vienošanās par montāžas/piederumu komplektu nodrošināšanu saskaņā ar Eiropas principiem 2006;
- tādu iekārtu un funkciju izstrāde, ko paredz izmantot braukšanas laikā un kas atbilst Eiropas principiem 2006;
- nepārprotamu drošības norādījumu nodrošināšana transportlīdzekļa vadītājiem saskaņā ar Eiropas principiem 2006;
- sadarbība starp portatīvo ierīču un transportlīdzekļu ražotājiem, kā rezultātā veidotos viedas saskarnes.

Nozarē veicina šo principu ievērošanu starptautiskā mērogā (atbilstošās grupas sevī ietver arī JAMA ⁽⁷⁾, AAM ⁽⁸⁾, IHRA-ITS ⁽⁹⁾ un ANO EEK ⁽¹⁰⁾ un arī standartu līmenī.

6.2.2. Īstenošanas darbības, ko veic profesionāli transporta uzņēmumi

Transporta un pārvadājumu pakalpojumu sniedzēji, kā arī autoparka īpašnieki un pārvaldnieki tiek aicināti nodrošināt, lai visos transportlīdzekļos esošās transportlīdzekļa informācijas sistēmas tiktu uzturētas saskaņā ar ražotāja norādījumiem. Ne to procedūras, ne veicināšanas shēmas nedrīkst ne izraisīt, ne veicināt sistēmu ļaunprātīgu izmantošanu. Jābūt skaidrai atšķirībai starp sistēmām vai funkcijām, kuras (darba devējs) paredzējis izmantot braukšanas laikā, un tām sistēmām un funkcijām, kas nav paredzētas izmantošanai braukšanas laikā.

Turklāt jānodrošina, lai darbinieki var izmantot sistēmas, neapdraudot ne sevi, ne citus satiksmes dalībniekus. Attiecībā uz visām tām transportlīdzekļa sistēmām, kuras darba devēji liek izmantot braukšanas laikā, jānodrošina atbilstīga apmācība. Tie arī nodrošina, ka ražotāja norādījumu eksemplārs atrodas katrā aprīkotā transportlīdzeklī.

⁽⁷⁾ Japānas Autobiļu ražotāju asociācija.

⁽⁸⁾ Autobiļu ražotāju savienība.

⁽⁹⁾ Starptautiskās harmonizētas pētniecības darbības – gudras transporta sistēmas

⁽¹⁰⁾ ANO Eiropas Ekonomikas komisija

6.2.3. Īstenošanas pasākumi, veicinot tirdzniecību pārdošanas vietās

Veicinot tirdzniecību pārdošanas vietās (piem., organizējot reklāmu), nedrīkst veicināt bīstamu izmantošanu.

Informācija pārdošanas vietā sevī ietver informāciju, kas paredzēta transportlīdzekļu pircējiem un attiecas uz jautājumiem par transportlīdzekļa informācijas un sakaru sistēmu un to izmantošanas drošību.

6.2.4. Īstenošanas pasākumi, ko veic transportlīdzekļu nomas uzņēmumi

Transportlīdzekļu nomas uzņēmumiem jānodrošina, lai visas transportlīdzekļa informācijas un sakaru sistēmas to transportlīdzekļos tiktu uzturētas saskaņā ar ražotāja norādījumiem.

Tiem jānodrošina, lai katrā aprīkotā transportlīdzeklī atrastos ražotāja norādījumu (par izmantošanu) eksemplārs.

Transportlīdzekļu nomas darbiniekiem jābūt atbilstīgām zināšanām par transportlīdzekļa informācijas sistēmām piedāvātajā transportlīdzeklī un jāsniedz norādījumi par to drošu izmantošanu.

6.2.5. Dalībvalstu īstenošanas darbības

Dalībvalstīm jāveicina šie principi, jasekmē, lai ieinteresētās puses tos ievērotu, pēc iespējas jāsākot rakstiskas apņemšanās un jāpārbauda, kā konkrēti šie principi tiek ievēroti. Tām jānodrošina, lai Eiropas principi tiktu efektīvi izplatīti un lai projektētāji, uzstādītāji, ražotāji mazumtirgotāji, nomas uzņēmumi un autoparku pārvaldnieki tos zinātu un piemērotu gan valsts, gan vietējā mērogā.

Tām jānodrošina vispārīga informācija transportlīdzekļa vadītājiem par transportlīdzekļa informācijas un sakaru sistēmu drošu izmantošanu, piem., organizējot drošības kampaņas.

Tām jāveicina, lai pēcpārdošanas un portatīvo ierīču piegādātāji uzņemtos personiskas saistības nodrošināt atbilstību Eiropas principiem un atbalstītu informāciju patērētājiem par transportlīdzekļa informācijas un sakaru iekārtu drošības iesaistīšanu un lietošanu (piem., izmantojot patērētāju organizācijas, automobiļu klubus, autoskolas, EURONCAP utt.).

Tām jānodrošina, lai attiecībā uz portatīvo un pēcpārdošanas ierīču tirgus definīciju un dinamiku būtu pieejama regulāri atjaunināta informācija par tirgus attīstību un metodēm un Komisija būtu informēta par tirgus attīstību.

Tām jānodrošina, lai apkopotie dati būtu pietiekami detalizēti un ļautu tālāk novērtēt un uzraudzīt transportlīdzekļa informācijas un sakaru sistēmu drošības aspektus, īpaši attiecībā uz pēcpārdošanas sistēmām un portatīvām ierīcēm.

Turklāt tām jāveic atbilstīgi pasākumi (t. i., tiesību aktu un to īstenošanas jomā), lai nodrošinātu pēcpārdošanas sistēmu un portatīvo ierīču drošu nostiprināšanu.

Tām jāturpina aktīvi īstenot spēkā esošos tiesību aktus veselības un drošības jomā attiecībā uz braukšanas praksi darba pienākumu ietvaros.

Tām jāveic nepieciešamie pasākumi, lai nodrošinātu, ka transportlīdzekļa vadītāji izmanto portatīvās ierīces braukšanas laikā, neapdraudot satiksmes drošību, un īpaši tām jāidentificē un jāveic nepieciešamie pasākumi, lai nepieļautu braukšanas laikā neparedzēti vai ļaunprātīgi izmantot vizuālas izklaides sistēmas (piem., filmas, TV, videospēles).

7. TERMINU SKAIDROJUMS

Ar braukšanu saistīta informācija: informācija par tiem transportlīdzekļa aspektiem, kuri ir obligāti vai kuri ir saistīti ar drošību, vai kuri ir saistīti ar ceļu un satiksmes vidi un ar transportlīdzekļa vadītāju saistītiem infrastruktūras pakalpojumiem.

Piezīme. Informācija tiks sniegta, izmantojot displeju, piem., vizuālu vai akustisku displeju.

Piemēri. Riepu un bremžu parametri, citu transportlīdzekļu tuvums, maršruta vadība, informācija par sastrēgumiem, brīdinājumi par apledojumu, ātruma ierobežojumi, informācija par stāvvietām.

Piemēri, kuri attiecas uz informāciju, kas nav saistīta ar braukšanu, sevī ietver ziņas, izklaidi un reklāmu.

Braukšana: tiek veikts galvenais transportlīdzekļa vadīšanas uzdevums un ar to saistītie sekundārie uzdevumi.

Brīvroku: kad nav nepieciešams nepārtraukti turēt rokās kādu sistēmas sastāvdaļu.

Darba devējs: persona vai organizācija, kam ir noslēgts līgums ar darbinieku.

Piezīme. Tie darba devēji, uz kuriem attiecas šie principi, paredz, ka darba ietvaros darbinieki veic transportlīdzekļa vadīšanas uzdevumu.

Piemēri. Autoparka pārvaldnieki, taksometru uzņēmumi, piegādes uzņēmumi, ārkārtas pakalpojumu organizācijas.

Disfunkcija: novirze no gaidāmā darbības spektra sistēmas izmantošanas laikā, kas notiek pretēji ražotāja plānotajai darbībai.

Piemērs. Ārējā signāla pazaudēšana vai sensora kalibrēšanas datu pazaudēšana, kā rezultātā pasliktinās maršruta vadības sistēma.

Displejs: iekārta, kas transportlīdzekļa vadītājam var rādīt informāciju.

Piemēri. Vizuāls displejs (piemēram, LCD ekrāns), akustisks displejs (piemēram, toni) un taustes displejs (piemēram, pedāļa vibrācija).

Informācija par produktu: visa informācija, kurai transportlīdzekļa vadītājs var piekļūt un kura attiecas uz sistēmu.

Piemēri. Sistēmas norādījumi, tehniskās specifikācijas, reklāmas materiāli, iesaiņojums.

Izmantošanas konteksts: lietotāji, uzdevumi, iekārtas (aparātūra, programmatūra un materiāli), fiziskā un sociālā vide, kurā izmanto produktu (ISO 9241-11, 1998. gads).

Manevrēšana: transportlīdzekļa kontrole garenvirzienā un sānu virzienā attiecībā pret satiksmes vidi.

Palīdzība nozīmē, ka sistēma palīdz transportlīdzekļa vadītājam rīkoties.

Par produktu atbildīgā organizācija: ikviens ražošanas procesa dalībnieks, ikviens importētājs, piegādātājs vai ikviena persona, kas produktam piešķir savu vārdu, prečzīmi vai citu raksturīgu īpašību.

Piezīme. Šīm personām vai organizācijām ir dalīta atbildība.

Pārdošanas vieta: vieta, kurā potenciālais pircējs var piekļūt personai vai organizācijai, kas piedāvā pārdot sistēmas.

Piemēri. Automobiļu tirgotājs (attiecībā uz oriģinālo ierīču ražotāju iekārtām); veikals (pēcpārdošanas iekārtām), tīmekļa viete, palīdzības līnija vai vieta, kur notiek pārdošana pa tālruni.

Pēcpārdošanas sistēmas: sistēmas, kuras uzstādītas transportlīdzeklī nevis ražošanas laikā, bet pēc tam.

Portatīvas ierīces: nestacionāras ierīces, ko ņem līdz ceļojumā.

Piemēri. Mobilie tālruņi, personiskais digitālais asistents (PDA).

Primārās braukšanas vadības ierīces: vadības ierīces, kas ir tieši nepieciešamas transportlīdzekļa vadīšanai.

Prioritāte: divu vai vairāku vienību relatīvs nozīmīgums, kas nosaka to iekļaušanos kādā kategorijā laika procesā vai parādīšanas uzsvāru (ISO/TS 16951, 2004. gads).

Progresīvas transportlīdzekļa vadītāju palīdzības sistēmas (ADAS): sistēmas, kas izstrādātas kā palīdzība transportlīdzekļa vadīšanas uzdevumam transportlīdzekļa manevrēšanas līmenī, sniedzot specifisku informāciju, brīdinājumus, palīdzību vai darbības, kas ir būtiskas tūlītējai transportlīdzekļa vadītāja reakcijai.

Sagaidāmā launprātīgā izmantošana: produkts, process vai pakalpojums tiek izmantots apstākļos vai nolūkam, kādam ražotājs to nav paredzējis, bet kas var notikt, ja to provocē produkts, process vai pakalpojums kopā ar parasto cilvēka uzvedību vai tās rezultātā.

Saskarņu process: secīgas datu ievades/ieguves saistīts kopums, ko sauc arī par dialogu.

Piemērs. Jauna galamērķa vai tālruņa numura ievadīšana.

Sistēmas kļūme: stāvoklis, kad sistēma nedarbojas vai darbojas nepareizi.

Piezīme Nr. 1. Daļēja kļūme var būt saistīta ar kādu sastāvdaļu, apakšfunkciju vai sistēmas darbības režīmu, kad sistēma nedarbojas vai darbojas ārpus ražotāja paredzētajām specifikācijām.

Piezīme Nr. 2. Ja kļūme ir visā sistēmā, nedarbojas neviens tās aspekts.

Sistēmas norādījumi: informācija par sistēmu, kas paredzēta, lai transportlīdzekļa vadītāju apmācītu rīkoties ar sistēmu un palīdzētu to izmantot īpašiem mērķiem.

Piezīme. Norādījumi var būt iespiesti, izmantojot tekstu vai attēlu informāciju, vai tie var būt integrēti sistēmā, izmantojot funkciju "palīdzība" vai apmācību.

Stacionārs: tāds, kura ātrums salīdzinājumā ar transportlīdzekļa atbalsta virsmu ir nulle.

Statuss: pieejamais un/vai aktivizētais sistēmas režīms (režīmi).

Piemērs. "Apstrādes procesā".

Transportlīdzeklis kustībā: transportlīdzeklis, kura ātrums pārsniedz aptuveni 5 km/h ⁽¹¹⁾.

Transportlīdzekļa informācijas un sakaru sistēmas: nodrošina transportlīdzekļa vadītājam informāciju vai sakarus, kas vai nu nav saistīti ar braukšanu (piem., ziņas, mūziku), vai arī ir saistīti ar braukšanu, bet nav būtiski un neprasa reaģēt nekavējoties un laikus (piem., satiksmes paziņojumi, navigācijas karte, maršruta vadība).

Transportlīdzekļa vadīšanas galvenais uzdevums: darbības, kuras transportlīdzekļa vadītājam jāveic braukšanas laikā, veicot navigāciju, manevrēšanu un kontrolējot transportlīdzekli, tostarp stūrējot, bremzējot un piedodot gāzi.

Transportlīdzekļu nomas uzņēmums: persona vai organizācija, kas piedāvā līgumu par tāda transportlīdzekļa iznomāšanu, kas aprīkots ar transportlīdzekļa informācijas vai sakaru sistēmu.

Uzmanības novēršana: uzmanība tiek pievērsta darbībām, kas nav saistītas ar braukšanu, un parasti negatīvi ietekmē braukšanu.

Uztādīšana: sistēmu un apakšsistēmu uztādīšana transportlīdzeklī, tostarp programmatūras ielāde.

Piezīme. Sistēmām, kuras ir pilnībā iepriekš uztādītas, nav nepieciešamas šīs darbības.

Uzturēšana: darbība (darbības) produkta darbības veicināšanai vai turpināšanai

Piezīme. Virsmas slaucīšana un tīrīšana (ko var piemērot citām transportlīdzekļa iekārtām) nav iekļauta terminā "uzturēšana".

Piemēri. Apakšsistēmu aizvietošana (piem., bateriju, licenču, programmatūras), periodiska tīrīšana, pārbaudīšana un kalibrēšanas procedūras.

Vizuālā informācija: grafiski, attēlu, teksta vai citi paziņojumi transportlīdzekļa vadītājam, kurus sniedz, izmantojot vizuālu modalitāti.

⁽¹¹⁾ Vērtību 5 km/h izvēlas tehnisku iemeslu dēļ, jo ir grūti noteikt, kad transportlīdzekļa ātrums ir nulle.